

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

676/0

Vládní návrh zákona o odpadech

Zástupce předkladatele: ministr živ. prostředí
Doručeno poslancům: 18. prosince 2019 v 17:49

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne...2020

o odpadech

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel a předmět úpravy

(1) Účelem tohoto zákona je zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí a trvale udržitelné využívání přírodních zdrojů předcházením vzniku odpadů a nakládáním s nimi v souladu s hierarchií odpadového hospodářství za současné sociální únosnosti a ekonomické přijatelnosti tak, aby bylo dosaženo cílů odpadového hospodářství stanovených v příloze č. 1 k tomuto zákonu a umožněn přechod k oběhovému hospodářství.

(2) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie²⁾ a upravuje

---

¹⁾ Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS, nařízení Rady 807/2003/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady 219/2009/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853.

Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS, nařízení Rady 807/2003/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853.

Směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenylyů a polychlorovaných terfenylyů (PCB/PCT), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady 596/2009/ES.

Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady 1882/2003/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady 1137/2008/ES, směrnice Rady 2011/97/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, ve znění nařízení Komise 1357/2014/EU, směrnice Komise 2015/1127/EU, nařízení Rady (EU) 2017/997 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).

²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 ze dne 25. listopadu 2002 o statistice odpadů, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 ze dne 17. května 2017 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008.

- a) pravidla pro předcházení vzniku odpadu a pro nakládání s nimi,
- b) práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a
- c) působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství.

CELEX 32008L0098
CELEX 32010L0075
CELEX 31996L0059
CELEX 32018L0851
CELEX 32018L0850
CELEX 32019R1021
CELEX 32013R1257
CELEX 32006R1013
CELEX 32002R2150
CELEX 32017R0852

§ 2

Působnost zákona

(1) Tento zákon se nevztahuje na

- a) emise látek znečišťujících ovzduší,
- b) radioaktivní odpady,
- c) výbušniny, střelivo a munici,
- d) exkrementy, slámu a jiné přírodní látky ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které
  1. nevykazují žádnou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ a
  2. využívají se v zemědělství nebo lesnictví v souladu se zákonem o hnojivech nebo k výrobě energie prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí a neohrožují zdraví lidí,
- e) nekontaminovanou zeminu a jiný přírodní materiál vytěžený během stavební činnosti, pokud je zajištěno, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen,
- f) sedimenty přemísťované v rámci povrchových vod za účelem správy vod, správy vodních cest, předcházení povodním, zmírnění účinku povodní nebo období sucha nebo rekultivace půdy, pokud nemají některou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾, a
- g) půdu in situ, včetně nevytěžené kontaminované zeminy a staveb spojených se zemí pevným základem.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic. Nařízení Rady (EU) 2017/997 ze dne 8. června 2017, kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, pokud jde o nebezpečnou vlastnost HP 14 „ekotoxický“.

(2) V rozsahu, v jakém nakládání s nimi upravují jiné právní předpisy, jsou z působnosti tohoto zákona vyjmuty

- a) odpadní vody,
- b) těžební odpad,
- c) léčiva, návykové látky, přípravky obsahující návykové látky a prekursory drog,
- d) mrtvá těla zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem eradikace nákazy zvířat, která jsou odstraněna v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009⁴⁾,
- e) vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty⁴⁾, s výjimkou vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů určených ke spalování nebo skládkování nebo k využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování,
- f) látky, které jsou určeny k použití jako krmné suroviny podle čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009⁵⁾ a které nejsou tvořeny vedlejšími produkty živočišného původu a neobsahují je, a
- g) výrobky s ukončenou životností.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 3

Odpadové hospodářství a jeho hierarchie

(1) Odpadovým hospodářstvím se rozumí činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadu, na nakládání s odpadem, na následnou péči o místo, kde je odpad trvale uložen, zprostředkování nakládání s odpady a kontrola těchto činností.

(2) Odpadové hospodářství je založeno na hierarchii odpadového hospodářství, podle níž je prioritou předcházení vzniku odpadu, a nelze-li vzniku odpadu předejít, pak v následujícím pořadí jeho příprava k opětovnému použití, recyklace, jiné využití, včetně energetického využití, a není-li možné ani to, jeho odstranění.

(3) Výklad a použití tohoto zákona musí být v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.

---

⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu), v platném znění.

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES, v platném znění.

(4) Při uplatňování hierarchie odpadového hospodářství se zohlední

- a) celý životní cyklus výrobků a materiálů, zejména s ohledem na snižování vlivů nakládání s odpady na životní prostředí a zdraví lidí,
- b) zásada předběžné opatrnosti a udržitelnosti,
- c) technická proveditelnost a hospodářská udržitelnost,
- d) ochrana zdrojů, životního prostředí, zdraví lidí a hospodářské a sociální dopady a
- e) cíle, zásady a opatření Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(5) Od hierarchie odpadového hospodářství je možné se odchýlit v případě odpadů, u nichž je to při zohlednění celkových dopadů životního cyklu výrobků a materiálů zahrnujícího vznik odpadu a nakládání s ním vhodné s ohledem na nejlepší výsledek z hlediska ochrany životního prostředí a zdraví lidí.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 4

Odpad

(1) Odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje, má úmysl nebo povinnost se jí zbavit.

(2) Má se za to, že osoba má úmysl zbavit se movité věci, pokud tuto věc není možné používat k původnímu účelu.

(3) Osoba má povinnost zbavit se movité věci, jestliže

- a) ji nepoužívá nebo ji není možné používat k původnímu účelu a tato věc současně ohrožuje životní prostředí,
- b) byla vyřazena nebo stažena na základě jiného právního předpisu⁶⁾, nebo
- c) vznikla při výrobě, jejímž prvotním cílem nebyla výroba nebo získání této věci, ale není vedlejším produktem podle § 8 odst. 1.

(4) V pochybnostech, zda je movitá věc odpadem, rozhoduje krajský úřad na žádost vlastníka této movité věci nebo osoby, které prokáže právní zájem, nebo z moci úřední. Žádost podle věty první nelze podat, pokud je ve vztahu k téže movité věci vedeno řízení o přestupku nebo řízení o uložení opatření k nápravě, které vede Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“) nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě podezření, že osoba nenakládá s věcí v souladu s tímto zákonem, zákonem o výrobcích s ukončenou životností nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

CELEX 32008L0098

§ 5

Původce odpadu

---

⁶⁾ Například zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

(1) Původcem odpadu se rozumí

- a) každý, při jehož činnosti vzniká odpad,
- b) právníká nebo podnikající fyzická osoba, která provádí úpravu odpadů nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení odpadu, nebo
- c) obec od okamžiku, kdy osoba odloží odpad podle § 59 a 60 na místo obcí k tomuto účelu určeném.

(2) V případě, že odpad vzniká při činnosti více osob nebo při činnosti prováděné na základě smlouvy pro vlastníka věci, ze které se stane odpad, je původcem odpadu osoba, která fyzicky provádí činnost, při které odpad vzniká. Původcem odpadu je jiná osoba podle věty první, pokud tak vyplývá z písemné smlouvy uzavřené mezi těmito osobami. Původce odpadu podle věty první nebo druhé se stává vlastníkem vzniklého odpadu nejpozději v okamžiku jeho vzniku.

(3) V případě komunálních odpadů a odpadů z obalů, s výjimkou odpadů z domácností, je původcem těchto odpadů vlastník nemovité věci, kde vznikají, pokud tak vyplývá z písemné smlouvy s osobou, která by byla původcem odpadu podle odstavce 1, a nejpozději v okamžiku vzniku odpadu se stává vlastníkem odpadu.

CELEX 32008L0098
CELEX 32018L0851

§ 6

Zařazování odpadu

(1) Odpad se zařazuje do

- a) kategorie odpadu, a to jako nebezpečný odpad nebo jako ostatní odpad, a
- b) druhu odpadu vymezeného v Katalogu odpadů.

(2) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou Katalog odpadů a postup pro zařazování odpadu podle Katalogu odpadů.

CELEX 32008L0098
CELEX 32018L0851

§ 7

Nebezpečný odpad a ostatní odpad

(1) Nebezpečný odpad je odpad, který

- a) vykazuje alespoň jednu z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾,
- b) se zařazuje do druhu odpadu, kterému je v Katalogu odpadů přiřazena kategorie nebezpečný odpad, nebo
- b) je smísen s některým z odpadů uvedených v písmenu b) nebo je jím znečištěn.

(2) Nebezpečná vlastnost se přiřazuje odpadu na základě kritérií a limitních hodnot stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ a v případě nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze těchto předpisů Evropské unie pod označeními HP 9, HP 14 a HP 15 na základě doplňujících limitních

hodnot a kritérií.

(3) Ostatní odpad je odpad, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1. Směsný komunální odpad se považuje za ostatní odpad, i když splňuje podmínky uvedené v odstavci 1.

(4) Odpad uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) nebo nebezpečný odpad po úpravě může být zařazen jako ostatní odpad, pouze pokud u něj byly vyloučeny nebezpečné vlastnosti hodnocením nebezpečných vlastností odpadu podle § 76.

(5) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou doplňující limitní hodnoty a kritéria pro nebezpečné vlastnosti odpadu uvedené v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ pod označeními HP 9, HP 14 a HP 15.

CELEX 32008L0098

CELEX 31999L0031

CELEX 32010L0075

§ 8

Vedlejší produkt

(1) Movitá věc, která vznikla při výrobě, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této věci, není odpadem, ale je vedlejším produktem, pokud

- a) vzniká jako nedílná součást výroby,
- b) je její další využití zajištěno,
- c) je její další využití možné bez dalšího zpracování způsobem jiným, než je běžná výrobní praxe,
- d) je její další využití v souladu s jinými právními předpisy⁷⁾ nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie⁸⁾ a nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí a

---

⁷⁾ Například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, v platném znění.

- e) jsou splněna kritéria pro jednotlivé materiály pro posouzení splnění podmínek podle písmen a) až d), pokud jsou stanovena prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie; splnění těchto kritérií je ověřeno vzorkováním a zkoušením nebo jiným způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie a je vypracována průvodní dokumentace v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie.

(2) Ministerstvo a Ministerstvo průmyslu a obchodu může stanovit vyhláškou

- a) kritéria pro posouzení splnění podmínek pro vedlejší produkt podle odstavce 1 písm. a) až d) pro jednotlivé materiály, která zahrnují
1. konkrétní účel, ke kterému smí být vedlejší produkt využíván,
  2. povolený postup zpracování materiálu podle odstavce 1 písm. c) a
  3. kvalitativní kritéria, která zajistí, že nedojde k ohrožení životního prostředí a lidského zdraví,
- b) způsob ověření splnění kritérií podle odstavce 1 písm. e), včetně požadavků na vzorkování a zkoušení a
- c) náležitosti průvodní dokumentace podle odstavce 1 písm. e).

(3) Každý držitel vedlejšího produktu, pro který byla zpracována průvodní dokumentace, je povinen jej předat další osobě s průvodní dokumentací.

CELEX 32008L0098
CELEX 32018L0851

Ukončení odpadového režimu

§ 9

(1) Odpad, který byl předmětem recyklace nebo jiného využití a současně je vymezený přímo použitelným předpisem Evropské unie⁹⁾ nebo prováděcím právním předpisem, přestane být odpadem v okamžiku stanoveném přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo prováděcím právním předpisem, pokud

- a) splňuje kritéria stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie⁹⁾ nebo prováděcím právním předpisem a splnění těchto kritérií je ověřeno vzorkováním a zkoušením nebo jiným způsobem stanoveným přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo prováděcím právním předpisem,

---

⁹⁾ Například nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, nařízení Komise (EU) č. 715/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

- b) splňuje další technické požadavky pro konkrétní účely, pokud byly stanoveny jinými právními předpisy nebo technickými normami použitelnými na výrobky,
- c) splňuje požadavky jiných právních předpisů⁷⁾ a jeho využití nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí a
- d) byla pro něj zpracována průvodní dokumentace.

(2) Odpad, který byl předmětem některého ze způsobů využití a není vymezen přímo použitelným předpisem Evropské unie⁹⁾ nebo prováděcím právním předpisem a současně se nejedná o odpad určený k dalšímu zpracování způsobem, pro který jsou stanoveny zvláštní technické požadavky a kritéria, přestane být odpadem v okamžiku stanoveném v povolení krajského úřadu podle § 10 odst. 1, pokud splní požadavky tohoto povolení, splnění těchto požadavků je ověřeno způsobem stanoveným v povolení a byla pro něj zpracována průvodní dokumentace, jejíž náležitosti stanoví ministerstvo a Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhláškou.

(3) Odpad, který byl připraven k opětovnému použití, přestane být odpadem, v okamžiku, kdy

- a) příprava k opětovnému použití proběhla v souladu s § 34 odst. 3,
- b) splňuje technické požadavky pro konkrétní účely, pokud byly stanoveny jinými právními předpisy nebo technickými normami použitelnými na výrobky,
- c) splňuje požadavky jiných právních předpisů⁷⁾ a jeho využití nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí a
- d) pro něj byla zpracována průvodní dokumentace.

(4) Odpad přestane být odpadem v okamžiku zpracování do výrobku v zařízeních vymezených v bodech 1 až 3 přílohy č. 4 k tomuto zákonu.

(5) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která předává movitou věc, která přestala být odpadem, s výjimkou věci, která přestala být odpadem podle odstavce 4, má povinnost předávat tuto věc s průvodní dokumentací.

(6) Provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady (dále jen „provozovatel zařízení“), ve kterém přestávají být movité věci odpadem, je povinen vést evidenci těchto věcí do okamžiku zahájení jejich přepravy z tohoto zařízení.

(7) Ministerstvo a Ministerstvo průmyslu a obchodu může stanovit vyhláškou

- a) odpady, které přestávají být odpadem podle odstavce 1; těmito odpady mohou být pouze odpady, které mají povahu druhotné suroviny nebo výrobku, které se běžně využívají ke konkrétnímu účelu a pro které existuje trh nebo poptávka,
- b) okamžik, kdy odpad podle odstavce 1 přestává být odpadem,
- c) konkrétní účel, ke kterému smí být movitá věc, která přestane být odpadem podle odstavce 1, využívána,
- d) požadavky na odpady vstupující do procesu recyklace nebo využití, ze kterých vznikne odpad, který přestává být odpadem podle odstavce 1,

- e) postup zpracování odpadu v rámci procesu recyklace nebo využití podle odstavce 1,
- f) kvalitativní kritéria, která musí odpad splnit, aby přestal být odpadem podle odstavce 1; tato kritéria musí být stanovena tak, aby zajistila, že výsledná věc je využitelná ke konkrétnímu účelu, splňuje příslušné požadavky na výrobky a jejím využitím nedojde k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí,
- g) požadavky na vzorkování a zkoušení nebo jiný způsob ověření splnění požadavků podle odstavce 1 písm. a) a
- h) náležitosti průvodní dokumentace podle odstavce 1 písm. d), odstavce 3 písm. d) a odstavce 5.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 10

(1) Krajský úřad na žádost žadatele o povolení provozu zařízení k využití odpadu povolí, že v zařízení může docházet k recyklaci nebo jinému využití odpadu, kterým přestává být daný odpad odpadem, pokud se nejedná o odpad vymezený podle § 9 odst. 1 a žadatel prokáže, že výsledná věc

- a) se běžně využívá ke konkrétnímu účelu uvedenému v jeho žádosti,
- b) je věcí, pro kterou existuje trh nebo poptávka,
- c) splňuje technické požadavky pro konkrétní účely, pokud byly stanoveny jinými právními předpisy nebo technickými normami použitelnými na výrobky, a
- d) splňuje požadavky jiných právních předpisů⁷⁾ a její využití nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí.

(2) Povolení podle odstavce 1 je součástí povolení provozu zařízení k využití odpadu podle § 21 odst. 2.

(3) Krajský úřad v rozhodnutí podle odstavce 1 vymezí

- a) odpad, který přestává být odpadem,
- b) konkrétní účel, pro který movitá věc přestává být odpadem,
- c) požadavky na odpad vstupující do procesu recyklace nebo jiného využití, ze kterých vznikne odpad, který přestává být odpadem,
- d) postup zpracování odpadu,
- e) kvalitativní kritéria, která musí odpad splnit, aby přestal být odpadem; tato kritéria musí být stanovena tak, aby zajistila, že movitá věc je využitelná ke konkrétnímu účelu, splňuje příslušné požadavky na výrobky a nedojde k ohrožení životního prostředí zdraví lidí,
- f) způsob ověření splnění požadavků podle písmene e), včetně doplňujících požadavků na vzorkování a zkoušení, a
- g) okamžik, kdy odpad přestane být odpadem.

(4) Žadatel navrhne parametry podle odstavce 3 v žádosti podle odstavce 1 nebo v návrhu provozního řádu zařízení.

(5) Žadatel připojí k žádosti podle odstavce 1 vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu, zda se výsledná věc běžně využívá ke konkrétnímu účelu uvedenému v jeho žádosti, zda pro ni existuje trh nebo poptávka a zda splňuje pravidla pro uvádění výrobků na trh, a závazné stanovisko krajské hygienické stanice z hlediska dopadů na zdraví lidí a hodnocení zdravotních rizik. Závazné stanovisko a vyjádření se nevyžadují, pokud žadatel k žádosti podle odstavce 1 připojí pravomocné rozhodnutí, jímž mu byla povolena recyklace nebo jiné využití odpadu podle odstavce 1 pro stejný druh odpadu vstupující do procesu recyklace nebo jiného využití, stejný postup zpracování, stejnou výslednou věc a stejný následný způsob využití výsledné věci.

(6) Krajský úřad zruší nebo změní povolení podle odstavce 1, pokud

- a) dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení, nebo
- b) výsledná věc přestane splňovat podmínky podle odstavce 1.

(7) V řízení o změně nebo zrušení povolení podle odstavce 1 si krajský úřad vyžádá vyjádření Ministerstva průmyslu a obchodu, a pokud se změna povolení nebo důvod zrušení povolení týkají oblastí ochrany veřejného zdraví, také závazné stanovisko krajské hygienické stanice z hlediska dopadů na zdraví lidí a hodnocení zdravotních rizik.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 11

Vymezení některých dalších pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) předcházením vzniku odpadu opatření přijatá předtím, než se movitá věc stane odpadem, která omezují nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a zdraví lidí, omezují obsah nebezpečných látek v materiálech a výrobcích nebo omezují množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití výrobků nebo jejich částí k původnímu účelu nebo prodloužením životnosti výrobků,
- b) opětovným použitím postupy, kterými jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny,
- c) nakládáním s odpadem soustředování odpadu, shromažďování odpadu, skladování odpadu, sběr odpadu, úprava odpadu, využití odpadu, odstranění odpadu, obchodování s odpadem nebo přeprava odpadu,
- d) soustředováním odpadu umístění odpadu v prostoru, včetně prvotního třídění pro účely odděleného soustředování a dočasného uložení odpadu v daném místě,
- e) odděleným soustředováním odpadu soustředování odpadů, kdy jsou jednotlivé odpady roztříděny podle druhu, kategorie a materiálů odpadu s cílem usnadnit jejich následující zpracování,

- f) sběrem odpadu soustředování odpadů právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou od jiných osob pro účely předání do zařízení ke zpracování odpadu, pokud uložení odpadu v zařízení ke sběru odpadů nepřesáhne dobu 9 měsíců,
- g) zpracováním odpadu využitím odpadu nebo odstraněním odpadu zahrnující i úpravu před jeho využitím nebo odstraněním,
- h) úpravou odpadu každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů, včetně jejich třídění, za účelem snížení jejich objemu, snížení jejich nebezpečných vlastností nebo umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití nebo odstranění, přičemž odpad po úpravě zůstane vždy odpadem,
- i) využitím odpadu činnost, jejímž výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí materiály používané ke konkrétnímu účelu nebo že je k tomuto konkrétnímu účelu připraven tak, že naplní podmínky stanovené v § 9 nebo 10 a přestane být odpadem; způsoby využití odpadu jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu,
- j) energetickým využitím odpadu použití odpadu způsobem obdobným jako palivo za účelem využití jeho energetického obsahu nebo jiným způsobem k výrobě energie,
- k) materiálovým využitím odpadu jakýkoliv způsob využití odpadů zahrnující přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zasypávání, s výjimkou energetického využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie,
- l) recyklací odpadu způsob využití odpadu, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely; recyklace odpadu zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál,
- m) přípravou k opětovnému použití způsob využití odpadů zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu, která zaručí, že je výrobky nebo jejich části možné bez dalšího zpracování opětovně používat,
- n) skladováním odpadu uložení odpadů v zařízení k tomu určeném po dobu nejdéle 1 roku před jejich odstraněním nebo po dobu nejdéle 3 let před jejich využitím,
- o) odstraněním odpadu činnost, která není využitím odpadů, a to i v případě, že tato činnost má jako druhotný důsledek znovuzískání látek nebo energie; způsoby odstranění odpadu jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu,
- p) obchodováním s odpady nákup a prodej odpadů na vlastní odpovědnost právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou, včetně situace, kdy tyto osoby nemají odpad fyzicky v držení,
- q) zařízením technická jednotka, pozemek, stavba nebo část stavby,
- r) zařízením určeným pro nakládání s odpady

1. zařízením ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu, v kterém probíhá činnost vymezená v Katalogu činností v příloze č. 2 k tomuto zákonu a provozované na základě povolení podle § 21 odst. 2,

2. zařízení k využití odpadu vymezené v příloze č. 4 k tomuto zákonu, které je provozováno na základě výjimky podle § 21 odst. 3 a jehož zahájení provozu bylo ohlášeno podle § 95 odst. 1, nebo

3. malé zařízení provozované na základě souhlasu podle § 64 odst. 2,

- s) mobilním zařízením zařízení určené pro nakládání s odpady schopné samostatného pohybu a funkce, které přemístěním tuto svou funkci neztratí,
- t) zprostředkováním nakládání s odpady zajišťování využití nebo odstranění odpadu jménem jiných osob, včetně případů, kdy nemá právnická nebo podnikající fyzická osoba zprostředkovávající nakládání s odpady (dále jen „zprostředkovatel“) tyto odpady fyzicky v držení,
- u) vzorkováním soubor činností vedoucích k odběru vzorků a dokumentace těchto činností,
- v) zasypáváním jakýkoli způsob využití, při němž je vhodný ostatní odpad použit pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách.

(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

- a) komunálním odpadem směsný a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek, a dále směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností; komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků, kanalizační sítě a čištění odpadních vod, včetně kalů, vozidla na konci životnosti ani stavební a demoliční odpad,
- b) biologicky rozložitelným odpadem odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,
- c) biologicky rozložitelným komunálním odpadem biologicky rozložitelný odpad obsažený v komunálním odpadu,
- d) biologickým odpadem biologicky rozložitelný odpad ze zahrad a veřejné zeleně, potravinový a kuchyňský odpad z domácností, kanceláří, restaurací, velkoobchodu, jídelen, stravovacích nebo maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu,
- e) malým zařízením zařízení pro úpravu a využití biologicky rozložitelného odpadu, které zpracovává biologicky rozložitelný odpad pro jednu zakládku v množství nepřekračujícím 20 tun, pokud celkové roční množství zpracovaného biologicky rozložitelného odpadu nepřekračuje 150 tun,
- f) dopravcem odpadu právnická nebo podnikající fyzická osoba provozující dopravu pro cizí potřeby, která přepravuje odpad, jehož není původcem, a současně tento odpad nepřevazuje do svého nebo ze svého zařízení určeného pro nakládání s odpady,
- g) skládkou zařízení pro odstranění odpadů pomocí jejich řízeného povrchového nebo podpovrchového ukládání,
- h) druhotnou surovinou materiály mající zejména charakter vedlejších produktů nebo upravených odpadů, které přestaly být odpadem poté, co splnily podmínky a kritéria,

pokud jsou stanovena, materiálů získaných z výrobků podléhajících zpětnému odběru podle zákona o výrobcích s ukončenou životností, materiálů z dalších výrobků využitelných pro další zpracování, včetně nespotřebovaných vstupních surovin, materiálů předávaných k novému využití; druhotná surovina slouží jako vstup pro výrobu a nahrazuje prvotní surovinu,

- i) sedimentem materiál vytěžený z vodních nádrží, vodních ploch, rybníků a koryt vodních toků vzniklý převážně usazováním erodovaných půdních částic, s výjimkou materiálu, který byl těžen jako říční materiál podle vodního zákona,
- j) stavebním a demoličním odpadem odpad vznikající při stavebních a demoličních činnostech,
- k) potravinovým odpadem potravin podle čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002¹⁰⁾, které se staly odpadem,
- l) nezákonně soustředěným odpadem odpad soustředěný mimo zařízení určené pro nakládání s odpady, nejde-li o shromažďování odpadu.

(3) Shromažďování odpadu se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) soustředování odpadu v místě jeho vzniku, pokud uložení odpadu v místě shromažďování nepřesáhne dobu 1 roku,
- b) soustředování ostatních odpadů, kdy je na shromažďovací místo původcem odpadu přepraven ostatní odpad, který vznikl na jednom místě mimo provozovnu původce odpadu v množství nejvýše 20 tun, pokud je přepraven neprodleně po jeho vzniku do vhodné provozovny původce odpadu,
- c) soustředování odpadu na místech určených obcí podle § 59 odst. 2 a 5, nebo
- d) soustředování odpadů odpadu v rámci činnosti Ministerstva obrany nebo jím zřízené příspěvkové organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu podle zákona o zajišťování obrany České republiky i v případě, že je odpad přepraven do jejich jiné provozovny, než v které vznikl.

CELEX 32008L0098
CELEX 31999L0031
CELEX 32000L0053
CELEX 32006L0066
CELEX 32018L0851
CELEX 32018L0850

§ 12

Předcházení vzniku odpadu

---

¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

(1) Každý je povinen při své činnosti předcházet vzniku odpadu, omezovat jeho množství a nebezpečné vlastnosti.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která vyrábí výrobky, je povinna zabezpečit, aby vývoj a výroba těchto výrobků omezily vznik odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů, a pokud není možné vzniku odpadu z těchto výrobků zabránit, je povinna zabezpečit, aby bylo možné dosáhnout co nejvyšší míry využití těchto odpadů v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.

(3) Každý může kompostovat biologicky rozložitelný materiál vznikající při jeho činnosti jako předcházení vzniku odpadu, pokud vzniklý kompost použije v rámci své činnosti nebo jej předá v souladu se zákonem o hnojivech a pokud během kompostování nedojde k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí. Právnícká nebo podnikající fyzická osoba musí řídit kompostování tak, aby byl zajištěn aerobní mikrobiální rozklad organické hmoty bez vzniku zápachu nebo emisí metanu. Kompostování biologického materiálu živočišného původu smí být prováděno pouze v zařízení splňujícím požadavky na zpracování vedlejších produktů živočišného původu⁴⁾. Kompost, který osoba nepoužije v rámci své činnosti nebo jej nepředá v souladu se zákonem o hnojivech, je odpadem. Jiné výstupy z kompostování jsou odpadem.

(4) Movitá věc, kterou je možné v souladu s jinými právními předpisy používat k původnímu účelu, se nestává odpadem, pokud ji tato osoba předá k opětovnému použití, a to buď přímo, nebo prostřednictvím jiné osoby.

(5) Platí, že movitá věc, kterou osoba předala na místo určené obcí a kterou je možné v souladu s jinými právními předpisy používat k původnímu účelu, se nestala odpadem, pokud byla předána k opětovnému použití.

CELEX 32008L0098
CELEX 32010L0075
CELEX 32018L0851

ČÁST DRUHÁ

NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Hlava I

Všeobecné povinnosti

§ 13

Obecné povinnosti při nakládání s odpady

(1) Každý je povinen

- a) nakládat s odpadem pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a jinými právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí a zdraví lidí pro daný druh a kategorii odpadu; při nakládání s odpady nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené jinými právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí,

- b) nakládat s odpadem pouze v zařízení určeném pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu, s výjimkou shromažďování odpadu, přepravy odpadu, obchodování s odpadem a nakládání se vzorky odpadu,
- c) soustřeďovat odpady odděleně,
- d) nakládat s odpadem tak, aby jej zabezpečil před odcizením nebo únikem nebo aby nedošlo k jeho znehodnocení, které by zhoršilo možnost nakládání s daným odpadem v souladu s hierarchií odpadového hospodářství, do okamžiku, kdy jej sám zpracuje, pokud je provozovatelem zařízení, nebo do okamžiku předání podle písmene e) a
- e) odpad, který sám nezpracuje v souladu s tímto zákonem, předat, s výjimkou předání odpadu v rámci školního sběru nebo předání nezbytného množství vzorků odpadu k rozborům, zkouškám nebo analýzám pro účely vědy, výzkumu a vývoje, zjištění přijatelnosti odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady, zařazení odpadu do kategorie, hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a dalším rozborům a zkouškám nezbytným pro zajištění nakládání s odpady v souladu s právními předpisy, v souladu s hierarchií odpadového hospodářství
  1. přímo nebo prostřednictvím dopravce odpadu pouze do zařízení určeného pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu nebo za podmínek podle § 16 odst. 3 do dopravního prostředku provozovatele takového zařízení,
  2. obchodníkovi s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu, popřípadě dopravci odpadu určenému tímto obchodníkem, nebo
  3. na místo určené obcí podle § 59 odst. 2 a 5.

(2) Převzít odpad jsou, s výjimkou převzetí nezbytného množství vzorků odpadu k rozborům, zkouškám nebo analýzám pro účely vědy, výzkumu a vývoje, k zjištění přijatelnosti odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady, k zařazení odpadu do kategorie, k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a dalším rozborům a zkouškám nezbytným pro zajištění nakládání s odpady v souladu s právními předpisy, oprávněni

- a) provozovatel zařízení určeného pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu,
- b) obchodník s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu,
- c) obec za podmínek stanovených v § 59, nebo
- d) právnická osoba vykonávající činnost školy nebo školského zařízení nebo vysoká škola (dále jen „škola“) za podmínek stanovených v § 20.

(3) Na jednotky požární ochrany a právnické a podnikající fyzické osoby, které jsou jinými právními předpisy určeny k řešení havárií a zdolávání požárů, se při této činnosti nevztahují povinnosti podle tohoto zákona, s výjimkou odstavce 1 písm. e).

CELEX 32008L0098

§ 14

Nakládání s nezákonně soustředěným odpadem

- (1) Vlastník odpadu má povinnost předat nezákonně soustředěný odpad
- a) do zařízení určeného pro nakládání s odpady,

b) za podmínek podle § 16 odst. 3 do dopravního prostředku provozovatele zařízení, nebo

c) obchodníkovi s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu, s výjimkou vlastníka odpadu, který je fyzickou osobou.

(2) Pokud se vlastník pozemku dozví o nezákonně soustředěném odpadu na svém pozemku, je povinen oznámit tuto skutečnost bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu je odpad soustředěn.

(3) Pokud se obecní úřad obce s rozšířenou působností dozví, že se v jeho správním obvodu nachází nezákonně soustředěný odpad, neprodleně se pokusí zjistit jeho vlastníka.

(4) Pokud není možné zjistit osobu, která je za odpad odpovědná nebo taková osoba zemřela nebo zanikla, aniž by její povinnosti ve vztahu k tomuto odpadu přešly na jinou osobu, vyzve obecní úřad obce s rozšířenou působností vlastníka pozemku k odklizení odpadu a jeho předání do zařízení určeného pro nakládání s odpady ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. V odůvodněných případech může obecní úřad obce s rozšířenou působností stanovit lhůtu k odklizení odpadu a jeho předání do zařízení určeného pro nakládání s odpady delší. Obec, na jejímž území se odpad nachází, může vlastníkovi pozemku poskytnout součinnost při odklizení odpadu a jeho předání do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(5) Pokud vlastník pozemku nezajistí odklizení odpadu a předání odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady do 30 dnů ode dne doručení výzvy nebo v delší lhůtě stanovené ve výzvě, může obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a) uložit vlastníkovi pozemku, aby na vlastní náklady zabezpečil místo, kde se nachází nezákonně soustředěný odpad, proti dalšímu návozu odpadu,
- b) zabezpečit odpad, který ohrožuje životní prostředí, před únikem škodlivin do okolního prostředí, nebo
- c) nezákonně soustředěný odpad odklidit a předat do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(6) Vlastník pozemku nemusí splnit povinnost uloženou podle odstavce 5 písm. a), pokud odpad na vlastní náklady předá do zařízení určeného pro nakládání s odpady do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu taková povinnost uložena. Pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností postupuje podle odstavce 5 písm. b) nebo c), je osoba pověřená obecním úřadem obce s rozšířenou působností oprávněna vstoupit na pozemek na dobu nezbytnou k zabezpečení nebo odklizení odpadu a vlastník nebo uživatel tohoto pozemku je povinen vstup osobě pověřené obecním úřadem obce s rozšířenou působností umožnit a strpět zabezpečení nebo odklizení odpadu.

Hlava II

Povinnosti původce odpadu a provozovatele zařízení

§ 15

Povinnosti původce odpadu

(1) Na nepodnikající fyzickou osobu, která je původcem odpadu, se vztahují pouze ty povinnosti původce odpadu stanovené v tomto zákoně, u kterých je tak výslovně uvedeno.

(2) Původce odpadu je povinen

- a) zařadit odpad podle druhu a kategorie a nakládat s ním podle jeho skutečných vlastností,
- b) prokázat orgánům provádějícím kontrolu podle tohoto zákona, že předal odpad, který produkuje, v odpovídajícím množství v souladu s § 13 odst. 1 písm. e); v případě stavebního a demoličního odpadu se tato povinnost vztahuje i na nepodnikající fyzické osoby, s výjimkou případu, kdy množství produkovaného stavebního a demoličního odpadu odpovídá množství stavebního a demoličního odpadu, který může nepodnikající fyzická osoba předat podle § 59 obci.
- c) v případě komunálního odpadu, který běžně produkuje, a stavebního a demoličního odpadu, které sám nezpracuje, mít jejich předání podle § 13 odst. 1 písm. e) v odpovídajícím množství zajištěno písemnou smlouvou před jejich vznikem; v případě stavebních a demoličních odpadů se tato povinnost vztahuje i na nepodnikající fyzické osoby, s výjimkou případu, kdy množství produkovaných stavebních a demoličních odpadů odpovídá množství stavebních a demoličních odpadů, které může fyzická nepodnikající osoba předat podle § 59 obci.
- d) s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi s odpady spolu s odpadem předat provozovateli zařízení nebo obchodníkovi s odpady údaje o své osobě a údaje o odpadu nezbytné pro zjištění, zda smí být s daným odpadem v zařízení nakládáno nebo zda smí obchodník s odpady takový odpad převzít; tyto údaje mohou být nahrazeny základním popisem odpadu.
- e) v případě odpadu určeného k uložení na skládce odpadů nebo k zasypávání předat údaje podle písmene d) formou základního popisu odpadu; v případě první z opakovaných dodávek odpadu je součástí základního popisu odpadu stanovení kritických ukazatelů, o nichž je původce odpadu povinen v případě opakovaných dodávek předávat informace; na základě dohody s původcem odpadu může zajistit zpracování základního popisu odpadu provozovatel zařízení, do kterého je odpad předáván, nebo zprostředkovatel, za zpracování základního popisu však odpovídá původce odpadu a
- f) při odstraňování stavby, provádění stavby nebo údržbě stavby dodržet postup pro nakládání s vybouranými stavebními materiály určenými pro opětovné použití, vedlejšími produkty a stavebními a demoličními odpady tak, aby byla zajištěna nejvyšší možná míra jejich opětovného použití a recyklace.

(3) Původce odpadu je před ukončením činnosti provozovny povinen předat odpady soustředěné v provozovně do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(4) Pokud původce odpadu nepředá odpad soustředěný v provozovně do zařízení určeného pro nakládání s odpady do 60 dnů od ukončení činnosti v provozovně, má povinnost předat odpad do zařízení určeného pro nakládání s odpady vedle původce odpadu také vlastník nemovité věci, která byla provozovnou původce odpadu, a kde jsou odpady soustředěny. Vlastník nemovité věci je povinen splnit tuto povinnost nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy jej k tomu vyzve inspekce, krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Původce odpadu je povinen uhradit vlastníkovi nemovité věci účelně vynaložené náklady spojené s předáním odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) rozsah údajů o původci odpadu a o odpadu předávaných podle odstavce 2 písm. d),
- b) obsahové náležitosti základního popisu odpadu podle odstavce 2 písm. e) včetně požadavků na stanovování kritických ukazatelů a četnost jejich sledování a
- c) postup pro nakládání s vybouranými stavebními materiály určenými pro opětovné použití, vedlejšími produkty a stavebními a demoličními odpady při odstraňování stavby, provádění stavby nebo údržbě stavby podle odstavce 2 písm. f).

CELEX 32008L0098
CELEX 31999L0031

§ 16

Provozovatel zařízení

(1) Provozovatel zařízení má od okamžiku převzetí odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady podle § 17 odst. 1 písm. b) a c) ve vztahu k tomuto odpadu všechny povinnosti provozovatele zařízení stanovené tímto zákonem a stává se jeho vlastníkem.

(2) Provozovatel zařízení ke skladování odpadu před využitím, úpravě před využitím nebo k využití odpadu a osoba, která předává odpad do jeho zařízení, mohou uzavřít písemnou smlouvu, že odpad zůstává ve vlastnictví této osoby. Tento odpad musí být při nakládání v zařízení identifikovatelný a musí s ním být nakládáno odděleně. Na výstupu ze zařízení smí provozovatel zařízení tento odpad předat pouze do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi s odpady, které určí vlastník odpadu.

(3) V případě, že přepravu odpadu do svého zařízení zajišťuje provozovatel zařízení a při nakládce je provedeno převzetí odpadu podle § 17 odst. 1 písm. b) a c), může se provozovatel zařízení stát na základě smlouvy vlastníkem odpadu okamžikem zahájení přepravy. V takovém případě má všechny povinnosti provozovatele zařízení ve vztahu k tomuto odpadu stanovené tímto zákonem od okamžiku zahájení přepravy.

CELEX 32008L0098

Povinnosti provozovatele zařízení

§ 17

(1) Provozovatel zařízení je povinen

- a) provozovat zařízení ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu v souladu s povolením podle § 21 odst. 2,
- b) při převzetí odpadu, s výjimkou odpadu, jehož vlastníkem byl už před převzetím,
  1. zaznamenat údaje o odpadu a předávající osobě a provozovně nebo zařízení určeném pro nakládání s odpady, ze kterých je odpad předáván tak, aby mohla být vedena průběžná evidence odpadu a prováděno ohlašování,
  2. odpad zvážit a provést jeho vizuální kontrolu,
  3. ověřit zařazení odpadu podle druhu a kategorie, s výjimkou převzetí od nepodnikající fyzické osoby,
  4. zařadit odpad podle druhu a kategorie v případě, že ho přebírá od nepodnikající fyzické osoby, a

5. v případě, že není k převzetí daného druhu nebo kategorie odpadu oprávněn, odmítnout převzetí odpadu do zařízení,

- c) při převzetí odpadu, s výjimkou odpadu, jehož vlastníkem byl už před převzetím, vydat osobě, od které odpad do zařízení převzal, potvrzení o množství, druhu a kategorii předaného odpadu, včetně uvedení identifikačního čísla zařízení,
- d) předat s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpad obchodníkovi s odpady nebo dalšímu provozovateli zařízení vždy s údaji o zařízení, ze kterého odpady předává, a s údaji nezbytnými k posouzení, zda smí být odpad do zařízení přijat nebo zda smí obchodník s odpady takový odpad převzít a v případě odpadu určeného k uložení na skládce odpadů nebo k zasypávání dále se základním popisem odpadu; v případě opakovaných dodávek odpadu určeného k uložení na skládce nebo k zasypávání je povinen předat informace o kritických ukazatelích v četnosti a rozsahu podle § 15 odst. 2 písm. e),
- e) oznámit bez zbytečného odkladu příslušnému krajskému úřadu a krajské hygienické stanici nepříznivé vlivy nakládání s odpadem na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy popsány v provozním řádu zařízení nebo vlivy, které překračují limity znečišťování stanovené jinými právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí, a oznámit opatření přijatá k zamezení těchto nepříznivých vlivů,
- f) pokud v zařízení nenakládá pouze s jím produkoványými odpady, zveřejnit seznam druhů odpadů, které smí být do zařízení přijaty,
- g) v případě mobilního zařízení k využití odpadu písemně oznámit provoz zařízení před jeho zahájením příslušnému krajskému úřadu, krajské hygienické stanici a obecnímu úřadu obce, na jejímž území bude zařízení provozováno,
- h) v případě, že přebírá komunální odpady od fyzických osob, oznámit obci, na jejímž území odpad vznikl, do 15. ledna druh a množství převzatého odpadu za předchozí kalendářní rok a
- i) vést provozní deník.

(2) Provozovatel zařízení je povinen před ukončením provozu zařízení nebo v případě zrušení povolení provozu zařízení podle § 25 odst. 1 nebo 2 do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí krajského úřadu o zrušení povolení provozu předat odpady soustředěné v zařízení do jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady. Do uplynutí lhůty podle věty první se nejedná o nezákonně soustředěný odpad.

(3) Pokud provozovatel zařízení nesplní povinnost podle odstavce 2, má povinnost předat odpady do zařízení určeného pro nakládání s odpady vedle provozovatele zařízení také vlastník nemovité věci, která byla zařízením určeným pro nakládání s odpady, a kde jsou odpady soustředěny. Vlastník nemovité věci je povinen tuto povinnost splnit nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy jej k tomu vyzve inspekce, krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Provozovatel zařízení je povinen uhradit vlastníkově nemovité věci účelně vynaložené náklady spojené s předáním odpadů do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) rozsah a způsob zaznamenání údajů podle odstavce 1 písm. b) bodu 1,
- b) rozsah údajů předávaných podle odstavce 1 písm. d),

- c) rozsah a způsob oznamování podle odstavce 1 písm. g) a h) a
- d) náležitosti provozního deníku zařízení podle typu zařízení podle odstavce 1 písm. i).

CELEX 32008L0098
CELEX 31999L0031

§ 18

(1) Provozovatel zařízení je při převzetí kovového odpadu stanoveného vyhláškou ministerstva povinen zaznamenat kromě údajů podle § 17 odst. 1 písm. b) bodu 1 rovněž pravdivé údaje o fyzické osobě, která fyzicky předala odpad do zařízení, vést průběžnou evidenci těchto údajů a tuto evidenci uchovávat po dobu 5 let od převzetí odpadu; za účelem splnění této povinnosti je provozovatel zařízení oprávněn vyžadovat k nahlédnutí průkaz totožnosti této fyzické osoby. Podle věty první se nepostupuje, pokud je odpad přebírán z jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(2) Původce odpadu, včetně nepodnikajících fyzických osob, nesmí odpad podle odstavce 1 předávat do mobilního zařízení ke sběru, úpravě nebo využití odpadu; provozovatel takového zařízení nesmí odpad podle odstavce 1 převzít.

(3) Údaji o fyzické osobě, které je provozovatel povinen zaznamenat podle odstavce 1, se rozumí jméno, popřípadě jména a příjmení, adresa místa trvalého pobytu nebo místa pobytu a číslo průkazu totožnosti.

(4) Pokud provozovatel zařízení přebírá odpad, který má povahu strojního zařízení nebo obecně prospěšného zařízení, uměleckého díla nebo pietních a bohoslužebných předmětů nebo jejich částí, je povinen zaznamenat jako údaje o odpadu podle § 17 odst. 1 písm. b) také stručný popis těchto předmětů umožňující dodatečnou identifikaci a doplnit jej uvedením písmen, číslic, popřípadě dalších symbolů, které se nacházejí na těchto předmětech.

(5) Bez zaznamenání údajů podle odstavců 3 a 4 nesmí provozovatel zařízení odpad převzít.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a způsob vedení evidence o osobách a odpadech podle odstavce 1.

§ 19

(1) Převzaté kovové odpady, které mají povahu strojního zařízení, obecně prospěšná zařízení, umělecká díla nebo pietní a bohoslužebné předměty nebo jejich části nesmí provozovatel zařízení po dobu 48 hodin od jejich převzetí rozebírat, jinak pozměňovat nebo předávat dalším osobám.

(2) Provozovatel zařízení nesmí poskytnout úplatu za převzetí kovových odpadů stanovených vyhláškou ministerstva od nepodnikajících fyzických osob.

(3) Provozovatel zařízení smí za přebíraný kovový odpad stanovený vyhláškou ministerstva poskytnout úplatu pouze převodem peněžních prostředků prostřednictvím osoby oprávněné poskytovat platební služby nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb formou poštovního poukazu. O uskutečněných platbách je povinen vést evidenci.

(4) Provozovatel zařízení je povinen v případě, že do zařízení přebírá kovový odpad stanovený vyhláškou ministerstva od původce odpadu, pokud tento odpad nepřebírá z jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady,

- a) sledovat prostor zařízení kamerovým systémem, uchovávat záznam z kamerového systému po dobu 30 dnů a na vyžádání tento záznam poskytnout orgánům provádějícím kontrolu podle tohoto zákona a
- b) každoročně proškolit všechny pracovníky, kteří vykonávají obsluhu zařízení, pro získání potřebných znalostí, dovedností a postupů pro plnění povinností při přebírání odpadů stanovených tímto zákonem a vyhláškou ministerstva, o tomto školení pořídít písemný záznam a tento záznam uchovávat po dobu 5 let od provedení školení.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) rozsah a způsob vedení evidence plateb podle odstavce 3 a
- b) rozsah sledování, technické požadavky na kamerový systém a požadavky na uchování záznamu.

§ 20

Školní sběr

(1) Škola může od žáků nebo studentů přebírat odpady papíru, plastů a kovů z domácností. V tomto případě se na školy nevztahují povinnosti provozovatele zařízení.

(2) Škola se okamžikem převzetí odpadu v rámci školního sběru stává jeho vlastníkem a obec, na jejímž území se škola nachází, jeho původcem.

(3) Škola plní ve vztahu k převzatým odpadům všechny povinnosti původce odpadu, s výjimkou povinnosti podání ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady.

(4) Na obec se ve vztahu k odpadu převzatému v rámci školního sběru nevztahují povinnosti původce odpadu, s výjimkou povinnosti podání ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady.

(5) Škola předá do 15. ledna obci, na jejímž území se nachází, údaje o hmotnosti převzatých druhů odpadů a zařízeních určeným pro nakládání s odpady, kterým převzaté odpady předala, za předchozí kalendářní rok.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a způsob předání údajů podle odstavce 5.

Hlava III

Provoz zařízení určených pro nakládání s odpady a povolení k obchodování s odpady

§ 21

Provoz zařízení určených pro nakládání s odpady

(1) Zařízení určené pro nakládání s odpady smí provozovat právnická nebo podnikající fyzická osoba se sídlem nebo s odštěpným závodem na území České republiky.

(2) Zařízení ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu smí být provozováno pouze na základě povolení provozu zařízení vydaného krajským úřadem. Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu zařízení a povolení provozu zařízení jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(3) Zařízení k využití odpadu vymezené v příloze č. 4 k tomuto zákonu a malé zařízení smí být za splnění podmínek stanovených tímto zákonem provozována bez povolení provozu zařízení podle odstavce 1.

CELEX 32008L0098

§ 22

Povolení provozu zařízení

(1) Povolení provozu zařízení se vydává pro typy činností vymezené v Katalogu činností v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Nedílnou součástí povolení provozu zařízení je provozní řád zařízení. Povolení provozu zařízení se vydává na dobu neurčitou, s výjimkou mobilních zařízení, kterým se povolení vydává na dobu určitou, nejdéle na dobu 6 let. Pokud provozovatel mobilního zařízení požádá o prodloužení nejpozději 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo povolení vydáno, povolení nezaniká, dokud nebude o žádosti pravomocně rozhodnuto.

(2) S výjimkou mobilních zařízení je účastníkem řízení o vydání povolení provozu zařízení též obec, na jejímž území má být zařízení podle § 21 odst. 2 provozováno, a obec, jejíž životní prostředí může být provozem takového zařízení přímo dotčeno.

(3) Žadatel k žádosti o vydání povolení provozu zařízení připojí závazné stanovisko krajské hygienické stanice. Krajská hygienická stanice posoudí tuto žádost z hlediska dopadů na zdraví lidí a zhodnotí zdravotní rizika.

(4) Pokud podmínky provozu zařízení podle § 21 odst. 2 vymezené v žádosti nejsou dostatečné pro zajištění ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí, může krajský úřad stanovit v povolení další podmínky, které dostatečnou ochranu životního prostředí nebo zdraví lidí zajistí.

(5) Povolení provozu zařízení je vykonatelné až dnem nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí, povolení k předčasnému užívání stavby, povolení ke zkušebnímu provozu nebo povolení ke změně v užívání stavby nebo dnem nabytí právních účinků kolaudačního souhlasu nebo souhlasu se změnou v užívání stavby, pokud jsou podle stavebního zákona vyžadovány.

(6) Bez povolení provozu zařízení nelze, s výjimkou zařízení podle § 21 odst. 3, vydat kolaudační souhlas, kolaudační rozhodnutí, povolení k předčasnému užívání stavby, povolení ke zkušebnímu provozu a souhlas nebo povolení ke změně užívání stavby podle stavebního zákona pro stavby určené ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadů.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti provozního řádu zařízení podle § 21 odst. 2 podle typu činnosti.

CELEX 32008L0098

§ 23

Revize povolení provozu zařízení

(1) Provozovatel zařízení, s výjimkou provozovatele mobilního zařízení, je povinen provést revizi povolení provozu zařízení, včetně provozního řádu, z hlediska jeho aktuálnosti a úplnosti a předložit krajskému úřadu zprávu o provedené revizi povolení provozu zařízení (dále jen „zpráva o revizi“) ke schválení, a to ve lhůtě 6 let ode dne nabytí právní moci povolení provozu zařízení, jeho poslední změny nebo rozhodnutí o schválení poslední zprávy o revizi. V případě, že zprávu ve stanovené lhůtě krajskému úřadu nepředloží, povolení provozu zařízení uplynutím této lhůty zaniká. Pokud provozovatel zařízení shledá, že je nezbytné provést změnu povolení provozu zařízení, požádá společně s předložením zprávy o revizi o změnu povolení provozu zařízení a v případě potřeby předloží návrh upraveného provozního řádu.

(2) Pokud krajský úřad po posouzení předložené zprávy o revizi shledá, že jsou dány důvody ke změně povolení provozu zařízení podle § 25 odst. 1, a provozovatel nepodal žádost o změnu povolení provozu zařízení současně se zprávou o revizi, popřípadě tato žádost není úplná, vyzve krajský úřad provozovatele zařízení k doplnění předložené zprávy o revizi, podání žádosti o změnu povolení provozu zařízení, popřípadě k předložení návrhu upraveného provozního řádu nebo k doplnění žádosti o změnu povolení provozu zařízení. Pokud provozovatel zařízení ve stanovené lhůtě nepředloží nebo nedoplní dokumenty podle věty první, krajský úřad povolení provozu zařízení zruší. Krajský úřad dále zruší povolení provozu zařízení, pokud po posouzení předložené zprávy o revizi shledá, že jsou dány důvody ke zrušení povolení provozu zařízení podle § 25 odst. 1.

(3) Pokud krajský úřad po posouzení předložené zprávy o revizi shledá, že nejsou dány důvody ke změně povolení provozu zařízení, zprávu o revizi schválí.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahují na druhou a třetí fázi provozu skládky.

(5) Obsahové náležitosti zprávy o revizi jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

§ 24

Přechod práv a povinností z povolení provozu zařízení

Práva a povinnosti z povolení provozu zařízení přecházejí na právního nástupce provozovatele zařízení, na kterého přešlo vlastnictví nebo právo užívat zařízení. Právní nástupce je povinen oznámit přechod práv a povinností z povolení provozu zařízení krajskému úřadu do 30 dnů ode dne účinnosti přechodu práv a povinností a v téže lhůtě požádat o změnu povolení a předložit upravený provozní řád krajskému úřadu ke schválení tak, aby byly v povolení uvedeny správné údaje vztahující se k osobě provozovatele zařízení.

§ 25

Změna, zrušení a zánik povolení provozu zařízení

(1) Krajský úřad zruší nebo změní povolení provozu zařízení, pokud

- a) dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení,
- b) provozovatel zařízení nezajistí podmínky ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí stanovené jinými právními předpisy, nebo
- c) mění nebo ruší povolení podle § 10 odst. 1.

(2) Krajský úřad zruší povolení provozu zařízení, pokud provozovatel zařízení

- a) opakovaně poruší povinnosti stanovené tímto zákonem nebo zákonem o výrobcích s ukončenou životností nebo opakovaně neplní podmínky stanovené povolením,
- b) při kontrole plnění povinností stanovených tímto zákonem nebo zákonem o výrobcích s ukončenou životností opakovaně poruší povinnost kontrolované osoby nebo povinné osoby podle kontrolního řádu,
- c) nevede průběžnou evidenci o osobách a o odpadech podle § 18 odst. 1,
- d) poruší zákaz převzetí odpadu za úplatu od nepodnikajících fyzických osob podle § 19 odst. 2, nebo
- e) poskytne úhradu za vykoupený odpad jiným způsobem, než je stanoveno v § 19 odst. 3.

(3) Povolení provozu zařízení zaniká při zániku provozovatele zařízení bez právního nástupce, uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, nebo ukončením provozu zařízení, a to ke dni ohlášení ukončení provozu.

(4) Pokud provozovatel zařízení, který není právním nástupcem dosavadního provozovatele zařízení a který k tomuto zařízení získal uživatelská práva, požádá o nové povolení provozu zařízení nejpozději do 30 dnů ode dne převodu uživatelských práv, platí pro něj dosavadní povolení provozu zařízení, dokud nebude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto.

(5) Krajský úřad změní povolení provozu zařízení na žádost právního nástupce provozovatele zařízení podle § 24.

(6) Krajský úřad si v řízení o změně nebo zrušení povolení provozu zařízení vyžádá závazné stanovisko krajské hygienické stanice, pokud se změna povolení nebo důvod zrušení týkají oblasti ochrany veřejného zdraví. Krajská hygienická stanice posoudí tuto žádost z hlediska dopadů na zdraví lidí a zhodnotí zdravotní rizika.

§ 26

Povolení k obchodování s odpady

(1) Obchodovat s odpady může pouze právnická nebo podnikající fyzická osoba, která má sídlo nebo odštěpný závod na území České republiky, a to na základě a v souladu s povolením k obchodování s odpady vydaným krajským úřadem příslušným podle sídla osoby, která o vydání povolení žádá. Pokud žádá o vydání povolení osoba se sídlem mimo území České republiky, je k vydání povolení příslušný Magistrát hlavního města Prahy. Krajský úřad může v povolení stanovit podmínky, které zajistí dostatečnou ochranu životního prostředí a zdraví lidí.

(2) Povolení k obchodování s odpady se vydává na dobu určitou, nejdéle na dobu 6 let. Dobu platnosti povolení k obchodování s odpady krajský úřad prodlouží na základě žádosti obchodníka s odpady vždy nejdéle o dalších 6 let, pokud jsou splněny podmínky pro jeho vydání. Pokud obchodník s odpady požádá o prodloužení do 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo povolení vydáno, povolení nezaniká, dokud nebude o žádosti pravomocně rozhodnuto.

(3) Krajský úřad zruší nebo změní povolení k obchodování s odpady, pokud

- a) dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání povolení,
- b) obchodník s odpady nezajistí podmínky ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí stanovené jinými právními předpisy,
- c) obchodník s odpady opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky stanovené v povolení, nebo
- d) obchodník s odpady při kontrole plnění povinností stanovených tímto zákonem opakovaně poruší povinnost kontrolované osoby nebo povinné osoby podle kontrolního řádu.

(4) Obsahové náležitosti žádosti o povolení k obchodování s odpady a povolení k obchodování s odpady jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

§ 27

Omezení vydání povolení

Povolení podle § 21 odst. 2 a § 26 odst. 1 nelze vydat, pokud

- a) bylo žadateli v době 5 let před podáním žádosti pravomocně zrušeno povolení provozu zařízení podle § 25 odst. 1 písm. b) nebo § 25 odst. 2 nebo zrušeno povolení k obchodování s odpady podle § 26 odst. 3 písm. b), c) nebo d), nebo
- b) byl člen statutárního orgánu žadatele členem statutárního orgánu právnické osoby v období 5 let před podáním žádosti, během kterého nastaly skutečnosti, kvůli kterým bylo právnické osobě pravomocně zrušeno povolení provozu zařízení podle § 25 odst. 1 písm. b) nebo § 25 odst. 2 nebo zrušeno povolení k obchodování s odpady podle § 26 odst. 3 písm. b), c) nebo d).

Hlava IV

Vzorkování a zkoušky odpadu

§ 28

(1) Vzorkování odpadu pro účely zjištění přijatelnosti odpadu do zařízení, hodnocení nebezpečných vlastností odpadu a další zkoušky pro dokladování kvality odpadu pro další nakládání s ním nebo pro zjištění jeho vlastností nebo vzorkování za účelem ověření splnění kritérií pro vedlejší produkt smí provádět pouze

- a) odborně způsobilá fyzická osoba pro provádění a řízení vzorkování odpadu s personálním certifikátem pro vzorkování odpadu,
- b) akreditovaná zkušební laboratoř nebo akreditované odborné pracoviště, jejichž způsobilost je garantována odborně způsobilou fyzickou osobou pro provádění a řízení vzorkování odpadu, nebo
- c) osoba, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a která je oprávněna ke vzorkování odpadu v jiném členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a toto oprávnění je v souladu s evropskou technickou normou podle § 29 odst. 1, pokud na území České

republiky vzorkuje odpady pouze dočasně nebo ojediněle a její způsobilost je garantována odborně způsobilou fyzickou osobou pro provádění a řízení vzorkování odpadu.

(2) Odborně způsobilou fyzickou osobu pro provádění a řízení vzorkování odpadu je fyzická osoba,

a) která splňuje tyto požadavky:

1. ukončené vysokoškolské vzdělání a nejméně 2 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech nebo dosažený stupeň středního vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 3 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech a
2. absolvování příslušného vzdělávacího programu pro provádění a řízení vzorkování odpadu, nebo

b) jejíž odborná způsobilost podle písmene a) může být uznána podle zákona o uznávání odborné kvalifikace.

(3) Vzdělávací program pro provádění a řízení vzorkování odpadu zahrnuje nejméně

a) základní školení, jehož náplň schválilo ministerstvo, a

b) následná zdokonalovací a udržovací jednodenní školení, jejichž náplň schválilo ministerstvo, v intervalu alespoň každé 3 roky od absolvování základního školení.

(4) Certifikace odborně způsobilé fyzické osoby se prokazuje certifikátem vydaným certifikačním orgánem pro certifikaci osob akreditovaným v souladu se zákonem o technických požadavcích na výrobky nebo obdobným dokladem vydaným členským státem Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru. Laboratoře a odborná pracoviště jsou pro vzorkování odpadů akreditovány akreditačním orgánem podle zákona o technických požadavcích na výrobky.

(5) Vzorkování odpadu pro účely hodnocení nebezpečných vlastností odpadu smí provádět osoba pověřená k hodnocení nebezpečných odpadů. Pro účely vzorkování pro účely hodnocení nebezpečných vlastností odpadu se fyzická osoba pověřená k hodnocení nebezpečných odpadů nebo odborný zástupce právnické osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností považuje za odborně způsobilou fyzickou osobu pro provádění a řízení vzorkování odpadu.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na

a) obsah vzdělávacího programu pro provádění a řízení vzorkování odpadu podle odstavce 3,

b) certifikaci odborně způsobilé fyzické osoby podle odstavce 4 a

c) akreditaci laboratoře a odborného pracoviště podle odstavce 4.

§ 29

(1) Vzorkování odpadu pro účely zjištění přijatelnosti odpadu do zařízení a další zkoušky pro dokladování kvality odpadu pro další nakládání s ním nebo pro zjištění jeho

vlastností nebo vzorkování za účelem ověření splnění kritérií pro vedlejší produkt provádí osoba, laboratoř nebo pracoviště podle § 28 odst. 1 v souladu s evropskou technickou normou a podle plánu odběru vzorků zpracovaného podle této normy odborně způsobilou fyzickou osobou pro provádění a řízení vzorkování odpadu.

(2) Vzorky odpadů odebírá odborně způsobilá fyzická osoba nebo fyzická osoba, kterou odborně způsobilá fyzická osoba, která zpracovala plán odběru vzorků, před odběrem konkrétního druhu odpadu v konkrétním místě proškolila. V případě opakovaných odběrů stejného druhu odpadu je četnost prokazatelného proškolení zúčastněných fyzických osob nejméně jednou v kalendářním roce. O školení musí být pořízen písemný záznam, který jsou osoba, laboratoř nebo pracoviště podle § 28 odst. 1 povinny uchovávat po dobu 2 let. V případě, že vzorky odpadu odebírá fyzická osoba na základě tohoto odstavce, odpovídá za správnost odběru vzorku osoba, laboratoř nebo pracoviště podle § 28 odst. 1.

(3) Osoba, laboratoř nebo pracoviště podle § 28 odst. 1, které provádějí vzorkování odpadu podle odstavce 1, jsou povinny vést dokumentaci vzorkování.

(4) Laboratorní zkoušky, analýzy a ekotoxikologické a mikrobiologické testy odpadů pro účely zjištění přijatelnosti odpadu do zařízení, hodnocení nebezpečných vlastností odpadu a další zkoušky pro dokladování kvality odpadu pro další nakládání s ním nebo pro zjištění jeho vlastností nebo pro zjištění vlastností vedlejšího produktu provádějí laboratoře a odborná pracoviště, které jsou pro tyto činnosti akreditovány v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou ministerstva a Ministerstva zdravotnictví a zákonem o technických požadavcích na výrobky.

(5) Osoba, která nechala vzorkovat a zkoušet odpad, uchovává protokol o vzorkování a zkouškách odpadů po dobu 5 let od provedení vzorkování nebo zkoušky.

(6) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) způsob provádění vzorkování odpadu podle odstavce 1,
- b) evropskou technickou normu podle odstavce 1,
- c) rozsah dokumentace vzorkování podle odstavce 2 a
- d) způsob provádění laboratorních zkoušek, analýz a ekotoxikologických a mikrobiologických testů odpadů a dalších zkoušek odpadů podle odstavce 4.

Hlava V

Jednotlivé způsoby nakládání s odpady

Díl 1

Soustředování, skladování a sběr odpadu

§ 30

Soustředování odpadu

(1) Každý smí soustřeďovat odpady pouze za splnění technických podmínek, které zajistí ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovených vyhláškou ministerstva.

(2) Nebezpečné odpady nemusí být soustřeďovány odděleně, pokud jsou splněny podmínky podle § 71 odst. 2. Ostatní odpady nemusí být soustřeďovány odděleně na základě povolení místně příslušného správního orgánu k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů nebo na základě povolení provozu zařízení. Příslušný správní orgán neoddělené soustřeďování odpadů povolí pouze, pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené soustřeďování nutné, a nedojde k ohrožení povinnosti nakládat s odpadem v souladu s hierarchií odpadového hospodářství. Příslušný správní orgán může v povolení stanovit podmínky tak, aby nedošlo ke zvýšení nepříznivých dopadů na životní prostředí nebo zdraví lidí.

(3) K vydání povolení k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů je příslušný krajský úřad, jde-li o zařízení určené pro nakládání s odpady, s výjimkou malého zařízení. V ostatních případech je k vydání tohoto povolení příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(4) Povolení k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů je součástí povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady, pokud je pro dané zařízení vyžadováno. Splnění podmínek pro povolení k upuštění od odděleného soustřeďování podléhá povinnosti provést revizi povolení provozu zařízení podle § 23. Povolení k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů, s výjimkou povolení podle věty první se vydává nejdéle na dobu 5 let. Upuštění od odděleného soustřeďování převzatých odpadů v zařízení se považuje za úpravu odpadů.

(5) Veškerý odpad soustřeďovaný neodděleně na základě povolení k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů se zařazuje jako jeden druh odpadu podle Katalogu odpadů. Správní orgán v povolení určí druh odpadu, do kterého má být zařazen neodděleně soustřeďovaný odpad, a to podle druhu odpadu, který tvoří největší část hmotnosti soustřeďovaného odpadu v případě soustřeďování u původce odpadu, pokud není v konkrétním případě z hlediska ochrany životního prostředí a zdraví lidí vhodnější určit jiný druh odpadu, a v ostatních případech vhodný druh odpadu odpovídající skutečnosti, že se jednalo o úpravu odpadu.

CELEX 32018L0851

§ 31

Skladování odpadu

(1) Provozovatel zařízení smí provádět skladování odpadu pouze

- a) v zařízení ke skladování odpadu, které se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona a
- b) je-li zařízení ke skladování odpadu provozováno v souladu s technickými podmínkami, které zajistí ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) Odpad určený k odstranění smí být skladován nejvýše po dobu 1 roku, takové skladování je vymezeno v příloze č. 6 k tomuto zákonu pod kódem D15. Do uplynutí lhůty

pro skladování musí být odpad odstraněn nebo předán do zařízení, kde bude odstraněn. Odpad určený k využití smí být skladován po dobu nejvýše 3 let; takové skladování je vymezeno v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod kódem R13a. Do uplynutí lhůty pro skladování musí být odpad využit nebo předán do zařízení, kde bude využit.

(3) Odpad skladovaný za účelem využití po dobu delší než 1 rok, který není možné využít, musí být odstraněn nebo předán do zařízení, kde bude odstraněn, do 30 dnů ode dne, kdy provozovatel skladu odpadu zjistil, že jej není možné využít.

(4) Krajský úřad může povolit skladování po delší dobu, než je uvedena v odstavci 2, pokud se jedná o odpady, které není za stávajícího stavu vědeckého nebo technického pokroku možné zpracovat. Takový sklad smí být provozován pouze za splnění zvláštních technických podmínek stanovených vyhláškou ministerstva.

(5) V případě uložení odpadu v zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu mimo technologii zpracování odpadu se nejedná o skladování odpadu, pokud doba uložení odpadu v zařízení nepřesáhne 9 měsíců.

CELEX 31999L0031

§ 32

Sběr odpadu

(1) Provozovatel zařízení smí provádět sběr odpadu pouze

- a) v zařízení ke sběru odpadu, které se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona, nebo v mobilním zařízení ke sběru odpadu, které je označeno způsobem stanoveným vyhláškou ministerstva, a
- b) je-li zařízení ke sběru odpadu nebo mobilní zařízení ke sběru odpadu provozováno v souladu s technickými podmínkami, které zajistí ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) V zařízení ke sběru odpadů smí být odpad uložen nejvýše po dobu 9 měsíců, pokud není zároveň povoleno jako zařízení ke skladování odpadů.

(3) V mobilním zařízení ke sběru odpadu smí být odpad uložen pouze po dobu přepravy do zařízení ke zpracování odpadu, nejdéle však po dobu 48 hodin, jde-li o odpad ze zdravotnické nebo veterinární péče nebo jiný biologický odpad nejdéle po dobu 24 hodin.

(4) Do mobilního zařízení ke sběru odpadu smí být přebírány odpady pouze od jejich původce a odpady nesmí být z mobilního zařízení ke sběru odpadu předávány do jiného mobilního zařízení určeného pro nakládání s odpady.

(5) Při přepravě odpadů do České republiky, z České republiky nebo přes Českou republiku (dále jen „přeshraniční přeprava odpadů“) nesmí být odpad přijímán do mobilního zařízení ke sběru odpadu ani z něj nesmí být odeslán.

Úprava odpadu

§ 33

(1) Provozovatel zařízení smí provádět úpravu odpadu pouze

- a) v zařízení k úpravě odpadu, které se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona, nebo v mobilním zařízení k úpravě odpadu a
- b) je-li zařízení k úpravě odpadu nebo mobilní zařízení k úpravě odpadu provozováno v souladu s technickými podmínkami, které zajistí ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) Úprava odpadu před využitím je vymezena v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod kódy R12a až R12j. Úprava odpadu před odstraněním je vymezena v příloze č. 6 k tomuto zákonu pod kódy D8, D9, D13 a D14.

(3) Třídění odpadu při jeho shromažďování a změna objemu odpadu u původce odpadu za účelem usnadnění dopravy nejsou považovány za úpravu odpadu.

Díl 3

Využití odpadu

§ 34

Obecná ustanovení

(1) Provozovatel zařízení smí provádět využití odpadu pouze

- a) v zařízení k využití odpadu, které se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona, nebo na pozemcích tvořících zemědělský půdní fond v případě odpadů sloužících ke zlepšení kvality zemědělské půdy nebo v mobilním zařízení k využití odpadu a
- b) je-li zařízení k využití odpadu nebo mobilní zařízení k využití odpadu provozováno v souladu s technickými podmínkami, které zajistí ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) V zařízení na využití odpadu dochází ke konečnému využití odpadu uvedenému v příloze č. 5 k tomuto zákonu kromě kódů R12a až R12j a R13a tak, že se odpad stane součástí povrchu terénu, je zapracován do nového výrobku nebo stavby, přestává být odpadem nebo je přeměněn na energii.

(3) Pokud v zařízení na využití odpadu probíhá příprava k opětovnému použití, je provozovatel zařízení povinen zajistit, aby vystupující výrobky určené k opětovnému použití splňovaly požadavky na uvádění použitého zboží na trh.

(4) Provozovatel zařízení k využití odpadu je povinen na základě rozhodnutí krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností provést využití odpadu v tomto rozhodnutí uvedeného. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech, je-li to z hlediska ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí nezbytné, a pokud je provedení využití odpadu pro provozovatele technicky možné. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal. Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo krajský úřad uloží náhradu takto vynaložených nákladů osobě, která nakládáním s odpadem způsobila nezbytnost takového postupu tohoto úřadu.

(5) Provozovatel zařízení k využití odpadu je povinen na základě rozhodnutí krajského úřadu dočasně uskladnit odpady podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 v tomto rozhodnutí uvedené. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech nedovolené přeshraniční přepravy odpadů nebo přeshraniční přepravy odpadů, kterou nelze dokončit, je-li to pro provozovatele technicky možné. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad, který rozhodnutí vydal. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(6) Odpad použitý k zasypávání musí nahrazovat materiály, které nejsou odpadem, vyhovovat danému účelu zasypávání a být omezen na množství nezbytně nutné pro dosažení tohoto účelu. K zasypávání smí být využíván pouze odpad, který je k takové činnosti technicky vhodný a splňuje další požadavky, které zajistí, že nedojde k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí. Ředění nebo mísení odpadu za účelem splnění limitů pro zasypávání je zakázáno.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) požadavky na odpady využívané k zasypávání podle odstavce 6, včetně limitů obsahu škodlivin a způsobu a četnosti jejich ověřování, a
- b) odpady, které nesmí být k zasypávání využívány.

§ 35

Energetické využití odpadu

(1) Spalování odpadu se za energetické využití odpadu uvedené v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod kódem R1a považuje pouze tehdy, jestliže

- a) použitý odpad nepotřebuje po vlastním zapálení ke spalování podpurné palivo a vznikající teplo se použije pro potřebu vlastní nebo dalších osob za podmínek stanovených jinými právními předpisy¹¹⁾, nebo

---

¹¹⁾ Zákon č. 201/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- b) odpad se použije jako palivo nebo jako přídavné palivo v zařízeních na výrobu energie nebo materiálů za podmínek stanovených jinými právními předpisy¹¹⁾.

(2) Spalování komunálního odpadu se považuje za energetické využití odpadu uvedené v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod kódem R1a pouze tehdy, pokud dosahuje vysokého stupně energetické účinnosti. Výše požadované energetické účinnosti a vzorec pro její výpočet jsou uvedeny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

(3) Odděleně soustřeďované komunální odpady vhodné k opětovnému použití nebo recyklaci, zejména papír, plasty, sklo, kovy, textil a biologický odpad, nesmí být předány ke spalování v zařízení na energetické využití odpadu, s výjimkou odpadu vznikajícího při jejich zpracování, který splňuje kritéria stanovená vyhláškou ministerstva, tak, aby spalování takto vzniklých odpadů v zařízení na energetické využití odpadu přinášelo nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.

CELEX 32008L0098
CELEX 32018L0851

Díl 4

Odstranění odpadu

§ 36

Obecná ustanovení

(1) Provozovatel zařízení smí provádět odstranění odpadu pouze

- a) v zařízení k odstranění odpadu, které se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona, a
- b) je-li zařízení k odstranění odpadu provozováno v souladu s technickými podmínkami, které zajišťují ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) Krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností může rozhodnutím uložit provozovateli zařízení k odstranění odpadu, aby provedl odstranění odpadu v tomto rozhodnutí uvedeného. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech, je-li to z hlediska ochrany životního prostředí nebo zdraví lidí nezbytné, a pokud je provedení odstranění odpadu pro provozovatele technicky možné. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal. Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo krajský úřad uloží náhradu takto vynaložených nákladů osobě, která nakládáním s odpadem způsobila nezbytnost takového postupu tohoto úřadu.

(3) Provozovatel zařízení k odstranění odpadu je povinen na základě rozhodnutí krajského úřadu dočasně uskladnit odpady podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 v tomto rozhodnutí uvedeném. Takové rozhodnutí může být vydáno pouze v mimořádných případech nedovolené přeshraniční přepravy odpadů nebo přeshraniční přepravy odpadů, kterou nelze dokončit, je-li to pro provozovatele technicky možné. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí krajský úřad, který rozhodnutí vydal. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(4) Odpady smí být odstraněny ukládáním do podzemních prostor pouze za splnění podmínek stanovených jinými právními předpisy¹²⁾.

(5) Odděleně soustřeďované komunální odpady vhodné k opětovnému použití nebo recyklaci, zejména papír, plasty, sklo, kovy, textil a biologický odpad nesmí být předány k odstranění, s výjimkou odpadu vzniklého při jejich zpracování, pokud

a) je jeho výhřevnost v sušině vyšší než 6.5 MJ/kg, nebo

b) splňuje kritéria stanovená vyhláškou ministerstva, podle kterých odstranění takto vzniklého odpadu přinese nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 37

Odstranění odpadu skládkováním

(1) Provozovatel skládky smí provádět odstranění odpadu skládkováním pouze

a) ve skládce, která se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona,

b) na pozemku evidovaném v katastru nemovitostí s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití pozemku skládka a

c) je-li skládka provozována v souladu s technickými podmínkami, které zajistí ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) Skládka se provozuje ve třech fázích, které na sebe musí bezprostředně navazovat.

(3) V první fázi provozu skládky se provádí odstranění odpadu jeho řízeným uložením na úrovni terénu nebo pod úroveň terénu. Veškeré movité věci uložené na skládku v rámci první fáze jejího provozu jsou odpadem, s výjimkou materiálu používaného jako konstrukční prvky skládky. Část ukládaných odpadů může sloužit jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky při splnění technických podmínek použití, které zajistí, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí. Jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky smí být používány pouze odpady, které svými technickými parametry tomuto účelu odpovídají.

(4) Ve druhé fázi provozu skládky se provádí její uzavírání a rekultivace, k této činnosti může být využíván odpad, který je k takové činnosti technicky vhodný, pokud jsou splněny podmínky jeho využití, které zajistí, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí.

---

¹²⁾ Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška Českého báňského úřadu č. 99/1992 Sb., o zřízení, provozu, zajištění a likvidaci zařízení pro ukládání odpadů v podzemních prostorech, ve znění pozdějších předpisů.

(5) Ve třetí fázi provozu skládky se provádí následná péče o skládku, aniž by docházelo k nakládání s odpady. Využití odpadů v režimu zasypávání pro drobné úpravy rekultivované skládky není součástí provozu skládky. Doba trvání následné péče o skládku stanoví pro každou skládku příslušný krajský úřad v rámci rozhodnutí o změně povolení provozu skládky, kterým se povoluje provoz třetí fáze provozu skládky. Tato doba nesmí být kratší než 30 let.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) vymezení konstrukčních prvků skládky podle odstavce 3,
- b) seznam odpadů, které splňují technické parametry pro použití jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky, a technické podmínky jejich použití pro tento účel podle odstavce 3 a
- c) seznam odpadů, které jsou technicky vhodné k uzavírání a rekultivaci skládky, a podmínky jejich využití podle odstavce 4.

CELEX 32008L0098
CELEX 31999L0031

§ 38

(1) Druhá a třetí fáze provozu skládky smí být provozovány pouze na základě rozhodnutí o změně povolení provozu skládky. Součástí rozhodnutí o změně povolení provozu skládky je schválení provozního řádu příslušné fáze provozu skládky. Provozovatel skládky je povinen předložit návrh provozního řádu příslušné fáze provozu skládky jako součást žádosti o změnu povolení provozu skládky.

(2) Rozhodnutí o změně povolení provozu skládky, kterým se povoluje provoz druhé fáze provozu skládky, lze vydat, pouze pokud nabylo právní moci, právních účinků nebo účinnosti povolení stavby, kterým se povoluje rekultivace skládky. Rozhodnutí o změně povolení provozu skládky, kterým se povoluje provoz třetí fáze provozu skládky, lze vydat, pouze pokud krajský úřad provedl kontrolu na místě a byl vydán kolaudační souhlas nebo kolaudační rozhodnutí pro rekultivaci skládky.

(3) Příslušný krajský úřad provádí v průběhu provozu skládky kontrolu na místě provozu zařízení. První kontrolu provede před zahájením ukládání odpadu na skládku nebo na nově vybudovanou část skládky, aby ověřil, zda jsou splněny podmínky stanovené v povolení provozu skládky. Kontrolu krajský úřad provede také před uzavřením skládky, aby ověřil provedení rekultivace skládky. Bez této kontroly nelze vydat rozhodnutí o změně povolení provozu skládky, na základě kterého smí být provozována třetí fáze provozu skládky.

CELEX 31999L0031

§ 39

Povinnosti provozovatele skládky

(1) Provozovatel skládky je povinen

- a) před zahájením provozu skládky prokázat krajskému úřadu, že nemá nedoplatek u orgánů Finanční správy České republiky a u orgánů Celní správy České republiky a že

zřídil zvláštní vázaný účet podle § 42 odst. 3, a dále že nemá evidovány nedoplatky na platbách pojistného na sociální zabezpečení, na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném na veřejném zdravotním pojištění,

- b) při provozování první fáze provozu skládky vytvářet a vést rezervu na zajištění rekultivace a následné péče o skládku a uzavírání po ukončení provozu první fáze provozu skládky v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcími právními předpisy,
- c) zabezpečit po ukončení první fáze provozu skládky její uzavření, rekultivaci a následnou péči a zamezit nepříznivému vlivu skládky na životní prostředí; tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a peněžních prostředků rezervy po dobu stanovenou podle § 37 odst. 5,
- d) vést průběžnou evidenci uložených odpadů a dokumenty dokladující kvalitu těchto odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku,
- e) vést průběžnou evidenci o množství materiálů, které nejsou odpadem, použitých na skládce v rámci první fáze provozu skládky, a
- f) před zahájením první fáze provozu skládky zabezpečit peněžní prostředky pro první fázi provozu skládky tak, že
  - 1. sjedná pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí, na zdraví lidí a na věci způsobenou provozem skládky v první fázi provozu skládky a za škodu vzniklou z důvodu ukončení provozu během první fáze provozu skládky,
  - 2. uloží na zvláštní vázaný účet částku ve výši nákladů nutných na odstranění škod podle bodu 1; možné škody, jejich rozsah a výši částky stanoví znalecký posudek, nebo
  - 3. zajistí náklady na odstranění škod podle bodu 1 formou bankovní záruky podle zákona o bankách; možné škody, jejich rozsah a výši částky stanoví znalecký posudek; záruka musí trvat po celou dobu první fáze provozu skládky.

(2) Prostředky ze zvláštního vázaného účtu podle odstavce 1 písm. f) bodu 2 smí být čerpány pouze na uvedený účel a se souhlasem krajského úřadu. Tento účet smí být zrušen po ukončení první fáze provozu skládky nebo po ukončení provozu během první fáze provozu skládky se souhlasem krajského úřadu poté, co došlo k vypořádání případných škod nebo je nepochybné, že žádné škody nevznikly. Úroky z peněžních prostředků na účtu se stávají součástí peněžních prostředků na zajištění provozu skládky.

CELEX 31999L0031

§ 40

Zákaz ukládání využitelných odpadů na skládku

(1) Provozovatel skládky nesmí od 1. ledna 2030 na skládku ukládat odpady,

- a) jejichž výhřevnost v sušině je vyšší než 6.5 MJ/kg,
- b) kteřé překračují limitní hodnotu parametru biologické stability AT4 stanovenou v příloze č. 10 k tomuto zákonu, nebo
- c) kteřé je za stávajícího stavu vědeckého a technického pokroku možné účelně recyklovat.

(2) Provozovatel skládky je povinen ověřovat splnění podmínek výhřevnosti a biologické stability podle odstavce 1 písm. a) a b).

(3) Zákaz podle odstavce 1 se neuplatní v případě

- a) odpadu uloženého na skládku v rámci řešení následků krizové situace podle krizového zákona, nebo
- b) zařízení na využití odpadu, s jehož provozovatelem má původce odpadu uzavřenu smlouvu o převzetí odpadu do tohoto zařízení, je z technických důvodů mimo provoz nebo je jeho provoz z technických důvodů omezen.

(4) Provozovatel skládky nesmí na skládku ukládat nebezpečné odpady, které je technicky možné zpracovat ve spalovnách nebezpečného odpadu nebo v jiných zařízeních pro materiálové nebo energetické využití odpadu provozovaných na území České republiky.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) způsob a četnost ověřování výhřevnosti a biologické stability podle odstavce 1 písm. a) a b),
- b) odpady, které je za stávajícího stavu vědeckého a technického pokroku možné účelně recyklovat, podle odstavce 1 písm. c),
- c) způsob ověření splnění podmínek podle odstavce 3 a
- d) nebezpečné odpady, které je technicky možné zpracovat ve spalovnách nebezpečného odpadu nebo v jiných zařízeních pro materiálové nebo energetické využití odpadu provozovaných na území České republiky, podle odstavce 4.

CELEX 32018L0850

§ 41

Zabezpečení ochrany životního prostředí a zdraví lidí při ukládání odpadu na skládku

(1) Provozovatel skládky smí ukládat odpad pouze na skládku, která svým technickým provedením splňuje požadavky pro ukládání tohoto odpadu. Pro každou skupinu skládek musí ukládaný odpad splnit parametry pro jeho složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu a v sušině odpadu.

(2) Je zakázáno ředění nebo mísení odpadu za účelem splnění limitů pro jeho přijetí na skládku.

(3) Provozovatel skládky nesmí na skládku ukládat

- a) výrobky s ukončenou životností a dále výstupy z jejich úpravy, jejichž výhřevnost v sušině je vyšší než 6.5 MJ/kg,
- b) biologicky rozložitelný odpad a výstupy z jeho úpravy nebo zpracování, s výjimkou

1. odpadu s menšinovým podílem biologicky rozložitelné složky, nebo

2. výstupů z úpravy nebo zpracování biologicky rozložitelného odpadu, které není možné zpracovat jiným způsobem,

- c) odpady, které mohou mít při vzájemném smísení negativní vliv na životní prostředí,
- d) odpad, který může mít při uložení na skládku negativní dopad na životní prostředí nebo zdraví lidí,
- e) odpad, jehož mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu a v sušině odpadu neumožňují jeho uložení na žádnou ze skupin skládek,
- f) odpad, který nebyl upraven v souladu s postupem stanoveným vyhláškou ministerstva, s výjimkou inertního odpadu, u kterého je úprava technicky neproveditelná, a odpadu, u něhož ani úpravou nelze dosáhnout snížení jeho objemu nebo snížení nebo odstranění jeho nebezpečných vlastností, a
- g) výstup z úpravy směsných komunálních odpadů, pokud je jeho výhřevnost v sušině vyšší než 6,5 MJ/kg nebo překračuje limitní hodnotu parametru biologické stability AT4 stanovenou v příloze č. 10 k tomuto zákonu.

(4) Provozovatel skládky je povinen provádět monitorování jejího provozu.

(5) Provozovatel skládky je povinen prokazatelně proškolit všechny zaměstnance skládky o řádném provozu zařízení a o bezpečném nakládání s odpadem tak, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí. O školení musí být pořízen písemný záznam, který je provozovatel skládky povinen uchovávat po dobu 5 let.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) technické požadavky na skládky podle odstavce 1,
- b) skupiny skládek podle odstavce 1,
- c) parametry pro složení odpadu, jeho mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu a v sušině odpadu pro uložení odpadu, které musí odpad splnit pro jeho uložení na jednotlivé skupiny skládek podle odstavce 1, a způsob jejich ověření,
- d) seznam odpadů s menšinovým obsahem biologicky rozložitelné složky a výstupů z úpravy nebo zpracování biologicky rozložitelného odpadu, které smí být ukládány na skládku podle odstavce 3 písm. b),
- e) seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládku kvůli jejich možným nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí podle odstavce 3 písm. d), a
- f) požadavky na monitorování provozu skládky podle odstavce 4.

CELEX 31999L0031

Rezerva na zajištění rekultivace a následné péče o skládku

§ 42

(1) Provozovatel skládky je povinen vytvářet rezervu na zajištění rekultivace a následné péče o skládku (dále jen „rezerva“).

(2) Tvorba rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky. Úroky z peněžních prostředků rezervy jsou její součástí. Prostředky rezervy nesmí být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí a exekuce, ani zahrnuty do majetkové podstaty¹³⁾ provozovatele skládky, vlastníka skládky nebo jejich právních nástupců.

(3) Peněžní prostředky rezervy ve stanovené výši se ukládají na zvláštní vázaný účet podle zákona upravujícího rezervy pro zjištění základu daně z příjmů vedený v České republice u banky nebo u pobočky zahraniční banky se sídlem v jiném členském státě Evropské unie. Pro každou skládku, na kterou je vydáno rozhodnutí podle stavebního zákona, musí být zřízen samostatný zvláštní vázaný účet. Smlouva s bankou nebo pobočkou o zřízení zvláštního vázaného účtu musí obsahovat údaj, které skládky se rezerva týká, a ustanovení, že se jedná o zvláštní vázaný účet, který je bankou nebo pobočkou spravován podle tohoto zákona. Dispozice s peněžními prostředky rezervy ode dne zřízení zvláštního vázaného účtu je možná pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle umístění skládky. Vydání souhlasu může krajský úřad vázat na podmínky, které zajistí, že prostředky budou využity pouze v souladu s účelem rezervy.

(4) Peněžní prostředky vytvářené rezervy převádí provozovatel skládky na zvláštní vázaný účet podle odstavce 3 vždy k poslednímu dni kalendářního měsíce následujícího po uložení odpadu.

(5) Smlouva, kterou se převádí užívací právo ke skládce odpadu na nového provozovatele skládky, je od počátku neplatná, pokud nejsou veškeré peněžní prostředky vytvářené rezervy, které byl dosavadní provozovatel skládky povinen převést na zvláštní vázaný účet podle odstavce 4, převedeny na zvláštní vázaný účet podle odstavce 3 zřízený novým provozovatelem skládky ve lhůtě 3 měsíců od převodu užívacího práva.

(6) Výše rezervy činí

- a) 145 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu, včetně nebezpečného odpadu uloženého jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky, a komunálního odpadu, s výjimkou odpadu z azbestu,
- b) 75 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu a odpadu z azbestu, včetně ostatního odpadu uloženého jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky.

CELEX 31999L0031

§ 43

(1) Peněžní prostředky rezervy smí být použity pouze na práce související s rekultivací a zajištěním následné péče o skládku, a to se souhlasem krajského úřadu; vydání souhlasu může krajský úřad vázat na podmínky, které zajistí dostatečnou ochranu životního prostředí a zdraví lidí. Souhlas krajský úřad vydává na základě rozhodnutí o zahájení rekultivačních prací vydaného podle stavebního zákona a rozhodnutí o změně

---

¹³⁾ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

povolení provozu skládky, na základě kterého smí být provozována druhá a třetí fáze provozu skládky. Krajský úřad odsouhlasí uvolnění peněžních prostředků rezervy tak, aby zůstávala dostatečná rezerva pro dokončení rekultivace a zajištění následné péče o skládku i pro případ, že by provozovatel nebyl schopen tyto činnosti zajistit.

(2) Zanikne-li provozovatel skládky před ukončením péče o skládku a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje-li, banka nebo pobočka převede na pokyn příslušného krajského úřadu nevyčerpanou část rezervy do rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky. Tyto prostředky budou Státním fondem životního prostředí České republiky převedeny na zvláštní vázaný účet podle § 42 odst. 3 tomu, kdo zabezpečí rekultivaci a následnou péči o skládku. Peněžní prostředky rezervy z tohoto účtu mohou být použity pouze způsobem stanoveným tímto zákonem.

(3) Po ukončení následné péče o skládku se rezerva zruší a nevyčerpaná část rezervy se převede na účet provozovatele skládky nebo jeho právního nástupce. Není-li právní nástupce znám nebo neexistuje-li, banka nebo pobočka na pokyn krajského úřadu převede nevyčerpanou část rezervy do rozpočtu obce, na jejímž území skládka leží. V případě, že skládka leží na územích několika obcí, dělí se tento příjem poměrně podle velikosti části skládky ležící v územích těchto obcí.

CELEX 31999L0031

Díl 5

Obchodování s odpady a zprostředkování nakládání s odpady

§ 44

Obchodování s odpady

(1) Pokud provozovatel zařízení nakupuje odpad, který přebírá do zařízení, nebo prodává odpad vystupující ze zařízení, nepovažuje se tato činnost za obchodování s odpady.

(2) Obchodník s odpady se stává vlastníkem odpadu a má všechny povinnosti obchodníka s odpady ve vztahu k tomuto odpadu okamžikem zahájení přepravy odpadu z provozovny nebo zařízení, ze kterého odpad přebírá, nebo okamžikem převzetí od jiného obchodníka. Obchodník s odpady smí odpady předat pouze do zařízení k úpravě odpadu nebo zařízení k využití odpadu nebo jinému obchodníkovi s odpady; v okamžiku zahájení přepravy musí mít převzetí zajištěno písemnou smlouvou. Obchodník s odpady, který přebírá odpady od jiného obchodníka, je smí předat pouze do zařízení k úpravě odpadu nebo do zařízení k využití odpadu. Ze smluv mezi obchodníky s odpady musí být zřejmé, který obchodník je vlastníkem odpadu během přepravy, a má všechny povinnosti k přepravovanému odpadu.

(3) Obchodník s odpady nesmí s převzatým odpadem nakládat jiným způsobem než s ním obchodovat a přepravovat jej. Obchodník s odpady nesmí přebírat odpad od nepodnikající fyzické osoby.

(4) Obchodník s odpady musí za převzatý odpad poskytnout osobě, která mu odpad předává, úplatu. Osoba, která obchodníkovi s odpady odpad předává, nesmí obchodníkovi s odpady za převzetí odpadu poskytnout úplatu. Pokud obchodník s odpady přebírá odpady od provozovatele zařízení podle § 16 odst. 2, je dostačující, pokud obchodník s odpady poskytne úplatu za tento odpad vlastníkovu přebíraného odpadu.

(5) Obchodník s odpady je povinen

- a) ověřit správnost zařazení odpadu podle druhu a kategorie; v případě, že není k převzetí daného druhu nebo kategorie odpadu oprávněn, nesmí odpad převzít a
- b) předat odpad při jednorázové nebo první z opakovaných dodávek provozovateli zařízení nebo obchodníkovi s odpady s informacemi o své osobě a informacemi nezbytnými k posouzení, zda je odpad do zařízení možné převzít nebo zda jej smí převzít obchodník s odpady, popřípadě se základním popisem odpadu.

§ 45

Zprostředkování nakládání s odpady

(1) Zprostředkování nakládání s odpady smí být prováděno pouze na základě ohlášení této činnosti krajskému úřadu příslušnému podle sídla zprostředkovatele. Pokud má zprostředkovatel sídlo mimo území České republiky, ohlašuje svou činnost Magistrátu hlavního města Prahy.

(2) Uzavřením smlouvy o zprostředkování nakládání s odpady zmocňuje původce odpadu zprostředkovatele, aby jeho jménem zajistil předání odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady, se kterým má nebo bude mít v okamžiku předání odpadu do zařízení zprostředkovatel uzavřenu smlouvu, jejímž předmětem je přijetí odpadů do zařízení.

(3) Původce odpadu je vlastníkem odpadu a má všechny povinnosti původce odpadu až do okamžiku jeho předání do zařízení určeného pro nakládání s odpady, a to i v případě, že za něj po dobu přepravy zajišťuje tyto povinnosti zprostředkovatel.

(4) Zprostředkovatel se neuvádí v průběžné evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi (dále jen „průběžná evidence“) podle § 94 odst. 1, v ohlašovacím listu pro ohlášení přepravy nebezpečných odpadů podle § 78 a v hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence podle § 95 odst. 4.

(5) Ustanovením odstavců 1 a 2 není dotčena činnost dohodce podle zákona o komoditních burzách.

Díl 6

Přeprava odpadu

Oddíl 1

Povinnosti při přepravě odpadu

§ 46

(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba zúčastněná na přepravě odpadu je povinna

- a) zabezpečit přepravu odpadu v souladu s požadavky stanovenými jinými právními předpisy¹⁴⁾,
- b) předložit na výzvu orgánu provádějícího kontrolu podle tohoto zákona doklady, jimiž musí být přeprava odpadů doprovázena podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo podle odstavce 2,
- c) uchovávat doklady související s přepravou odpadu po dobu 5 let ode dne zahájení přepravy a
- d) při přepravě nebezpečného odpadu přepravu ohlásit podle § 78, s výjimkou přeshraniční přepravy.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která přepravuje odpad, je povinna

- a) informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude přepravovat odpad,
- b) vybavit řidiče dokladem označujícím druh a kategorii přepravovaného odpadu, vlastníka odpadu a zařízení určené pro nakládání s odpady nebo provozovnu, do kterých je odpad přepravován, a zajistit, aby byl takovým dokladem přepravovaný odpad doprovázen po celou dobu přepravy a
- c) zajistit, aby silniční motorové vozidlo bylo v době, kdy přepravuje odpad, označeno způsobem stanoveným vyhláškou ministerstva.

(3) Přeprava odpadu na území České republiky nesmí přesáhnout dobu 48 hodin, jde-li o odpad ze zdravotnické nebo veterinární péče nebo jiný biologický odpad nesmí přesáhnout dobu 24 hodin.

CELEX 32006R1013

Oddíl 2

Přeshraniční přeprava odpadu

§ 47

Základní povinnosti

(1) Tento oddíl upravuje v návaznosti na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 přeshraniční přepravu odpadů.

(2) Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je ministerstvo.

---

¹⁴⁾ Například zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., v platném znění, Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN) (Ženeva 2000), vyhlášená pod č. 102/2011 Sb.m.s., Řád pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí (RID), který je přípojkem C k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášená pod č. 8/1985 Sb., v platném znění.

(3) Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice. Odpad vzniklý v České republice se přednostně využívá v České republice, není-li to možné tak v jiných členských státech Evropské unie.

(4) Přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána, s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze. Přeprava odpadu do České republiky za účelem energetického využití ve spalovně komunálního odpadu je zakázána, pokud by v důsledku přeshraniční přepravy musel být odstraněn odpad vznikající v České republice nebo by v důsledku přeshraniční přepravy musel být odpad vznikající v České republice zpracován způsobem, který není v souladu s plány odpadového hospodářství.

(5) Pokud jsou do České republiky přepravovány odpady určené k předběžnému využití v režimu obecných požadavků na informace podle čl. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, vyžaduje se uvedení informací o následném jiném než předběžném využití v doprovodném dokladu podle přílohy VII tohoto nařízení nebo v příloze doprovodného dokladu.

(6) Směsný komunální odpad se posuzuje v souladu s čl. 3 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 také v případě, kdy byl podroben pouze mechanické úpravě, gravitační separaci hustotních frakcí nebo jinému zpracování, které podstatně nezměnilo jeho vlastnosti.

(7) Pokud ministerstvo, inspekce nebo celní úřad považuje movitou věc při přeshraniční přepravě za odpad, k rozhodnutí krajského úřadu podle § 4 odst. 4 se nepřihlíží.

CELEX 32008L0098
CELEX 32006R1013

§ 48

Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů

(1) Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel ministerstvu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006. Účastníkem řízení zahájeného oznámením je pouze oznamovatel.

(2) Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů lze v souladu s čl. 27 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 podat v českém, slovenském nebo anglickém jazyce.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace v návaznosti na část 3 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 pro jednotlivé druhy přeshraniční přepravy odpadu a náležitosti k podávání oznámení o přeshraniční přepravě odpadu.

CELEX 2006R1013

§ 49

Souhlas, zákaz a námitka

(1) Na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ministerstvo rozhodne o vydání souhlasu nebo o vznesení námítky podle čl. 9 až 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

(2) Ministerstvo může rozhodnout o vznesení námítky proti oznámené přeshraniční přepravě odpadu, pokud

- a) byla oznamovateli nebo příjemci v době 5 let před vydáním rozhodnutí o přeshraniční přepravě odpadu pravomocně uložena pokuta za porušení povinností na úseku odpadového hospodářství, za které lze podle tohoto zákona uložit pokutu až do výše 500 000 Kč nebo pokutu vyšší,
- b) bylo oznamovateli nebo příjemci v době 5 let před vydáním rozhodnutí o přeshraniční přepravě odpadu uloženo opatření k nápravě v souvislosti s porušením právních předpisů na úseku odpadového hospodářství a je orgánem provádějícím kontrolu podle tohoto zákona prokázáno, že toto opatření v uložené lhůtě nesplnil,
- c) byl oznamovatel, příjemce nebo člen statutárního orgánu oznamovatele nebo příjemce členem statutárního orgánu právnické osoby, které byla v době 5 let před vydáním rozhodnutí o přeshraniční přepravě odpadu uložena sankce za porušení předpisů na úseku odpadového hospodářství, nebo
- d) byl oznamovatel, příjemce nebo člen statutárního orgánu oznamovatele nebo příjemce členem statutárního orgánu právnické osoby, které bylo v době 5 let před vydáním rozhodnutí o přeshraniční přepravě odpadu uloženo opatření k nápravě v souvislosti s porušením právních předpisů na úseku odpadového hospodářství a je orgánem provádějícím kontrolu podle tohoto zákona prokázáno, že toto opatření právnická osoba v uložené lhůtě nesplnila.

(3) Ministerstvo rozhodne o vznesení námítky proti oznámené přeshraniční přepravě odpadu, pokud byl oznamovatel nebo příjemce v době 5 let před vydáním rozhodnutí o přeshraniční přepravě odpadu pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s nakládáním s odpady. Ministerstvo může odmítnout všechny přeshraniční přepravy odpadů, na kterých se tato osoba podílí, pokud trestný čin souvisí s předmětem oznámení.

(4) Rozklad proti rozhodnutí ministerstva o vznesení námítky nemá odkladný účinek.

§ 50

Zahájení přeshraniční přepravy odpadů

Pokud ministerstvo obdrží kopii průvodního dokladu s vyplněným datem přeshraniční přepravy a dalšími příslušnými údaji v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 před uplynutím lhůty pro podání rozkladu proti rozhodnutí ministerstva o vydání souhlasu podle § 49 odst. 1, platí, že se oznamovatel vzdává práva rozkladu proti tomuto rozhodnutí.

§ 51

Změny v přeshraniční přepravě po odsouhlasení a zrušení souhlasu

(1) Pokud podle čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 není podáváno nové oznámení, ministerstvo může na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě rozhodnout o změně vydaného rozhodnutí.

(2) V případech podle čl. 9 odst. 8 a 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ministerstvo rozhodnutím zruší souhlas vydaný podle čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

§ 52

Povinnost zpětného převzetí

(1) V případě přeshraniční přepravy, kterou nelze dokončit, nebo nedovolené přeshraniční přepravy může ministerstvo uložit splnění povinností podle čl. 22 až 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

(2) Pokud splnění povinností podle čl. 22 nebo 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zajišťuje ministerstvo, může uložit osobám, které zajišťují přeshraniční přepravu, kterou nelze dokončit, nebo za nedovolenou přeshraniční přepravu, povinnost uhradit vzniklé náklady na dopravu, využití, odstranění a uskladnění odpadů. Ministerstvo může uložit úhradu těchto nákladů předem. Osoby, které odpovídají za nedovolenou přeshraniční přepravu, odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(3) Bezpečné uskladnění odpadů podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zajistí krajský úřad, v jehož správním obvodu byl odpad zjištěn. Krajský úřad může uložit osobám, které za nedokončenou nebo nedovolenou přeshraniční přepravu odpovídají, povinnost uhradit takto vynaložené náklady. Tyto osoby odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(4) Odvolání nebo rozklad proti rozhodnutí vydanému podle odstavců 1 až 3 nemá odkladný účinek.

Oddíl 3

Finanční záruka při přeshraniční přepravě odpadu

§ 53

Obecná ustanovení

(1) Podle tohoto oddílu se stanovuje a schvaluje finanční záruka podle čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

(2) Finanční záruku schvaluje ministerstvo. Ministerstvo zejména posoudí, zda je výše a druh finanční záruky v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a s tímto zákonem.

(3) Finanční záruka musí dosahovat přinejmenším výše podle § 55.

(4) Finanční záruka v určité výši se vztahuje k jednomu formuláři oznámení o přeshraniční přepravě odpadu.

(5) Pokud je finanční záruka poskytnuta na dobu určitou, musí trvat ještě nejméně 16 měsíců po skončení platnosti příslušného rozhodnutí ministerstva o souhlasu s přeshraniční přepravou odpadů. Tato lhůta může být výjimečně zkrácena v případech podle čl. 9 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006. V případě, že je odpad přepravován k předběžné operaci, musí být trvání finanční záruky prodlouženo.

§ 54

Způsob provedení finanční záruky

(1) Finanční záruka musí být zajištěna pouze v České republice u banky nebo u pobočky zahraniční banky se sídlem v členském státě Evropské unie, které jsou oprávněné poskytovat finanční záruky podle zákona o bankách.

(2) V záruční listině musí být výslovně uvedeno, že se jedná o finanční záruku podle čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

(3) V záruční listině musí být obsaženo prohlášení, že banka nebo pobočka po výzvě ministerstva vyplatí ministerstvu požadovanou částku okamžitě a bez jakýchkoli dalších podmínek.

(4) Originál záruční listiny k finanční záruce zasílá ministerstvu banka nebo pobočka, které záruční listinu vydaly. Pokud není zaslán ministerstvu originál listiny k finanční záruce uvedeným způsobem, nepovažuje se oznámení o přeshraniční přepravě odpadu za úplné.

§ 55

Výpočet finanční záruky

(1) Způsob a podmínky stanovení druhu a výše finanční záruky a podklady a doklady nezbytné pro výpočet jsou stanoveny v příloze č. 8 k tomuto zákonu.

(2) Při výpočtu nelze použít množství odpadu podle bodu 2.5 písm. b) přílohy č. 8 k tomuto zákonu, pokud v době 5 let před vydáním rozhodnutí o přeshraniční přepravě odpadu oznamovatel porušil podmínku stanovenou v rozhodnutí ministerstva podle tohoto bodu.

§ 56

Použití finanční záruky

(1) Finanční záruka je poskytována ve prospěch státu, za který v tomto případě jedná ministerstvo.

(2) Finanční záruka nebo její část musí být bankou nebo pobočkou po výzvě ministerstva vyplacena okamžitě a bez jakýchkoli podmínek nebo přezkoumávání její důvodnosti.

(3) Finanční záruka může být na pokyn ministerstva v souladu s čl. 6 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 vyplacena i jinému příslušnému orgánu podle čl. 2 odst. 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

(4) Ministerstvo z finanční záruky financuje alternativní využití nebo odstranění odpadu, včetně nezbytných předběžných postupů, uskladnění odpadu a dopravní náklady, pokud oznamovatel, příjemce či jiná odpovědná osoba nesplní na vlastní náklady příslušné povinnosti podle čl. 22 až 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

§ 57

Vrácení záruční listiny

(1) Záruční listina se vrací na základě žádosti oznamovatele nebo jiné osoby, která záruku jménem oznamovatele zajistila.

(2) Žádost musí obsahovat prohlášení oznamovatele o počtu zásilek, které odeslal příjemci odpadu, v případě dovozu odpadu ze třetích zemí je možné doložit obdobné prohlášení příjemce.

§ 58

Zvláštní ustanovení

(1) V případech dovozu do Evropské unie podle čl. 6 odst. 4 věty druhé nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 se postupuje obdobně podle tohoto oddílu. Pokud ministerstvo obdrží prohlášení příslušného orgánu místa odeslání o existenci dostatečné finanční záruky, která zajistí případný návrat odpadu do státu odeslání, může k této skutečnosti přihlídnout při schvalování finanční záruky poskytované ve prospěch ministerstva.

(2) V případě nové finanční záruky podle čl. 6 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 se postupuje obdobně podle tohoto oddílu. Nová finanční záruka se vztahuje na přeshraniční přepravu odpadu od okamžiku odeslání potvrzení o dokončení předběžného využití až do okamžiku, kdy ministerstvo obdrží potvrzení podle čl. 15 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

Hlava VI

Nakládání s vybranými druhy odpadu

Díl 1

Komunální odpad a další odpady v obecním systému

§ 59

Obecní systém

(1) Obec je povinna přebrat veškerý komunální odpad vznikající na jejím území při činnosti nepodnikajících fyzických osob. Pokud obec zavedla poplatky za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci na základě kapacity soustředovacích prostředků podle zákona o místních poplatcích, je povinna přebírat směsný komunální odpad vznikající na jejím území při činnosti nepodnikajících fyzických osob v množství odpovídajícím kapacitě soustředovacích prostředků.

(2) Obec je povinna určit místa pro oddělené soustředování komunálního odpadu, a to alespoň nebezpečného odpadu, papíru, plastů, skla, kovů, biologického odpadu, jedlých olejů a tuků a od 1. ledna 2025 rovněž textilu. Obec není povinna odděleně soustřeďovat odpad plastů, skla a kovů, pokud tím nedojde s ohledem na další způsob nakládání s nimi k ohrožení možnosti provedení jejich recyklace.

(3) Obec je povinna zajistit, aby odděleně soustřeďované recyklovatelné složky komunálního odpadu tvořily v kalendářním roce 2025 a následujících letech alespoň 60 %, v kalendářním roce 2030 a následujících letech alespoň 65 % a v kalendářním roce 2035 a následujících letech alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů, kterých je v daném kalendářním roce původcem. Do výpočtu podílu mohou být zahrnuty rovněž odděleně soustřeďované recyklovatelné složky komunálního odpadu vznikající na území

obce při činnosti nepodnikajících fyzických osob, které nejsou předávány do obecního systému.

(4) Ke splnění povinností podle odstavců 1 až 3 obec nastaví obecní systém odpadového hospodářství (dále jen „obecní systém“). Obecní systém může obec nastavit obecně závaznou vyhláškou.

(5) Pokud obec nastaví obecní systém obecně závaznou vyhláškou, může touto vyhláškou zároveň určit i místa, ve kterých bude v rámci obecního systému přebírat

a) stavební a demoliční odpad vznikající na území obce při činnosti nepodnikajících fyzických osob,

b) movité věci v rámci předcházení vzniku odpadu,

c) komunální odpad vznikající na území obce při činnosti právnických a podnikajících fyzických osob, kteří se do obecního systému na základě písemné smlouvy zapojí; v takovém případě musí obec obecně závaznou vyhláškou, kterou nastaví obecní systém, stanovit alespoň druhy odpadu, které může právnická nebo podnikající fyzická osoba předávat do obecního systému, způsob určení výše úhrady za zapojení do obecního systému a způsob jejího výběru,

d) výrobky s ukončenou životností v případě, pokud je přebírá v rámci služby pro výrobce podle zákona o výrobcích s ukončenou životností, nebo

e) rostlinné zbytky z údržby zeleně, zahrad a domácností ke zpracování na kompost v rámci komunitního kompostování podle § 65.

(6) Obec může obecně závaznou vyhláškou, kterou nastaví obecní systém, stanovit povinnosti osob související s předáváním odpadů a movitých věcí do obecního systému.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) rozsah míst pro oddělené soustředování komunálního odpadu podle odstavce 2,

b) odpady, které se započítají do celkového množství komunálních odpadů, a odpady, které se započítají jako odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu podle odstavce 3, a

c) způsob výpočtu plnění cíle podle odstavce 3 a způsob doložení jeho plnění.

§ 60

(1) V okamžiku, kdy osoba zapojená do obecního systému odloží movitou věc nebo odpad, s výjimkou výrobků s ukončenou životností, na místě obcí k tomuto účelu určeném, stává se obec vlastníkem této movité věci nebo odpadu.

(2) Obec může ve vztahu k odpadům převzatým v rámci obecního systému poskytovat službu autorizované obalové společnosti k plnění povinností podle zákona o obalech.

(3) Obec může plnit své povinnosti podle tohoto zákona prostřednictvím dobrovolného svazku obcí podle zákona o obcích nebo prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy uzavřené s jinou obcí.

(4) Obec je povinna informovat nejméně jednou ročně způsobem umožňujícím dálkový přístup o způsobech a rozsahu odděleného soustředování komunálního odpadu, využití a odstranění komunálního odpadu a o možnostech prevence a minimalizace vzniku komunálního odpadu. Nejméně jednou ročně obec zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup kvantifikované výsledky odpadového hospodářství obce včetně nákladů na provoz obecního systému.

CELEX 32008L0098
CELEX 32018L0851

§ 61

Povinnosti osob při předávání odpadu a movitých věcí do obecního systému

Každý je povinen odpad nebo movitou věc, které předává do obecního systému, odkládat na místa určená obcí v souladu s povinnostmi stanovenými pro daný druh, kategorii nebo materiál odpadu nebo movitých věcí tímto zákonem a obecně závaznou vyhláškou obce, je-li vydána.

CELEX 32008L0098

§ 62

Povinnosti podnikajících fyzických osob a právnických osob při nakládání s komunálním odpadem

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která umožňuje ve své provozovně nepodnikajícím fyzickým osobám odkládání komunálního odpadu vzniklého v rámci provozovny, musí zajistit místa pro oddělené soustředování odpadu, a to alespoň pro odpady papíru, plastů, skla, kovů a biologický odpad.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která produkuje komunální odpad nebo odpady z obalů z papíru, plastů, skla a kovů, může tyto odpady na základě písemné smlouvy s obcí předávat do obecního systému. V takovém případě se odpady z obalů zařazují jako odpovídající druh komunálního odpadu.

(3) Pokud právnická nebo podnikající fyzická osoba předá do obecního systému veškerý komunální odpad, jehož je původcem, nevede průběžnou evidenci odpadů podle tohoto zákona ani neplní ohlašovací povinnosti podle tohoto zákona pro odpad, se kterým se do obecního systému zapojila.

(4) Na provozovatele zařízení, které je součástí obecního systému, se v případě přebírání odpadů v rámci obecního systému, nevztahují ustanovení § 17 odst. 1 písm. c), § 18 a 19, pokud neposkytuje za převzaté odpady úplatu.

Díl 2

Biologicky rozložitelný odpad, komunitní kompostování, kaly a sedimenty

Povinnosti při nakládání s biologicky rozložitelným odpadem

(1) Biologicky rozložitelný odpad musí být zpracován přednostně v souladu s odstavci 2 až 5 nebo § 64 takovým způsobem, aby nedocházelo k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí.

(2) Provozovatel zařízení smí provozovat zařízení určené pro nakládání s biologicky rozložitelným odpadem pouze v souladu s technickými požadavky na vybavení a provoz a technologickými požadavky na zpracování biologicky rozložitelných odpadů stanovenými vyhláškou ministerstva a musí splnit požadavky na ověření účinnosti technologie úpravy stanovené vyhláškou ministerstva. Odpady vstupující do technologie materiálového využití biologicky rozložitelných odpadů musí splňovat kvalitativní požadavky stanovené vyhláškou ministerstva. Při využití biologických odpadů metodou vermikompostování nesmí roční kapacita zařízení přesáhnout 1000 tun odpadu.

(3) K žádosti o vydání povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s biologicky rozložitelným odpadem je provozovatel, jde-li o zařízení, ve kterém se zpracovávají vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty⁴⁾ nebo odpad ze stravovacích zařízení, povinen předložit souhlas krajské veterinární správy s provozem, pokud to vyžaduje veterinární zákon.

(4) Provozovatel zařízení určeného pro nakládání s biologicky rozložitelným odpadem, ve kterém biologicky zpracovává biologicky rozložitelný odpad, je povinen výstupy ze zařízení hodnotit, vzorkovat, zařazovat do skupin podle jejich skutečných vlastností a způsobů jejich biologického zpracování a materiálového využití a označovat je. S výstupy smí být nakládáno s ohledem na hierarchii odpadového hospodářství pouze způsobem stanoveným pro danou skupinu výstupů vyhláškou ministerstva. Výstupy ze zařízení musí splňovat limitní hodnoty koncentrací rizikových látek a indikátorových organismů stanovené vyhláškou ministerstva.

(5) Soustředování biologicky rozložitelných odpadů mimo technologii zpracování musí být prováděno tak, aby nedocházelo k jejich znehodnocení. To může zahrnovat rovněž omezení doby uložení s ohledem na konkrétní povahu biologicky rozložitelného odpadu.

(6) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) seznam biologicky rozložitelných odpadů podle odstavce 1,
- b) způsoby biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů podle odstavce 1,
- c) způsob a kritéria hodnocení a četnost a metody vzorkování výstupů ze zařízení pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů podle odstavce 4,
- d) limitní hodnoty koncentrací rizikových látek a indikátorových organismů ve výstupech ze zařízení určeného pro nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a metody stanovení koncentrací rizikových látek podle odstavce 4,
- e) způsob a kritéria zařazování výstupů do skupin podle jejich skutečných vlastností a způsobu jejich biologického zpracování a materiálového využití a způsob označování těchto skupin podle odstavce 4 a
- f) podmínky soustředování biologicky rozložitelných odpadů mimo technologii zpracování podle odstavce 5.

§ 64

Malé zařízení

(1) Biologicky rozložitelné odpady mohou být upraveny a využity v malém zařízení při splnění technických a technologických požadavků a požadavků na kvalitu vstupujících odpadů.

(2) Provozovatel zařízení smí provozovat malé zařízení pouze na základě a v souladu se souhlasem obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Součástí souhlasu s provozem malého zařízení je provozní řád. Pokud podmínky provozu malého zařízení vymezené v žádosti nejsou dostatečné pro ochranu životního prostředí nebo zdraví lidí, obecní úřad obce s rozšířenou působností může stanovit v souhlasu podmínky, které dostatečnou ochranu životního prostředí nebo zdraví lidí zajistí.

(3) Obsahové náležitosti žádosti o souhlas s provozem malého zařízení a souhlasu s provozem malého zařízení jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(4) Provozovatel malého zařízení je povinen výstupy z malého zařízení hodnotit, vzorkovat, zařazovat do skupin podle způsobů jejich biologického zpracování a materiálového využití a označovat je. Výstupy z malého zařízení musí splňovat limitní hodnoty koncentrací rizikových látek a indikátorových organismů.

(5) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zruší souhlas s provozem malého zařízení, pokud provozovatel zařízení opakovaně

- a) porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán, nebo
- b) poruší povinnost kontrolované osoby nebo povinné osoby podle kontrolního řádu.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) seznam biologicky rozložitelných odpadů podle odstavce 1, které mohou být zpracovány v malém zařízení,
- b) způsoby zpracování biologicky rozložitelných odpadů v malém zařízení podle odstavce 1,
- c) technické požadavky na vybavení a provoz malého zařízení podle odstavce 1,
- d) technologické požadavky na úpravu biologicky rozložitelných odpadů v malém zařízení podle odstavce 1,
- e) požadavky na kvalitu odpadů vstupujících do technologie malého zařízení podle odstavce 1,
- f) způsob a kritéria hodnocení a četnost a metody vzorkování upravených biologicky rozložitelných odpadů podle odstavce 4,
- g) limitní hodnoty koncentrací rizikových látek a indikátorových organismů ve výstupech

z malého zařízení a metody stanovení koncentrací rizikových látek podle odstavce 4 a

- h) způsob a kritéria zařazování upravených biologicky rozložitelných odpadů do skupin podle způsobu jejich biologického zpracování a materiálového využití a způsob označování těchto skupin podle odstavce 4.

Komunitní kompostování

§ 65

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) komunitním kompostováním systém soustředování rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností z území obce, jejich úprava a následné zpracování v komunitní kompostárně na kompost,
- b) rostlinnými zbytky z údržby zeleně, zahrad a domácností ovoce a zelenina ze zahrad a kuchyní, drny se zeminou, rostliny a jejich zbytky neznečištěné chemickými látkami.

(2) Kompost vzniklý komunitním kompostováním může obec využívat výhradně k údržbě a obnově veřejné zeleně na svém území. Jiné využití kompostu je možné pouze za splnění podmínek stanovených zákonem o hnojivech.

(3) Obec může pro komunitní kompostování využívat komunitní kompostárnu umístěnou na území jiné obce, pokud tak vyplývá z veřejnoprávní smlouvy s touto obcí, nebo pokud se tak dohodnou obce v rámci dobrovolného svazku obcí.

§ 66

(1) Provozovatel komunitní kompostárny je povinen

- a) provozovat komunitní kompostárnu v souladu s vyhláškou ministerstva stanovenými podmínkami, způsobem zpracování rostlinných zbytků, technickými požadavky na vybavení a provoz zařízení komunitní kompostárny a technologickými požadavky na úpravu rostlinných zbytků,
- b) vést provozní deník,
- c) vést průběžnou evidenci o množství přijatých rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností a uchovávat ji po dobu 5 let od jejich přijetí do komunitní kompostárny a
- d) zaslat do 28. února následujícího kalendářního roku ministerstvu hlášení o množství zpracovaných rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností v uplynulém kalendářním roce.

(2) Obec je povinna zaslat každoročně do 28. února ministerstvu hlášení o komunitních kompostárnách provozovaných na jejím území.

(3) Hlášení podle odstavce 1 písm. d) a odstavce 2 se zasílají ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního

prostředí¹⁵⁾ nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Hlášení kontroluje obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa komunitní kompostárny do 15. dubna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je hlášení podáváno.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) obsah provozního deníku podle odstavce 1 písm. b),
- b) rozsah a způsob vedení průběžné evidence o množství zpracovaných rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností podle odstavce 1 písm. c),
- c) rozsah a způsob hlášení údajů o množství zpracovaných rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností podle odstavce 1 písm. d) a hlášení údajů o obecních kompostárnách provozovaných na území obce podle odstavce 2 a
- d) rozsah a způsob provádění kontroly hlášení podle odstavce 3.

§ 67

Kaly

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) kalem

1. kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností, a to i v případě, že čistírny odpadních vod zpracovávají také biologicky rozložitelný odpad na základě povolení provozu zařízení podle § 21 odst. 2 nebo biologicky rozložitelný odpad spadající do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009⁴⁾,
2. kal ze septiků sloužících k čištění odpadních vod z domácností před jejich vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních, nebo
3. kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících odpadní vody a materiály, které svými vlastnostmi odpovídají odpadním vodám a materiálům podle bodu 1, zejména odpadní vody a materiály, které mají původ v potravinářském průmyslu a zemědělství,

b) upraveným kalem

1. kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalu, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací na základě ověření účinnosti technologie úpravy kalů, pro který byl vypracován program použití kalů, nebo
2. kal, který splňuje mikrobiologická kritéria stanovená vyhláškou ministerstva,

---

¹⁵⁾ Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- c) použitím kalu zpracování kalu do zemědělské půdy,
- d) programem použití kalů dokumentace pro použití kalů.

(2) Kal, který není upraveným kalem, se zařazuje jako nebezpečný odpad s nebezpečnou vlastností uvedenou v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ pod označením HP9 Infekční. Při provedení úpravy v souladu s požadavky odstavce 1 písm. b) nebo při jeho zpracování v zařízení určeném pro nakládání s biologicky rozložitelným odpadem podle § 63 je možné zařadit kal jako ostatní odpad bez provedení hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, v případě, že se předpokládá pouze nebezpečná vlastnost HP9 Infekční a pokud kal splní mikrobiologická kritéria nebo požadavky na výstupy ze zařízení určeného pro nakládání s biologicky rozložitelným odpadem.

(3) Úprava kalů smí probíhat pouze v čistírně odpadních vod, jde-li o kaly produkované danou čistírnou nebo v zařízení na úpravu kalů, a musí být provedena v souladu s technickými požadavky stanovenými vyhláškou ministerstva. Technologie úpravy kalů musí splňovat technické požadavky na úpravu kalů a požadavky na ověření účinnosti technologie úpravy kalů stanovené vyhláškou ministerstva.

CELEX 31986L0278

§ 68

Úprava kalů před použitím na zemědělské půdě

(1) Provozovatel čistírny odpadních vod, který neprovádí úpravu kalů, je povinen předat kaly určené k použití na zemědělské půdě do zařízení na úpravu kalů.

(2) Osoba, která provedla úpravu kalu, je povinna po úpravě kalu před prvním předáním upraveného kalu k využití na zemědělské půdě vypracovat program použití kalů a předložit jej ke schválení Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému.

(3) Kal určený pro účely používání na zemědělské půdě smí mísit pouze osoba, která provádí úpravu kalů, a to pouze s jiným kalem nebo s látkami vymezenými vyhláškou ministerstva, pokud je to vhodné s ohledem na nutriční potřeby rostlin nebo s ohledem na zlepšování kvality půdy. Na vzniklou směs se vztahují všechny požadavky na použití kalů na zemědělské půdě včetně mikrobiologických kritérií. Mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v kalech stanovené vyhláškou ministerstva musí být ověřeny před smísením. Přípustné množství kalů použitých na jeden hektar se vztahuje k podílu kalu ve výsledné směsi. Program použití kalů zpracovává osoba, která provedla úpravu kalů, po smísení s ohledem na vlastnosti výsledné směsi.

(4) Osoba, která provedla úpravu kalu, je povinna předat upravený kal osobě uvedené v programu použití kalů, která bude tento kal používat, nebo do zařízení ke skladování kalů uvedeného v programu použití kalů.

(5) Provozovatel zařízení ke skladování kalů je povinen předat upravený kal osobě, uvedené v programu použití kalů, která bude tento kal používat. Upravený kal smí být skladován a dočasně uložen před použitím za podmínek stanovených vyhláškou ministerstva.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti programu použití kalů podle odstavce 2.

Povinnosti při používání kalů na zemědělské půdě

(1) Na zemědělské půdě smí být použity pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin a v souladu se schváleným programem použití kalů tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita zemědělské půdy a kvalita povrchových a podzemních vod. Upravený kal smí na zemědělské půdě použit pouze právnická nebo podnikající fyzická osoba, která tuto půdu užívá.

(2) Upravené kaly smí být na zemědělské půdě používány pouze při splnění technických podmínek, přípustného množství kalů použitých na jeden hektar a mezních hodnot koncentrací vybraných rizikových látek v kalech stanovených vyhláškou ministerstva. Při použití upravených kalů na zemědělské půdě musí být dále splněny mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v zemědělské půdě, mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů, které smí být přidány do zemědělské půdy za období 10 let, a mikrobiologická kritéria pro použití kalů. Splnění podmínek pro použití kalu na zemědělské půdě se posuzuje samostatně pro kal z jedné čistírny odpadních vod nebo zařízení na úpravu kalů ve vztahu ke konkrétnímu půdnímu bloku.

(3) Použití kalů je zakázáno

- a) na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny podle zákona o ochraně přírody a krajiny,
- b) na půdách lesních porostů běžně využívaných k hospodaření v lese,
- c) v ochranných pásmech vodních zdrojů, na zaplavených půdách a na zamokřených plochách,
- d) v ochranných pásmech přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních léčivých vod podle lázeňského zákona,
- e) na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,
- f) v intenzivních plodících ovocných výsadbách,
- g) na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v kalendářním roce jejich pěstování a v předcházejícím kalendářním roce,
- h) v průběhu vegetace při pěstování pícnin, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,
- i) jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených vyhláškou ministerstva,
- j) na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,
- k) na plochách, které jsou určeny k rekreaci a sportu nebo veřejným prostranstvím,
- l) na zemědělské půdě, kde bylo zjištěno překročení preventivní hodnoty podle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, nebo
- m) jestliže kaly nesplňují mikrobiologická kritéria stanovená vyhláškou ministerstva; použití

mikrobiálně kontaminovaných kalů smí být provedeno pouze po úpravě kalů.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v zemědělské půdě podle odstavce 2,
- b) mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů, které smí být přidány do zemědělské půdy za období 10 let, podle odstavce 2 a
- c) postupy analýzy kalů a půdy, včetně metod odběru vzorků.

CELEX 31986L0278

§ 70

Sedimenty

Pokud jsou sedimenty vytěžené z koryt vodních toků a vodních nádrží určeny k využití na pozemcích tvořících zemědělský půdní fond v souladu s požadavky stanovenými zákonem o hnojivech a zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu, nemusí být pozemky tvořící zemědělský půdní fond, na kterých budou využity, zařízením určeným pro nakládání s odpady; jejich původce a osoba, která je na pozemcích tvořících zemědělský půdní fond využívá, nevedou pro tyto sedimenty průběžnou evidenci podle § 94 a nepodávají hlášení podle § 95. Pro tyto sedimenty se vede evidence podle zákona o hnojivech a podle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu.

Díl 3

Nebezpečný odpad

§ 71

Balení a označování nebezpečných odpadů

(1) Při balení nebezpečných odpadů se postupuje obdobně jako při balení chemických látek a směsí a nebezpečných věcí¹⁶⁾.

(2) Původce odpadu a provozovatel zařízení, kteří nakládají s nebezpečným odpadem, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly označeny písemně způsobem a v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva a výstražným symbolem nebezpečnosti podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008¹⁷⁾ v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva. Nebezpečný odpad s nebezpečnou vlastností uvedenou v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ pod označením HP 9 Infekční se označuje výstražným symbolem nebezpečnosti stanoveným vyhláškou ministerstva.

---

¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008, v platném znění.

Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), v platném znění.

Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID), v platném znění.

¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008, v platném znění.

(3) Původce odpadu a provozovatel zařízení, kteří nakládají s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu podle odstavce 3.

CELEX 32008L0098

§ 72

Mísení nebezpečných odpadů

(1) Mísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály je zakázáno. Pokud došlo ke smísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály, musí být provedeno jejich roztřídění, je-li to technicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidí.

(2) Zákaz mísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady se neuplatní v případě, že k mísení dochází v rámci úpravy odpadů v zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu, pokud to umožňuje povolení provozu takového zařízení podle § 21 odst. 2.

(3) Krajský úřad povolí mísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady v zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu pouze, pokud je mísení nebezpečných odpadů v souladu s nejlepšími dostupnými technikami stanovenými podle zákona o integrované prevenci a nezvyší se nepříznivé dopady na životní prostředí nebo zdraví lidí.

(4) Krajský úřad určí druh odpadu, do kterého má být zařazen smísený odpad, a to s ohledem na nejvyšší míru ochrany životního prostředí a zdraví lidí při dalším nakládání s tímto odpadem.

CELEX 32008L0098

§ 73

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(1) Nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ pod označeními HP 1 až HP 3, HP 12, HP 14 a HP 15 hodnotí osoba pověřená ministerstvem. Ostatní nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ hodnotí osoba pověřená Ministerstvem zdravotnictví.

(2) Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše však na dobu 3 let. Současně s udělením pověření se přidělují přihlašovací údaje pověřené osoby do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Dobu platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů lze prodloužit nejvýše o 5 let, a to opakovaně.

(3) Pokud pověřená osoba podá žádost o prodloužení platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nejpozději 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo toto

pověření uděleno, pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nezaniká, dokud o žádosti nebude pravomocně rozhodnuto.

(4) Udělené pověření nelze převést na jinou osobu.

§ 74

(1) Ministerstvo udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle zákona o uznávání odborné kvalifikace. Odborná způsobilost pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ pod označeními HP 1 až HP 3, HP 12, HP 14 a HP 15 se prokazuje dokladem o

- a) vysokoškolském vzdělání,
- b) nejméně 10 letech praxe v oboru chemie nebo odpadového hospodářství a
- c) tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo žádosti o prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo ministerstvo.

(2) Ministerstvo zdravotnictví udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle zákona o uznávání odborné kvalifikace. Odborná způsobilost se prokazuje dokladem o

- a) vysokoškolském vzdělání,
- b) ukončeném specializačním vzdělávání v oboru hygiena a epidemiologie nebo oboru pracovní lékařství nebo oboru toxikologie pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ pod označeními HP 4 až HP 11 a HP 13 a o ukončeném specializačním vzdělávání v oboru hygiena a epidemiologie, veterinární lékařství nebo přírodovědném oboru zahrnujícím mikrobiologii pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedené v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ pod označením HP 9,
- c) nejméně 10 letech praxe v odpovídajícím oboru podle písmene b) a
- d) tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo žádosti o prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo Ministerstvo zdravotnictví.

(3) Jde-li o právnickou nebo podnikající fyzickou osobu, musí požadavky pro pověření k hodnocení nebezpečných vlastností splňovat odborný zástupce, který je fyzickou osobou a který pro právnickou nebo podnikající fyzickou osobu zajišťuje řádné hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

(4) Pokud dojde k ukončení činnosti odborného zástupce u pověřené osoby, je pověřená osoba povinna ustanovit nového odborného zástupce a jeho ustanovení oznámit ministerstvu, které ji pověřilo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení činnosti odborného zástupce. Zároveň je pověřená osoba povinna ministerstvu, které ji pověřilo,

doložit odbornou způsobilost nového odborného zástupce.

(5) Za pověřenou osobu se považuje rovněž osoba, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a na území České republiky hodlá dočasně nebo ojedinele vykonávat činnosti uvedené v § 73 odst. 1, pokud před zahájením hodnocení nebezpečných vlastností odpadu předloží ministerstvu nebo Ministerstvu zdravotnictví podle nebezpečných vlastností, které bude hodnotit, doklady prokazující, že je státním příslušníkem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a je oprávněna k hodnocení nebezpečných vlastností odpadu podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru. Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví po předložení dokladů poskytne této osobě přihlašovací údaje do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(6) Obsahové náležitosti žádosti o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a obsahové náležitosti žádosti o prodloužení platnosti tohoto pověření jsou uvedeny v příloze č. 11 k tomuto zákonu.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle odstavce 1 písm. c) a odstavce 2 písm. d).

§ 75

Zánik a odejmutí pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadu

(1) Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadu zaniká

- a) smrtí fyzické osoby, která je pověřenou osobou,
- b) zánikem právnické osoby, která je pověřenou osobou,
- c) prohlášením konkursu na majetek pověřené osoby,
- d) uplynutím doby, na kterou bylo pověření vydáno, pokud nebylo požádáno o jeho prodloužení podle § 73 odst. 3, nebo
- e) dnem doručení oznámení pověřené osoby o ukončení její činnosti jako pověřené osoby ministerstvu, které ji pověřilo.

(2) Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví odejme pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadu pověřené osobě, pokud neplní postupy stanovené pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo nesplňuje podmínky, za kterých bylo pověření uděleno, nebo vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (dále jen „osvědčení“) na odpad, který nesplňuje podmínky pro vydání osvědčení ve vztahu k vlastnosti, kterou pověřená osoba hodnotila.

(3) V případě, že je pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadu odejmuto fyzické osobě, nesmí tato osoba po dobu následujících 5 let od odejmutí pověření vykonávat činnost odborného zástupce u právnické nebo podnikající fyzické osoby. V případě, že je pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadu odejmuto právnické nebo podnikající fyzické na základě hodnocení provedeného odborným zástupcem, tento odborný zástupce nesmí po dobu následující 5 let od odejmutí pověření provádět hodnocení jako fyzická osoba nebo být odborným zástupcem u jiné právnické nebo podnikající fyzické osoby.

(4) Osoba, které bylo odejmuto pověření k hodnocení nebezpečných vlastností

odpadu, může podat žádost o nové pověření až po uplynutí 5 let po jeho odejmutí.

§ 76

Postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadu

(1) Nebezpečné vlastnosti lze vyloučit pouze u konkrétního existujícího odpadu a u odpadu vznikajícího řízeným nebo známým postupem zaručujícím pro hodnocený odpad neměnné vlastnosti, pokud jsou v osvědčení zároveň stanoveny podmínky pravidelného ověřování vlastností odpadu.

(2) Nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí jedna nebo více pověřených osob na základě zadání vlastníka odpadu. Hodnocení nebezpečných vlastností odpadu musí být provedeno v souladu s metodami a postupy stanovenými vyhláškou ministerstva. Hodnocení nebezpečných vlastností odpadu zadává vlastník prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Údaje o jednotlivých prováděných hodnoceních vkládá pověřená osoba do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(3) Vyloučí-li pověřená osoba všechny nebezpečné vlastnosti, vydá osobě, která hodnocení zadala, osvědčení. Pokud pověřená osoba nevyločí všechny nebezpečné vlastnosti, vydá osobě, která hodnocení zadala, sdělení, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností (dále jen „sdělení“). Hodnotí-li různé nebezpečné vlastnosti jednoho odpadu různé pověřené osoby, vydávají osvědčení nebo sdělení společně. Osvědčení a sdělení se vydává prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a zároveň v listinné podobě. Součástí osvědčení a sdělení je dokumentační zpráva.

(4) V osvědčení vymezí pověřená osoba nebo osoby druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení. Tato doba nesmí být delší než 4 roky. Osvědčení pozbývá platnosti okamžitě, jestliže u původce odpadu nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupního materiálu, který ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti. Osvědčení může být pověřenou osobou po opakovaném provedení hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo s ohledem na výsledky průběžného vzorkování prodlouženo na další 4 roky, a to i opakovaně.

(5) Osoba, která nakládá s odpadem, pro který je vydáno osvědčení, je povinna dodržovat podmínky uvedené pověřenou osobou nebo osobami v osvědčení, zejména je povinna ověřovat, zda odpad nemá nebezpečné vlastnosti, způsobem a s četností podle vydaného osvědčení. V případě, že osoba, která nakládá s odpadem, stanovené podmínky nedodrží nebo v případě úpravy odpadu nedodrží podmínky povolení provozu zařízení, je odpad považován za nebezpečný.

(6) Pověřená osoba nesmí vydat osvědčení pro odpad, za který odpovídá jako původce odpadu nebo provozovatel zařízení.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti

a) zadání hodnocení nebezpečných vlastností odpadu podle odstavce 2 a

b) osvědčení, sdělení a dokumentační zprávy podle odstavce 3.

§ 77

Kontrola hodnocení nebezpečných vlastností odpadu, pozastavení platnosti osvědčení a odejmutí osvědčení

(1) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou pozastavit platnost vydaného osvědčení na dobu nejvýše 60 dnů, vzniknou-li pochybnosti o dodržení správných metod nebo postupu stanovených pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo způsobu a četnosti kontrol nebezpečných vlastností odpadu nebo vzniknou-li pochybnosti o výsledku hodnocení nebezpečných vlastností odpadu. Odvolání proti rozhodnutí o pozastavení platnosti osvědčení nemá odkladný účinek.

(2) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou odejmout osvědčení, jestliže nebyly dodrženy metody nebo postup stanovený pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo nebezpečné vlastnosti nebyly vyhodnoceny správně. Odvolání proti rozhodnutí o odejmutí osvědčení nemá odkladný účinek.

(3) Krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušné podle místa nakládání s odpadem a inspekce mají přístup k záznamům o provedených hodnoceních nebezpečných vlastností odpadu vedených v integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a zaznamenávají do něj údaje o pozastavení platnosti nebo odejmutí osvědčení.

Ohlašování přepravy nebezpečných odpadů

§ 78

(1) Původce odpadu nebo oprávněná osoba, kteří odesílají odpad ze své provozovny nebo zařízení, (dále jen „odesílatel“) jsou povinni

- a) každou přepravu nebezpečných odpadů do jednoho místa vykládky samostatně ohlásit před jejím zahájením v rozsahu ohlašovacího listu, ve kterém jsou uvedeny alespoň údaje o odesílateli, druhu a množství odpadu, místě nakládky odpadu, osobě zajišťující přepravu, použitých dopravních prostředcích a zařízení do kterého jsou odpady přepravovány,
- b) ke každé zásilce nebezpečného odpadu přiložit v písemné podobě doklad obsahující informace podle ohlašovacího listu včetně čísla ohlašovacího listu přiděleného integrovaným systémem plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí,
- c) zrušit ohlášení přepravy nebezpečných odpadů do 3 pracovních dnů ode dne ohlášeného zahájení přepravy v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů a přeprava nebezpečných odpadů není zahájena v ohlášeném termínu a
- d) nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy nebezpečných odpadů opravit údaje o přepravě a přepravovaných odpadech, pokud vznikl rozpor mezi skutečnými a ohlášenými údaji; tyto údaje může opravovat pouze v případě, že byl ohlašovatelem.

(2) Odesílat nebezpečný odpad mobilním zařízením ke sběru odpadů smí pouze provozovatel tohoto zařízení.

(3) Původce přepravovaných nebezpečných odpadů, pokud přepravuje odpady do své provozovny, a provozovatel zařízení, do kterého je nebezpečný odpad po dokončení přepravy předáván, (dále jen „příjemce“) jsou povinni

- a) nejpozději do 3 pracovních dnů od převzetí nebezpečných odpadů potvrdit převzetí nebezpečných odpadů z ohlášené přepravy v integrovaném systému plnění

ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí; po potvrzení přijetí již není možné provádět opravu.

- b) zadat do systému údaje o přepravě nebezpečných odpadů, která nebyla ohlášena, v rozsahu ohlašovacího listu, a to nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy,
- c) zrušit ohlášení přepravy nebezpečných odpadů do 3 pracovních dnů ode dne ohlášeného zahájení přepravy v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů a přeprava není zahájena v ohlášeném termínu a
- d) v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů, nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy opravit údaje o přepravě a přepravovaných odpadech, pokud vznikl rozpor mezi skutečnými a ohlášenými údaji; tyto údaje může opravovat pouze v případě, že byl ohlašovatelem.

(4) Povinnosti podle odstavce 1 písm. a) a b) může za odesílatele splnit příjemce, pokud se tak dohodnou; odpovědnost za splnění těchto povinností má nadále odesílatel.

(5) Na odesílatele se vztahují povinnosti při nakládání s nebezpečnými odpady stanovené tímto zákonem až do doby předání nebezpečného odpadu příjemci do zařízení.

(6) Osoba zajišťující přepravu je povinna předat doklad podle odstavce 1 písm. b) spolu s odpadem příjemci.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti ohlašovacího listu podle odstavce 1 písm. a).

CELEX 32008L0098
CELEX 32008L0851

§ 79

(1) Přeprava nebezpečných odpadů se ohlašuje ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(2) Přeprava nebezpečných odpadů se neohlašuje, pokud nepřesahuje areál provozovny, pokud se jí účastní Ministerstvo obrany nebo jím zřízená organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu nebo v případě, že odesílatelem je nepodnikající fyzická osoba. V případě přepravy nebezpečných odpadů, které se účastní Ministerstvo obrany nebo jím zřízená organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu, přikládá odesílatel k zásilce doklad obsahující informace podle ohlašovacího listu, s výjimkou čísla ohlašovacího listu.

(3) V případě přerušení provozu integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí je možné přepravu nebezpečných odpadů uskutečnit, pokud odesílatel vyplní ohlašovací list, jeden potvrzený si ponechá jako doklad o předání nebezpečného odpadu a druhý přiloží k zásilce a po dokončení přepravy si jej ponechá příjemce. Po obnovení provozu integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí je příjemce do 3 pracovních dnů povinen doplnit údaje o přepravě nebezpečných odpadů v rozsahu ohlašovacího listu do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(4) Odesílatel je povinen dokončit přepravu nebezpečných odpadů do 48 hodin od jejího zahájení.

(5) Informace o jednotlivých osobách zúčastněných na přepravě nebezpečných odpadů v integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí se poskytují pouze orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného systému při řešení krizových situací nebo mimořádných událostí podle jiných právních předpisů¹⁸⁾.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah údajů podle ohlašovacího listu podle odstavce 3.

CELEX 32008L0098

CELEX 32008L0851

Díl 4

Odpad z výroby oxidu titaničitého

§ 80

Umístěním do vodního útvaru podle vodního zákona se nesmí odstraňovat odpad pocházející z výroby oxidu titaničitého a to:

- a) pevný odpad,
- b) matečné louhy vznikající ve fázi filtrace po hydrolýze roztoku síranu titaničitého ze zařízení používajících sulfátový proces, včetně kyselého odpadu smíchaného s takovými louhy a obsahujícího celkem více než 0,5 % volné kyseliny sírové a různé těžké kovy, včetně matečných louhů zředěných tak, aby obsahovaly 0,5 % nebo méně volné kyseliny sírové,
- c) odpad ze zařízení používajících chloridový proces obsahující více než 0,5 % volné kyseliny chlorovodíkové a různé těžké kovy, včetně odpadu zředěného tak, aby obsahoval 0,5 % nebo méně volné kyseliny chlorovodíkové,
- d) filtrační sůl, kaly a kapalný odpad vznikající při úpravě (koncentraci nebo neutralizaci) s odpadem uvedeným v písmenech b) a c) a obsahující různé těžké kovy, avšak nezahrnující neutralizované a přefiltrované, popřípadě čištěné odpady, které obsahují těžké kovy pouze ve stopových množstvích a které mají před jakýmkoli zředěním hodnotu pH vyšší než 5,5.

CELEX 32010L0075

Díl 5

Polychlorované bifenyly

§ 81

---

¹⁸⁾ Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) polychlorovanými bifenyly polychlorované bifenyly, polychlorované terfenyly, monometyltetrachlor-difenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan a veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg,
- b) zařízení obsahujícím polychlorované bifenyly každé zařízení, které obsahuje, obsahovalo polychlorované bifenyly nebo může obsahovat polychlorované bifenyly, s výjimkou zařízení, které může obsahovat polychlorované bifenyly, u kterého
1. byla zjištěna nepřítomnost polychlorovaných bifenyly a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu do 31. prosince 2009,
  2. došlo k odstranění polychlorovaných bifenyly dekontaminací a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu, nebo
  3. lze důvodně předpokládat nepřítomnost polychlorovaných bifenyly podle odstavce 2 a 3,
- c) zařízení, které může obsahovat polychlorované bifenyly, olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotosnou kapalinou nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,
- d) lehce kontaminovaným zařízením zařízením, jehož provozní kapalina obsahuje polychlorované bifenyly v koncentraci 50 až 500 mg/kg.

(2) U zařízení, které může obsahovat polychlorované bifenyly, lze důvodně předpokládat, že neobsahuje polychlorované bifenyly, v případě, že

- a) bylo vyrobeno po 31. prosinci 2009, nebo
- b) je jeho provozovatel na výzvu orgánu provádějícího kontrolu podle tohoto zákona schopen prokázat ověření, při kterém na 500 kusů zkoumaných zařízení se zjištěným obsahem polychlorovaných bifenyly v provozní náplni v koncentraci menší než 50 mg/kg připadá pouze jedno zařízení se zjištěným obsahem polychlorovaných bifenyly v provozní náplni v koncentraci 50 až 500 mg/kg.

(3) Podmínka podle odstavce 2 písm. b) musí být splněna pro každou ze skupin zařízení olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou; zařízení vyrobená po 1. lednu 2000 se do odůvodnění platnosti předpokladu nezahrnují.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou metody pro stanovení celkové koncentrace polychlorovaných bifenyly v látkách, které je obsahují.

CELEX 31996L0059

§ 82

(1) Každý je povinen předat polychlorované bifenyly, odpad polychlorovaných bifenyly nebo zařízení obsahující polychlorované bifenyly k odstranění nebo dekontaminovat zařízení obsahující polychlorované bifenyly neprodleně poté, co zjistí, že je jejich vlastníkem nebo

provozovatelem zařízení obsahujícího polychlorované bifenyly nebo že se polychlorované bifenyly, odpad polychlorovaných bifenyly nebo zařízení obsahující polychlorované bifenyly nachází na pozemku nebo v budově, jejichž je vlastníkem.

(2) Jde-li o lehce kontaminované zařízení, musí být předáno k odstranění nebo dekontaminováno nejpozději do 31. prosince 2025; jde-li o zařízení s obsahem polychlorovaných bifenyly s objemem náplně menším než 5 litrů, s výjimkou lehce kontaminovaných zařízení, musí být předáno k odstranění nebo dekontaminováno do data stanoveného v příslušných plánech postupného odstranění polychlorovaných bifenyly nebo v seznamech zařízení, která obsahují polychlorované bifenyly a nepodléhají průběžné evidenci, nejdéle však do 31. prosince 2022.

(3) Zařízení obsahující polychlorované bifenyly, které bylo předáno do zařízení určeného pro nakládání s odpady, musí být odstraněno do 1 roku od tohoto předání.

(4) Odstranění polychlorovaných bifenyly je možné pouze v zařízeních k tomu určených a provádí se způsoby uvedenými v příloze č. 6 k tomuto zákonu pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15.

(5) Vlastník nebo provozovatel dekontaminovaného zařízení a lehce kontaminovaného zařízení jsou povinni toto zařízení označit.

(6) Vlastník a provozovatel lehce kontaminovaného zařízení jsou povinni jej do doby vyřazení z provozu udržovat tak, aby polychlorované bifenyly, které jsou v něm obsaženy, odpovídaly příslušným technickým normám, aby zařízení bylo v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jeho náplně.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) podmínky pro dekontaminaci zařízení obsahujících polychlorované bifenyly podle odstavce 1 a
- b) způsob označování zařízení obsahujících polychlorované bifenyly podle odstavce 5.

CELEX 31996L0059

§ 83

(1) Vlastník a provozovatel lehce kontaminovaného zařízení jsou povinni vést pro toto zařízení samostatně průběžnou evidenci. Změny v evidovaných skutečnostech jsou povinni ohlásit ministerstvu do 30 dnů poté, co ke změně došlo, prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(2) Průběžnou evidenci a ohlašování polychlorovaných bifenyly, odpadů polychlorovaných bifenyly a zařízení obsahujících polychlorované bifenyly a podléhajících průběžné evidenci v rámci činnosti Ministerstva obrany nebo jím zřízené organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu zajišťuje Ministerstvo obrany a jím zřízená organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu ve spolupráci s ministerstvem.

(3) Provozovatel zařízení ke sběru nebo k odstranění odpadu, který přijme zařízení obsahující polychlorované bifenyly nad 5 litrů náplně, je povinen ohlásit údaje o tomto zařízení ministerstvu.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) způsob a rozsah vedení průběžné evidence lehce kontaminovaných zařízení a způsob a rozsah ohlašování změn v této evidenci podle odstavce 1 a
- b) náležitosti ohlašování údajů o zařízení obsahujícího polychlorované bifenyly—podle odstavce 3.

CELEX 31996L0059

Díl 6

Odpad perzistentních organických znečišťujících látek

§ 84

(1) Odpadem perzistentních organických znečišťujících látek se rozumí odpad obsahující alespoň jednu z látek uvedených v příloze IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021¹⁹⁾, s výjimkou polychlorovaných bifenyly.

(2) S odpady perzistentních organických znečišťujících látek smí být nakládáno, pokud jsou splněny požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 a technické požadavky stanovené vyhláškou ministerstva.

Díl 7

Odpad obsahující azbest

§ 85

Každý musí zajistit, aby při nakládání s odpadem obsahujícím azbest nebyla z odpadu do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozliti kapalin obsahujících azbestová vlákna. Při nakládání s odpadem obsahujícím azbest je nutné splnit technické požadavky stanovené vyhláškou ministerstva a požadavky jiných právních předpisů²⁰⁾.

CELEX 31987L0217

¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021.

²⁰⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli, ve znění pozdějších předpisů.

Díl 8

Odpad rtuti

§ 86

(1) Odpad podle čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852²¹⁾ je odpadem podle tohoto zákona.

(2) Hospodářský subjekt podle čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 zašle ministerstvu v listinné nebo elektronické podobě

- a) formulář obsahující údaje podle čl. 12 odst. 1 písm. a) až c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 a
- b) kopie osvědčení podle čl. 14 odst. 1 až 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 obdržených v předchozím kalendářním roce.

(3) Provozovatelé zařízení provádějících prozatímní uložení odpadní rtuti a provozovatelé zařízení provádějících konverzi a popřípadě solidifikaci odpadní rtuti zasílají výkaz podle čl. 14 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 v listinné nebo elektronické podobě ministerstvu.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) vzor formuláře podle odstavce 2 písm. a),
- b) vzory osvědčení podle čl. 14 odst. 1 až 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 a
- c) vzor výkazu podle čl. 14 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852.

CELEX 32017R0852

Díl 9

Odpady s obsahem radionuklidů

§ 87

Součástí informací o odpadu a základního popisu odpadu podle § 15 odst. 2 písm. d) a e) v případě odpadů s obsahem radionuklidů vznikajících při činnosti pracoviště, na němž se vykonává radiační činnost, nebo pracoviště s možností zvýšeného ozáření z přírodních zdrojů záření podle atomového zákona musí být údaj o tom, že se jedná o látku s obsahem radionuklidů, údaje o pracovišti, kde odpad vznikl, a údaje o skutečnostech, na základě kterých mohl být odpad z pracoviště uvolněn.

Díl 10

Odpady ze zdravotní a veterinární péče

---

²¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852.

§ 88

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) odpadem ze zdravotní péče
  1. odpad uvedený ve skupině 18, podskupině 18 01 Katalogu odpadů, který vznikl při poskytování zdravotní péče podle zákona o zdravotních službách v lůžkových, ambulantních nebo jim podobných zdravotnických zařízeních,
  2. odpad vznikající při zdravotní péči poskytované ve vlastním sociálním prostředí pacienta, pokud tento odpad vykazuje stejné vlastnosti a rizika a vyžaduje zvláštní nakládání jako odpad ze zdravotnických zařízení, nebo
  3. odpad vznikající mimo zdravotnická zařízení, zejména v zařízeních sociální péče, tetovacích salonech nebo protidrogových centrech, pokud vykazuje stejné vlastnosti a rizika a vyžaduje zvláštní nakládání jako odpad ze zdravotnických zařízení,
- b) odpadem z veterinární péče odpad uvedený v Katalogu odpadů jako odpad z výzkumu, diagnostiky, léčení nebo prevence nemocí zvířat, který vznikl při poskytování veterinární péče.

§ 89

(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která je původcem odpadu ze zdravotní péče, je povinna zpracovat pokyny pro nakládání s těmito odpady v zařízení, kde tento odpad vzniká. Pokyny jsou součástí provozního řádu zařízení zpracovaného podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

(2) V případě zdravotní péče poskytované ve vlastním sociálním prostředí pacienta je poskytovatel zdravotních služeb povinen písemně poučit pacienta o způsobu nakládání s odpadem ze zdravotní péče a o jeho bezpečném uložení tak, aby nedošlo k ohrožení jeho zdraví, veřejného zdraví a poškození životního prostředí, a pacient je povinen s odpadem naložit v souladu s tímto poučením. O poučení učiní poskytovatel zdravotních služeb záznam do zdravotnické dokumentace; záznam podepíše zdravotnický pracovník, který ho provedl, a pacient nebo osoba, která o pacienta pečuje. Původcem odpadu ze zdravotní péče v případě zdravotní péče poskytované ve vlastním sociálním prostředí pacienta je poskytovatel zdravotních služeb.

(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která je chovatelem hospodářských zvířat podle veterinárního zákona a původcem odpadu z veterinární péče, je povinna zpracovat pokyny pro nakládání s odpady v hospodářství, kde tento odpad vzniká. Poskytovatel veterinární péče je povinen zpracovat pokyny pro nakládání s odpady ve své provozovně.

(4) V případě veterinární péče poskytované v místě ustájení zvířete nebo v domácím prostředí je poskytovatel veterinární péče povinen písemně poučit chovatele o způsobu nakládání s odpadem z veterinární péče a o jeho bezpečném uložení tak, aby nedošlo k ohrožení jeho zdraví, zdraví zvířete, veřejného zdraví a poškození životního prostředí, a chovatel je povinen s odpadem naložit v souladu s tímto poučením. Původcem odpadu z veterinární péče v případě veterinární péče poskytované v místě ustájení zvířete nebo v domácím prostředí je poskytovatel veterinární péče.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti pokynů podle odstavce 1 a 3.

§ 90

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která nakládá s více než 10 tunami odpadů ze zdravotní nebo veterinární péče ročně, je povinna zajistit nakládání s těmito odpady pouze fyzickou osobou odborně způsobilou pro nakládání s odpady ze zdravotní a veterinární péče.

(2) Fyzickou osobou odborně způsobilou pro nakládání s odpady ze zdravotní a veterinární péče se rozumí osoba, která má dokončené vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech nebo dosáhla stupně středního vzdělání s maturitní zkouškou a nejméně 5 let praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech.

(3) Jednotlivé činnosti v rámci nakládání s odpady ze zdravotní a veterinární péče může vykonávat i zaměstnanec, kterého fyzická osoba odborně způsobilá pro nakládání s odpady ze zdravotní a veterinární péče proškolila ohledně nakládání s odpady. Obsah školení se liší podle jednotlivých kategorií zaměstnanců. Školení se provádí nejméně jednou ročně. O školení musí být pořízen písemný záznam, který je právnická nebo podnikající fyzická osoba, která nakládá s více než 10 tunami odpadů ze zdravotní a veterinární péče ročně, povinna uchovávat po dobu 5 let od provedení školení.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba, která nakládá s méně než 10 tunami odpadů ze zdravotní nebo veterinární péče ročně, je povinna zaměstnance, kteří budou s těmito odpady nakládat, proškolit ohledně nakládání s odpady. Obsah školení se liší podle jednotlivých kategorií zaměstnanců. Školení se provádí jednou za 3 roky. O školení musí být pořízen písemný záznam, který je právnická nebo podnikající fyzická osoba, která nakládá s méně než 10 tunami odpadů ze zdravotní nebo veterinární péče ročně, povinna uchovávat po dobu 5 let od provedení školení.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou kategorie zaměstnanců a obsah školení pro jednotlivé kategorie podle odstavců 3 a 4.

Díl 11

Odpad léčiv z domácností

§ 91

(1) Provozovatel lékárny plní ve vztahu k odpadu léčiv z domácností převzatému v souladu se zákonem o léčivech povinnosti zaslání ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady. Provozovatel lékárny soustřeďuje odpad léčiv z domácností převzatý od fyzických osob odděleně od odpadů, kterých je původcem, a vede pro něj samostatnou průběžnou evidenci v rozsahu podle § 94 odst. 1.

(2) Provozovatel lékárny je povinen předat krajskému úřadu údaje o množství odpadu léčiv z domácností, který předal do zařízení pro nakládání s odpady v průběhu uplynulého kalendářního čtvrtletí, a to písemně na stanoveném formuláři do 30 dnů od konce tohoto kalendářního čtvrtletí. Krajský úřad předá ministerstvu údaje o množství odpadu léčiv z domácností předaných provozovateli lékáren do zařízení určených pro nakládání s odpady v uplynulém kalendářním roce do 15. dubna následujícího kalendářního roku na stanoveném formuláři prostřednictvím Informačního systému odpadového hospodářství.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou formulář pro předání údajů o množství odpadu léčiv z domácností podle odstavce 2.

Díl 12

Odpadní olej

§ 92

(1) Odpadním olejem se rozumí jakýkoliv minerální nebo syntetický mazací nebo průmyslový olej, který se stal nevhodným pro použití, pro které byl původně zamýšlen, zejména upotřebený olej ze spalovacích motorů, převodový olej, minerální nebo syntetický mazací olej, olej pro turbíny a hydraulický olej.

(2) Regenerací odpadního oleje se rozumí jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základový olej rafinací odpadního oleje, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takovém oleji.

(3) Původce odpadního oleje a provozovatel zařízení, který nakládá s odpadním olejem, jsou povinni

- a) nakládat s odpadním olejem v souladu s technickými požadavky stanovenými vyhláškou ministerstva,
- b) zajistit přednostně regeneraci odpadního oleje nebo jiné postupy recyklace, které zajistí rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace,
- c) zajistit jeho energetické využití, popřípadě odstranění v souladu s požadavky tohoto zákona a jiných právních předpisů, pokud jeho regenerace není z technických důvodů možná, a
- d) zajistit, aby se odpadní oleje nemísily s oleji odlišných vlastností nebo s jinými odpady nebo látkami, pokud by tím byla snížena možnost jejich využití v souladu s písmeny a) a b).

CELEX 32008L0098
CELEX 32018L0851

Díl 13

Recyklace lodí

§ 93

(1) Příslušným orgánem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013²²⁾ za Českou republiku je ministerstvo, s výjimkou případů, kdy tento zákon svěřuje působnost příslušného orgánu krajskému úřadu.

(2) Zařízení na recyklaci lodí je zařízením k využití nebo odstranění odpadů.

(3) Provozovatel zařízení na recyklaci lodí je povinen předložit před každou recyklací lodi krajskému úřadu ke schválení plán recyklace lodí podle čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013.

(4) Provozovatel zařízení připojí k žádosti o schválení plánu recyklace lodí vyjádření krajské hygienické stanice. Krajská hygienická stanice posoudí plán recyklace lodí z hlediska dopadů na zdraví lidí.

---

²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013, v platném znění.

ČÁST TŘETÍ

PRŮBĚŽNÁ EVIDENCE A OHLAŠOVÁNÍ

§ 94

(1) Původce odpadu, provozovatel zařízení a obchodník s odpady jsou povinni vést průběžnou evidenci. Průběžná evidence se vede samostatně za každý druh odpadu, za každé zařízení určené pro nakládání s odpady, za každého obchodníka s odpady a za každou provozovnu, kde odpad vzniká. V případě vzniku odpadu mimo provozovnu a nakládání s odpady v mobilním zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu se průběžná evidence vede samostatně za každý správní obvod obce s rozšířenou působností a hlavního města Prahy.

(2) Průběžná evidence je vedena způsobem, s četností záznamů a v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva. Součástí průběžné evidence jsou alespoň údaje o osobě, zařízení nebo provozovně, za které je průběžná evidence vedena, druhu a kategorii odpadu, údaje o množství odpadu, způsobech nakládání s odpady, původcích odpadu, zařízeních určených pro nakládání s odpady nebo obchodnících s odpady, od kterých je odpad přebírán, a zařízeních určených pro nakládání s odpady nebo obchodnících s odpady, kterým je odpad předáván.

(3) Původce odpadu, provozovatel zařízení a obchodník s odpady jsou povinni uchovávat průběžnou evidenci po dobu 5 let od provedení záznamu do evidence.

(4) U odpadu perzistentních organických látek vymezeného vyhláškou ministerstva je součástí průběžné evidence rovněž údaj o obsahu perzistentních organických látek podle přílohy IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 95

(1) Provozovatel zařízení, obchodník s odpady, zprostředkovatel, s výjimkou dohody podle zákona o komoditních burzách, a dopravce odpadu jsou povinni ohlásit údaje o zařízení určeném pro nakládání s odpady nebo o činnosti a údaje o zahájení, ukončení, přerušení nebo obnovení provozu zařízení nebo činnosti. Zahájení a obnovení provozu zařízení nebo činnosti jsou povinni ohlásit před jejich zahájením nebo obnovením. Přerušení nebo ukončení provozu zařízení nebo činnosti jsou povinni ohlásit do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala.

(2) Provozovatel skládky je povinen ohlásit do 28. února za předchozí kalendářní rok údaje o stavu vytvořené rezervy, doložené výpisem z účtu provozovatele skládky, údaje o volné kapacitě skládky a o poplatcích za ukládání odpadu na skládky.

(3) Původce odpadu, který vyprodukoval nebo nakládal v uplynulém kalendářním roce s více než 600 kg nebezpečných odpadů, s více než 100 tunami ostatních odpadů nebo s odpadem perzistentních organických znečišťujících látek vymezeným vyhláškou ministerstva, je povinen zaslat do 28. února následujícího roku hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence za uplynulý kalendářní rok.

(4) Provozovatel zařízení, s výjimkou skladu odpadu podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu bodu 12, a obchodník s odpady je povinen zaslat do 28. února následujícího kalendářního roku hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence za uplynulý kalendářní rok. Provozovatel zařízení je povinen zaslat toto hlášení i v případě, že v zařízení nebylo po celý uplynulý kalendářní rok nakládáno s odpady, aniž by byl provoz zařízení celoročně přerušen. Hlášení nezasílá provozovatel zařízení a obchodník s odpady, jejichž provoz nebo činnost byly přerušeny po celý uplynulý kalendářní rok.

(5) Obec, která je povinna zaslat hlášení podle odstavce 3, zasílá do 28. února následujícího roku hlášení o obecním systému za uplynulý kalendářní rok.

(6) Hlášení podle odstavce 1 až 5 se zasílají ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) rozsah ohlašování údajů o zařízení nebo o činnosti a rozsah ohlašovaných údajů o zahájení, ukončení, přerušeni nebo obnovení provozu zařízení nebo činnosti podle odstavce 1,
- b) rozsah ohlašování údajů o stavu vytvořené rezervy, údajů o volné kapacitě skládky a údajů o poplatcích za ukládání odpadu na skládky podle odstavce 2,
- c) rozsah hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence za kalendářní rok podle odstavce 3 a 4 a
- d) rozsah hlášení o obecním systému podle odstavce 5.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

CELEX 32019R1021

§ 96

(1) Hlášení podle § 95 odst. 1 a 2 kontroluje a zpracovává krajský úřad příslušný podle místa zařízení určeného pro nakládání s odpady a podle sídla provozovatele mobilního zařízení, dopravce odpadu, obchodníka s odpady nebo zprostředkovatele. V případě dopravce odpadu nebo zprostředkovatele, který má sídlo mimo území České republiky, hlášení podle § 95 odst. 1 kontroluje a zpracovává Magistrát hlavního města Prahy. Krajský úřad kontroluje a zpracovává hlášení podle § 95 odst. 1 do 15 dnů od ohlášení a hlášení podle § 95 odst. 2 do 15. dubna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je hlášení podáváno.

(2) Hlášení podle § 95 odst. 3 až 5 kontroluje a zpracovává obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa provozovny, podle místa vzniku odpadu v případě vzniku odpadu mimo provozovnu, podle místa zařízení určeného pro nakládání s odpady, podle místa nakládání s odpadem v případě mobilních zařízení k úpravě nebo využití odpadu a podle sídla provozovatele nebo obchodníka s odpady v případě mobilních zařízení ke sběru odpadu nebo obchodníků s odpady. Obecní úřad obce s rozšířenou působností hlášení kontroluje a zpracovává do 30. dubna kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, za který je hlášení podáváno.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad zasílají ministerstvu informace o každém rozhodnutí vydaném podle tohoto zákona, a to do 15 dnů ode dne nabytí jeho právní moci.

(4) Pro účely plnění evidenčních a ohlašovacích povinností přiděluje krajský úřad zařízením určeným pro nakládání s odpady identifikační číslo zařízení současně s vydáním povolení provozu zařízení nebo vydáním integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci nebo ohlášením zahájení provozu zařízení vymezených v příloze č. 4 k tomuto zákonu a malých zařízeních. Obchodníkovi s odpady přiděluje krajský úřad identifikační číslo současně s vydáním povolení k obchodování s odpady. Při plnění evidenčních a ohlašovacích povinností je každý povinen přidělená identifikační čísla používat. Krajský úřad, který vydal povolení provozu mobilního zařízení, informuje krajský úřad, v jehož správním obvodu má provozovatel mobilního zařízení sídlo, o vydání tohoto povolení do 5 dnů ode dne jeho vydání. Krajský úřad, v jehož správním obvodu má provozovatel mobilního zařízení sídlo, přidělí provozovateli zařízení identifikační číslo zařízení do 5 dnů od obdržení informace podle věty čtvrté a zašle identifikační číslo mobilního zařízení na vědomí krajskému úřadu, který vydal povolení provozu.

(5) Ministerstvo obrany nebo jím zřízená organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu ohlašují souhrnné údaje z průběžné evidence ministerstvu na elektronickém nosiči dat a provoz zařízení určených pro nakládání s odpady krajskému úřadu v listinné podobě nebo na elektronickém nosiči dat.

(6) Informace o jednotlivých osobách zaslané podle § 95 odst. 1 až 5 se poskytují pouze orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného systému při řešení krizových situací nebo mimořádných událostí podle jiných právních předpisů¹⁸⁾.

(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) rozsah a způsob provádění kontroly a zpracování hlášení podle odstavce 1 a 2,
- b) způsob zasílání informací o vydaných rozhodnutích a rozsah zasílaných údajů podle odstavce 3,
- c) způsob přidělování identifikačních čísel zařízení a identifikačních čísel obchodníka, s odpady podle odstavce 4 a
- d) způsob ohlašování Ministerstvem obrany nebo jím zřízenou organizací pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu podle odstavce 5.

ČÁST ČTVRTÁ

PLÁNY ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 97

Společná ustanovení

(1) Plán odpadového hospodářství v rozsahu stanoveném tímto zákonem zpracovávají ministerstvo a kraj.

(2) Plán odpadového hospodářství se zpracovává za účelem vytváření podmínek pro

předcházení vzniku odpadu a nakládání s nimi podle tohoto zákona.

CELEX 32008L0098

Plán odpadového hospodářství České republiky

§ 98

(1) Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky zpracovává ministerstvo ve spolupráci s příslušnými orgány veřejné správy a veřejností podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky projedná ministerstvo s kraji. Kraj sdělí ministerstvu své připomínky k návrhu Plánu odpadového hospodářství České republiky do 30 dnů ode dne jeho obdržení.

(2) Plán odpadového hospodářství České republiky se skládá z části analytické, závazné a směrné.

(3) Plán odpadového hospodářství České republiky schvaluje vláda.

(4) Analytická část Plánu odpadového hospodářství České republiky obsahuje vyhodnocení stavu odpadového hospodářství České republiky, které zahrnuje

- a) oblast předcházení vzniku odpadu včetně vyhodnocení nástrojů a opatření, které mohou být k využití k předcházení vzniku odpadu,
- b) výčet druhů, množství a zdroje vznikajících odpadů a posouzení vývoje jejich produkce a nakládání, včetně přeshraničního toku odpadů,
- c) vyhodnocení stávajících systémů sběru a nakládání s odpady na území České republiky přinejmenším pro komunální odpad, směsný komunální odpad, biologicky rozložitelný odpad, odpady z obalů, nebezpečný odpad, stavební a demoliční odpad, výrobky s ukončenou životností, včetně tříděného sběru materiálů využitelných složek odpadu,
- d) vyhodnocení sítě zařízení určených pro nakládání s odpady na území České republiky, včetně posouzení kapacit pro jednotlivé způsoby nakládání, posouzení nezbytných změn a doplnění systémů sběru a nakládání s odpady a výrobky s ukončenou životností s ohledem na jejich zlepšení v souladu s principy soběstačnosti a blízkosti, a
- e) podklady pro získání informací nezbytných pro vypracování kritérií pro umístění a kapacity zařízení určených pro nakládání s odpady podporovaných z veřejných zdrojů, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné.

(5) Závazná část Plánu odpadového hospodářství České republiky stanoví cíle a opatření pro předcházení vzniku odpadu a dále cíle a zásady odpadového hospodářství, opatření k jejich dosažení včetně preferovaných způsobů nakládání s odpady a soustavu indikátorů k hodnocení plnění cílů Plánu odpadového hospodářství pro

- a) nakládání s komunálním odpadem, zejména směsným komunálním odpadem, potravinovým odpadem a biologicky rozložitelným odpadem,
- b) nakládání se stavebním a demoličním odpadem,
- c) nakládání s odpady z obalů,
- d) nakládání s výrobky s ukončenou životností,

- e) nakládání s odpady obsahujícími významné množství kritických surovin,
- f) nakládání s nebezpečným odpadem a s ostatním odpadem,
- g) přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů minimalizující nepříznivé dopady na životní prostředí,
- h) snižování množství odpadů ukládaných na skládky, ve vztahu k biologicky rozložitelnému odpadu a splnění cílů pro omezení ukládání komunálního odpadu na skládky,
- i) snižování podílu biologicky rozložitelné složky ve smíšeném komunálním odpadu a
- j) omezování znečištění odpady soustředěnými mimo místa k tomu určená.

(6) Směrná část Plánu odpadového hospodářství České republiky obsahuje

- a) výčet nástrojů pro splnění cílů Plánu odpadového hospodářství České republiky,
- b) kritéria hodnocení změn podmínek, na jejichž základě byl Plán odpadového hospodářství České republiky zpracován,
- c) informace nezbytné pro vypracování kritérií pro umístění a kapacity zařízení určených pro nakládání s odpady podporovaných z veřejných zdrojů, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné a
- d) návrhy na potřebná zařízení určená pro nakládání s odpady nadregionálního významu, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné.

CELEX 31999L0031
CELEX 32008L0098
CELEX 32018L0851

§ 99

(1) Plán odpadového hospodářství České republiky se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(2) Závazná část Plánu odpadového hospodářství České republiky, včetně jejích změn, je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství krajů a podkladem pro zpracovávání územně plánovací dokumentace.

(3) Ministerstvo každoročně vyhodnocuje pomocí soustavy indikátorů plnění cílů Plánu odpadového hospodářství České republiky a do 15. prosince kalendářního roku následujícího po 2 kalendářních letech, za které je vyhodnocení prováděno, zpracuje zprávu o plnění cílů Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(4) Plán odpadového hospodářství České republiky a jeho změny ministerstvo zveřejní na portálu veřejné správy.

CELEX 32008L0098

Plán odpadového hospodářství kraje

(1) Krajský úřad zpracovává ve spolupráci s příslušnými orgány veřejné správy a veřejností podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí plán odpadového hospodářství kraje pro území kraje a jeho změny.

(2) Plán odpadového hospodářství kraje musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství České republiky a jejími změnami.

(3) Plán odpadového hospodářství kraje se skládá z části analytické, koncepční a směrné.

(4) Analytická část plánu odpadového hospodářství kraje obsahuje vyhodnocení stavu odpadového hospodářství kraje, které zahrnuje

- a) oblast předcházení vzniku odpadu včetně vyhodnocení nástrojů a opatření, které mohou být využity k předcházení vzniku odpadu,
- b) výčet druhů, množství a zdroje vznikajících odpadů a posouzení vývoje jejich produkce a nakládání,
- c) vyhodnocení stávajících systémů sběru a nakládání s odpady na území kraje přinejmenším pro komunální odpad, směsný komunální odpad, biologicky rozložitelný odpad, odpady z obalů, nebezpečný odpad, stavební a demoliční odpad, výrobky s ukončenou životností, včetně tříděného sběru materiálově využitelných složek odpadů,
- d) vyhodnocení sítě zařízení určených pro nakládání s odpady na území kraje včetně posouzení kapacit pro jednotlivé způsoby nakládání, posouzení nezbytných změn a doplnění systémů sběru a nakládání s odpady a výrobky s ukončenou životností s ohledem na jejich zlepšení v souladu s principy soběstačnosti a blízkosti,
- e) podklady pro získání informací nezbytných pro vypracování kritérií pro umístění a kapacity zařízení určených pro nakládání s odpady podporovaných z veřejných zdrojů, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné.

(5) Koncepční část plánu odpadového hospodářství kraje obsahuje cíle a opatření pro předcházení vzniku odpadu a dále cíle, zásady a opatření k jejich dosažení včetně preferovaných způsobů nakládání a soustavu indikátorů k hodnocení plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje pro

- a) nakládání s komunálním odpadem, zejména směsným komunálním odpadem a biologicky rozložitelnými odpady,
- b) nakládání se stavebním a demoličním odpadem,
- c) nakládání s odpady z obalů,
- d) nakládání s výrobky s ukončenou životností,
- e) nakládání s odpady obsahujícími významné množství kritických surovin,
- f) nakládání s nebezpečným odpadem a s ostatním odpadem,

- g) přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů minimalizující nepříznivé dopady na životní prostředí,
- h) snižování množství odpadů ukládaných na skládky, zejména ve vztahu k biologicky rozložitelnému odpadu a splnění cílů pro omezení ukládání komunálního odpadu na skládky,
- i) snižování podílu biologicky rozložitelné složky ve smíšeném komunálním odpadu a
- j) omezování znečištění odpady soustředěnými mimo místa k tomu určená.

(6) Směrná část plánu odpadového hospodářství kraje obsahuje

- a) výčet nástrojů pro splnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje,
- b) kritéria hodnocení změn podmínek, na jejichž základě byl plán odpadového hospodářství kraje zpracován,
- c) opatření pro omezování znečišťování odpady odloženými mimo místa určená,
- d) kritéria pro typy, umístění a kapacity zařízení určených pro nakládání s odpady podporovaných z veřejných zdrojů a
- e) záměry na uzavření stávajících zařízení určených pro nakládání s odpady a záměry na potřebná zařízení určená pro nakládání s odpady, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 101

(1) Krajské úřady jsou povinny při zpracovávání plánů odpadového hospodářství kraje a jejich změn vzájemně spolupracovat.

(2) Krajský úřad je povinen zpracovat a zveřejnit návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny do 18 měsíců ode dne vydání závazné části Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(3) Plán odpadového hospodářství kraje se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 18 měsíců ode dne změny podmínek.

(4) Krajský úřad je povinen zaslat návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny v elektronické podobě ministerstvu k posouzení. Ministerstvo zašle krajskému úřadu stanovisko k návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny do 2 měsíců ode dne jeho obdržení. Pokud ministerstvo nezašle stanovisko ve stanovené lhůtě, lze plán odpadového hospodářství kraje zveřejnit i bez jeho stanoviska.

(5) V případě, že návrh plánu odpadového hospodářství kraje neobsahuje náležitosti stanovené tímto zákonem nebo není v souladu se závaznou částí Plánu odpadového hospodářství České republiky a jeho změnou, ministerstvo v rámci stanoviska podle odstavce 4 věty druhé sdělí krajskému úřadu své připomínky, v nichž upozorní na nedostatky z uvedených hledisek. Krajský úřad plán odpadového hospodářství nebo jeho změnu podle

připomínek ministerstva upraví a v elektronické podobě zašle ministerstvu. V případě, že ministerstvo sdělí připomínky, lze plán odpadového hospodářství kraje zveřejnit až na základě potvrzení ministerstva o odstranění nedostatků.

CELEX 32008L0098

§ 102

(1) Plán odpadového hospodářství kraje je podkladem pro zpracovávání územně plánovací dokumentace kraje a obcí.

(2) Krajský úřad každoročně vyhodnocuje pomocí soustavy indikátorů plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje a do 31. října kalendářního roku následujícího po 2 kalendářních letech, za které je vyhodnocení prováděno, zpracuje zprávu o plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje a tuto zprávu zašle do 15. listopadu ministerstvu.

(3) Plán odpadového hospodářství kraje a jeho změny krajský úřad zveřejní na portálu veřejné správy a zašle ho ministerstvu.

CELEX 32008L0098

ČÁST PÁTÁ

POPLATEK ZA UKLÁDÁNÍ ODPADŮ NA SKLÁDKU

Hlava I

Poplatek

§ 103

Subjekt poplatku

Poplatníkem poplatku za ukládání odpadů na skládku je

- a) ten, kdo pozbývá vlastnické právo k odpadu, při jeho předání k uložení na skládku,
- b) obec, pokud je původcem ukládaného komunálního odpadu, nebo
- c) provozovatel skládky, pokud
  1. uložil odpad na jím provozovanou skládku, nebo
  2. určil odpad při jeho uložení na skládku jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky.

CELEX 32018L0851

§ 104

Předmět poplatku

(1) Předmětem poplatku za ukládání odpadů na skládku je uložení odpadu na jednotlivou skládku v rámci první fáze jejího provozu.

(2) V případě uložení odpadu na skládku v rámci první fáze jejího provozu určeného provozovatelem skládky při jeho uložení jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky vzniká poplatková povinnost provozovateli skládky.

§ 105

Osvobození od poplatku

(1) Od poplatku za ukládání odpadů na skládku se osvobozuje uložení odpadu na skládku v rámci řešení následků krizové situace podle krizového zákona.

(2) Od poplatku za ukládání odpadů na skládku se osvobozuje uložení odpadu na skládku určeného provozovatelem skládky při jeho uložení jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky až do 25 % celkové hmotnosti odpadů uložených na skládku v poplatkovém období.

§ 106

Základ poplatku

(1) Základem poplatku za ukládání odpadů na skládku je součet dílčích základů poplatku, které tvoří hmotnost

- a) odpadů vymezených v § 40 odst. 1 v tunách v případě dílčího poplatku za ukládání využitelných odpadů,
- b) nebezpečných odpadů, s výjimkou azbestu, v tunách v případě dílčího poplatku za ukládání nebezpečných odpadů,
- c) vybraných technologických odpadů v tunách v případě dílčího poplatku za ukládání vybraných technologických odpadů a
- d) odpadů neuvedených pod písmeny a) až c) a azbestu v tunách v případě dílčího poplatku za ukládání zbytkových odpadů.

(2) Vybraným technologickým odpadem podle odstavce 1 písm. c) je odpad z průmyslové výroby, stavebnictví nebo energetiky, jehož vzniku nelze předejít, který není možné ani po úpravě využít a který stanoví vyhláškou ministerstvo.

§ 107

Sazba poplatku

Sazba poplatku za ukládání odpadů na skládku pro jednotlivé dílčí základy poplatku je stanovena v příloze č. 9 k tomuto zákonu.

§ 108

Výpočet poplatku

(1) Poplatek za ukládání odpadů na skládku se vypočte jako součet dílčích poplatků.

(2) Dílčí poplatek se vypočte jako součin dílčího základu poplatku a sazby pro tento dílčí základ poplatku.

§ 109

Poplatkové období

Poplatkovým obdobím poplatku za ukládání odpadů na skládku je kalendářní čtvrtletí.

§ 110

Rozpočtové určení poplatku

(1) Výnos poplatku za ukládání odpadů na skládku je příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky a rozpočtu obce, na jejímž území se skládka nachází. Procentní podíly, kterými se tyto rozpočty podílejí na výnosu dílčích poplatků, jsou stanoveny v bodu 2 přílohy č. 9 k tomuto zákonu.

(2) Pokud se skládka nachází na území více obcí, část výnosu z poplatku za ukládání odpadů na skládku se mezi ně dělí podle celkové projektované kapacity skládky nacházející se na území jednotlivých obcí po odečtení zaplněné celkové projektované kapacity skládky ke dni posledního rozšíření skládky nacházející se na území těchto obcí.

HLAVA II

Správce poplatku a správa poplatku

§ 111

Správce poplatku

(1) Správcem poplatku za ukládání odpadů na skládku je Státní fond životního prostředí České republiky.

(2) Poplatek za ukládání odpadů na skládku vymáhá celní úřad. Místní příslušnost celního úřadu se řídí podle místa skládky.

§ 112

Provozovatel skládky

(1) Pokud provozovatel skládky podal poplatkové přiznání k poplatku za ukládání odpadů na skládku za poplatníka, má se za to, že jej k tomuto úkonu poplatník zmocnil a udělil mu k tomu plnou moc, na kterou se hledí, jako by ji provozovatel skládky uplatnil u správce poplatku při učinění tohoto úkonu.

(2) Pokud poplatník nezmocnil provozovatele skládky k podání poplatkového přiznání, je provozovatel skládky povinen oznámit správci poplatku ve vztahu k tomuto poplatníkovi

a) údaje o hmotnosti odpadů podle jednotlivých dílčích základů, které byly uloženy na skládku v poplatkovém období,

b) údaje o množství odpadů určených provozovatelem skládky při jejich uložení jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky podle jednotlivých dílčích základů a

c) výši poplatku.

(3) Oznámení podle odstavce 2 se podává ve lhůtě pro podání poplatkového přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Formát a strukturu oznámení zveřejní správce poplatku způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Pokud provozovatel skládky zaplatí poplatek za ukládání odpadů na skládku za poplatníka, má se za to, že jej k tomuto úkonu poplatník zmocnil a udělil mu k tomu plnou moc, na kterou se hledí, jako by ji provozovatel skládky uplatnil u správce poplatku při učinění tohoto úkonu.

§ 113

Poplatkový doklad

(1) Provozovatel skládky je povinen vystavit při uložení odpadu na skládku v rámci první fáze jejího provozu poplatníkovi poplatkový doklad. V případě, že poplatkový doklad obsahuje chybný údaj o hmotnosti uloženého odpadu nebo o části výše poplatku vztahující se k uloženému odpadu, je provozovatel skládky povinen bez zbytečného odkladu vystavit poplatníkovi opravný poplatkový doklad.

(2) Poplatkovým dokladem a opravným poplatkovým dokladem podle odstavce 1 jsou písemnosti v listinné nebo elektronické podobě, které splňují podmínky podle tohoto zákona.

(3) Za správnost údajů na poplatkovém dokladu a opravném poplatkovém dokladu a za jejich vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá provozovatel skládky.

(4) Poplatkový doklad obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména, sídlo a identifikační číslo provozovatele skládky,
- b) jméno, popřípadě jména a sídlo nebo místo pobytu poplatníka a jeho identifikační číslo, pokud mu bylo přiděleno,
- c) evidenční číslo poplatkového dokladu,
- d) den vystavení poplatkového dokladu,
- e) datum a čas uložení odpadu na skládku,
- f) údaj o hmotnosti uloženého odpadu, při jehož uložení vznikla poplatníkovi poplatková povinnost, v členění podle jednotlivých dílčích základů poplatku,
- g) údaj o hmotnosti uloženého odpadu určeného provozovatelem skládky při jeho uložení jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky v členění podle jednotlivých dílčích základů poplatku,
- h) sazbu poplatku pro jednotlivé dílčí základy podle písmene f) a
- i) část poplatku vztahující se k uloženému odpadu; údaj se uvádí v české měně.

(5) Opravný poplatkový doklad obsahuje

- a) jméno, popřípadě jména sídlo a identifikační číslo provozovatele skládky,
- b) jméno, popřípadě jména a sídlo nebo místo pobytu poplatníka a jeho identifikační číslo, pokud bylo přiděleno,
- c) evidenční číslo opravného poplatkového dokladu,
- d) evidenční číslo původního poplatkového dokladu,
- e) den vystavení poplatkového dokladu,
- f) důvod opravy,
- g) rozdíl mezi opraveným a původním údajem o hmotnosti uloženého odpadu, při jehož uložení vznikla poplatníkovi poplatková povinnost, v členění podle jednotlivých dílčích základů poplatku,
- h) rozdíl mezi opraveným a původním údajem o hmotnosti uloženého odpadu určeného provozovatelem skládky při jeho uložení jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky v členění podle jednotlivých dílčích základů poplatku a
- i) rozdíl mezi opravenou a původní částí poplatku vztahující se k uloženému odpadu.

§ 114

Záznamní povinnost provozovatele skládky

(1) Provozovatel skládky vede evidenci pro účely poplatku za ukládání odpadů na skládku, která obsahuje údaje o

- a) hmotnosti odpadů v členění podle jednotlivých dílčích základů poplatku, které byly uloženy na skládku v poplatkovém období,
- b) množství odpadů určených provozovatelem skládky při jejich uložení jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky v členění podle jednotlivých dílčích základů poplatku, které byly uloženy na skládku v poplatkovém období, a
- c) vystavených poplatkových dokladech a opravných poplatkových dokladech s uvedením jejich obsahu.

(2) Údaje, na které se vztahuje evidenční povinnost, poplatkové doklady a opravné poplatkové doklady, uchovává provozovatel skládky po dobu 10 let od uplynutí poplatkového období.

(3) Provozovatel skládky je při vedení evidence podle odstavce 1 poplatkovým subjektem.

§ 115

Poplatkové přiznání

(1) Poplatník poplatku za ukládání odpadů na skládku je povinen podat poplatkové přiznání.

(2) Poplatkové přiznání se podává správci poplatku prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

(3) Formát a strukturu poplatkového přiznání zveřejní správce poplatku způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 116

Poslední známý poplatek

Posledním známým poplatkem se pro účely poplatku za ukládání odpadů na skládku rozumí poplatek ve výši odpovídající součtu

- a) poplatku vyměřeného na základě podaného nebo nepodaného poplatkového přiznání,
- b) případného rozdílu doměřeného na základě dodatečného poplatkového přiznání a
- c) případného rozdílu pravomocně doměřeného z moci úřední.

§ 117

Samovyměření a samodoměření poplatku

(1) Poplatek tvrzený poplatníkem v poplatkovém přiznání se považuje za vyměřený dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, a to ve výši v něm tvrzené.

(2) V případě, že poplatník nepodá poplatkové přiznání v zákonem stanovené lhůtě, považuje se poplatek za tvrzený ve výši uvedené v oznámení podle § 112 odst. 2 nebo ve výši 0 Kč, pokud provozovatel skládky toto oznámení nepodal včas; pokuta za opožděné tvrzení daně se neuplatní.

(3) Poplatek tvrzený poplatníkem v dodatečném poplatkovém přiznání se považuje za doměřený dnem podání dodatečného poplatkového přiznání, a to ve výši tvrzeného rozdílu oproti poslednímu známému poplatku; to neplatí, je-li dodatečné poplatkové přiznání podáno v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední.

(4) V dodatečném poplatkovém přiznání se neuvádí den zjištění rozdílu oproti poslednímu známému poplatku.

(5) Poplatek vyměřený podle odstavce 1 nebo doměřený rozdíl podle odstavce 3 správce poplatku předepíše do evidence poplatků.

§ 118

Zvláštní ustanovení o doměření poplatku z moci úřední

K doměření z moci úřední může dojít také, pokud správce poplatku zjistí na základě postupu k odstranění pochybností, že poslední známý poplatek není ve správné výši.

§ 119

Vztah k prekluzivním lhůtám

(1) Dodatečné poplatkové přiznání na poplatek nižší, než je poslední známý poplatek, není přípustné podat po uplynutí 9 let od počátku běhu lhůty pro stanovení poplatku.

(2) U nedoplatku z částky poplatku, která má být uhrazena na základě dodatečného poplatkového přiznání, začne lhůta pro placení poplatku běžet dnem doměření daně na základě tohoto dodatečného poplatkového přiznání.

§ 120

Úrok z prodlení

U nedoplatku na poplatku za ukládání odpadů na skládku vzniká úrok z prodlení.

ČÁST ŠESTÁ

OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A PŘESTUPKY

Hlava I

Opatření k nápravě

§ 121

(1) V případě, že osoba nedodrží povinnosti stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013, ve vztahu k odpadní rtuti nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852, tímto zákonem nebo na jejich základě, je správní orgán, který je podle tohoto zákona příslušný k projednání přestupků, oprávněn uložit této osobě provést v přiměřené lhůtě opatření k nápravě spočívající v

- a) zajištění odpadu proti jeho úniku, znehodnocení nebo odcizení,
- b) zajištění odpadu před únikem škodlivin z tohoto odpadu do okolního prostředí, včetně stanovení povinnosti odstranit tyto škodliviny ze soustředěného odpadu, nebo odstranit z okolního prostředí již uniklé škodliviny ze soustředěného odpadu,
- c) povinnosti předat odpad ve stanovené přiměřené lhůtě do zařízení určeného pro nakládání s odpady,
- d) úpravě provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady, včetně omezení jeho provozu, nebo
- e) jiném vhodném opatření, které by zamezilo nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví a zajistilo náležitou ochranu životního prostředí nebo zdraví lidí nebo zajistilo možnost kontroly plnění uložených opatření.

(2) Správní orgán uvedený v odstavci 1 je oprávněn uložit opatření k nápravě právnímu nástupci právnické osoby, která závadný stav způsobila, nebo osobě, která pokračuje v podnikatelské činnosti zemřelé podnikající fyzické osoby, která závadný stav způsobila.

(3) Povinnosti plynoucí z opatření k nápravě uložených právnické osobě přecházejí na jejího právního nástupce. Povinnosti plynoucí z opatření k nápravě uložených podnikající fyzické osobě v případě smrti této osoby přecházejí na osobu, která pokračuje v její podnikatelské činnosti.

(4) Správní orgán, který zahájí řízení o opatření k nápravě, je povinen o této skutečnosti bez zbytečného odkladu informovat ostatní správní orgány příslušné ve stejné věci k uložení opatření k nápravě nebo k uložení správního trestu za přešůpek související s opatřením k nápravě a krajský úřad příslušný k rozhodování v pochybnostech.

Hlava II

Přestupky

§ 122

Přestupky fyzických osob

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) nesplní povinnost zbavit se movité věci podle § 4 odst. 3,
- b) provádí kompostování biologicky rozložitelného materiálu v rozporu s § 12 odst. 3,
- c) nakládá s odpadem mimo zařízení určené pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu podle § 13 odst. 1 písm. b),
- d) v rozporu s § 13 odst. 1 písm. c) soustřeďuje neodděleně
  - 1. nebezpečné odpady, nebo
  - 2. ostatní odpady,
- e) nezabezpečí odpady, které soustřeďuje, před odcizením, únikem nebo znehodnocením podle § 13 odst. 1 písm. d),
- f) nepředá odpad v souladu s hierarchií odpadového hospodářství způsobem stanoveným v § 13 odst. 1 písm. e),
- g) převezme odpad, aniž by byla k jeho převzetí oprávněna podle § 13 odst. 2,
- h) jako vlastník odpadu nepředá nezákonně soustřeďený odpad do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo do dopravního prostředku provozovatele zařízení podle § 14 odst. 1,
- i) jako vlastník pozemku neučiní oznámení o nezákonně soustřeďeném odpadu podle § 14 odst. 2,

- j) v rozporu s rozhodnutím obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaným na základě § 14 odst. 5 písm. a) nezabezpečí místo, kde se nachází nezákonně soustředěný odpad, proti dalšímu návozu odpadu,
  - k) v rozporu s § 15 odst. 2 písm. b) neprokáže, že předala odpady, které produkuje, stanoveným způsobem,
  - l) v rozporu s § 15 odst. 2 písm. c) nemá stanoveným způsobem a v odpovídajícím množství písemnou smlouvou zajištěno předání stavebního a demoličního odpadu, které sama nezpracuje,
  - m) jako vlastník nemovité věci v rozporu § 15 odst. 4 nepředá odpady soustředěné v provozovně do zařízení určeného pro nakládání s odpady,
  - n) jako vlastník nemovité věci v rozporu s § 17 odst. 3 nepředá odpady soustředěné v zařízení do jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady,
  - o) jako původce odpadu v rozporu s § 18 odst. 2 předá stanovený odpad do mobilního zařízení ke sběru, úpravě nebo využití odpadu,
  - p) provádí vzorkování, zkoušky nebo testy odpadů v rozporu s některou z povinností stanovených v § 29 odst. 1 až 4,
  - q) soustřeďuje odpady v rozporu s technickými podmínkami stanovenými podle § 30 odst. 1,
  - r) v rozporu s § 47 odst. 4 provádí přepravu odpadů do České republiky za účelem odstranění nebo za účelem energetického využití,
  - s) při přeshraniční přepravě odpadů neplní podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva vydaném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo podle § 49, 51 nebo § 52 odst. 1, nebo
  - t) odkládá odpad nebo movitou věc, které předává do obecního systému, v rozporu s § 61.
- (2) Fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že
- a) v rozporu s § 72 odst. 1 smísí nebezpečný odpad nebo neprovede roztřídění smíšených nebezpečných odpadů,
  - b) jako pověřená osoba v rozporu s § 76 odst. 2 neprovede hodnocení nebezpečných vlastností odpadu v souladu se stanovenými metodami nebo postupy,
  - c) jako pověřená osoba v rozporu s § 76 odst. 6 vydá osvědčení pro odpad, za který odpovídá jako původce odpadu nebo provozovatel zařízení,
  - d) v rozporu s § 82 odst. 1 nebo 2 nepředá polychlorované bifenyly, odpad polychlorovaných bifenyly nebo zařízení obsahující polychlorované bifenyly k odstranění nebo nedekontaminuje zařízení obsahující polychlorované bifenyly,
  - e) v rozporu s § 85 odst. 1 nesplní některou z povinností při nakládání s odpadem obsahujícím azbest,
  - f) jako pacient nakládá s odpadem v rozporu s poučením podle § 89 odst. 2,

- g) jako chovatel zvířete nakládá s odpadem v rozporu s poučením podle § 89 odst. 4,
- h) při přeshraniční přepravě odpadů nakládá se zadrženým odpadem nebo dopravním prostředkem v rozporu s § 143 odst. 2, nebo
- i) při přeshraniční přepravě odpadů provede nedovolenou přepravu odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo jinak poruší některou z povinností stanovenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852.

(3) Za přestupek lze uložit pokutu do

- a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), i) nebo j),
- b) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d) bodu 2 nebo t) nebo odstavce 2 písm. f) nebo g),
- c) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), d) bodu 1, e), f), k) nebo l) nebo odstavce 2 písm. a) až c),
- d) 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h), m) až q) nebo odstavce 2 písm. e) nebo h), nebo
- e) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c), g), r) nebo s) nebo odstavce 2 písm. d) nebo i).

CELEX 32019R1021
 CELEX 32008L0098
 CELEX 32010L0075
 CELEX 32013R1257
 CELEX 32006R1013
 CELEX 32017R0852

§ 123

Přestupky původce odpadu

(1) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako původce odpadu dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 15 odst. 2 písm. a)
  - 1. nezařadí odpad podle druhu a kategorie, nebo
  - 2. s odpadem nenakládá podle jeho skutečných vlastností,
- b) v rozporu s § 15 odst. 2 písm. b) neprokáže, že předala odpady, které produkuje, v odpovídajícím množství a stanoveným způsobem,
- c) v rozporu s § 15 odst. 2 písm. c) nemá stanoveným způsobem a v odpovídajícím množství písemnou smlouvou zajištěno předání komunálního odpadu, který běžně produkuje, nebo stavebního a demoličního odpadu, které sama nezpracuje,
- d) nepředá provozovateli zařízení nebo obchodníkovi s odpady údaje o své osobě nebo základní popis odpadu podle § 15 odst. 2 písm. d),

- e) nepředá základní popis odpadu podle § 15 odst. 2 písm. e),
- f) nedodrží stanovený postup pro nakládání s vybouranými stavebními materiály určenými pro opětovné použití, vedlejšími produkty a stavebními a demoličními odpady podle § 15 odst. 2 písm. f),
- g) nepředá odpady soustředěné v provozovně do zařízení určeného pro nakládání s odpady podle § 15 odst. 3,
- h) neuhradí vlastníkovi nemovité věci účelně vynaložené náklady spojené s předáním odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady podle § 15 odst. 4, nebo
- i) v rozporu s § 18 odst. 2 předá stanovený odpad do mobilního zařízení ke sběru, úpravě nebo využití odpadu.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako původce odpadu ze zdravotní nebo veterinární péče dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 89 odst. 1 nezpracuje pokyny pro nakládání s odpady ze zdravotní péče v zařízení, kde tento odpad vzniká,
- b) v rozporu s § 89 odst. 2 nepoučí pacienta o způsobu nakládání s odpady,
- c) v rozporu s § 89 odst. 3 nezpracuje pokyny pro nakládání s odpady z veterinární péče v hospodářství, kde tento odpad vzniká,
- d) v rozporu s § 89 odst. 4 nepoučí chovatele o způsobu nakládání s odpady,
- e) jako chovatel zvířete nakládá s odpadem v rozporu s poučením podle § 89 odst. 4,
- f) v rozporu s § 90 odst. 1 nezajistí nakládání s odpady ze zdravotní nebo veterinární péče fyzickou osobou odborně způsobilou k nakládání s odpady ze zdravotní a veterinární péče, nebo
- g) v rozporu s § 90 odst. 3 nebo 4
  1. připustí, aby s odpady ze zdravotní nebo veterinární péče nakládal zaměstnanec bez příslušného proškolení, nebo
  2. nepořídí nebo neuchová záznam o školení zaměstnance.

(3) Za přestupek původce odpadu lze uložit pokutu do

- a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) až e) nebo i) nebo odstavce 2 písm. b), d), f) nebo g),
- b) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1, f) až h) nebo odstavce 2 písm. a), c) nebo e), nebo
- c) 25 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 2.

§ 124

Přestupky provozovatele zařízení

(1) Provozovatel zařízení se dopustí přestupku tím, že

- a) nevede evidenci věcí, které přestaly být odpadem podle § 9 odst. 6,
- b) v rozporu s § 16 odst. 2 nepředá odpad do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi s odpady,
- c) v rozporu s § 17 odst. 1 písm. b)
  - 1. nezaznamená při převzetí odpadu ve stanoveném rozsahu uvedené údaje,
  - 2. nezáváží odpad nebo neprovede jeho vizuální kontrolu,
  - 3. neověří zařazení odpadu podle druhu a kategorie,
  - 4. nezařadí odpad podle druhu a kategorie, nebo
  - 5. převezme druh nebo kategorii odpadu, k jejichž přijetí není oprávněn,
- d) nevydá potvrzení při převzetí odpadu podle § 17 odst. 1 písm. c),
- e) nepředá odpad obchodníkovi s odpady nebo dalšímu provozovateli zařízení s uvedenými údaji, se základním popisem odpadu nebo s informacemi o kritických ukazatelích podle § 17 odst. 1 písm. d),
- f) nesplní povinnost oznámit příslušnému krajskému úřadu a krajské hygienické stanici údaje podle § 17 odst. 1 písm. e),
- g) nezveřejní seznam druhů odpadu, které smí být do zařízení přijaty podle § 17 odst. 1 písm. f),
- h) neoznámí provoz mobilního zařízení před jeho zahájením podle § 17 odst. 1 písm. g),
- i) neoznámí obci údaje podle § 17 odst. 1 písm. h),
- j) nevede provozní deník v rozsahu podle § 17 odst. 1 písm. i),
- k) v rozporu s § 17 odst. 2 nepředá odpady soustředěné v zařízení do jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady,
- l) v rozporu s § 17 odst. 3 neuhradí vlastníkově nemovitě věci účelně vynaložené náklady spojené s předáním odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady,
- m) nesplní při převzetí kovového odpadu některou z povinností ohledně identifikace osob a přebíraných odpadů nebo vedení nebo uchování průběžné evidence stanovených v § 18 odst. 1,
- n) v rozporu s § 18 odst. 2 převezme kovový odpad,
- o) v rozporu s § 18 odst. 5 převezme do zařízení odpad bez zaznamenání údajů,
- p) v rozporu s § 19 odst. 1 rozebírá, jinak pozměňuje nebo předává další osobě převzatý kovový odpad mající povahu strojního zařízení, obecně prospěšné zařízení, umělecké dílo nebo pietní a bohoslužebný předmět nebo jejich část,
- q) v rozporu s § 19 odst. 2 poskytne úplatku za odpad přebíraný od nepodnikající fyzické osoby,

- r) v rozporu s § 19 odst. 3 poskytne úplatu za přebíraný odpad jiným než stanoveným způsobem nebo nevede evidenci o uskutečněných platbách,
- s) v rozporu s § 19 odst. 4
  1. nesleduje prostor zařízení, neuchovává záznam z kamerového systému nebo tento záznam neposkytne orgánům provádějícím kontrolu podle tohoto zákona, nebo
  2. neproškolí všechny pracovníky, nepořídí o školení záznam nebo záznam neuchová po stanovenou dobu,
- t) provozuje zařízení na recyklaci lodí v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013, nebo
- u) v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 provede recyklaci lodí bez schváleného plánu recyklace lodí nebo v rozporu s ním.

(2) Provozovatel zařízení se dále dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 31 odst. 1 skladuje odpady v zařízení, které nesplňuje stanovené podmínky, nebo neprovozuje zařízení v souladu se stanovenými technickými podmínkami,
- b) v rozporu s § 31 odst. 2 nepostupuje stanoveným způsobem ohledně odpadů určených k využití nebo odstranění, u nichž uplynula stanovená maximální doba skladování, nebo
- c) v rozporu s § 31 odst. 3 nepostupuje stanoveným způsobem ohledně odpadů skladovaných za účelem využití po dobu delší než 1 rok, které není možné využít,
- d) v rozporu s § 32 odst. 1
  1. provádí sběr odpadu v zařízení, které nesplňuje stanovené podmínky,
  2. neoznačí mobilní zařízení ke sběru odpadu stanoveným způsobem, nebo
  3. neprovozuje zařízení ke sběru odpadu v souladu se stanovenými technickými podmínkami,
- e) v rozporu s § 32 odst. 2 má v zařízení ke sběru odpadu uložen odpad po dobu delší než 9 měsíců,
- f) v rozporu s § 32 odst. 3 má v mobilním zařízení ke sběru odpadu uložen odpad déle než po dobu
  1. přepravy do zařízení ke zpracování odpadu,
  2. 48 hodin, nebo
  3. 24 hodin, jde-li o odpad ze zdravotnické nebo veterinární péče nebo jiný biologický odpad,
- g) v rozporu s § 32 odst. 4
  1. přebírá odpady do mobilního zařízení ke sběru odpadu od jiné osoby než jejich původce, nebo
  2. předává odpady do jiného mobilního zařízení,
- h) v rozporu s § 32 odst. 5 přebírá do mobilního zařízení ke sběru odpadu nebo odesílá z mobilního zařízení ke sběru odpadu odpad při přeshraniční přepravě odpadů,

- i) v rozporu s § 33 odst. 1 provádí úpravu v zařízení, které nesplňuje stanovené podmínky, nebo neprovozuje zařízení v souladu se stanovenými technickými podmínkami,
- j) v rozporu s § 34 odst. 1 využívá odpad v zařízení, které nesplňuje stanovené podmínky, nebo neprovozuje zařízení v souladu se stanovenými technickými podmínkami,
- k) nezajistí, aby vystupující výrobky určené k opětovnému použití splňovaly požadavky na uvádění použitého zboží na trh podle § 34 odst. 3,
- l) v rozporu s § 34 odst. 4 neprovede využití odpadu uvedeného v rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo krajského úřadu,
- m) v rozporu s § 34 odst. 5 nebo § 36 odst. 3 neuskładní dočasně odpady na základě rozhodnutí krajského úřadu,
- n) v rozporu s § 34 odst. 6 použije k zasypávání odpad, který nesplňuje stanovené podmínky,
- o) poruší zákaz ředění nebo mísení odpadu podle § 34 odst. 6,
- p) v rozporu s § 35 odst. 3 předá ke spálení v zařízení na energetické využití odděleně soustřeďované komunální odpady vhodné k opětovnému použití nebo recyklaci,
- q) v rozporu s § 36 odst. 1 odstraňuje odpad v zařízení, které nesplňuje stanovené podmínky, nebo neprovozuje zařízení v souladu se stanovenými technickými podmínkami,
- r) v rozporu s § 36 odst. 2 neprovede odstranění odpadu uvedeného v rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo krajského úřadu,
- s) jako provozovatel zařízení určeného pro nakládání s biologicky rozložitelným odpadem nesplní některou z povinností stanovených v § 63 odst. 2 nebo 4,
- t) v rozporu s § 64 odst. 1 zpracovává stanovené biologicky rozložitelné odpady v malém zařízení, které nesplňuje stanovené požadavky,
- u) provozuje malé zařízení bez souhlasu podle § 64 odst. 2 nebo v rozporu s ním, nebo
- v) jako provozovatel malého zařízení nesplní některou z povinností podle § 64 odst. 4.

(3) Za přestupek provozovatele zařízení lze uložit pokutu do

- a) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g),
- b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) bodu 1 nebo 2, d) až f), h) až j) nebo m) až s) nebo odstavce 2 písm. l) nebo r),
- c) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c) bodu 3, k), l), t) nebo u) nebo odstavce 2 písm. a) až k), m), n), p), q), s) až v), nebo
- d) 25 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) bodu 4 nebo 5 nebo odstavce 2 písm. o).

§ 125

Přestupky provozovatele skládky

(1) Provozovatel skládky se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 37 odst. 1

1. provádí skládkování odpadu ve skládce, které nesplňuje stanovené podmínky,
2. provádí skládkování odpadu na pozemku, který není evidován stanoveným způsobem, nebo
3. neprovozuje skládku v souladu se stanovenými technickými podmínkami,

b) v rozporu s § 37 odst. 3

1. uloží na skládku v rámci první fáze movité věci, které nejsou odpadem,
2. uloží na skládku odpad jako technologický materiál na technické zabezpečení skládky a nesplní podmínky stanovené prováděcím právním předpisem, nebo
3. používá na technické zabezpečení skládky jiné než stanovené odpady,

c) v rozporu s § 37 odst. 4

1. k uzávěrce a rekultivaci skládky využívá jiný než stanovený odpad, nebo
2. nesplní stanovené podmínky využití odpadu,

d) v rozporu s § 38 odst. 1 provozuje druhou nebo třetí fázi skládky bez rozhodnutí o změně povolení provozu skládky,

e) nesplní některou z povinností stanovených v § 39 odst. 1,

f) poruší zákaz ukládat na skládku odpady podle § 40 odst. 1 nebo 4 nebo § 41 odst. 1 nebo 3,

g) provozuje skládku v rozporu se stanovenými technickými podmínkami podle § 41 odst. 1,

h) poruší zákaz ředění nebo mísení odpadu podle § 41 odst. 2,

i) neprovádí monitorování provozu skládky podle § 41 odst. 4,

j) nesplní povinnost proškolit zaměstnance podle § 41 odst. 5,

k) nesplní některou z povinností týkajících se vytváření rezervy a čerpání jejích prostředků podle § 42 odst. 1 až 5 nebo § 43 odst. 1, nebo

l) v rozporu s § 95 odst. 2 nezašle ve stanovené lhůtě a ve stanoveném rozsahu údaje týkající se provozu skládky.

(2) Za přestupek provozovatele skládky lze uložit pokutu do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. j) nebo l),

b) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), c), d) až h) nebo k), nebo

c) 25 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b) nebo i).

§ 126

Další přestupky právnických a podnikajících fyzických osob

- (1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
- a) nesplní povinnost zbavit se movité věci podle § 4 odst. 3,
  - b) v rozporu s § 8 odst. 3 nepředá vedlejší produkt s průvodní dokumentací,
  - c) v rozporu s § 9 odst. 5 nepředá věc s průvodní dokumentací,
  - d) jako osoba, která vyrábí výrobky, nezabezpečí vývoj, výrobu nebo využití těchto výrobků způsobem stanoveným v § 12 odst. 2,
  - e) provádí kompostování biologicky rozložitelného materiálu v rozporu s § 12 odst. 3,
  - f) nakládá s odpadem mimo zařízení určené pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu podle § 13 odst. 1 písm. b),
  - g) v rozporu s § 13 odst. 1 písm. c) soustřeďuje neodděleně
    - 1. nebezpečné odpady, nebo
    - 2. ostatní odpady,
  - h) nezabezpečí odpady, které soustřeďuje, před odcizením, únikem nebo znehodnocením podle § 13 odst. 1 písm. d),
  - i) nepředá odpad v souladu s hierarchií odpadového hospodářství způsobem stanoveným v § 13 odst. 1 písm. e),
  - j) převezme odpad, aniž by byla k jeho převzetí oprávněna podle § 13 odst. 2,
  - k) jako vlastník odpadu nepředá nezákonně soustřeďený odpad do zařízení určeného pro nakládání s odpady, do dopravního prostředku provozovatele zařízení nebo obchodníkovi s odpady podle § 14 odst. 1,
  - l) jako vlastník pozemku neučiní oznámení o nezákonně soustřeďeném odpadu podle § 14 odst. 2,
  - m) v rozporu s rozhodnutím obecního úřadu obce s rozšířenou působností vydaným na základě § 14 odst. 5 písm. a) nezabezpečí místo, kde se nachází nezákonně soustřeďený odpad, proti dalšímu návozu odpadu,
  - n) jako vlastník nemovité věci v rozporu s § 15 odst. 4 nepředá odpady soustřeďené v provozovně do zařízení určeného pro nakládání s odpady,
  - o) provozuje zařízení určené pro nakládání s odpady bez povolení provozu zařízení podle § 17 odst. 1 písm. a) nebo v rozporu s ním,
  - p) jako vlastník nemovité věci v rozporu s § 17 odst. 3 nepředá odpady soustřeďené v zařízení do jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady,
  - q) jako škola nepředá do 15. ledna obci údaje o školním sběru podle § 20 odst. 5,

- r) jako právní nástupce provozovatele zařízení nesplní některou z povinností podle § 24,
- s) obchoduje s odpady bez povolení podle § 26 odst. 1 nebo v rozporu s ním,
- t) provádí vzorkování, zkoušky nebo testy odpadů v rozporu s některou z povinností stanovených v § 29 odst. 1 až 4,
- u) v rozporu s § 29 odst. 5 neuchovává protokol o vzorkování a zkouškách odpadů, nebo
- v) soustřeďuje odpady v rozporu s technickými podmínkami stanovenými podle § 30 odst. 1.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 34 odst. 4 nebo § 36 odst. 2 neuhradí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo krajskému úřadu vynaložené náklady,
- b) v rozporu s § 36 odst. 5 předá k odstranění odděleně soustřeďované komunální odpady vhodné k opětovnému použití nebo recyklaci,
- c) jako obchodník s odpady nesplní některou z povinností stanovených v § 44 odst. 2,
- d) jako obchodník s odpady v rozporu s § 44 odst. 3 nakládá s odpady jiným než stanoveným způsobem nebo přebere odpad od nepodnikající fyzické osoby,
- e) v rozporu s § 44 odst. 4
  - 1. jako obchodník s odpady neposkytne za odpad úplatu, nebo
  - 2. poskytne obchodníkovi s odpady úplatu za převzetí odpadu,
- f) jako obchodník s odpady neověří správnost zařazení odpadu podle § 44 odst. 5 písm. a) nebo nepředá provozovateli zařízení informace podle § 44 odst. 5 písm. b),
- g) zprostředkovává nakládání s odpady bez ohlášení podle § 45 odst. 1,
- h) neuchová doklady související s přepravou odpadu podle § 46 odst. 1 písm. c),
- i) v rozporu s § 46 odst. 1 písm. d) neohlásí přepravu nebezpečného odpadu,
- j) jako osoba, která přepravuje odpad, nesplní některou z povinností podle § 46 odst. 2,
- k) v rozporu s § 46 odst. 3 provádí přepravu odpadu, která přesáhne dobu 48 hodin nebo dobu 24 hodin, jde-li o odpad ze zdravotnické nebo veterinární péče nebo jiný biologický odpad,
- l) v rozporu s § 47 odst. 4 provádí přeshraniční přepravu odpadů do České republiky za účelem odstranění nebo za účelem energetického využití,
- m) při přeshraniční přepravě odpadů neplní podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva vydaném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo podle § 49, 51 nebo § 52 odst. 1,
- n) nezajistí místa pro oddělené soustřeďování odpadu podle § 62 odst. 1,

- o) využívá obecní systém v rozporu s § 62 odst. 2,
- p) v rozporu s § 63 odst. 1 nezajistí přednostní zpracování biologicky rozložitelných odpadů stanoveným způsobem,
- q) v rozporu s § 63 odst. 5 nezajistí soustřeďování biologicky rozložitelných odpadů mimo technologii zpracování stanoveným způsobem,
- r) jako provozovatel komunitní kompostárny
  1. provozuje komunitní kompostárnu v rozporu s § 66 odst. 1 písm. a)
  2. nevede provozní deník podle § 66 odst. 1 písm. b),
  3. nevede průběžnou evidenci podle § 66 odst. 1 písm. c), nebo
  4. nesplní ohlašovací povinnost podle § 66 odst. 1 písm. d),
- s) provádí úpravu kalů nebo používá technologii úpravy kalů v rozporu s § 67 odst. 3,
- t) jako provozovatel čistírny odpadních vod nepředá kaly do zařízení na úpravu kalů podle § 68 odst. 1,
- u) jako osoba, která provedla úpravu kalů,
  1. v rozporu s § 68 odst. 2 nebo 3 nevypracuje program použití kalů nebo jej nepředloží ke schválení Ústředním kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému,
  2. smísí kal v rozporu s některou z povinností stanovených v § 68 odst. 3, nebo
  3. nepředá upravený kal podle § 68 odst. 4,
- v) v rozporu s § 68 odst. 5 nepředá upravený kal uvedené osobě podle § 68 odst. 5 nebo jej skladuje nebo dočasně ukládá jiným než stanoveným způsobem,
- w) v rozporu s § 69 odst. 1 používá
  1. neupravené kaly na zemědělské půdě, nebo
  2. upravené kaly v rozporu s programem použití kalů,
- x) použije upravené kaly na zemědělské půdě v rozporu s některou z podmínek stanovených v § 69 odst. 2, nebo
- y) poruší některý ze zákazů pro použití kalů podle § 69 odst. 3.

(3) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že

  - a) nezajistí označení nebezpečných odpadů způsobem stanoveným v § 71 odst. 2,
  - b) v rozporu s § 71 odst. 3 nezpracuje identifikační list nebezpečného odpadu nebo jím nevybaví místa nakládání s nebezpečným odpadem,
  - c) v rozporu s § 72 odst. 1
    1. mísí nebezpečné odpady bez povolení k mísení nebezpečných odpadů,
    2. neprovede roztřídění smíšených nebezpečných odpadů, nebo
    3. nezařazuje odpad v souladu s povolením k mísení nebezpečných odpadů,
  - d) jako pověřená osoba v rozporu s § 76 odst. 2 neprovede hodnocení nebezpečných vlastností odpadu v souladu se stanovenými metodami nebo postupy,

- e) jako pověřená osoba v rozporu s § 76 odst. 6 vydá osvědčení pro odpad, za který odpovídá jako původce odpadu nebo provozovatel zařízení,
- f) jako odesílatel nebo příjemce nesplní některou z povinností při ohlašování přepravy nebezpečných odpadů stanovenou v § 78 odst. 1 nebo 3 nebo § 79 odst. 3,
- g) jako osoba zajišťující přepravu odpadu nepředá stanovený doklad příjemci podle § 78 odst. 6,
- h) jako odesílatel v rozporu s § 79 odst. 4 nedokončí přepravu nebezpečných odpadů do 48 hodin od jejího zahájení,
- i) v rozporu s § 80 odstraní umístěním do vodního útvaru některý z uvedených odpadů pocházejících z výroby oxidu titaničitého,
- j) v rozporu s § 82 odst. 1 nebo 2 nepředá polychlorované bifenyly, odpad polychlorovaných bifenyly nebo zařízení obsahující polychlorované bifenyly k odstranění nebo nedekontaminuje zařízení obsahující polychlorované bifenyly,
- k) v rozporu s § 82 odst. 3 neodstraní zařízení obsahující polychlorované bifenyly ve stanovené lhůtě,
- l) v rozporu s § 82 odst. 4 neodstraní polychlorované bifenyly v zařízeních k tomu určených stanovenými způsoby,
- m) jako vlastník nebo provozovatel dekontaminovaného zařízení nebo lehce kontaminovaného zařízení neoznačí toto zařízení podle § 82 odst. 5,
- n) jako vlastník nebo provozovatel lehce kontaminovaného zařízení nesplní povinnost údržby podle § 82 odst. 6,
- o) jako vlastník nebo provozovatel lehce kontaminovaného zařízení v rozporu s § 83 odst. 1 nevede pro toto zařízení samostatně průběžnou evidenci nebo neohlásí ministerstvu změny v evidovaných skutečnostech neprodleně poté, co ke změně došlo,
- p) v rozporu s § 83 odst. 3 neohlásí přijetí zařízení obsahující polychlorované bifenyly nad 5 litrů náplně,
- q) nakládá s odpady perzistentních organických znečišťujících látek bez splnění požadavků podle § 84 odst. 2,
- r) v rozporu s § 85 odst. 1 nesplní některou z povinností při nakládání s odpadem obsahujícím azbest,
- s) v rozporu s § 87 nepředá jako součást informací o odpadu a základního popisu odpadu údaj o tom, že se jedná o látku s obsahem radionuklidů, údaje o pracovišti, kde odpad vznikl, nebo údaje o skutečnostech, na základě kterých mohl být odpad z pracoviště uvolněn,
- t) jako provozovatel lékárny v rozporu s § 91 odst. 1 nesoustřeďuje odpad léčiv z domácností převzatý od fyzických osob odděleně nebo pro něj nevede samostatnou průběžnou evidenci,
- u) jako provozovatel lékárny v rozporu s § 91 odst. 2 nepředá stanoveným způsobem údaje o množství odpadu léčiv z domácností krajskému úřadu, nebo

- v) nesplní při nakládání s odpadním olejem některou z povinností stanovených v § 92 odst. 3.

(4) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dále dopustí přestupku tím, že

- a) nevede průběžnou evidenci podle § 94 odst. 1,
- b) v rozporu s § 94 odst. 3 neuchovává průběžnou evidenci po dobu nejméně 5 let,
- c) neohlásí údaje o zařízení nebo činnosti nebo údaje o zahájení, ukončení, přerušení nebo obnovení provozu zařízení nebo činnosti podle § 95 odst. 1,
- d) v rozporu s § 95 odst. 3 nezašle ve stanovené lhůtě a ve stanoveném rozsahu hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence,
- e) v rozporu s § 95 odst. 4 nezašle ve stanovené lhůtě a ve stanoveném rozsahu hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence,
- f) při přeshraniční přepravě odpadů nakládá se zadrženým odpadem nebo dopravním prostředkem v rozporu s § 143 odst. 2,
- g) při přeshraniční přepravě odpadů provede nedovolenou přepravu odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo jinak poruší některou z povinností stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852,
- h) prozatímně uloží nebo trvale odstraní odpadní rtuť v rozporu s čl. 13 odst. 1 nebo 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852, nebo
- i) nesplní povinnost uvedenou v čl. 12 nebo 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 nebo ji splní v rozporu s § 86 odst. 2 nebo 3.

(5) Za přestupek právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby lze uložit pokutu do

- a) 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e), l) nebo m),
- b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d), h), q), r), t) nebo u), odstavce 2 písm. a), e) bodu 2, f), h) až k) nebo r), odstavce 3 písm. a), b), f), g), m), p), s) až u) nebo odstavce 4 písm. b) až e),
- c) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až c), g) bodu 2, i) až k), n) až p), s) nebo v), odstavce 2 písm. b) až d), e) bodu 1, g), l), n) až q) nebo s) až y), odstavce 3 písm. d), e), h) až l), n), o), r) nebo v) nebo odstavce 4 písm. a) nebo f), nebo
- d) 25 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) nebo g) bodu 1, odstavce 2 písm. m), odstavce 3 písm. c) nebo q) nebo odstavce 4 písm. g), h) nebo i).

CELEX32019R1021
CELEX32008L0098
CELEX32010L0075
CELEX32013R1257
CELEX32006R1013

§ 127

Přestupky obce

(1) Obec se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 59 odst. 1 nepřebere komunální odpad,
- b) v rozporu s § 59 odst. 2 neurčí místa pro oddělené soustředování komunálního odpadu,
- c) v rozporu s § 59 odst. 3 nezajistí splnění stanoveného podílu odděleně soustředované recyklovatelné složky z celkového množství komunálních odpadů,
- d) nesplní některou z informačních povinností podle § 60 odst. 4,
- e) v rozporu s § 65 odst. 2 využívá kompost vzniklý komunitním kompostováním jiným než stanoveným způsobem,
- f) nezašle hlášení o komunitních kompostárnách provozovaných na jejím území podle § 66 odst. 2, nebo
- g) v rozporu s § 95 odst. 5 nezašle ve stanovené lhůtě a ve stanoveném rozsahu hlášení o obecním systému.

(2) Za přestupek obce lze uložit pokutu do

- a) 100 000, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d),
- b) 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo e) až g) nebo
- c) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b).

CELEX32019R1021
CELEX32008L0098
CELEX32010L0075
CELEX32013R1257
CELEX32006R1013

Společná ustanovení

§ 128

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává

- a) obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o přestupky podle § 122 odst. 1 písm. a) až j), m), n), o) a q) a § 122 odst. 2 písm. a) a d) až g),
- b) obecní úřad, jde-li o přestupky podle § 122 odst. 1 písm. k), l) a t) a § 126 odst. 2 písm. o),
- c) inspekce, jde-li o přestupky podle § 122 odst. 1 písm. p), r) a s), § 122 odst. 2 písm. b), c) a i), § 123 odst. 1 písm. a), d) a e), § 123 odst. 2, § 124 odst. 1 písm. a) až h), t) a u),

§ 124 odst. 2 písm. a) až k), m), n), p) a q), § 125 odst. 1 a § 126 odst. 1 písm. b) až d) a r) až u), § 126 odst. 2 písm. b) až h), j) až m), s), t) a u) bodu 2, § 126 odst. 3 písm. d), e), i) až l), q) a s) až u), § 126 odst. 4 písm. g), h) a i),

- d) celní úřad, jde-li o přestupky podle § 122 odst. 2 písm. h), § 126 odst. 2 písm. i) a § 126 odst. 4 písm. f),
- e) inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o přestupky podle § 123 odst. 1 písm. f) až i), § 124 odst. 1 písm. i) až s), § 124 odst. 2 písm. l), o), r) až v), § 126 odst. 1 písm. a), e) až q) a v), § 126 odst. 2 písm. a), n), p), q) a r), § 126 odst. 3 písm. a), b), c), f), g), h), m) až p), r) a v), § 126 odst. 4 písm. a) až e) a § 127 odst. 1,
- f) inspekce, obecní úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, jde-li o přestupky podle § 123 odst. 1 písm. b) a c), a
- g) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, jde-li o přestupky podle § 126 odst. 2 písm. u) bodu 1 a 3 a písm. v) až y).

(2) Správní orgán, který zahájí řízení, informuje o této skutečnosti ostatní příslušné správní orgány a krajský úřad příslušný k rozhodování v pochybnostech.

§ 129

(1) Pokuty vybírá a vymáhá správní orgán, který je uložil, s výjimkou pokut uložených inspekcí.

(2) Pokuty uložené inspekcí jsou z 50 % příjmem rozpočtu obce, na jejímž území došlo k porušení povinnosti, a z 50 % příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky. Pokud došlo k porušení povinnosti na území více obcí, podíl na pokutě se mezi jednotlivé obce rozdělí stejným dílem. Pokuta uložená inspekcí obci, která na svém území porušila povinnost, je příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky.

(3) Pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou z 50 % příjmem rozpočtu obce, na jejímž území došlo k porušení povinnosti, a z 50 % příjmem obce s rozšířenou působností, jejíž úřad pokutu uložil. Pokud došlo k porušení povinnosti na území více obcí, podíl na pokutě se mezi jednotlivé obce rozdělí stejným dílem. Pokuta uložená obecním úřadem obce s rozšířenou působností obci, která na svém území porušila povinnost, je z 50 % příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky a z 50 % příjmem rozpočtu obce s rozšířenou působností, jejíž úřad pokutu uložil.

(4) Pokuty uložené celním úřadem a Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským jsou příjmem rozpočtu Státního fondu životního prostředí České republiky.

§ 130

Od uložení správního trestu lze upustit také tehdy, jestliže pachatel přestupku zajistí odstranění následků porušení povinnosti, přijme faktická opatření zamezující dalšímu trvání nebo obnově protiprávního stavu a uložení správního trestu by vzhledem k nákladům na učiněná opatření vedlo k nepřiměřené tvrdosti. Z důvodu provádění opatření zamezujících vzniku dalších nepříznivých následků lze řízení o přestupku přerušit.

ČÁST SEDMÁ
VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY

§ 131

Správní orgány vykonávající státní správu v oblasti odpadového hospodářství

Státní správu na úseku odpadového hospodářství vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo průmyslu a obchodu,
- c) Ministerstvo zemědělství,
- d) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský,
- e) Ministerstvo zdravotnictví,
- f) krajské hygienické stanice,
- g) inspekce,
- h) celní úřady a Generální ředitelství cel,
- i) Policie České republiky,
- j) krajské úřady,
- k) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- l) obecní úřady,
- m) újezdní úřady a
- n) Státní fond životního prostředí České republiky.

§ 132

Ministerstvo

Ministerstvo

- a) vykonává kontrolu na úseku státní správy vykonávané podle tohoto zákona a přímo použitelných předpisů Evropské unie, s výjimkou ochrany veřejného zdraví, při nakládání s odpady; kontroluje, jak správní orgány vykonávající státní správu na úseku odpadového hospodářství dodržují ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení,

- b) vykonává funkci kontaktního místa pro Basilejskou úmluvu²³⁾,
- c) vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů, funkci příslušného orgánu pro zařízení na recyklaci lodí a funkci kontaktního subjektu pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek,
- d) vydává rozhodnutí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a podle § 49, 51 a § 52 odst. 1 a 2,
- e) shromažďuje a zpracovává údaje vložené do Informačního systému odpadového hospodářství,
- f) zveřejňuje v rozsahu a způsobem stanoveným tímto zákonem Informační systém odpadového hospodářství,
- g) poskytuje orgánům Evropské unie a orgánům zřízeným na základě mezinárodních smluv v oblasti odpadového hospodářství, jimiž je Česká republika vázána, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o stavu odpadového hospodářství v České republice,
- h) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu,
- i) vydává stanovisko k politice územního rozvoje podle stavebního zákona z hlediska odpadového hospodářství,
- j) schvaluje plány kontrol přepravy odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a
- k) zpřístupňuje Českému statistickému úřadu údaje ohlášené podle tohoto zákona a poskytuje mu součinnost pro vyhodnocení kvality zpřístupněných údajů.

§ 133

Informační systém odpadového hospodářství

(1) Informační systém odpadového hospodářství je informačním systémem veřejné správy, který spravuje a provozuje ministerstvo.

(2) V Informačním systému odpadového hospodářství se shromažďují údaje

- a) o ohlašovaných odpadech a způsobech nakládání s nimi,
- b) o přepravě nebezpečných odpadů,
- c) o zařízeních určených pro nakládání s odpady,
- d) o osobách, které podávají hlášení podle tohoto zákona, a o původcích odpadu,
- e) o obchodnících s odpady, zprostředkovatelích a dopravcích odpadu,

---

²³⁾ Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (Basilej 1989), vyhlášená pod č. 6/2015 Sb.m.s.

- f) o evidenci polychlorovaných bifenylů, odpadů polychlorovaných bifenylů, zařízení obsahujících polychlorované bifenylly a podléhajících evidenci, zařízeních, která mohou obsahovat polychlorované bifenylly a podléhají evidenci, a odpadů perzistentních organických znečišťujících látek.
- g) o stavu rezervy, volné kapacitě skládek, poplatcích za ukládání odpadů na skládky včetně vyúčtování,
- h) o přeshraniční přepravě odpadů,
- i) o rozhodnutích vydaných krajskými úřady a obecními úřady obcí s rozšířenou působností podle tohoto zákona,
- j) podle zákona o výrobcích s ukončenou životností a
- k) o provedených hodnoceních nebezpečných vlastností odpadů.

(3) Informační systém odpadového hospodářství je veřejně přístupný, pokud jde o

- a) souhrnné informace o odpadech a způsobech nakládání s nimi,
- b) seznam zařízení určených pro nakládání s odpady, obchodníků s odpady, zprostředkovatelů a dopravců odpadu,
- c) aktuální informace o provozu zařízení určených pro nakládání s odpady a činnosti obchodníků s odpady, zprostředkovatelů a dopravců odpadu,
- d) informace podle zákona o výrobcích s ukončenou životností a
- e) seznam osob pověřených k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

(4) Informace shromažďované v Informačním systému odpadového hospodářství slouží jako podklad k vyhodnocování odpadového hospodářství v České republice a k výkonu kontrolní činnosti a s výjimkou údajů podle odstavce 3 se poskytují pouze orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného systému při řešení krizových situací nebo mimořádných událostí podle jiných právních předpisů¹⁸⁾.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

§ 134

Ministerstvo průmyslu a obchodu

Ministerstvo průmyslu a obchodu vydává vyjádření v řízení o vydání povolení, že věc přestává být odpadem, podle § 10 odst. 1 a v řízení o změně nebo zrušení tohoto povolení.

§ 135

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství

- a) koordinuje provádění kontrol dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě a

- b) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

§ 136

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský

- a) rozhoduje o schválení programu použití kalů a kontroluje, zda jsou kaly používány na základě schváleného programu použití kalů a v souladu s ním, a
- b) kontroluje, jak jsou zemědělskými podnikateli dodržovány povinnosti podle § 68 odst. 2, 4 a 5 a § 69 odst. 1 až 3.

§ 137

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví vykonává kontrolu na úseku státní správy vykonávané podle tohoto zákona v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady; kontroluje, jak správní orgány vykonávající státní správu na úseku odpadového hospodářství dodržují ustanovení tohoto zákona a předpisů vydaných k jeho provedení v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady.

§ 138

Krajská hygienická stanice

Krajská hygienická stanice

- a) vydává závazné stanovisko v řízení o vydání povolení, že movitá věc přestává být odpadem podle § 10 odst. 1, a v řízení o změně nebo zrušení tohoto povolení, vždy když se změna nebo důvod zrušení týkají oblastí ochrany veřejného zdraví; v závazném stanovisku může stanovit podmínky k zajištění ochrany zdraví lidí,
- b) vydává závazné stanovisko v řízení o vydání povolení provozu zařízení podle § 21 odst. 2 a v řízení o změně nebo zrušení tohoto povolení, vždy když se změna nebo důvod zrušení týkají oblasti ochrany veřejného zdraví; v závazném stanovisku může stanovit podmínky k zajištění ochrany zdraví lidí,
- c) spolupracuje s ostatními správními úřady v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady a
- d) provádí kontrolu provozu zařízení určených pro nakládání s odpady z hlediska dodržování podmínek provozu vázaných na ochranu zdraví lidí a minimalizaci zdravotních rizik uvedených v provozním řádu.

CELEX 32008L0098

§ 139

Inspekce

(1) Inspekce

- a) kontroluje, jak jsou právníckými osobami, podnikajícími fyzickými osobami a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů včetně přímo použitelných předpisů Evropské unie a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona, s výjimkou oblastí, v nichž je podle § 152 odst. 1 písm. a) ke kontrole příslušný obecní úřad, a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- b) nejméně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadu z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních orgánů v oblasti odpadového hospodářství,
- c) zpracovává plány kontrol přepravy odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006,
- d) kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 a tímto zákonem,
- e) kontroluje, zda jsou zařízení na recyklaci lodí provozována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 a tímto zákonem a
- f) kontroluje dodržování podmínek při přeshraniční přepravě odpadů stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a tímto zákonem.

(2) V rámci přeshraniční přepravy odpadů inspekce může provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a během přepravy ve spolupráci s celními úřady nebo Policií České republiky. Inspekce může též provádět kontrolu dokladů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a podle tohoto zákona, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky. Inspekce může ke kontrole prováděné v rámci přeshraniční přepravy odpadů přizvat ministerstvo.

(3) Inspekce spolupracuje s obecními úřady, orgány ochrany veřejného zdraví, celními úřady, Státním fondem životního prostředí České republiky, Hasičským záchranným sborem České republiky a Policií České republiky, popřípadě dalšími správními úřady, kraji a obcemi a poskytuje jim odbornou pomoc.

CELEX 32008L0098
CELEX 32013R1257
CELEX 32019R1021
CELEX 32006R1013

§ 140

Celní úřad

(1) Celní úřad

- a) kontroluje přepravu odpadů a
- b) předává podněty ministerstvu k dalšímu postupu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

(2) Při přepravě odpadů celní úřad kontroluje, zda je vozidlo označeno podle tohoto

zákona.

(3) Při přepravě nebezpečných odpadů celní úřad kontroluje také, zda

- a) odpad je doprovázen dokladem podle tohoto zákona a
- b) odpad odpovídá údajům uvedeným v dokladu podle písmene a).

(4) Při přeshraniční přepravě odpadů celní úřad kontroluje také, zda

- a) odpad je doprovázen dokladem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo podle tohoto zákona,
- b) odpad odpovídá údajům uvedeným v dokladu podle písmene a),
- c) přepřavované zboží, které není doprovázeno dokladem podle písmene a), není odpadem a
- d) přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo tímto zákonem.

(5) Celní úřad při kontrole přeshraniční přepravy odpadů prováděné v rámci celního řízení nepropustí do celního režimu

- a) zboží, které není deklarováno jako odpad, a je odpadem,
- b) odpad, který není doprovázen dokladem podle odstavce 4 písm. a),
- c) odpad, jehož přeprava je v rozporu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo tímto zákonem,
- d) odpad, který neodpovídá údajům uvedeným v dokladu odstavce 4 písm. a), a
- e) odpad, jehož přeprava do nebo ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie, je zakázána.

CELEX 32008L0098
CELEX 32006R1013

§ 141

Provádění kontroly přepravy odpadů celním úřadem

(1) Vyžaduje-li to provádění kontroly přepravy odpadů celním úřadem,

- a) je osoba přepravující odpad povinna na vlastní náklady umožnit kontrolu zboží přepravovaného dopravním prostředkem na místě určeném celním úřadem, nebo
- b) celní úřad na náklady osoby přepravující odpad umístí po dobu provádění kontroly zboží na místo, které je pod přímým dohledem celního úřadu.

(2) Při kontrole přepravy odpadů může celní úřad odebírat a analyzovat vzorky.

(3) V případě, že celní úřad zjistí skutečnosti nasvědčující porušení nařízení

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo tohoto zákona, může provést šetření také na místě vzniku odpadů u původce odpadu, držitele odpadu nebo oznamovatele a na místě určení u příjemce.

§ 142

Zadržení odpadu a dopravního prostředku při provádění kontroly přepravy odpadů celním úřadem

(1) Celní úřad může při kontrole přepravy odpadů zadržet odpad nebo dopravní prostředek, který je dopravuje, v případě podezření, že přeshraniční přeprava tohoto odpadu je nedovolenou přepravou odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo podle tohoto zákona nebo že přeshraniční přeprava odpadu je uskutečňována v rozporu se souhlasem ministerstva.

(2) Celní úřad zadrží odpad nebo dopravní prostředek podle odstavce 1 bez ohledu na práva třetích osob.

§ 143

Postup při zadržení odpadu a dopravního prostředku

(1) O provedení zadržení odpadu nebo dopravního prostředku pořídí celní úřad úřední záznam. Stejnopis úředního záznamu celní úřad předá osobě, která má odpad nebo dopravní prostředek v době zadržení u sebe, poskytne-li nezbytnou součinnost k tomuto předání.

(2) Celní úřad může zadržený odpad nebo dopravní prostředek ponechat osobě, které byly zadrženy, s tím, že je osoba nesmí zničit ani s nimi jinak nakládat, s výjimkou jejich držení nebo skladování.

§ 144

Námítka proti zadržení odpadu a dopravního prostředku

Nesouhlasí-li dotčená osoba se zadržením odpadu nebo dopravního prostředku, může proti tomu uplatnit námitku ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne provedení tohoto úkonu. Tuto lhůtu nelze navrátit v předešlý stav.

§ 145

Vrácení zadrženého odpadu a dopravního prostředku

(1) Celní úřad vrátí zadržený odpad nebo dopravní prostředek jejich vlastníkově a není-li znám, osobě, které byly tyto věci zadrženy, pokud

- a) nebylo rozhodnuto o propadnutí nebo zabránění odpadu nebo dopravního prostředku a
- b) ministerstvo nestanovilo další postup podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo tohoto zákona, který vrácení dopravního prostředku vylučuje.

(2) Celní úřad vrátí dopravní prostředek, je-li jeho hodnota v nápadném nepoměru k povaze přestupku.

§ 146

Náhrada nákladů

(1) V případě, že bylo rozhodnuto, že přeshraniční přeprava zadrženého odpadu je nedovolenou přepravou odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo že přeshraniční přeprava zadrženého odpadu je uskutečňována v rozporu se souhlasem ministerstva, je povinen uhradit náklady na skladování odpadu nebo dopravního prostředku po dobu jejich zadržení

- a) pachatel přestupku,
- b) vlastník odpadu nebo dopravního prostředku, pokud o přestupku v době jeho spáchání věděl nebo vědět měl a mohl, a není-li znám pachatel přestupku, nebo
- c) ten, komu byly odpad nebo dopravní prostředek zadrženy, není-li známa osoba podle písmene a) nebo b).

(2) Vznikne-li osobě povinnost uhradit náklady podle odstavce 1, celní úřad stanoví výši těchto nákladů, dosahuje-li tato výše alespoň 100 Kč.

(3) Náhrada nákladů podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o její výši povinné osobě.

§ 147

Součinnost celního úřadu s jinými orgány

(1) Celní úřad si při provádění kontroly přepravy odpadů může vyžádat odbornou pomoc inspekce a ministerstva.

(2) V případě pochybností o tom, zda přepravované zboží je odpadem, požádá celní úřad o vydání odborného stanoviska inspekci. Inspekce vydá odborné stanovisko ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti inspekci, neprodlouží-li celní úřad tuto lhůtu na žádost inspekce.

(3) Neobdrží-li celní úřad ve lhůtě 5 dnů od odeslání žádosti od inspekce odborné stanovisko, má se za to, že zboží není odpadem.

(4) Celní úřad bez zbytečného odkladu informuje ministerstvo a inspekci o

- a) zjištěném porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo tohoto zákona,
- b) nepropuštění zboží nebo odpadu do celního režimu v souvislosti s prováděním kontroly přepravy odpadů a
- c) zadržení odpadu nebo dopravního prostředku, který jej dopravuje, v případě podezření, že přeshraniční přeprava tohoto odpadu je nedovolenou přepravou odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo že přeshraniční přeprava odpadu je uskutečňována v rozporu se souhlasem ministerstva.

§ 148

Generální ředitelství cel

(1) Generální ředitelství cel poskytuje na vyžádání ministerstvu a inspekci informace o odpadu, který byl vyvezen z České republiky do státu, který není členským státem Evropské unie, nebo který byl z tohoto státu dovezen do České republiky, ze svých evidencí tyto informace:

- a) identifikační údaje deklaranta, vývozce nebo dovozce, a to jméno, popřípadě jména a příjmení nebo obchodní firmu, popřípadě název, adresu sídla a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- b) popis odpadu,
- c) sazební zařazení,
- d) stát, z něhož byl odpad dovezen nebo do něhož byl vyvezen,
- e) množství odpadu vyjádřené v objemu, hmotnosti nebo počtu jednotek a
- f) v případě potřeby i kopie dokladů doprovázejících odpad podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

(2) Poskytnutí informací podle odstavce 1 není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 149

Policie České republiky

(1) Policie České republiky

- a) zaznamenává a dokumentuje podezřelé jevy a okolnosti nasvědčující nedovolené přeshraniční přepravě odpadů a
- b) spolupracuje a v rámci součinnosti poskytuje odbornou pomoc a přiměřené podmínky pro výkon působnosti podle tohoto zákona inspekci, krajským úřadům a celním úřadům.

(2) Policie České republiky v rámci spolupůsobení a při získávání informací potřebných pro plnění úkolů podle odstavce 1 postupuje a využívá oprávnění podle příslušných právních předpisů²⁴⁾.

(3) Policie České republiky si při plnění úkolů podle odstavce 1 může vyžádat odbornou pomoc orgánů inspekce nebo celních úřadů.

§ 150

Krajský úřad

(1) Krajský úřad

- a) kontroluje, jak jsou právníckými osobami a podnikajícími fyzickými osobami dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona, s výjimkou oblastí, v nichž je podle § 152 odst. 1 písm. a) ke

---

²⁴⁾ Například zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

kontrola příslušný obecní úřad, a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

- b) zpracovává a průběžně vede evidenci jím vydaných povolení a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona,
- c) může zastavit nebo omezit provoz zařízení ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadů, pokud provozovatel tohoto zařízení neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím vydaným na základě tohoto zákona, a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažným nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí,
- d) může omezit nebo zakázat provoz zařízení určeného pro nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, pokud monitorování složek životního prostředí prokáže akutní toxicitu přesahující mezní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem nebo jiné, stejně závažné zhoršení stavu životního prostředí,
- e) vydává stanovisko k zásadám územního rozvoje podle stavebního zákona z hlediska odpadového hospodářství,
- f) rozhoduje podle čl. 7 odst. 4 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004, v rozhodnutí může stanovit podmínky; o vydaných rozhodnutích informuje ministerstvo každoročně do 30. dubna následujícího kalendářního roku, a
- g) schvaluje plán recyklace lodi podle čl. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013.

(2) Pokud tímto zákonem nebo jiným právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování, provádění kontroly a vydávání stanoviska podle odstavce 1 místně příslušný krajský úřad, v jehož správním obvodu je provozováno zařízení nebo činnost nebo se nachází movitá věc, které se rozhodnutí týká.

CELEX 32008L0098

§ 151

Obecní úřad obce s rozšířenou působností

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

- a) vede a zpracovává evidenci jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona,
- b) kontroluje, jak jsou dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona, s výjimkou oblastí, v nichž je podle § 152 odst. 1 písm. a) ke kontrole příslušný obecní úřad, a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,
- c) může zabezpečit odpad, který ohrožuje nebo poškozuje zdraví lidí nebo životní prostředí, před únikem škodlivin do okolního prostředí nebo zajistit odklizení takového odpadu včetně jeho předání do zařízení určeného pro nakládání s odpady, a to na náklady odpovědné osoby; při správě placení těchto nákladů se postupuje podle daňového řádu,

- d) může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce odpadu nemá zajištěno převzetí odpadů, které produkuje, osobou oprávněnou k převzetí daného druhu a kategorie odpadu, a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí nebo zdraví lidí, a
- e) vydává stanovisko k územním plánům a regulačním plánům podle stavebního zákona z hlediska odpadového hospodářství.

(2) Pokud tímto zákonem nebo jiným právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 1 místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu je provozována činnost nebo se nachází movitá věc, které se rozhodnutí týká.

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává

- a) z hlediska nakládání s odpady nebo vedlejšími produkty závazné stanovisko k terénním úpravám a k odstranění stavby podléhající ohlášení nebo povolení podle stavebního zákona; v závazném stanovisku může stanovit podmínky, které zajistí ochranu zdraví a životního prostředí a zajistí vysokou míru recyklace produkovaných odpadů,
- b) vyjádření z hlediska nakládání s odpady ke změně dokončené stavby podléhající ohlášení nebo povolení podle stavebního zákona a
- c) vyjádření ke zřízení zařízení určeného pro nakládání s odpady a k zavedení nebo rozšíření výroby oxidu titaničitého.

(4) Závazné stanovisko a vyjádření podle odstavce 3 obsahuje posouzení žádosti z hlediska jejího souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(5) Vyjádření a závazné stanovisko podle odstavce 3 vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má být realizován příslušný záměr.

CELEX 32008L0098

§ 152

Obecní úřad

Obecní úřad kontroluje, zda právnické a podnikající fyzické osoby

- a) využívají obecní systém pouze na základě písemné smlouvy s obcí a v souladu s ní, a zda nepodnikající fyzické osoby nakládají s komunálním odpadem v souladu s tímto zákonem, a
- b) mají zajištěno převzetí odpadu, který samy nezpracují v souladu s tímto zákonem, osobou oprávněnou k převzetí daného druhu a kategorie odpadu podle tohoto zákona,

CELEX 32008L0098

§ 153

Újezdni úřad

(1) Újezdní úřad vykonává pro potřeby zajišťování obrany státu a výcviku ozbrojených sil na území vojenského újezdu podle zákona o zajišťování obrany České republiky státní správu v rozsahu působnosti

- a) krajského úřadu podle § 21 odst. 2, § 30 odst. 3, § 34 odst. 4, § 36 odst. 2, § 72 odst. 3 a 4, § 96 odst. 1, 3 a 4 a § 150 odst. 1 písm. a), b), d), e),
- b) obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 30 odst. 3, § 34 odst. 4, § 36 odst. 2, § 96 odst. 2 a 3, § 151 odst. 1 písm. d) a e) a § 151 odst. 2 až 5 a
- c) obecního úřadu podle § 152.

(2) Ustanovení § 59 až 61 se na újezdní úřad nepoužijí.

§ 154

Poskytování údajů o fyzických osobách

(1) Orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství využívají pro správu v oblasti odpadového hospodářství údaje

- a) ze základního registru obyvatel,
- b) z informačního systému evidence obyvatel,
- c) z informačního systému cizinců a
- d) z informačního systému evidence občanských průkazů.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu a
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení,
- b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

- c) adresa místa trvalého pobytu a
- d) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení,
- b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu a
- e) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení,
- b) adresa místa trvalého pobytu a
- c) číslo občanského průkazu.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel, informačního systému cizinců nebo informačního systému evidence občanských průkazů, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Z využívaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 155

Kontrola v oblasti odpadového hospodářství a nakládání s odpady

Inspektoři a pověřeni zaměstnanci správních orgánů vykonávajících kontrolu v oblasti odpadového hospodářství a nakládání s odpady podle tohoto zákona se při výkonu své činnosti prokazují průkazem vydaným příslušným orgánem, který je současně jejich pověřením ke kontrole, osvědčuje, že jeho držitel je zaměstnancem příslušného orgánu a držitel průkazu a příslušný orgán jsou v něm dostatečně identifikováni.

ČÁST OSMÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ

Společná ustanovení

§ 156

Povolení podle § 21 odst. 2 a § 30 odst. 2, souhlas podle § 42 odst. 3 a § 43 odst. 1, závazné stanovisko podle § 151 odst. 3 písm. a) a vyjádření podle § 151 odst. 3 písm. b) a c) se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci. Ustanovení § 23 se nepoužije na zařízení, které mají integrované povolení.

§ 157

(1) Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo obecnímu úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

(2) Výkon působnosti celních úřadů a Generálního ředitelství cel podle tohoto zákona se považuje za výkon správy daní, s výjimkou řízení o přestupcích.

Přechodná ustanovení

§ 158

(1) Řízení zahájená podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Zařízení k využití, odstranění, sběru nebo výkupu odpadů provozovaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na základě souhlasu krajského úřadu podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za zařízení určená pro nakládání s odpady podle tohoto zákona, a to do uplynutí doby platnosti souhlasu, na základě kterého jsou provozována, nejdéle však do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě mobilních zařízení ke sběru a výkupu odpadu, do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě ostatních zařízení ke sběru nebo výkupu odpadu a do 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona v případě zařízení k využití nebo odstranění odpadu. Pokud provozovatel takového zařízení požádá o vydání povolení podle § 21 odst. 2 nejpozději 6 měsíců před uplynutím doby platnosti souhlasu podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však 6 měsíců před uplynutím lhůt podle věty první, smí být zařízení provozováno na základě tohoto souhlasu do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto.

(3) Zařízení, která přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebyla určena pro nakládání s odpady, přijímala odpady na základě § 14 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a nesplňují podmínky uvedené v § 21 odst. 3, smí přijímat odpady bez povolení podle § 21 odst. 2 po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud provozovatel takového zařízení požádá o vydání povolení podle § 21 odst. 2 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, smí přijímat odpady bez povolení podle § 21 odst. 2 do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto. Po dobu, kdy lze podle věty první nebo druhé přijímat do zařízení odpady bez povolení podle § 21 odst. 2, se použije obdobně § 9 odst. 4.

(4) Sklady odpadu provozované přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bez souhlasu podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, smí být provozovány bez povolení podle § 21 odst. 2 po dobu 1

roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud provozovatel takového skladu požádá o vydání povolení podle § 21 odst. 2 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, smí být sklad odpadu provozován bez povolení podle § 21 odst. 2 do dne, kdy bude o jeho žádosti pravomocně rozhodnuto.

(5) Zařízení provozované přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona jako malé zařízení podle § 33b odst. 1 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za malé zařízení provozované na základě souhlasu podle § 64 odst. 2, a to do uplynutí doby platnosti kladného vyjádření podle § 79 odst. 4 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, na základě kterého jsou provozována, nejdéle však 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud provozovatel takového zařízení požádá o souhlas s provozem zařízení podle § 64 odst. 2 nejpozději 6 měsíců před koncem platnosti kladného vyjádření podle § 79 odst. 4 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nejdéle však 2 roky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, smí být zařízení provozováno na základě tohoto vyjádření do dne, kdy rozhodnutí o jeho žádosti nabude právní moci.

(6) Komunitní kompostárna provozovaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 10a zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nemusí po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona splňovat technické požadavky na vybavení a provoz zařízení komunitní kompostárny, technologické požadavky na úpravu rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností v komunitní kompostárně stanovené podle § 66 odst. 1 písm. a), pokud splňuje ostatní požadavky § 65 a 66.

§ 159

(1) Ohlašování odpadů za rok 2020 se provádí podle § 39 odst. 2 a 4 až 7 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Ohlašování podle § 95 odst. 3 až 5 se poprvé provádí za rok 2021.

(2) Plány odpadového hospodářství vydané podle § 42 až 44 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti do uplynutí doby, na kterou byly vydány. Na změny těchto plánů odpadového hospodářství se vztahují ustanovení § 42 až 44 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do uplynutí doby, na kterou byly vydány. Plán odpadového hospodářství podle § 98 až 101 nemusí být vydán do uplynutí doby, na kterou byl vydán odpovídající plán odpadového hospodářství podle věty první.

(3) Osoby pověřené k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle § 7 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za osoby pověřené k hodnocení nebezpečných odpadů podle § 73 odst. 1 do uplynutí doby platnosti vydaného pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle § 7 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu vydaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 9 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za osvědčení podle § 76 odst. 3 do uplynutí doby, na kterou byla vydána.

(5) Odpady, které přestaly být odpadem v souladu s § 3 odst. 6 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a v souladu se souhlasem s provozem zařízení, ze kterého vystoupily, včetně provozního řádu, se považují

za věci, které přestávají být odpadem podle § 10; to se nepoužije na odpady, pro které byla vydána doplňující kritéria prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie.

§ 160

(1) Pokud původce odpadu ukončil činnost provozovny před nabytím účinnosti tohoto zákona a současně před nabytím účinnosti tohoto zákona nepředal odpady soustředěné v provozovně oprávněné osobě podle § 4 odst. 1 písm. y) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen tak učinit do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Po uplynutí této lhůty se na vlastníka nemovité věci, která byla provozovnou původce odpadu, a kde jsou odpady soustředěny, vztahují povinnosti vlastníka nemovité věci podle § 15 odst. 4.

(2) Pokud provozovatel zařízení ukončil provoz zařízení před nabytím účinnosti tohoto zákona a současně před nabytím účinnosti tohoto zákona nepředal odpady soustředěné v zařízení oprávněné osobě podle § 4 odst. 1 písm. y) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen tak učinit do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Po uplynutí této lhůty se na vlastníka nemovité věci, která byla zařízením určeným pro nakládání s odpady, a kde jsou odpady soustředěny, vztahují povinnosti vlastníka nemovité věci podle § 17 odst. 3.

(3) Pro poplatkové povinnosti u poplatku za ukládání odpadů na skládky podle § 45 až 48 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Původce odpadu může upustit od odděleného soustředování odpadů, na základě souhlasu vydaného podle § 16 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do konce doby, na kterou byl tento souhlas vydán, nejdéle však do doby 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Provozovatel zařízení může upustit od odděleného soustředování odpadů, na základě souhlasu vydaného podle § 18 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, do konce doby, na kterou byl tento souhlas vydán, nejdéle však do doby konce platnosti souhlasu podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, vydaného pro zařízení, ke kterému se vztahuje souhlas podle § 18 odst. 3 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Ustanovení § 110 odst. 2 se nepoužije na skládku, jejíž provoz byl zahájen přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud obce, na jejichž území se skládka nachází, uzavřou smlouvu, že poplatek se mezi ně dělí podle § 48 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 161

(1) Pokud obec přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona vybírá úhradu za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využití a odstranění komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy podle § 17 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, může tuto úhradu vybírat do 31. prosince 2021. Vybrané prostředky musí použít na financování obecního systému podle tohoto zákona.

(2) Pro poplatkové povinnosti u poplatku za komunální odpad, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije zákon č. 185/2001 Sb. a obecně závazné vyhlášky vydané na základě jeho zmocnění, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Obec může za poplatkové období 2021 vybírat poplatek za komunální odpad, který zavedla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Pro poplatkové povinnosti u tohoto poplatku, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé v poplatkovém období 2021, se použije zákon č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a obecně závazné vyhlášky vydané na základě jeho zmocnění, účinné ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Obecně závazná vyhláška, kterou obec zavedla tento poplatek, pozbývá platnosti nejpozději 31. prosince 2021.

(4) Vzorkování a zkoušení odpadu nebo vedlejšího produktu provedené před účinností tohoto zákona v souladu se zákonem č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se po dobu 3 let od nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za vzorkování a zkoušení odpadu nebo vedlejšího produktu provedené v souladu s tímto zákonem.

(5) Souhlas s provozem zařízení na využití odpadu podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a jím schválený provozní řád zařízení, na základě kterého přestával být na výstupu takového zařízení odpad odpadem v souladu se zněním zákona č. 185/2001 Sb., účinným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje po dobu 3 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za povolení podle § 10 odst. 1. To se netýká odpadů, pro které byla stanovena doplňující kritéria podle § 9 odst. 1 písm. a).

§ 162

(1) V poplatkovém období do roku 2029 se komunální odpad splňující podmínky podle § 40 odst. 1, jehož původcem je obec, s výjimkou nebezpečných odpadů, zahrne namísto dílčího základu poplatku za ukládání využitelných odpadů do dílčího základu poplatku za ukládání zbytkových odpadů, pokud obec v kalendářním roce dva roky předcházejícím tomuto poplatkovému období vyprodukovala alespoň podíl odděleně soustředěvaných recyklovatelných komunálních odpadů uvedený v příloze č. 12 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel skládky uvede v poplatkovém dokladu údaj o hmotnosti odpadu, na který se vztahuje výjimka ze zahrnutí odpadů do základu dílčího poplatku za ukládání využitelných odpadů podle odstavce 1. V opravném poplatkovém dokladu uvede provozovatel rozdíl mezi opraveným a původním údajem o hmotnosti odpadu, na který se vztahuje tato výjimka.

(3) Výše podílu odděleně soustředěvaných recyklovatelných odpadů podle odstavce 1 se vypočte způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis vymeze komunální odpady, které se započítávají do celkového množství komunálních odpadů, a komunální odpady, které se započítávají jako odděleně soustředěvané recyklovatelné komunální odpady. Do výpočtu výše podílu se zahrnují rovněž odděleně soustředěvané recyklovatelné složky komunálního odpadu vznikající na území obce při činnosti nepodnikajících fyzických osob, které nejsou předávány do obecního systému.

(4) Obec, která hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit výjimku ze zařazení odpadu do základu dílčího poplatku za ukládání využitelných odpadů, je povinna zaslat do 28. února hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence za uplynulý kalendářní rok podle § 95 odst. 3 a hlášení o obecním systému za uplynulý kalendářní rok podle § 95 odst. 5, a to v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Tato povinnost se neuplatní pro poplatková období roku 2021 a 2022.

(5) Výši podílu odděleně soustředěvaných recyklovatelných odpadů vypočítá pro jednotlivou obec na základě hlášení ministerstvo. Ministerstvo do roku 2028 každoročně do 30. září zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup seznam obcí, které dosáhly podílu odděleně soustředěvaných recyklovatelných komunálních odpadů uvedeného v příloze č. 12 k tomuto zákonu a na které se v poplatkových obdobích v následujícím kalendářním roce vztahuje výjimka ze zahrnutí odpadů do základu dílčího poplatku za ukládání využitelných odpadů podle odstavce 1.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob výpočtu podílu odděleně soustředěvaných využitelných recyklovatelných odpadů podle odstavce 1.

§ 163

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

1. Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů.
2. Část čtvrtá zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech).
3. Část sedmá zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).
4. Zákon č. 275/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
5. Část sto šestá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.
6. Část šestá zákona č. 167/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony.
7. Zákon č. 188/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
8. Část druhá zákona č. 317/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých dalších zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.
9. Zákon č. 7/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
10. Část čtyřicátá zákona č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
11. Část dvacátá čtvrtá zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.
12. Část osmá zákona č. 222/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých

- zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
13. Zákon č. 314/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
  14. Část sedmdesátá třetí zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím.
  15. Část pátá zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.
  16. Zákon č. 34/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
  17. Část první zákona č. 383/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů.
  18. Část čtvrtá zákona č. 9/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
  19. Část čtvrtá zákona č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů.
  20. Část dvacátá druhá zákona č. 223/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb.
  21. Část sto osmnáctá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.
  22. Část devadesátá sedmá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu.
  23. Část osmá zákona č. 291/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
  24. Část první zákona č. 297/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.
  25. Část třináctá zákona č. 326/2009 Sb., o podpoře hospodářského růstu a sociální stability.
  26. Zákon č. 154/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
  27. Zákon č. 31/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
  28. Část třetí zákona č. 77/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
  29. Zákon č. 264/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
  30. Část osmnáctá zákona č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.
  31. Část dvacátá pátá zákona č. 18/2012 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky.

32. Část pátá zákona č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.
33. Část čtvrtá zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.
34. Část devatenáctá zákona č. 167/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
35. Část druhá zákona č. 69/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
36. Část první zákona č. 169/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
37. Část třicátá čtvrtá zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., o změně daňových zákonů v souvislosti s rekodifikací soukromého práva a o změně některých zákonů.
38. Část čtyřicátá osmá zákona č. 64/2014 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu.
39. Část první zákona č. 184/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 169/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
40. Zákon č. 229/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
41. Zákon č. 223/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 169/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
42. Část dvacátá zákona č. 243/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím celního zákona.
43. Část třicátá druhá zákona č. 298/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
44. Část sto patnáctá zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích.
45. Část dvacátá pátá zákona č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
46. Část druhá zákona č. 45/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti.

47. Vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.
48. Vyhláška č. 384/2001 Sb., o nakládání s polychlorovanými bifenyly, polychlorovanými terfenyly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB).
49. Vyhláška č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků.
50. Vyhláška č. 505/2004 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků.
51. Vyhláška č. 41/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.
52. Vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.
53. Vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady).
54. Vyhláška č. 353/2005 Sb., kterou se mění vyhláška č. 237/2002 Sb., o podrobnostech způsobu provedení zpětného odběru některých výrobků, ve znění vyhlášky č. 505/2004 Sb., a vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
55. Vyhláška č. 124/2006 Sb., kterou se zrušuje vyhláška č. 95/2006 Sb., kterou se stanoví seznam odpadů, na které se vztahuje postup podle § 55 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb.
56. Vyhláška č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady).
57. Vyhláška č. 351/2008 Sb., kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
58. Vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky).
59. Vyhláška č. 374/2008 Sb., o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), ve znění pozdějších předpisů.
60. Vyhláška č. 478/2008 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
61. Vyhláška č. 54/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky).
62. Vyhláška č. 61/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění vyhlášky č. 341/2008 Sb., a vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
63. Vyhláška č. 65/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady).
64. Vyhláška č. 170/2010 Sb., o bateriích a akumulátorech a o změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
65. Vyhláška č. 285/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařizeními a elektroodpady), ve znění vyhlášky č. 65/2010 Sb.

66. Vyhláška č. 158/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů.
67. Vyhláška č. 249/2012 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů.
68. Vyhláška č. 93/2013 Sb., kterou se mění vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
69. Vyhláška č. 178/2013 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů.
70. Vyhláška č. 35/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
71. Vyhláška č. 105/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky), ve znění vyhlášky č. 54/2010 Sb.
72. Vyhláška č. 200/2014 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů.
73. Vyhláška č. 321/2014 Sb., o rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředování složek komunálních odpadů.
74. Nařízení vlády č. 352/2014 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky pro období 2015-2024.
75. Vyhláška č. 27/2015 Sb., kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
76. Vyhláška č. 212/2015 Sb., kterou se mění vyhláška č. 170/2010 Sb., o bateriích a akumulátorech a o změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
77. Vyhláška č. 248/2015 Sb., o podrobnostech provádění zpětného odběru pneumatik.
78. Vyhláška č. 270/2015 Sb., kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky), ve znění pozdějších předpisů.
79. Vyhláška č. 83/2016 Sb., kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
80. Vyhláška č. 93/2016 Sb., o Katalogu odpadů.
81. Vyhláška č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.
82. Vyhláška č. 387/2016 Sb., kterou se mění vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.
83. Vyhláška č. 437/2016 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady a změně vyhlášky č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady).

84. Vyhláška č. 210/2018 Sb., kterou se mění vyhláška č. 321/2014 Sb., o rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředování složek komunálních odpadů.
85. Vyhláška č. 130/2019 Sb., o kritériích, při jejichž splnění je asfaltová směs vedlejším produktem nebo přestává být odpadem.
86. Vyhláška č. 199/2019 Sb., kterou se mění vyhláška č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.
87. Vyhláška č. 200/2019 Sb., kterou se mění vyhláška č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

§ 164

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.

Cíle odpadového hospodářství

1. Zvýšit do roku 2025 úroveň přípravy k opětovnému použití a úroveň recyklace komunálních odpadů nejméně na 55 % celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.

2. Zvýšit do roku 2030 úroveň přípravy k opětovnému použití a úroveň recyklace komunálních odpadů nejméně na 60 % celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.

3. Zvýšit do roku 2035 úroveň přípravy k opětovnému použití a úroveň recyklace komunálních odpadů nejméně na 65 % celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.

4. Odstraňovat uložení na skládku v roce 2035 a v letech následujících nejvýše 10 % z celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.

5. Energeticky využívat v roce 2035 a v letech následujících nejvýše 25 % z celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky; toto množství může být navýšeno o rozdíl mezi množstvím komunálních odpadů, které mohly být uloženy na skládku podle bodu 4, a skutečným množstvím komunálních odpadů uložených na skládku.

CELEX 32018L0851

CELEX 32018L0850

Katalog činností

Oblast nakládání s odpady	Proces	Typ zařízení (název technologie / činnosti)	Činnost	Povolené způsoby nakládání (R, D)	
Úprava odpadu před jeho využitím nebo odstraněním	biologické procesy	biodegradace	1.1.0	R12a, D8	
		biologické dosoušení biomasy	1.4.0	R12b	
		biologická úprava	1.5.0	D8	
	fyzikálně-chemické procesy	neutralizace	2.2.0	R12a, D9, D13	
		solidifikace a/nebo stabilizace s výstupem upravený odpad	2.5.0	R12a, D9, D13	
		tepelná úprava odpadů, zejména vitrifikace, tavení nebo spékání	2.6.0	R12a, D9, D13	
		deemulgace kapalných odpadů, zejména odpadních olejů	2.7.0	R12a, D9, D13	
		dekontaminace infekčního odpadu	2.8.0	R12a, D9	
		jiné zařízení k fyzikálně-chemické úpravě vlastností odpadu	2.9.0	R12a, D9	
		úprava odpadu k energetickému využití	2.10.0	R12b	
	biologické a fyzikálně-chemické procesy	úprava kalů z čistíren odpadních vod podle § 68 před použitím na zemědělské půdě	2.11.0	R12i	
	mechanické úpravy	demonťáž	odpadu	3.1.0	R12a, D14
			vozidel s ukončenou životností	3.1.1	R12g
			odpadních elektrozařízení	3.1.2	R12h
			vozidel z různých druhů dopravy, kromě silniční	3.1.3	R12g
			v rámci recyklace lodí	3.1.4	R12j
		drcení	odpadu	3.2.0	R12a, D14
			vozidla s ukončenou životností	3.2.1	R12g
			odpadních elektrozařízení	3.2.2	R12h
			balení, paketace, dělení, lisování a neoddělené soustředování odpadu na základě povolení	3.3.0	R12a, D14
		třídění, dotřídění odpadu	3.4.0	R12a R12b, R12c, R12d, R12e, D13, D14 R1b R3a	

				R3b, R3d, R4b, R5b R5h
	mechanicko-biologická úprava		3.5.0	R12a R12b, R12c, R12d, R12e, R12f, D8, D13, D14, R1b R3a R3b, R3d, R4b, R5b
Využití odpadu	energetické využití	energetické využití komunálních odpadů	4.1.1	R1a
		energetické využití ostatních odpadů	4.2.0	R1a
		výroba paliva z ostatních odpadů	4.2.1	R1b
		energetické využití nebezpečných odpadů	4.3.0	R1a
		výroba paliva z nebezpečných odpadů	4.3.1	R1b
		energetické využití kalů z čistíren odpadních vod	4.4.0	R1a
		energetické využití bioplynu z čistíren odpadních vod	4.4.1	R1a
		spoluspalování ostatních odpadů	4.5.0	R1a
		spoluspalování nebezpečných odpadů	4.6.0	R1a
		spoluspalování odpadů v cementárně	4.7.0	R1a
		spoluspalování odpadů ve vápence	4.8.0	R1a
		spoluspalování kalů z čistíren odpadních vod	4.9.0	R1a
		bioplynová stanice s energetickým využitím bioplynu a s omezeným materiálovým využitím digestátu	4.10.0	R1a, R1b, R3a, R3h,
		pyrolýza s energetickým využitím produktu nebo produktem určeným k energetickému využití a s možným materiálovým využitím produktu	4.11.0	R1a, R1b, R3a, R4a, R5a, R5g
	plazma s energetickým využitím produktu nebo produktem určeným k energetickému využití a s možným materiálovým využitím produktu	4.12.0	R1a, R1b, R3a, R3h, R4a, R5a, R5g	
	materiálové využití a recyklace	biologické procesy	výroba kompostu jako hnojiva	5.1.1
výroba kompostu za účelem rekultivace a terénních úprav			5.1.2	R3g, R12f
kompostování v malém zařízení			5.1.3	R3g

		získání/regenerace rozpouštědel	5.2.1	R2a
		regenerace kyselin a zásad	5.3.0	R6a
		obnova látek používaných ke snižování znečištění	5.4.0	R7a
		rafinace použitých olejů	5.5.0	R9a
		jiný způsob opětovného použití olejů	5.5.1	R9a
		využití odpadu k rekultivaci skládek pouze v druhé fázi provozu skládky	5.6.1	R5f
		využití odpadu k terénním úpravám, kromě první a druhé fáze provozu skládky	5.7.0	R5e
		výroba zakládkových a podobných směsí z odpadu	5.8.0	R5d
		recyklace/zpětné získávání kovů a kovových sloučenin	5.9.0	R4a
		přepřacování kovu pro recyklaci	5.9.1	R4b
		recyklace/zpětné získávání ostatních anorganických materiálů	5.10.0	R5a,
		přepřacování skla pro recyklaci	5.10.1	R5b
		výroba recyklátu ze stavebních a demoličních odpadů	5.10.2	R5d
		solidifikace a/nebo stabilizace s výstupem výrobek	5.11.0	R5d
		získání složek katalyzátorů	5.12.0	R8a
		protektorování pneumatik	5.13.0	R3f
		recyklace nebo zpětné získávání organických látek, kromě rozpouštědel	5.14.0	R3a
		přepřacování papíru pro recyklaci	5.14.1	R3b
		recyklace papíru	5.14.2	R3c
		recyklace plastu	5.14.3	R3d
		výroba produktu, který přestává být odpadem, kromě papíru, plastu, kompostu	5.14.5	R3a
		výroba produktu, který přestává být odpadem, kromě skla a recyklátů ze stavebních a demoličních odpadů	5.14.6	R5a
		využití odpadů v zařízeních podle § 21 odst. 3, kromě činností 4.7.0, 4.8.0 a 5.16.0	5.15.0	R3a, R3c, R3d, R3f, R4a, R5a, R5e,
		využití kalů z čistíren odpadních vod na zemědělské půdě podle v zařízeních podle § 21 odst. 3	5.16.0	R10a
		zařízení k přípravě pro opětovné použití	5.17.0	R3f, R4c, R5c
		bioplynová stanice s energetickým využitím bioplynu a materiálovým využitím digestátu	5.18.0	R1a, R1b, R3a, R3h
		pyrolýza s produktem určeným k materiálovému využití	5.19.0	R3a, R4a, R5a, R5g
		plazma s produktem určeným k	5.20.0	R3a, R3h,

		materiálovému využití		R4a, R5a, R5g
Odstraňování odpadu	biologický rozklad (konečné odstranění)		6.1.0	D2
	skládkování	zařízení pro inertní odpad	8.1.0	D1, D1b
		zařízení pro nebezpečný odpad	8.2.0	D1, D1b
		zařízení pro ostatní odpad	8.3.0	D1, D1b
	spalování	nebezpečných odpadů	9.1.0	D10
		ostatních odpadů	9.2.0	D10
		kalů z čistíren odpadních vod	9.3.0	D10
	specifické ukládání odpadu	hlubinná injektáž	10.1.0	D3
		ukládání do povrchových nádrž, zejména odkaliště	10.2.0	D4
		ukládání do speciálně technicky provedených skládek	10.3.0	D5
konečné či trvalé uložení, zejména v kontejnerech do dolů		10.5.0	D12	
odstraňování kapalných odpadů, zejména čistírna odpadních vod		10.6.0	D8, D9, D13	
Sběr odpadu	sběr	odpadů, kromě vozidel s ukončenou životností a elektrozařízení podle zákona o výrobkách s ukončenou životností	11.1.0	
		vozidel s ukončenou životností	11.1.1	
		odpadních elektrozařízení	11.1.2	
Skladování odpadu	ostatních odpadů		12.1.0	R13a, D15,
	nebezpečných odpadů		12.2.0	R13a, D15,
	skladování kalů z čistíren odpadních vod před využitím na zemědělské půdě		12.3.0	R13a
Nakládání s výrobky s ukončenou životností s povinností zpětného odběru	zařízení pro přípravu k opětovnému použití		13.1.0	R3f, R4c, R5c,

Náležitosti žádosti o povolení a povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady, náležitosti žádosti o souhlas a souhlasu s provozem malého zařízení, náležitosti žádosti o povolení provozu skládky odpadů, náležitosti žádosti o povolení a povolení k obchodování s odpady a náležitosti zprávy o revizi

1. Žádost o povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady obsahuje

- a) obchodní firmu nebo název, právní formu a sídlo, je-li žadatel právnickou osobou; jméno, popřípadě jména a příjmení, obchodní firmu a sídlo, je-li žadatel fyzickou osobou,
- b) identifikační číslo žadatele,
- c) označení a adresu provozovny, která je nebo bude zařízením určeným pro nakládání s odpady, kterého se žádost týká, včetně doložení právního vztahu žadatele k předmětné provozovně, zeměpisné souřadnice provozovny ve formátu podle prováděcího právního předpisu; adresu sídla žadatele, jde-li o mobilní zařízení,
- d) jméno, popřípadě jména a příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu fyzických osob oprávněných jednat jménem žadatele,
- e) vymezení činnosti podle Katalogu činností uvedeném v příloze č. 2 k tomuto zákonu,
- f) název, účel a technický popis zařízení včetně všech zařízení souvisejících, popis technologického postupu nakládání s odpadem v zařízení,
- g) seznam druhů a kategorie odpadu podle Katalogu odpadů, vstupujících a vystupujících ze zařízení, a pokud jsou v zařízení vyráběny výrobky, též popis výrobků vystupujících ze zařízení,
- h) popis přístupových tras k zařízení ve vztahu k jednotlivým druhům dopravy odpadů do zařízení, nejde-li o mobilní zařízení,
- i) kapacity zařízení související s jeho provozem podle tabulky,
- j) způsob soustředování odpadů v zařízení,
- k) návrh monitoringu vlivu provozu zařízení na okolní životní prostředí a zdraví lidí odpovídající typu zařízení a druhu a kategorii odpadů,
- l) plán odborného vzdělávání pracovníků zařízení,
- m) identifikační číslo zařízení, pokud je souhlas k provozování zařízení vydáván k již existujícímu zařízení,
- n) rozhodnutí vyžadovaná podle stavebního zákona, nejde-li o mobilní zařízení,
- o) návrh provozního řádu v listinné a elektronické podobě a návrh provozního deníku a
- p) opatření pro ukončení provozu zařízení a způsob jeho zabezpečení, které zajistí, že zařízení nebude po ukončení provozu ohrožovat zdraví lidí a životní prostředí.

2. Žádost o souhlas s provozem malého zařízení a souhlas s provozem malého zařízení obsahují náležitosti uvedené v bodě 1, s výjimkou písmen h), k) a l).

3. Žádost o povolení provozu skládky odpadů obsahuje kromě náležitostí uvedených v bodě 1

- a) projektovou dokumentaci,
- b) hydrogeologický a inženýrsko-geologický popis a geotechnické podmínky místa skládky a
- c) návrh plánu na uzavření skládky a následnou péči o skládku, včetně návrhu délky doby následné péče o skládku a jejich předpokládaného finančního zajištění.

4. Pokud jsou některé z náležitostí žádosti o povolení provozu zařízení uvedené v bodech 1 a 2 obsahem provozního řádu zařízení, mohou být v žádosti obsaženy formou odkazu na příslušná ustanovení provozního řádu.

5. V odůvodněných případech, zejména z technických a ekonomických důvodů, je dostačující poskytnutí mapových, obrazových a grafických podkladů, které jsou součástí návrhu provozního řádu zařízení podle bodu 1 písm. o), pouze v listinné podobě.

6. Žádost o povolení k obchodování s odpady a povolení k obchodování s odpady obsahují

- a) obchodní firmu nebo název, právní formu a sídlo, je-li žadatel právnickou osobou; jméno, popřípadě jména a příjmení, obchodní firmu a sídlo, je-li žadatel fyzickou osobou,
- b) identifikační číslo žadatele,
- c) jméno, popřípadě jména a příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu fyzických osob oprávněných jednat jménem žadatele a
- d) seznam druhů a kategorie odpadu, na které se má povolení vztahovat.

7. Žadatel podle bodu 1 až 3 připojí k žádosti vyjádření a závazná stanoviska dotčených orgánů.

8. Povolení k provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady obsahuje

- a) údaje uvedené v bodě 1, nejsou-li uvedeny v provozním řádu, a
- b) provozní řád.

9. Zpráva o revizi obsahuje

- a) zhodnocení jednotlivých bodů povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady v pořadí podle náležitostí povolení uvedených v bodě 8 včetně samostatného zhodnocení jednotlivých ustanovení provozního řádu zařízení, a
- b) seznam potřebných změn povolení provozu zařízení nebo v případě závěru, že žádné změny nejsou potřeba, odůvodnění tohoto závěru.

Tabulka - kapacity zařízení po nakládání s odpady

Roční projektovaná kapacita zařízení	t/rok	Množství odpadů v tunách za rok, které smí zařízení za rok přijmout podle projektové dokumentace. Pokud neexistuje projektová dokumentace, uvede se plánovaná kapacita.
Roční projektovaná zpracovatelská kapacita zařízení	t/rok	Množství odpadů v tunách za rok, které smí zařízení za rok zpracovat podle projektové dokumentace. Pokud neexistuje projektová dokumentace, uvede se plánovaná kapacita.
Roční projektovaná zpracovatelská kapacita povolené činnosti (technologie)	t/rok	Množství odpadů v tunách za rok, které smí zařízení za rok zpracovat povolenou činností podle projektové dokumentace. Pokud neexistuje projektová dokumentace, uvede se plánovaná kapacita.
Projektovaná denní zpracovatelská kapacita	t/den	Množství odpadů, které lze s ohledem na používanou technologii přijmout do zařízení ke zpracování za jeden den. Pokud neexistuje projektová dokumentace, uvede se plánovaná kapacita. Údaj má vztah k tomu, zdali bude mít zařízení integrované povolení podle zákona o integrované prevenci.
Maximální okamžitá kapacita zařízení	t	Maximální množství odpadů, které se smí v jeden okamžik nacházet v zařízení.
Maximální okamžitá kapacita zařízení včetně výrobků z odpadu.	t	Maximální množství odpadů a výrobků z odpadu, které se smí v jeden okamžik nacházet v zařízení.
Celková projektovaná kapacita skládky	m ³	Kapacita skládky pro uložení odpadů v metrech krychlových tak, jak je uvedena v projektové dokumentaci, a údaj o tom, jaká část této kapacity skládky (kolik m ³) se nachází na území jednotlivých obcí.
Volná kapacita skládky	m ³ , t	Rozdíl objemu celkové projektované kapacity a objemu všech odpadů uložených na skládku od zahájení provozu, stav platný k 31. prosinci vykazovaného roku. Přepočet přijatých odpadů na skládky z metrů krychlových na tuny se provede pomocí zjištěných údajů provedeného monitoringu skládky podle technické normy ČSN 83 8036.
Plánovaná kapacita skládky	m ³	Celková projektovaná kapacita případných dalších plánovaných etap rozšiřování skládky a údaj o tom, jaká část této kapacity skládky (kolik m ³) se nachází na území jednotlivých obcí.

Údaje o kapacitách se udávají s přesností na celá čísla.

CELEX 32008L0098

CELEX 31999L0031

Seznam zařízení k využití odpadu, která smí být provozována bez povolení provozu zařízení

1. Zařízení na výrobu papíru nebo lepenky provozované v souladu s nejlepšími dostupnými technikami

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

03 03 08 Odpady ze třídění papíru a lepenky určené k recyklaci

15 01 01 Papírové a lepenkové obaly

15 01 05 Kompozitní obaly

19 12 01 Papír a lepenka

20 01 01 Papír a lepenka

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 600 000 tun.

2. Zařízení na výrobu skla provozované v souladu s nejlepšími dostupnými technikami

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

10 11 12 Odpadní sklo neuvedené pod číslem 10 11 11

15 01 07 Obalové sklo

16 01 20 Sklo

17 02 02 Sklo

19 12 05 Sklo

20 01 02 Sklo

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 16 000 t.

3. Zařízení na výrobu kovů provozované v souladu s nejlepšími dostupnými technikami

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

02 01 10 Kovové odpady (zejména ze zemědělství nebo lesnictví)

10 02 10 Okraje z válcování

12 01 01 Piliny a třísky železných kovů

12 01 02 Úlet železných kovů

12 01 03 Piliny a třísky neželezných kovů

12 01 04 Úlet neželezných kovů

12 01 17 Odpady z otryskávání

15 01 04 Kovové obaly

16 01 17 Železné kovy

16 01 18 Neželezné kovy

17 04 05 Železo a ocel

17 04 01 Měď, bronz, mosaz

17 04 02 Hliník

17 04 03 Olovo

17 04 04 Zinek

17 04 06 Cín

17 04 07 Směsné kovy

17 04 09* Kovový odpad znečištěný nebezpečnými látkami

19 10 01 Železný a ocelový odpad

19 12 02 Železné kovy

19 12 03 Neželezné kovy

20 01 40 Kovy

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 4 100 000 t pro železné kovy, 500 000 t pro neželezné kovy.

4. Bioplynová stanice zpracovávající biomasu a vedlejší produkty zemědělské výroby.

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

02 01 01 Kaly z praní a z čištění
02 01 03 Odpad rostlinných pletiv
02 01 06 Zvířecí trus, moč a hnůj (včetně znečištěné slámy), kapalné odpady soustředěné odděleně a zpracovávané mimo místo vzniku
02 01 07 Odpady z lesnictví
02 03 01 Kaly z praní, čištění, loupání, odstředování a separace
02 03 04 Suroviny nevhodné ke spotřebě nebo zpracování
02 02 05 Kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku
02 04 01 Zemina z čištění a praní řepy
02 04 03 Kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku
02 06 01 Suroviny nevhodné ke spotřebě nebo zpracování
02 06 02 Kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku
02 07 01 Odpad z praní, čištění a mechanického zpracování surovin
02 07 02 Odpad z destilace lihovin
02 07 04 Suroviny nevhodné ke spotřebě nebo zpracování
02 07 05 Kaly z čištění odpadních vod v místě jejich vzniku
20 01 08 Biologicky rozložitelný odpad z kuchyní a stravoven (pouze odpad rostlinného charakteru, který nepřišel do kontaktu se surovinami živočišného původu)
20 02 01 Biologicky rozložitelný odpad

Maximální množství odpadů zpracovaných v kalendářním roce může tvořit 30 % z celkové roční kapacity zařízení.

5. Používání upravených kalů na zemědělské půdě.

6. Zасыpávání zeminou nebo kamením k zasypávání v maximálním množství 10 000 t odpadu nebo sedimenty v maximálním množství 50 000 t odpadu, pokud provozovatel neprovozuje nebo v posledních 5 letech neprovozoval ve vzdálenosti do 2 kilometrů jiné zařízení k zasypávání.

7. Využití sedimentů na zemědělském půdním fondu.

8. Zařízení na výrobu chemických látek provozované v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

07 02 13 Plastové odpady
11 01 05 Kyselé mořící roztoky
12 01 02 Úlet železných kovů
16 03 05 Viskóza
16 06 06 Odděleně soustředěné elektrolyty z baterií a akumulátorů
17 04 05 Železo a ocel

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 20 000 t

9. Zařízení na výrobu a zpracování plastů, syntetického kaučuku a syntetických vláken

provozované v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

07 02 13   Plastový odpad

16 01 19   Plasty

17 01 03   Plasty

17 06 04   Izolační materiály neuvedené pod čísla 17 06 01 a 17 06 03

20 01 39   Plasty

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 10 000 tun.

10. Zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení sloužící výhradně k přípravě k opětovnému použití odpadních elektrozařízení.

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

16 02 11*   Vyřazená zařízení obsahující chlorofluoruhlovdíky, hydrochlorofluoruhlovdíky (HCFC) a hydrofluoruhlovdíky (HFC)

16 02 12*   Vyřazená zařízení obsahující volný azbest

16 02 13*   Vyřazená zařízení obsahující nebezpečné složky neuvedená pod čísla 16 02 09 až 16 02 12

16 02 14   Vyřazená zařízení neuvedená pod čísla 16 02 09 až 16 02 13

20 01 23*   Vyřazená zařízení obsahující chlorofluoruhlovdíky

20 01 35*   Vyřazené elektrické a elektronické zařízení obsahující nebezpečné látky neuvedené pod čísla 20 01 21 a 20 01 23

20 01 36   Vyřazené elektrické a elektronické zařízení neuvedené pod čísla 20 01 21, 20 01 23 a 20 01 35

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 500 t.

11. Zařízení ke zpracování odpadních pneumatik sloužící výhradně k obnově opotřebované části pneumatik studenou nebo teplou metodou protektorování.

Odpady, které smí být v zařízení zpracovány:

16 01 03 Pneumatiky

Maximální množství zpracovaných odpadů v kalendářním roce: 15 000 t.

12. Sklad odpadů, které vznikly při činnosti jeho provozovatele.

V zařízení smí být skladovány pouze ostatní odpady.

Maximální okamžitá kapacita zařízení smí být nejvýše 100 t.

CELEX 32008L0098

Způsoby využití odpadu a úpravy a skladování odpadu před jeho využitím

Způsoby využití odpadů

Způsoby spadající pod R1 Využití odpadu způsobem obdobným jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie

R1a Využití odpadu způsobem obdobným jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie neuvedené v dalším bodě

R1b Výroba paliva z odpadu

Způsoby spadající pod R2 Zpětné získávání nebo regenerace rozpouštědel

R2a Zpětné získávání nebo regenerace rozpouštědel

Způsoby spadající pod R3 Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla

R3a Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla neuvedené v dalších bodech

R3b Přepřacování papíru, určeného k recyklaci, který přestává být odpadem

R3c Recyklace papíru

R3d Recyklace plastu

R3e Příprava na opětovné použití organických materiálů

R3f Příprava pneumatik na opětovné použití

R3g Kompostování

R3h Výroba plynného produktu, který přestává být odpadem

Způsoby spadající pod R4 Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů

R4a Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů neuvedené v dalších bodech

R4b Přepřacování kovu určeného pro recyklaci, který přestává být odpadem

R4c Příprava kovových dílů nebo kovových odpadů pro opětovné použití

Způsoby spadající pod R5 Recyklace nebo zpětné získávání ostatních anorganických materiálů

R5a Recyklace nebo zpětné získávání ostatních anorganických materiálů neuvedené v dalších bodech

R5b Přepřacování skla určeného k recyklaci, které přestává být odpadem

R5c Příprava na opětovné použití anorganických materiálů včetně zemin

R5d Výroba stavebních recyklátů, které přestávají být odpadem

R5e Využití odpadů k zasypávání, s výjimkou první a druhé fáze provozu skládky odpadů

R5f Využití odpadů k rekultivaci skládek ve druhé fázi provozu skládky

R5g Výroba vitrifikovaného produktu, který přestává být odpadem

Způsoby spadající pod R6 Regenerace kyselin nebo zásad

R6a Regenerace kyselin nebo zásad

Způsoby spadající pod R7 Zpětné získávání látek používaných ke snižování znečištění

R7a Zpětné získávání látek používaných ke snižování znečištění

Způsoby spadající pod R8 Zpětné získávání složek katalyzátorů

R8a Zpětné získávání složek katalyzátorů

Způsoby spadající pod R9 Rafinace olejů nebo jiný způsob opětovného použití olejů

R9a Rafinace olejů nebo jiný způsob opětovného použití olejů

Způsoby spadající pod R10 Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo zlepšuje ekologii

R10a Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo zlepšuje ekologii

Způsoby spadající pod R11 Využití odpadů získaných některým ze způsobů uvedených pod označením R1 až R10

R11a Využití odpadů získaných některým ze způsobů uvedených pod označením R1 až R10

Způsoby úpravy odpadů

Způsoby spadající pod Úprava R12 odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R1 až R11 neuvedená v dalších bodech

R12a Úprava odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R1 až R11 neuvedená v dalších bodech

R12b Úprava před využitím odpadu k výrobě energie

R12c Úprava před recyklací nebo zpětným získáváním organických látek (papír, plasty)

R12d Úprava před recyklací nebo zpětným získáváním kovů a sloučenin kovů

R12e Úprava k následné recyklaci nebo zpětnému získávání ostatních anorganických materiálů (sklo, zeminy, stavební odpady)

R12f Přepracování odpadu na kompostu nevyhovující kvality

R12g Zpracování vozidel s ukončenou životností

R12h Zpracování odpadních elektrozařízení

R12i Úprava kalů z čistíren odpadních vod před použitím na zemědělské půdě

R12j Recyklace lodí

Skladování odpadu

Způsoby spadající pod R13 Skladování odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R1 až R12, s výjimkou dočasného uložení v rámci shromažďování a sběru

R13a Skladování odpadů před využitím některým ze způsobů uvedených pod označením R1 až R12, s výjimkou dočasného uložení v rámci shromažďování a sběru

Poznámky

K bodu R3 - Zahrnuje přípravu k opětovnému použití, zplyňování nebo pyrolýzu s využitím složek, jako jsou chemické látky, a využití organických materiálů ve formě zaspávání.

K bodu R12 - Pokud není k dispozici jiný vhodný kód R, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející využití, včetně předzpracování, jako například demontáž, třídění, rozměňování, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování, přebalení, oddělování, mísení nebo směsování, před použitím některého ze způsobů označených R1 až R11.

CELEX 32008L0098

CELEX 32018L0851

Způsoby odstranění odpadu a úpravy a skladování odpadu před jeho odstraněním

- D1a Ukládání v úrovni nebo pod úrovní terénu (například skládkování)
- D1b Ukládání odpadů jako technologického materiálu na technické zabezpečení skládky
- D2 Úprava půdními procesy (například biologický rozklad kapalných odpadů nebo kalů v půdě)
- D3 Hlubinná injektáž (například injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo prostor přírodního původu)
- D4 Ukládání do povrchových nádrží (například vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží nebo lagun)
- D5 Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (například ukládání do utěsněných oddělených prostor, které jsou uzavřeny a izolovány navzájem i od vnějšího prostředí)
- D6 Vypouštění do vodních těles, s výjimkou moří a oceánů
- D7 Vypouštění do moří a oceánů, včetně ukládání na mořské dno
- D8 Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D1 až D12
- D9 Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým ze způsobů uvedených pod označením D 1 až D 12 (například odpařování, sušení, kalcinace)
- D10 Spalování na pevnině
- D11 Spalování na moři
- D12 Trvalé uložení (například ukládání v kontejnerech do dolů)
- D13 Mísení nebo směšování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D1 až D12
- D14 Přebalení před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D1 až D13
- D15 Skladování před odstraněním některým ze způsobů uvedených pod označením D1 až D14, s výjimkou dočasného uložení v rámci shromažďování a sběru.

Poznámky

K bodu D11 - Tento způsob je zakázán právními předpisy EU a mezinárodními úmluvami.

K bodu D13 - Pokud není k dispozici jiný vhodný kód D, může tento postup zahrnovat předběžné činnosti předcházející odstranění, včetně předzpracování, jako například třídění, rozmělnování, lisování, peletizace, sušení, drcení, kondicionování nebo oddělování před použitím některého ze způsobů označených D1 až D12.

CELEX 32008L0098

Výše požadované energetické účinnosti a vzorec pro její výpočet

Energetická účinnost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$

E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí hodnotou 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití hodnotou 1,1 (GJ/rok).

E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok).

E_w se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočítané za použití nižší čisté výhřevnosti odpadů (GJ/rok).

E_i se rozumí roční dodaná energie bez E_w a E_f (GJ/rok).

0,97 je činitelem energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzařování.

Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.

Nejnižší požadovaná výše energetické účinnosti pro využití odpadů způsobem R1

Pro zařízení, která získala souhlas k provozu zařízení a byla provozována před 1. lednem 2009: 0,60.

Pro zařízení, která získala souhlas k provozu zařízení po 31. prosinci 2008: 0,65.

CELEX 32008L0098

Způsob a podmínky stanovení druhu a výše finanční záruky podle čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 poskytované ve prospěch ministerstva a informace a dokumentace nezbytné pro stanovení výše krytí

1. Základní vzorec pro kalkulaci

Základní vzorec pro kalkulaci v souvislosti s oznámením o záměru přepravy odpadu z České republiky do zahraničí:

$$Z = M \times (A + T + S) \quad (1)$$

Z - potřebná výše finanční záruky v [Kč], [euro] nebo jiné měně. Výsledek podle vzorce (1) se zaokrouhuje směrem nahoru na celé tisíce [Kč] nebo desítky [euro], u jiných měn obdobně. Minimální výše finanční záruky bez ohledu na výsledek výpočtu podle vzorce (1) je 10 000 Kč.

M - hmotnost odpadu v tunách [t], ke které se vztahuje finanční záruka. Pokud je známa hodnota výše záruky (Z) a provádí se výpočet odpovídající hmotnosti odpadu (M), výsledek se zaokrouhuje na desetiny tun směrem dolů.

A - částka za alternativní využití nebo odstranění jedné tuny odpadu

T - částka za přepravu jedné tuny odpadu ze zařízení ve státě určení zpět do České republiky

S - částka za uskladnění jedné tuny odpadu po dobu 90 dnů.

Rozměr veličin T, A a S je [Kč/t], [euro/t] apod. Před dosazením těchto veličin do vzorce (1) se převedou na shodnou jednotku ([Kč/t], [euro/t] apod.) podle kurzu vyhlášeného Českou národní bankou pro den předcházející dni podání oznámení, popřípadě dni, kdy je výpočet prováděn.

2. Postup při kalkulaci

2.1 Při výpočtu se vychází z informací a dokumentace, které jsou obsaženy v řádně provedeném oznámení podle čl. 4 druhého pododstavce bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

2.2. Částka za alternativní naložení s odpadem - člen „A“ ve vzorci (1): Použije se přiměřená hodnota z následující tabulky:

Tabulka č. 1 - stanovení členu „A“ ve vzorci (1)

Kat.	Typ odpadů, popřípadě způsob alternativního naložení	Částka v Kč/t
O	Papír, plast, dřevo – spalování	5 000
O	Pneumatiky	6 500
O	Odpady skupiny 20, neuvedené výše - spalování	6 000
O	Spalitelné odpady, neuvedené výše	7 000
O	Odpady, na které se nevztahuje zákaz skládkování, neuvedené výše	6 200
N	Odpadní kyselina sírová	13 000
N	Dentální amalgám	50 000
N	Odpady obsahující azbest	16 000
N	Spalitelný odpad bez freonů a polychlorovaných bifenyly, neuvedený výše	14 000
N	Spalitelný odpad s obsahem 50-100 ppm polychlorovaných bifenyly	35 000

N	Freony a odpady obsahující freony	250 000
N	Odpady, na které se nevztahuje zákaz skládkování, neuvedené výše	13 000
O N	Jiné odpady neobsahující rtuť, polychlorované bifenyly, polychlorované tetrafenyly, freony apod. *)	30 000

*) Minimální hodnota, částka se stanoví podle charakteru odpadu

Pokud je ministerstvu známo, že přepravovaný odpad má kladnou tržní hodnotu, dosadí se do vzorce (1) za člen „A“ nula.

2.3 Částka za přepravu - člen „T“ ve vzorci (1)

Částka za přepravu jedné tuny odpadu se počítá podle vzorce:

$$T = 10 + 0,1 \times (L + 500) \quad (2)$$

10 - konstanta, jejíž rozměr je [euro × t⁻¹]

0,1 - konstanta, jejíž rozměr je [euro × t⁻¹ × km⁻¹]

T – vypočítaná částka za přepravu jedné tuny odpadu, výsledek je v [euro/t].

500 - konstanta, jejíž rozměr je [km]

L - vzdálenost v [km] mezi zahraničním zařízením pro využití nebo odstranění podle bloku 10 formuláře oznámení a skladem pro zpětný návrat odpadu, jehož adresa je součástí oznámení podle § 48

2.4 Částka za skladování odpadu po dobu 90 dnů - člen „S“ ve vzorci (1)

Tabulka č. 2 - Částky za skladování odpadu po dobu 90 dnů

Typ odpadu	Částka v Kč/t Nebezpečný odpad	Částka v Kč/t Ostatní odpad
Tuhý odpad	4 000	2 000
Pasty, kaly	6 000	3 000
Prach, prášek	8 000	4 000
Tuhý odpad obsahující kapalinu (např. akumulátory s kyselinou)	12 000	6 000
Kapalný odpad	16 000	8 000

2.5. Množství odpadu, ke kterému se vztahuje finanční záruka - člen „M“ ve vzorci (1).

Do obecného vzorce (1) pro výpočet se dosazuje množství odpadu v tunách, které odpovídá

a) údaji o celkovém plánovaném množství odpadu podle bloku 5 formuláře oznámení, nebo

b) součtu hmotností tzv. „živých zásilek“; za „živou zásilku“ odpadu v rámci souhlasu ministerstva vydaného na základě obecného oznámení je považována taková zásilka, která byla odeslána od oznamovatele k příjemci, ale ministerstvo dosud neobdrželo potvrzení o dokončení využití nebo odstranění zásilky.

Stanovení hodnoty „M“ v případě aplikace „živé zásilky“ závisí zejména na hmotnosti jednotlivých zásilek, četnosti zásilek a na rychlosti, s jakou bude příjemce odpadu zasílat potvrzení o využití nebo odstranění zásilky odpadu v souladu s čl. 16 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006. Ministerstvo stanoví v rozhodnutí o souhlasu s přepravou odpovídající podmínku. U obecného oznámení však hodnota „M“ nesmí být nižší, než je hmotnost přepravovaného odpadu odpovídající 10 dnům, vypočítaná z celkové plánované hmotnosti a předpokládané doby platnosti rozhodnutí.

2.6 Při kalkulaci částky za přepravu pro případ námořní přepravy lze v odůvodněných případech zohlednit rozdíly v částkách za námořní a silniční přepravu při stanovení hodnoty veličiny „T“ pro tu část trasy, která je dopravována námořní dopravou podle informace o trase přepravy doložené podle bodu 14 části 1 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.

2.7 Konečný výpočet.

Hodnoty veličin „A“, „T“ a „S“ získané podle odstavců 2.2, 2.3, 2.4 se převedou na shodnou jednotku ([Kč/t], [euro/t] apod.) a dosadí do vzorce (1). Za „M“ se dosadí do vzorce (1) množství odpadu v tunách podle odstavce 2.5.

Sazba poplatku za ukládání odpadů na skládku a procenta, kterými se rozpočty podílejí na výnosu poplatků

1. Sazba pro jednotlivé dílčí základy poplatku za ukládání odpadů na skládku (v Kč/t)

Dílčí základ poplatku za ukládání	Poplatkové období v roce									
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
využitelných odpadů ^{*)}	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850
zbytkových odpadů	500	500	500	500	500	600	600	700	700	800
nebezpečných odpadů	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
vybraných technologických odpadů	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45

^{*)} podle § 40 odst. 1.

2. Dělení částí výnosu ve výši dílčích poplatků (v %; rozpočet obce, na jejímž území se skládka nachází/rozpočet Státního fondu životního prostředí České republiky)

Dílčí poplatek za ukládání	Poplatkové období v roce									
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
využitelných odpadů ^{*)}	60/40	50/50	45/55	36/64	28/72	26/74	24/76	22/78	20/80	20/80
zbytkových odpadů	80/20	75/25	75/25	75/25	75/25	60/40	60/40	50/50	50/50	40/60
nebezpečných odpadů	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50
vybraných technologických odpadů	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0

Parametr biologické stability

Parametr	Limitní hodnota	Jednotka
spotřeba kyslíku po 4 dnech (AT4)*)	10	mg O ₂ /g sušiny

*) AT4 - test respirační aktivity, testovací metoda pro hodnocení stability bioodpadu na základě měření spotřeby O₂ za 4 dny

Obsah žádosti o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a obsah návrhu na prodloužení platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

1. Obsah žádosti o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

Žádost o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu

- a) adresu elektronické pošty žadatele, pokud nemá ustanoveného odborného zástupce,
- b) jméno, popřípadě jména a příjmení a adresu elektronické pošty odborného zástupce žadatele, byl-li ustanoven,
- c) číslo elektronicky čitelného identifikačního dokladu, je-li žadatelem nepodnikající fyzická osoba, pokud jí byl takový doklad vydán,
- d) výčet nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾, pro jejichž hodnocení je žádáno o udělení pověření,
- e) ověřené kopie dokladů prokazujících odbornou způsobilost žadatele nebo odborného zástupce žadatele pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů podle § 74 odst. 1 až 3 a
- f) doklad o zaplacení správního poplatku.

2. Obsah návrhu na prodloužení platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

Návrh na prodloužení platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů obsahuje kromě obecných náležitostí podle správního řádu

- a) adresu elektronické pošty žadatele, pokud nemá ustanoveného odborného zástupce,
- b) jméno, popřípadě jména a příjmení a adresu elektronické pošty odborného zástupce žadatele, byl-li ustanoven,
- c) výčet nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾, pro jejichž hodnocení se navrhuje prodloužení platnosti pověření,
- d) ověřená kopie dokladu o absolvování školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů žadatelem nebo odborným zástupcem žadatele a
- e) doklad o zaplacení správního poplatku.

**Podíl odděleně soustředěvaných recyklovatelných komunálních odpadů
z celkového množství komunálního odpadu podle § 162 odst. 1**

Rok	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Minimální podíl	35 %	45 %	55 %	60 %	65 %	70 %	70 %	70 %	75 %

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

OBEČNÁ ČÁST

A Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu

Platný zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“) je právním předpisem, kterým se řídí odpadové hospodářství v ČR již více než 15 let. Základním unijním předpisem, ze kterého návrh zákona vychází a jehož požadavky transponuje do české legislativy, je směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 (dále jen „rámcová směrnice“). Oblast odpadového hospodářství je nicméně upravena i celou řadou dalších unijních předpisů, které byly postupně do českého právního řádu implementovány (směrnice o skládkách, nařízení o přepravě odpadů ap.). I v důsledku toho se platný zákon o odpadech postupem času stal předpisem značně komplikovaným a nepřehledným, zejména v částech upravujících zpětný odběr výrobků.

Dalším důvodem pro zpracování nové legislativy je i skutečnost, že platný zákon z roku 2001 již nevyhovuje současným legislativně-technickým požadavkům (například ve věci úpravy přestupků).

Co se týče hlavních změn oproti platné právní úpravě, návrh zákona nově upravuje problematiku poplatku za ukládání odpadů na skládku a poplatku za komunální odpad. Problematika poplatku za komunální odpad bude nově upravena pouze v zákoně o místních poplatcích.

Další důležité změny se týkají sběru odpadu. Provozovatelé sběren odpadů budou povinni vybavit prostory zařízení kamerovým systémem a uchovávat záznamy po stanovenou dobu a dále se zpřísňují podmínky pro sběr odpadů pomocí mobilních zařízení.

Předmětem návrhu zákona je rovněž řešení problematiky nelegálně soustředěného odpadu (tzv. černých skládek). Návrh v tomto ohledu vychází z ústavně zakotveného principu „vlastnictví zavazuje“ a stanoví postup pro zjištění osoby odpovědné za nelegálně soustředěný odpad a pro zajištění, aby byl odpad odklizen a předán do zařízení určeného pro nakládání s odpady.

Dále se v návrhu zákona zejména podrobněji vymezují postupy, jimiž je možno určit, že odpad přestane být odpadem, stanoví se povinnost pravidelné revize či časové omezení u povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady a zavádí se obchodování s odpady jako činnost se samostatným povolením.

B Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Účelem nové právní úpravy je komplexně upravit problematiku odpadového hospodářství počínaje předcházením vzniku odpadu přes různé způsoby nakládání s ním po pravidla jeho odstraňování, a to s ohledem na prosazení hierarchie nakládání s odpady a při zajištění co nejvyšší míry ochrany životního prostředí a zdraví lidí za současné sociální únosnosti a ekonomické udržitelnosti. Upravují se i práva a povinnosti osob při nakládání s odpady a působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství.

Kombinace stávajících a nových nástrojů obsažených v novém zákoně si v souladu s novými trendy v EU klade za cíl zejména vytvořit zákonné předpoklady pro výrazný odklon toku odpadů na skládky ve prospěch jiných způsobů nakládání s odpady, které jsou jednak ohleduplnější k životnímu prostředí, jednak respektují ekonomickou hodnotu, kterou odpad mnohdy nadále má.

Oblast odpadového hospodářství nebude napříště předmětem jediného zákona, ale bude rozdělena, a to na zákon o odpadech a zákon o výrobcích s ukončenou životností. Důvodem jsou zejména specifika problematiky výrobků s ukončenou životností, která se v mnoha ohledech vymyká systematice základního odpadového režimu (zejména rozšířená odpovědnost výrobce, zpětný odběr atd.).

Platná právní úprava v oblasti odpadového hospodářství neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace (ve smyslu antidiskriminačního zákona jde o nerovné zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Takové vztahy neupravuje ani navrhovaná právní úprava, proto lze konstatovat, že navrhované řešení nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace, včetně rovného postavení mužů a žen.

C Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Platný zákon o odpadech je právním předpisem, kterým se řídí odpadové hospodářství v ČR již více než 15 let. Za dobu své účinnosti byl mnohokrát novelizován, a to zejména z důvodu potřeby transpozice příslušných směrnic EU. I v důsledku toho se postupem času stal předpisem značně komplikovaným a nepřehledným, zejména v částech upravujících zpětný odběr výrobků. Dalším důvodem pro zpracování nové legislativy je i skutečnost, že platný zákon z roku 2001 již nevyhovuje současným legislativně-technickým požadavkům (například ve věci úpravy přestupků). S ohledem na specifika problematiky výrobků s ukončenou životností, která se v mnoha ohledech vymyká systematice základního odpadového režimu (zejména rozšířená odpovědnost výrobce, zpětný odběr atd.), bylo třeba tuto úpravu vyčlenit do samostatného zákona o výrobcích s ukončenou životností.

Mezi nejnovější unijní předpisy lze řadit předpisy v rámci tzv. balíčku k oběhovému hospodářství. Problematiky upravované v novém zákoně o odpadech se dotýká především Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů a Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech.

Česká republika je povinna uvedené předpisy Evropské unie řádně a včas transponovat, v opačném případě by mohlo České republice hrozit uložení sankce. Transpozice do nově vznikajícího zákona o odpadech je vhodnou cestou, neboť lze unijní předpisy zpracovat do textu zákona a text zákona přiléhavě upravit. Pokud by unijní předpisy byly transponovány formou novely stávajícího zákona, zhoršilo by to dále celkovou nepřehlednost a roztříštěnost platné odpadové legislativy.

D Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaný zákon je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod. Jedná se zejména o zásadu legální licence tedy uplatňování státní moci pouze v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a ukládání povinností jen na základě zákona a v jeho mezích a při zachování základních práv a svobod (čl. 4 Listiny základních práv a svobod).

Navrhované znění respektuje práva a svobody zakotvené v Listině základních práv a svobod. V souvislosti s upravovanou problematikou je relevantní zejména právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost obsažené v čl. 26 Listiny základních práv a svobod. Navrhovaná právní úprava stanovuje podmínky a omezení pro výkon uvedených hospodářských činností, přičemž splňuje ústavní požadavek úpravy na úrovni zákona a vyhovuje též zásadám pro stanovení mezí základních práv a svobod podle čl. 4 Listiny základních práv a svobod.

Rovněž jsou v návrhu respektována práva uvedená v čl. 35 Listiny základních práv a svobod, konkrétně právo na příznivé životní prostředí a právo na včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů. Zároveň předkládaný zákon provádí zásadu, podle které při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem. Návrh zákona v souladu s ustanovením čl. 36 Listiny základních práv a svobod, že se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu a také s čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle kterého jsou si všichni účastníci v řízení rovni.

Současně je navrhovaná právní úprava v souladu s nálezy Ústavního soudu, které se k dané oblasti vztahují.

E Zhodnocení souladu navrhovaného řešení s právními předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie, obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaný zákon zajišťuje nový způsob implementace právních předpisů Evropské unie do právního řádu České republiky. Cílem navrhované nové právní úpravy je vytvořit podmínky, které umožní lépe naplnit požadavky právních předpisů Evropské unie, zejména pokud jde o dodržování hierarchie způsobů nakládání s odpady stanovené rámcovou směrnicí.

Navrhovaná právní úprava transponuje do vnitrostátního právního řádu České republiky rámcovou směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851, a dále směrnicí Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850/EU, směrnicí Rady 86/278/EHS o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství, směrnicí Rady o odstraňování polychlorovaných bifenyly a polychlorovaných terfenyly (PCB/PCT) a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění). Se všemi uvedenými směrnicemi je návrh zákona plně v souladu.

Zákonem o odpadech bude zajištěna adaptace na nařízení Rady č. 333/2011/EU, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1013/2006/ES o přepravě odpadů a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES, nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách a nařízení Rady (EU) 2017/997, kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, pokud jde o nebezpečnou vlastnost HP 14 „ekotoxický“.

F Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná úprava umožňuje České republice plnit závazky vyplývající pro ni z Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, kterou je Česká republika vázána.

Česká republika je dále jednou ze smluvních stran Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Návrh zákona zajišťuje právo na život podle čl. 2 Úmluvy, neboť stanovuje podmínky pro nakládání s odpady a poskytuje tak ochranu lidského zdraví a životního prostředí před hrozbami souvisícími s nakládáním s odpady. Návrh zákona je dále

v souladu s články 6 a 7 Úmluvy, které ukotvují právo na spravedlivé řízení a uložení trestu jen na základě zákona. Návrh zákona obsahuje výčet přestupků, kterých je možno dopustit se při neoprávněném nakládání s odpady a stanovuje za tyto přestupky tresty. Výše trestů odpovídají závažnosti přestupku, zejména z hlediska toho, zda spáchání přestupku může mít přímé dopady na životní prostředí nebo lidské zdraví, nebo zda se jedná spíše o přestupek administrativního charakteru. Podle navrhované právní úpravy se může každý domáhat svého práva stanoveným postupem u nezávislého a nestranného správního orgánu, či soudu.

Navrhovaná úprava jistým způsobem zasahuje do vlastnického práva osob, neboť upravuje povinnosti vlastníků odpadu určitým způsobem s ním nakládat. Jedná se však o zásahy v mezích a způsobem stanoveným zákonem. Tyto zásahy jsou rovněž plně odůvodnitelné nutností ochrany lidského zdraví či životního prostředí před hrozbami spojenými s nakládáním s odpady. Z výše uvedeného vyplývá, že návrh zákona je plně v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a respektuje práva a svobody v ní zakotvené.

G Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Zhodnocení hospodářských a finančních dopadů navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky bylo provedeno v závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace (RIA), která je samostatnou částí předloženého materiálu. V rámci RIA byly také zhodnoceny sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí a s tím související vliv na veřejné zdraví.

Všechny náklady a personální zajištění příslušných agend, které s sebou aplikace nového zákona přinese, budou kryty v rámci stávajících schválených prostředků a nebudou vznášeny dodatečné požadavky nad rámec schváleného státního rozpočtu a střednědobého rozpočtového výhledu.

H Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Otázka ochrany poskytovaných informací ze strany adresátů navrhovaného zákona byla zkoumána v širším kontextu. Pozornost byla věnována jak ochraně osobních údajů jednotlivců, tak ochraně obchodního tajemství, informací naplňujících institut duševního vlastnictví, popř. dalším údajům, které jsou neveřejné s ohledem na existenci určitého speciálního právního předpisu.

Ministerstvo bude stejně jako dosud jako správce integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP) shromažďovat osobní údaje. Oprávnění ke zpracování osobních údajů v systému ISPOP je stanoveno v § 4 odst. 8 zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí zpracovává osobní údaje. Doba uchování osobních údajů v systému ISPOP se řídí obecnou právní úpravou v zákoně č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona tedy předpokládá shromažďování osobních údajů jednak ministerstvem, a také krajskými úřady a obecními úřady obcí s rozšířenou působností. Osobní údaje jsou shromažďovány a zpracovány za účelem možnosti zpětně

identifikovat a vyhledat osoby a odpady, které předávají v případě, že je zde podezření na trestnou činnost související s výkupem kovových odpadů. Nastavení základních evidenčních a ohlašovacích povinností vychází z principů dosavadního zákona o odpadech. V řadě případů však dochází k posunu.

Základní povinnost vedení odpadové evidence je zachována v původním rozsahu. Evidenční a ohlašovací povinnost se i nadále vztahuje pouze na právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání. Nově se spolu s institutem obchodování zavádí povinnost obchodníka vést odpadovou evidenci a samozřejmě také povinnost podat hlášení. Pro obchodníka s odpady je důležité, aby nemusel svým dodavatelům sdělovat údaje o svých odběratelích, což je s ohledem na způsob přenosu odpovědnosti a způsobu vedení evidence zajištěno.

Obec bude mít nad rámec základních ohlašovacích povinností původců odpadu povinnost ohlásit informace o obecním systému nakládání s odpadem, a to vyplněním údajů na samostatném listu ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady. Stejně jako v dosavadním zákoně budou mít provozovatelé zařízení povinnost ohlásit provoz zařízení, kromě provozovatelů zařízení budou mít povinnost ohlásit svou činnost a její přerušení nebo ukončení také obchodníci, zprostředkovatelé a dopravci odpadů.

Oproti platné úpravě jsou nově stanoveny evidenční a ohlašovací povinnosti pro oblast komunitního kompostování, což je opatření k předcházení vzniku odpadů. Provozovatel komunitního kompostárny bude povinen vést evidenci o množství zpracovaných rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností, a na základě této evidence podávat roční hlášení o zpracování a množství zpracovaných materiálů. Obec bude povinna podávat roční hlášení o komunitních kompostárnách provozovaných na jejím území. Obě uvedená hlášení budou zasílána prostřednictvím systému ISPOP.

Jako doposud bude tedy většina hlášení zasílána prostřednictvím ISPOP. Nově je však příjemcem hlášení ministerstvo, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady provádějí kontrolu a zpracování těchto hlášení. Požadavek na uchování evidence je nastaven na dobu 5 let. Lhůta, na kterou je nastavena povinnost zasílat údaje o rozhodnutích, je 15 dní. Aby bylo zamezeno zneužívání odpadové evidence v rámci konkurenčního boje, je jednoznačně stanoveno, že ohlášené informace o jednotlivých osobách se poskytují pouze orgánům veřejné správy a pro potřeby řešení mimořádných událostí.

Dále je nově stanovena povinnost provozovatele zařízení pro sběr a výkup odpadů sledovat prostor zařízení kamerovým systémem, archivovat pořízené záznamy po dobu 30 dnů a na vyžádání tyto záznamy poskytnout kontrolním orgánům. Zavedení kamerových systémů v zařízeních pro sběr a výkup kovových odpadů bylo deklarováno usnesením vlády č. 611/2015 „Komplexní řešení problematiky negativních jevů při výkupu kovových odpadů v ČR“ z července 2015. K tomuto opatření předkladatel přistupuje za účelem snížení trestné činnosti, která s výkupem kovových odpadů souvisí. V oblasti výkupu kovových odpadů je podle informací poskytnutých Policií ČR, Svazu měst a obcí a Správy železniční dopravní cesty velmi rozšířená trestná činnost ve smyslu výkupu kovových předmětů, které byly předmětem krádeže. Nejčastěji se jedná o pietní, bohoslužebné a umělecké předměty nebo části veřejně prospěšných nebo průmyslových zařízení např. zařízení pro hromadnou dopravu, dopravního značení, součásti nebo příslušenství veřejných prostranství a pozemních komunikací a energetických, vodárenských nebo kanalizačních zařízení. I přes zákaz výkupu zmíněných předmětů od fyzických osob ve vyhlášce č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady a povinnost identifikace osob odevzdávajících odpady a odevzdávaných odpadů ve stávajícím zákoně o odpadech, zůstává míra kriminality neúnosně vysoká.

Kamerové systémy poslouží jako další důležitý nástroj při identifikaci osob odevzdávajících odpady do zařízení a odevzdaných odpadů. Díky archivovaným záznamům z kamerových systémů bude možné ověřovat údaje získané na základě již stávající povinnosti identifikace.

Ze zjištění získaných v rámci kontrolní činnosti v zařízeních pro sběr a výkup odpadů např. při spolupráci ČIŽP a Policie ČR při akci Blue 24, vyplynulo, že kontrolované subjekty často argumentují v tom smyslu, že odpad, který je zakázáno vykupovat od fyzických osob, je již v provozovně dlouhou dobu (např. řádově i roky) a že v době, kdy byl převzat, povinnost o vedení záznamů o příjmu do zařízení neplatila, případně odpady nebylo zakázáno vykupovat. Zavedení kamerového systému přispěje také k prokázání, kdy odpad byl do zařízení přijat, resp. že se v zařízení již skutečně nachází delší dobu. Vedle toho kamerové systémy působí i preventivním efektem. Další přidanou hodnotou tohoto opatření je zvýšení bezpečnosti i pro samotné provozovatele zařízení pro sběr a výkup kovových odpadů.

Doba archivace 30 dní byla stanovena jako kompromisní řešení. Je nutno podotknout, že doba archivace musí být dostatečně dlouhá vzhledem k fázovému posunu při zahájení řízení.

I Zhodnocení korupčních rizik

Navrhované změny právní úpravy oproti současnému zákonu o odpadech jsou svým rozsahem odpovídající rozsahu jeho legislativních nedostatků, proto lze návrh považovat za přiměřený množině vztahů, které má upravovat. V důsledku nové právní úpravy nedochází k neúměrnému rozšíření kompetencí Ministerstva životního prostředí, ani dalších správních orgánů působících v rámci odpadového hospodářství. Navrhovaná právní úprava efektivně implementuje zamýšlená opatření a zároveň jsou navrženy standardní kontrolní pravomoci včetně sankčních opatření.

Kompetence k rozhodování jsou v navrhované právní úpravě zcela jednoznačně definovány podle jednotlivých úkonů a přísluší zejména krajským úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností. Navrhovanou právní úpravou nedochází k nadměrnému soustředění pravomocí u krajských úřadů či obecních úřadů obcí s rozšířenou působností. V rámci těchto úřadů lze přesně určit útvar, který je příslušný k rozhodování ve věci, přičemž lze určit i osobu, která je odpovědná za to které konkrétní rozhodnutí ve věci. Oproti současné právní úpravě přibude krajským úřadům pravomoc vydávat povolení, na základě kterého může odpad přestat být odpadem. Tato rozhodovací pravomoc přináší minimální korupční rizika s ohledem na to, že takové rozhodnutí je podmíněné kladným vyjádřením České inspekce životního prostředí, příslušné krajské hygienické stanice a Ministerstva průmyslu a obchodu. Oproti současné právní úpravě dochází ke snížení korupčního rizika v případě zrušení správního uvážení v otázce doby, na jakou je vydáváno povolení k provozu zařízení pro nakládání s odpady. Nově je tato doba stanovena zákonem na dobu neurčitou, přičemž nejvýše jednou za 6 let musí dojít k revizi údajů uvedených v povolení, u mobilních zařízení se vydává povolení na dobu určitou, nejdéle však na 6 let, přičemž lze povolení prodloužit vždy maximálně o dalších 6 let.

O právech a povinnostech účastníků řízení se rozhoduje ve správním řízení. Proti rozhodnutí příslušného krajského úřadu může účastník řízení podat odvolání, o němž rozhoduje Ministerstvo životního prostředí. V případě rozhodnutí úřadů obcí s rozšířenou působností rozhoduje o odvolání příslušný krajský úřad. O těchto právech musí být účastník poučen. Účastník se může také bránit již v průběhu řízení proti nesprávnému postupu orgánu veřejné správy, a to na základě § 175 správního řádu, dle něhož může uplatnit stížnost proti nevhodnému chování úředních osob nebo proti postupu správního orgánu. Správní řízení jsou zahajována na návrh účastníka a náležitosti návrhu jsou jednoznačně stanoveny zákonem. Navrhovatel se rovněž může domáhat ochrany proti nečinnosti ministerstva postupem podle § 80 správního řádu. Dále je mu poskytována ochrana na základě zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, kdy se může za stanovených podmínek domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím, anebo nesprávným úředním postupem, jímž se rozumí též porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Zákon dostatečně jasným způsobem

nastavuje systém odpovědnosti jednotlivých subjektů, kdy již existuje funkční systém vnitřní kontroly a přezkoumávání rozhodnutí. Rovněž v oblasti odpovědnosti jednotlivých účastníků, kontroly a sankčních mechanismů navrhovaná právní úprava navazuje na již účinné obecné právní úpravy a je v tomto směru zcela vyhovující.

Navrhovaná právní úprava rozšiřuje množství informací o odpadovém hospodářství, které bude ministerstvo zveřejňovat, dále se zavádí povinnost obcím informovat občany a ostatní účastníky obecního systému nakládání s komunálními odpady, o výsledcích odpadového hospodářství obce, o způsobech a rozsahu odděleného sběru komunálních odpadů, o využití a odstranění komunálních odpadů a o nakládání s dalšími odpady v rámci obecního systému. Tato povinnost má protikorupční potenciál, protože občané budou informováni o nákladovosti odpadového hospodářství dané obce a také o způsobech, jakými je nakládání s odpady zajištěno. Navržená právní úprava tak zvyšuje dostupnost informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Návrh předpokládá, že individuální data z hlášení budou poskytována pouze správním orgánům. Omezení zpřístupnění informací je navrženo z důvodu ochrany obchodního tajemství. Mnoho subjektů v současné době ministerstvu sděluje, že tyto informace považuje za obchodní tajemství, přičemž definiční znaky podle § 504 občanského zákoníku tyto údaje skutečně naplňují. Vysoká citlivost těchto údajů pro povinné osoby by mohla vést k tomu, že by s ohledem na poskytnutí těchto informací konkurenčním osobám tyto povinné osoby nepodávaly hlášení vůbec nebo zkreslené, přičemž by se raději vystavily riziku sankce než zpřístupnění údajů o svých obchodních partnerech a detailního výpisu množství a druhu odpadů, které si s nimi předávají.

Prostor pro korupci je v případě navrhované právní úpravy minimální, neboť veškeré procesy jsou uskutečňovány dle jednoznačně nastavených pravidel, a v případě jakéhokoliv nedostatku či nespokojenosti se lze domáhat přezkoumání rozhodnutí nebo kontroly v rámci stanovených vnitřních i vnějších kontrolních mechanismů. Korupční rizika jsou v dané oblasti zjišťována a vyhodnocována v souladu s úkoly stanovenými Rezortním interním protikorupčním programem Ministerstva životního prostředí, na jehož základě je zpracovávána mapa korupčních rizik.

J Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Předkládaný návrh zákona upravuje oblast odpadového hospodářství, zejména aby při nakládání s odpady byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí za současné sociální únosnosti a ekonomické přijatelnosti s ohledem na dosažení udržitelného rozvoje. Navrhovaná úprava tak nemá dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K § 1 a 3 a příloze č. 1

Zákon o odpadech je v návaznosti na unijní právní úpravu zaměřen na prosazení hierarchie odpadového hospodářství, která představuje klíčový nástroj oběhového hospodářství, které spočívá v zmnožení životního cyklů jednotlivých materiálů věcí. Každá věc by tak měla sloužit co nejdéle a po konci životnosti každé věci by mělo v co nejvíce případech dojít k využití materiálu, ze kterého je vyrobena, a to alespoň k výrobě energie, ale v lepším případě, k výrobě nových produktů. Právě důrazem na rozvoj oběhového hospodářství by měl tento zákon přispět k zajištění trvale udržitelného rozvoje. V tomto smyslu by také měla být vykládána všechna ustanovení tohoto zákona.

Nástroje obsažené v zákoně by měly vést k tomu, aby byla Česká republika schopna splnit závazné cíle odpadového hospodářství stanovené v předpisech práva Evropské unie. Tyto pro Českou republiku závazné cíle jsou transponovány do přílohy č. 1 k zákonu.

Základním unijním předpisem, na jehož principech je zákon o odpadech vystaven, je směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (dále jen „rámcová směrnice“). Kromě této směrnice transponuje zákon do českého práva alespoň částečně řadu dalších unijních předpisů, například směrnici Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení č. 1882/2003 a č. 1137/2008 nebo směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění). Nejnovějšími unijními předpisy, které se do návrhu zákona o odpadech promítají, jsou směrnice z tzv. balíčku k oběhovému hospodářství, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech.

Zákon o odpadech upravuje komplexně pravidla pro nakládání s odpady, ale také pravidla pro předcházení vzniku odpadu a s těmito pravidly související práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství včetně působnosti jednotlivých správních orgánů. Jedinou výjimku představují odpady, se kterými je nakládáno v režimu zpětného odběru a práva a povinnosti osob v oblasti zpětného odběru vybraných výrobků. Nakládání s vybranými výrobky s ukončenou životností je oproti dosavadnímu zákonu o odpadech upraveno v samostatném zákoně o výrobcích s ukončenou životností.

Hierarchie odpadového hospodářství vyjadřuje prioritu jednotlivých činností v oblasti odpadového hospodářství z hlediska ochrany životního prostředí. Nastavení celého zákona podporuje rozvoj odpadového hospodářství ve smyslu této hierarchie, proto je nezbytné všechna jeho ustanovení vykládat v tomto smyslu. To je nezbytné zohlednit mimo jiné v případech, kdy může správní orgán při rozhodování podle tohoto zákona uplatnit správní uvážení.

K § 2

Vyloučení z působnosti zákona o odpadech odpovídá vyloučení z působnosti rámcové směrnice, přičemž odstavec 1 vymezuje věci, které jsou z působnosti zákona vyjmuty zcela.

Oproti formulaci v čl. 2 odst. 1 je jinak formulováno vyjmutí střeliva a výbušnin. Rámcová směrnice ze své působnosti vyjímá vyřazené výbušniny. Smyslem vyloučení z působnosti směrnice je, aby výbušniny, které jsou stále schopné výbuchu, ale naplní definici odpadu, protože byly vyřazené, nespádaly do odpadového nakládání a zachovávaly si režim pro výbušniny. Cílem směrnice o odpadech tedy je ze své působnosti vyloučit výbušná zařízení, která potenciálně mohou explodovat, a je třeba s tím zařízením nakládat ve specifickém bezpečnostním režimu odlišném od odpadového režimu. S tím souvisí rozsah pojmu výbušnina z odpadové směrnice. Ve směrnici 2014/28/EU, která je transponována do zákona č. 61/1988 Sb. je pojem výbušnina vymezen odkazem na doporučení OSN. Tato doporučení vymezují rozsah výbušnin velmi široce a zahrnují látky a zařízení, která jsou nebezpečná z hlediska jejich přepravy, protože mohou vybuchnout. Z toho vyplývá, že tento pojem je v odpadové směrnici použit široce, tak aby byla pokryta veškerá výbušná zařízení, s kterými by nebylo vhodné (a bezpečné) nakládat v odpadovém režimu. Jedná se o výbušná zařízení, která navíc mají vlastní systém regulace nakládání s nimi, který zahrnuje i způsob zbavování se jich. S ohledem na terminologii na národní ale i unijní úrovni a s ohledem na překlad různých předpisů splní tento účel lépe formulace výbušniny, střelivo a munice. Slovo vyřazené je již v rámcové směrnici nadbytečné, protože nemá žádný vliv na to, zda se budou uplatňovat na nevyřazené výbušniny odpadové předpisy. Nevyřazené, střelivo a munice nenaplní definici odpadu.

Na řadu věcí se zákon o odpadech nevztahuje, i když je není možné podřadit pod některé z ustanovení omezujících jeho působnost. Jedná se o ty věci, které nenaplní definici odpadu. Jako příklad je možné uvést půdu, se kterou osoba nakládá v souladu s požadavky

zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. U takové zeminy není naplněna podmínka, že se jí osoba zbavuje. Na základě zákona o ochraně zemědělského půdního fondu totiž musí být zajištěno opětovné použití této půdy k jejímu původnímu účelu, a to i v případě, že je použita na jiném místě než, na kterém byla vytěžena. Základní definiční podmínka odpadu (zbavování se) není proto splněna, a nelze tak předmětnou půdu považovat za odpad.

Odstavec 2 vymezuje věci, které jsou vyjmuty z působnosti zákona pouze částečně, a to v rozsahu, v jakém je nakládání s nimi upraveno zvláštními právními předpisy. Tento způsob vyjmutí přináší již rámcová směrnice. Věcně je však rozsah toho, na co a za jakých podmínek se vztahuje rámcová směrnice a zákon o odpadech, rozlišný. U většiny zvláštních právních předpisů, kterých se toto ustanovení týká, je rozsah úpravy komplexnější než v předpisech Evropské unie, které se transponují do českého práva. Ochrana životního prostředí požadovaná rámcovou směrnicí je tak zajištěna již těmito zvláštními předpisy, aniž by byla nezbytná aplikace zákona o odpadech. Příkladem může být vodní zákon a zákon o vodovodech a kanalizacích, které komplexně pokrývají odvádění vod kanalizací, jejich čištění na čistírně odpadních vod, akumulaci odpadních vod v bezodtokých jímkách a vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních. Na nakládání s odpadními vodami se zákon o odpadech vztahuje, zejména při nakládání s odpadními vodami mimo místa k tomu určená, pokud se nejedná o nelegální vypouštění do vod povrchových nebo podzemních, které je možné sankcionovat podle vodního zákona. Vedle toho je s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie při posuzování toho, zda je nakládání s odpadními vodami pokryto jinými právními předpisy, nezbytné zabývat se otázkou, zda tyto jiné právní předpisy poskytují ochranu životního prostředí a lidského zdraví odpovídající požadavkům rámcové směrnice. Tento princip by měl být uplatněn i u ostatních odpadů podle odstavce 2.

Zákon o odpadech se samozřejmě použije v případech, kdy zvláštní právní předpis přímo odkazuje na aplikaci zákona o odpadech, jako je tomu v případě zákona o léčivech nebo zákona o výrobcích s ukončenou životností.

Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech je nově formulováno vyloučení pro vedlejší produkty živočišného původu. Dosavadní zákon odkazoval na dikci zvláštního právního předpisu, konkrétně veterinárního zákona, který vyjímá vedlejší produkty živočišného původu z působnosti zákona o odpadech zcela, což se nejeví zcela v souladu s rámcovou směrnicí o odpadech. Nové znění je v plném souladu s evropskými předpisy. V případě využívání vedlejších produktů živočišného původu v kompostárnách a bioplynových stanicích a v případě jejich spalování či ukládání na skládku, musí být splněny vedle veterinárních předpisů, tedy veterinárního zákona a nařízení o vedlejších živočišných produktech, také všechny relevantní požadavky zákona o odpadech.

V návaznosti na novelizovaný text rámcové směrnice jsou z působnosti zákona vyloučeny rovněž látky, které jsou určeny k použití jako krmné suroviny ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009. Tyto materiály by v řadě případů stejně nenaplnily definici odpadu. Toto vyloučení z působnosti je pouze jednoznačným vyjasněním.

S ohledem na nový zákon o výrobcích s ukončenou životností jsou nově z působnosti zákona o odpadech částečně vyloučeny výrobky s ukončenou životností. S ohledem na skutečnost, že úprava zákona o výrobcích s ukončenou životností neobsahuje komplexní odpadové nakládání s těmito vybranými výrobky, protože by taková úprava pouze zdvojovala text zákona o odpadech, vztahuje se zákon o odpadech na tyto výrobky tam, kde nakládání s nimi není zvláštním zákonem upraveno, a tam, kde na doplňkové použití zákona o odpadech zákon o výrobcích s ukončenou životností odkazuje.

K § 4

Ustanovení § 4 vymezuje definici odpadu, která představuje základní pojem celého zákona o odpadech. Odpad je vymezen jako movitá věc, které se osoba zbavuje, má úmysl nebo povinnost se zbavit. Pojem movitá věc je třeba chápat ve smyslu občanského zákoníku. Oproti pojmu použitému v rámcové směrnici „předmět nebo látka“ je pojem movitá věc z hlediska vnitrostátního českého práva uchopitelnější. Vymezení odpadu jako movité věci rovněž umožňuje, aby se pravidla pro nakládání s odpady nevztahovala na případy, kdy to není vhodné, aniž by bylo nezbytné nastavovat další vyloučení z působnosti zákona o odpadech. Jedná se například o nemovité věci či lidské tělo nebo jeho části.

V průběhu projednávání návrhu zákona se objevily pochybnosti, zda je vhodné využít pojem movitá věc v definici odpadu s ohledem na definici věci v § 489 občanského zákoníku. Podle této definice je věcí v právním smyslu vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí. Pochybnosti ve vztahu k definici odpadu vzbuzuje zejména podmínka, že věc musí sloužit potřebě lidí, přičemž odpad je definován jako něco, čeho se osoba zbavuje, tedy je zde předpoklad, že osoba takovou věc nepotřebuje.

Důvodová zpráva k novému občanskému zákoníku označuje výraz „sloužit potřebě lidí“ jako „užitečnost“ a vymezuje ji takto: *„Užitečností se nerozumí jen faktické přinášení užítku jednotlivým předmětem konkrétnímu vlastníkov, ale objektivní způsobilost přinášet především hospodářský užitek (čímž se nevyklučuje užitek estetický či jiný). Užitečné je, co je prospěšné pro život člověka, a tedy má i hodnotu. Užitečnost není vnitřní vlastností věci (s věcí trvale a neoddělitelně spjatou); o tom, co je užitečné, a co tedy je vzhledem k tomu věcí, rozhodují lidská vůle a poznání i schopnosti člověka.“*

Z důvodové zprávy je zřejmé, že to, zda věc slouží potřebě lidí, se nevztahuje k jedné osobě, ale k potřebám lidí obecně. Předkladatel má za to, že odpady obecně naplňují potřeby lidské společnosti. Jedním ze zájmů lidské společnosti, který je mimo jiné vyjádřen zákonem o odpadech, je, aby s předměty a látkami, které konkrétní osoba nepotřebuje, bylo nakládáno definovaným způsobem tak, aby nedocházelo k ohrožení životního prostředí a lidského zdraví. Tato potřeba je dlouhodobě evidentní a předcházela přijetí zákona o odpadech. Tedy zákon o odpadech nedefinuje tuto potřebu, ale vznikl na základě této potřeby. Předměty a látky, kterých se tato potřeba dotýká, jsou tak věcí bez ohledu na existenci definice odpadu v zákoně o odpadech.

Mimo tuto obecnou potřebu naplňují odpady kritérium užitečnosti v mnoha dalších ohledech. Řada odpadů má povahu druhotných surovin, a jsou dále přepracovávány na výrobky, případně slouží jako materiál k energetickému využití. Tuto možnost výslovně zmiňuje jeden z komentářů k novému občanskému zákoníku od týmu vedeného Petrem Lavickým: *„Potřebami lidí se rozumí lidské potřeby v nejširším slova smyslu. Nemusí proto jít pouze o potřeby hospodářské, ale též estetické, technické, potřeby poznání, odpočinku atd. Oproti výkladu obsaženém v komentáři k OZO (Rouček, 1935, § 285) se lze domnívat, že i věci zdánlivě neužitečné jako odpady, výkaly atd. je možné považovat za věc v právním smyslu, neboť s ohledem na novodobé zpracování těchto předmětů (odpadové hospodářství) sloužit lidským potřebám mohou.“²⁵*

Další pohled, ze kterého lze pohlížet na odpady jako na věc, která slouží něčím potřebám, je, že odpad přináší výdělek osobám, které se nakládáním s odpady zabývají na profesionálním základě. Takový pohled nabízí v článku z roku 2007 profesor Eliáš: *„Zbaví-li se vlastník věci pro něho nepotřebné, neznamená to ještě, že věc je neužitečná vůbec: různé druhy odpadů lze recyklovat nebo jinak využít, jiné odpady jsou užitečné pro toho, kdo se zabývá jejich odstraněním, neboť jinak by ztratil příležitost k výdělku.“²⁶*

²⁵ LAVICKÝ a kol. Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654). Komentář. Praha. C-H Beck. 2014. ISBN: 978-80-7400-529-9 s. 1731

²⁶ ELIÁŠ, K. Věc jako pojem soukromého práva. Právní rozhledy, 2007, č. 4, s. 119.

Obecně možnost, že by odpad nebyl movitou věcí, je značně znepokojující. V takovém případě by bylo možné se již dle platné úpravy vyhnout povinností podle zákona o odpadech, pokud budu mít něco, co už nemá žádnou hospodářskou hodnotu, což znamená, že to nenaplní definici odpadu, protože to není věcí. Pokud by se definice v občanském zákoníku vykládala takto úzce, není zřejmé, proč nebyl zákon o odpadech před sedmi lety novelizován. Zároveň je třeba zdůraznit, že předkladatel se v praxi doposud nesešel s takovýmto výkladem pojmu věc ve vztahu k definici odpadu ani ze strany povinných osob ani ze strany správních orgánů či soudů. Samozřejmě kromě širokého pojetí pojmu věc ve smyslu občanského zákoníku může být důvodem i to, že pojem movitá věc ve smyslu veřejného práva má jiný význam než ve smyslu práva soukromého, nicméně je velmi vhodné, aby měl tento pojem, pokud možno stejný význam napříč právním řádem.

Problematictější, než samotný pojem věc je ve vztahu k povinnostem podle současného zákona o odpadech pojem vlastnictví. Dosavadní zákon o odpadech váže povinnosti při předávání odpadů na převod jejich vlastnictví, hodnocení nebezpečných vlastností odpadů může zadávat pouze jejich vlastník, povinnosti k PCB odpadům jsou dány jejich vlastníky, pouze vlastník věci může požádat o rozhodnutí v pochybnostech, zda je věc odpadem. Podle občanského zákoníku jsou ale vlastnictvím pouze věci, a to samozřejmě pouze věci, jak je definuje občanský zákoník. V tomto smyslu by bylo možné opět tvrdit, že pojem vlastnictví je z hlediska veřejného práva jiný než z hlediska práva soukromého. Nicméně to je zcela neudržitelné.

Návrh nového zákona by bylo možné nastavit tak, že odpad může a nemusí být předmětem vlastnictví. Tato konstrukce by uplatňování základních povinností nenarušovala, protože povinnosti při předávání odpadů jsou v návrhu vázány na jejich fyzické předání. Nicméně návrh s ohledem na v současné době velmi složité problémy, kdy dojde k rozdílnému okamžiku fyzického předání odpadu a převodu vlastnictví, tyto dvě skutečnosti svazuje. To by ale ostatně také nemusel být problém. U předmětů, které by nenaplnily definici věci, by k přechodu vlastnictví nedošlo, a naopak u odpadů, které jsou užitečné, by vlastnictví přešlo společně s fyzickým předáním. U neužitečných odpadů by původní osoba nebyla vlastníkem, takže stávající nejasnost ve vztahu k odpovědnosti za odpad by nemohla nastat. Problémem je, že z praktického a ani teoretického hlediska takový přístup nic pozitivního nepřináší, a to ani z pohledu soukromého práva, naopak vnáší řadu dalších problémů, o kterých se může vést spor podstatný pro to, kdo má k vzniklému odpadu plnit povinnosti.

Zužující výklad pojmu věc podle občanského zákoníku, podle kterého by odpad nebyl movitou věcí podle občanského zákoníku, a to navíc jenom v některých případech, by přinášelo řadu komplikací osobám působícím v odpadovém hospodářství. Například právě otázku toho, jak přistupovat k převodu vlastnictví, případně posouzení, že k danému předmětu vlastnictví neexistuje. Dále otázka uplatnění některých povinností vázaných ke konkrétním smluvním typům upraveným v občanském zákoníku. Jako příklad je možné uvést smlouvu o přepravě věci.

Předkladatel se proto rozhodl uplatňovat v případě odpadů nejširší v odborné literatuře dohledatelný výklad pojmu věc ve smyslu občanského zákoníku. V tomto ohledu trvá na zachování pojmu movitá věc v definici odpadu, tak aby byl takový přístup zdůrazněn.

Kromě samotné definice odpadu vymezuje § 4 oproti rámcové směrnici také některé pojmy, které jsou v definici odpadu využívány. Jedná se o úmysl zbavit se movité věci a o povinnost se jí zbavit. Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech není vymezen pojem zbavování. Tento pojem tak, jak byl doposud v zákoně o odpadech definován, neměl výrazný přínos. Protože předány k využití mohou být i vedlejší produkty, či věci, které definici odpadu nesplní. Tato definice tak k zpřesnění pojmu odpad nepřispívala.

Vyvratitelná právní domněnka úmyslu zbavit se movité věci, pokud její účelové určení zaniklo, byla nastavena již v dosavadním zákoně o odpadech. V konstrukci domněnky je třeba zdůraznit výraz původní účel, přičemž klíčové je slovo původní. Tato formulace

odkazuje i k tomu, jakou skutečnost bude vlastník věci v případě pochybností prokazovat, tedy zejména vznik jejího nového účelového určení. Zároveň je toto ustanovení nově konstruováno tak, že nemusí být vedeno řízení v pochybnostech, pokud někdo nemá pochybnost, o tom, že došlo ke vzniku nového účelového určení.

Dalším důležitým prvkem definice odpadu je povinnost zbavit se movité věci, která byla rovněž formulována již v dosavadním zákoně o odpadech. Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech však byla dále upřesněna. Skutečnost, že osoba nepoužívá věc k původnímu účelu, byla doplněna o případ, kdy věc není možné používat k původnímu účelu, ač ji k takovému účelu osoba nadále používá. Nová formulace tak zahrne i situace, na které doposud povinnost nedosahovala, ač mohly vést k výraznému ohrožení životního prostředí. V některých případech totiž může být sporné, zda došlo k zániku původního účelového určení, když je věc takovým původním způsobem využívána, ač k tomu není vhodná. To samo o sobě samozřejmě není důvodem pro to, aby zde nastupovala povinnost zbavit se takové věci, důležitým znakem je, že takový způsob dalšího užívání ohrožuje životní prostředí. Rovněž stávající povinnost, zbavit se movité věci, která není používána k původnímu účelu a tato věc ohrožuje životní prostředí, je z hlediska ochrany životního prostředí velmi důležitá. Tato povinnost jako protějšek povinnosti výše uvedené zahrnuje povinnost zbavit se i věci, kterou je možné používat k původnímu účelu, nicméně osoba s věcí nakládá jiným způsobem a tato věc ohrožuje životní prostředí.

Zachována byla rovněž povinnost zbavit se movité věci, která byla vyřazena na základě jiných zákonů. To je nezbytné chápat tak, že věci, které byly vyřazeny na základě jiných předpisů, se stávají splněním podmínek pro vyřazení odpadem, a je s nimi nezbytné nakládat v režimu zákona o odpadech, pokud nedojde k naplnění podmínek pro vyloučení z působnosti.

Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech je doplněna povinnost zbavit se movité věci, pokud vzniká jako reziduum výroby a nenaplní podmínky pro vedlejší produkt. Toto ustanovení pouze vyjasňuje s ohledem na dosavadní judikaturu Evropského soudního dvora, že není možné, že by takové reziduum nenaplnilo definici odpadu.

Zachováno je rozhodování krajského úřadu v pochybnostech, zda je movitá věc odpadem, o které může vlastník věci požádat. Dochází však k velmi důležité změně, kdy je nově stanoveno, že žádost o rozhodnutí krajského úřadu nelze podat v případě, že vedeno řízení o přestupku kvůli porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona, zákona o výrobcích s ukončenou životností nebo z přímo použitelného právního předpisu Evropské unie o přepravě odpadů. Pokud v rámci takové řízení o přestupku vyvstane pochybnost, zda je daná věc odpadem, musel se správní úřad, který toto řízení vede, s takovou otázkou vždy vypořádat, protože její vyřešení je předpokladem možnosti aplikace povinností, které se k odpadu vztahují.

Důvodem změny přístupu k rozhodování v pochybnostech je skutečnost, že vedení samostatného řízení o otázce, zda je věc odpadem krajským úřadem jako předběžné otázky, pouze neúměrně prodlužuje původní správní řízení a také představuje finanční zátěž jak na straně povinné osoby, tak státní správy. Přičemž takový přístup nepřináší žádnou výhodu jak z hlediska vlastníků věcí, o kterých je rozhodováno, tak samotných správních orgánů. Pokud podle dosavadního přístupu rozhoduje inspekce, a zároveň dojde k rozhodování v pochybnostech, případně odvolání proti kterémukoliv z těchto rozhodnutí, řeší takové odvolání stejný nadřízený orgán a s velkou pravděpodobností i stejná úřední osoba, takže výsledek bude zcela stejný, pouze mnohem později.

K § 5

Oproti dosavadní právní úpravě je blíže upřesněno, kdo je původcem odpadu v některých specifických případech. Doposud nebylo z právní úpravy jednoznačné, jak nahlížet na situace, při kterých vzniká odpad v rámci provádění díla na zakázku, případně

v rámci subdodavatelských vztahů, protože v takových případech je možné považovat za činnost, při níž odpad vzniká, činnost všech osob na takovém díle zúčastněných včetně zadavatele takového díla.

Ministerstvo životního prostředí proto definici vykládalo tak, že tyto osoby se mohou smluvně na původcovství dohodnout a v případě, že se nedohodnou, je původcem osoba, která fyzicky provádí činnost, při níž odpad vzniká. Tento přístup byl přejet do návrhu nového zákona, a nemělo by tak docházet k výrazným změnám oproti stávající praxi. To se rovněž týká zákonného vymezení přechodu vlastnictví k takovému odpadu. V současné době, pokud vznikne odpad z věci, již je vlastníkem jedna osoba a původcem osoba jiná, vzniká určitý rozpor mezi právy a povinnostmi vyplývajícími ze soukromého a veřejného práva, pokud vlastník této věci a osoba, která pro něj na základě smluvního vztahu činnost provádí, na tuto skutečnost nepamatují. Odstavec 1 proto stanoví, že pokud se věc stane odpadem, přechází vlastnictví této věci na původce tohoto odpadu.

Pro skutečnost, zda je věc odpadem, je však rozhodující to, zda se jí chce zbavit její vlastník. Proto se předpokládá, že pokud se věc stane odpadem, původní vlastník věci, z níž se stává odpad, již vlastníkem být nechce. Avšak existuje také možnost, že vlastník věci chce zůstat jejím vlastníkem i v případě, že se z ní stane odpad. Pro takový případ je mu dána možnost vyhradit si, že bude i v případě, že odpad vznikl v rámci smluvního vztahu, přestože fyzicky neprováděl činnost, při které odpad vznikl, jeho původcem.

Rovněž další nová úprava vychází z používaného výkladu stávající definice původce odpadu. Doposud ministerstvo vykládalo definici původce odpadu tak, že v případě komunálního odpadu vznikajícího v administrativních budovách mohl být původcem jak jednotlivý nájemce kancelářských prostor, tak majitel celé nemovitosti. Činností je v takovém případě jak zaměstnávání osob, které odpad fakticky vytvářejí, tak samotné provozování budovy, kvůli němuž se tam tyto osoby nacházejí. Oproti tomuto výkladu je ustanovení rozšířeno ještě o obalové odpady. Tento přístup by měl ulevit například obchodníkům v obchodních centrech. Ti budou moci smluvně převést původcovství komunálních a obalových odpadů na vlastníka obchodního centra, v němž tyto odpady vznikají. Taková smluvní ujednání existují v řadě případů již dnes, nicméně za stávajícího nastavení právních předpisů je takové převedení původcovství v rozporu se zákonem o odpadech.

Z této možnosti je vyjmut odpad vznikající v domácnostech obyvatel bytových domů. Nakládání s tímto odpadem je zajištěno jiným způsobem a původcem takového odpadu je obec, a to od okamžiku, kdy jej fyzická osoba odloží na místo obcí určené.

K § 6

Tak jako v případě dosavadního zákona o odpadech, bude základním prováděcím předpisem k zákonu o odpadech předpis, který stanoví Katalog odpadů, tj. vymezení jednotlivé druhy odpadů a postup zařazování odpadů k těmto druhům. Katalog odpadů také slouží částečně jako doplňující nástroj k přiřazení kategorie odpadu.

K § 7

Oproti současnému zákonu je kategorie „ostatní odpad“ tedy odpad, který nenaplňuje definici nebezpečného odpadu, vymezena přímo v zákoně a zákon s tímto pojmem pracuje. Rámcová směrnice pracuje s pojmem nikoliv nebezpečný odpad. Pro účely textu zákona je takový pojem nevhodný. Pojem ostatní odpad má v zákoně o odpadech zcela stejný význam jako pojem nikoliv nebezpečný odpad vymezený v rámcové směrnici.

Definice nebezpečného odpadu podle stávajícího zákona o odpadech je zachována. Jednak je s ohledem na práci s Katalogem odpadů velmi praktická a jednoznačně uchopitelná, a zároveň splňuje požadavek principu předběžné opatrnosti v případě odpadů znečištěných nebezpečnými odpady.

Oproti dosavadnímu znění zákona o odpadech byla vyjmuta zvláštní úprava pro autovraky, která je nově přesunuta do zákona o výrobcích s ukončenou životností.

Rovněž byla zrušena pravomoc inspekce přikázat vlastníkovi věci, aby si zadal hodnocení nebezpečných vlastností. Tato pravomoc nebyla od svého zavedení inspekci využívána. Problémem bylo, že inspekce musela mít důvodnou pochybnost pro to, aby mohla o takové povinnosti rozhodnout. To prakticky znamená mít výsledek nějakého odběru vzorku, který prokazuje přítomnost některé nebezpečné vlastnosti. V takovém případě je hodnocení všech nebezpečných vlastností zbytečné, protože odpad je nebezpečným odpadem, pokud má alespoň jednu nebezpečnou vlastnost.

V případě odpadů podle odstavce 1 písmeno b) nebo c) se může stát, že konkrétní odpad nemá nebezpečnou vlastnost, přesto, že je podle katalogu odpadů zařazen pouze jako nebezpečný odpad. V takovém případě může být tento odpad zařazen jako ostatní odpad pouze po provedení hodnocení nebezpečných vlastností odpadu, které vyloučí, že by odpad jakoukoliv nebezpečnou vlastnost měl. V případě, že byl nebezpečný odpad upraven a po této úpravě nemá nebezpečné vlastnosti, může být zařazen jak ostatní odpad opět pouze po provedení hodnocení nebezpečných vlastností odpadu, které všechny nebezpečné vlastnosti vyloučí.

Protože unijní nařízení o nebezpečných vlastnostech umožňuje stanovit pro některé vlastnosti kritéria na národní úrovni, zákon obsahuje zmocnění pro vydání vyhlášky, kterou budou tato doplňující kritéria stanovena. Protože jednou z těchto vlastností je infekčnost, k jejímuž hodnocení pověřuje Ministerstvo zdravotnictví, byla nastavena k vydávání této vyhlášky spolugesce.

K § 8

Úprava vedlejšího produktu jakožto výjimky z aplikace definice odpadu vychází z rámcové směrnice. Oproti dosavadní právní úpravě však nebude do nového zákona přeneseno ustanovení obdobné § 3 odst. 7 stávajícího zákona, které požaduje aplikaci kritérií pro nakládání s odpady v případě využívání vedlejších produktů a výrobků z odpadu. Tento institut by měl být nahrazen vydáním prováděcích vyhlášek vztažených přímo na vedlejší produkty, které stanoví kritéria, kdy je možné věc považovat za vedlejší produkt, a nikoliv za odpad. Dosavadní ustanovení § 3 odst. 7 zákona o odpadech se v konečném důsledku vztahovalo pouze na využívání na povrchu terénu a částečně na paliva vyrobená z odpadu. To jsou také dvě z oblastí, ve kterých plánuje ministerstvo v návaznosti na tento zákon vydat příslušné prováděcí právní předpisy, i když otázka paliva z odpadu se týká spíše další části, a to přechodu z odpadu na výrobek.

S ohledem na možnost stanovení doplňujících kritérií pro posouzení základních podmínek je stanovena povinnost splnit tato doplňující kritéria. Dále byla ve vztahu k doplňujícím kritériím přidána povinnost prokázání jejich splnění a povinnost vypracování průvodní dokumentace, která by měla zajistit každému dalšímu držiteli jistotu, že kritéria byla splněna a že nenakládá s odpadem. Ustanovení je formulováno tak, že pokud nedošlo k ověření kritérií v souladu s prováděcím předpisem, věc nenaplní definici vedlejšího produktu.

Předpokládá se, že pro různé způsoby využití vedlejších produktů budou nastaveny různé požadavky, které s ohledem na daný způsob využití zajistí ochranu životního prostředí a lidského zdraví. V takovém případě bude nezbytné, aby průvodní dokumentace obsahovala údaje o tom, k jakému účelu je možné konkrétní vedlejší produkt využívat. V případě, že bude vedlejší produkt používán v rozporu s podmínkami svého použití, bude se jednat o odpad.

K § 9 a 10

Oproti úpravě v dosavadním zákoně o odpadech je zvolen přístup, u něž by v praxi nemělo docházet k pochybnostem, zda věc přestala v konkrétním případě být odpadem.

Rámcová směrnice v čl. 6 odst. 4 stanoví, že členské státy mohou, pokud nejsou stanovena kritéria na unijní úrovni, vydat vlastní kritéria, nebo v jednotlivých případech rozhodnout, že věc může přestat být odpadem.

V § 8 jsou vymezeny celkem čtyři postupy, při jejichž naplnění odpad přestane být odpadem. Jednak jde o případy, kdy jsou na unijní nebo národní úrovni stanovena pro některé odpady doplňující kritéria. Při splnění těchto kritérií odpad přestává být odpadem již proto, že jsou tyto podmínky naplněny. U odpadů, pro které Evropská unie nebo ministerstvo stanovily doplňující kritéria, se splnění podmínek, že pro odpad existuje trh nebo poptávka a že je běžně využitelný k danému účelu, předpokládá.

Na úrovni Evropské unie byla doposud vydána tři nařízení stanovující doplňující kritéria:

Nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

Nařízení Komise (EU) č. 715/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

Nařízení Komise (EU) č. 1179/2012 ze dne 10. prosince 2012, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy skleněné střeby přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

V současné době se na úrovni Evropské unie žádné další prováděcí nařízení nepřipravuje.

Ministerstvo předpokládá, že na národní úrovni budou doplňující kritéria stanovena prováděcím právním předpisem např. pro znovuzískané asfaltové směsi, pro které je vydána vyhláška již podle stávajícího zákona, dále pro další druhy recyklátů ze stavebních a demoličních odpadů a pro paliva vyrobená z odpadu. Rámcová směrnice po novelizaci jasně vymezuje, co musí být obsahem takového prováděcího předpisu.

Druhou možností je u odpadu, pro který nejsou doplňující kritéria stanovena, udělení povolení krajským úřadem. Vyloučení odpadů, pro které jsou stanovena kritéria, z možnosti získat toto povolení je důležité s ohledem na povinnosti ve vztahu k právu Evropské unie a standardům ochrany životního prostředí. Pokud by krajský úřad povolil ukončení odpadového režimu u odpadu, pro který jsou stanovena doplňující kritéria unijním předpisem, jednalo by se o porušení práva Evropské unie. Z možnosti získat dané povolení jsou vyloučeny rovněž odpady určené k dalšímu zpracování způsobem, pro který jsou stanoveny zvláštní technické požadavky a kritéria. O takový způsob zpracování se jedná zejména v případě tepelného zpracování odpadu a využívání odpadů na povrchu terénu, protože pro takový způsob nakládání existují přísná environmentální pravidla a případné neodpadové nakládání by mohlo být vedeno snahou se této regulací vyhnout. Takové omezení nebylo vztaženo na věci, které přestanou být odpadem na základě kritérií stanovených pro takový účel unijním nařízením nebo vyhláškou, protože v takovém případě by mělo zaručovat adekvátní ochranu životního prostředí nastavení podmínek nařízení EU nebo vyhlášky.

V žádosti o povolení, že věc přestává být odpadem, musí provozovatel zařízení navrhnout kritéria, která bude muset výrobek a proces jeho výroby splnit, tak jak požaduje opět rámcová směrnice v čl. 6. V rámci řízení o vydání tohoto povolení se vyjadřují jako dotčené orgány Ministerstvo průmyslu a obchodu a krajská hygienická stanice vydává závazné stanovisko. Tímto způsobem by mělo být zajištěno, že splnění podmínek čl. 6 je dostatečně posouzeno a Česká republika se tak v daném případě nevystaví riziku postihu ze strany Evropské komise.

Hodnocení splnění těchto požadavků je mimo jiné věnován Guidance dokument k rámcové směrnici vydaný Evropskou komisí (viz Guidance document on the Waste Framework Directive dostupný na stránkách Evropské komise), kde se k jednotlivým podmínkám uvádí, že musí být splněny kumulativně, což je z textu zákona zřejmé, a dále se vyjadřuje k jednotlivým podmínkám. U podmínek pod písmeny a) a b) Guidance dokument uvádí, že jejich splnění může být prokázáno například existencí pevně zavedených tržních podmínek souvisejících s nabídkou a poptávkou nebo existencí ověřitelné tržní ceny, která se za materiál platí nebo existencí obchodních specifikací nebo norem.

O tom, že věc splňuje technické požadavky pro konkrétní účel a vyhovuje stávajícím právním předpisům a normám platným pro výrobky může například svědčit soulad se stanovenými příslušnými technickými specifikacemi nebo technickými normami, které se používají u surových přírodních materiálů pro stejný účel. Dále je k tomuto bodu v Guidance dokumentu uvedeno, že materiál by měl být připraven pro konečné použití a neměly by být zapotřebí žádné další kroky zpracování odpadu.

K podmínce, že další využití věci nepovede k celkovým nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví může podle Guidance dokumentu svědčit porovnání použití materiálu podle příslušných právních předpisů pro produkty s použitím stejného materiálu podle právních předpisů pro odpady. Důležité je rovněž posoudit následující otázky: Jsou právní předpisy týkající se výrobků dostatečné, aby odpovídajícím způsobem minimalizovaly dopady na životní prostředí nebo lidské zdraví? Vedlo by uvolnění materiálu z režimu odpadu k vyšším rizikům pro životní prostředí nebo zdravotním rizikům?

Třetí možností, kdy odpad přestává být odpadem, je dokončení přípravy k opětovnému použití. Již z definice je zřejmé, že věci, které byly připraveny k opětovnému použití, nemohou být používány jako odpady. Pokud jsou provozovatelem zařízení splněny požadavky tohoto zákona na proces přípravy k opětovnému použití a věc splňuje požadavky aplikovatelných výrobních předpisů, může věc předávaná k opětovnému použití přestat být odpadem.

Okamžik, kdy dojde k ukončení odpadového režimu, je navázán na splnění všech podmínek, které se ke konkrétnímu odpadu vztahují na základě právního předpisu nebo povolení, a to včetně ověření splnění kritérií, která musí splnit. Další podmínkou je zpracování průvodní dokumentace. Po zpracování průvodní dokumentace je možné jednoduše odlišit věci, které všechny podmínky již splnily. Zákon rovněž nastavuje povinnost vést evidenci výrobků z odpadů až do okamžiku, kdy jsou předány ze zařízení. Je to zejména kvůli tomu, aby bylo možné v zařízení odlišit odpady a již vzniklé „neodpady“. Této otázce byly rovněž přizpůsobeny požadavky na vymezení kapacit zařízení, kdy je nastavena nová celková kapacita, ve které jsou zahrnuty jak odpady, tak výrobky z odpadu. Záleží vždy na konkrétním nastavení provozního řádu. Součet maximální kapacity pro odpady a maximální kapacity pro výrobky může přesáhnout celkovou kapacitu zařízení. Je na provozovateli zařízení, zda využije celkovou kapacitu pro výrobky nebo odpady. Samozřejmě tato záměna nebude ve všech případech stoprocentní. Zejména maximální kapacita na odpady bude typicky nižší než celková kapacita zařízení.

Poslední způsob přechodu z odpadového režimu se vztahuje na výstupy ze zařízení, pro která není vyžadováno povolení pro provoz zařízení a běžně v současné době vyrábějí finální výrobky v podobě kovů, skla a papíru. Podstatou těchto zařízení je, že využívají odpady náhradou za vstupní suroviny, tedy i v případě, že by nevyužívala odpady, vystupovaly by z nich stejné výrobky. Ukončení odpadového režimu je zde tedy naprosto zřejmé již ze samého účelu těchto zařízení. V případě těchto tří zařízení je takový režim obhajitelný i z pohledu požadavků na přechod z odpadového režimu nastavených v rámcové směrnici o odpadech.

V případě dalších zařízení, která mohou být provozována bez povolení, musí být pro přechod z odpadového režimu využito ostatních způsobů. Povolení krajského úřadu, že

odpad přestává být odpadem, nemusí být vzhledem k tomu, že takové povolení vydáváno, součástí povolení provozu zařízení.

Zákon dává provozovateli zařízení, který produkuje věc, která přestává být odpadem s výjimkou zařízení podle předchozího odstavce, povinnost zpracovat k této věci průvodní dokumentaci. Zároveň stanovuje každému, kdo tuto věc předává, povinnost předávat ji společně s dokumentací zpracovanou osobou, která věc vyvedla z odpadového režimu. Obdobně jako u vedlejšího produktu budou často pro různé způsoby využití výrobků z odpadu nastaveny různé požadavky, které s ohledem na daný způsob využití zajistí ochranu životního prostředí a lidského zdraví. V takovém případě bude nezbytné, aby průvodní dokumentace obsahovala údaje o tom, k jakému účelu je možné daný výrobek z odpadu využívat. V případě, že bude výrobek používán v rozporu s podmínkami svého použití, bude se jednat o odpad.

Povinnost předat při předání společně s výrobkem průvodní dokumentaci má také každý další držitel. Samozřejmě se tato povinnost netýká osoby, která se bude chtít dané věci po jejím použití zbavit jako odpadu.

K § 11

Většina definovaných pojmů si zachovává stejný význam jako v dosavadním zákoně o odpadech.

Je zachován i dosavadní způsob transpozice pojmu nakládání s odpady, který je v zákoně proveden dvěma pojmy jednak pojmem odpadové hospodářství, a jednak užším pojmem nakládání s odpady, který zahrnuje skutečné praktické nakládání s odpady, přičemž pojem nakládání s odpady je zahrnut jako součást širšího pojmu odpadového hospodářství. S ohledem na strukturu nového zákona byla definice pojmu odpadové hospodářství vyjmuta z definičního paragrafu a předřazena do § 3 tak, aby zde mohlo být celému zákonu předřazeno vymezení hierarchie odpadového hospodářství.

Pojem původce odpadu je nově vymezen tak, aby odpovídal definici původce odpadu v rámcové směrnici. Původcem odpadu je tedy každý, při jehož činnosti vzniká odpad. Zákon však zachovává rozlišení povinností, které má fyzická osoba. Povinnosti, které by se měly podle rámcové směrnice vztahovat na původce odpadu, má dle navrženého zákona každý. Proto je možné odlišit základní povinnosti fyzické nepodnikající osoby a kvalifikované požadavky na ostatní původce. Odlišení povinností je provedeno v § 15 odst. 1, kde je uvedeno, že fyzická nepodnikající osoba má pouze ty povinnosti původce odpadu, u kterých je tak výslovně uvedeno. Zachován je současný přístup rámcové směrnice, kdy se původcem odpadu stává rovněž osoba, která provedla jeho úpravu. A dále je zachován přístup dosavadního zákona, kdy je jednoznačně vymezeno, že původcem odpadů z obecního systému je obec, tedy všech odpadů pocházejících od jiných původců, kteří jsou zapojeni do obecního systému.

Nově definovaným pojmem je pojem soustřeďování. Pojem soustřeďování je třeba chápat jako pojem velmi obecný. Smyslem je, aby bylo možné vztáhnout k jakémukoliv umístění odpadu na jakékoliv místo, základní povinnosti, které zajistí, že odpad nebude v daném místě zdrojem ohrožení pro životní prostředí nebo lidské zdraví. Důležitým pojmem z hlediska oběhového hospodářství je pak pojem oddělené soustřeďování. V provázání s ustanovením základních povinností, že každý je povinen soustřeďovat odpad odděleně, to znamená, že kdykoliv je odpad umístěn na jakékoliv místo bez ohledu na předcházející činnost, vždy musí být umístěn odděleně od dalšího odpadu podle druhu a kategorie.

Tím se předchází znehodnocení odpadu a omezení možnosti jeho dalšího využití. Účelem zavedení pojmu „oddělené soustřeďování“ je rovněž transpozice pojmu „tříděný sběr“ z rámcové směrnice

Pojmem soustředování ve spojení s pojmem sběr je transponován ve směrnici definovaný pojem sběr odpadu. V tomto ohledu není překlad směrnice do českého jazyka ideální. Pojem sběr odpadu má v českých odpadových předpisech dlouhodobě užší význam, než jak je vymezen v rámcové směrnici. Proto je vhodné použít pro transpozici pojmu sběr z rámcové směrnice dva propojené pojmy. Samotný pojem sběr je pak použit ve svém původním významu dle dosavadního zákona o odpadech jako specifický, kvalifikovaný způsob soustředování odpadu.

Pojem soustředování je nezbytné vykládat co nejširším způsobem. Jedná se o základní pojem, tzn. kdekoliv se nachází jakýkoliv odpad, je nezbytné vnímat tuto situaci jako soustředování odpadů. Definice soustředování v souladu s unijním předpisem zahrnuje rovněž prvotní třídění a dočasné uložení odpadu. Smyslem těchto pojmů je vyjádřit, že součástí soustředování může být i činnost, kdy jsou odpady záměrně soustředovány systematicky tak, že dochází k jejich oddělenému soustředování, přičemž se nejedná o samostatnou činnost, která by bylo možné podřadit například pod pojem úprava odpadu. Dočasné uložení je pak součástí definice, protože uložení odpadů po předem definovanou dobu je definiční součástí dalších pojmů, které obecný pojem soustředování používají, přičemž délka uložení rozhoduje v některých případech i o tom, zda se jedná o legální nebo nelegální nakládání s odpadem.

Zásadní povinností v zákoně je povinnost soustřeďovat odpady vždy odděleně. Proto zákon obsahuje rovněž definici odděleného soustřeďování. Zásadní je, aby byly odpady oddělovány podle jednotlivých druhů a kategorií. V některých případech je nezbytné pro kvalitní recyklaci odpadů soustřeďovat samostatně podle materiálu i odpady spadající do jednoho druhu podle katalogu odpadů. Tak jako je tomu například u jedlých olejů, které musí být v rámci obecního systému soustřeďovány odděleně.

Oproti dosavadní právní úpravě je omezena doba, po kterou mohou být odpady shromážděny v místě svého vzniku, a to na jeden rok. Rovněž v zařízení ke sběru odpadu mohou být odpady uloženy maximálně po dobu devíti měsíců. Pokud chce mít původce odpady uloženy v místě vzniku nebo provozovatel v zařízení ke sběru odpadu po delší dobu, musí být místo vzniku odpadu nebo zařízení ke sběru odpadu povoleny zároveň jako sklad odpadu. S ohledem na definici shromažďování se povinnost provozovat sklad odpadu rovněž týká případu, kdy původce přemísťuje odpady z jedné své provozovny do jiné. V takovém případě musí být provozovna, která odpad přebírá, povolena jako sklad odpadu.

Nově zavedenou definicí je definice energetického využití. Oproti dosavadnímu zákonu dochází nejen k zavedení této definice, ale fakticky také k rozšíření toho, co je považováno za energetické využití. Dosavadní zákon považoval za energetické využití pouze spalování komunálního odpadu o dostatečné účinnosti. Nově je za energetické využití považován každý případ, kdy je spálením odpadu získáno více energie, než se na toto spálení spotřebuje, s výjimkou spalování komunálního odpadu, které musí nadále splnit energetickou účinnost podle přílohy č. 7.

Rovněž je nově definováno zařízení určené pro nakládání s odpady. Jedná se o povolená zařízení ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu a zařízení k využití odpadu provozovaná na základě výjimky z povinnosti získat povolení k provozu. Podmínkou pro to, aby se v případě zařízení spadajícího pod výjimku z povinnosti získat povolení na základě vymezení v příloze č. 4, jednalo o zařízení určené k nakládání s odpady, je, že provozovatel tohoto zařízení ohlásí krajskému úřadu provoz zařízení před jeho zahájením. Tento přístup zajišťuje jednak jednoznačný přehled o provozovaných zařízeních, a dále umožňuje kontrolním orgánům reagovat na skutečnost, že byl zahájen provoz zařízení podle § 21 odst. 3, aniž by se jednalo o zařízení, které je skutečně v souladu s § 21 odst. 3 a přílohou č. 4 zákona.

Nově je v návaznosti na novelizované znění rámcové směrnice nezbytné transponovat pojem zasypávání. Tento pojem nahrazuje na národní úrovni ve vyhlášce č. 294/2005 Sb. definované využívání odpadů na povrchu terénu.

Definice komunálního odpadu je plně převzata z novelizované rámcové směrnice o odpadech.

Pojmy biologicky rozložitelný, biologicky rozložitelný komunální a biologický odpad jsou převzaty ze směrnice o skládkách odpadů a rámcové směrnice o odpadech.

Rovněž je jednoznačně definováno malé zařízení, jehož vymezení je převzato z dosavadní právní úpravy.

Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech je definován dopravce odpadu, Důležité je, že dopravcem není osoba, která přepravuje odpad, jehož je původcem. Rovněž není dopravcem provozovatel zařízení, který přepravuje odpady pro potřeby svého zařízení. Na druhou stranu, každý dopravce je původcem odpadu, zde je důležité, že provádí přepravu odpadů, jejichž není původcem, pro někoho jiného. Provozovatel zařízení může být rovněž dopravcem, pokud přepravuje cizí odpady do zařízení, které není jeho. Takový postup je v českém odpadovém hospodářství velmi častý. V takovém případě je i provozovatel zařízení dopravcem a musí ohlásit činnost dopravce.

Dalšími pojmy doplněnými v návaznosti na novelizované znění rámcové směrnice jsou pojmy stavební a demoliční odpad a potravinový odpad.

S ohledem na skutečnost, že řada odpadů vzniká mimo běžnou provozovnu původce, například u stavebních a demoličních odpadů se jedná o většinu odpadů, je možné nově považovat za shromažďování odpadů, které nepodléhá povinnosti získat povolení provozu zařízení, také soustřeďování odpadu, který vznikl mimo provozovnu v maximálním množství 20 tun, a je do provozovny původce přepraven. Navržený text ustanovení nepřipouští, aby byl odpad přepravován do provozovny původce, která není skladem nebo jiným zařízením určeným pro nakládání s odpady, pokud již byl shromažďován v místě svého vzniku. Toto ustanovení směřuje zejména k povinnostem řemeslníků, kteří v nějakém místě provedou opravy a mají malé množství odpadu, se kterým se nevyplatí zamířit do odpadového zařízení. Je jim proto dána možnost dopravit takové odpady do své provozovny a tam je shromažďovat. Množstevní limit je nastaven s ohledem na nosnost běžně využívaných dopravních prostředků.

Za shromažďování odpadu naopak není možné považovat případy, kdy odpady vzniknou v provozovně původce a jsou přepraveny do jiné provozovny. Takovou cílovou provozovnu je nezbytné provozovat jako sklad odpadu. Navržený text ustanovení rovněž nepřipouští, aby byl odpad přepravován do provozovny původce, která není skladem nebo jiným zařízením určeným pro nakládání s odpady, pokud již byl shromažďován v místě svého vzniku.

V souladu s výkladem dosavadního zákona o odpadech, je ustanovení, dle kterého je za shromažďování považováno soustřeďování odpadu v rámci obecního systému. Text jednoznačně vyjasňuje, že se o shromažďování jedná v případě odpadu všech zapojených původců komunálního odpadu a také stavebního a demoličního odpadu.

K § 12

Je stanovena obecná povinnost předcházet vzniku odpadu a dále jsou stanoveny povinnosti výrobců postupovat již při výrobě a distribuci svých výrobků tak, aby na konci jejich životnosti byl minimalizován vznik nevyužitelných odpadů. Zároveň musí být materiály, které jsou použity při výrobě, využitelné v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.

Tato povinnost by měla být uplatňována tak, že pokud existuje pro daný způsob použití výrobku vhodný recyklovatelný materiál, ze kterého může být výrobek vyroben, musí být tento materiál při jeho výrobě použit přednostně před materiálem, který není recyklovatelný nebo je recyklovatelný mnohem obtížněji. Příkladem mohou být etikety na nápojových obalech, které jsou vyráběny z PVC, přičemž existuje řada jiných vhodných materiálů. Nejvhodnější je výroba těchto etiket z PET, ze kterého jsou vyrobeny i samotné

nápojové obaly. Tento příklad ukazuje i další problém současné praxe, který je v rozporu s odstavcem 2, a to je nevhodná kombinace materiálů, která snižuje možnost recyklace. V případě kombinace materiálů by proto výrobce, pokud je to možné, měl dbát na jejich snadnou oddělitelnost.

Odstavec 3 jednoznačně upravuje postup při tzv. domácím kompostování, které již nyní probíhá v režimu předcházení vzniku odpadů. Tento přístup uplatňuje v současné době mnohem širší okruh subjektů než jen fyzické osoby v domácnostech. Spadají sem také školní jídelny nebo správy veřejné zeleně. Zároveň je vhodné, možnost „domácího kompostování“ jednoznačně vymezit v právních předpisech, protože kompostované materiály neslouží ke svému původnímu účelu.

Z hlediska ochrany životního prostředí je nezbytné, aby osoby, které takové kompostování provádí, dodržovaly vhodný kompostovací proces, a aby nedocházelo k anaerobním procesům. Správný proces kompostování je rovněž důkazem pro kontrolní orgány, že osoba nemá úmysl zbavit se movité věci, případně, že nenastoupí povinnost se této věci zbavit kvůli ohrožení životního prostředí. K anaerobním procesům nesmí docházet nejen při samotném kompostování, ale také během soustředování materiálů před zahájením kompostování.

Odstavec 4 vyjasňuje, případy, kdy osoba vědomě předává odpady k opětovnému použití. Ať již se jedná o prodej použitého zboží, nebo o charitativní darování. V případě, že věc může sloužit ke svému původnímu účelu, nedojde přesto, že se osoba věci zbavuje, k naplnění definice odpadu.

Výjimku z uplatnění odpadového režimu pak představuje odstavec 5. Zde je dána možnost nakládat s věcmi, které je možné používat k původnímu účelu, a kterých se osoba zbavila předáním do obecního systému v režimu předcházení vzniku odpadu. Těchto věcí se sice osoba zbavuje a má úmysl se jich zbavit jako odpadu, nicméně obec, může rozhodnout o tom, že tato věc bude dále předána k opětovnému použití. Tato výjimka by měla umožnit snížení plýtvání surovinami, pokud existují výrobky, které je stále možné používat, a přesto se jich osoba zbavuje z nějakých jiných důvodů. Na základě tohoto přístupu, by měla fungovat i centra opětovného použití v rámci obecního systému. V tomto případě platí, že v případě, že danou věc není možné používat k původnímu účelu a musí být opravena, tato oprava musí proběhnout v režimu přípravy k opětovnému použití. To neplatí v případě, že osoba předává věc vědomě k opravě, tak aby ji mohla následně předat k opětovnému použití k původnímu účelu v souladu s odstavcem 4.

K § 13

Oproti stávající právní úpravě byla rozšířena část obecných povinností, které se vztahují na všechny osoby, které produkují odpad nebo s ním nakládají. Ve většině případů se však jedná o sjednocení povinností stanovených pro různé osoby v různých částech dosavadního zákona o odpadech.

K nejdůležitější povinnosti stanovené tímto zákonem patří povinnost nakládat s odpady pouze v zařízení určeném pro nakládání s odpady. Výjimku představuje v souladu s rámcovou směrnicí shromažďování odpadu jeho původcem. Druhou výjimku představuje nakládání se vzorky v rámci zkoušení odpadů.

Tato povinnost společně s povinností předat odpad pouze do zařízení určeného pro nakládání s daným odpadem, případně obchodníkovi, u kterého je stejně zákonem zajištěno, že musí skončit v zařízení určeném pro nakládání s daným odpadem, představují základ pravidel, kterými zákon o odpadech zajišťuje ochranu životního prostředí a lidského zdraví při nakládání s odpady. Smyslem těchto povinností je, aby odpady vždy směřovaly do zařízení, která mají jasně vymezená pravidla, která musí při nakládání s odpady dodržovat.

Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech je druhá povinnost nastavena odlišně. Doposud byla tato povinnost vymezena tak, že každý měl povinnost předat odpad provozovateli zařízení. To v praxi vyvolávalo několik typů problémů. Prvním z nich byla otázka, kdy došlo k předání odpadu a s tím spojeným přechodem odpovědnosti za zajištění nakládání s tímto odpadem. Druhým problémem pak byla otázka, jaký druh předání je zákonem myšlen, tedy zda pouze převedení právní nebo také předání fyzické. Z výše uvedených problémů pak vyplýval problém třetí, a tím byl nejasný vztah takového předání k vedení odpadové evidence. Nebylo totiž jasné, zda má být evidováno převedení do vlastnictví, předání fyzické při zahájení přepravy, či okamžik vstupu odpadu do odpadového zařízení.

Nově je tedy povinnost formulována jako povinnost předat odpad do zařízení určeného pro nakládání s odpady. Rozhodným okamžikem pro předání odpadu je provedení přejímky do zařízení. Okamžik, kdy provozovatel zařízení provede přejímku, je okamžikem, od kterého provozovatel zařízení ví, zda se jedná o odpad, který může být do zařízení přijat a odpad přijme. Zároveň je k tomuto okamžiku vázán okamžik přechodu vlastnictví k danému odpadu. Výjimku představuje situace, kdy je možné uskutečnit přejímku odpadu v plném rozsahu již při nakládce odpadu. V takovém případě může být odpad přijat do zařízení i do vlastnictví provozovatele zařízení již při zahájení přepravy. To se však týká pouze situace, kdy je odpad skutečně převážen do zařízení, do kterého je přijímán. Pokud je odpad přepravován do jiného zařízení, jehož není osoba, která přepravu provádí provozovatelem, nemůže tato osoba odpad přijmout do vlastnictví a je v postavení dopravce. Jinou situací je provádění mobilního sběru odpadu. Mobilní zařízení ke sběru odpadu je zařízením pro nakládání s odpady. Pokud je tedy provedena přejímka do mobilního zařízení a odpady jsou do něj převzaty, dochází rovněž k přechodu vlastnictví.

Mimo předání do zařízení může být odpad nově předán také obchodníkovi s odpady. Další výjimku pak představuje předání v rámci školního sběru. Tento institut předpokládá ve své preambuli rámcová směrnice o odpadech.

Zákaz mísení nebezpečných odpadů, který byl doposud upraven v obecných povinnostech, je nově upraven ve zvláštní části věnované nebezpečným odpadům.

Z plnění povinností podle zákona o odpadech jsou vyňaty osoby určené k řešení havárií a zdolávání požárů podle zvláštních zákonů a to v případech, kdy vykonávají tyto činnosti.

K § 14

Ustanovení zavádí nový přístup k řešení problematiky tzv. černých skládek, tedy situací, kdy je mimo zařízení určené k nakládání s odpady soustředěn odpad a není možné dohledat osobu, která je za tento odpad odpovědná. Historicky byla tato problematika řešena v předposledním zákoně o odpadech tak, že odpovědnou osobou za odklizení takového odpadu byl vlastník pozemku, na němž se odpad nacházel. Platný zákon o odpadech takovou situaci nijak neupravuje. Řešení, které by odpovědnost přenášelo na vlastníka nemovitosti, bylo při přípravě tohoto zákona také zváženo, bylo však jednoznačně odmítnuto v rámci meziresortního připomínkového řízení k věcnému záměru s poukazem na skutečnost, že by vlastníci nemovitostí byli nadměrně zatěžováni.

Zvolen byl přístup, který na jedné straně dává některé povinnosti vlastníkovi nemovitosti, na druhé straně dává obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností možnost černou skládku odstranit.

Nejprve je zdůrazněna povinnost vlastníka odpadu předat nelegálně soustředěný odpad do zařízení pro nakládání s odpady. Je zde zdůrazněn princip rámcové směrnice, který klade odpovědnost na původce odpadu i po dobu jeho přepravy do zařízení. Pokud tedy například dopravce odloží odpady mimo zařízení, do kterého měl odpady dopravit, může být takovému dopravci uložena sankce a má povinnost ukončit protiprávní nakládání

s odpadem, nicméně povinnost zajistit předání do zařízení s odpady má také vlastník tohoto odpadu, který může samozřejmě soukromoprávně takové náklady na dopravci vymáhat.

Vlastník nemovitosti má povinnost informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností o tom, že se na jeho nemovitosti objevil nelegálně soustředěný odpad. Tato povinnost není omezena množstvím, protože i malé množství nebezpečných odpadů může výrazně ohrozit životní prostředí, přičemž není v možnostech vlastníka pozemku posuzovat nebezpečnost takového odpadu. Zároveň pokud se vznikající černá skládka začne řešit včas, má to velmi výrazný dopad na to, kolik odpadů bude nakonec v daném místě soustředěno. Lze předpokládat, že bude velmi obtížné prokázat vlastníku pozemku, že o černé skládce věděl, a proto měl její existenci oznámit. Nicméně smyslem tohoto ustanovení není postihnout vlastníka pozemku, ale právě zajištění co nejvčasnějšího řešení vzniklé černé skládky. Zároveň lze předpokládat, že vlastník nemovitosti by měl mít sám zájem na tom, aby byl problém s černou skládkou umístěnou na jeho pozemku, řešen.

Obecní úřad obce s rozšířenou působností primárně zjišťuje, zda je možné dohledat osobu, která vznik černé skládky způsobila. Pokud se podaří takovou osobu dohledat, postupuje proti ní obecní úřad obce s rozšířenou působností s využitím sankčních nástrojů, které mu tento zákon poskytuje. Zároveň jí obecní úřad obce s rozšířenou působností stanoví lhůtu pro odklizení odpadu, při jejímž nedodržení může nařídít odklizení odpadu na náklady této osoby.

Pokud obecní úřad obce s rozšířenou působností nezjistí osobu odpovědnou za soustředěný odpad, vyzve vlastníka pozemku, aby dobrovolně odklidil odpad. Tato výzva je velmi důležitá, protože pokud ji vlastník pozemku splní, může se vyhnout postupu obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle dalšího odstavce. Zejména možnost vstupu osob pověřených obecním úřadem na cizí pozemek za účelem k odklizení odpadu je zásahem do vlastnického práva, proto musí mít vlastník pozemku možnost takovému zásahu svým jednáním předejít.

Zároveň je dána možnost, aby již v této fázi došlo k odklizení odpadu ve vzájemné spolupráci obecního úřadu obce s rozšířenou působností, vlastníka pozemku a případně obce, na jejímž území se nelegálně soustředěný odpad nachází. Takový postup je nejvhodnější. Jednak snižuje náklady na odklizení odpadů, dále zrychluje celý proces, a tím zmírňuje dopady na životní prostředí, a konečně umožňuje jednodušeji čerpat dotace. Dále návrh umožňuje, aby součinnost mohla poskytnout i obec v samostatné působnosti, na jejímž území se nelegálně soustředěný odpad nachází. Záměrem je, umožnit zapojení všech subjektů, které by měly případně možnost danou situaci nějakým způsobem vyřešit.

Pokud vlastník pozemku odpad na výzvu neodstraní, může obecní úřad obce s rozšířenou působností přistoupit ke třem krokům. Jednak může stanovit vlastníku pozemku povinnost zamezit dalšímu návozu odpadu. Zde se může jednat o velmi jednoduchá opatření. Nelze předpokládat, že vlastník pozemku, je schopen zabránit naprosto všem pokusům o další návoz odpadu, nicméně jakékoliv realizované opatření celkovou situaci zlepšuje. Takovým zabezpečením může být například přehrazení možnosti příjezdu na dané místo motorovým vozidlem, označením místa, že se jedná o nelegální soustřeďování, případně jakékoliv ohrazení. Slovo návoz je zde použito záměrně, tedy s tím, že nejdůležitější povinností je zabránit možnosti přivezení většího množství odpadu.

Požadovat zabránění jakémukoliv přístupu osob by bylo velmi přísné, zároveň by mohlo být v rozporu s jinými povinnostmi vlastníka pozemku (např. volný přístup do lesa), případně s jeho možnostmi takovou povinnost splnit. Pro řadu vlastníků bude nerealizovatelná i povinnost zamezení návozu. To se týká například pozemků pozemních komunikací a v omezené míře rovněž pozemků hraničících dlouho hranicí s pozemními komunikacemi. Povinnost ukládá obecní úřad obce s rozšířenou působností rozhodnutím a ve svém rozhodnutí je vázán mimo jiné zásadou přiměřenosti. Zároveň musí brát ohled na skutečnost, že vlastník pozemku situaci nezpůsobil, povinnost musí odpovídat rizikům,

spojeným s dalším návozem odpadu a samozřejmě možností vlastníka takovou povinnost zajistit.

Další možností obecního úřadu, je zabezpečit soustředěné odpady před únikem, který ohrožuje životní prostředí. Jak první, tak druhý úkon lze předpokládat zejména v případech, kdy obecní úřad nemá dostatek prostředků na odklizení odpadu.

Poslední z možností, které obecní úřad obce s rozšířenou působností má, je právě přímé odklizení odpadu. Smyslem návrhu není dát obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností povinnost vyřešit všechny případy černých skládek tím, že je odklidí. Záměrem je dát obecnímu úřadu možnost danou situací řešit odklizením s ohledem na rizika pro životní prostředí spojená s nelegálně soustředěnými odpady, množství odpadu, míru zásahu do krajiny a rovněž s ohledem na jeho finanční možnosti.

Pokud obecní úřad realizuje některou ze dvou výše uvedených variant, je vlastník pozemku povinen strpět činnost osob provádějících zabezpečení nebo odklizení odpadu. Zde je třeba zdůraznit, že pokud vznikne při zabezpečování nebo odklizení vlastníkem pozemku škoda, jedná se o soukromoprávní odpovědnost a vlastník pozemku se může domáhat náhrady škody v souladu se soukromoprávní úpravou náhrady škody.

Ministerstvo rovněž počítá s tím, že tato problematika bude řešena prostřednictvím konkrétních výzev národního programu, administrovaného Státním fondem životního prostředí. Předpokladem je, že v rámci tohoto programu budou obce s rozšířenou působností, případně všechny obce, čerpat prostředky při postupu podle odstavce 4 nebo 5 písm. b) nebo c). Podmínky poskytování podpory, způsobilé výdaje, míra spoluúčasti a forma podpory budou nastaveny v rámci konkrétní výzvy.

K § 15

Současná úprava v zákoně o odpadech stanovuje, i když poměrně nešťastně pouze sankčním ustanovením, původci odpadů povinnost mít zajištěno nakládání s odpady, které nezpracuje. Jedná se o jediný účinný nástroj, který obce mohou využít, aby kontrolovaly, zda nejsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby nelegálně zapojeny do obecního systému.

Návrh zákona formuluje dva nástroje, které by měly výše uvedené ustanovení nahradit. Prvním je povinnost původce odpadu mít zajištěno převzetí množství odpadů, které odpovídá jeho produkci. Splnění této povinnosti se prokazuje při kontrole zpětně. Množství odpadů předaných oprávněné osobě musí odpovídat množství produkováných odpadů. Toto ustanovení by mělo umožňovat kontrolním orgánům řešit případy, kdy původce prokazatelně předal správným způsobem méně odpadů, než kolik jich produkuje. Tato povinnost se vztahuje i na původce odpadu, kteří mají vlastní zařízení určené pro nakládání s odpady, ve kterém mohou odpady, které produkuje sami, zpracovávat. Skutečnost, že odpady do takového zařízení předali, musí být schopni prokázat.

Prokázat předání odpadu může původce řadou způsobů. Může jít o smlouvu na odpovídající množství odpadů, faktury, nebo potvrzení, který má provozovatel zařízení povinnost při převzetí odpadu tomu, kdo mu odpady předává, vystavit, případně je to možné prokázat evidencí, pokud odpovídá evidenci přebírající osoby nebo ohlášenými údaji.

Druhým nástrojem je povinnost daná původci komunálních odpadů a stavebních a demoličních odpadů mít uzavřenu smlouvu o převzetí těchto odpadů ještě před okamžikem, kdy takové odpady vyprodukuje. To znamená, že buď má původce uzavřenu smlouvu s provozovatelem zařízení, nebo pokud produkuje komunální nebo obalové odpady papíru, plastů, skla a kovů, může mít uzavřenu smlouvu s obcí a být zapojen do obecního systému nakládání s komunálním odpadem. Tato povinnost se netýká původce, který předává odpady do vlastního zařízení určeného pro nakládání s odpadem. V takovém případě není možné, aby uzavíral smlouvu sám se sebou.

Takto přísná povinnost byla omezena pouze na komunální odpady a stavební odpady, u kterých se nejčastěji objevují případy nelegálního nakládání ze strany původců, jednak v případě komunálních odpadů v podobě nelegálního zapojování do obecního systému a v případě stavebních a demoličních odpadů v podobě černých skládek. V případě stavebních a demoličních odpadů dochází velmi často k problematickému nakládání s odpady ze strany fyzických nepodnikajících osob. Proto je v tomto případě stanovena povinnost mít zajištěno předání odpadu ještě před jeho vznikem rovněž těmto původcům odpadu.

Zároveň je třeba zdůraznit, že v případě, že stavbu provádí pro fyzickou osobu někdo jiný, je původcem odpadu ten, kdo provádí stavbu, pokud se smluvně s vlastníkem nemovitosti nedomluví jinak, a má výše uvedenou povinnost.

U komunálního odpadu je uvedeno, že se povinnost vztahuje na běžně produkované komunální odpady, tak aby se povinnost nevztahovala na osobu, které jednorázově vzniknou komunální odpady. Naopak u stavebních a demoličních odpadů je budoucímu původci dobře předem známo, že mu vzniknou stavební a demoliční odpady,

Písemnou smlouvou je v tomto případě myšleno vše, co je považováno za písemnou smlouvu podle soukromého práva, tedy i smlouva v písemné elektronické formě. Smlouvou je rovněž například potvrzená objednávka, pokud je jak objednávka, tak její potvrzení v písemné formě.

Povinnost mít zajištěno nakládání s produkovánými odpady není jediná, kterou právnické osoby a podnikající fyzické osoby, které jsou původcem odpadu, opomíjí. S ohledem na tuto skutečnost je nezbytné zdůraznit další základní povinnosti těchto osob. Vedle povinnosti předávat odpady pouze provozovateli zařízení, obchodníkovi nebo obci a povinnosti mít takové předání zajištěno má původce povinnost třídít odpad a rozříděný odpad zařazovat podle druhu a kategorie. Dále má povinnost vést průběžnou evidenci, a pokud přesáhne stanovené množství vyprodukovaného odpadu, ohlašovat produkci odpadu prostřednictvím Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP). Dále má původce již zmíněnou povinnost předávat informace o odpadu a své osobě, případně základní popis odpadu.

Oproti dosavadní úpravě jsou jednoznačně v zákoně vymezeny požadavky na informace, které má původce předávat provozovateli zařízení při předání odpadu. V případě odpadu určeného k uložení na skládky nebo k zasypávání je nezbytné zpracovat tyto informace do podoby podrobnějšího základního popisu odpadu. Nově zákon umožňuje, aby základní popis odpadu vypracovala oprávněná osoba, která od původce odpad přebírá, což už je v současné době rozšířená praxe. Podle zákona bude ale za to, že bude základní popis zpracován, odpovědný původce odpadu. Zároveň je zdůrazněna v současné době nedodržovaná povinnost stanovovat kritické ukazatele ve vztahu k látkám, které by mohly překročit povolené limity, a provádět jejich ověřování.

Nový přístup oproti stávajícímu zákonu i praxi představuje jednoznačně vymezená povinnost původce odpadu společně s ukončením činnosti v provozovně předat všechny odpady do zařízení určeného pro nakládání s odpady, a dále zcela nová povinnost vlastníka nemovitosti, která byla provozovnou původce, splnit tuto povinnost namísto původce odpadu, pokud ten svou povinnost nesplnil, a to na vyzvu správních orgánů. Opět je tím cíleno na zodpovědnost vlastníka v přístupu ke svému majetku a ve způsobu, jakým zajišťuje svůj majetek například ve vztahu k osobám, kterým jej pronajímá. Tuto povinnost má také jakýkoliv další vlastník nemovitosti. Ať nemovitost nabude od původce odpadu, nebo dřívějšího vlastníka odlišného od původce, je možné stanovit povinnost zajistit nakládání s takovým odpadem. Ani v takovém případě nelze říci, že by se jednalo o nadměrné zatížení takového vlastníka, protože o přítomnosti odpadu v takové nemovitosti by měl vědět a mělo by se to promítnout také například v jeho úvaze o kupní ceně nebo v úvaze nad odmítnutím dědictví.

Je nezbytné zdůraznit, že § 15 odst. 3 a 4 je speciálním ustanovením ve vztahu k § 14. Tedy pokud se jedná o odpady původce, který zanikl, soustředěné v jeho provozovně v okamžiku ukončení činnosti této provozovny, aplikuje se § 15 odst. 3 a následně odstavce 4 a nikoliv § 14. Tento institut by měl společně s obdobným ustanovením u provozovatele zařízení do budoucna omezit vznik nepoužívaných areálů naplněných odpady ohrožujícími životní prostředí.

K § 16 až 19

V návaznosti na úpravu povinností původce odpadu, je i v této části sjednoceno předávání odpadů s přechodem jejich vlastnictví. Zákon jednoznačně vymezuje, že povinnosti provozovatele nastupují v okamžiku převzetí odpadu do zařízení. V tomto okamžiku dochází rovněž k přechodu vlastnictví tohoto odpadu. Jedná se o nejvhodnější okamžik, protože až provedením kontroly odpadu může provozovatel zjistit, zda se skutečně jedná o odpad, který může do zařízení převzít. Součástí převzetí odpadu do zařízení je rovněž předání potvrzení ze strany provozovatele zařízení osobě, která odpad předává. Teprve předáním potvrzení, má osoba, která odpady předává, jistotu, že za další nakládání s tímto odpadem nenese odpovědnost.

Návrh umožňuje, aby se provozovatel zařízení stal vlastníkem odpadu již při nakládce odpadu. Nicméně okamžik přechodu je navázán právě na provedení úkonů souvisejících s převzetím odpadů do zařízení. Protože jedině to zaručuje, že odpady mohl provozovatel zařízení skutečně převzít. Od tohoto okamžiku má provozovatel zařízení k odpadu všechny povinnosti podle tohoto zákona. Přejímku mohou provést jak zaměstnanci provozovatele zařízení, tak na základě vzájemné smlouvy například dopravce odpadu. Nicméně za její správnost a případné převzetí odpadů, které do zařízení nemohou být převzaty, odpovídá provozovatel zařízení.

Na druhou stranu zákon ponechává možnost, aby osoba, která předává odpad do zařízení, byla i nadále vlastníkem tohoto odpadu. Půjde zejména o případy, kdy si provozovatel jednoho zařízení potřebuje své odpady uskladnit v zařízení jiného provozovatele nebo si je potřebuje nechat upravit. Je však nezbytné, aby taková skutečnost jednoznačně vyplývala ze vzájemných dohod mezi ní a provozovatelem zařízení. V takovém případě může vlastník odpadu rozhodovat o tom, komu má být odpad předán. Odpad však musí být předán výhradně v souladu s § 13. Vlastník odpadu může tedy určit pouze provozovatele zařízení nebo obchodníka s odpady, kteří mohou v souladu s tímto zákonem odpad převzít. Pokud vlastník odpadu určí někoho jiného, nemůže tento požadavek provozovatel zařízení splnit, protože jeho jednání by bylo v rozporu s veřejným právem.

Zároveň je třeba zdůraznit, že provozovatel zařízení má všechny povinnosti provozovatele zařízení při nakládání s tímto odpadem podle tohoto zákona, je odpovědný za jakékoliv nakládání s odpadem v rozporu s tímto zákonem po dobu, po kterou je odpad v zařízení, a je odesílatelem v případě přepravy, jedině, za co není odpovědný, je, jak již bylo uvedeno, pokud na základě pokynu vlastníka odpadu předá odpad, osobě, která jej nemůže převzít, nebo jej předá do zařízení, které není určené pro nakládání s odpady. Po dobu, kdy jsou odpady jiné osoby v zařízení, musí být možné je samostatně identifikovat a musí s nimi být nakládáno odděleně tak, aby bylo možné je odlišit od odpadů, které jsou ve vlastnictví provozovatele zařízení.

Oproti dosavadní právní úpravě jsou požadavky na úkony spojené s převzetím odpadu do zařízení upraveny na úrovni zákona, a nikoliv pouze prováděcího právního předpisu. Ostatní požadavky jsou převzaty ze stávajících požadavků na provozovatele zařízení, rozdílem je, že jsou tyto požadavky stanoveny do nejvyšší možné míry společně pro provozovatele jednotlivých druhů zařízení určených pro nakládání s odpady.

Dalším novým požadavkem je požadavek na zajištění předání odpadů do jiného zařízení v případě ukončení provozu zařízení. Princip této povinnosti byl vysvětlen již

u analogické povinnosti původce odpadu a vlastníka nemovitosti ve vztahu k provozovně původce. Odpady musí být ze zařízení předány před ukončením provozu a zrušením povolení provozu zařízení, jinak by se jednalo o nakládání s odpadem mimo zařízení určené pro nakládání s odpadem. Výjimkou je případ, kdy je povolení provozu zrušeno krajským úřadem kvůli pochybením provozovatele zařízení, zde je stanovena lhůta, ve které musí být odpady předány. V případě přetrvávajícího soustředění odpadů v zařízení po dobu této lhůty se nejedná o nakládání s odpady mimo zařízení k tomu určené. Stejným způsobem jako u ukončení činnosti původce v provozovně je i zde stanovena povinnost vlastníka nemovitosti zajistit předání odpadů. I v tomto případě se tato povinnost vztahuje také na každého dalšího vlastníka původního zařízení.

Přísnější úprava ve vztahu k vybraným odpadům, u kterých existuje riziko vysoké kriminality, je převzata ze stávající úpravy u sběru a výkupu odpadu. Tato úprava je vymezena v povinnostech všech provozovatelů zařízení, protože i například zařízení k využití odpadu mohou přebírat odpady přímo od původců. Proto jsou povinnosti upravené v příslušných odstavcích nastaveny na přebírání odpadů od původců včetně fyzických osob. Vyjmuta je přebírání od provozovatele jiného zařízení určeného pro nakládání s odpady, aby se tyto povinnosti zbytečně neřetězily.

Nejpřísnější úprava se vztahuje na kovové odpady, které mají povahu strojního zařízení, obecně prospěšná zařízení, umělecká díla nebo pietní a bohoslužebné předměty nebo jejich části. K jednoznačnému identifikování těchto odpadů je vhodné jako pomůcku využít například katalog zpracovaný Institutem pro udržitelný rozvoj měst a obcí dostupný z: <http://www.institut-urmo.cz/cz/novinky/121-31-01-2014>.

Oproti dosavadní právní úpravě je přidána povinnost monitorovat prostor zařízení kamerovým systémem včetně stanovení doby, po kterou musí být záznamy z tohoto systému uchovávány, a povinnost pravidelně proškolovat pracovníky, kteří plní povinnosti podle těchto ustanovení.

Kamerový systém je obecně Úřadem pro ochranu osobních údajů uznáván za legitimní a legální možnost k ochraně majetku a zdraví osob a k zabezpečení ostatních právem chráněných zájmů.

Povinnosti správce, který provozuje kamerový systém se záznamem, jsou následující:

Kamerový systém nesmí nadměrně zasahovat do soukromí. Tato povinnost je splněna, protože kamerový systém nebude instalován na veřejném prostranství ani v jiných prostorách, kde dochází k interakcím soukromého charakteru, nýbrž bude instalován v prostorách sloužících k podnikání, a to na základě požadavku zvláštního právního předpisu. Omezení soukromí je tak zvaženo již při nyní při přípravě tohoto zvláštního předpisu. Přičemž bylo vyhodnoceno, že nastavené opatření je jedinou možností, jak efektivně bojovat s tímto typem kriminality. Obecně není možné použít kamerový systém v místech, které slouží k soukromým činnostem (například toaleta, umývárna). Pokud je nutné sledovat soukromé prostory, vždy zde musí být vyčleněn prostor, kam kamerový systém nezasahuje. Monitoring soukromých prostor by byl tak jako tak nad rámce požadavků tohoto zákona a je plně v odpovědnosti provozovatele zařízení.

Musí být jednoznačně specifikován účel sledování. Záznamy kamer pak mohou být využity pouze pro stanovené účely, popřípadě pro účely významného veřejného zájmu, jako je boj proti určitému typu kriminality apod. Účelem je i zde plnění právní povinnosti podle tohoto zákona, který navíc sám o sobě sleduje ochranu veřejného zájmu, kterým je v tomto případě snížení množství a závažnosti krádeží kovů, které v některých případech vedou k obecnému ohrožení.

Musí být stanovena lhůta pro uchování záznamů, která by neměla být delší, než je maximálně přípustná doba pro splnění účelu kamerového systému. Po uplynutí této doby by se data měla přemazat novými daty. Je možná výjimka, a to v případě zjištění bezpečnostního incidentu, kdy jsou záznamy předávány orgánům činným v trestním řízení.

Zde provozovatel zařízení opět vychází z ustanovení zákona o odpadech, který délku uchování vymezuje. Tato délka byla nastavena na dobu 30 dnů (odůvodnění této doby je uvedeno níže).

Dále musí být zajištěna ochrana snímacích zařízení, přenosových cest a datových nosičů se záznamy, aby nedošlo k neoprávněnému přístupu, ke změně, zničení, ztrátě nebo jinému neoprávněnému zpracování.

Subjekt údajů musí o kamerovém systému vědět, tzn. být o něm vhodně informován. Správce musí umožnit výkon dalších práv subjektu údajů, zejména právo na další informace o zpracování osobních údajů a právo na námitku.

Další povinnost vyplývá z čl. 30 nařízení GDPR. V souvislosti s pořizováním kamerového záznamu má správce povinnost vést záznamy o činnostech zpracování. Tato povinnost ovšem není úplně nová, záznamy fakticky nahrazují dosavadní registrační formuláře, na rozdíl od dosavadní registrace však tyto záznamy již správce pouze uchovává, tj. nezasílá Úřadu.

Záznam o činnostech zpracování pro kamerový systém musí obsahovat tyto údaje:

- I. Označení správce.
- II. Běžná identifikace správce, tj. subjektu, který provádí zpracování.
- III. Účel zpracování (v daném případě plnění povinnosti stanovené zákonem).
- IV. Popis kategorií subjektů údajů.
- V. Zaměstnanci a příležitostně vstupující osoby do monitorovaného prostoru (dodavatelé, návštěvy apod.).
- VI. Popis kategorií osobních údajů.
- VII. Podoba a obrazové informace o chování a jednání zaznamenaných osob.
- VIII. Příjemci osobních údajů a informace o případném předání osobních údajů do třetích zemí.
- IX. V odůvodněných případech orgány činné v trestním řízení, případně jiné zainteresované subjekty pro naplnění účelu zpracování.
- X. Lhůta pro výmaz (doba uchování záznamu je X dní).
- XI. Záznam zachyceného incidentu je uchován po dobu nezbytnou pro projednání případu.
- XII. Technická a organizační bezpečnostní opatření.
- XIII. Bezpečnostní kryt (řízení přístup k datům, školení oprávněných osob, vedení záznamů o předání nahrávek oprávněným orgánům a osobám)

K přiměřenosti doby uchování záznamů z kamerových systémů:

Podle ÚOOS musí být doba uchování záznamů stanovena tak, že nepřesáhne dobu potřebnou k tomu, aby bylo možné incident zaznamenaný kamerou dále prošetřit a zjistit další nezbytné informace, například pro účely jejich předání příslušným orgánům. Touto dobou je dle Úřadu obvykle nejvýše 7 dnů a v případě příležitostně navštěvovaných prostor až 14 dnů, přičemž v odůvodněných případech může správce osobních údajů tuto dobu prodloužit. A to se jedná o bytový dům, kde lze výrazně zasáhnout do soukromí osob.

Lhůta nastavená v zákoně odpovídá době, kdy se orgány činné v trestním řízení dozví o podezření, že byl spáchán trestný čin, do doby, kdy zahájí trestní stíhání. Nutno respektovat skutečnost ověřenou v praxi, že nelze předpokládat, že se orgány činné v trestním řízení dozví o spáchání trestného činu bezprostředně po jeho spáchání, naopak může dojít k velké prodlevě a nesmí být v mezidobí trestní řízení zmařeno tím, že by byl kamerový záznam smazán.

Z pohledu trestního řízení hovoříme o „postupu před zahájením trestního řízení“ (tzv. fáze prověřování) ve smyslu § 158 a násl. trestního řádu, kdy nejprve policejní orgán provede neodkladné a neopakovatelné úkony. Dle § 159 odst. 1 písm. a) policejní orgán je povinen prověřit skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, na to má lhůtu dva měsíce od jejich přijetí. Proto je nastavená lhůta přiměřená, aby nedošlo ke zmaření trestního řízení.

K § 20

Provádění sběru recyklovatelných odpadů ve školách má velmi důležitý vliv na rozvoj povědomí o třídění odpadů a správném nakládání s komunálními odpady. Umožnění školního sběru mimo zařízení určená pro nakládání s odpady předpokládá ve své preambuli také rámcová směrnice. Školy proto mohou přebírat v rámci osvěty odpady papíru, plastů a kovů z domácností, tedy od nepodnikajících fyzických osob. S ohledem na takto provedené vymezení se bude jednat o komunální odpady těchto materiálů.

Soustředování odpadu v rámci školního sběru je jeho shromažďováním. Soustředování odpadů v rámci školního sběru tak není provozováním zařízení ke sběru odpadů a škola má k soustředěnému odpadu povinnosti původce odpadu.

Zároveň je ponechán vztah obce k takovému komunálnímu odpadu. Škola se stává vlastníkem a plní všechny povinnosti, které má původce podle tohoto zákona, a to zejména povinnost předat odpady do zařízení určeného pro nakládání s odpady. Škola může být příjemcem prostředků, které jí za odpad provozovatel zařízení poskytne. Původcem odpadu převzatého školou je však obec, na jejímž území se škola nachází. Ve vztahu k tomuto odpadu ale obec nevykonává žádné povinnosti původce s výjimkou povinnosti podat roční hlášení o produkci a nakládání, samozřejmě, pokud překročí ohlašovací limity. Škola má povinnost ohlásit obci množství převzatých odpadů, a to do 15. ledna za předchozí kalendářní rok. Tuto povinnost má škola i v případě, že obec roční hlášení o produkci a nakládání nepodává. Důvodem je zavedení povinných recyklačních cílů pro obce, které musí odpad převzatý v rámci školního sběru do plnění tohoto cíle započítat.

K § 21 až 24 a přílohám č. 2, 3 a 4

Zákon jednoznačně zakotvuje, že provozovatelem zařízení může být pouze právnická nebo podnikající fyzická osoba se sídlem nebo s odštěpným závodem na území České republiky. Toto omezení bylo doposud dovozováno pouze výkladem. Tento přístup je zvolen s ohledem na rizika pro životní prostředí a zdraví lidí, která jsou spojená s provozem zařízení a se související nezbytnou možností provádění kontrol u provozovatele a s vymáháním jeho povinností.

Nový zákon přebírá požadavek dosavadní právní úpravy, aby zařízení určená pro nakládání s odpady získala povolení krajského úřadu ke svému provozu. Nově je povolení vydáváno v rozsahu katalogu činností, který je uveden v příloze č. 2 k zákonu o odpadech. Tento katalog umožňuje na rozdíl od dosavadní právní úpravy jednoznačně rozlišit celkové množství a rozmístění jednotlivých typů zařízení (činností) na území České republiky.

Nově jsou s ohledem na skutečnost, aby byly požadavky na žádost vymezené ve správním řádu doplněny právním předpisem stejné právní síly, požadavky na obsah žádosti o povolení provozu zařízení vymezeny v příloze č. 3 k zákonu. Tato příloha rovněž vymezuje požadavky na obsah samotného povolení, které se doposud odvozovaly od požadavků na obsah žádosti a dále požadavky na obsah zprávy o revizi.

Oproti dosavadní právní úpravě je jinak upravena výjimka z povinnosti provozovat zařízení pouze na základě povolení. Výjimka je nově nastavena tak, aby zcela odpovídala požadavkům rámcové směrnice. V příloze č. 4 jsou zařízení, na která se výjimka vztahuje, vymezena včetně omezení druhů a množství odpadů, které mohou být do takového zařízení

přijímány. Oproti dosavadní právní úpravě by nemělo dojít k pochybnostem, zda je možné konkrétní zařízení provozovat bez povolení krajského úřadu či nikoliv. Aby bylo dosaženo ještě větší jistoty ohledně této otázky, má provozovatel takového zařízení povinnost ohlásit provoz zařízení ještě před jeho zahájením. Krajský úřad má pak možnost posoudit hlášení, a pokud by zařízení podmínkám výjimky neodpovídalo, může provozovatele upozornit, případně zasáhnout pomocí dalších nástrojů, které mu zákon dává. Rovněž je zachována výjimka získat povolení krajského úřadu pro malá zařízení pro nakládání s biologicky rozložitelnými odpady. Tato zařízení budou provozována na základě souhlasu obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Nově bude, s výjimkou mobilních zařízení, která mohou být teoreticky provozována ve všech obcích na území České republiky, účastníkem řízení o vydání povolení provozu zařízení obec, na jejímž území se zařízení nachází. Doposud byla obec účastníkem přímo na základě zákona pouze v případě zařízení určeného ke sběru odpadu.

Zachována je dosavadní právní úprava práv a povinností při přechodu zařízení na jiného provozovatele. Oproti stávající právní úpravě je však doplněn postup pro případ, že je další provozovatel právním nástupcem provozovatele původního ve smyslu přechodu všech práv a povinností (tzv. univerzální sukcese), V případě takového přechodu povolení provozu zařízení nezaniká, ale musí být provedena jeho změna tak, aby byly doplněny nové údaje.

V zájmu sjednocení přístupu krajských úřadů je nově jednotně nastaveno, že povolení se vydává na dobu neurčitou. Tento přístup je zvolen s ohledem na umožnění dlouhodobých investic do odpadových zařízení. Z tohoto důvodu je možné u mobilních zařízení zavést povolování na dobu určitou, protože zde nejsou pořizovací náklady tak velké. Důležitou změnou, která doplňuje zavedení vydávání povolení na dobu neurčitou, je jednoznačné nastavení pravidel pro aktualizaci povolení provozu zařízení.

Povolení provozu zařízení na dobu neurčitou je doplněno pravidelnou revizí povolení, která umožňuje uvedení povolení provozu zařízení do souladu s platným právem, i kdyby byla úprava povolení a provozního řádu po některé z novelizací právních předpisů opomenuta.

Revizi je povinen provést provozovatel zařízení do šesti let od vydání povolení nebo jeho poslední změny. Pokud bylo povolení měněno, lhůta šesti let začíná běžet od poslední provedené změny povolení znovu. Předpokladem je, že krajský úřad v jakémkoliv změnovém rozhodnutí zohlední všechny předpisy ve znění účinném v době vydání změnového rozhodnutí. Krajské úřady by si měly být vědomy, že opomenutím důkladného sladění povolení s platnými předpisy umožňují provozovateli postupovat v rozporu s těmito předpisy, protože zde existuje předpoklad správnosti správního rozhodnutí a provozovatel je tak v dobré víře, že postupuje správně.

Požadavky na revizi jsou vymezeny v příloze č. 3. Provozovatel je povinen přezkoumat aktuálnost všech údajů uváděných v žádosti o povolení provozu a v provozním řádu.

K § 25

Podmínky pro zrušení nebo změnu povolení provozu zařízení jsou nastaveny obdobně jako v dosavadní právní úpravě. Doplněna jsou logická provázání se zbytkem navrženého textu (např. změna povolení v souvislosti se změnou povolení, že věc přestává být odpadem). Oproti dosavadní právní úpravě jsou doplněny dva nové důvody pro zrušení povolení. Prvním je nedodržení povinností kontrolované a povinné osoby podle kontrolního řádu. Zároveň je dále zpřísněno odebrání povolení v případě poskytnutí úhrady v hotovosti a nevedení zvláštní evidence u kovových odpadů.

Kontrolní řád neumožňuje rozlišení mezi jednotlivými skutkovými podstatami porušení součinnosti výběrem pouze některých skutkových podstat. K tomu by měl orgán zvažující

odebrání povolení přihlédnout. Důvodem pro odebrání povolení by měla být pouze závažná porušení vytvoření kontrolních podmínek a poskytnutí součinnosti, vedoucí k znemožnění zjištění, zda docházelo k nezákonnému nakládání s odpady nebo jiné činnosti v rozporu s tímto zákonem.

V případě ukončení provozu zařízení dochází k zániku povolení. K zániku povolení dochází rovněž při zániku provozovatele bez právního nástupce. Problematika předání odpadů ze zařízení související s ukončením provozu zařízení a zrušením povolení je vysvětlena v komentáři k povinnostem provozovatele zařízení. Jednoznačně jsou vymezeny situace, kdy dochází k zániku povolení.

K § 26

Zákon nově zavádí institut obchodování s odpady pro osoby, které nejsou provozovatelem zařízení určeného pro nakládání s odpady, do kterého nebo ze kterého odpad směřuje. Provádět obchodování s odpady bude možné pouze na základě povolení k obchodování s odpady. Povolení nemusí mít provozovatel zařízení při obchodování s odpady, které vstupují do nebo vystupují ze zařízení, které provozuje. Více k obchodování s odpady v komentáři k § 44. Obchodníkem může být pouze právnická nebo podnikající fyzická osoba se sídlem nebo s odštěpným závodem na území České republiky. Důvody pro toto omezení jsou stejné jako v případě provozovatele zařízení, tj. ochrana životního prostředí a zdraví lidí a s tím spojená potřeba zajištění kontrol a vymáhání zákonných povinností u obchodníka.

K § 27

Aby byl institut odebírání povolení účinný, je nezbytné nastavit také omezení možnosti získat nové povolení, pokud bylo povolení již dříve odebráno. Toto omezení počítá i s omezením pro případ založení, nebo využívání jiné právnické osoby. Toto omezení se nevztahuje na změny povolení jiného již existujícího zařízení.

K § 28 a 29

Oproti dosavadním předpisům upravujícím odpadové hospodářství je vzorkování upravené přímo v zákoně o odpadech. Nastaveny jsou základní požadavky na to, kdo může vzorkování provádět, na kvalifikaci těchto osob a také na způsob, jak je tato kvalifikace prokazována. Kromě odborně způsobilých osob bude moci konkrétní odběr vzorků provádět osoba, kterou odborně způsobilá osoba před prováděním odběru proškolila. Požadavky na vzorkování odpadu budou vycházet z existujících norem. Odkaz na konkrétní normy bude proveden v prováděcím právním předpisu, aby se zamezilo provádění novelizace zákona v případě změn norem.

K § 30

Ustanovení umožňuje nastavit technické podmínky pro soustředování odpadu prováděcím právním předpisem. Je vymezena možnost neshromažďovat nebezpečné odpady odděleně, pokud krajský úřad povolil jejich mísení podle § 72. Zároveň se nastavuje výjimka z povinnosti soustředovat ostatní odpad odděleně. Výjimka je zde nastavena pro všechny možnosti soustředování ostatních odpadů, tedy jak u původce, tak v zařízení určeném pro nakládání s odpadem. Soustředovat ostatní odpady neodděleně je možné pouze na základě souhlasu obecního úřadu obce s rozšířenou působností v případě, že se jedná o shromažďování odpadu u původce a soustředování odpadu v malém zařízení, a souhlasu krajského úřadu v ostatních případech, protože krajský úřad neoddělené soustředování odpadu v zařízení určeném pro nakládání s odpady upravuje v rámci povolení

provozu zařízení. V případě, kdy jde o soustředování odpadů v zařízení určeném pro nakládání s odpady, které nepodléhá povinnosti získat povolení provozu zařízení, uděluje povolení rovněž krajský úřad.

K § 31

Oproti dosavadní právní úpravě vyžaduje nový zákon, aby byl sklad odpadu provozován jako zařízení určené pro nakládání s odpady, tedy pouze na základě povolení krajského úřadu, nebo v případě skladů, pro které je udělena výjimka na základě ohlášení provozu. Důvodem jsou jednak praktické problémy, které přináší současná praxe, kdy v řadě případů není zřejmé, zda se v konkrétním případě jedná o sklad odpadu, nebo o zařízení ke sběru odpadu. Druhým důvodem je uvedení českých právních předpisů do souladu s rámcovou směrnicí, která považuje skladování odpadu za jeden ze způsobů využívání nebo odstraňování odpadu a jako takové podléhá požadavku rámcové směrnice, aby bylo provozováno pouze v povoleném zařízení, nebo aby byla nastavena jednoznačná výjimka z povinnosti získat povolení, omezující odpady a kapacitu, a byl veden registr takových zařízení. Výjimka z povinnosti získat povolení je nastavena pro skladování vlastních ostatních odpadů původce. Výjimka je formulována tak, že se týká pouze odpadu, který vzniká při činnosti původce tak, aby se nevztahovala na provozovatele zařízení, který se stal původcem odpadu, protože provedl jeho úpravu.

Doba, po kterou mohou být odpady skladovány, je v souladu s evropskými předpisy 1 rok nebo 3 roky podle toho, zda jsou odpady určeny k dalšímu využití nebo odstranění. Směrnice o skládkách odpadů umožňuje skladovat odpady po dobu delší než 1 nebo 3 roky, požaduje však, aby sklad odpadu v takovém případě splnil požadavky na skládku odpadu z hlediska zabezpečení. K situacím, kdy je odpad nezbytné skladovat po delší dobu, dochází zejména u odpadů, pro jejichž zpracování v současné době neexistují potřebné technologie. Proto je krajskému úřadu umožněno na základě odůvodněné žádosti provozovatele povolit provozování skladu, ve kterém budou odpady skladovány po delší dobu. Prováděcí právní předpis stanoví pro takové zařízení technické požadavky, které budou přebírat požadavky na skládku odpadu relevantní pro skladování odpadu.

Oproti současnému zákonu je jednoznačně specifikováno, kdy je nezbytné, aby bylo v zařízení ke zpracování odpadů povoleno skladování. Je tomu tak v případě, že jsou v zařízení mimo technologii zpracování uloženy odpady po dobu delší než 9 měsíců. Takové vymezení mimo jiné umožňuje jednoznačné zařazení podle zákona o integrované prevenci.

K § 32

Omezení doby, po kterou mohou být odpady soustředěny, je vysvětleno v komentáři k § 10. Pokud je zařízení ke sběru odpadu povoleno zároveň jako zařízení ke skladování odpadu, počítá se v takovém případě lhůta vztahující se ke skladování odpadu.

Změnu oproti dosavadnímu zákonu o odpadech představuje omezení sběru odpadu prostřednictvím mobilního zařízení. V současné době není možné zkontrolovat, zda provozovatel mobilního zařízení předal dále legálním způsobem odpady, které přijal, nebo se jich nelegálně zbavil. Této nemožnosti využívá řada osob k nelegálnímu nakládání s odpady, navíc využívají evidenčního předávání odpadu mezi několika mobilními zařízeními tak, aby nebylo možné skutečné nakládání s odpady nikdy dohledat. Nemožnost kontroly mobilních zařízení by měla být omezena zákazem předávání odpadu mezi mobilními zařízeními. Mobilní sběr je také v § 19 omezen u rizikových odpadů, pro které je stanoven přísnější režim jejich přebírání do zařízení. Zakázáno je rovněž využívání mobilního zařízení v případě přeshraniční přepravy, a to jak v podobě zařízení, které odpady odesílá, tak přijímá.

K § 33

Nově je úprava odpadu vymezena samostatně. Obdobně jako skladování může úprava odpadu předcházet jak jejich využití, tak odstranění. Tyto způsoby nakládání tedy lze zahrnout buď do využití, nebo odstranění v širším smyslu. Nejedná se však o konečné využití nebo odstranění odpadu, proto je vhodné tyto činnosti od odstranění nebo využití odpadu odlišit. Na výstupu ze zařízení na úpravu odpadu jsou vždy odpady, které musí být předány pouze do zařízení určeného pro nakládání s odpadem. Jedná se tedy o předúpravu před konečným využitím nebo odstraněním. Důležité je také odlišit od úpravy odpadu běžné činnosti původce odpadu, jako je třídění odpadu nebo změna objemu odpadu za účelem usnadnění shromažďování nebo přepravy odpadu, které nemusí probíhat v zařízení určeném pro nakládání s odpady.

K § 34

Jak vyplývá již z předchozího komentáře, využití odpadu je nově vymezeno úžeji tak, že se jedná o konečné nakládání s odpadem, tedy že se odpady stanou součástí povrchu terénu, jsou zapracovány do nového výrobku, přestávají být odpadem nebo jsou přeměněny na energii. Lze si představit, že v zařízení na využití odpadu může probíhat stejná činnost jako v zařízení na úpravu odpadu, rozdíl může spočívat pouze v tom, že ze zařízení na úpravu vystupují upravené odpady a ze zařízení na využití odpadu vystupuje upravený materiál, který přestal být odpadem. Samozřejmě je možné, že je zařízení povoleno pro oba způsoby nakládání s odpadem a může z něj vystupovat jak upravený odpad, tak výrobek z odpadu.

Nově jsou nastaveny požadavky na přípravu k opětovnému použití. Výrobek k opětovnému použití musí splnit všechny požadavky ostatních právních předpisů, které podmínky pro prodej použitého zboží upravují. Na výstupu přestává být věc připravená k opětovnému použití odpadem. Je nezbytné rozlišovat mezi postupy v rámci opětovného použití a přípravou k opětovnému použití. V rámci přípravy k opětovnému použití dochází k opravě nebo čištění věcí, které již byly zařazeny jako odpad. Například čištění nebo oprava věcí, které jejich vlastník předal s vědomím, že budou opětovně používány k původnímu účelu, není nakládáním s odpadem.

Je zachována stávající možnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností vyřešit mimořádné případy předáním odpadu do zařízení, přičemž je nastavena povinnost provozovatele odpady převzít. Nově je dána tato možnost rovněž krajskému úřadu.

S účinností nového zákona by měly správní úřady mnohem přísněji pohlížet na zasypávání jako způsob využívání odpadů. V režimu dosavadního zákona bylo využívání odpadů na povrchu terénu často zneužíváno k odstraňování odpadů.

K § 35

Nový přístup k energetickému využití odpadu, tedy rozšíření toho, co je možné pod tento pojem zahrnout, byl představen již v komentáři k § 10. U komunálního odpadu je v souladu s rámcovou směrnicí pro to, aby mohlo být jeho spalování považováno za energetické využití, požadována minimální energetická účinnost.

S ohledem novelizovanou rámcovou směrnicí je zakázáno spalovat odděleně soustředěvané komunální odpady. Výjimkou může být odpad, který vzniká při zpracování takovýchto odpadů a není dále recyklovatelný. Vzhledem k tomu, že by provádění analýzy, zda je předání jimi produkovaného výmetu z dotřídění na energetické využití v souladu s hierarchií nakládání s odpady, bylo pro provozovatele velmi náročné, budou nastavena kritéria, která musí tento výstup splnit prováděcím právním předpisem. Prováděcí právní předpis bude zajišťovat, že k energetickému využití nebudou předávány žádné výstupy z úpravy oddělených složek komunálního odpadu, které je v souladu s hierarchií odpadového hospodářství možné recyklovat.

K § 36

V obecných požadavcích na odstraňování odpadu nedochází oproti dosavadnímu zákonu o odpadech ke změnám. Pouze byl s ohledem na novelizované znění rámcové směrnice a novelizované směrnice o skládkách doplněn zákaz odstraňování odděleně soustředovaných komunálních odpadů. V případě recyklovatelných odpadů je přístup stejný jako v případě předchozího ustanovení, pouze v tomto případě má samozřejmě přednost rovněž energetické využití odpadu. Proto bylo přímo do zákona doplněno kritérium výhřevnosti, které by mělo zaručit, že energeticky využitelný výstup z úpravy odděleně soustředovaných komunálních odpadů nebude předáván k odstranění. To odpovídá požadavkům Státní energetické koncepce, aby došlo k významnému zvýšení využití odpadů v zařízeních na energetické využívání odpadů s cílem dosáhnout až 100 % využití spalitelné složky odpadů po jejich vyřídění do roku 2024.

K § 37 až 43

Nově je jednoznačně stanoveno, že vše ukládané na skládku je odpadem. Tento logický předpoklad není v současné době respektován a dochází například k ukládání výrobků z odpadu, aniž by z nich byl jakýkoliv užitek, a vyvedení z odpadového režimu tak slouží pouze k obcházení povinnosti platit za ukládání odpadu na skládku poplatků. Nastavena je výjimka pouze pro konstrukční prvky skládky, které byly nedávno nově vydefinovány v technických normách pro skládkování. Jedná se o konstrukce odplynění a odvodnění. U těchto věcí se používají primární suroviny, případně kvalitní recykláty.

Návrh představuje tři rovnocenné varianty finančního zajištění první fáze provozu skládky. Ve všech třech případech finančního zajištění musí toto zajištění efektivně kryt možné škody z provozu skládky či náklady na jejich odstranění tak, aby byl zajištěn účel zákona. K tomuto účelu slouží znalecký posudek, který možné škody či výši částky kvalifikovaně odhadne.

Oproti dosavadní právní úpravě je jinak nastaven požadavek na přechod mezi jednotlivými fázemi provozu skládky. Doposud krajský úřad schvaloval pouze provozní řád nové fáze skládky, nově bude přechod vycházet ze změny povolení provozu zařízení. Tato konstrukce odpovídá tomu, že většina skládek je v současné době provozována v režimu zákona o integrované prevenci, a tam musí rovněž mezi jednotlivými fázemi dojít ke změně integrovaného povolení. Tímto ustanovením je také transponován požadavek čl. 13 písm. b) směrnice o skládkách odpadů, který požaduje souhlas s uzavřením skládky. Zároveň tím není dotčena stávající možnost, aby byly na jedné skládce provozovány jednotlivé fáze provozu skládky současně.

Ukončení druhé fáze provozu skládky je ukončením jejího provozu ve smyslu čl. 13 směrnice o skládkách odpadů. Provedení kontroly a následná změna povolení, která plně nahrazuje použité spojení „udělení souhlasu provozovateli“, tak představují splnění písmene b) tohoto článku směrnice.

Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech dochází k jednoznačnějšímu vymezení odpadů, na které se vztahuje omezení skládkování. S ohledem na nedostatečné kapacity a požadavky evropských předpisů je rovněž navrženo jeho posunutí na rok 2030 (dle změny směrnice o skládkách odpadů provedené směrnicí 2018/850/EU „členské státy usilují o zajištění toho, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci nebo jinému využití, zejména komunální odpad, s výjimkou odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES“).

Nastavení parametru biologické stability (prostřednictvím stanovení respirační aktivity) fakticky zakazuje ukládání biologicky rozložitelné složky obsažené ve směsném

komunálním odpadu, protože s ohledem na stávající znění vyhlášky č. 294/2005 Sb. je tato složka jediným možným biologicky rozložitelným odpadem, který může být ukládán na skládku. Tento zákaz tedy odpovídá stávajícímu zakazu ukládání směsného komunálního odpadu. Kritérium výhřevnosti, vymezuje přesněji oproti současné úpravě odpady, které jsou ještě energeticky využitelné. Rovněž u kritéria recyklovatelnosti bylo jednoznačně stanoveno, co recyklovatelnost znamená. Jistota bude podpořena jednoznačným výčtem stanoveným prováděcím právním předpisem. Takovéto jednoznačné vymezení je důležité také s ohledem na skutečnost, že tyto odpady jsou od účinnosti zákona zpoplatněny při ukládání na skládku vyšší sazbou poplatku.

Zákon rovněž nastavuje výjimky ze zakazu skládkování. Smyslem zakazu skládkování je přesunutí odpadů ze skládek, do zařízení na jejich využití. Zároveň je nutné počítat s odstávkou odpadového zařízení. Pokud tedy bude zařízení, do kterého odpad, který je zakázáno ukládat na skládku, běžně směřuje, odstaveno, mohou být odpady ukládány na skládku. Aby se zamezilo zneužívání takové situace, je poplatek za ukládání na skládku v takovém případě nastaven na 1850 Kč.

Další výjimku představuje odpad uložený na skládku v rámci řešení následků krizové situace podle krizového zákona. Tento odpad mimo jiné nepodléhá při svém uložení poplatku, pouze odvodu na rekultivační rezervu.

Posun termínu omezení skládkování oproti současnému zákonu nebude s ohledem na další nástroje, které zákon nastavuje mít tak výrazné dopady, jako by byl posun tohoto termínu bez přijetí nového zákona. Tyto nástroje by totiž měly přispívat, ke zvyšování míry recyklace odpadů nebo alespoň jejich energetického využívání. Prvním z těchto nástrojů je postupné navyšování poplatku za ukládání odpadů, které bude od roku 2030 zakázáno ukládat na skládku.

Zásadním nástrojem pro podporu recyklace je jednoznačné nastavení cílů pro podíl vytríděných odpadů produkovaných v rámci obecního systému nakládání s komunálním odpadem a obdobným způsobem nastavená sleva na skládkování odpadů. Základní podmínkou kvalitní recyklace je primární vytrídění odpadů. Tento nástroj je důležitý zejména ve spojení se zákazem spalování nebo skládkování takto vytríděných odpadů s výjimkou výmětu z jejich dotřídování, ale i tento výmět může být spálen nebo uložen na skládku, pouze pokud není recyklovatelný a v případě odstranění ani energeticky využitelný. To by mělo nasměrovat takové odpady, které jsou dnes velmi často skládkovány, směrem k recyklaci a energetickému využití.

Energetické využití bude podpořeno samotnou povinností vytrídění odpadů. Nejdůležitějším krokem, který musí obce provést, aby byly schopné nastavené cíle splnit je zavedení důsledného sběru biologicky rozložitelných odpadů. Tento tok bude důležitým zdrojem vstupního materiálu pro bioplynové stanice.

Předkladatel se domnívá, že posilování sektoru nakládání s bioodpady včetně materiálového a energetického využití nebude odkladem zakazu skládkování recyklovatelných a využitelných odpadů na rok 2030 ohroženo. Vzhledem k tomu, že je zákonem o odpadech stanoveno povinné třídění biologicky rozložitelných odpadů, musí být rozvíjena i následná infrastruktura pro zpracování vytríděných bioodpadů (kompostárny, bioplynové stanice). Návrh zákona o odpadech stanovuje nově třídící cíle pro komunální odpad pro obce (pro roky 2025, 2030, 2035). Tyto cíle jsou stanoveny na úrovních – 60 %, 65 % a 70 %. Tyto cíle znamenají, že obce budou muset zajistit vytrídění podstatně většího množství jednotlivých složek komunálních odpadů než doposud (přičemž bioodpady budou tvořit podstatnou část tohoto navýšení). Bez důkladného vytrídění bioodpadů nebude možné plnění cílů dosáhnout. Množství vytríděných bioodpadů by mělo narůstat, což potvrzují i údaje z let 2015-2017. S navyšujícími se cíli bude muset být vytríděn také bioodpad s obsahem živočišných složek, který je vhodný zejména ke zpracování v bioplynových stanicích. To by mělo dále přispívat k plnění cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie.

Požadavky na tvoření rekultivační rezervy a způsob jejího využívání byly doplněny o jednoznačnější pravidla pro nakládání s vytvořenou rezervou v případě změn provozovatele skládky nebo jeho zániku.

S ohledem na inflační vývoj od okamžiku, kdy byla výše rezervy stanovena v dosavadním zákoně o odpadech, je odvod na vytváření rezervy v návrhu navýšen, aby odrazil aktuální cenovou hladinu.

K § 44

Nově je do odpadových předpisů zaveden institut obchodování s odpady. Definice obchodníka s odpady byla již v dosavadním zákoně o odpadech. Osobou, která však doposud mohla obchodovat s odpady, byl pouze provozovatel zařízení. Z definice obchodování s odpady vyplývá, že obchodník může tímto způsobem nakládat pouze s odpady, které mají kladnou hodnotu. To mimo jiné zajišťuje ochranu životního prostředí, protože u odpadů, které mají kladnou hodnotu, nelze předpokládat, že je bude chtít někdo nějakým nelegálním způsobem odstranit. Tento princip je zde jednoznačně zachycen, je zde však pamatováno na skutečnost, že k platbě nemusí dojít, i když má odpad kladnou hodnotu. Osoba, která odpady obchodníkovi předává, nemůže být trestána za to, že ji obchodník nezaplátil, i když měl.

Ochrana životního prostředí je dále zajištěna tím, že obchodník s odpady musí mít v okamžiku, kdy odpady přebírá, zajištěno nakládání s nimi v zařízení určeném pro nakládání s odpady nebo předání dalšímu obchodníkovi, přičemž přebírající obchodník má povinnost mít zajištěno převzetí odpadů do zařízení. Návrh tak umožňuje řetězení nejvýše dvou obchodníků. Zároveň návrh požaduje, aby bylo zřejmé, který z obchodníků je za odpad odpovědný během přepravy. Fakticky tak mohou nastat dvě různé varianty. V první převezme odpad do vlastnictví v místě skládky první obchodník a je odpovědný za odpad až do okamžiku jejich vykládky v zařízení, kde vlastnictví přejde na druhého obchodníka a pak rovnou na provozovatele zařízení. Druhou možností je, že v okamžiku skládky přejde vlastnictví na prvního obchodníka a pak rovnou na obchodníka druhého, který je odpovědný za odpad až do okamžiku předání do zařízení.

U odpadů, které mají kladnou hodnotu, má tento institut a to, jak je nastaven, velký význam i pro fungování tržního prostředí. Pro obchodníka s odpady je důležité, aby nemusel svým dodavatelům sdělovat údaje o svých odběratelích, což je s ohledem na způsob přenosu odpovědnosti a způsob vedení evidence zajištěno.

Je třeba zdůraznit, že pokud obchodník přijímá nebo přepravuje odpady do své provozovny, nejedná se o obchodování s odpady, ale o jejich sběr. Taková provozovna musí být povolena jako zařízení pro nakládání s odpady.

K § 45

Zprostředkování nakládání s odpadem je institutem, který mimo jiné přináší možnost zajišťovat pro původce odpadu nakládání s veškerým odpadem, který produkuje. Doposud byl takový postup řešen prostřednictvím mobilního zařízení ke sběru odpadu, přes které fiktivně procházely všechny odpady takového původce, přestože s nimi bylo nakládáno zcela jiným způsobem a provozovatel mobilního zařízení je ve skutečnosti nikdy nepřevzal. Používání tohoto institutu by mělo dojít k vyčištění odpadové evidence od toho, aby v ní byly uváděny osoby a zařízení, které s daným odpadem nenakládají.

Tento institut bude fungovat tak, že zprostředkovatel uzavře s provozovatelem zařízení smlouvu, že tento převezme odpady, které do zařízení předají klienti zprostředkovatele. Zprostředkovatel se neuvádí v odpadové evidenci, nevede odpadovou evidenci a ani není v žádném okamžiku vlastníkem daného odpadu.

Je nezbytné zdůraznit, že za zprostředkovatele ve smyslu tohoto zákona se považují pouze osoby, které provádějí zprostředkování popsáním způsobem. Osoba provádějící zprostředkování podle § 2445 a následujících občanského zákoníku není zprostředkovatelem podle tohoto zákona, a to včetně případu, kdy zařídí uzavření smlouvy o předání odpadů mezi původcem odpadu a provozovatelem zařízení. Z hlediska soukromého práva se v případě smlouvy mezi původcem odpadu a zprostředkovatelem nakládání s odpady jedná spíše o smlouvu příkazní.

K § 46

Povinnosti související s přepravou odpadu odpovídají dosavadní právní úpravě. S ohledem na rizika spojená s přepravou odpadů a faktické nemožnosti zkontrolovat, jak je s odpady během přepravy nakládáno, je jednoznačně nastavena doba, po kterou mohou být odpady po území České republiky přepravovány. Navržená doba je dostatečná k přejetí území Česka v jakémkoliv směru. S ohledem na vyšší rizika, která jsou spojená s odpady ze zdravotnické nebo veterinární péče a dále s biologickými odpady, která podléhají rozkladu, je zde doba omezena na 24 hodin. Omezení na dobu 24 hodin se vztahuje i na odpady ze zdravotnické nebo veterinární péče, které nejsou biologickými odpady.

K § 47 až 58 a příloze č. 8

Znění dosavadního zákona je zachováno, s výjimkou některých ustanovení, která bylo třeba na základě zkušenosti zpřesnit.

Možnost vnitrostátně zakázat přeshraniční přepravu odpadů do České republiky za účelem odstranění s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze představuje tzv. opatření k provádění zásad blízkosti, priority využití a soběstačnosti, které umožňuje členským státům přijmout čl. 11 odst. 1 písm. a) nařízení 1013/2006. Česká republika řádně ohlásila Evropské komisi přijatá opatření v souladu s čl. 11 odst. 6 nařízení 1013/2006 a uvádí je každý rok v reportingu podle čl. 51 odst. 2 nařízení 1013/2006.

Je zpřesněn výčet důvodů, kdy ministerstvo v návaznosti na čl. 11 bod 1 písm. c) a čl. 12 bod 1 písm. d) nařízení 1013/2006 může vznést námitku proti oznámené přeshraniční přepravě. Zpřesnění vychází ze zkušenosti s obcházením stávajícího zákazu. Zároveň na rozdíl od stávající úpravy, která neumožňuje rozlišit závažnost porušení předpisů, navržené znění § 48 odst. 2 nově dává ministerstvu možnost, aby tento zákaz aplikovalo jen v případě významného porušení předpisů na úseku odpadového hospodářství. Ze zákazu se vypouští dopravce odpadů a zákaz se naopak rozšiřuje na případy, kdy oznamovatel nebo příjemce nesplnil uložené nápravné opatření a vztahuje se nově i na působení oznamovatele a příjemce ve statutárních orgánech oznamovatele a příjemce.

Působnost obecního úřadu obce s rozšířenou působností v případě potřeby zajistit v naléhavém případě bezpečné uskladnění odpadů z nedokončené nebo nedovolené přepravy podle čl. 22 bod 9 a čl. 24 bod 7 nařízení 1013/2006 se přenáší na krajský úřad, který je logicky vhodnějším orgánem veřejné správy jakožto orgán vydávající souhlasy k provozování zařízení k nakládání s odpady.

Na základě zkušeností s nejednoznačným postavením rozhodnutí krajských úřadů v případech přeshraniční přepravy odpadů a s ohledem na ustanovení čl. 28 nařízení 1013/2006 se při přeshraniční přepravě nepřihlíží k rozhodnutí krajského úřadu v pochybnostech, zda je věc odpadem.

V příloze zákona upravující způsob a podmínky stanovení druhu a výše finanční záruky nebo odpovídajícího pojištění ve smyslu článku 6 nařízení 1013/2006 se zpřesňuje znění obecných podmínek pro zajištění záruky nebo pojištění, zjednodušuje se způsob

kalkulace a úprava tabulek obsahujících jednotkové ceny za alternativní nakládání s odpadem a za skladování odpadu, které jsou používány pro kalkulaci.

S ohledem na specifika řízení o přeshraniční přepravě odpadů jako úpravy adaptační na nařízení Evropské unie obsahuje tento oddíl odchylky vůči správnímu řádu. Řízení, která jsou vedena na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů, se věcně i procesně řídí přímo použitelným nařízením Evropské unie o přepravě odpadů (nařízení 1013/2006), správní řád se uplatňuje podpůrně. Účastníky řízení jsou ve více než dvou třetinách řízení zahraniční osoby.

Vylučuje se odkladný účinek opravného prostředku proti rozhodnutí ministerstva o námitce, přičemž námitka je termínem podle nařízení 1013/2006 a de facto je nesouhlasem s oznámenou přepravou. Účelem námitky je zabránit oznámené přepravě; pokud by odkladný účinek rozkladu nebyl vyloučen, námitka vznesená podle nařízení 1013/2006 by až do rozhodnutí o rozkladu neplatila, tudíž by v té době mohla být uskutečňována přeshraniční přeprava, se kterou ministerstvo nesouhlasí.

Obdobně je vyloučen odkladný účinek opravného prostředku v dalších ustanoveních. Povinnosti podle čl. 22 – 25 nařízení 1013/2006 musejí být splněny bezodkladně resp. ve lhůtách stanovených přímo použitelným nařízením 1013/2006. Pokud je splnění těchto povinností ukládáno rozhodnutím (tj. pokud je osoby odpovědné za přepravu nesplní dobrovolně), lhůty stanovené nařízením nelze bez vyloučení odkladného účinku dodržet.

V § 50 je upraven institut fikce vzdání se práva odvolání proti rozhodnutí ministerstva o souhlasu s přeshraniční přepravou, stejně jako ve stávajícím zákoně o odpadech. Fikce vzdání se práva odvolání proti souhlasnému rozhodnutí je procesní opatření, které adaptuje postup podle správního řádu na ustanovení přímo platného nařízení 1013/2006. Z hlediska účastníků řízení, zejména zahraničních, i z hlediska ministerstva jako správního orgánu je tento institut zjednodušením, které je bez problémů uplatňováno již od přistoupení ČR k Evropské unii. Cílem zakotvení fikce vzdání se práva podat rozklad je prospěch oznamovatele přeshraniční přepravy odpadu. V oblasti přeshraniční přepravy odpadu je pro přepravce obvykle důležitá rychlost administrativního procesu, aby mohl přepravovat odpad co nejdříve poté, co byla přeprava orgánem členského státu odsouhlasena. Ministerstvo vydá rozhodnutí o souhlasu s přeshraniční přepravou a cílem oznamovatele obvykle je co nejdříve po udělení tohoto souhlasu provést přepravu, tedy aby rozhodnutí MŽP o souhlasu bylo co nejdříve pravomocné. Proto je stanoveno, že pokud oznamovatel zašle kopii průvodního dokladu s datem přepravy a dalšími povinnými údaji (zaslání kopie průvodního dokladu je povinnost dle nařízení), platí fikce, že okamžikem, kdy MŽP kopii tohoto průvodního dokladu obdrží, vzdává se současně oznamovatel práva podat rozklad a rozhodnutí o souhlasu je pravomocné a přeprava může být okamžitě zahájena. To, že oznamovatel přeshraniční přepravy postupuje, jak je popsáno v § 49 znamená, že souhlasí s rozhodnutím o souhlasu a hodlá podle něj postupovat. Nepřichází v úvahu situace, že by subjekt zasílal kopii průvodního dokladu a zároveň chtěl rozhodnutí o souhlasu rozporovat (vzhledem k tomu, že mu přeshraniční přeprava, kterou hodlá provést, byla souhlasem povolena, nemá ani, co rozporovat). Pokud by zahájil přepravu před uplynutím odvolací lhůty, bude provádět nelegální přepravu. Spojení účinku vzdání se práva na odvolání proti vydanému souhlasu se zasláním průvodního dokladu je proto v plném zájmu účastníka řízení. Zároveň pokud je tato fikce zakotvena v právním předpise, není důvod, proč by účastník řízení zasílal kopii průvodní dokumentace, když by měl v úmyslu se proti vydanému souhlasu odvolávat. Jinými slovy zaslání kopie průvodního dokladu oznamovatelem se všemi náležitostmi de facto nahrazuje úkon, kterým by se oznamovatel vzdával svého práva na odvolání, pokud by chtěl, aby souhlas nabyl dříve právní moci. Díky stanovení zákonné fikce oznamovatel již nemusí úkon vzdání se práva na odvolání samostatně činit a celý administrativní proces se pro něj výrazně zjednodušuje a urychluje.

K § 59 a 60

V obecném principu je zachován dosavadní přístup k řešení zajištění nakládání s komunálními odpady. Doplněny jsou pouze některé otázky, které nejsou v dosavadní praxi zcela jednoznačné. Jedná se o podrobnosti toho, jak je nakládáno v rámci obecního systému se stavebním a demoličním odpadem. I u tohoto odpadu se při předání na místa určená obcí jedná o shromažďování odpadu a obec je jeho původcem. Rovněž tak v případě komunálního odpadu pocházejícího od právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání zapojených do systému nakládání s komunálním odpadem v obci.

Pokud chce obec zapojit ostatní původce do obecního systému, musí nastavit také parametry tohoto zapojení. Na právnické osobě a podnikající fyzické osobě je, zda se za takto nastavených podmínek do obecního systému zapojí.

Obec může do obecního systému zahrnout také systém zpětného odběru výrobků s ukončenou životností, pokud jej zajišťuje. Rovněž je výslovně uvedeno, že obec může spolupracovat s autorizovanou obalovou společností, protože spotřebitelské obaly jsou sbírány prostřednictvím obecních systémů.

V rámci obecního systému může přebírat obec rovněž movité věci za účelem předcházení vzniku odpadu. Na toto přebírání se vztahují pravidla podle § 12 odst. 4 a 5.

Nový prvek představuje povinnost obce informovat jednou ročně občany o fungování obecního systému. Tento přístup má zajistit transparentní fungování obecního systému nakládání s odpady a zajistit veřejnou kontrolu jednak financování obecního odpadového hospodářství, a jednak úrovně jeho nastavení s ohledem na ochranu životního prostředí. Zároveň má plnit motivační a osvětovou úlohu ve vztahu k občanům, kteří se tak dozví, jaká je struktura nákladů na jednotlivé druhy a materiály odpadů shromažďovaných v rámci obecního systému.

Ze způsobu zpoplatnění občanů byla nově vyjmuta možnost uzavření smlouvy. Tento institut totiž umožňuje nerovnovážný vztah, kdy je na jedné straně povinnost obce zajišťovat nakládání s komunálními odpady občana a na druhé straně má občan smluvní volnost, zda bude obci poskytovat za tuto službu nějaké protiplnění.

S ohledem na to, že pouze původce může rozhodovat o nakládání s komunálním odpadem, který produkuje, je nezbytné nastavit obcím povinnosti, které umožní České republice splnit cíle stanovené novelizovanou rámcovou směrnicí. Na obce není možné přenést cíl na recyklaci, protože obec nemá možnost s jistotou zjistit, jakým způsobem a kde byl zpracován jí produkováný odpad. Cíle pro obce jsou proto nastaveny na množství vyříděných odděleně soustředěných využitelných složek z celkového množství komunálního odpadu.

Cíle jsou nastaveny k jednotlivým cílovým rokům, které má Česká republika podle rámcové směrnice. Zároveň výše cílů na vyřídění je vyšší, než jsou cíle pro recyklaci, protože ne všechny vyříděné odpady je v konečném důsledku možné recyklovat a vždy zbyde nějaký nerecyklovatelný výmět. Nastavení výpočtu plnění těchto cílů bude platit i pro nastavení výpočtu cílů pro zařazení komunálních odpadů do základu pro nižší sazbu poplatku za ukládání odpadů na skládku tak, aby výpočet těchto cílů byl pro obce stále stejný. Ministerstvo rovněž zváží v pozdějších letech zavedení možnosti odečtení některých složek, které se nacházejí ve směsném komunálním odpadu, jako právě popel z lokálních topenišť. Nicméně tento odpočet na základě koeficientu bude nastaven nižší, než kolik popela je možné sebrat odděleným sběrem tak, aby se podpořila energetická využitelnost zbytkového směsného komunálního odpadu.

Zároveň ministerstvo zváží, zda v pozdějších letech umožní obcím, které podporují domácí kompostování, aby si započítávaly takto kompostovaný biologický materiál. Důvodem je, aby obce nemotivovaly občany k předávání všech biologických materiálů do odděleného sběru v rámci obecního systému, což by obci zjednodušilo plnění tohoto cíle. Domácí kompostování v režimu předcházení vzniku odpadu je mnohem vhodnějším

způsobem nakládání. Toto započítání bude muset být v souladu s evropským předpisem k výpočtu recyklačních cílů.

Tak jako v současné době mohou obce plnit své povinnosti prostřednictvím dobrovolného svazku obcí podle zákona o obcích. S ohledem na velký počet velmi malých obcí je takový přístup vhodný a umožňuje lepší splnění povinnosti, které obce mají. Ministerstvo vnitra v současné době zvažuje umožnění prohloubení této možnosti. To by mohlo řadě obcí zjednodušit fungování jejich obecního systému nakládání s komunálním odpadem. Rovněž je jednoznačně stanoveno, že obec může své povinnosti plnit prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy uzavřené s jinou obcí.

K § 61

V případě, že osoba předává odpady do obecního systému, musí respektovat všechna pravidla daná tímto zákonem a zároveň další povinnosti, které vyplývají z obecně závazné vyhlášky. V konečném důsledku to může být v některých případech zmírnění povinností, protože pokud obec soustřeďuje neodděleně některé složky v souladu s § 59, nemusí ani osoba, která odpady do obecního systému předává, v souladu s povinnostmi vyplývajícími z vyhlášky, soustřeďovat tyto odpady odděleně,

K § 62

Právníkům osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání, které jsou rovněž původci komunálních odpadů, není na rozdíl od obcí nastavena povinnost zajištění podílu odděleně sebraných složek. Je tomu tak proto, že různí původci odpadu mají velmi rozličnou skladbu jednotlivých složek. Zároveň je těmto osobám nastavena jednoznačná povinnost soustřeďovat odpady odděleně podle druhů, proto by u nich nemělo docházet k tomu, že budou odpady, které je možné zařadit k jinému druhu odpadu, ukládat do smíšeného komunálního odpadu.

Nově je nastavena povinnost původcům komunálního odpadu, kteří umožňují odkládání odpadů v rámci svých provozoven, zajistit místa pro oddělené soustřeďování využitelných složek. Zde je opět velký prostor ke zlepšení a navýšení recyklace. Pokud není například v rámci velkých obchodních center zavedeno oddělené soustřeďování, končí velké množství recyklovatelných odpadů odstraněním nebo při nejlepším energetickým využitím.

Novinkou je osvobození původce odpadu od vedení evidence, pokud se do obecního systému zapojí se všemi odpady, které produkuje.

Protože některé sběrné dvory provozované obcemi jako shromažďovací místo odpadů v rámci obecního systému jsou historicky povoleny jako zařízení pro nakládání s odpady, ač takové povolení nepotřebují, je pro takové sběrné dvory nastavena výjimka z některých povinností vztahujících se k provozu zařízení pro nakládání s odpady.

K § 63 a 64

S ohledem na pouze částečné vyloučení vedlejších živočišných produktů z působnosti zákona o odpadech, se v řadě případů odpadové předpisy vztahují na zpracování vedlejších živočišných produktů. Více viz v komentáři k § 2. I v takovém případě podléhá zpracování vedlejších živočišných produktů rovněž zvláštním předpisům, které se na ně vztahují, což znamená, že musí být splněny předpisy z obou oblastí. Ustanovení má za cíl co nejvíce sjednotit podmínky stanovené akty vydanými dle jednotlivých právních předpisů. Současně je třeba zdůraznit, že zařízení zpracovávající vedlejší produkty živočišného původu nebo získané produkty nebo odpad ze stravovacích zařízení musí být vždy provozována v souladu s povinnostmi stanovenými v jiných právních předpisech (nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009

o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu), v platném znění a zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů).

Biologicky rozložitelné odpady mohou být velmi důležitým zdrojem organické hmoty pro půdu. Zpracování biologicky rozložitelných odpadů v kompostárně nebo bioplynové stanici by mělo mít přednost před jinými způsoby nakládání s biologicky rozložitelnými odpady. Nastavení společně s prováděcí vyhláškou by mělo zajistit, aby byly kvalitní výstupy z těchto zařízení skutečně používány na zemědělské půdě.

Nově je jednoznačně stanoveno, že zařízení musí splnit požadavky na ověření účinnosti technologie, tak aby bylo zajištěno, že procesy v zařízení bude dosaženo, že výstupy ze zařízení jsou zcela bezpečné z hlediska lidského zdraví a životního prostředí.

Právní úprava malého zařízení zachovává nastavení požadavků dle dosavadního zákona o odpadech. Nově je však provozováno nikoliv na základě kladného vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností, ale na základě jeho souhlasu. K této změně došlo proto, že ačkoli se dosud jednalo o vyjádření, zakládala se jím provozovateli zařízení práva a povinnosti.

K § 65 a 66

S ohledem na řadu současných problémů, které se objevují v systému komunitního kompostování, je nezbytné nastavit jednoznačná pravidla provozu komunitní kompostárny.

Nastavuje se způsob využívání jedné kompostárny v rámci více systémů obecního kompostování.

Kompostování musí být prováděno tak, aby nedošlo k ohrožení složek životního prostředí, a musí probíhat v souladu se zvláštními předpisy na jeho ochranu. Jedná se zejména o zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Zavádí se povinnost vedení evidence rostlinných zbytků zpracovaných v zařízení. Tento údaj je kromě možnosti kontroly důležitý pro ministerstvo, aby bylo schopno vyhodnocovat množství odpadu, jehož vzniku bylo tímto způsobem zabráněno. Nově bude komunitní kompostování regulováno rovněž prováděcím právním předpisem. Odpady zpracované v rámci komunitního kompostování budou moci být započítány do cílů pro recyklaci komunálních odpadů.

Pojem „veřejná zeleň“, s kterým ustanovení pracuje, je třeba vykládat tak, jak jej vyložil Ústavní soud (např. v nálezů PI. ÚS 45/06). Veřejnou zeleň je nutné vykládat i v návaznosti na § 34 zákona o obcích (veřejné prostranství), podle kterého jsou veřejným prostranstvím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Veřejnou zelení je tak veškerá zeleň, která se nachází na veřejném prostranství.

K § 67 až 69

Ustanovení § 67 je obecné a vztahuje se na všechny kaly bez ohledu na další způsob jejich zpracování.

Nově je vyjasněno to, co už by mělo při správném posouzení vyplývat z dosavadní právní úpravy, tj. že kal, který neprošel úpravou v podobě výrazného snížení množství patogenních organismů, má nebezpečnou vlastnost infekčnost. Zároveň je jednoznačně vymezeno, že pokud je provedena úprava ve smyslu definice upravených kalů, kal je možné zařadit do kategorie ostatní bez provedení hodnocení nebezpečných vlastností. To samé by mělo být aplikováno i v případě zpracování kalů v zařízení na biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů, protože zde je hygienizace rovněž zajištěna na základě postupu v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem. Požadavky na obsah indikátorových organismů budou v obou případech nastaveny shodně.

Povinnosti jednotlivých osob v procesu vedoucím k použití kalů na zemědělské půdě jsou převzaty z nastavení dosud platného zákona o odpadech. Rovněž je převzato omezení řetězce, v rámci kterého mohou být kaly předávány. Záměrem zákona je, aby byly na zemědělské půdě používány pouze kaly, které neohrozí životní prostředí a zejména lidské zdraví. Za tímto účelem musí být kaly hygienizovány, tedy upraveny na limity obsahu mikroorganismů stanovené prováděcím právním předpisem.

Novinkou je zavedení schvalování programu použití kalů ze strany Ústředního a kontrolního zkušebního ústavu zemědělského.

Je třeba zdůraznit, že tato úprava použití kalů na zemědělské půdě je zvláštní právní úpravou, která pracuje s riziky, které používání kalů na zemědělské půdě přináší. Nemělo by být umožněno aplikací jakékoliv jiné právní úpravy, aby skončily kaly na zemědělské půdě mimo režim stanovený zákonem a prováděcím právním předpisem.

K § 70

Pro nakládání se sedimenty vytěženými z koryt vodních toků a vodních nádrží jsou s ohledem na jejich povahu a požadavky stanovené zákonem o hnojivech nastaveny mírnější požadavky oproti ostatním odpadům.

K § 71

Výraznou aktualizaci dosavadního zákona o odpadech přinesla jeho poslední novela rovněž v oblasti balení a označování nebezpečných odpadů, s ohledem na jeho aktuálnost je text převzat obdobně i do nového zákona.

K § 72

Oproti dosavadnímu zákonu není zákaz mísení nebezpečných odpadů upraven v obecných povinnostech, ale v části věnované nebezpečným odpadům. Oproti dosavadní úpravě je také přehledněji nastavena výjimka z tohoto zákazu.

K § 73 až 77 a příloze č. 11

Dosavadní právní úprava hodnocení nebezpečných vlastností odpadů je funkční. Návrh reflektuje nedávnou elektronizaci jeho provádění. Bylo dořešeno pouze několik problémů, které současná právní úprava přinášela. Hlavním problémem byla nemožnost zabránit, aby osoba, které bylo pověření odejmuto, působila jako odborný zástupce u právnické osoby a obráceně. Tento problém je navrženým zněním řešen.

K § 78 a 79

Po nedávné novelizaci dosavadního zákona byla provedena elektronizace ohlašování přepravy nebezpečných odpadů, tato úprava je proto převzata do nového zákona obdobně.

K § 80

Úprava v oblasti oxidu titaničitého je transpozicí předpisů práva Evropské unie.

K § 81 až 84

Rovněž právní úprava v oblasti nakládání s PCB, zařízeními obsahujícími PCB a odpadem dalších perzistentních znečišťujících látek představuje provedení předpisů práva Evropské unie. Oproti dosavadnímu zákonu o odpadech byl text týkající se PCB výrazně aktualizován s ohledem na uplynutí termínů, které v oblasti PCB stanovoval.

Zařízení vyrobená po 1. lednu 2000 se do odůvodnění platnosti předpokladu obsahu PCB nezahrnují, což vyplývá ze skutečnosti, že na základě ustanovení § 15 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a přípravcích, byla k 1. 1. 2000 zakázána výroba, dovoz, vývoz a distribuce polychlorovaných bifenylnů (PCB) v České republice. Zařízení vyrobená, nebo dovezená po tomto roce jsou považována za zařízení bez PCB a není tedy účelné je do výpočtu započítávat.

S ohledem na svou transpoziční povahu je zachována úprava u perzistentních organických látek.

K § 85

S ohledem na nebezpečnost odpadů azbestu jsou nově v zákoně upraveny podmínky nakládání s tímto odpadem a také podmínky jeho odstraňování na skládkách odpadu.

K § 86

S ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti bylo nezbytné novelizovat stávající zákon, nová úprava je plně převzata i do návrhu nového zákona o odpadech.

K § 87

Zákon č. 263/2016 Sb., atomový zákon, definuje radioaktivní odpad jako „věc, která je radioaktivní látkou nebo předmětem nebo zařízením ji obsahujícím, pro kterou se nepředpokládá další využití a která nesplňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro uvolňování radioaktivní látky z pracoviště“. Na nakládání s radioaktivními odpady se zákon o odpadech nevztahuje, jak uvádí ustanovení § 2 návrhu zákona o odpadech. Radioaktivní odpad se v souladu s atomovým zákonem ukládá na úložiště radioaktivního odpadu.

Při činnosti pracovišť, na nichž se vykonává radiační činnost, nebo pracovišť s možností zvýšeného ozáření z přírodních zdrojů ionizujícího záření, která definuje atomový zákon, jsou však často uvolňovány radioaktivní látky, které při splnění výše zmíněných podmínek lze uvolnit z pracoviště a pokud se pro ně nepředpokládá další využití je možné je v režimu podle zákona o odpadech např. uložit na skládku odpadu či spálit ve spalovně odpadů. Jedná se např. o použité filtrační náplně z úpravy podzemní vody, usazeniny a kaly vznikající při zpracování některých nerostných surovin. Z hlediska práva se tedy nejedná o radioaktivní odpady podle atomového zákona, ale o odpady, které obsahují radionuklidy. Podmínkami jsou podle atomového zákona, kromě uvolňovacích úrovní a dávkových optimalizačních mezí, také oznámení a povolení k uvolňování radioaktivní látky z pracoviště,

resp. vydání tohoto povolení Státním úřadem pro jadernou bezpečnost (viz § 9, 81, 82 95 atomového zákona). Pokud Státní úřad pro jadernou bezpečnost povolení nevydá (stane se tak v případě, že nejsou splněny uvedené podmínky, tedy, že obsah radioaktivní látky v odpadu je příliš vysoký a např. na skládce by způsobil nepřiměřené ozáření obyvatel) stane se odpad radioaktivním odpadem, na něž se zákon o odpadech v souladu s ustanovením § 2 nevztahuje.

S odpady uvolňovanými z uvedených pracovišť se nakládá podle zákona o odpadech pouze v případě, že Státní úřad pro jadernou bezpečnost posoudí, že tyto odpady splňují podmínky stanovené atomovým zákonem a že při jejich uvolnění je v dostatečné míře zajištěna radiační ochrana obyvatel vč. radiační ochrany pracovníků na zařízeních nakládajících s odpady, a to ve všech případech, kdy k této praxi reálně dochází.

Dané ustanovení vede k lepšímu provázání zákona o odpadech a zákona č. 263/2016 Sb., atomový zákon, když, nezakládá žádnou novou kompetenci Státního úřadu pro jadernou bezpečnost nebo orgánů ochrany životního prostředí, ale napomáhá k přehlednějšímu vymezení vztahu mezi zákonem o odpadech a povinnostmi vyplývajícími z atomového zákona pro původce odpadů i pro orgány ochrany životního prostředí. Informaci o tom, že se jedná o látku s obsahem radionuklidů, bude muset původce odpadu uvést u odpadu v rámci základního popisu odpadu podle § 15 odst. 2 písm. d) a e).

K § 88 až 90

S ohledem na specifické požadavky a nebezpečnost odpadů ze zdravotnictví a veterinární péče jsou nově nastaveny požadavky na nakládání s tímto druhem odpadu. Jednak je doplněna povinnost týkající zpracování pokynů pro nakládání s těmito odpady v místě jejich vzniku. Tato povinnost se týká zejména zdravotnických zařízení. Dále mají obdobnou povinnost právnické a podnikající fyzické osoby, které jsou chovateli hospodářských zvířat ve smyslu veterinárního zákona.

Osobám, která nakládají s množstvím větším než deset tun těchto odpadů byla dále stanovena povinnost zajistit nakládání s těmito odpady odborně způsobilou fyzickou osobou. Dále byly nastaveny požadavky na odborně způsobilou osobu a povinnost školení pro jednotlivé kategorie zaměstnanců.

Podrobně je upraveno nakládání s odpady ze samoléčby a domácí péče, které doposud nebylo regulováno. Zde je zdůrazněno, že odpovědnost za tyto odpady má primárně poskytovatel zdravotních služeb. Pacient pak musí nakládat s odpady v souladu s jeho pokyny.

K § 91

Ustanovení § 91 nastavuje povinnosti provozovatelů lékáren ve vztahu k léčivům odebraným od fyzických osob, které nejsou dořešeny v zákoně o léčivech, tak aby bylo zabráněno nevhodnému nakládání s těmito léčivy. Je dále vyjasněno, kdo má jaké povinnosti ve vztahu k nakládání s těmito léčivy. Protože jsou povinnosti částečně upraveny v zákoně o léčivech, je v návrhu zákona o odpadech nastaven zjednodušený systém evidence a ohlašování celkového množství těchto odpadů.

K § 92

Poté, co byl z dosavadního zákona vyjmut zpětný odběr olejů, a došlo tak k omezení možnosti nakládat s odpadními oleji mimo odpadový režim, představuje úprava dosavadního zákona o odpadech dostatečnou ochranu životního prostředí, proto byla do nového zákona převzata obdobně. Zároveň je s ohledem na novelizovanou rámcovou směrnici zdůrazněna přednost regenerace odpadních olejů, a jednotlivé povinnosti jsou vymezeny jednoznačněji.

K § 93

Nedávno zavedené požadavky na zařízení a na recyklaci lodí a schvalování plánu recyklace lodí jsou převzaty do nového zákona téměř beze změn. Je třeba zdůraznit, že zařízení na recyklaci lodí nebude provádět finální recyklaci, ale pouze úpravu odpadu.

K § 94 až 96

Nastavení základních evidenčních a ohlašovacích povinností vychází z principů dosavadního zákona o odpadech, v řadě případů však dochází k posunu. Základní povinnost vedení evidence je zachována v původním rozsahu, tedy každý původce s výjimkou fyzické nepodnikající osoby a každý provozovatel zařízení určeného k nakládání s odpady jsou povinni vést odpadovou evidenci samostatně za každou samostatnou původcovskou provozovnu, za každé odpadové zařízení a za každý druh odpadu. Nově se spolu s institutem obchodování zavádí povinnost obchodníka vést odpadovou evidenci.

V ohlašování produkce a nakládání s odpady dochází ke změně v podobě navýšení limitu produkce nebezpečných odpadů, při jejímž překročení je původce odpadu povinen hlášení podávat, a to ze 100 kg na 600 kg. Tím dojde k výrazné administrativní úlevě na straně původců odpadu, aniž by kontrolní orgány ztratily přehled o významném množství odpadů. Je zachována možnost stanovit prováděcím právním předpisem odpady, jejichž produkci nebo nakládání je původce povinen hlásit bez ohledu na množství těchto odpadů.

Stejně jako doposud mají všichni provozovatelé zařízení povinnost podat roční hlášení o nakládání s odpady v zařízení, které provozují. Mimo provozovatelů zařízení budou mít povinnost podat hlášení samozřejmě také obchodníci s odpady.

Obec bude mít nad rámec běžných ohlašovacích povinností povinnost ohlásit informace o obecním systému nakládání s odpadem. Tato povinnost bude řešena administrativně velmi jednoduše, a to vyplněním údajů na samostatném listu ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady.

Stejně jako v dosavadním zákoně budou mít provozovatelé zařízení povinnost ohlásit provoz zařízení, kromě provozovatelů zařízení budou mít povinnost ohlásit svou činnost a její přerušení nebo ukončení také obchodníci, zprostředkovatelé a dopravci odpadů. Oproti textu dosavadního zákona o odpadech jsou výše uvedení povinni ohlásit provoz nebo činnost před jejich zahájením. U zařízení provozovaných na základě výjimky z povinnosti získat povolení se dokonce jedná o konstitutivní prvek jejich povahy, bez ohlášení se nejedná o zařízení určené pro nakládání s odpady a nesmí odpady přijímat.

V plném rozsahu se přebírají povinnosti, které má provozovatel skládky již po poslední novele dosavadního zákona o odpadech. Opět se nejedná o výraznou administrativní zátěž, protože údaje jsou ohlašovány na samostatném listu ročního hlášení o produkci a nakládání s odpady.

Pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek je nastavena povinnost vedení samostatné evidence. Ohlašování těchto změn se provádí neprodleně.

Jako doposud je většina hlášení zasílána prostřednictvím Integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (ISPOP). Nově je však příjemcem hlášení ministerstvo. Obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady provádějí kontrolu a zpracování těchto hlášení.

Požadavek na uchovávání evidence je nastaven na dobu 5 let. Lhůta, na kterou je nastavena povinnost zasílat údaje o rozhodnutích, je 15 dní.

Pro identifikaci zařízení k nakládání s odpady se používá identifikační číslo zařízení (IČZ), pro identifikaci provozovny, kde odpad vzniká identifikační číslo provozovny (IČP)

Zavedení používání identifikačních čísel zařízení a úpravu jejich přidělování přinesl již po poslední novele dosavadní zákon. Tato povinnost je v plném rozsahu převzata. Přičemž je jednoznačně stanoveno, že každý musí při vedení evidence a plnění ohlašovacích povinností identifikační číslo zařízení používat. Tato úprava je pouze rozšířena o identifikační číslo u obchodníka.

Odpady vznikající v zařízení a odpady jejichž vznik souvisí s provozem zařízení, musí být evidovány a ohlašovány za zařízení (IČZ). Hranice zařízení stanovuje sám provozovatel zařízení a vychází rovněž z toho, co je jako zařízení uvedeno v povolení provozu zařízení. Provozovatel zařízení (oprávněná osoba podle zákona o odpadech) zasílá roční hlášení o produkci a nakládání s odpady za zařízení (IČZ).

Pokud provozovateli při činnosti vzniká odpad a tento vznik odpadu nesouvisí s provozem zařízení, ke kterému je přiděleno IČZ, pak původce eviduje a ohlašuje odpady vznikající na provozovně za provozovnu (IČP).

Původce tedy může na jedné adrese samostatně evidovat odpady pocházející z provozu zařízení (IČZ) a odpady z činnosti na provozovně (IČP) např. samostatně sleduje administrativní budovu a eviduje odpady. Následně zasílá dvě samostatná roční hlášení o produkci a nakládání s odpady (za zařízení IČZ a za provozovnu IČP).

Původce rovněž může na jedné adrese evidovat a ohlašovat všechny odpady související s provozem zařízení na toto zařízení IČZ.

Vždy je vhodné zvážit konkrétní situaci. Původce je zodpovědný za to, jak eviduje vznik odpadů. Nezbytnost posouzení konkrétní situace je možné přiblížit na přístupu ministerstva k problematice zpracování kalů z čistírny odpadních vod na čistírně odpadních vod. Z hlediska odpadové evidence je možné rozlišit tři rozdílné situace.

1. Čistírna odpadních vod (ČOV, která nepřijímá odpad - kal z čištění komunálních odpadních vod od jiných subjektů)

ČOV v technologii upravuje („čistí“) odpadní vodu a produkuje na výstupu z technologie odpad katalogového čísla 19 08 05 (kal z čištění komunálních odpadních vod). V odpadové evidenci zaznamená vznik odpadu.

2. Čistírna odpadních vod (ČOV, jejíž celá technologie je povolena jako zařízení pro nakládání s odpady – s přiděleným IČZ)

ČOV (zařízení) v technologii upravuje (čistí) odpadní vodu a rovněž přijímá odpad katalogového čísla 19 08 05 od jiných subjektů. Na výstupu z technologie vzniká kal 19 08 05 dvojího typu z hlediska evidence odpadů:

- Kal 19 08 05 vzniklý v technologii úpravy odpadní vody. V odpadové evidenci bude tento zaznamenán vznikem odpadu.

- Kal 19 08 05 vzniklý z úpravy přijatého odpadu. V odpadové evidenci bude tento zaznamenán vznikem odpadu po úpravě, kdy nedošlo ke změně katalogového čísla odpadu.

Na výstupu z ČOV (zařízení) je nutno provést záznam vzniku odpadu (kalu 19 08 05) v odpadové evidenci podle hmotnostního poměru odpadní vody a odpadu 19 08 05 od jiných subjektů na vstupu do ČOV (zařízení). Využívá se hmotnost a složení (% sušiny) na vstupu do zařízení.

3. Čistírna odpadních vod (ČOV, jejíž jedna část je povolena jako zařízení pro nakládání s odpady s přiděleným IČZ)

ČOV v technologii upravuje („čistí“) odpadní vodu. Odpadní voda je v rámci technologie postoupena na úpravu do zařízení pro nakládání s odpady. Zařízení pro nakládání s odpady (např. zařízení na odvodnění kalů „kalová koncovka“) přijímá odpad katalogového čísla 19 08 05 od jiných subjektů. Na výstupu ze zařízení vzniká kal dvojího typu z hlediska evidence odpadů:

- Kal 19 08 05 vzniklý po úpravě odpadní vody v technologii ČOV. V odpadové evidenci ČOV bude tento zaznamenán vznikem odpadu. Tento kal je možné zaevidovat jako kal ČOV pod jejím identifikačním číslem provozovny.

- Kal 19 08 05 vzniklý z úpravy přijatého odpadu v zařízení pro nakládání s odpady. V odpadové evidenci zařízení bude tento zaznamenán vznikem odpadu po úpravě, kdy nedošlo ke změně katalogového čísla odpadu. Tento kal musí být zaevidován jako výstup ze zařízení pod jeho IČP.

Záznam vzniku odpadu (kalu 19 08 05) v odpadové evidenci je nutno provést podle hmotnostního poměru odpadní vody z technologie a odpadu 19 08 05 od jiných subjektů na vstupu do zařízení. Využívá se hmotnost a složení (% sušiny) na vstupu do zařízení.

Aby bylo zamezeno zneužívání odpadové evidence v rámci konkurenčního boje, je jednoznačně stanoveno, že ohlášené informace o jednotlivých osobách se poskytují pouze orgánům veřejné správy a pro potřeby řešení mimořádných událostí, toto ustanovení jako zvláštní právní úprava jednoznačně vymezuje rovněž to, že tyto údaje nemohou být poskytnuty ani na základě zákonů o svobodném přístupu k informacím.

K § 97 až 102

Požadavky na plány odpadového hospodářství jsou zachovány obdobně podle poslední novely dosavadního zákona, pouze jsou zrušeny plány odpadového hospodářství obcí.

S ohledem na přechodné ustanovení, které zachovává platnost stávajících plánů odpadového hospodářství až do konce doby, na kterou byly vypracovány, nebude nezbytné připravovat nové plány odpadového hospodářství s přijetím nového zákona, zároveň budou do konce své platnosti existovat i plány odpadového hospodářství obcí zpracované na základě aktuálního Plánu odpadového hospodářství ČR. Tyto plány by měly obcím pomoci projít obdobím největších změn v odpadovém hospodářství a dále již nebudou vyžadovány. Plány odpadového hospodářství ČR a krajů budou muset být po přijetí nového zákona změněny tak, aby zahrnuly nové povinnosti a cíle.

Plány odpadového hospodářství se zpracovávají na dobu nejméně deseti let. A musí být změněny při zásadní změně podmínek, na základě kterých byly zpracovány. Takovou změnou je zejména změna předpisů, která mění cíle obsažené v těchto plánech.

Oproti současné právní úpravě je změněn právní režim plánů odpadového hospodářství krajů. Důvodem je, že krajské plány musí být v souladu s plánem národním, a z hlediska ústavních principů bylo problematické, aby byly kraje při přípravě obecně závazné vyhlášky vázány nařízením vlády. S ohledem na to, že plány odpadového hospodářství jsou pouze koncepčním dokumentem, nebudou mít jejich dosavadní závazné části nově podobu právního předpisu. Zároveň s ohledem na skutečnost, že nestanovují žádná práva a povinnosti, nebudou ani opatření obecné povahy. Dosavadní závazná část plánů odpadového hospodářství byla z tohoto důvodu rovněž přejmenována na část koncepční. U Plánu odpadového hospodářství byl název zachován, protože jejich závazná část je závazná pro zpracování krajských plánů odpadového hospodářství.

Protože plány odpadového hospodářství podléhají procesu SEA. Zapojuje se veřejnost do přípravy těchto plánů v rámci tohoto procesu a možností, které proces SEA poskytuje.

K § 103 až 120, 162 a přílohám č. 9 a 12

Poplatek za ukládání odpadů na skládku je oproti dosavadní právní úpravě nastaven odlišně. A to jak po stránce způsobu zpoplatnění, tak po stránce procesní. Na správu poplatku za ukládání odpadů na skládku se v plném rozsahu vztahuje daňový řád.

Poplatníkem je vlastník odpadu v okamžiku předávání na skládku. To znamená buď původce odpadu, pokud předává odpady na skládku sám nebo provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady. Poplatníkem je i provozovatel skládky, pokud na skládku ukládá svůj odpad. To zahrnuje i případ, kdy na skládku předává odpady, které přijal do svého jiného zařízení, a v okamžiku jejich předání na skládku je jejich vlastníkem.

Bez ohledu na to, kdo vlastní odpad při uložení na skládku, je poplatníkem obec, pokud je původcem tohoto odpadu. Tato úprava je zvolena s ohledem na nastavení „slevy“ na poplatku, pro obce, které dostatečně třídí. Obdobný model je rovněž s ohledem na slevu nastaven například na Slovensku.

Pokud je při ukládání určen ukládaný odpad jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky, pak ve vztahu k tomuto odpadu poplatková povinnost přejde na provozovatele skládky.

Zdaňovacím obdobím je čtvrtletí a předmětem je ukládání odpadu na **jednotlivou** skládku (platí tedy, že co skládka a čtvrtletí, to jeden poplatek).

Poplatník je povinen podat poplatkové přiznání správci poplatku, kterým je Státní fond životního prostředí. Poplatník dostane od provozovatele skládky poplatkový doklad s uvedením údajů nutných k vyplnění přiznání. Fakticky ale na podání přiznání poplatníkem dojít nemusí. Poplatkové přiznání může poplatník podat prostřednictvím provozovatele skládky (viz níže). Pokud jej nepodá sám, ani prostřednictvím provozovatele skládky, samovyměří (= fikce vydání výměru) se mu částka, uvedená v oznámení podaného provozovatelem skládky. Pokud provozovatel skládky nesplní svou oznamovací povinnost, samovyměří se 0 Kč (pak buď podá DODAP, nebo jej k podání DODAP vyzve SFŽP, nebo mu SFŽP doměří z moci úřední [i s případným penále]).

Pokud jde o technologický materiál pro technické zabezpečení skládky, je od poplatku osvobozeno uložení odpadu do 25 % celkové hmotnosti uložených odpadů za čtvrtletí (poplatkové období); vše nad tento limit platí provozovatel. Tím se odstraňuje nejednoznačnost, na kterého z poplatníků se osvobození vztahuje, a na kterého ne.

Provozovatel je povinen poplatníkovi vydat poplatkový doklad s předepsanými údaji. Poplatkový doklad obsahuje údaj o části poplatku vztahující se k danému uložení odpadu. Údaje o vystavených dokladech musí provozovatel uchovávat (jde o daňovou povinnost s daňovou sankcí). Provozovatel je povinen vést celkovou evidenci (jde o daňovou povinnost s daňovou sankcí) s údaji o hmotnosti odpadů za poplatkové období (=kalendářní čtvrtletí) v členění podle jednotlivých dílčích základů a o hmotnosti technologického zabezpečení skládky v členění podle jednotlivých dílčích základů.

Poplatník může zmocnit provozovatele skládky k podání poplatkového přiznání a/nebo k zaplacení poplatku. V tomto případě není nutná plná moc, uplatní se vyvratitelná právní domněnka, že je k provedení tohoto úkonu provozovatel zmocněn. Pokud poplatník nezmocní provozovatele skládky (ať už fakticky, nebo na základě uvedené domněnky) k podání přiznání, pak musí provozovatel podat oznámení (jde o daňovou povinnost s daňovou sankcí) obsahující srovnatelné údaje o hmotnosti odpadů uložené na skládku jednotlivým poplatníkem za poplatkové období, o hmotnosti odpadů uložené na skládku jednotlivým poplatníkem, který byl využit jako technické zabezpečení skládky, a o výši poplatku.

Výraznou změnou je rozvrstvení výše jednotlivých dílčích poplatků. Doposud existovaly pouze dvě sazby poplatku, a to za nebezpečné odpady a za ostatní a komunální odpady. Nově je dílčí poplatek vztahující se na ostatní odpady rozdělen na dva. Vyšší sazba je vztahena na odpady, které bude od roku 2030 zakázáno ukládat na skládku zcela. Zvýšená sazba poplatku až do okamžiku tohoto zákazu má přispět rozvoji dostatečných kapacit pro nakládání s odpady, které již nebude možné ukládat na skládku. Naopak u odpadů, které budou i nadále ukládány na skládku a ve většině případů pro ně neexistuje

jiné využití, tak razantní navýšení poplatku nemá smysl. Postupné navyšování tohoto poplatku má však smysl ve vztahu k prevenci vzniku takového odpadu.

V případě komunálního odpadu z obcí byla nastavena úleva, která je vázána na množství odděleně soustředovaných odpadů v jednotlivých cílových letech.

Dalším důležitým prvkem je zavedení slevy na poplatek v případě komunálního odpadu, pokud obec dostatečně komunální odpad třídí, může ukládat komunální odpad za cenu zbytkového odpadu, i v případě, že tento odpad by měl být zařazen do dílčího základu pro využitelný odpad. Ve vztahu k poplatkovému období je to nastaveno tak, že komunální odpad s výjimkou nebezpečných odpadů se v příslušné kalendářní roce a nezahrne do základu dílčího poplatku za ukládání využitelných odpadů ale do dílčího základu poplatku za ukládání zbytkových odpadů, pokud v předminulém roce podíl odděleně sbíraných využitelných odpadů cílových hodnot podle přílohy čl. 1. Časový posun je nastaven tak, aby měl původce odpadu k dispozici informace o tom, zda za předchozí kalendářní rok příslušný cíl splnil. Způsob výpočtu bude nastaven tak jako v případě povinného cíle pro v letech 2025, 2030 a 2035. Ministerstvo na základě ročního hlášení vyhodnotí, které obce, které splnily podmínky pro uplatnění recyklační slevy a do 30. září zveřejní seznam obcí, které budou v následujícím roce hradit nižší sazbu poplatku. Protože se třídící sleva vztahuje na odpady, které bude zakázáno v roce 2030 ukládat na skládku, jsou cílové úrovně nastaveny pouze do roku 2027, protože to je období, za které se bude posuzovat sleva pro rok 2029. Zároveň je s ohledem na toto časové omezení, třídící sleva nastavena v přechodných ustanoveních.

Nově je zaveden poplatek za vybraný technologický odpad. Snahou tohoto poplatku, který je výrazně nižší než ostatní poplatky, je, aby odpady, které jsou v současné době ukládány do volné krajiny jako údajně využitě na povrchu terénu, byly ukládány do zabezpečeného zařízení.

Zachována bude výjimka pro zpoplatnění technického zabezpečení skládky. Do celkového množství TZS nicméně je tato výjimka navýšena na 25 % odpadů uložených na skládku v daném poplatkovém období.

Správcem poplatku je nově Státní fond životního prostředí. Poplatek za ukládání odpadů na skládku vymáhá celní úřad. Poplatek je z části příjmem obce, na jejímž katastrálním území se skládka nachází. Důvodem je kompenzace negativních vlivů, které provoz skládky v daném území přináší. Ze zbývajících částí je výnos z poplatku příjmem Státního fondu životního prostředí.

K § 121

Institut opatření k nápravě je obsažen již v současném zákoně o odpadech. Podle § 76 odst. 1 písm. c) tohoto zákona Česká inspekce životního prostředí „*ukládá právníkům osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 až 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím*“. Obdobně je kompetence k ukládání opatření k nápravě stanovena pro obecní úřad obce s rozšířenou působností a obecní úřad.

Na rozdíl od platné právní úpravy nově nebude uložení opatření k nápravě vázáno na současnou uložení pokuty, čímž dojde ke sjednocení právní úpravy s jinými právními předpisy v oblasti ochrany životního prostředí (např. zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů).

Uložení nápravného opatření je v mnoha případech vhodnějším řešením než uložení sankce. Napravení závadného stavu vede k lepšímu výsledku pro ochranu životního prostředí a zdraví lidí. Zároveň může v řadě případů být pro osobu, který porušila zákon o odpadech větší trest než uložení sankce. S ohledem na výrazně větší přínos z hlediska

ochrany životního prostředí by měly kontrolní orgány přednostně zvažovat uložení nápravného opatření.

Oproti platnému zákonu o odpadech jsou nově navržena ustanovení upravující ukládání opatření k nápravě právnímu nástupci osoby, která závadný stav způsobila, a přechod povinností plynoucích z opatření nápravě uložených této osobě na jejího právního nástupce. Účelem navrhované úpravy je omezit případy, kdy z důvodu zániku nebo smrti osoby, která způsobila závadný stav, nelze uložit opatření k nápravě či vynutit provedení opatření k nápravě, která již byla uložena. Navržená úprava je v základních rysech převzata z § 22 odst. 4 zákona o ochraně ovzduší, který zní: *„Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce uloží podle potřeby opatření k nápravě právnímu nástupci provozovatele, který není původcem závadného stavu. Povinnosti plynoucí z opatření ke zjednáání nápravy a rozhodnutí o zastavení provozu stacionárního zdroje uložené provozovateli podle odstavců 1 a 2 přecházejí na jejich právní nástupce.“*

Aby bylo předejito možným výkladovým nejasnostem a problémům v aplikační praxi, je oproti zákonu o ochraně ovzduší upřesněn okruh osob, kterým lze uložit opatření k nápravě z titulu právního nástupnictví, i osob, na které přecházejí povinnosti z uložených opatření k nápravě. Možnost uložení opatření k nápravě právnímu nástupci je tak omezena na osoby, na které přechází odpovědnost právnické osoby a podnikající fyzické osoby za přestupek (viz § 33 a 34 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Opatření k nápravě z titulu právního nástupnictví tedy nelze uložit nepodnikající fyzické osobě. Na nepodnikající fyzické osoby se nevztahuje ani ustanovení upravující přechod povinností z uložených opatření k nápravě.

K § 122 až 130

Navržená právní úprava přestupků je přizpůsobena nové přestupkové úpravě v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Používá se proto jednotně pojem „přestupek“ ve vztahu k fyzickým osobám i podnikajícím fyzickým osobám a právnickým osobám. Navržená společná ustanovení k přestupkům obsahují pouze ustanovení o působnosti správních orgánů k projednávání přestupků v prvním stupni a k vybírání a vymáhání pokut, a dále nově navrhované ustanovení, které umožňuje od uložení trestu upustit, pokud pachatel sám zajistil odstranění následků porušení povinnosti, přijal faktická opatření zamezující dalšímu trvání nebo obnově protiprávního stavu a uložení pokuty by vzhledem k nákladům na učiněná opatření vedlo k nepřiměřené tvrdosti. Obdobné ustanovení v současné době obsahují zákon o integrované prevenci či vodní zákon.

Jednotlivé skutkové podstaty přestupků byly vymezeny s cílem zajistit, aby bylo pod některou ze skutkových podstat možné podřadit porušení každé povinnosti, kterou zákon stanoví. Jinými slovy, aby v zákoně nebyly obsaženy takové povinnosti, za jejichž porušení nelze uložit sankci. Již se nestanoví obecná skutková podstata spočívající v porušení jiné povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím vydaným na základě zákona, neboť stanovení takových skutkových podstat není podle současné koncepce správního trestání považováno za přijatelné.

Co se týče horních hranic výše pokuty v případě přestupků fyzických osob, stanoví se horní hranice ve výši 10 000, 50 000, 100 000, 200 000 Kč a 1 000 000 Kč. Podle platné právní úpravy jsou v zákoně o odpadech stanoveny horní hranice ve výši 20 000 Kč a 1 000 000 Kč. Nejvyšší sazba pokuty tedy činí podle stávající i navrhované právní úpravy 1 000 000 Kč. Navrhuje se tuto horní hranici ponechat na základě vyhodnocení, že je dostatečně vysoká, nebylo by přiměřené ji zvyšovat, a nejsou dány ani důvody pro její snížení. Jednotlivé sazby byly více rozčleněny, aby odrážely závažnost možného nezákonného jednání. Zařazení jednotlivých skutkových podstat přestupků do příslušných sazeb navazuje rovněž na dosavadní právní úpravu.

K projednání přestupků fyzických osob v prvním stupni je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, s výjimkou přestupků týkajících se obecního systému, k jejichž projednání v první stupni je příslušný obecní úřad, a dále přestupků na úseku přeshraniční přepravy odpadů a přestupku týkajícího se osob pověřených k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, k jejichž projednání je v prvním stupni příslušná inspekce. Lze konstatovat, že toto rozdělení se téměř neliší od rozdělení podle platné právní úpravy. Důvody ke změně nebyly v tomto ohledu shledány.

V případě přestupků podnikajících fyzických osob a právnických osob se podle navrhované úpravy stanoví horní hranice výše pokuty 10 000, 500 000 Kč, 1 000 000 Kč, 10 000 000 Kč a 25 000 000 Kč. Ve srovnání s platnou právní úpravou tedy zůstávají horní hranice stejné s výjimkou nejnižší sazby pokuty, kde byla jednak nově nastavena nízká nejvyšší sazba u řešení černých skládek, protože pro majitele pozemku může být složité zajistit pozemek proti návozu dalších odpadů. Horní hranice ve výši 300 000 Kč byla oproti dosavadní právní úpravě navýšena na 500 000 Kč. Ke zvýšení došlo za účelem toho, aby bylo umožněno rozlišit závažnost jednotlivých případů, které spadají pod uvedené skutkové podstaty a sazba pokuty nebyla neúměrně nízká ve vztahu k ostatním horním hranicím výše pokut. Nejvyšší sazby podle dosavadní právní úpravy ve výši 50 000 000 byla snížena na 25 000 000, důvodem je, že v současné době takové pokuty nebyly ukládány. Zařazení jednotlivých skutkových podstat přestupků do příslušných sazeb bylo provedeno v návaznosti na platnou právní úpravu a s ohledem na závažnost přestupku, zejména z hlediska toho, zda spáchání přestupku může mít přímé dopady na životní prostředí nebo lidské zdraví, nebo zda se jedná spíše o přestupek administrativního charakteru.

Co se týče přestupků, jejichž pachatelé mohou být jak fyzické osoby, tak podnikající fyzické osoby a právnické osoby, obdobně jako podle platné právní úpravy se v některých případech navrhuje vyšší horní hranice výše pokuty pro právnické a podnikající fyzické osoby (např. u přestupků týkajících se nakládání s odpadem mimo zařízení určené pro nakládání s odpady nebo neoprávněného převzetí odpadu). Důvodem je skutečnost, že podnikatelé zpravidla na rozdíl od nepodnikajících fyzických osob nakládají s odpady pravidelně a v podstatně větším množství než nepodnikající fyzické osoby. Lze tedy konstatovat, že při porušení příslušné povinnosti právnickou nebo podnikající fyzickou osobou hrozí podstatně závažnější následky než při porušení téže povinnosti nepodnikající fyzickou osobou.

Dále platí, že v případě nakládání s odpady se od právnických osob a podnikajících fyzických osob očekává vyšší míra povědomí o povinnostech, které pro ně vyplývají ze zákona o odpadech při nakládání s odpady, zejména proto, že tyto povinnosti obvykle nepřímou, respektive ve většině případů bezprostředně, souvisí s předmětem jejich podnikání (resp. s hlavní činností těchto osob nebo s činností, která s touto hlavní činností souvisí). Profesionální povaha právnických osob a podnikajících fyzických osob, které nakládají s odpady, a skutečnost, že významným rysem jejich činnosti je právě produkce odpadů a nakládání s odpady, odůvodňuje zakotvení přísnějšího rozpětí pokuty.

Stanovení přísnějšího rozpětí pokuty pro právnické osoby a podnikající fyzické osoby je odůvodněno skutečností, že porušení povinnosti těmito osobami je typově závažnější ve srovnání s porušením shodné povinnosti nepodnikajícími fyzickými osobami. Horní hranici pokuty nelze stanovit totožnou v případě fyzické osoby, která například nakládá s odpadem mimo zařízení určené pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu (u fyzických osob půjde obvykle o nedbalostní jednání a bude nakládáno s malým množstvím odpadů), a na straně druhé za protiprávní jednání spadající pod tutéž skutkovou podstatu v případě fyzické podnikající osoby nebo právnické osoby (kdy se bude jednat o protiprávní jednání profesionální firmy, jejímž předmětem činnosti je nakládání s odpady). Typová závažnost těchto protiprávních jednání je zásadně odlišná a je to dáno právě odlišností subjektu deliktu. Tato úprava je plně v souladu se Zásadami tvorby právní úpravy přestupků zpracovanými Ministerstvem vnitra, které výjimečně v těchto případech připouštějí rozdílnou úpravu výše sankcí.

Co se týče kompetencí správních orgánů k projednání přestupků podnikajících fyzických a právnických osob v prvním stupni, stejně jako podle právní úpravy je k projednání většiny přestupků příslušná inspekce, a to buď výhradně, nebo společně s dalšími správními orgány. Výjimkou jsou stejně jako podle platné právní úpravy přestupky týkající se obecního systému, které projednává výhradně obecní úřad. Nově se také u vybraných přestupků na úseku přepravy odpadů stanoví výhradní kompetence celního úřadu k jejich projednání v prvním stupni.

Kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností k projednání přestupků se oproti platné úpravě rozšiřují, ale nejedná se o zásadní změnu. Ve všech případech, kdy se nově stanoví kompetence obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jsou k projednání přestupku v prvním stupni příslušné i jiné správní orgány.

Co se týče vybírání a vymáhání pokut, jediná změna se týká pokut uložených inspekcí. Nově je bude celní úřad nejen vymáhat, ale též vybírat. Účelem této změny je sjednocení právní úpravy v zákoně o odpadech s právní úpravou ve většině ostatních zákonů v oblasti ochrany životního prostředí. Působnost k výběru a vymáhání pokut vyplývá z § 8 odst. 2 zákona č. 17/2012 Sb., podle něhož je celní úřad obecným správcem daně podle správního řádu. Ohledně rozpočtového určení pokut nedochází oproti platné právní úpravě k významnějším změnám.

K § 131 až 155

Co se týče správních úřadů vykonávajících státní správu na úseku odpadového hospodářství podle tohoto zákona, oproti platnému zákonu o odpadech je mezi správní úřady doplněno Ministerstvo průmyslu a obchodu, které je dotčeným orgánem v řízení o vydání povolení, že věc přestává být odpadem podle § 9 odst. 4, a o změně nebo zrušení tohoto povolení. Doplněn byl rovněž Státní fond životního prostředí, který nově bude vykonávat správu poplatku za ukládání odpadů na skládku. Působnost orgánů ochrany veřejného zdraví je upřesněna tak, že se jedná o působnost krajských hygienických stanic.

V této části jsou stanoveny pouze ty kompetence jednotlivých správních úřadů, které nejsou stanoveny v jiných částech zákona, což odpovídá v současné době používanému způsobu tvorby právních předpisů.

V rámci kompetencí ministerstva se nově legislativně zakotvuje již v současné době existující Informační systém odpadového hospodářství, který je informačním systémem veřejné správy. Ministerstvo tento informační systém spravuje a provozuje. Dále se zejména konkrétně vymezuje kontrola v rámci výkonu vrchního státního dozoru. Ve vztahu k Basilejské úmluvě o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování je použito jiné označení funkce ministerstva, místo ohniskového bodu je použit pojem kontaktní místo, jedná se pouze o vhodnější jazykovou formulaci. Funkce ministerstva se ve vztahu k této úmluvě nemění.

Ministerstvu zemědělství zůstává kompetence ke koordinaci provádění kontrol dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě, neboť tyto povinnosti jsou stanoveny jak zákonem o odpadech, tak zákonem č. 156/1998 Sb., o hnojivech. Naopak se již výslovně neuvádí kompetence Ministerstva zemědělství spolupracovat s ministerstvem na tvorbě prováděcích právních předpisů, které se týkají nakládání s biologicky rozložitelnými odpady. Důvodem je, že povinnost spolupráce správních orgánů je stanovena obecně v § 8 správního řádu, a kompetence ke spolupráci na tvorbě prováděcích právních předpisů v dané oblasti vyplývá z působnosti Ministerstva zemědělství. V návaznosti na zavedení schvalování programu použití kalu rozhodnutím Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského (ÚKZUZ) se nově doplňuje kompetence Ministerstva zemědělství k rozhodování o odvolání proti tomuto rozhodnutí.

Byla vypuštěna kompetence ÚKZUZ ke kontrole a ukládání sankcí za porušení povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě podle zákona o hnojivech,

neboť tato kompetence vyplývá ze zákona o hnojivech, co se týče povinností v této oblasti stanovené uvedeným zákonem. Povinnosti podle zákona o odpadech nelze kontrolovat a sankcionovat podle jiného právního předpisu. Naopak byla v návaznosti na zavedení schvalování programu použití kalu rozhodnutím ÚKZUZ doplněna kompetence ÚKZUZ ke kontrole dodržování programu použití kalu.

Kompetence Ministerstva zdravotnictví k výkonu vrchního státního dozoru na úseku státní správy vykonávané podle tohoto zákona v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady byla upřesněna obdobně jako kompetence k výkonu vrchního státního dozoru ze strany ministerstva.

Kompetence krajských hygienických stanic jako dotčených orgánů byly upřesněny tak, aby odpovídaly právní úpravě dotčených orgánů ve správním řádu a navrženému textu zákona.

Zrušuje se kompetence inspekce k provádění kontrol podmíněnosti podle zákona o zemědělství, neboť tyto kontroly se netýkají oblasti odpadového hospodářství.

Navrhuje se upřesnění a doplnění kompetencí celních orgánů, zejména co se týče zadržení zboží při provádění kontroly přepravy odpadů celním úřady. V rámci této oblasti se nově stanoví kompetence celního úřadu rozhodnout z moci úřední, že se zadržené zboží ponechá osobě, které bylo zadrženo, a současně této osobě uložit, že zboží nesmí zničit ani s ním jinak nakládat s výjimkou jeho držení nebo skladování. Nové kompetence celních úřadů k projednávání přestupků podle zákona o odpadech a ukládání pokut jsou blíže popsány v odůvodnění k části šesté zákona upravující přestupky.

Celní úřad bude mít možnost jako všechny kontrolní orgány ukládat opatření k nápravě.

Předpokládá se, že se při výkonu kontroly odpadů celními orgány bude postupovat v souladu s § 68 nového celního zákona podle pravidel celního dohledu, který je prováděn v procesním režimu daňového řádu.

Co se týče kompetencí krajských úřadů, zejména se navrhuje rozšíření jejich kompetencí k ukládání pokut za přestupky. Toto rozšíření kompetencí je blíže popsáno v odůvodnění k části šesté zákona upravující přestupky.

Ohledně kompetencí obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a obecních úřadů nedochází k podstatným změnám oproti platné právní úpravě.

K § 156 a 157

S ohledem na skutečnost, že řada zařízení pro nakládání s odpady a také řada provozoven původců odpadu spadá do působnosti zákona o integrované prevenci a vztahuje se na ně povinnost provozovat takové zařízení na základě integrovaného povolení, je uveden výčet rozhodnutí, která se nevydají podle zákona o odpadech, pokud jsou nahrazena integrovaným povolením podle zákona o integrované prevenci.

K § 158 až 162

Přechodné ustanovení podle odstavce 1 vyjasňuje použití právní úpravy u běžících správních řízení. Neexistuje žádný důvod, kvůli kterému by bylo nutné uplatňovat novou právní úpravu na již běžící řízení.

Protože tento zákon přináší nové požadavky na odpadová zařízení, bylo by nezbytné s jeho účinností změnit všechny souhlasy podle dosavadního zákona na povolení podle tohoto zákona a upravit všechny provozní řady. Takový postup je nerealizovatelný ze strany krajských úřadů a byl by zbytečně tvrdý vůči povinným osobám. Je proto zvoleno dostatečně dlouhé přechodné období pro přizpůsobení provozních řádů a vydání nových podle nového

zákona. Provoz zařízení ke sběru odpadu a jeho provozní řád jsou jednoduché, proto je zvoleno kratší přechodné období. Zároveň rozdílná délka přechodného období umožňuje rozvržení činnosti krajských úřadů. K tomu má dále přispět to, že provozovatelé zařízení jsou motivováni požádat o povolení podle nového zákona půl roku před uplynutím přechodného období. Pokud provozovatelé skutečně včas požádají, dosavadní souhlas nezanikne do okamžiku rozhodnutí o jejich žádosti. Je tedy ošetřen i případ, když by krajské úřady nestihly velké množství žádostí v daném termínu administrovat. Přechodné ustanovení má přednost před podmínkami aktualizace provozního řádu při změně právních předpisů stanovenými v některých platných souhlasech s provozem zařízení.

Obdobně vystavěná jsou i přechodná ustanovení pro zařízení, která dosud mohla být provozována bez povolení tedy zařízení podle § 14 odst. 2 dosavadního zákona o odpadech, na která se výjimka podle nového zákona již nebude vztahovat, a některé sklady odpadů. Zde je přechodné období nastavené na 1 rok. Obdobný princip s přechodným obdobím rovněž v délce jednoho roku je zvolen pro povinnost získání souhlasu obecního úřadu obce s rozšířenou působností stanovenou provozovatelům malých zařízení pro nakládání s biologicky rozložitelnými odpady.

Protože dosavadní zákon nemá nastaveny požadavky na provoz komunitních kompostáren je pro jejich uvedení do souladu s novými požadavky stanoveno přechodné období jednoho roku.

V oblasti hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nedochází k výrazným změnám, proto je pouze nezbytné vymezit v přechodném ustanovení status pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů vydaných podle dosavadního zákona o opadech ve vztahu k novému zákonu. Jak pověření, tak osvědčení jsou platná až do konce doby, na kterou byla vydána. Na řízení o prodloužení nebo na odebrání pověření nebo na zrušení osvědčení se však vztahují pravidla podle tohoto zákona.

K § 163

Zrušuje se platný zákon o odpadech, včetně jednotlivých novel, a dále se zrušují vyhlášky a nařízení vlády vydaná k provedení dosavadního zákona o odpadech.

K § 164

Účinnost zákona je zvolena tak, aby byl termín transpozice co nejbližší termínu transpozice novelizací odpadových směrnic, kterým připadá na 5. července 2020 a zároveň s ohledem na skutečnost, že takováto změna pro povinné osoby v odpadovém hospodářství musí být vázána k začátku kalendářního roku.

K přílohám č. 5 a 6

Přílohy č. 5 a 6 provádějí transpozici příloh č. I a II rámcové směrnice. Oproti rámcové směrnici je zde zvoleno podrobnější rozlišení některých způsobů nakládání s odpady, všechny tyto podrobnější způsoby jsou však podřaditelné pod způsoby nakládání podle rámcové směrnice. Podrobnější vymezení kódů nakládání není v rozporu se směrnicí, pouze ji dále rozvíjí. Tento přístup umožní nahradit stávající N kódy podle dosavadní vyhlášky č. 383/2001 Sb., které umožňovaly podrobnější sledování některých činností. Odstraní se tím nezbytnost převádět N kódy na kódy nakládání podle rámcové směrnice. Zároveň je zachování podrobnějšího sledování některých činností nezbytné jak pro řízení a vyhodnocování odpadového hospodářství v České republice, tak pro plnění reportingových povinností.

Některé dosavadní N kódy budou zachovány, bude se však jednat pouze o ty, které nepopisují konkrétní způsob využití nebo odstranění odpadu, ale o ty, které jsou používány s ohledem na technický způsob provádění evidence odpadů a ohlašování, jako jsou například kódy sloužící k zaznamenání předávání odpadu N3 a N30, zůstatek na skladu na konci vykazovaného roku N5, inventurní rozdíly N50 a N53. Tyto kódy, vzhledem k tomu, že slouží pouze pro účely vedení evidence a ohlašování budou stanoveny prováděcím právním předpisem.

Nové nastavení kódů důsledně dodržuje smysl jednotlivých kódů na evropské úrovni. Oproti současnému stavu, kdy to v praxi není zcela respektováno, je zdůrazněno odlišení kódů, které jsou konečným využitím odpadu a kódy spadajícími pod R12, které jsou pouze úpravou odpadu před dalším nakládáním. Při konečném využití je odpadu buď zcela zapracován, nebo je provedena jeho recyklace a přestává být odpadem. Po provedení úpravy pod kódy spadajícími pod R12 zůstává být odpad odpadem a musí být předán do dalšího zařízení, kde dojde k jeho další úpravě nebo konečnému využití.

Zařazování ke kódu se provádí tak, že se činnost podřadí pod základní kód vycházející z rámcové směrnice a zde se hledá konkrétní kód vztahující se k činnosti. Pokud není nalezen podrobnější způsob využívání odpadů, podřadí se činnost pod první z kódů obsahující písmeno „a“.

V Praze dne 9. prosince 2019

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

Ministr životního prostředí:

Mgr. Richard Brabec v.r.

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA Z HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE

k návrhu zákona o odpadech

Ministerstvo životního prostředí

2019

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace

SHRnutí ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu: Návrh zákona o odpadech	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo životního prostředí	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozveďte 1. 1. 2021
Implementace práva EU: Ano; (pokud zvolíte Ano): - uveďte termín stanovený pro implementaci: 24 měsíců. - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: Ano	
2. Cíl návrhu zákona	
Cílem návrhu je nastavení podmínek pro fungování oběhového hospodářství v České republice.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ano	
<ul style="list-style-type: none"> - mírný nárůst administrativní zátěže (dále AZ) u orgánů vydávajících vyjádření k převodu odpadu mimo odpadový režim (viz bod 2) - zvýšení AZ spojené se zařazováním odpadu v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle katalogu odpadů (viz bod 4) - AZ spojená s vydáváním závazných stanovisek k povolení provozování zařízení k nakládání s odpady (viz bod 6) - snížení nákladů spojených s odstraněním rizik ohrožení životního prostředí skrze jednotné podmínky pro vzorkování odpadu (viz bod 7) - sledovatelnost toku odpadů a snadnější kontrola při přepravě v mobilním zařízení (viz bod 8) - zjednodušení kontrolní činnosti v obchodování s odpady (viz bod 10) - snížení rizika hrazení ekologické zátěže skrze nastavení dostatečné finanční rezervy ze strany provozovatelů skládek (viz bod 11) - ministerstvo (CENIA) - zpracování zaslaných dat o materiálech zpracovaných komunitními kompostárnami (viz bod 14) - snížení rizika finančních nákladů v případě špatného nakládání s odpady ze zdravotnictví a veterinární péče (viz bod 15) - navýšení výnosu pro SFŽP skrze vyšší poplatek za ukládání odpadu na skládku (viz bod 17) a vyšší příjem SFŽP v případě překročení stanovených limitů pro technologický materiál ukládaný na skládku (viz bod 18) - navýšení AZ pro SFŽP, MŽP a celní správu spojenou s přesunem správy poplatku za skládkování z KÚ (viz bod 17)	

- náklady státní správy na kontrolní a sankční činnost v oblasti odpadového hospodářství (dále OH) (viz bod 19)

3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne

Návrh svým nastavením nemá zásadní dopady ovlivňující mezinárodní hospodářskou konkurenceschopnost České republiky v kontextu s hospodářským růstem, dopady na inovační a investiční činnost a na zaměstnanost.

Předložený balíček úpravy legislativních předpisů však představuje kroky k posunu k oběhovému hospodářství. Tato transformace ovlivňuje konkurenceschopnost sektorů v různé intenzitě od negativních dopadů přes neutrální po pozitivní. Z celkového pohledu - v případě vyspělých nasycených trhů, (kterými ČR a její zapojení do globální ekonomiky bezesporu je), představuje oběhové hospodářství východisko k udržení hospodářského blahobytu a konkurenceschopnosti ve světě s omezenými zdroji a tedy i stoupajícími náklady na přírodní zdroje. V neposlední řadě oběhové hospodářství zabraňuje vzniku ekologických škod, které jsou v důsledku vždy nesené celou společností.

3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ano

- odstranění nejistoty plynoucí ze zařazení odpadů dle obecných kritérií spojené s rizikem správních postihů (viz bod 2)
- AZ při žádání o povolení o vyřazení produktu z odpadového režimu (viz bod 2)
- sjednocení pravidel v oblasti OH (viz bod 6), zvýšení AZ v souvislosti s aktualizací povolení stávajících zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů (viz bod 6)
- zvýšení odborných znalostí osob provádějících vzorkování odpadu a náklady spojené s jejich školením (viz bod 7)
- náklady provozovatelů mobilních zařízení z důvodu přísnější regulace (viz bod 8)
- umožnění obchodovat i neprovozovatelům zařízení pro nakládání s odpady, pokud je hodnota odpadů kladná (viz bod 10)
- finanční zátěž v podobě povinnosti provozovat zařízení pro nakládání s odpady, pokud neprokáží kladnou hodnotu odpadu (viz bod 10)
- finanční zátěž provozovatelů skládek spojená s tvorbou rezerv upravená o inflaci (viz bod 11)
- snížení AZ spojené s vedením odpadové evidence pro původce odpadu zapojených do systému komunálního odpadu (viz bod 13)
- vypracování manipulačního řádu pro nakládání s odpady ze zdravotnictví a veterinární péče (viz bod 15)
- snížení AZ navýšením hmotnostního limitu pro ohlašování odpadu do evidence (viz bod 16)
- možný nárůst výdajů spojených s ukládáním ostatního odpadu na skládky, snížení sazby poplatku za nebezpečný odpad, náklady spojené s podáváním poplatkových hlášení (viz bod 17)
- vyšší náklady v případě překročení stanovených limitů pro technologický materiál ukládaný na skládku odpadů (viz bod 18), navýšení AZ spojené s evidencí veškerého odpadu uloženého na skládku (viz bod 18)

3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ano

- AZ spojená s žádostí o povolení o vyřazení konkrétního produktu z odpadového režimu (viz bod 2)

- snížení AZ spojené se zařazováním nejednoznačně určitelného odpadu do katalogu odpadů (viz bod 4)
- AZ krajů na aktualizaci povolení zařízení pro nakládání s odpady – bez navýšení (viz bod 6)
- zvýšení AZ KÚ - povolování mobilních zařízení ke sběru a výkupu odpadu (viz bod 8)
- náklady spojené s uveřejňováním informací občanům o nakládání s odpadem (viz bod 12)
- ztráta informací o vyprodukovaných odpadech na území obce zrušením povinnosti vést evidenci pro původce zapojených do systému KO (viz bod 13)
- obce - vedení evidence biologicky rozložitelného odpadu, žádost o souhlas a provozní řád kompostáren (viz bod 14)
- OÚ ORP – vydávání souhlasů obcím pro provozování komunitní kompostárny (viz bod 14)
- mírné navýšení AZ spojené s kontrolou nových požadavků na odpad ze zdravotnictví a veterinární péče (viz bod 15)
- postupné snižování výnosu z poplatku za skládkování pro obce, na jejichž území se skládka nachází (viz bod 17)
- snížení AZ pro KÚ díky převedení správy poplatku za skládkování na SFŽP (viz bod 17)
- rozšíření sankčních pravomocí a zefektivnění kontrol obecními úřady v OH (viz bod 19), náklady na využívání nových pravomocí na straně OÚ (viz bod 19)

3.5 Sociální dopady: Ano

- možné zvýšení nákladů domácností na nakládání s KO (viz bod 17)
- možnost slevy na poplatek za KO (viz bod 17)

3.6 Dopady na spotřebitele: Ne

Návrh nepředstavuje přímé dopady na ceny, které spotřebitel platí, a dále dopady na kvalitu a dostupnost zboží a služeb, které spotřebitelé nakupují, včetně zajištění informovanosti a ochrany spotřebitelů.

3.7 Dopady na životní prostředí: Ano

- odstranění rizika z obcházení odpadového režimu nastavením jednoznačných pravidel při převodu odpadu na neodpad, podpora recyklace odpadů (viz bod 2)
- snížení rizika ohrožení ŽP nedostatečnou kontrolou činností a technologií v zařízeních pro nakládání s odpadem (viz bod 6)
- zvýšení kvality celého procesu hodnocení odpadu, lepší identifikovatelnost možných rizik a tím snížení ohrožení ŽP, jednotnost v postupech při provádění laboratorních zkoušek (viz bod 7)
- snížení rizika kontaminace ŽP nebezpečnými látkami a zvýšení míry dodržování hierarchie nakládání s odpady mobilními zařízeními - zejména zdravotnické odpady (viz bod 8)
- minimalizace rizik ohrožení ŽP vymezením práv a povinností obchodníka s odpady (viz bod 10)
- snížení rizika potenciálních ekologických zátěží po uzavření skládky zvýšením rezerv (viz bod 11)
- lepší informovanost občanů = lepší využití odpadů (viz bod 12)
- odstranění rizika poškození ŽP při nakládání s biologicky rozložitelným odpadem – podzemní a povrchové vody, ovzduší (viz bod 14)

- snížení rizika ohrožení lidského zdraví při nakládání s odpadem ze zdravotnictví a veterinární péče (viz bod 15)
- částečná ztráta informací o cca 0,1 % NO navýšením limitu pro ohlašování (viz bod 16)
- větší podpora třídění a recyklace odpadu a pokles množství odpadu ukládaného na skládky navýšením skládkovacího poplatku (viz bod 17)
- snížení množství špatně evidovaného materiálu uloženého na skládky (viz bod 18)
- pozitivní vliv na ŽP úpravou sankčních a kontrolních pravomocí (viz bod 19)

3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne

Platná právní úprava v oblasti odpadů neupravuje vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace (ve smyslu antidiskriminačního zákona jde o nerovné zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Takové vztahy neupravuje ani navrhovaná právní úprava, proto lze konstatovat, že navrhované řešení nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace, včetně rovného postavení mužů a žen.

3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne

Návrh zákona nemá přímý dopady na výkon státní statistické služby, nezakládá oprávnění vytvářet a provozovat nové administrativní zdroje dat či měnit stávající, které jsou potencionálně využitelné pro potřeby státní statistické služby. Zákon však umožňuje předávání administrativních dat ČSÚ ze strany MZP, jejich využití ze strany ČSÚ je na bázi dobrovolnosti.

3.10 Korupční rizika: Ano

Návrh právního předpisu nepředstavuje jasně definovatelnou změnu korupčních rizik vůči stávajícímu stavu, nicméně svým nastavením v řadě případů směřuje k potlačení korupčních rizik nebo obecně rizik obcházení zákona v oblasti, kde operuje velké množství jak soukromých, tak veřejných aktérů.

3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ne

Návrh nepředstavuje přímo definovatelný dopad na bezpečnost nebo obranu státu, nicméně vyšší efektivita využití zdrojů představuje snižování závislosti na dovozu surovin a zdrojů ze zahraničí, kde hraje silnou roli taktéž geopolitický aspekt. Tyto vztahy nemusí být vždy založeny pouze na ekonomické spolupráci, ale na silnější vazbě v rámci zahraničních vztahů, což ne vždy musí být v souladu se zahraniční a bezpečnostní politikou státu.

Obsah

ZHODNOCENÍ STAVU ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ ZA ÚČINNOSTI STÁVAJÍCÍHO ZÁKONA O ODPADECH OD PŘIJETÍ RÁMCOVÉ SMĚRNICE O ODPADECH	14
1 Odpadové hospodářství v České republice	14
1.1 Produkce a nakládání s odpady v České republice	14
1.2 Komunální odpady	17
1.2.1 Porovnání s jinými státy Evropské unie v oblasti nakládání s komunálním odpadem	19
1.3 Biologicky rozložitelné komunální odpady	22
1.4 Stavební a demoliční odpady	23
1.5 Obaly.....	24
1.6 Ekonomické nástroje v odpadovém hospodářství v České republice.....	27
1.6.1 Poplatek za skládkování odpadů	27
1.6.2 Systém platby za odpad – systém „Pay-as-you-throw“	28
1.6.3 Náklady obcí na odpadové hospodářství.....	29
1.6.4 Další ekonomické nástroje v oblasti odpadového hospodářství.....	31
1.7 Kontrola dodržování zákona o odpadech	31
1.8 Vnímání odpadového hospodářství veřejností v ČR.....	39
1.9 Závazné cíle odpadového hospodářství z evropské legislativy do roku 2020	39
1.9.1 Plnění evropských cílů	40
1.10 Další směřování odpadového hospodářství v Evropské unii.....	41
1.11 Poplatek za skládkování odpadů a navyšování recyklace	45
1.12 Závěr.....	51
1.12.1 Porovnání budoucích cílů EU a výsledků odpadového hospodářství ČR.....	51
1.12.2 Doporučení EK pro nakládání s komunálním odpadem.....	51
1.12.3 Hlavní nástroje k dosažení nových cílů v oblasti recyklace komunálních odpadů	52
ODPAD, VEDLEJŠÍ PRODUKT A UKONČENÍ ODPADOVÉHO REŽIMU	53
2 Ukončení odpadového režimu (§ 9 - 10)	53
2.1 Důvod předložení a cíle	53
2.1.1 Definice problému	53
2.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	53
2.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	54
2.1.4 Popis cílového stavu	54
2.1.5 Zhodnocení rizika	54
2.2 Návrh variant řešení	54
2.2.1 Varianta 0.....	54
2.2.2 Varianta 1.....	54
2.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů	55
2.3.1 Identifikace nákladů a přínosů.....	55
2.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	57

2.4	Návrh řešení.....	58
2.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	58
ZÁKLADNÍ POVINNOSTI		59
3	Původce odpadu – definice (§ 5).....	59
3.1	Důvod předložení a cíle.....	59
3.1.1	Definice problému	59
3.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	59
3.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	59
3.1.4	Popis cílového stavu	59
3.1.5	Zhodnocení rizika	59
3.2	Návrh variant řešení	60
3.2.1	Varianta 0.....	60
3.2.2	Varianta 1.....	60
3.2.3	Varianta 2.....	60
3.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	60
3.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	60
3.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	61
3.4	Návrh řešení.....	61
3.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	61
4	Původce odpadu – zařazování odpadů (§ 6)	61
4.1	Důvod předložení a cíle.....	61
4.1.1	Definice problému	61
4.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	62
4.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	62
4.1.4	Popis cílového stavu	62
4.1.5	Zhodnocení rizika	62
4.2	Návrh variant řešení	62
4.2.1	Varianta 0.....	62
4.2.2	Varianta 1.....	62
4.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	63
4.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	63
4.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	63
4.4	Návrh řešení.....	64
4.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	64
5	Povinnosti provozovatele zařízení přebírající kovový odpad (§ 19)	64
5.1	Důvod předložení a cíle.....	64
5.1.1	Definice problému	64
5.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	65
5.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	65
5.1.4	Popis cílového stavu	65

5.1.5	Zhodnocení rizika	65
5.2	Návrh variant řešení	66
5.2.1	Varianta 0.....	66
5.2.2	Varianta 1.....	66
5.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	66
5.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	66
5.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	67
5.4	Návrh řešení.....	68
5.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	68
6	Povolení k provozování zařízení (§ 21-24; přechodná ustanovení § 158).....	69
6.1	Důvod předložení a cíle.....	69
6.1.1	Definice problému	69
6.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	69
6.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	69
6.1.4	Popis cílového stavu	70
6.1.5	Zhodnocení rizika	70
6.2	Návrh variant řešení	70
6.2.1	Varianta 0.....	70
6.2.2	Varianta 1.....	70
6.2.3	Varianta 2.....	70
6.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	71
6.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	71
6.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	77
6.4	Návrh řešení.....	79
6.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	79
7	Vzorkování a zkoušky odpadu (§ 28)	79
7.1	Důvod předložení a cíle.....	79
7.1.1	Definice problému	79
7.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	80
7.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	80
7.1.4	Popis cílového stavu	80
7.1.5	Zhodnocení rizika	80
7.2	Návrh variant řešení	80
7.2.1	Varianta 0.....	80
7.2.2	Varianta 1.....	81
7.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	81
7.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	81
7.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	82
7.4	Návrh řešení.....	83
7.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	83

POVINNOSTI PŘI JEDNOTLIVÝCH ZPŮSOBECH NAKLÁDÁNÍ S ODPADEM.....	84
8 Sběr odpadu – mobilní zařízení (§ 32).....	84
8.1 Důvod předložení a cíle.....	84
8.1.1 Definice problému	84
8.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	85
8.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	85
8.1.4 Popis cílového stavu	85
8.1.5 Zhodnocení rizika	85
8.2 Návrh variant řešení	85
8.2.1 Varianta 0.....	85
8.2.2 Varianta 1.....	85
8.2.3 Varianta 2.....	85
8.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů	86
8.3.1 Identifikace nákladů a přínosů.....	86
8.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	88
8.4 Návrh řešení.....	89
8.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	89
9 Pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí	90
9.1 Důvod předložení a cíle.....	90
9.1.1 Definice problému	90
9.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	90
9.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	90
9.1.4 Popis cílového stavu	90
9.1.5 Zhodnocení rizika	90
9.2 Návrh variant řešení	91
9.2.1 Varianta 0.....	91
9.2.2 Varianta 1.....	91
9.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů	91
9.3.1 Identifikace nákladů a přínosů.....	91
9.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	92
9.4 Návrh řešení.....	93
9.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	93
10 Obchodování s odpady (§ 26).....	93
10.1 Důvod předložení a cíle.....	93
10.1.1 Definice problému	93
10.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	94
10.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	94
10.1.4 Popis cílového stavu	94
10.1.5 Zhodnocení rizika	94
10.2 Návrh variant řešení	94

10.2.1	Varianta 0.....	94
10.2.2	Varianta 1.....	94
10.2.3	Varianta 2.....	94
10.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	95
10.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	95
10.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	96
10.4	Návrh řešení.....	97
10.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	97
11	Rezerva na zajištění rekultivace a následné péče o skládku (§ 42-43)	98
11.1	Důvod předložení a cíle.....	98
11.1.1	Definice problému	98
11.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	98
11.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	98
11.1.4	Popis cílového stavu	98
11.1.5	Zhodnocení rizika	99
11.2	Návrh variant řešení	99
11.2.1	Varianta 0.....	99
11.2.2	Varianta 1.....	99
11.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	99
11.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	99
11.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	100
11.4	Návrh řešení.....	101
11.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	101
	POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S VYBRANÝMI DRUHY ODPADU	102
12	Povinnost obce informovat o výsledcích odpadového hospodářství (§ 60)	102
12.1	Důvod předložení a cíle.....	102
12.1.1	Definice problému	102
12.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	102
12.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	102
12.1.4	Popis cílového stavu	102
12.1.5	Zhodnocení rizika	102
12.2	Návrh variant řešení.....	102
12.2.1	Varianta 0.....	102
12.2.2	Varianta 1.....	103
12.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	103
12.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	103
12.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	104
12.4	Návrh řešení.....	104
12.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	104

13 Osвобоzení od vedení odpadové evidence pro původce zapojené do systému komunálního dopadu (§ 62)	105
13.1 Důvod předložení a cíle.....	105
13.1.1 Definice problému	105
13.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	105
13.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	105
13.1.4 Popis cílového stavu	105
13.1.5 Zhodnocení rizika	105
13.2 Návrh variant řešení	105
13.2.1 Varianta 0.....	105
13.2.2 Varianta 1.....	106
13.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů	106
13.3.1 Identifikace nákladů a přínosů.....	106
13.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	107
13.4 Návrh řešení.....	107
13.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	107
14 Nakládání s biologicky rozložitelným odpadem (§ 63)	108
14.1 Důvod předložení a cíle.....	108
14.1.1 Definice problému	108
14.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	108
14.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	108
14.1.4 Popis cílového stavu	108
14.1.5 Zhodnocení rizika	109
14.2 Návrh variant řešení	109
14.2.1 Varianta 0.....	109
14.2.2 Varianta 1.....	109
14.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů	109
14.3.1 Identifikace nákladů a přínosů.....	109
14.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	110
14.4 Návrh řešení.....	112
14.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	112
15 Odpad ze zdravotnictví a veterinární péče (§ –88-90)	112
15.1 Důvod předložení a cíle.....	112
15.1.1 Definice problému	112
15.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	112
15.1.3 Identifikace dotčených subjektů.....	112
15.1.4 Popis cílového stavu	113
15.1.5 Zhodnocení rizika	113
15.2 Návrh variant řešení	113
15.2.1 Varianta 0.....	113

15.2.2	Varianta 1.....	113
15.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	113
15.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	113
15.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	115
15.4	Návrh řešení.....	115
15.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	115
EVIDENCE A OHLAŠOVÁNÍ ODPADU A ZAŘÍZENÍ A OHLAŠOVÁNÍ OBCHODNOVÁNÍ S ODPADY A ZPROSTŘEDKOVÁNÍ NAKLÁDÁNÍ S ODPADY		117
16	Navýšení limitu pro ohlašování odpadu do evidencí (§ 95).....	117
16.1	Důvod předložení a cíle.....	117
16.1.1	Definice problému	117
16.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	117
16.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	117
16.1.4	Popis cílového stavu	117
16.1.5	Zhodnocení rizika	117
16.2	Návrh variant řešení	117
16.2.1	Varianta 0.....	117
16.2.2	Varianta 1.....	118
16.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	118
16.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	118
16.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	119
16.4	Návrh řešení.....	120
16.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	120
EKONOMICKÉ NÁSTROJE – POPLATKY		121
17	Poplatek za ukládání odpadu na skládku	121
17.1	Důvod předložení a cíle.....	121
17.1.1	Definice problému	121
17.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	123
17.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	124
17.1.4	Popis cílového stavu	124
17.1.5	Zhodnocení rizika	125
17.2	Návrh variant řešení	126
17.2.1	Varianta 0.....	126
17.2.2	Varianta 1.....	126
17.2.3	Varianta 2.....	128
17.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	128
17.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	128
17.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	148
17.4	Návrh řešení.....	153
17.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	153
18	Skládkování (§ 37).....	153

18.1	Důvod předložení a cíle.....	153
18.1.1	Definice problému	153
18.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	153
18.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	153
18.1.4	Popis cílového stavu	154
18.1.5	Zhodnocení rizika	154
18.2	Návrh variant řešení.....	154
18.2.1	Varianta 0.....	154
18.2.2	Varianta 1.....	154
18.2.3	Varianta 2.....	154
18.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	155
18.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	155
18.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	156
18.4	Návrh řešení.....	158
18.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	158
19	VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY A SPRÁVNÍ DELIKTY	159
19	Výkon státní správy (§ 131 - 155) a přestupky (§ 122 - 127)	159
19.1	Důvod předložení a cíle.....	159
19.1.1	Definice problému	159
19.1.2	Popis existujícího právního stavu v dané oblasti	159
19.1.3	Identifikace dotčených subjektů.....	159
19.1.4	Popis cílového stavu	159
19.1.5	Zhodnocení rizika	159
19.2	Návrh variant řešení.....	160
19.2.1	Varianta 0.....	160
19.2.2	Varianta 1.....	160
19.3	Vyhodnocení nákladů a přínosů	160
19.3.1	Identifikace nákladů a přínosů.....	160
19.3.2	Vyhodnocení nákladů a přínosů variant.....	162
19.4	Návrh řešení.....	163
19.4.1	Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení	163
20	Souhrn navrhovaných variant	164
21	Implementace doporučené varianty a vynuovení	168
22	Přezkum účinnosti regulace	168
23	Konzultace a zdroje dat	169
24	Seznam použitých zkratk	171
25	Vysvětlení k vyhodnocení nákladů a přínosů.....	172
26	Kontakt na zpracovatele RIA	173
27	Přílohy hodnocení dopadů	174

ZHODNOCENÍ STAVU ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ ZA ÚČINNOSTI STÁVAJÍCÍHO ZÁKONA O ODPADECH OD PŘIJETÍ RÁMCOVÉ SMĚRNICE O ODPADECH

1 Odpadové hospodářství v České republice

1.1 Produkce a nakládání s odpady v České republice

Produkce odpadů

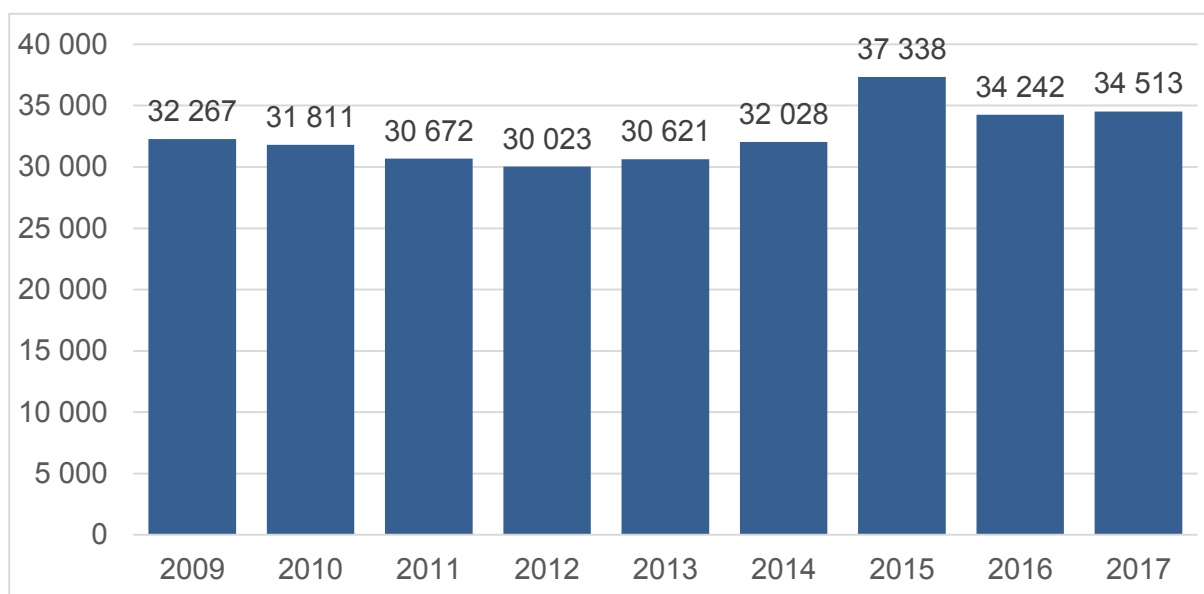
Celková produkce odpadů v období 2015–2016 poklesla z 37 242 tis. t v roce 2015 o 8,3 % na hodnotu 34 242 tis. t v roce 2016, v roce 2017 zůstala téměř na stejné hodnotě a činila 34 512 tis. t (Tabulka 1, Graf 1). Celková produkce odpadů na obyvatele v roce 2015 byla 3 542 kg/obyv., v roce 2016 bylo 3 241 kg/obyv. a v roce 2017 pak 3 259 kg/obyv.

Tabulka 1: Celková produkce odpadů v ČR v letech 2009–2017 v mil. t

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Produkce	32,3	31,8	30,7	30,0	30,6	32	37,3	34,2	34,5

Zdroj: MŽP, ISOH (2018)

Graf 1: Celková produkce odpadů v letech 2009–2017 v tis. t

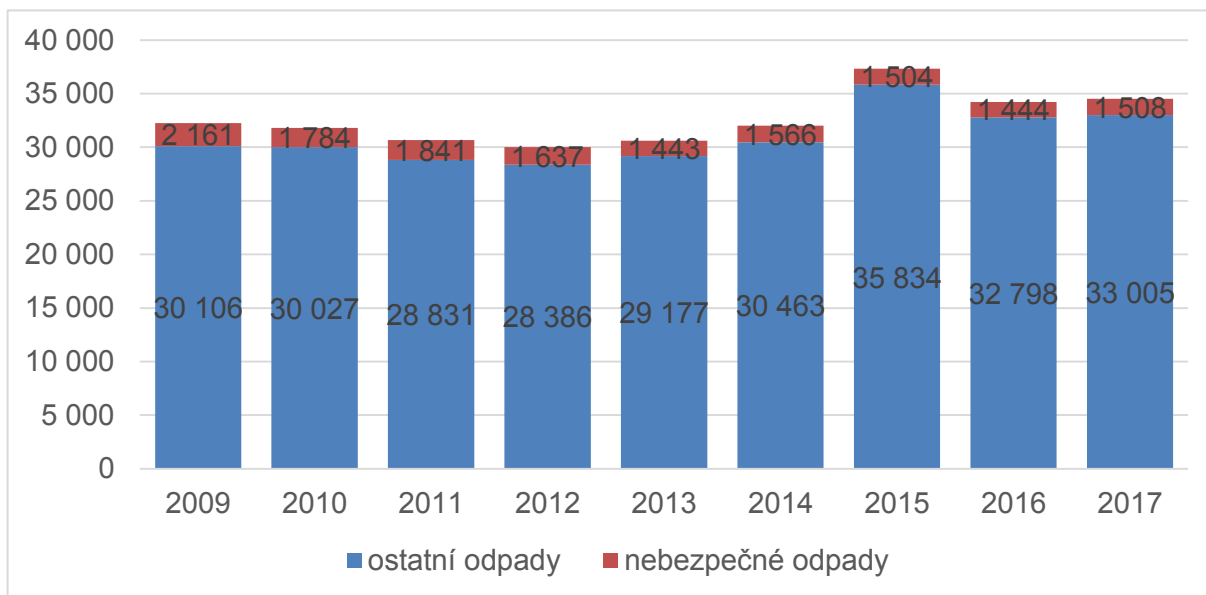
Zdroj: MŽP, CENIA, ISOH, 2018

Podíl nebezpečných odpadů z celkové produkce odpadů se v posledních 3 letech pohybuje mezi 4 % a 4,5 %. V roce 2017 byla produkce nebezpečných odpadů 1 508 tis. t, což představuje mírný nárůst proti roku 2016, kdy byla 1 444 tis. t, a dostala se tak nepatrně nad produkci nebezpečných odpadů v roce 2015 (1 504 tis. t).

Produkce ostatních odpadů v roce 2017 činila 33 005 tis. t, což je o 207 tis. t (0,6 %) více oproti roku 2016 (32 798 tis. t) a o 2 829 tis. t (o 7,9 %) méně proti roku 2015 (35 834 tis. t). V přepočtu na obyvatele vzrostla produkce ostatního odpadu z 3 104 kg v roce 2016 na 3 117 kg v roce 2017 (tj. o 13 kg/obyv.). Nejvyšší podíl (60 %) z celkové produkce ostatních odpadů má stavební a demoliční odpad, jehož produkce je značně ovlivněna situací na stavebním trhu. Další významnou složkou ostatního odpadu je odpad komunální, který v roce 2017 tvořil 16 % z celkové produkce odpadů.

Produkcí nebezpečných a ostatních odpadů na celkové produkci odpadů od roku 2009 zachycuje Graf 2.

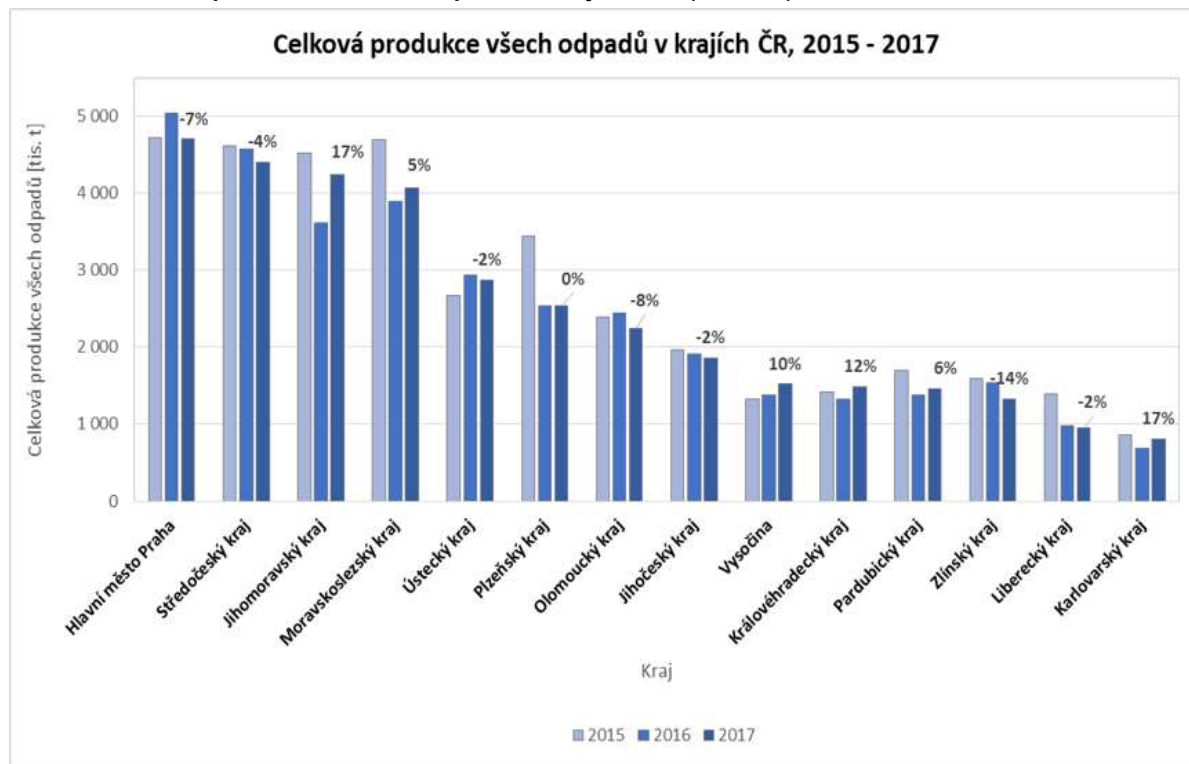
Graf 2: Produkce ostatních a nebezpečných odpadů v ČR v letech 2009–2017 v tis. t

Zdroj: MŽP, CENIA, ISOH (2018)

V jednotlivých krajích ČR se celková produkce odpadů i poměr mezi produkcí ostatních a nebezpečných odpadů a také celková produkce odpadů na obyvatele liší s ohledem na různé hospodářské zaměření jednotlivých krajů (Graf 3). Nejvyšší celková produkce ostatních odpadů v roce 2017, a tím i celková produkce odpadů, byla v krajích Hl. m. Praha, Středočeském, Jihomoravském a Moravskoslezském.

Graf 3: Celková produkce všech odpadů v krajích ČR (tis. tun), 2015–2017

Zdroj: MŽP, CENIA, ISOH (2018)

Nakládání s odpady

V roce 2017 činil podíl využití odpadů na celkové produkci odpadů 84 %, v roce 2016 to bylo 85 % (Tabulka 2). V období 2014–2017 byl vždy podíl využitých odpadů větší než 80 %. Důvodem jsou především změny v technologiích zpracování odpadů a větší používání odpadů k náhradě primárních surovin.

Po předchozím nárůstu množství materiálově využitých odpadů, došlo mezi roky 2015 a 2016 k poklesu o 3 112 tis. t na celkových 27 958 tis. t v roce 2016 a k dalšímu mírnému poklesu o 174 tis. t na 27 754 tis. t v roce 2017. Stejný trend poklesu můžeme sledovat i u podílu materiálového využití z celkového produkovaného odpadu, který od roku 2015 (83,2 %) poklesl v roce 2016 na 81,6 % a v roce 2017 na 80,5 %. Mezi nejčastější způsoby materiálového využití odpadů patří využití odpadů na povrchu terénu s výjimkou využití odpadů na skládce a recyklace ostatních anorganických materiálů a kovů.

Energeticky využívána je jen malá část z celkové produkce odpadů. Podíl energetického využití odpadů na celkové produkci odpadů od roku 2015 postupně mírně narůstá. V roce 2015 tento podíl činil 3,1 %, v roce 2016 3,5 % a v roce 2017 3,6 %. Množství energeticky využitých odpadů mezi roky 2015 a 2017 narostlo o 83 tis. t, v roce 2017 bylo energeticky využito 1 237 tis. t odpadu.

Nejčastějším způsobem odstraňování odpadů je skládkování (ukládání v úrovni nebo pod úrovní terénu). Od roku 2015 i v oblasti skládkování dochází k meziročnímu nárůstu jak objemu skládkovaného odpadu, tak podílu skládkování na celkové produkci odpadů. Zatímco v roce 2015 bylo na skládky uloženo 3 207 tis. t (8,6 % produkce odpadů), v roce 2016 to bylo 3 236 tis. t (9,5 %) a v roce 2017 3 392 tis. t (9,8 % produkce odpadů).

Dalším způsobem odstranění odpadů je spalování, jehož podíl na nakládání s odpady je minimální a od roku 2009 se pohybuje v rozmezí 0,2–0,3 %. V roce 2017 bylo spalováním odstraněno 90 tis. t odpadu (0,26 %).

Vývoj v nakládání se všemi odpady ukazuje Tabulka 2.

Tabulka 2: Nakládání s odpady v ČR v letech 2009–2017 (%)

Všechny odpady	Produkce (mil. t)	Využití odpadů			Odstranění odpadů		Jiné nakládání
			Z toho materiálově	Z toho energeticky		Z toho skládkování	
2009	32,3	74,5 %	72,5 %	2 %	15 %	15 %	10,5 %
2010	31,8	73,5 %	71 %	2,5 %	13,5 %	13,5 %	13 %
2011	30,7	78 %	75 %	3 %	13 %	13 %	9 %
2012	30	79 %	75,5 %	3,5 %	13 %	13 %	8 %
2013	30,6	79,5 %	76 %	3,5 %	11 %	11 %	9,5 %
2014	32	83 %	79,5 %	3,5 %	10 %	10 %	7 %
2015	37,3	86%	83%	3%	9%	9%	5%
2016	34,2	85%	82%	3%	9%	9%	6%
2017	34,5	84%	80%	4%	9%	9%	7%

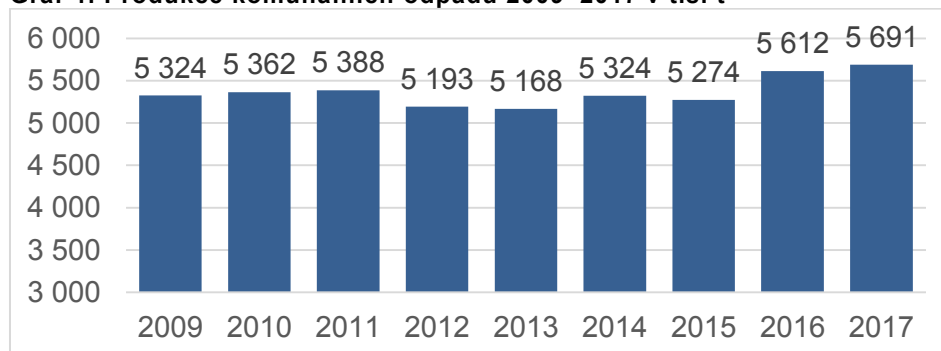
Zdroj: MŽP, ISOH (2018)

Přestože mezi roky 2015 a 2016 došlo k poklesu využití nebezpečných odpadů z 34,4 % na 30,9 %, v roce 2017 došlo opět k nárůstu opět na 34,4 %. V roce 2016 bylo využito 446 tis. t nebezpečného odpadu, z toho 410,7 tis. t bylo využito materiálově. V roce 2017 bylo z celkového objemu 517,9 tis. t využitého nebezpečného odpadu využito materiálově 31,6 % (475,8 tis. t) Energeticky je využívána menší část nebezpečných odpadů, v roce 2016 to bylo 35 tis. t a v roce 2017 42 tis. t, (2,8 % z celkové produkce nebezpečných odpadů). Vzhledem k nárůstu objemu produkce nebezpečného odpadu a téměř stagnujícímu vývoji jeho využití, vzrostlo odstranění (skládkování a spalování) nebezpečného odpadu v roce 2017 proti roku 2016 o téměř 12 tis t, z toho 10 tis. t je zvýšení objemu spalovaného nebezpečného odpadu.

1.2 Komunální odpady

Celková produkce komunálních odpadů vzrostla z 5 274 tis. t v roce 2015 o 6,4 % na 5 612 tis. t v roce 2016 a na 5 690 tis. t v roce 2017. Vývoj produkce komunálního odpadu od roku 2009 do roku 2017 zachycuje Graf 19. V přepočtu na obyvatele činila produkce komunálních odpadů v roce 2017 537,48 kg (v roce 2015 to bylo 500,3 kg, v roce 2016 pak 531,2 kg).

Graf 4: Produkce komunálních odpadů 2009–2017 v tis. t

Zdroj: MŽP, CENIA, ISOH, 2018

Produkce směsného komunálního odpadu meziročně mírně klesá z 2 836,8 tis. t v roce 2015 o 0,6 % na 2 820,9 tis. t v roce 2016 a 2 800,6 tis. t v roce 2017. Podíl směsného komunálního odpadu na celkové produkci komunálních odpadů v roce 2016 činil 50,3 %, v roce 2017 49,2 %. V souladu s trendem poklesu objemu produkovaného směsného komunálního odpadu klesá i produkce na obyvatele na rok (2015: 269 kg/obyv./rok, 2016: 267 kg/obyv./rok, 2017: 265 kg/obyv./rok).

Komunální odpady jsou specifickou skupinou odpadů, a to se odráží i ve způsobech nakládání s nimi. Na rozdíl od ostatních skupin odpadů v tomto případě dominuje ze všech způsobů nakládání jejich odstraňování skládkováním (Tabulka 3).

Tabulka 3: Produkce a nakládání s komunálními odpady v ČR (tis. t.) v letech 2009–2017

Rok	Produkce (mil. t)	Využito			Odstraněno		Jiné nakládání
			Z toho materiálově	Z toho energeticky		Z toho skládkování	
2009	5,3	29 %	23 %	6 %	64 %	64 %	7 %
2010	5,4	33 %	24 %	9 %	59 %	59 %	8 %
2011	5,4	42 %	31 %	11 %	55 %	55 %	3 %
2012	5,2	42 %	30 %	12 %	54 %	54 %	4 %
2013	5,2	42 %	30 %	12 %	52 %	52 %	6 %
2014	5,3	47 %	35 %	12 %	48 %	48 %	5 %
2015	5,3	47%	36%	11%	47%	47%	6%
2016	5,6	50%	38%	12%	45%	45%	5%
2017	5,7	50%	38%	12%	45%	45%	5%

Zdroj: MŽP, CENIA, ISOH (2018)

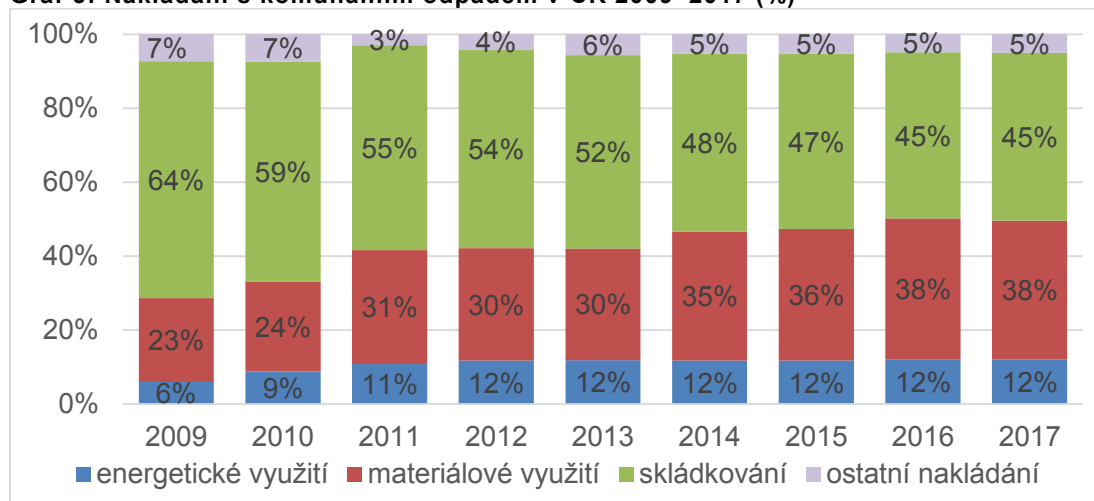
Podíl komunálních odpadů odstraněných skládkováním na celkové produkci komunálních odpadů mezi lety 2009 a 2016 klesl z 64,0 % na 45 %. V roce 2017 zůstal podíl skládkování rovněž na 45 % z produkce komunálních odpadů, což může signalizovat určité vyčerpání existujícího rámce pro podporu recyklace a nakládání s odpady v rámci vyšších úrovní hierarchie nakládání s odpady.

Dalším významně zastoupeným způsobem nakládání s komunálním odpadem je materiálové využití, jehož podíl na celkové produkci komunálních odpadů naopak vzrostl od roku 2009 z 22,7 % na 38 % v roce 2017.

Postupně dochází i k nárůstu významu energetického využití komunálních odpadů. Od roku 2009 podíl energeticky využitých odpadů na celkové produkci komunálních odpadů vzrostl z 6,0 % na hodnotu 12 %, která je stabilní od roku 2012.

Diametrálně odlišná je situace u spalování, kterým je nakládáno s téměř zanedbatelným množstvím komunálních odpadů (procentuální hodnota podílu je téměř nulová).

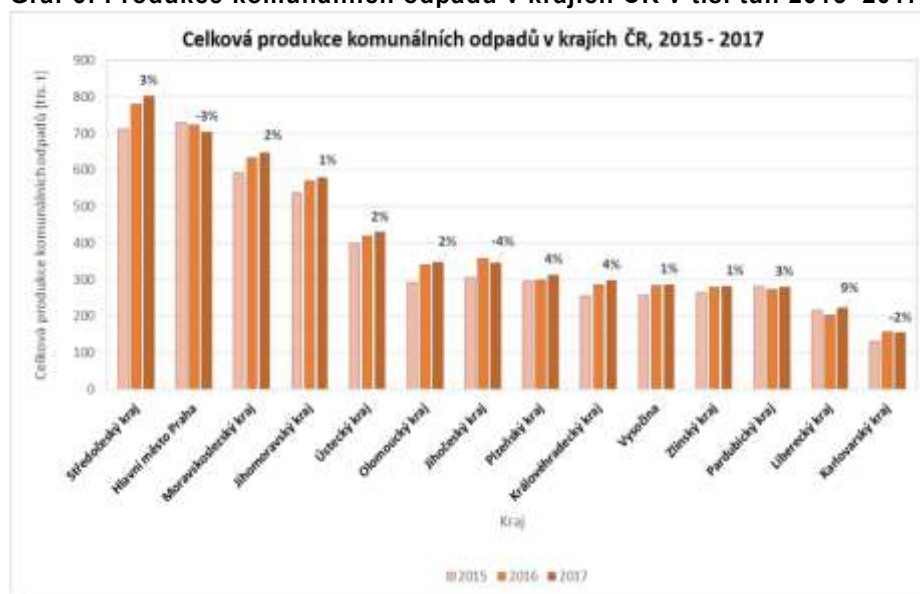
Graf 5: Nakládání s komunálním odpadem v ČR 2009–2017 (%)

Zdroj: MŽP, ISOH (2018)

Vzhledem k významné koncentraci obyvatelstva a služeb je celková produkce komunálních odpadů i celková produkce komunálních odpadů na obyvatele dlouhodobě vyšší v Hl. m. Praze a ve Středočeském kraji (Graf 6), kde je rovněž vysoká produkce smíšeného komunálního odpadu. Následují kraje Moravskoslezský, Jihomoravský a Ústecký.

Graf 6: Produkce komunálních odpadů v krajích ČR v tis. tun 2015–2017

Zdroj: CENIA, MŽP, 2018

1.2.1 Porovnání s jinými státy Evropské unie v oblasti nakládání s komunálním odpadem

Komunální odpad tvoří asi 10 % celkového množství odpadu, které bylo vyprodukováno v EU. Vzhledem k tomu, že se jedná o odpad produkovaný obyvateli, má velmi vysokou politickou prioritu, zároveň se jedná o odpad heterogenního charakteru (mnoho zdrojů, vazba na vzorce spotřeby atd.).

Průměrná produkce komunálních odpadů na obyvatele v EU byla v roce 2017 487 kg. V porovnání s rokem 2016 se jedná o nárůst produkce. Přestože se v EU-28 vytváří více odpadů, celkové množství skládkovaného komunálního odpadu se snížilo. V referenčním období se celkové množství skládkovaných komunálních odpadů v EU-28 snížilo o 145 milionů tun (302 kg na obyvatele) v roce 1995 na 58 milionů tun (114 kg na obyvatele) v roce 2017 o 85 milionů tun (o 59 %). To odpovídá průměrnému meziročnímu poklesu o 4,1 %. V důsledku toho klesla míra skládkování (skládkovaný odpad jako podíl vyrobeného odpadu) ve srovnání s produkcí komunálního odpadu v EU-28 z 64 % v roce 1995 na 23 % v roce 2017. Recyklováno a kompostováno bylo 47 % komunálních odpadů.¹ V některých státech EU (Malta, Rumunsko, Bulharsko, Chorvatsko) je ovšem podíl skládkování komunálních odpadů stále velmi vysoký (Tabulka 4).

Česká republika se chce (i díky odpadové legislativě) zařadit do skupiny zemí s velmi nízkým skládkováním komunálních odpadů, vysokou mírou recyklace a adekvátním podílem energetického využití odpadů (Německo, Belgie, Rakousko a další).

Tabulka 4: Nakládání s komunálními odpady v roce 2015 v zemích EU

	Recyklováno a kompostováno	Energetické využití	Skládkování	Ostatní nakládání
	%	%	%	%
EU	46	28	26	
Belgium	55	44	1	
Bulgaria	30	3	67	
Czech Republic	36	12	47	5
Denmark	46	53	1	
Germany	68	32	0	
Estonia	33	59	8	
Ireland	0	0	0	
Greece	0	0	0	
Spain	33	12	55	
France	40	34	26	
Croatia	18	0	82	
Italy	49	21	30	
Cyprus	19	0	81	
Latvia	32	0	68	
Lithuania	34	12	54	
Luxembourg	48	34	18	
Hungary	32	14	54	
Malta	7	0	93	
Netherlands	52	47	1	
Austria	58	39	3	
Poland	42	13	45	
Portugal	0	0	0	
Romania	15	3	82	

¹ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Municipal_waste_statistics

Slovenia	57	19	24	
Slovakia	16	11	73	
Finland	41	48	11	
Sweden	48	51	1	
United Kingdom	45	32	23	

Zdroj: Eurostat, 2017

Graf 7: Nakládání s komunálním odpadem v zemích EU v roce 2015

Zdroj: Eurostat, MŽP, 2017

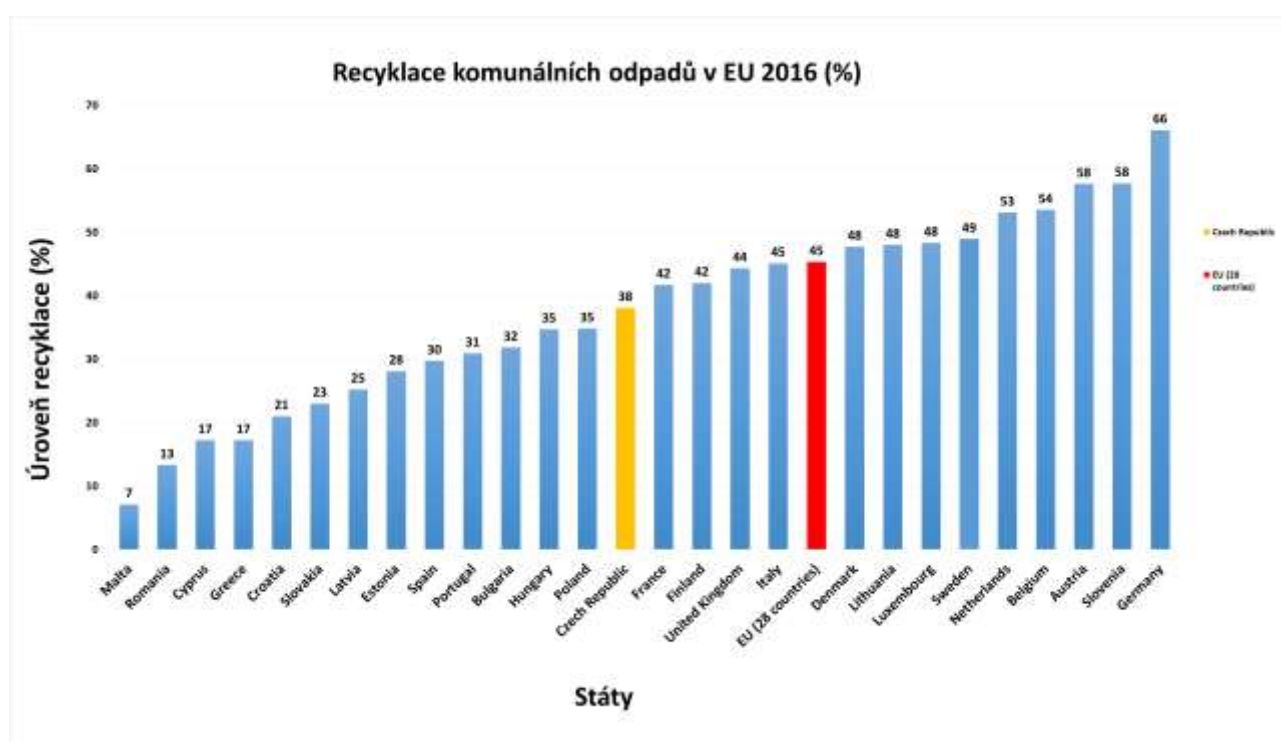
Tabulka 5: Úroveň recyklace komunálních odpadů v roce 2016 v zemích EU

Země	Recyklace komunálních odpadů (%)
Malta	7
Romania	13
Cyprus	17
Greece	17
Croatia	21
Slovakia	23
Latvia	25
Estonia	28
Spain	30
Portugal	31
Bulgaria	32
Hungary	35
Poland	35
Czech Republic	38
France	42

Finland	42
United Kingdom	44
Italy	45
EU (28 countries)	45
Denmark	48
Lithuania	48
Luxembourg	48
Sweden	49
Netherlands	53
Belgium	54
Austria	58
Slovenia	58
Germany	66

Zdroj: Eurostat, MŽP, 2018

Graf 8 Recyklace komunálních odpadů v zemích EU v roce 2016

Zdroj: Eurostat, MŽP (2018)

1.3 Biologicky rozložitelné komunální odpady

Snaha ČR je dosáhnout snížení množství biologicky rozložitelných komunálních odpadů (dále jen „BRKO“) uložených na skládky v cílovém roce 2020, a to zejména legislativními změnami a dotační podporou.

Vzhledem k potřebě zvýšit využívání BRKO zavedla novela zákona č. 229/2014 Sb., zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů od roku 2015 obcím povinnost zajistit místa k odkládání BRKO rostlinného původu. Novela vyhlášky č. 321/2014 Sb., o rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředování složek komunálních odpadů, stanovila rozsah a způsob zajištění odděleného soustředování složek komunálních odpadů a zavedla od 1. dubna 2015 povinnost pro obce zajistit místa pro oddělené soustředování BRKO rostlinného původu, a to pro období od dubna do října. Vyhláškou č. 210/2018 Sb., kterou se mění vyhláška č. 321/2014 Sb., o rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředování složek komunálních odpadů, byla povinnost sběru BRKO rozšířena na celý rok a rovněž byla zavedena povinnost sběru rostlinných tuků a olejů. Celoroční sběr BRKO bude účinný od dubna 2019. Sběr tuků a olejů bude muset být zaveden od roku 2020.

V roce 2016 byla novelou č. 387/2016 Sb. změněna vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu, která upřesnila zákaz ukládání na skládku pro biologicky rozložitelné odpady. Biologicky rozložitelné odpady vymezené ve vyhlášce č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, nesmí být ukládány na skládky. Nastaven byl rovněž zákaz skládkování kvalitních výstupů z kompostáren. Dále bylo upřesněno, že odpady, které obsahují biologicky rozložitelnou složku nebo přestaly být biologicky rozložitelné po úpravě, musí splnit parametr biologické stability. Výjimku představuje pouze biologicky rozložitelná složka směsných komunálních odpadů. Byl zpřísněn parametr výhřevnosti pro skládkování výstupů z úpravy směsných komunálních odpadů.

Ke zvýšení využívání BRKO přispívají dotace z Operačního programu Životní prostředí 2014 - 2020 (dále jen „OPŽP 2014-2020“). Byly poskytnuty finanční prostředky zejména na domácí kompostéry, kompostárny a bioplynové stanice.

Skládkování BRKO vypočtené podle dokumentu „Matematické vyjádření výpočtu Soustavy indikátorů odpadového hospodářství“ činilo v roce 2015 celkem 1 111 tis. t, což odpovídá 71% podílu BRKO uložených na skládky vzhledem ke srovnávací základně z roku 1995. V roce 2016 došlo ke snížení skládkování BRKO, a to na úroveň 953 tis. t, což odpovídá 61% podílu BRKO uložených na skládky vzhledem ke srovnávací základně z roku 1995 a v roce 2017 činil tento podíl 62 %.

Podle Zprávy Evropské komise (2018)² je ČR mezi zeměmi, u kterých je předpoklad nesplnění cíle pro rok 2020.

1.4 Stavební a demoliční odpady

Po razantním zvýšení v roce 2015 především v souvislosti s investicemi do dopravní infrastruktury, poklesla produkce odpadů ze stavební činnosti v průběhu roku 2016 o 3 623 tis. t na 20 669 tis. t, v roce 2017 mírně vzrostla na 20 743 tis. t.

V roce 2017 činily stavební a demoliční odpady 60 % celkové produkce odpadů. Přibližně 1 % z celkové produkce stavebních a demoličních odpadů jsou odpady nebezpečné.

Podíl využitých ostatních stavebních a demoličních odpadů v roce 2015 dosáhl 97 % a v roce 2016 až 99 % (rovněž v roce 2017). Materiálové využití ostatních stavebních a demoličních odpadů činilo v roce 2015 81,6 %, v roce 2016 81,8 % a v roce 2017 79,9 %. Cíl 70% materiálového využití stavebních a demoličních odpadů podle směrnice o odpadech byl v letech 2015–2017 bezpečně splněn.

---

² http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/waste_legislation_implementation_report.pdf

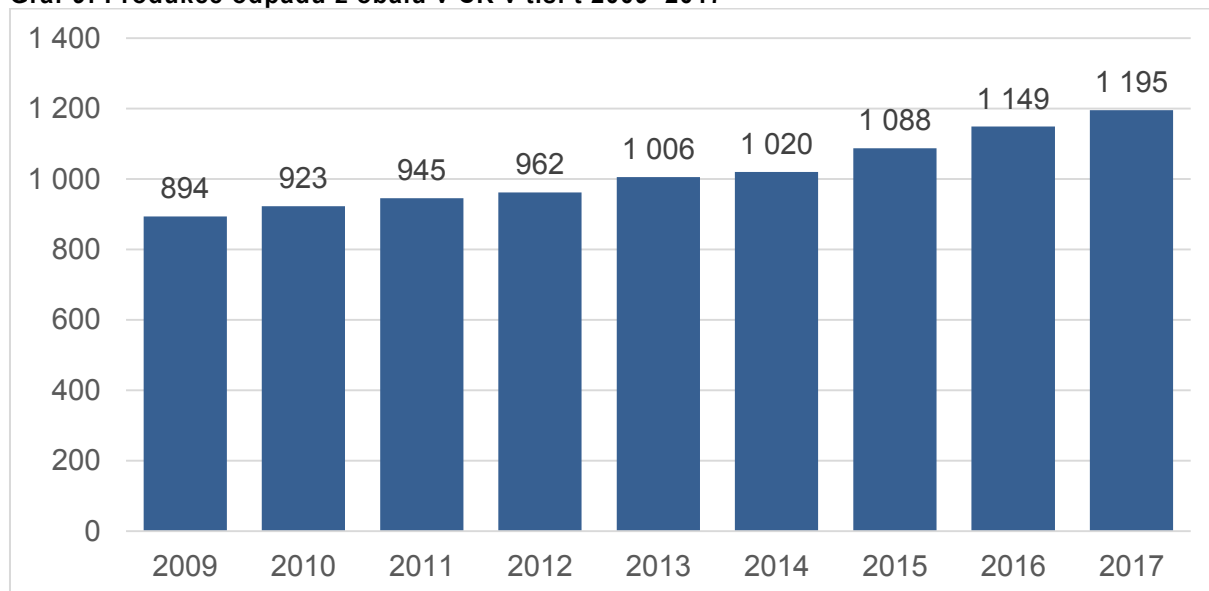
1.5 Obaly

Problematikou odpadů z obalů se zabývá zákon č. 477/2001 Sb., o obalech, který všem subjektům uvádějícím na trh či do oběhu obaly nebo balené výrobky mimo jiné ukládá povinnost zpětného odběru a využití odpadů z obalů. Tuto povinnost mohou dané subjekty plnit buď samostatně, nebo sdruženě prostřednictvím autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s. Ve srovnání počtu zapojených klientů, plnicích své povinnosti dané zákonem o obalech prostřednictvím autorizované obalové společnosti, nedošlo mezi roky 2015, 2016 a 2017 k výrazné změně. V roce 2017 tak počet klientů zapojených do systému autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a.s. dosáhl hodnoty 20 778 subjektů.

Počet zapojených obcí do systému EKO-KOM se postupně navyšuje. V roce 2016 bylo do systému zapojeno již 6 114 obcí a v roce 2017 6123 obcí (z celkového počtu 6 258 obcí v ČR), ve kterých žije 10 557 495 obyvatel, tedy (99 % celé populace). Podíl odpadů z obalů evidovaných v rámci systému EKO-KOM z celkového množství vzniklých obalových odpadů v roce 2016 činil 91,5 %.

Produkce odpadů z obalů v roce 2016 v ČR dosáhla 1 149,8 tis. t a v porovnání s rokem 2015 tak došlo ke zvýšení o 5,6 %. V roce 2017 se zvýšila o další 4 % na 1 195 tis. t. Jak je vidět z grafu 9, produkce odpadů z obalů má dlouhodobě rostoucí trend.

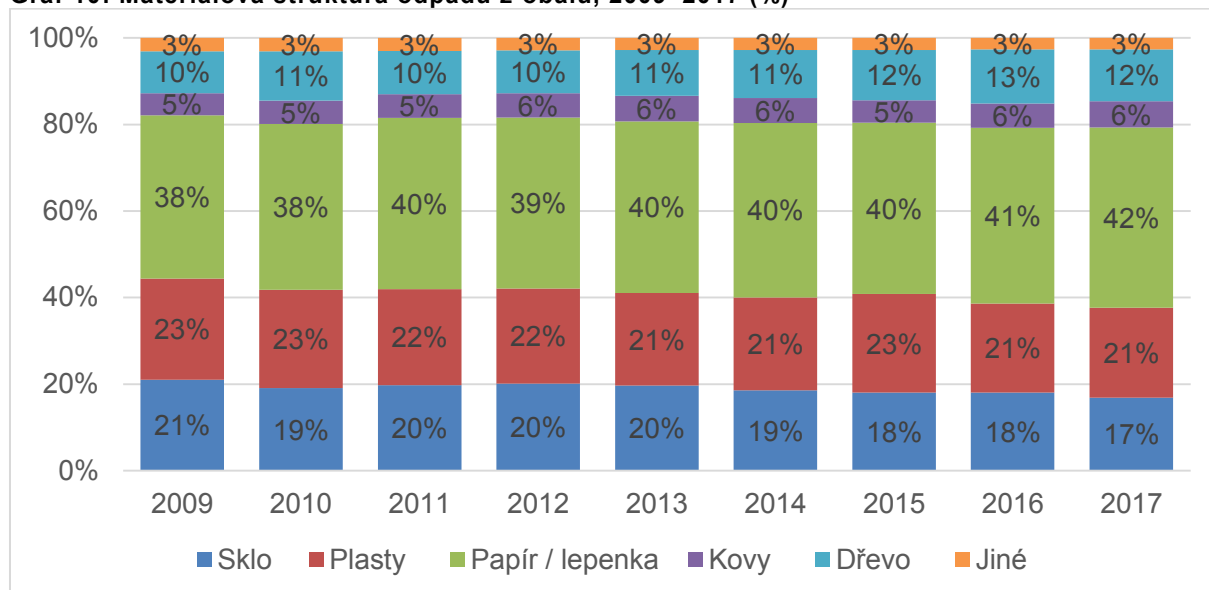
Graf 9: Produkce odpadů z obalů v ČR v tis. t 2009–2017

Zdroj: MŽP, 2018

Z hlediska materiálové struktury odpadů z obalů (Graf 10) jsou nejčastěji zastoupeny papírové či lepenkové obaly (v roce 2017 42 %), následují plasty (21,6 %), sklo (17 %).

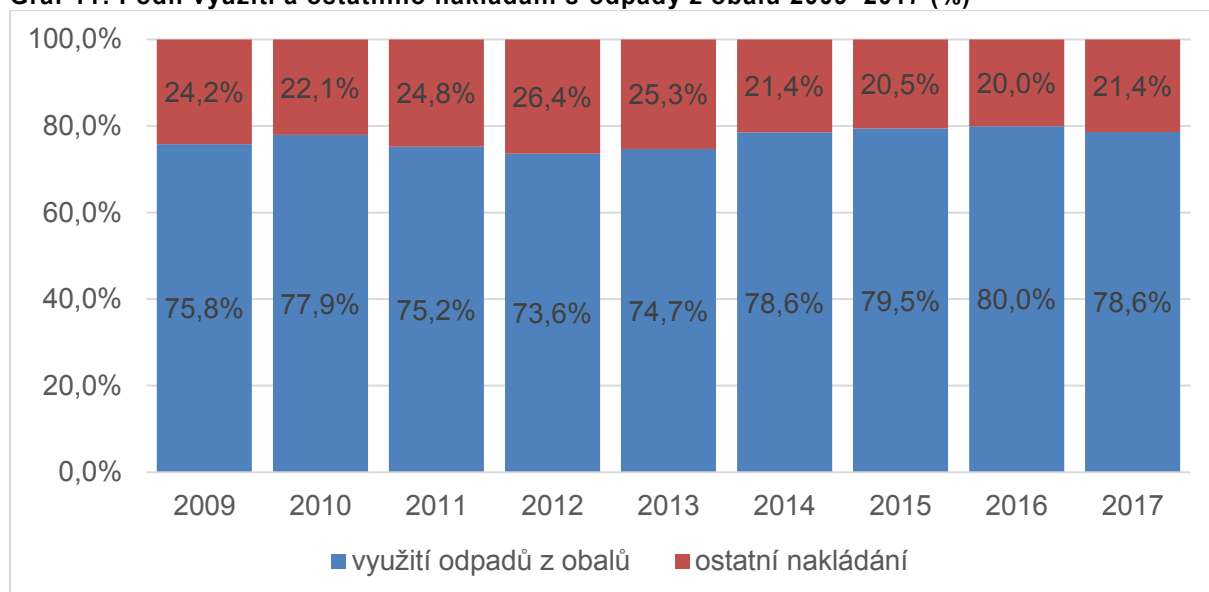
Graf 10: Materiálová struktura odpadů z obalů, 2009–2017 (%)

Zdroj: MŽP, 2018

Celkové množství využitých odpadů z obalů se v ČR pohybuje dlouhodobě nad hranicí 75 %. V roce 2016 bylo využito 919,1 tis. t, což představuje 79,9 % z celkového množství vzniklých odpadů z obalů. V roce 2017 bylo využito 940 tis. t, což představuje 78,6 % odpadů z obalů (Graf 11). Cíl minimálního 65 % využití odpadů z obalů pro roky 2016 a rok 2017 byl splněn.

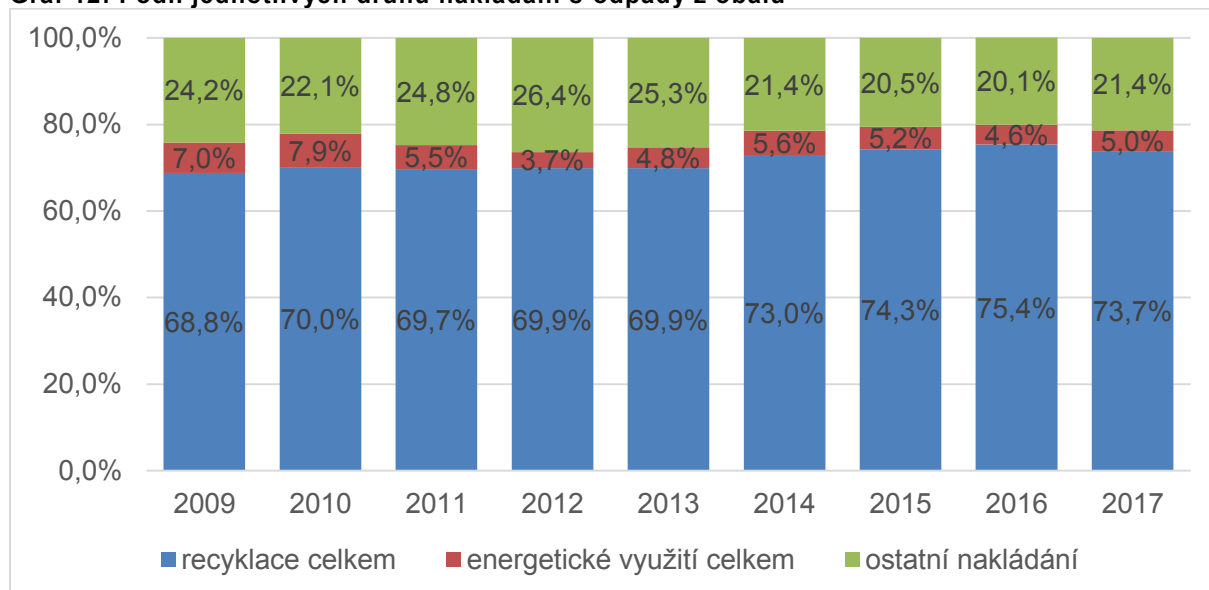
Graf 11: Podíl využití a ostatního nakládání s odpady z obalů 2009–2017 (%)

Zdroj: MŽP, 2018

Nejčastějším způsobem využití odpadů z obalů je jejich recyklace. Přestože objem recyklovaných odpadů z obalů vzrostl z 808 tis. t v roce 2015 na 866 tis. t v roce 2016 a na 881 tis. t v roce 2017, s ohledem na vyšší produkci odpadů z obalů, se míra recyklace odpadů z obalů udržuje od roku 2015 okolo 75 %. (viz Graf 12, tabulka 6)

Graf 12: Podíl jednotlivých druhů nakládání s odpady z obalů

Zdroj: MŽP, 2018

Tabulka 6: Podíl recyklace odpadů z obalů dle materiálové struktury jejich složení

	2015	2016	2017
Sklo	72,6%	72,8%	75,1%
Plasty	61,7%	59,2%	58,9%
Papír / lepenka	90,1%	93,7%	90,6%
Kovy	58,6%	63,4%	74,1%
Dřevo	68,7%	63,9%	51,2%
Jiné	14,1%	16,7%	15,7%
Celkem	74,3%	75,4%	73,7%

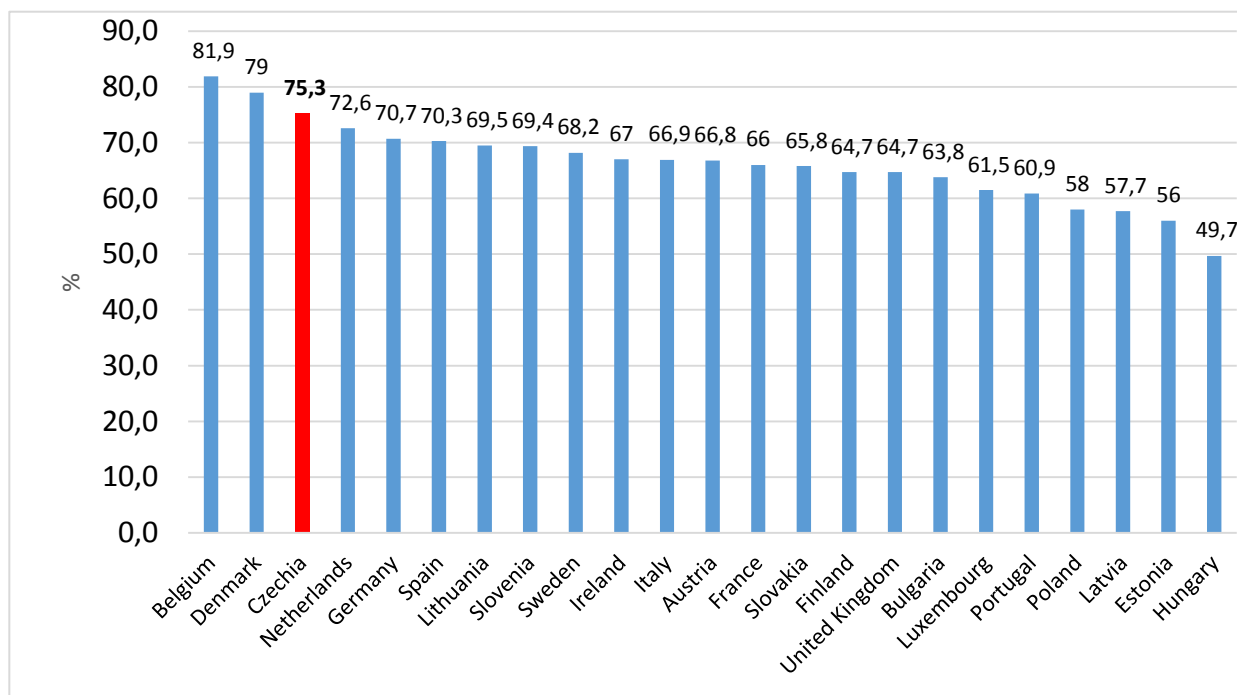
Zdroj: MŽP, 2018

Cíle pro recyklaci a využití obalových odpadů byly v letech 2015–2017 splněny kromě cílů pro sklo v letech 2015 a 2016, u kterého dosáhla úroveň recyklace v roce 2015 pouze 72,6 % a v roce 2016 72,8 % oproti stanoveným 75 %.

Podíl energetického využití odpadů z obalů pokleslo mezi roky 2015 a 2016 o 0,6 % na hodnotu 4,6 % z celkové produkce odpadů z obalů (53,1 tis. t). V roce 2017 bylo energeticky využito 59 tis. t odpadů z obalů, což odpovídá 5 % z celkové produkce odpadů z obalů.

V rámci Evropské unie je využití obalů v ČR velmi vysoké (3. místo v celé EU). Situaci v roce 2016 ukazuje Graf 13.

Graf 13: Recyklace obalů v EU v roce 2016 (%)

Zdroj: Eurostat, 2018.

1.6 Ekonomické nástroje v odpadovém hospodářství v České republice

1.6.1 Poplatek za skládkování odpadů

V současném zákonu o odpadech jsou v příloze č. 6 stanoveny následující poplatky za ukládání odpadů na skládky (Tabulka 7 a Tabulka 8). Za ukládání komunálních a ostatních odpadů se od roku 2009 platí poplatek 500 Kč/t, přičemž se jedná o příjem obce, na jejímž území se skládka nachází (kompenzace za umístění skládky). U nebezpečných odpadů se poplatek skládá ze dvou částí: základního poplatku ve výši 1 700 Kč/t, jehož příjemcem je obec a rizikového poplatku 4 500 Kč/t, který je příjmem SFŽP.

Tabulka 7: Sazba základního poplatku za ukládání odpadů v Kč/t (kalendářní rok)

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a následující
Nebezpečný	1 100	1 200	1 400	1 700
Komunální a ostatní	200	300	400	500

Zdroj: Zákon o odpadech

Tabulka 8: Sazba rizikového poplatku za ukládání nebezpečných odpadů v Kč/t (kalendářní rok)

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a následující
Nebezpečný	2 000	2 500	3 300	4 500

Zdroj: Zákon o odpadech

Poplatek za ukládání odpadů na skládky v ČR:

- Od roku 2009 je výše poplatků ve výši:
  - 500 Kč/t za ostatní a komunální odpady (příjem obce se skládkou).
  - 6 200 Kč/t za nebezpečné odpady (příjem obec + SFŽP).
- Před rokem 2009 - každoročně navýšení o 50 Kč u ostatních a komunálních odpadů.
- Pokud by byl poplatek pravidelně dále navyšován, pak v roce 2018 by pro ostatní a komunální odpady činil 900 Kč/t.
- Vzhledem k nenavyšování poplatku od roku 2009 dochází k faktickému snižování hodnoty placeného poplatku a zlevňování skládkování (vliv inflace atd.).
- Poplatek je tak nízký, že způsobuje konkurenční výhodu skládek ve vztahu k ostatním technologiím nakládání s odpady, které jsou na vyšší úrovni hierarchie nakládání s odpady, což je trend jdoucí proti strategii MŽP.

1.6.2 Systém platby za odpad – systém „Pay-as-you-throw“

V rámci platby od občanů za odpadové hospodářství lze rozlišovat v podstatě dva způsoby plateb - paušální a variabilní. Paušální platby se vyznačují tím, že občan neplatí podle výkonu (tzn. podle toho, kolik odpadu produkuje, nebo jak s ním nakládá), ale hradí pevnou částku „na hlavu“, či částku, která zohledňuje velikost pozemku, počet domácností v domě apod. Variabilní platby oproti tomu zohledňují výkon, tedy množství poptávaných služeb. Měřítka výpočtu výše platby přitom může být:

- počet sběrných nádob,
- objem sběrné nádoby,
- frekvence svozu,
- hmotnost odpadu,
- objem odpadu ve sběrné nádobě (Slavík 2015).

S ohledem na plnění cílů národních politik v odpadovém hospodářství (především recyklační cíle) jsou preferovány variabilní platby. Nicméně tlak na jejich zavádění většinou nepochází od obcí (či státu), nýbrž od občanů (tzv. *bottom-up*), kteří chtějí mít vliv na to, kolik za odpady zaplatí. V zahraniční literatuře se variabilní platby označují jako: *‘differential and variable rate (DVR)‘*, *‘volume-based fees‘*, *‘unit-based fees‘*, *‘pay-per-bag‘*, *‘Pay as you throw (PAYT)‘* (Slavík 2015).

Evropská komise v dokumentu z roku 2012 *‘Roadmap for the Czech Republic‘* mimo jiné doporučila ke zlepšení nakládání s komunálními odpady v České republice rozšiřovat a posilovat právě PAYT systém. Toto doporučení je uvedeno rovněž v *‘Environmental Implementation Review‘* zpracované Evropskou komisí.

V rámci PAYT systému se zohledňuje skutečné množství odpadů, které nebylo vytríděno, ale skončilo ve směsném komunálním odpadu. Jedná se o přístup, který má stimulovat obyvatele k vyšší míře třídění. Pokud budou občané motivováni k třídění, nemusí se jejich platba za netříděný komunální odpad navyšovat. Podle dostupných studií má 17 států Evropské unie tento systém zaveden, jako jeden z možných systémů zpoplatnění občanů.

System PAYS může vést ke zvyšování míry třídění a k prevenci vzniku odpadů. Již v roce 2008 byly publikovány výsledky studie o způsobu platby za komunální odpad a rozdíly, které způsobí systém PAYS při separaci a recyklaci (Šauer 2008). V rámci této studie bylo zjištěno, že obce se zavedeným systémem PAYS mají méně netříděného odpadu (Šauer 2008). Podle zkušeností z řady měst a obcí v České republice skutečně mohou motivační přístupy k platbě za odpad výrazným způsobem podporovat a snižovat množství netříděných odpadů.

Nový zákon o odpadech bude umožňovat zavedení motivačních systémů plateb od občanů za odpadové hospodářství, neboť mohou být efektivním nástrojem pro další zlepšování fungování odpadového hospodářství obcí jak z hlediska ekonomického, tak environmentálního.

Ministerstvo životního prostředí pořádalo k problematice systémů PAYS rozsáhlou sérii seminářů pro obce (PAYS Tour 2017), kde byly uváděny další příklady dobrých praxí odpadového hospodářství v obcích (https://www.mzp.cz/cz/pay_tour_2017_prezentace).

Na tuto oblast zaměřují se rovněž některé nevládní organizace – například organizace Arnika, která uděluje cenu tzv. „Odpadového Oskara“ (<https://arnika.org/odpadovy-oskar-2018>).

1.6.3 Náklady obcí na odpadové hospodářství

Informace uvedené výše byly převzaty ze sborníku konference Odpady a obce 2018 (<https://www.ekokom.cz/uploads/attachments/OD/SBORN%C3%8DK%2018.pdf>).

V období 2004–2011 rostly náklady meziročně v rozpětí 6–10 %. Od roku 2012 náklady stagnují či vykazují růst do 2–4 %. V roce 2017 představovaly průměrné celkové náklady na jednoho občana 938 Kč. Náklady se liší i geograficky

Tabulka 9). Nejvyšší průměrné náklady byly identifikovány ve Středočeském kraji a v Praze.

Tabulka 9: Náklady obcí na odpadové hospodářství

Kraj	Jednotkové náklady (Kč/ob.)
Hlavní město Praha	1 097
Jihočeský kraj	1 019
Jihomoravský kraj	780
Karlovarský kraj	1 044
Královéhradecký kraj	807
Liberecký kraj	992
Moravskoslezský kraj	847
Olomoucký kraj	809
Pardubický kraj	811
Plzeňský kraj	960
Středočeský kraj	1 107
Ústecký kraj	1 007
Vysočina	855
Zlínský kraj	804

Zdroj: Odpady a obce (2018)

Největší podíl celkových nákladů obce s komunálním odpadem představují náklady na nakládání se směsným komunálním odpadem (SKO). Jedná se o náklady spojené se sběrem a svozem směsného komunálního odpadu od občanů, včetně nákladů spojených s dalším nakládáním s ním (odstraňování, energetické využití odpadů). Náklady na směsný komunální odpad se dlouhodobě pohybují v rozpětí od 511 do 530 Kč na obyvatele a rok, přičemž v posledních dvou letech vykazují mírný růst o cca 1 % ročně. V roce 2017 představoval průměrný náklad na SKO na jednoho obyvatele 532 Kč/rok. Jednotková produkce směsného komunálního odpadu má přitom klesající tendenci.

Náklady na tříděný sběr využitelných odpadů jsou druhou nejvyšší nákladovou položkou, která představuje v průměru 18 % nákladů obce s odpadovým hospodářstvím. Do nákladů jsou zahrnuty náklady, které obec eviduje v souvislosti se sběrem, svozem a využitím tříděných složek komunálního odpadu.

U objemného odpadu se náklady vztažené na obyvatele a rok dlouhodobě pohybují v rozpětí 50–70 Kč.

Příjmy obcí z odpadového hospodářství za rok 2017 ukazuje Tabulka 10. Nejvyšší podíl z příjmů obcí tvoří platby od obyvatel a odměny od autorizované obalové společnosti.

Tabulka 10: Příjmy obcí z odpadového hospodářství za rok 2017 (Kč)

Velikost obce	Příjmy						Celkem
	Platby obyvatel	Živnostníci	Druhotné suroviny	Rekreanti a chataři	Odměna EKO-KOM	Odměna zpětný odběr elektro	
A) do 500 obyvatel	431	29	40	61	150	41	751
B) 501-1000 obyvatel	464	31	31	46	143	25	741
C) 1001-4000 obyvatel	463	39	25	36	123	13	699
D) 4001-10000 obyvatel	495	45	23	20	121	11	716
E) 10001-20000 obyvatel	516	43	22	9	115	9	713
F) 20001-50000 obyvatel	505	21	29	8	112	6	680
G) 50001-100000 obyvatel	473	2	24	9	104	4	617
H) 100001-1000000 obyvatel	491	0	28		106	3	628
I) nad 1000000 obyvatel	555		9		117		682
Celkem	491	29	21	28	121	9	700

Zdroj: Odpady a obce (2018)

Z porovnání Tabulky 10 a Tabulka 10 vyplývá, že náklady obcí na odpadové hospodářství nejsou pokryty poplatkem od obyvatel. **Obce tedy doplácí ze svých rozpočtů na odpadové hospodářství značné finanční prostředky.** V roce 2017 to bylo průměrně 25 % (Tabulka 11). V roce 2016 byl podíl rozpočtu na nákladech obce na odpadové hospodářství 38 %. Došlo tedy k meziročnímu poklesu.

Tabulka 11: Podíl doplatku z obecních rozpočtů na náklady s odpadovým hospodářstvím podle velikostních skupin v roce 2017 (%)

Velikost obce	průměrné obce doplácí
A) do 500 obyvatel	20 %
B) 501-1000 obyvatel	17 %
C) 1001-4000 obyvatel	21 %
D) 4001-10000 obyvatel	22 %
E) 10001-20000 obyvatel	29 %
F) 20001-50000 obyvatel	30 %
G) 50001-100000 obyvatel	31 %
H) 100001-1000000 obyvatel	23 %
I) nad 1000000 obyvatel	38 %
Celkem	25 %

Zdroj: Odpady a obce (2018)

1.6.4 Další ekonomické nástroje v oblasti odpadového hospodářství

Dalšími ekonomickými nástroji v oblasti odpadového hospodářství jsou:

- finanční rezerva pro rekultivace, sanace a následnou péči po ukončení provozu skládek podle zákona o odpadech,
- finanční záruka a pojištění první fáze provozu skládky podle zákona o odpadech,
- pokuty podle zákona o odpadech a zákona o obalech, zákona o obcích, přestupkového zákona,
- podpory ze SFŽP ČR (oblast odpadového hospodářství – například Národní program Životní prostředí),
- podpory ze státního rozpočtu (především na sběr a svoz odpadů),
- výdaje z územních rozpočtů (především na sběr a svoz komunálních odpadů),
- podpory z programů a fondů EU (zejména Operační program životní prostředí 2007–2013 a 2014–2020),
- další podpory a dotace realizované ostatními resorty.

1.7 Kontrola dodržování zákona o odpadech

Správné nakládání s odpady, stejně jako podmínky provozování zařízení určených k nakládání s odpady, je pravidelně kontrolováno zejména ze strany České inspekce životního prostředí (dále také „ČIŽP“ nebo „inspekce“). ČIŽP je členěna na 10 oblastních inspektorátů, dvě pobočky a ředitelství. K 31. 12. 2017 zaměstnávala 536 osob, z toho 429 tvořili odborní zaměstnanci.

Tabulka 12: Přehled činnosti ČIŽP za rok 2017 dle složek

Přehled činnosti ČIŽP za rok 2017 dle složek

	Ochrana ovzduší	Ochrana vod	Odpadové hospodářství	Ochrana přírody a CITES	Ochrana lesa	Integrované agendy (OIA) celkem	CELKEM
Počet inspektorů (vedoucí oddělení, ředitelé odborů + inspektoři; konečný stav k 31.12.)*	81	87	90	78	44	16	396
Počet kontrol	4 103	3 434	3 359	3 143	1 337	488	15 864
Vyjádření EIA (z. č. 100/2001 Sb.)	vykazuje OIA	vykazuje OIA	vykazuje OIA	vykazuje OIA	vykazuje OIA	1 019	1 019
Ostatní vyjádření	3 112	691	126	77	449	901	5 356
Pokuty	Všechna vydaná rozhodnutí o pokutě	406	610	897	587	162	2 712
	Všechna rozhodnutí o pokutě, která nabyla právní moci	394	606	877	580	149	2 655
	Celková částka pokut v právní moci (Kč)	14 987 000	29 221 455	43 115 500	10 286 050	12 573 180	2 868 500
Ostatní rozhodnutí	Počet rozhodnutí v právní moci – zastavení, nebo omezení činnosti, provozu nebo jeho části	3	0	1	18	0	22
	Počet rozhodnutí v právní moci odebrání / zabavení	-	-	-	143	-	143
	Počet rozhodnutí o opatření k nápravě v právní moci	7	44	13	49	137	2
Počet vydaných rozhodnutí o poplatcích a zálohách na poplatky	1	7 176	-	-	-	-	7 177
Počet mimořádných událostí (z hlediska zákonů o ovzduší) a havárií (dle vodního zákona)	225	206	-	-	-	-	431

*V čísle inspektorů nejsou zahrnuty pozice referentů spol. státní správy a samosprávy a ředitelů oblastních inspektorátů.

Zdroj: Výroční zpráva ČIŽP 2017

Přehled kontrolní činnosti v roce 2017 v oblasti odpadového hospodářství³

Inspektoři oddělení odpadového hospodářství (OOH) ČIŽP v roce 2017 provedli v celé České republice celkem 3 359 kontrol. Jednalo se o kontroly dodržování právních norem v oblasti odpadového hospodářství, obalů a chemických látek. Provedené kontroly vycházely jak z Plánu činnosti OOH na rok 2017, tak i z obdržených podnětů. Celková výše pokut v právní moci v roce 2017 byla 43 115 500 Kč.

V roce 2017 bylo zahájeno celkem 882 řízení a vydáno 897 rozhodnutí o pokutě. Právní moci pak ve sledovaném období nabylo 877 rozhodnutí o pokutách, 13 rozhodnutí o opatření k nápravě, 1 rozhodnutí o omezení provozu.

Inspektoři OOH se účastní rovněž společných kontrol dle zákona č. 76/2002 Sb., tj. zákona o integrované prevenci (IPPC), v roce 2017 tomu tak bylo v 305 případech. Na jiné správní orgány bylo podáno 124 podnětů.

Zařízení k odstraňování a úpravě odpadů

V roce 2017 bylo v rámci tohoto složkového úkolu provedeno celkem 335 kontrol. Inspekce zahájila celkem 62 řízení a uložila pokuty v celkové výši 1 915 500 Kč. Celkem 130 případů bylo řešeno na základě obdržených podnětů.

Kontroly byly inspekcí provedeny u provozovatelů zařízení k odstraňování a úpravě odpadů (skládky odpadů, spalovny průmyslových a nebezpečných odpadů, spalovny komunálních odpadů, dekontaminační plochy a solidifikační linky, neutralizační a deemulgační stanice), přičemž téměř všechna tato zařízení jsou provozována na základě integrovaného povolení.

Skládky odpadů

Kontroly zařízení provozovaných v areálech skládek odpadů jsou časově a odborně velmi náročné, jelikož ČIŽP mimo jiné kontroluje plnění evidenčních povinností, dokladování kvality přijímaných odpadů, plnění stanoveného monitoringu skládek atd. V souvislosti s kontrolami skládek lze konstatovat, že v souladu s plánem kontrol OOH proběhly v roce 2017 kontroly všech skládek skupiny S-NO.

Kontrolami skládek byla zjištěna jak řada administrativních pochybení (např. porušení evidenčních povinností), tak i pochybení s významným ohrožením životního prostředí (skládkování mimo zabezpečené těleso skládky apod.). Ve velmi závažném případě opakovaného porušování povinností provozovatelem skládky komunálního odpadu a po nesplnění stanovených nápravných opatření, přistoupila ČIŽP k omezení provozu skládky. Omezení provozu spočívalo v zákazu příjmu odpadů, vyjma zemin vhodných k rekultivaci skládky. Pokuty byly dále ukládány za porušení provozního řádu, porušení podmínek integrovaného povolení či dalších zákonných povinností (např. využití nepovoleného odpadu k technickému zabezpečení skládky - TZS, technicky nezabezpečená velká aktivní plocha skládky, odstraňování biologicky rozložitelných odpadů skládkováním, nedoložení kvality přijímaných odpadů, příjem odpadů bez základního popisu).

---

³ Veškeré informace viz Výroční zpráva ČIŽP za rok 2017.

Při kontrolách skládek odpadů během první fáze provozu byla standardně zaměřena pozornost mimo jiné na případné používání konstrukčních prvků, jejich vykazování v evidenci a také na vykazování odpadů použitých jako technické zabezpečení skládky. U některých provozovatelů skládek přetrvává snaha o uložení „nezpoplatněných odpadů“ nad limit stanovený zákonem o odpadech. Obcházení regulační úlohy poplatků za skládkování pak neumožňuje rozvoj sofistikovaných technologií pro nakládání s odpady. Kontrolovány byly v roce 2017 také druhé fáze provozu skládek odpadů, tzn. provedení rekultivace skládek, zejména soulad s technickými normami, soulad s podmínkami integrovaného povolení a provozního řádu. Třetí fáze provozu skládek byla taktéž předmětem kontrol provedených inspekcí.

Spalovny

Při kontrolách spaloven bylo ověřováno především plnění podmínek integrovaného povolení, dodržování provozních řádů, kontrola monitoringu a provozní dokumentace. V roce 2017 bylo při provozování spalovny nebezpečných odpadů zjištěno opakované porušení zákona, kdy z důvodů malé kapacity skladovacího prostoru docházelo k nepovolenému mísení nebezpečných odpadů ze zdravotnictví s ostatními odpady.

Další zařízení

Značná část kontrol se zabývala subjekty, které nelegálním způsobem nakládají s odpady charakteru stavebních a demoličních, včetně odpadních zemin. Jedná se především o návozy demoličních odpadů na povrch terénu s úmyslem trvalého ponechání v nezabezpečené lokalitě. Hlavní příčinou takového nelegálního jednání jsou nemalé ekonomické úspory (v závislosti na množství a kvalitě odpadu).

Zařízení k využívání odpadů

ČIŽP v roce 2017 provedla v rámci úkolu zaměřeného na využívání odpadů celkem 301 kontrol, z nichž 104 bylo provedeno na základě přijatých podnětů. Zahájeno bylo 79 řízení. Do konce roku 2017 nabyla právní moci rozhodnutí o pokutách v celkové výši 4 791 000 Kč. V oblasti zpracování biologicky rozložitelných odpadů (BRO) bylo zkontrolováno 53 zařízení. V rámci tohoto složkového úkolu byly realizovány kontroly zařízení k využívání odpadů na povrchu terénu (terénní úpravy) a dalších zařízení určených k využívání odpadů, jako jsou kompostárny, bioplynové stanice, recyklační linky stavebních odpadů, plastů, papíru, dřeva a skla. Převážná část přijatých podnětů, které bylo možno zařadit do tohoto složkového úkolu, upozorňovala na problémy při nakládání s demoličními a stavebními odpady. Jednalo se zejména o nepovolené terénní úpravy (bez souhlasu dle zákona o odpadech i bez stavebního povolení), nebo v případech povolených zařízení o porušení provozního řádu a podmínek stanovených rozhodnutím krajského úřadu.

Nakládání s demoličními a stavebními odpady

Nakládání se stavebními a demoličními odpady bylo nejčastějším předmětem podnětů. Množství řešených podnětů v oblasti nakládání se stavebními a demoličními odpady souvisí s růstem stavební výroby.

Dlouhodobě jsou v oblasti nakládání s demoličními odpady a odpadními zeminami zjišťovány nejzávažnější delikty s negativními dopady na životní prostředí. Nejčastější nedostatky a zjištěná porušení spočívaly v nakládání s odpady v zařízeních, která k tomu nebyla dle zákona o odpadech určena, v neplnění povinností evidenčních a ohlašovacích, konkrétně v nedostatečně, respektive chybně vedené evidenci o odpadech. Pro vedení evidence o odpadech platí, že by měla korespondovat se skutečným fyzickým nakládáním s nimi, a to od původce až po jejich konečné využití nebo odstranění.

U zařízení schválených k nakládání s odpady dle zákona o odpadech byla identifikována porušení povinností daných schválenými provozními řády, kdy nejsou například dodržovány požadavky na ověřování kvality přijímaných odpadů (chybí rozборы přijímaných odpadů), odpady nebyly soustřeďovány na povolených plochách, zařízení jsou provozována bez souhlasu dle zákona o odpadech.

Z provedených kontrol zaměřených na využívání odpadních zemín či stavebních odpadů na povrchu terénu je zřejmé, že stále přetrvává názor kontrolovaných subjektů, že výkopová zemina a stavební odpady po jejich úpravě jsou materiál, nikoliv odpad, ale toto své tvrzení nejsou schopny doložit relevantními podklady.

Zařízení ke zpracování biologicky rozložitelných odpadů

V problematice zpracování biologicky rozložitelných odpadů (BRO) ČIŽP kontroluje kompostárny, bioplynové stanice, které přijímají BRO a v neposlední řadě i použití kalů na zemědělské půdě.

Kompostárny

V oblasti zařízení k využívání BRO kontroluje ČIŽP nejčastěji kompostárny. V roce 2017 inspektoři ČIŽP OOH zkontrolovali celkem 39 kompostáren, z čehož 5 kontrol bylo provedeno na základě obdržených podnětů. Při těchto kontrolách bylo zjištěno porušení zákona o odpadech v 17 případech. V průběhu roku 2017 bylo s provozovateli kompostáren zahájeno celkem 17 řízení o pokutě (v tomto počtu jsou zahrnuta i řízení zahájená na základě kontrol provedených v roce 2016) a nabylo právní moci 19 rozhodnutí, kterými byly uloženy pokuty v celkové výši 715 000 Kč.

Při kontrole kompostáren ČIŽP nejčastěji zjišťuje porušení provozního řádu zařízení (například nebyly provedeny v dostatečné četnosti kontrolní rozборы kompostů nebo kompost produkovaný kompostárnou nesplňoval požadavky pro výstup ze zařízení) a evidenční pochybení. V jednom případě bylo také zjištěno provozování kompostárny bez potřebného souhlasu příslušného krajského úřadu.

Bioplynové stanice

Inspekce v roce 2017 dále zkontrolovala 9 bioplynových stanic, které přijímají BRO. Při těchto kontrolách zjistila pochybení v jednom případě. V roce 2017 nabylo právní moci dvě rozhodnutí o uložení pokuty provozovatelům bioplynových stanic v celkové výši 55 000 Kč (v prvním případě byla uložena pokuta za provozování zařízení v rozporu s provozním řádem zařízení a za evidenční pochybení a ve druhém případě za netřídění odpadů).

Použití kalů na zemědělské půdě

V pěti případech řešili inspektoři ČIŽP OOH použití kalů na zemědělské půdě (k této problematice ČIŽP obdržela tři podněty). Ve dvou případech bylo zjištěno nakládání s kaly z ČOV v rozporu s programem použití kalů na zemědělské půdě.

Zařízení ke sběru a výkupu odpadů

V roce 2017 proběhlo celkem 316 kontrol v zařízeních pro sběr a výkup odpadů (60 bylo uskutečněno na základě podnětů). Zahájeno bylo 78 řízení o uložení pokuty a právní moci nabylo celkem 63 rozhodnutí v celkové výši 2 560 000 Kč. V počtu kontrol jsou zahrnuty také kontroly z akce Policie ČR – Blue 24, která je jednodenní kontrolní akcí, jejímž cílem je bezpečnost v oblasti železniční dopravy. ČIŽP za asistence Policie ČR provedla kontroly sběrů kovů, jelikož právě v nich v řadě případů v minulosti byly vykoupeny části vybavení železnice. Ačkoli v minulých letech se inspekce zúčastnila této policejní akce ve všech krajích ČR, tak v roce 2017 byla vzhledem k poklesu hlášených krádeží kovových předmětů požádána Policií ČR k aktivní spolupráci pouze ve vybraných krajích.

V oblasti sběru a výkupu odpadů bylo jedním z nejčastějších porušení zákona o odpadech provozování zařízení ke sběru a výkupu odpadů v rozporu s jeho schváleným provozním řádem, pochybení evidenčního charakteru (například nedostatky v evidenci údajů o fyzických osobách jednajících při výkupu za právnickou osobu, chyby ve vedení provozního deníku, předání odpadu neoprávněné osobě). Dále pak pozdě, nepravdivě nebo neúplně podaná hlášení o produkci a nakládání s odpady za zařízení. Zaznamenáno bylo rovněž například překročení kapacity zařízení stanovené v provozním řádu nebo soustřeďování volně loženého odpadu typu papíru a lepenky na venkovní manipulační ploše. Odpad nebyl nikterak zajištěný před nežádoucím znehodnocením nebo únikem do okolí (například vlivem povětrnostních podmínek).

Výjimkou nebyla například zařízení, kde byla zjištěna elektrozařízení, aniž by provozovatel měl uzavřenu smlouvu o zřízení místa zpětného odběru nebo odděleného sběru elektroodpadu.

Zařízení ke sběru, výkupu a zpracování autovraků

Inspektoři ČIŽP OOH provedli v roce 2017 v oblasti nakládání s autovraky celkem 66 kontrol, z čehož 32 bylo provedeno na základě obdržení podnětu. Za zjištěná pochybení bylo v této oblasti v roce 2017 zahájeno 42 řízení o uložení pokuty a v průběhu tohoto roku nabylo právní moci 49 rozhodnutí, kterými byly uloženy pokuty v celkové výši 2 618 000 Kč.

ČIŽP prováděla v roce 2017 kontroly jak nelegálních provozů (rozebírání autovraků bez příslušného povolení dle zákona o odpadech), tak povolených autovrakovišť, které jsou provozovány na základě souhlasu příslušného krajského úřadu.

Mezi nejčastěji zjištěná porušení zákona o odpadech v roce 2017 patří nakládání s autovraky v místech k tomu neurčených. Toto porušení se týká především nelegálních provozů, ale inspekce se setkává i s tím, že povolená zařízení ke sběru a zpracování autovraků skladují/demontují autovraky mimo místa jim povolená příslušným krajským úřadem, např. v důsledku překročení kapacity v povoleném zařízení.

ČIŽP se v roce 2017 dále setkávala s tím, že autovraky byly rozebírány na nelegálních autovrakovištích (neschválená zařízení), ačkoli potvrzení o ekologické likvidaci vozu vystavili provozovatelé schválených autovrakovišť. Přes povolené autovrakoviště procházely autovraky v podstatě jen „papírově“. Vlastník vozu, který se ho zbavil, však dostal potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků a jeho ekologické likvidaci a mohl ho odhlásit z registru vozidel. Vůz byl přitom rozebírán v nelegálních autovrakovištích. V těchto případech ČIŽP udělila pokuty jak nelegálním, tak i povoleným autovrakovištím, které postupují v rozporu se schváleným provozním řádem.

Mezi nejčastější porušení, která ČIŽP zjišťuje při kontrolách povolených zařízení ke sběru a zpracování autovraků patří:

- provozování zařízení v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení (překročení kapacity, skladování nebo demontáž autovraků v rozporu s provozním řádem zařízení),
- porušení evidenčních povinností,
- pochybení v pořizování fotodokumentace,
- neznehodnocení VIN kódů v souladu s právními předpisy,
- neuzavření smlouvy s autorizovaným zástupcem nebo její nezaslání Ministerstvu životního prostředí ČR.

V souvislosti s problematikou nakládání s autovraky ve schválených zařízeních je třeba zmínit, že ČIŽP v roce 2017 řešila 7 případů, kdy bylo vozidlo, které jeho vlastník předal do schváleného zařízení ke sběru autovraků k ekologické likvidaci, zjištěno Policií ČR při provozu na pozemní komunikaci.

Tyto případy inspekce považuje za závažný problém, jelikož v těchto případech jde o provoz vozidel určených k demontáži s nejasným technickým stavem a bez řádného pojištění. Provozování takového autovraku je nejen nelegální, ale zejména rizikové a nebezpečné pro ostatní účastníky provozu.

Kontroly průmyslových podniků a jiných původců odpadů

V roce 2017 provedli inspektoři celkem 829 kontrol původců odpadů, kdy 229 jich bylo uskutečněno na základě podnětu. Zahájeno bylo 174 řízení o pokutě a právní moci nabylo 139 rozhodnutí. Výše pokut dosáhla 4 169 000 Kč.

Na základě poznatků z kontrolní činnosti je možné konstatovat, že velké průmyslové podniky ve většině případů dodržují povinnosti stanovené zákonem o odpadech. Ačkoli kontrolou v řadě případů u velkých průmyslových podniků není zjištěno pochybení, není možné od těchto kontrol ustoupit, jelikož například na tyto kontroly pak navazují kontroly u oprávněných osob přebírajících odpady.

U středních a menších podnikatelských subjektů dochází k porušování právních norem v oblasti odpadového hospodářství častěji než u velkých subjektů, což může být mimo jiné dáno i absencí podnikového ekologa. Nejčastějšími porušeními zákona o odpadech je netřídění odpadů a porušení evidenčních a ohlašovacích povinností. Dále například nebyly vypracovány a vyvěšeny identifikační listy nebezpečných odpadů nebo shromažďovací prostředky nebyly označeny v souladu s platnou legislativou. V některých případech bylo inspekcí zjištěno, že odpady byly předány osobě, která k jejich převzetí nebyla oprávněna.

Obce

ČIŽP provedla v roce 2017 kontrolu 116 obcí, z čehož 19 kontrol bylo provedeno na základě obdržených podnětů. Inspektoři se při kontrolách obcí také zaměřují na to, zda obec plní povinnost zajistit místa pro oddělené soustředování složek komunálního odpadu, a to nebezpečných odpadů, papíru, skla, kovů a biologicky rozložitelných odpadů (BRO). Z provedených kontrol je zřejmé, že zajištění odděleného soustředování biologicky rozložitelných odpadů řeší obce různými způsoby, většinou s ohledem na charakter zástavby (různé typy nádob na BRO, které jsou svázeny z domácností nebo nádoby umístěné na stanoveném místě v obci, případně ve sběrném dvoře, často v kombinaci s domácími kompostéry).

Obec může splnit povinnost zřídit místa pro sběr BRO také tím, že v obci stanoví systém komunitního kompostování. Při kontrolách obcí ČIŽP ve dvou případech zjistila, že obec neměla zajištěno místo pro sběr BRO, za což následně uložila sankci. V obou případech byla sjednána náprava.

ČIŽP při kontrolách obcí nejčastěji zjistila evidenční pochybení, dále v několika případech zjistila netřídění odpadů (například nebezpečný odpad s odpadem ostatním), nezabezpečení odpadů před jejich odcizením nebo únikem (nezabezpečení nebezpečných odpadů – nádob s odpadními oleji, barvami a chemikáliemi). V jednom případě inspekce také zjistila nezákonné pálení odpadů obcí.

Přeshraniční přeprava odpadů

Kontroly přeshraniční přepravy odpadů probíhaly v roce 2017 poprvé podle plánu přeshraniční přepravy odpadů zpracovaného na základě analýzy zohledňující obchod s odpady, spojená rizika a zkušenosti s přeshraniční přepravou odpadů.

Kontroly se zaměřily jednak na kontrolu původců odpadů a stacionárních zařízení, které obchodují s odpady (dovoz a vývoz), jednak na kontroly v rámci realizace samotné přepravy (dopravci, vývozci). Smyslem kontrol bylo zjistit, jak jsou dodržována pravidla příslušného evropského nařízení (zejména zákazy a omezení) a jak subjekty dbají na spojenou administraci (dokladovou část přepravy). V rámci kontrol přepravy je standardně spolupracováno zejména s Celními úřady a Policií ČR, a to při vnitrostátních akcích nebo společných akcích na bývalých hraničních přechodech. Nezbytná je často spolupráce MŽP jako příslušného orgánu pro přeshraniční přepravu odpadů a dále spolupráce s příslušnými zahraničními orgány. Celkem bylo v rámci tohoto složkového úkolu zahájeno 11 správních řízení a uloženo devět pravomocných sankcí v celkové výši 770 000 Kč.

Kontroly zařízení a původců odpadů

Bylo zkontrolováno 75 subjektů, které se podílely na přeshraniční přepravě odpadů. Kontroly odhalily nejčastěji některé nesrovnalosti v příslušných dokumentech – nesprávně či nepravdivě vyplněné údaje v příloze číslo VII nařízení č. 1013/2006, o přepravě odpadů. Na tyto případy je ČIŽP často upozorňována příslušnými zahraničními orgány. V některých případech nebyla předložena smlouva podle článku 18 mezi osobou, která přepravu zařizuje, a příjemcem (zařízení k využití odpadů). Opakovaně se inspekce setkává se situací, kdy jsou do České republiky přepravovány odpady určené k předběžnému využití v režimu obecných požadavků na informace podle článku 18 nařízení o přepravě odpadů (odpady zeleného seznamu), v doprovodném dokladu podle přílohy VII nařízení o přepravě odpadů nebo v jeho příloze však nejsou uvedeny informace o následném jiném než předběžném využití, tzn. konkrétním (konečném) využití odpadů (požadavek nařízení vlády č. 352/2014 Sb., o Plánu odpadového hospodářství České republiky pro období 2015–2024). Rovněž se ČIŽP setkává s případy nesprávně vedených informací v doprovodných dokladech, kdy například osoba zařizující přepravu odpadů není v jurisdikci země odeslání nebo naopak jako příjemce v ČR není uvedena oprávněná osoba (nesmí být pouze zprostředkovatel či obchodník). Za toto porušení nařízení o přepravě odpadů uložila ČIŽP sankci 20 000 Kč, kterou potvrdilo následně MŽP.

Kontroly přepravy odpadů mimo stacionární zařízení

Inspekce provedla společné kontroly v blízkosti nebo na bývalých hraničních přechodech s Rakouskem, Slovenskem a Německem. V rámci kontrol bylo prověřeno několik desítek vozidel převážející odpad. Při těchto kontrolách byla zjištěna pouze určitá administrativní pochybení a ve spolupráci s příslušnými zahraničními orgány byla zjištěná řešena na místě. Nicméně i v rámci těchto kontrol byl identifikován nelegální dovoz odpadů, například odpadních pneumatik do nepovoleného zařízení.

Inspekce se zúčastnila v roce 2017 kontroly přepravy odpadů ve všech krajích v rámci akce TISPOL ve spolupráci s PČR a celní správou. Při kontrole byly prověřeny desítky vozidel převážející odpad. V rámci přepravy odpadů bylo zjištěno zejména porušení zákona o odpadech týkající se neoznačení vozidla převážejícího odpad příslušným symbolem "A", popřípadě absence dokladů doprovázejících odpad při přepravě, a to včetně vnitrostátní přepravy odpadů.

Dále bylo a je prováděno ve spolupráci s Generálním ředitelstvím cel (GŘC) a celními úřady vytipování nedovolené přepravy v režimu celního řízení za pomoci nasazení rizikových profilů v rámci obchodního styku s třetími zeměmi (například vývoz použitých pneumatik, elektroodpadu apod.). V souvislosti s omezením vývozu odpadů do Číny lze dále očekávat určitou změnu chování vývozců a trhu s druhotnými surovinami – orientace na jiné trhy, omezení separace a přesun odpadu k přímému odstranění nebo energetickému využití, držení nebo likvidace zásob v českých zařízeních, impuls pro rozvoj nových technologií pro využití druhotných surovin apod. ČIŽP bude v tomto ohledu monitorovat a řešit zejména potenciální nelegální aktivity, a to nadále i v rámci mezinárodní spolupráce.

Závěry z kontrolní činnosti

Na základě zhodnocení jednotlivých složkových úkolů lze konstatovat, že i přes mírné zlepšení situace s dodržováním platných předpisů (inspekci bylo zahájeno méně správních řízení než v roce 2016) je nezbytné i nadále v kontrolách pokračovat. Velké zisky z nelegální činnosti v oblasti odpadového hospodářství jsou bohužel významným stimulem k environmentálně nepřijatelnému jednání s významným rizikem pro životní prostředí a zdraví lidí. Nelegální jednání některých subjektů navíc představuje nekalou konkurenci v podnikatelském prostředí. Příkladem je již v minulosti mnohokrát inspekci identifikovaná protiprávní činnost v oblasti nakládání se stavebními a demoličními odpady. Jejich ukládání v místech, kde to není povoleno, představuje minimálně zásah do charakteru okolního prostředí. Zároveň se tak cenných surovin odklání od smysluplné recyklace a opětovného použití do stavební výroby. Časté nelegální jednání v oblasti ukládání stavebních a demoličních odpadů jednoznačně vyplývá z velkého objemu těchto odpadů a tím i úměrně vysokého zisku (případně úspory).

Inspekce se primárně snažila v rámci své činnosti postihovat především ty subjekty, které provozují svá zařízení bez povolení, respektive nakládají s odpady v zařízeních, kde to není povoleno, a tudíž jejich činnost představuje vyšší riziko pro životní prostředí a subjekty, které žádným způsobem neplní své povinnosti. Příkladem může být kontrolní činnost v oblasti nakládání s autovraky (nelegální vrakoviště) nebo v oblasti zpětného odběru a zákona o obalech.

1.8 Vnímání odpadového hospodářství veřejností v ČR

Informace uvedené v této části textu jsou citovány z knihy „Vztah české veřejnosti k přírodě a životnímu prostředí. Reprezentativní studie veřejného mínění“ (Masarykova Univerzita, 2018).

„Občané České republiky považují hromadění odpadu za jeden ze závažných globálních (92 %) i českých (88 %) problémů – a co je důležitější: jedná se o jeden z nemnoha environmentálních problémů, které zkouší svým vlastním chováním alespoň částečně řešit. Naprostá většina respondentů uvádí, že omezuje odpady ve svých domácnostech (92 %), a to především způsoby, kterými šetří také své finanční prostředky.

Celkově patří obyvatelé České republiky v rámci Evropské unie k nadprůměrně svědomitým třídícím většiny druhů odpadů, výjimku tvoří pouze plechovky a kuchyňský odpad. Třídění odpadu je přitom jedním z nejrozšířenějších proenvironmentálních chování v České republice.

Výrazná většina české veřejnosti (83 %) si přeje, aby český stát řešil problémy s odpadem. Podporuje také opatření, která by snížila produkci plastových odpadů, včetně těch, jež by významně změnila dosavadní praxi ve výrobě a likvidaci plastů, například zastavení výroby nerecyklovatelných a složitě recyklovatelných plastů a jejich nahrazení recyklovatelnými materiály (91 %), zákaz ukládání plastů na skládkách (82 %) nebo zákaz používání plastových mikročástic v kosmetice a podobných produktech (65 %).“

1.9 Závazné cíle odpadového hospodářství z evropské legislativy do roku 2020

Stanovení právně závazných cílů v předpisech EU o odpadech je hlavní hybnou silou zlepšování postupů nakládání s odpady, podněcování inovací v oblasti recyklace, omezeného využívání skládkování a vytváření pobídek ke změně chování spotřebitelů.

Další rozvoj politiky nakládání s odpady může přinést značné výhody: udržitelný růst a vytváření pracovních příležitostí, snížení emisí skleníkových plynů, přímé úspory spojené s lepšími postupy při nakládání s odpady a lepší životní prostředí.

Směrnice o odpadech ukládá státům EU:

- zvýšit do roku 2020 nejméně na 50 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace alespoň u odpadů z materiálů, jako jsou papír, kov, plast a sklo, pocházejících z domácností a jim podobným odpadům,
- zvýšit do roku 2020 nejméně na 70 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace odpadů a jiných druhů materiálového využití, včetně zásypů, při nichž jsou jiné materiály nahrazeny odpadem, u nikoliv nebezpečných stavebních a demoličních odpadů s výjimkou v přírodě se vyskytujících materiálů uvedených na seznamu odpadů v kategorii 17 05 04.

Směrnice o skládkách odpadů:

- požaduje omezit ukládání biologicky rozložitelných odpadů:
  - v roce 2006 na úroveň 75 % produkce roku 1995,
  - v roce 2009 na úroveň 50 % produkce roku 1995
  - v roce 2016 na úroveň 35 % produkce roku 1995.
- Česká republika má schválenou výjimku v podobě možnosti splnění cílů se čtyřletým odkladem (z důvodu skládkování více než 80 % tuhých komunálních odpadů v roce 1995). To znamená, že plnění cílů je posunuto na roky 2010, 2013 a 2020.

1.9.1 Plnění evropských cílů

Cíl 50% recyklace komunálních odpadů v roce 2020

V souladu s rozhodnutím Komise 2011/753/EU, kterým se zavádí pravidla a metody výpočtu pro ověření dodržování cílů stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech, metodou 2 výpočtu plnění cíle, ČR v roce 2010 dosáhla 45,5 % recyklace papíru, kovu, plastu, skla - složek odpadu z domácností a podobného odpadu. Míra recyklace odpadu papíru, skla, plastů, kovů pocházejících z domácností a podobného odpadu dosáhla v roce 2017 hodnoty 50,8 %, v roce 2016 hodnoty 51,2 %, v roce 2015 to bylo 49,1 % (podle rozhodnutí Komise 2011/753/EU).

Sběr čtyř komodit (papír, plast, sklo, kovy), který požaduje směrnice o odpadech, má v současnosti zavedeny všechny obce. Rovněž je zaveden sběr tetrapakových obalů. V roce 2015 byl zaveden povinný sběr bioodpadů. Ve většině obcí je pro papír, plasty, sklo používán nádobový sběr. Vybavenost obcí pro nádobový sběr využitelných odpadů se neustále zlepšuje, což je doloženo zvyšující se hustotou sběrné sítě a snižující se donáškovou vzdáleností. V současnosti je k dispozici přes 350 000 kontejnerů na tříděný odpad a docházková vzdálenost je menší než 100 metrů (v roce 2017 92 m). Podle studie Centra ekonomických a tržních analýz (CETA) z roku 2016 je systém třídění obalových odpadů v České republice efektivní a přispívá k plnění cílů uložených Evropskou unií.

Dle Zprávy EK z roku 2018 o provádění právních předpisů EU v oblasti odpadů, včetně zprávy včasného varování pro členské státy, kterým hrozí, že nesplní cíl zvýšit do roku 2020 úroveň přípravy k opětovnému použití / recyklace komunálního odpadu podle poskytnutých údajů není ČR ohrožena nesplněním cíle pro recyklaci komunálních odpadů definovaného v čl. 11 směrnice o odpadech.

Ze Zprávy o plnění POH ČR za roky 2015 - 2016 vyplývá, že za rok 2016 byla hodnota požadovaná dle čl. 11 směrnice o odpadech ve výši 50 % překročena.⁴ K překročení cíle došlo i v roce 2017.

Cíl 70% využití stavebních a demoličních odpadů v roce 2020

V oblasti recyklace a využití stavebních a demoličních odpadů ČR dlouhodobě dosahuje vysokých hodnot. Dle indikátorů odpadového hospodářství, které zveřejňuje každoročně Ministerstvo životního prostředí, za rok 2017 to bylo 99 %⁵. V roce 2016 bylo dosaženo 81,8 % a v roce 2017 79,9 % materiálového využití ostatních stavebních a demoličních odpadů. Cíl v oblasti využití stavebních a demoličních odpadů byl splněn.

Cíl omezení ukládání biologicky rozložitelných odpadů na skládky

Skládkování BRKO vypočtené podle dokumentu "Matematické vyjádření výpočtu Soustavy indikátorů odpadového hospodářství" činilo v roce 2015 celkem 1 111 tis. t, což odpovídá 71% podílu BRKO uložených na skládky vzhledem ke srovnávací základně z roku 1995. V roce 2016 však došlo ke snížení skládkování BRKO, a to na úroveň 953 tis. t, což odpovídá 61% podílu BRKO uložených na skládky vzhledem ke srovnávací základně z roku 1995. V roce 2017 to bylo 62 %.

---

⁴[https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/plneni_narizeni_vlady\\$FILE/OODP-Zprava_o_plneni_POH_CR_2015_2016_20170105.pdf](https://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/plneni_narizeni_vlady$FILE/OODP-Zprava_o_plneni_POH_CR_2015_2016_20170105.pdf)

⁵ https://www.mzp.cz/cz/indikatory_odpady_2017

Při zohlednění metodiky výpočtu produkce BRKO v roce 1995 a při porovnání s nejvyšším přípustným množstvím BRKO, které mohlo být v roce 2010 uloženo na skládky, ČR v roce 2010 splnila cíl směrnice Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů. V roce 2013 nebyl cíl splněn. ČR si je vědoma ustanovení směrnice týkajícího se snižování podílu BRKO ukládaného na skládky i v cílovém roce 2020.

Dle Zprávy EK z roku 2018 o provádění právních předpisů EU v oblasti odpadů, včetně zprávy včasného varování pro členské státy, kterým hrozí, že nesplní cíl zvýšit do roku 2020 úroveň přípravy k opětovnému použití / recyklace komunálního odpadu podle poskytnutých údajů polovina členských států v roce 2015 již splnila cíl 35 % stanovený pro rok 2016. Česká republika nesplnila 50% cíl, který byl rovněž stanoven pro rok 2013.

1.10 Další směřování odpadového hospodářství v Evropské unii

Evropské (Evropa 2020, Tematická strategie pro odpady) i národní (Politika druhotných surovin) strategie v oblasti využívání surovin kladou důraz na snižování závislosti výrobních procesů na primárních surovinách a jejich nahrazování surovinami z odpadů. Mělo by být podporováno používání recyklovatelných materiálů, a pokud je to možné, nemělo by docházet k jejich skládkování nebo spalování.

V roce 2011 schválila Evropská komise sdělení týkající se nakládání s odpady *Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje COM (2011) 571*, který poskytuje rámec týkající se i odpadového hospodářství a stanoví vizi pro strukturální a technologické změny až do roku 2050 a cíle, které mají být dosaženy do roku 2020.

Stejně tak *7. Akční plán pro životní prostředí (7. EAP)*, který byl přijat rozhodnutím č. *1386/2013/EU*, vychází v rámci svých priorit z toho, že značný potenciál ke zlepšení existuje v EU v oblasti předcházení vzniku odpadu a nakládání s odpady. Cílem 7EAP je nakládání s odpady jako zdroji surovin, otevírání nových trhů, vytváření nových pracovních míst a snižování závislosti na dovozu surovin a zároveň omezování dopadů na životní prostředí.

Oběhové hospodářství (*circular economy*) se stává jednou z hlavních priorit Evropské komise. Evropská komise po řadě předchozích dokumentů, které obsahovaly některé dílčí aspekty oběhového hospodářství (*Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje, Tematická strategie pro odpady*), publikovala dne 2. července 2014 zásadní sdělení *Směrem k oběhovému hospodářství: Program nulového odpadu pro Evropu (COM (2014) 0398 final)* a legislativní návrh, který se týkal právních předpisů pro odpadové a obalové hospodářství (*COM (2014) 0397 final*). **Evropská komise v březnu 2015 rozhodla o stažení celého návrhu a jeho přepracování.**

Dne 2. prosince 2015 EK představila nový balíček k oběhovému hospodářství, jehož součástí byly následující dokumenty:

- *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Uzavření cyklu – Akční plán EU pro oběhové hospodářství- COM (2015) 0614 final,*
- *Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1994/62/ES o obalech a obalových odpadech - COM (2015) 0596 final,*
- *Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkování odpadů - COM (2015) 0594 final,*
- *Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností, směrnice 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních - COM (2015) 0593 final,*

- *Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech - COM (2015) 0595 final.*

Hospodářství EU přichází podle Evropské komise v současnosti skrze odpadové toky o značné množství potenciálních druhotných surovin. Celková produkce odpadů v EU činila v roce 2016 2,533 miliardy tun (přibližně 5 tun na obyvatele). V roce 2016 bylo méně než polovina (53,5 %) odpadů využita: recyklace (37,5 % celkového zpracovaného odpadu) naplnění (10,1 %) nebo energetické využití (5,6 %). Zbývajících 46,5 % bylo buď spáleno bez využití energie (1,0 %), nebo jinak odstraněno, především skládkováním (45,5 %).⁶ EU tak přichází o významné příležitosti k účinnějšímu využívání zdrojů a posílení oběhového hospodářství. Přeměna odpadů na zdroje je esenciální částí tohoto procesu.

Z pohledu EK se v případě oběhového hospodářství jedná o změnu ze současného lineárního modelu (*take – make – use – dispose*) na model oběhový, ve kterém jsou potenciální odpady vráceny zpět do ekonomického procesu a uzavírají cyklus do kruhu (*closing the loop*).

EK v novém balíčku vymezila širší kontext oběhového hospodářství – ve sdělení se proto zaměřila na výrobní fázi, design výrobků (*ekodesign*), opravitelnost výrobků, spotřební fázi, zelené veřejné zakázky (*green procurement*), odpadové hospodářství, trh s druhotnými surovinami, prioritní oblasti (plasty, potravinový odpad, stavební a demoliční odpad, kritické suroviny, biomasa a bioprodukty), inovace a investice, monitoring oběhového hospodářství a indikátory.

Zlepšení odpadového hospodářství může přinést následující profity: udržitelný rozvoj, tvorbu nových pracovních míst, redukci skleníkových plynů, přímé úspory a zlepšení životního prostředí. Podle EK jsou právně závazné cíle klíčovým aspektem ke zlepšování odpadového hospodářství, stimulaci inovací v recyklaci, omezení skládkování a změnám v oblasti spotřebitelského chování.

Z hodnocení dopadů vyplývají následující benefity ze zavedení navrhovaných opatření:

- snížení administrativní zátěže malých podniků,
- úspora až 600 miliónů tun skleníkových plynů mezi lety 2015 – 2035 (přímo omezením skládkování a nepřímo použitím recyklovaných materiálů, které by jinak musely být vytěženy a zpracovány),
- vytvoření více než 170 000 přímých pracovních míst do roku 2035,
- zvýšení HDP až o 3 % při redukci materiálové náročnosti o 20 %,
- úspora až 600 miliard EUR pro evropskou ekonomiku při lepším ekodesignu, prevenci vzniku odpadů a znovupoužití výrobků,
- pozitivní vliv na konkurenceschopnost evropského odpadového a recyklačního sektoru,
- vrácení druhotných surovin do evropské ekonomiky a snížení závislosti EU na dovozech primárních surovin.

Podle studie organizace WRAP UK z roku 2015 může posilování principů oběhového hospodářství přinést České republice až 40 000 pracovních míst⁷.

Návrhy mění šest různých směrnic o odpadech a dotýkají se významného počtu právně závazných povinností, včetně celkové změny cílů stanovených ve směrnici 2008/98/ES, směrnici 1999/31/ES a směrnici 94/62/ES a zjednodušení směrnice 2000/53/ES, směrnice 2006/66/ES a směrnice 2012/19/EU. Jedná se o komplexní přezkum právních předpisů o odpadech, který může ovlivnit řadu vnitrostátních právních předpisů.

⁶https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Waste_statistics#Total_waste_generation

⁷http://www.wrap.org.uk/sites/files/wrap/Economic%20growth%20potential%20of_more%20circular%20economies.pdf

Revidované cíle pro nakládání s odpady, které jsou obsaženy v pozměněných směrniciích, jsou vzájemně propojené a měly by být pečlivě provedeny do vnitrostátních právních předpisů a posléze začleněny do vnitrostátních systémů nakládání s odpady.

V legislativních návrzích EK navrhla změny směrnic v oblasti:

- odpadů,
- obalů,
- skládek odpadů,
- autovraků,
- odpadních elektrických a elektronických zařízení,
- baterií a akumulátorů.

Po rozsáhlém projednávání se podařilo změny odpadové legislativy schválit v květnu 2018 a následně byly v červnu 2018 publikovány v Oficiálním věstníku Evropské unie:

- Směrnice, která mění směrnici o odpadech - 2018/851/EU,
- Směrnice, která mění směrnici o obalech - 2018/852/EU,
- Směrnice, která mění směrnici o skládkách odpadů - 2018/850/EU,
- Směrnice, kterou se mění směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností, 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních – 2018/849/EU.

Směrnice o odpadech

- Priorita – komunální odpady a systémy tříděného sběru.
- Posílení primárního tříděného sběru složek komunálních odpadů.
- Definice – komunální odpad, stavební odpad, biologický odpad, potravinový odpad, nikoli nebezpečný odpad, zasypávání, materiálové využití a další.
- Cíl pro recyklaci komunálních odpadů: 55 % v roce 2025, 60 % v roce 2030 a 65 % v roce 2035 (cíl bude předmětem revize v roce 2028).
- Povinné třídění bioodpadu – zavést do 31. 12. 2023.
- Povinné třídění textilu – zavést do 1. ledna 2025.
- Povinné třídění nebezpečných složek komunálních odpadů – zavést do 1. ledna 2025.
- Prevence vzniku odpadů.
- Potravinový odpad – zlepšení sledování, opatření k redukci, do konce 2023 návrh na cíl.
- Požadavky na systémy rozšířené odpovědnosti výrobců.
- Možnost zavedení dalších cílů (zejména po roce 2024): textilní odpad, stavební odpad, komerční odpad, příprava k opětovnému použití, recyklace biologicky rozložitelných odpadů, potravinový odpad, regenerace odpadních olejů, snižování množství odpadu, odstraňování odpadu.

Směrnice o skládkování odpadů:

- Priorita – výrazné omezení skládkování odpadů, zejména komunálních odpadů.
- Definice – přímé odkazy na směrnici o odpadech u hlavních pojmů.
- 2 cíle omezení skládkování odpadů:
  - Členské státy usilují o zajištění toho, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci nebo jinému využití, zejména komunální odpad, s výjimkou odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES.
  - Cíl pro skládkování komunálních odpadů – 10 % a méně z produkce komunálních odpadů v roce 2035.

- Do 31. prosince 2024 Komise přezkoumá cíl stanovený v odstavci 5 s cílem jej zachovat nebo případně snížit, zvážit kvantitativní cíl pro skládkování na obyvatele a zavést omezení týkající se skládkování i jiných nikoliv nebezpečných odpadů než komunálního odpadu. Za tímto účelem Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

Směrnice o obalech:

- Definice – kompozitní obal, opakovaně použitelné obaly.
- Navyšování cílů recyklace – celkových i pro jednotlivé obalové složky.
- Nový cíl pro hliníkové obaly.
- Výpočet cílů recyklace – vstup do finální recyklace nebo výstup z třídění.
- Zpráva včasného varování.
- Cíle pro obalové materiály:
  - Nejpozději 31. prosince 2025 bude alespoň 65 % hmotnosti veškerých obalových odpadů recyklováno:
    - 50 % plastů; 25 % dřeva; 70 % železných kovů; 50 % hliníku; 70 % skla; 75 % papíru a lepenky.
  - Nejpozději 31. prosince 2030 bude alespoň 70 % hmotnosti veškerých obalových odpadů recyklováno:
    - 55 % plastů; 30 % dřeva; 80 % železných kovů; 60 % hliníku; 75 % skla; 85 % papíru a lepenky.

1.11 Poplatek za skládkování odpadů a navyšování recyklace

Podle dokumentů Evropské komise (z roku 2012, 2016, 2017 a 2018) a Evropské agentury pro životní prostředí (z roku 2013, 2016) je klíčovým ekonomickým problémem odpadového hospodářství České republiky velmi nízká cena za skládkování komunálních a ostatních odpadů. Tento faktor ovlivňuje všechny činnosti ve vyšších úrovních hierarchie. Míra ukládání komunálních odpadů na skládky představuje dlouhodobý problém pro zvyšování úrovně recyklace těchto odpadů. Jedná se i o problém, na který upozorňují evropské i mezinárodní instituce ve svých hodnoceních.

Evropská komise adresovala České republice upozornění, že je nutné změnit způsob nakládání s komunálními odpady a to zejména prostřednictvím změny poplatku za ukládání odpadů na skládky a podporou vyšších pater hierarchie nakládání s odpady:

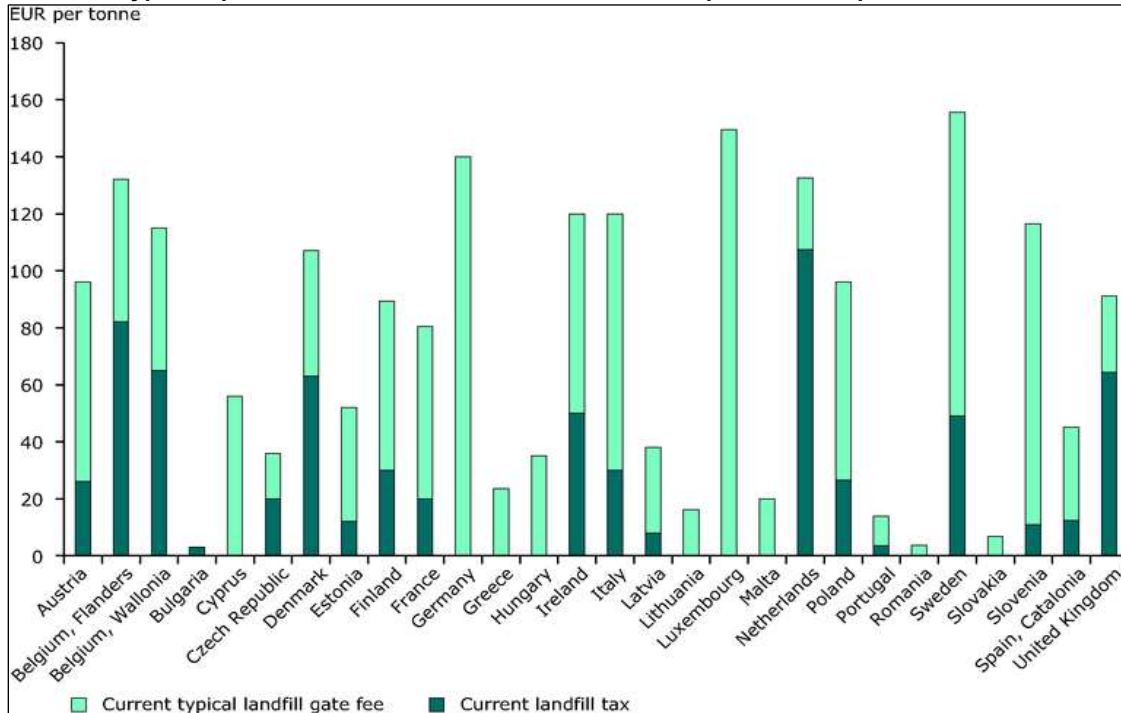
- ✓ EC Recommendations (2012) – Increase progressively the existing landfill tax to divert waste from landfill.
(http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/pdf/CZ_Roadmap_FINAL.pdf)
- ✓ Country report EK (2016) - The rate of tax on landfill is deemed too low to support the waste hierarchy.
(http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/csr2016/cr2016_czech_en.pdf.)
- ✓ Country report EK (2017) - Česká republika stále čelí značným výzvám v oblasti životního prostředí, zejména pokud jde o skládkování odpadů.
(https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/2017-european-semester-country-report-czech-en_0.pdf)
- ✓ Country report EK (2018) – Hlavním způsobem nakládání s komunálním odpadem je i nadále skládkování.
(<https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/2018-european-semester-country-report-czech-republic-cs.pdf>)

OECD „Czech Republic Environmental Performance Review“ (2018):

- ✓ Poplatky za komunální odpady jsou příliš nízké na to, aby motivovaly ke snižování množství odpadů a k recyklaci.
- ✓ Skládkování je levnější než energetické využití, což je v rozporu s cílem podporovat recyklaci před energetickým využitím nebo odstraněním.
- ✓ Přezkoumat zdanění související s odpady v souladu s hierarchií nakládání s odpady.
- ✓ Urychlit přijetí nového zákona o odpadech.

Porovnání poplatků za skládkování komunálních odpadů v zemích EU a České republice ukazuje Graf 14. Evropská komise opakovaně doporučila České republice poplatek za skládkování progresivně zvyšovat tak, aby byly preferované způsoby nakládání s odpady (recyklace, materiálové využití) konkurenceschopné.

Graf 14: Typická platba za skládkování komunálních odpadů v Evropské unii

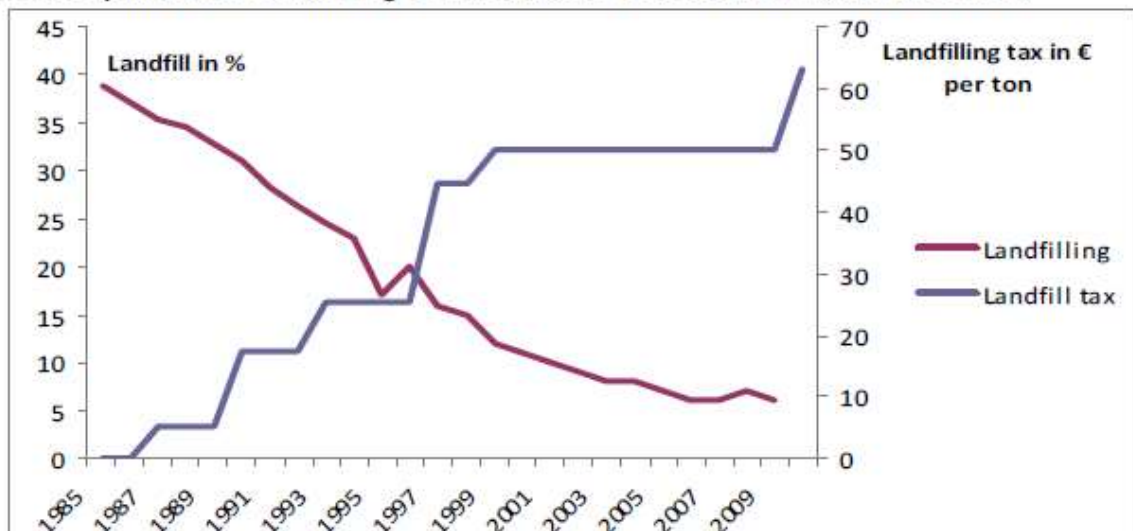

Zdroj: EEA, 2013

Regulace skládek, cena za skládkování a zákaz skládkování vybraných typů odpadů umožňují výrazně snížit množství skládkovaných komunálních odpadů. Příklady ze zahraničí ukazují Graf 15 (Dánsko) a Graf 16 (Rakousko).

Graf 15: Vývoj skládkování odpadů a poplatku za skládkování v Dánsku

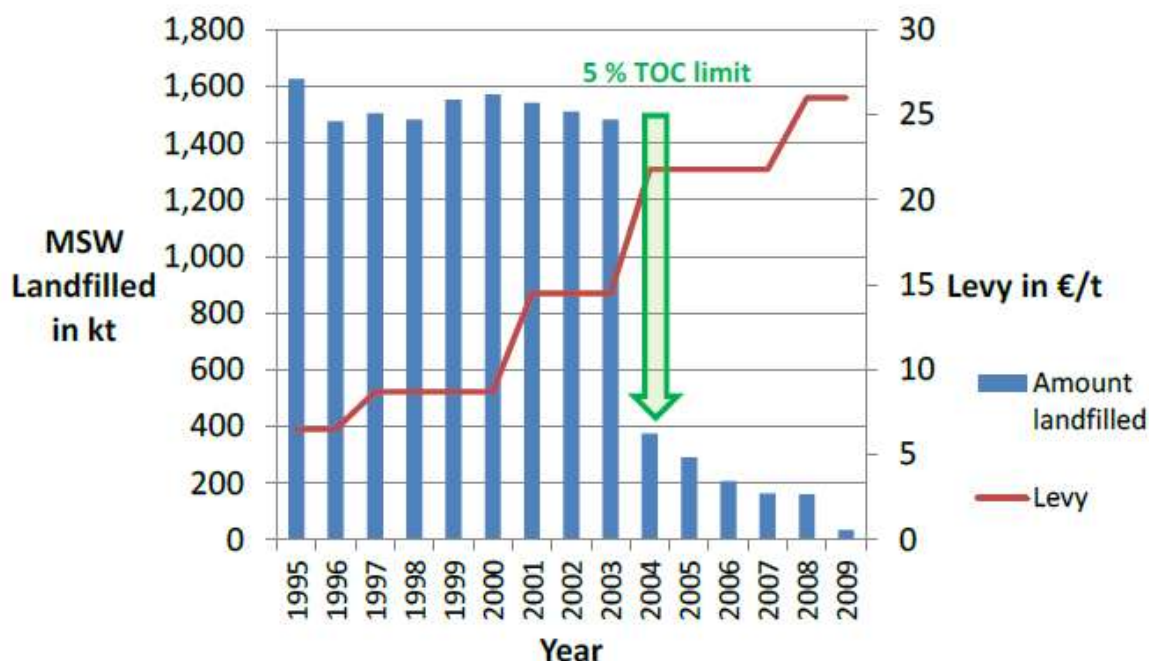
Development of landfilling of total waste and landfill tax in Denmark

Note: The figures for landfill in % for 1988 to 1992 are calculated [5]

Zdroj: ETC/SCP, 2012

Graf 16: Vývoj skládkování odpadů a poplatku za skládkování v Rakousku
Austria – municipal solid waste landfilling

Zdroj: BioIntelligence, 2012

Studie Evropské agentury životního prostředí z roku 2013 (*Managing municipal solid waste - a review of achievements in 32 European countries*) **uvádí následující:**

- ✓ Zřejmá korelace mezi cenou skládkování a procentem recyklovaného komunálního odpadu.
- ✓ Vyšší cena skládkování znamená, že je více komunálního odpadu přesouváno do vyšších pater hierarchie nakládání s odpady.
- ✓ Vyšší cena skládkování podporuje recyklaci a kompostování.

<https://www.eea.europa.eu/publications/managing-municipal-solid-waste>

Mezi cenou skládkování a úrovní recyklace v daném státě je podle Evropské komise a Evropské agentury pro životní prostředí souvislost. Poplatky za skládkování hrají významnou roli v podpoře přechodu na vyšší úroveň hierarchie nakládání s odpady a mohou znamenat impuls k budování recyklačních kapacit. Důležitá jsou i regulativní opatření v oblasti skládkování (zákaz skládkování některých druhů odpadů⁸, povinné třídění složek komunálních odpadů atd.). Kombinace těchto faktorů může vést k významnému snížení množství skládkovaných odpadů. Přehled jednotlivých opatření aplikovaných v různých státech EU představuje Tabulka 13.

⁸ <http://www.cewep.eu/landfill-taxes-and-bans/>

Tabulka 13: Nakládání s komunálním odpadem a některé nástroje odpadové politiky ve vybraných evropských zemích 2001–2015

Země	Recyklace komunálních odpadů v roce 2014 (v %)	Skládkování komunálních odpadů v roce 2014 (v %)	Vzrůst poplatku za skládkování o 50% od roku 2001 oproti poslednímu dostupnému roku	Poplatek za skládkování odpadů minimálně 30 Euro	Povinné třídění bioodpadů	PAYT systém nebo ekonomická podpora třídění odpadů
Austria	56	4	×	×	×	×
			Tax on reactive waste in compliant landfills until 2009	Tax on reactive waste in compliant landfills until 2009		
Belgium	55	1	(×)	×		(×)
			In Wallonia increase more than 50 %			(Only in Flanders and Wallonia)
Bulgaria	23	69	×		×	
					(Ordinance of 2013)	
Croatia	16	80	(No tax)	(No tax)		
Cyprus	18	76				
Czech Republic	35	48	×		×	(×)
Denmark	44	1		×		(×)
Estonia	31	6	×	×		×
Finland	33	17	×	×	×	×
France	39	26	×	×		(×)
Germany	64	1	(No tax)	(No tax)	×	×
Greece	19	81	(No tax)	(No tax)		(×)

Hungary	31	57	×		(×) Green waste collection mandatory since 2015	(×)
Ireland	37	38	×	×	×	×
					(Food waste collection as of 2016)	(Regulation of 2015)
Italy	42	31			(×) Only in some regions	(×)
Latvia	21	79	×			
Lithuania	30	59	Tax will be introduced in 2016			×
Luxembourg	47	18	(No tax)	(No tax)	×	×
Malta	11	80	(No tax)	(No tax)		
Netherlands	51	1	×		×	×
			(Tax abolished in 2012)			40 % of municipalities
Poland	32	53	×			
Portugal	30	49	×			
Romania	13	72	(No tax)	(No tax)		
Slovakia	10	66			×	×
						Coverage unknown
Slovenia	36	23				×

Spain	33	55	(Tax only in regions of Catalonia and Castile and León)		(×) In the region of Catalonia and some other municipalities of other regions	(×)
Sweden	50	1	×	×		×
United Kingdom	44	28	×	×		

Zdroj: EEA <https://www.eea.europa.eu/themes/waste/municipal-waste/municipal-waste-management-across-european-countries/table-3-1-municipal-solid>

1.12 Závěr

1.12.1 Porovnání budoucích cílů EU a výsledků odpadového hospodářství ČR

Podíl recyklace komunálních odpadů v roce 2020

V roce 2020 bude muset Česká republika splnit cíl recyklace komunálních odpadů ve výši 50 %, přičemž je s ohledem na rozhodnutí Komise 2011/753/EU, kterým se zavádí pravidla a metody výpočtu pro ověření dodržování cílů stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech, možné nastavit tento výpočet pouze na využitelné složky komunálního odpadu v podobě papíru, plastů, skla a kovů.

Míra recyklace odpadu papíru, skla, plastů, kovů pocházejících z domácností a podobného odpadu dosáhla v roce 2017 hodnoty 50,8 %, v roce 2016 hodnoty 51,2 %, v roce 2015 to bylo 49,1 % (podle rozhodnutí Komise 2011/753/EU).

Dle Zprávy EK z roku 2018 o provádění právních předpisů EU v oblasti odpadů, včetně zprávy včasného varování pro členské státy, kterým hrozí, že nesplní cíl zvýšit do roku 2020 úroveň přípravy k opětovnému použití / recyklace komunálního odpadu podle poskytnutých údajů Česká republika není ohrožena nesplnění cíle podle čl. 11 směrnice o odpadech.

Podíl recyklace komunálních odpadů v letech 2025, 2030 a 2035

V roce 2025 bude muset Česká republika splnit podle směrnice o odpadech zvýšený cíl recyklace komunálních odpadů ve výši 55 %, v roce 2030 ve výši 60 % a v roce 2035 65%. V roce 2016 i 2017 dosáhla Česká republika výše 38 %. Tohoto cíle nebude možné dosáhnout, bez celorepublikového zavedení odděleného sběru biologicky rozložitelných odpadů a jejich kompostování, protože biologicky rozložitelné odpady dosahují až 40 % z komunálních odpadů, přičemž jejich kompostování je považováno za recyklaci. Tyto cíle je nezbytné přenést do povinností původců odpadů a zároveň je podpořit ekonomickými nástroji, případně nastavením zákazu skládkování pro recyklovatelné a biologicky rozložitelné odpady.

Omezení skládkování biologicky rozložitelných odpadů

V roce 2020 bude muset množství biologicky rozložitelných odpadů dosahovat 35 % jejich celkové produkce v roce 1995. V roce 2017 to bylo 62 %. Pro splnění tohoto cíle je nezbytné výrazně snížit skládkování směsného komunálního odpadu, který až ze 40 % obsahuje biologicky rozložitelnou složku. Vhodným nástrojem pro takové omezení je nastavení recyklačních cílů a zákazu skládkování energeticky využitelných a biologicky rozložitelných odpadů.

1.12.2 Doporučení EK pro nakládání s komunálním odpadem

Evropská komise ve Zprávě o provádění právních předpisů EU v oblasti odpadů, včetně zprávy včasného varování pro členské státy, kterým hrozí, že nesplní cíl zvýšit do roku 2020 úroveň přípravy k opětovnému použití / recyklace komunálního odpadu uvádí následující doporučení pro nakládání s komunálním odpadem:

- *Snižte vnitrostátní cíle v oblasti recyklace na místní úroveň odpovědnou za systémy sběru odpadu a zajistěte, že obce, které tyto cíle nesplní, ponесou důsledky.*
- *Zaveďte opatření (včetně daní), jejichž cílem je postupné odstranění skládek a dalších forem zpracování zbytkového odpadu (např. mechanicko-biologické zpracování a spalování), abyste zajistili ekonomické pobídky na podporu hierarchie způsobů nakládání s odpady.*

- *Ve spolupráci s místními a regionálními orgány vypracujte pokyny pro obce, a to ve formě minimálních standardů služeb pro tříděný sběr odpadu. Zorganizujte programy technické podpory a budování kapacit na vnitrostátní úrovni určené obcím.*
- *Zavedte povinné požadavky na třídění biologického odpadu a zajistěte, aby plánovaná nebo existující infrastruktura pro zpracování odpadů odpovídala systémům sběru odpadu.*
- *Podpořte spolupráci mezi obcemi, pokud jde o plánování infrastruktury a/nebo přidělování zakázek na služby, aby byla zajištěna rozsahová účinnost a sdílení finanční zátěže.*
- *Zlepšete systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, a to alespoň v souladu s obecnými minimálními požadavky stanovenými v revidované rámcové směrnici o odpadech.*
- *Zavedte opatření na podporu domácností v třídění odpadu, a to včetně vyšší frekvence sběru pro tříděné toky odpadů ve srovnání s frekvencemi pro směsný odpad.*
- *Zlepšete monitorování a podávání zpráv, a to i zajištěním, že údaje jsou získávány na místní úrovni.*
- *Účinněji využívejte finanční prostředky EU na rozvoj infrastruktur pro nakládání s odpadem tak, aby spolufinancování podporovalo předcházení vzniku odpadů, opětovné použití a recyklaci.*

1.12.3 Hlavní nástroje k dosažení nových cílů v oblasti recyklace komunálních odpadů

Z výše uvedeného vyplývá, že bez zásadních změn v povinnostech pro jednotlivé subjekty v odpadovém hospodářství v České republice nebude možné splnit nové cíle a úkoly, které vyplývají z novelizovaných evropských předpisů. Jako hlavní milníky lze v této souvislosti zmínit roky 2025, 2030 a 2035.

Ministerstvo životního prostředí chce zásadně využít doporučení, která byla pro Českou republiku vypracována ze strany Evropské komise na základě Country Reportu z roku 2012 v materiálu „*Roadmap for Czech Republic*“ a opětovně doporučené ve „*Zprávě o České republice 2015*“, „*Zprávě o České republice 2017*“, „*Zprávě o České republice 2018*“ a OECD v „*Hodnocení stavu a politik životního prostředí 2018*“:

- **progresivní navyšování poplatku za ukládání odpadů na skládku,**
- **zavedení zákazu ukládání využitelných a recyklovatelných odpadů na skládku,**
- **nasměrování odpadů ze skládek do recyklace a vyšších pater hierarchie nakládání s odpady,**
- **zavedení funkčního poplatku za komunální odpad, který umožňuje nastavení plateb podle skutečné produkce odpadu (zejména nerecyklovatelného směsného komunálního odpadu).**

Legislativní realizace těchto doporučení prostřednictvím nového zákona o odpadech jednoznačně přispěje ke zlepšení situace odpadového hospodářství v České republice a umožní plnění nových závazných cílů Evropské unie v oblasti komunálních odpadů v následujících letech.

ODPAD, VEDLEJŠÍ PRODUKT A UKONČENÍ ODPADOVÉHO REŽIMU

2 Ukončení odpadového režimu (§ 9 - 10)

2.1 Důvod předložení a cíle

2.1.1 Definice problému

V současné době existují v České republice velmi rozdílné přístupy k otázce, kdy odpad přestává být odpadem. Tento problém je do značné míry dán ne zcela vhodným způsobem transpozice tohoto institutu z rámcové směrnice. Chybí nastavení bližších podmínek přechodu mezi odpadovým a neodpadovým režimem. Řešeným problémem je legislativní vymezení, za jakých podmínek odpad přestává být odpadem. Odpady, které se stanou opět výrobky nebo surovinami, jsou tedy recyklovány, což představuje zásadní aspekt oběhového hospodářství.

Nejednoznačná právní úprava v oblasti nastavení podmínek přechodu mezi odpadovým a neodpadovým režimem přináší nejistotu pro povinné osoby např. v situaci, kdy je možné odpad využít namísto jiné vstupní suroviny, a umožňuje obcházet zákonný odpadový režim. To může přinést závažné komplikace ve vztahu k ochraně životního prostředí na území České republiky, protože dochází k nakládání mimo odpadový režim, aniž by bylo zabezpečeno, že daný upravený odpad nezpůsobí znečištění životního prostředí. V důsledku rozdílu legislativy České republiky proti rámcové směrnici vznikají také problémy v oblasti přeshraniční přepravy odpadů. Česká republika se navíc vystavuje riziku sankcí ze strany EU.

Ministerstvo již eviduje problémové případy vzniklé v důsledku těchto nejednoznačných podmínek přechodu, ale vzhledem k tomu, že v současné době nejsou ukončena patřičná řízení, není možné zveřejňovat žádné detaily.

Kromě v praxi se vyskytujících problémů, novelizace směrnice o odpadech umožnila stanovovat upřesňující kritéria na národní úrovni a vyjasnila možnost pro členské státy rozhodovat v jednotlivých případech, že odpad může přestat být odpadem. Členské státy si takový mechanismus nemusí zavést, nicméně v takovém případě nemohou přestávat být odpady na území členské státy odpadem. Z evropských předpisů jednoznačně vyplývá, že dosavadní přístup českého zákona o odpadech, kdy odpad mohl přestat být odpadem pouze při splnění čtyř základních kritérií, nebude možný. To znamená, že odpady, pro které nebudou zavedena doplňující kritéria nebo pro ně nebude vydáno povolení, nebudou moci přestat být odpadem.

2.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Současný zákon o odpadech upravuje podmínky pro konec odpadového režimu v § 3 odst. 6, přičemž obsažená základní kritéria převzatá z rámcové směrnice jsou formulována velmi obecně. Rámcová směrnice totiž vyžaduje, aby byla na základě těchto základních požadavků stanovena doplňující kritéria, což český zákon o odpadech nevyžaduje. To, zda došlo k naplnění požadavků § 3 odst. 6 zákona o odpadech, určuje v současné době provozovatel zařízení a s ohledem na obecnost těchto požadavků to může vést k nejednoznačným výkladům.

2.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) provozovatelé zařízení k využití odpadu (zařízení upravující odpad, zařízení přijímající „odpad“),
- b) osoby, které nakládají s věcmi, které přestaly být odpadem,
- c) krajské úřady (KÚ),
- d) krajské hygienické stanice (KHS),
- e) Ministerstvo průmyslu a obchodu (MPO).

2.1.4 Popis cílového stavu

Hlavním cílem je nastavení jednoznačných pravidel převodu odpadu mimo odpadový režim a uvedení české legislativy plně do souladu s rámcovou směrnicí.

2.1.5 Zhodnocení rizika

Rizikem zachování současného stavu jsou případné problémy vznikající v důsledku rozdílného nastavení pravidel proti jiným státům EU. Zároveň je zřejmé, že dosavadní znění je v rozporu s požadavky novelizované směrnice o odpadech.

Rizikem je také nejistota subjektů ohledně režimu, ve kterém se konkrétní materiál nachází, a to se všemi důsledky včetně posuzování ze strany kontrolujících orgánů a následných postihů.

2.2 Návrh variant řešení

2.2.1 Varianta 0

Ponechat jako rozhodné stávající čtyři obecné podmínky pro přechod, jejichž naplnění posuzuje sám provozovatel.

2.2.2 Varianta 1

Vymezení 4 způsobů pro přechod z odpadového režimu:

1. Splnění dodatečných kritérií stanovených prováděcími vyhláškami.
2. Přechod z odpadového režimu na základě povolení krajského úřadu pro inovativní postupy, které nebudou specifikovány prováděcími vyhláškami. Tento povolovací proces, který bude nahrazovat splnění dodatečných kritérií stanovených vyhláškami, je nezbytné zavést s ohledem na to, že vyhlášky nemohou postihnout všechny budoucí možnosti výstupů ze zařízení na využívání odpadů.
3. Automatický přechod z odpadového režimu v případě výstupů ze zařízení, která nemusí disponovat povolení provozu zařízení. Podstatou těchto zařízení je, že využívají odpady náhradou za vstupní suroviny. I v případě, že by nevyužívaly odpady, vystupovaly by z nich stejné výrobky. Odpady, které mohou vstupovat do zařízení, jsou definovány v příloze zákona, kde jsou zařízení, která nemusí disponovat povolením provozu vymezena. Ukončení odpadového režimu je zde tedy naprosto zřejmé již ze samého účelu těchto zařízení a nelze předpokládat jakékoliv ohrožení životního prostředí.
4. Automatický přechod z odpadového režimu v případě výrobku, kterého se jeho vlastník zbavil, ale výrobek byl následně v povoleném zařízení na přípravu k opětovnému použití opraven nebo vyčištěn a splnil podmínky pro uvádění použitého zboží na trh.

2.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

2.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopad na podnikatelské subjekty

Výhodou této varianty je nulová administrativní náročnost na straně provozovatele (***, do budoucna nepředpokládáme vysokou AZ), který danou věc z odpadového režimu vyřadí. Značnou nevýhodou je přetrvávající nejistota, zda s ohledem na velmi obecně formulované základní podmínky provedl provozovatel posouzení správně a nehrozí mu ze strany správních orgánů postih (***, v současné době jednotky případů). Vedle toho naprostá nejistota příjemců těchto věcí ve vztahu k jejich kvalitě a dále riziko postihu ve formě naplnění jednoho z nejdůležitějších provinění podle zákona o odpadech a to nakládání s odpady mimo zařízení určené pro nakládání s odpady.

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Zachování Varianty 0 představuje rozpor s požadavky čl. 6 novelizované rámcové směrnice (***, je velmi pravděpodobné, že v rámci kontroly provedení novelizace rámcové směrnice o odpadech do českého práva by Evropská komise konstatovala rozpor s evropským právem a tím by České republice hrozil finanční postih).

Dopad na životní prostředí

Snaha o obcházení zákonného odpadového režimu může vést k významnému poškození životního prostředí, zejména v případě využití výrobku o kvalitě nebezpečného odpadu na povrchu terénu, kdy fakticky vzniká nová ekologická zátěž. Dopady na životní prostředí mohou být minimální, ale také velmi závažné v závislosti na povaze daného výrobku/odpadu a místě jeho využití. (* až *****).

Obcházení zákonného odpadového režimu může zkomplikovat i oblast přeshraniční přepravy odpadů. Ministerstvo již v současné době řeší problémy tohoto typu v řádu jednotek, detailní informace ale z důvodu neukončených řízení nesmí zveřejňovat. V jednom případě se jedná o problém s přepravou výrobků do zahraničí, kdy je v návaznosti na nařízení o přepravě odpadů namítáno, že se jedná o odpad. Například v právě probíhajícím případě sporné přeshraniční přepravy by mohly náklady na zpětvzetí a následnou likvidaci takového odpadu moly dosáhnout až 300 milionů.

b) Varianta 1

Tato varianta zaručuje plný soulad s novelizovanou evropskou právní úpravou a dále vyjasňuje práva a povinnosti jednotlivých subjektů ve vztahu k tomuto institutu a větší předvídatelnosti práva a rozhodování správních úřadů, protože budou jednoznačně stanovena kritéria a v každém okamžiku tak bude ověřitelné, zda je daný výrobek/odpad splňuje, či nikoliv.

Dopad na podnikatelské subjekty

Přijetí varianty 1 má přínos pro provozovatele zařízení, kteří své produkty chtějí vyřadit z odpadového režimu, protože v případě splnění dodatečných požadavků mají jistotu, že správní orgány nevyhodnotí možnost ukončení odpadového režimu jiným způsobem. Přínos má varianta také pro odběratele takových produktů, protože požadavky na daný produkt budou dány přímo legislativou, či rozhodnutím správního orgánu (***)

První způsob formou splnění dodatečných kritérií stanovených vyhláškou nepřináší žádnou dodatečnou administrativní zátěž (kromě nákladů na seznámení se s novou regulací). Provozovatel pouze posoudí, zda jeho produkt vymezená kritéria splňuje či nikoliv. Tento způsob bude pro provozovatele přínosem, protože jednoznačné nastavení kritérií bude přínosem pro možnost uplatnění vzniklých produktů na trhu.

Možnost schválení přechodu z odpadového režimu na základě povolovacího procesu bude pro provozovatele zařízení administrativně náročnější. Přínosy takového povolení jsou stejné jako v případě zavedení kritérií. Dojde tedy k jistotě jak na straně provozovatele zařízení, tak na straně příjemce produktu, že vše je z hlediska odpadové legislativy v pořádku. Náklady na straně provozovatele zařízení budou spočívat v podání žádosti, ve které bude muset prokázat splnění obecných kritérií vymezených rámcovou směrnicí. Pokud tato kritéria jsou skutečně plněna, neměl by tento postup být příliš náročný, protože v řadě případů se týká pouze prokázání plnění legislativních požadavků, které musí být stejně splněny v případě uvádění produktu na trh. V případě některých nových technologií bude náročné prokázat, že pro danou věc existuje poptávka ze strany subjektů, které budou schopny daný produkt skutečně používat pro svou výrobu nebo další činnost.

U přechodu z odpadového režimu dle 3. a 4. způsobu nebude ukončení odpadového režimu představovat žádnou administrativní ani finanční zátěž.

Přínosem pro podnikatelské subjekty bude také to, že kvalita jednotlivých výrobků z odpadu bude jasně definována legislativou, či rozhodnutím krajského úřadu, pro producenty těchto výrobků tak bude jednodušší deklarovat jejich kvalitu a bude pro ně snazší nabízet je na trhu, rovněž pro jejich odběratele bude vše přehlednější.

Dopad na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Varianta 1 zatíží částečně krajské úřady v podobě povolovacího procesu (výkon státní správy v přenesené působnosti). Administrativní zátěž na straně krajských úřadů bude spočívat ve vedení řízení o výše uvedené žádosti. Časovou náročností bude toto řízení odpovídat řízení, kterým se rozhoduje v pochybnostech, zda je věc odpadem či nikoliv (až 8 hodin pracovního času). Lze předpokládat, že množství správních řízení nepřesáhne řád jednotek (1–5) pro každý krajský úřad v kalendářním roce. Vedle toho zřejmě dojde s ohledem na změnu, kdy každý úřad rozhodne o tom, zda je věc odpadem v rámci vedeného sankčního řízení, k poklesu případů, kdy bude krajský úřad rozhodovat v pochybnostech, zda je věc odpadem. Celkové náklady tak lze odhadnout na 3–15 tis. Kč za rok na jeden krajský úřad (při průměrných hodinových nákladech 380 Kč/hod. při 10. platové třídě ve veřejných službách a správě dle NV 341/2017 Sb.), celkem za ČR pak cca 42–210 tis. Kč při počtu 14 krajů. Provedení této agendy bude s ohledem na marginální náklady pokryto v rámci již narozpočtovaných finančních prostředků krajských úřadů.

Dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

K mírnému navýšení zátěže dojde u orgánů, které budou v rámci povolovacího procesu dávat své vyjádření, tedy Ministerstva průmyslu a obchodu a krajských hygienických stanic (až 8 hodin na jeden případ). Náklady MPO lze odhadnout v rozmezí 49–245 tis. Kč/rok, náklady krajských hygienických stanic v rozmezí 38–189 tis. Kč/rok. Nejedná se o zásadní navýšení zátěže pro jednotlivé úřady, celkové náklady státní správy se budou pohybovat v rozmezí od 87 do 435 tis. Kč za rok.

Dopad na životní prostředí, ostatní dopady

Stanovení jednoznačných kritérií by mělo v konečném důsledku podpořit míru recyklace odpadů (* až ***), protože bude jasně stanovena kvalita produkovaných výrobků z odpadu. Při jasně vymezených kritériích bude větší možnost uplatnění vzniklých produktů na trhu a sníženo riziko případného ohrožení životního prostředí (až **).

2.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 14: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Podnikatelské subjekty			
		nulová administrativní náročnost	***	nejistota plynoucí ze samoposouzení dle obecných kritérií spojená s rizikem správních postihů	***
		Životní prostředí			
				riziko poškození životního prostředí vlivem snah o obcházení odpadového režimu	* až *****
		Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				rozpor s požadavky rámcové směrnice - sankce	****
Varianta 1	vyjasnění kritérií, rozhodovací pravomoc KÚ	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				nárůst administrativní zátěže u orgánů vydávajících své vyjádření (MPO a hygienické stanice)	87–435 tis. Kč/rok
		Podnikatelské subjekty			
	odstranění nejistoty plynoucí ze samoposouzení dle obecných kritérií spojené s rizikem správních postihů	***	administrativní zátěž při žádání o povolení o vyřazení konkrétního produktu z odpadového režimu	* až ***	

Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
snížení AZ, když úřady nebudou muset řešit ohrožení ŽP	* až ***	administrativní zátěž KÚ spojená s žádostí o povolení o vyřazení konkrétního produktu z odpadového režimu	42–210 tis. Kč/rok (všechny kraje)
Životní prostředí			
odstranění rizika z obcházení odpadového režimu, podpora recyklace odpadů	* až ***		
Ostatní			
nově možnost udělovat opravná opatření bez nutnosti udělení sankce	***		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

2.4 Návrh řešení

2.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Doporučujeme k přijetí Variantu 1, která nastavuje přístup k této problematice do souladu s novelizovanou směrnicí o odpadech, snižuje rizika poškození životního prostředí plynoucí ze snah o obcházení odpadového režimu a měla by podpořit větší recyklaci odpadů a zajistit větší možnost uplatnění vzniklých produktů na trhu.

ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

3 Původce odpadu – definice (§ 5)

3.1 Důvod předložení a cíle

3.1.1 Definice problému

Řešeným problémem je legislativní vymezení definice původců odpadu, jakožto klíčových subjektů v rámci odpadového hospodářství. Česká legislativa dlouhodobě vymezuje odlišně povinnosti jednotlivých osob, při jejichž činnosti vzniká odpad, s ohledem na jejich postavení a povinnosti plynoucí z nakládání s odpady.

Stávající právní úprava považuje za původce odpadů pouze podnikající fyzické a právnické osoby a obce, kterým jsou definovány povinnosti vzhledem k nakládání s odpady. Nepodnikajícím fyzickým osobám jsou stanoveny pouze základní povinnosti v podobě předání odpadu obci nebo oprávněné osobě. Zákon tak nepovažuje nepodnikající fyzickou osobu za původce odpadu, což je v rozporu s definicí původce odpadu vymezenou rámcovou směrnicí. Tento rozpor jednak sám o sobě představuje nesprávné provedení rámcové směrnice do českého práva.

Je proto vhodné zvolit jiný způsob legislativního řešení, které by zachovávalo rozdílné nastavení povinností nepodnikajících fyzických osob a dalších osob, při jejichž činnosti vzniká odpad, a to při nastavení definice původce odpadu, která bude odpovídat definici používané rámcovou směrnicí.

3.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Původcem odpadu je právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, nebo právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které provádějí úpravu odpadu nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení odpadů, a dále obec od okamžiku, kdy nepodnikající osoba odpad odloží na místě k tomu určeném, obec se současně stane vlastníkem tohoto odpadu.

3.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) nepodnikající fyzická osoba,
- b) obec,
- c) stát.

3.1.4 Popis cílového stavu

Takové vymezení původců odpadů, které odpovídá intuitivně skutečnosti namísto právní fikce, což představuje zkvalitnění legislativního textu. Formálním cílem je také uvedení české legislativy do souladu s rámcovou směrnicí.

3.1.5 Zhodnocení rizika

Riziko představují běžné důsledky rozporu národní legislativy s legislativou evropskou. Jednak se Česká republika vystavuje výtce ze strany Evropské komise a dalšímu postupu v případě porušení Smlouvy o fungování EU (finanční postih ČR). Další riziko pak představuje interpretační nejasnost některých institutů nastavených přímo použitelnými předpisy Evropské unie, které jsou v České republice využívány.

3.2 Návrh variant řešení

3.2.1 Varianta 0

Ponechání současného stavu – původcem odpadu je

- právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, nebo
- právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které provádějí úpravu odpadu nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení odpadů, a dále
- obec od okamžiku, kdy nepodnikající osoba odpad odloží na místě k tomu určeném, a obec se tím stává vlastníkem tohoto odpadu.

3.2.2 Varianta 1

Stanovení, že původcem odpadu je každý, při jehož činnosti vzniká odpad, tedy i nepodnikající fyzická osoba. Původce odpadů, který je nepodnikající fyzickou osobou, bude mít pouze základní povinnosti ve vztahu k jím produkovánému odpadu, které budou odpovídat povinnostem, které pro fyzickou nepodnikající osobu vyplývají již ze současné legislativy. Pro nepodnikající fyzické osoby proti stávajícímu stavu nedochází k faktické změně v rozsahu povinností.

3.2.3 Varianta 2

Zavedení definice prvotního původce odpadu, která by obsahovala stejný text jako definice původce odpadu podle rámcové směrnice. Definice původce odpadu by byla zachována jako v dosavadním zákoně o odpadech. Prvotnímu původci by byly dány pouze obecné povinnosti a pouze na původce odpadů by se vztahovaly další povinnosti.

3.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Zachování současné definice původce odpadu nemá žádné dopady na podnikatelské subjekty, územní samosprávné celky, ale představuje riziko sankcí ze strany Evropské komise a tím i dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty.

b) Varianta 1

Tato varianta nepřináší žádné náklady, protože povinnosti nepodnikajících osob zůstávají beze změny a jen dochází k technické a logické úpravě v právním předpisu. Mezi přínosy řadíme sjednocení definic evropské a české legislativy, což je pro Českou republiku zásadní přínos (****).

c) Varianta 2

Tato varianta rovněž nepřináší žádné náklady, protože povinnosti nepodnikajících osob zůstávají beze změny. Oproti rámcové směrnici je však zaváděna další definice, která pouze komplikuje přehlednost právní úpravy a zároveň může vyvolat řízení v rámci EU Pilot, v jehož rámci by musela Česká republika vysvětlovat, jak je soulad nové definice s evropskou úpravou zajištěn (**).

3.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 15: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				nesoulad s rámcovou směrnicí	****
Varianta 1	původcem odpadu je každý, při jehož činnosti vzniká odpad, tedy i nepodnikající fyzická osoba	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		soulad s rámcovou směrnicí	****		
Varianta 2	zavedení definice prvotního původce odpadu	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		částečný soulad s rámcovou směrnicí	**	případná nejasnost implementace	**

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

3.4 Návrh řešení

3.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 2
3. Varianta 0

Jelikož se jedná o technickou změnu, která nepředstavuje žádné navýšení administrativní zátěže ani náklady finančního charakteru pro dotčené subjekty, tak doporučujeme přijmout Variantu 1, která s ohledem na soulad s evropskou legislativou představuje nejvhodnější variantu.

4 Původce odpadu – zařazování odpadů (§ 6)

4.1 Důvod předložení a cíle

4.1.1 Definice problému

Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad dle Katalogu odpadů (vyhláška č. 381/2001 Sb., Katalog odpadů). V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů, zařadí odpad ministerstvo na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Zapojení obecního úřadu obce s rozšířenou působností jako mezičlánek představuje administrativní zátěž, kterou je možné odbourat.

4.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit dle Katalogu odpadů (vyhláška č. 93/2016 Sb.). V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle katalogu odpadů, zařadí odpad ministerstvo na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Na toto řízení se nevztahuje správní řád.

4.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- obecní úřady obcí s rozšířenou působností (OÚ ORP),
- Ministerstvo životního prostředí (ministerstvo, MŽP),
- původce odpadu, provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady.

4.1.4 Popis cílového stavu

Hlavním cílem je napravení nesystémového legislativního řešení, zjednodušení a snížení administrativní zátěže OÚ ORP a ministerstva.

4.1.5 Zhodnocení rizika

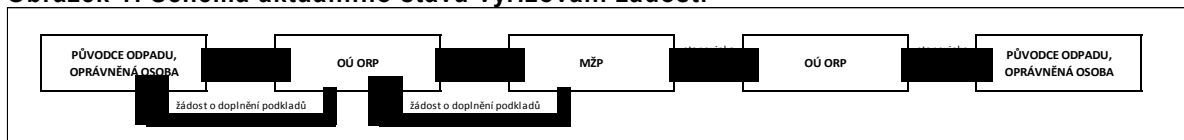
V případě, že nedojde ke zjednodušení procesu získání informace o způsobu zařazení konkrétního materiálu, zůstane tento proces nadále administrativně náročný.

4.2 Návrh variant řešení

4.2.1 Varianta 0

Současný stav, kdy v případě nejednoznačnosti se na základě § 5 odst. 2 původce obrátí prostřednictvím OÚ ORP na ministerstvo, které rozhodne.

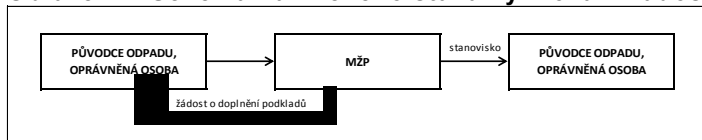
Obrázek 1: Schéma aktuálního stavu vyřizování žádostí

4.2.2 Varianta 1

Ministerstvo již nebude při pochybnostech původce provádět zařazení odpadu na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Původce bude mít nadále možnost neformálně požádat ministerstvo o stanovisko v této věci a na jeho základě pak odpad zařadit. Tato varianta vypouští legislativní ukotvení s ohledem na to, že se jedná o neformální institut.

Obrázek 2: Schéma navrženého stavu vyřizování žádostí

4.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

4.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Současný stav představuje administrativní zátěž na straně obecního úřadu obce s rozšířenou působností a také prodloužení délky celého procesu, protože veškeré dokumenty jsou původcem odpadu předány na OÚ ORP, který pak vše zasílá na ministerstvo, a v případě požadavku na doplnění podkladů dochází ke komunikaci s původcem odpadu prostřednictvím OÚ ORP.

Ročně je takto vyřizováno cca 4–10 žádostí, kdy časová náročnost byla odhadnuta až na 8 hodin (zaevidování, přeposílání, komunikace atd.). Dále je nutné zmínit, že některé subjekty přímo kontaktují ministerstvo (ročně cca také 4–10 žádostí).

Dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Ministerstvo ročně zpracovává celkem cca 8–20 žádostí na zařazení odpadu. Při předpokládané časové náročnosti cca 4–8 hodiny (záleží na složitosti problematiky) je odhad nákladů na straně ministerstva v rozmezí 16 až 80 tis. Kč ročně (při průměrných hodinových nákladech 500 Kč/hod. při 13. platové třídě ve státní správě dle NV 304/2014 Sb.).

Dopad na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Administrativní zátěž obecního úřadu obce s rozšířenou působností odhadujeme ve výši cca 6 hodin na jednu žádost, v případě 4-10 případů ročně se celkové náklady pohybují ve výši cca 9–23 tis. Kč ročně za všech 205 OÚ ORP (při průměrných hodinových nákladech 380 Kč/hod. při 10. platové třídě ve veřejných službách a správě dle NV 341/2017 Sb.).

b) Varianta 1

Dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Administrativní zátěž ministerstva zůstane beze změny, tj. cca 16–80 tis. Kč ročně v případě vyřizování 8–20 žádostí a časové náročnosti 8 hodin (při průměrných hodinových nákladech 500 Kč/hod. při 13. platové třídě ve státní správě dle NV 304/2014 Sb.).

Dopad na územní samosprávné celky (obce, kraje)

V souvislosti se změnou v této oblasti dojde k marginálnímu snížení administrativní zátěže o 9–23 tis. Kč, protože OÚ ORP již nebude zapojen do procesu zařazování odpadů.

4.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 16: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				administrativní zátěž spojená se zařazováním odpadu (MŽP)	16–80 tis. Kč/rok
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			

				administrativní zátěž spojená se zařazováním odpadu (OÚ ORP)	9–23 tis. Kč/rok (všechny OÚ ORP)
Varianta 1	vypuštění OÚ ORP jakožto prostředníka pro neformální dotaz na MŽP	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				administrativní zátěž spojená se zařazováním odpadu (MŽP)	16–80 tis. Kč/rok
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		snížení AZ spojené se zařazováním odpadu (205 OÚ ORP)	9–23 tis. Kč/rok		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

4.4 Návrh řešení

4.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

V souvislosti se zjednodušením celého procesu doporučujeme přijmout Variantu 1, která představuje regulatorně jednodušší řešení a marginální snížení administrativní zátěže na straně OÚ ORP.

5 Povinnosti provozovatele zařízení přebírající kovový odpad (§ 19)

5.1 Důvod předložení a cíle

5.1.1 Definice problému

V oblasti sběru a výkupu kovových odpadů dochází k celé řadě negativních jevů. Věci vyrobené z kovů mají pozitivní tržní hodnotu i potom, co se stanou odpadem. Často tedy dochází k tomu, že jsou takové věci předmětem krádeží a následného prodeje v zařízeních pro sběr a výkup kovových odpadů. Může se jednat o součásti veřejné nebo dopravní infrastruktury, pietní, bohoslužebné nebo umělecké předměty atd. Častým předmětem krádeží jsou např. objekty veřejného mobiliáře, dopravní značení, vodovodní potrubí, koleje, drážní zabezpečovací zařízení, oplocení. Krádeže těchto předmětů znamenají jednak značné finanční škody pro provozovatele a vlastníky vyjmenovaných věcí, jednak v některých případech i významné bezpečnostní riziko.

Faktorem, který celou situaci dále komplikuje, je obtížná vysledovatelnost osob, které kovové věci do zařízení pro sběr a výkup odevzdaly. Z tohoto důvodu bylo do zákona o odpadech přidáno opatření o bezhotovostním výkupu kovových odpadů. Platbu za vykoupené kovové odpady je možné v současné době obdržet převodem peněžních prostředků prostřednictvím poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb formou poštovního poukazu. Toto opatření poskytuje určitou možnost vysledování zmíněných osob, nicméně je stále možné jej obejít např. uvedením čísla účtu jiné osoby. Proto je třeba zavést další opatření pro eliminaci uvedených negativních jevů, kterým je zavedení bezpečnostních kamer.

Dále je třeba uvést, že z činnosti České inspekce životního prostředí jsou známy případy, kdy došlo k výkupu kovových odpadů, které jsou zakázány vykupovat od fyzických osob, a následně bylo tvrzeno, že obsluha zařízení pro sběr a výkup kovových odpadů nemohla vědět, že se jedná právě o věc, která je pro výkup zakázána. Častým nedostatkem v provozu těchto zařízení je rovněž nedostatečné vedení evidence osob, které odpad do zařízení odevzdaly a odpadů, které byly předmětem výkupu. Z tohoto důvodu je třeba zavést opatření pravidelného školení, tak aby obsluha zařízení byla dostatečně seznámena se všemi náležitostmi v oblasti sběru a výkupu kovových odpadů plynoucími ze zákona o odpadech a jeho prováděcích právních předpisů.

Tabulka 17: Počet krádeží a způsobená škoda v letech 2014–2018

	počet krádeží (ks)	způsobená škoda (Kč)
2014	14 549	533 684 000
2015	7 073	312 809 000
2016	3 791	211 086 000
2017	3 280	181 622 000
2018	2 608	148 034 000

zdroj: MV ČR

5.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V současné době je zákonem o odpadech a prováděcím právním předpisem vyhláškou č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady stanoven seznam odpadů, které jsou zakázány vykupovat od fyzických osob, seznam odpadů, při jejichž výkupu je povinnost vést evidenci prodávajících osob a vykupovaných odpadů a poskytovat pouze bezhotovostní platby.

5.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) podnikatelské subjekty přebírající kovový odpad,
- b) obce, kraje, občané.

5.1.4 Popis cílového stavu

Cílovým stavem je přidat do zákona o odpadech povinnost pro zařízení pro sběr a výkup kovových odpadů provozovat kamerový systém a provádět pravidelná roční školení o povinnostech při sběru a výkupu kovových odpadů.

5.1.5 Zhodnocení rizika

V případě, že Česká republika nezavede přísnější pravidla pro sběr a výkup kovového odpadu, tak bude i nadále docházet ke krádežím kovových předmětů a jejich předávání do výkupen. Tím vznikají nemalé náklady všem vlastníkům (stát, obce, kraje, občané), zejména když jako výrobek má daná věc úplně jinou hodnotu než jako odpad předávající do výkupny.

5.2 Návrh variant řešení

5.2.1 Varianta 0

Současný stav reguluje sběr a výkup kovových předmětů bezhotovostní platbou, ta sice některé zloděje odradila, ale problémy s krádežemi a jejich následným předáním ve výkupu kovů i nadále přetrvávají a s ohledem na původní cenu předmětů a administrativní zátěž je nutné přijmout další opatření vedoucí k snížení počtu krádeží.

5.2.2 Varianta 1

Uložení dvou nových povinností pro provozovatele zařízení, která přebírají kovový odpad stanovený prováděcím právním předpisem od původce odpadu:

- monitorovat prostor zařízení kamerovým systémem, uchovávat záznam z kamerového systému po dobu 30 dnů a na vyžádání tento záznam poskytnout kontrolním orgánům,
- každoročně prokazatelně proškolit všechny pracovníky, kteří vykonávají obsluhu zařízení, pro získání potřebných znalostí, dovedností a postupů pro plnění povinností při přebírání odpadů stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, o tomto školení pořádat písemný záznam a tento záznam uchovávat po dobu 5 let.

5.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

5.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Současný stav představuje náklady spojené s trestnou činností krádeží kovových předmětů ve vlastnictví státu a také administrativní zátěží s tím spojenou (vyšetřování atd.).

Dopady na podnikatelské prostředí

Současný stav představuje pro podnikatele dopady pouze v případě, že jsou poškozeným subjektem ve věci trestné činnosti – krádeže kovových předmětů, které jsou následně prodány do výkupny kovů.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Současný stav představuje náklady spojené s trestnou činností krádeží kovových předmětů ve vlastnictví územních samosprávných celků a také administrativní zátěží s tím spojenou (vyšetřování, nákup nového atd.)

Dopady na životní prostředí

V případě, že jsou kovové předměty odcizeny, prodány do výkupny, zpracovány v hutích a původní vlastník si musí koupit věc novou, tak dochází k plýtvání materiálem a dalšími zdroji energií s tím spojených.

Ostatní dopady

Současný stav představuje náklady spojené s trestnou činností krádeží kovových předmětů ve vlastnictví osob.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

V případě zpřísnění podmínek výkupu kovů, které způsobí snížení počtu trestných činů, předpokládáme snížení nákladů na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty (úbytek nákladů na nákup nového, administrativní zátěž, vyšetřování).

Dopady na podnikatelské prostředí

Návrh představuje tyto dopady pro cca 1 855 zařízení (dle registru zařízení, zdroj: MŽP):

1. Kamerový systém

- kamerový systém a jeho instalace se pohybuje od 10 tis. Kč,
- záznamový systém (cena závisí na velikosti média, odhad cca 10 tis. Kč),
- celkové náklady na 1 provozovnu jsou odhadovány na cca 20 tis. Kč,
- v případě 1 855 zařízení se celkové náklady odhadují na cca 37,1 mil. Kč.

2. Proškolení zaměstnanců

Každý zaměstnanec by měl být 1x ročně proškolen v oblasti evidence odpadů, osob, plateb a o předmětech, které je zakázáno vykupovat:

- předpokládáme, že časová náročnost nepřesáhne 1 hodinu ročně, s ohledem na pravidelná dvouletá školení BOZP se jedná o zanedbatelnou administrativní zátěž.

Celkově lze konstatovat, že se jedná o nízké náklady ve srovnání s celkovou způsobenou škodou mezi cca 150–200 mil. Kč ročně (průměr na 1 provozovnu je cca 107 tis. Kč/ročně).

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Každé další zpřísnění výkupu a tím zamezení krádeží kovových předmětů přináší pozitivní přínosy pro územní samosprávné celky, které musí vynakládat prostředky ze svého rozpočtu.

Dopady na životní prostředí

V případě, že dojde ke snížení počtu odcizených věcí, tak dojde i ke snížení dopadů na životné prostředí spojených s nákupem nové věci (úspora materiálu, energií).

Ostatní dopady

Každé další snížení počtu krádeží kovových předmětů představuje pozitivní dopady pro obyvatele, kteří si nebudou muset kovové předměty kupovat znovu.

5.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 18: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
					krádeže kovových předmětů a AZ
		Podnikatelské subjekty			
					krádeže kovových předmětů
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
					krádeže kovových předmětů

		Životní prostředí		
				plýtvání materiálem a energiemi
		Ostatní		
				krádeže kovových předmětů
Varianta 1		Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty		
		snížení počtu krádeží a AZ	***	
		Podnikatelské subjekty		
		snížení počtu krádeží	**	
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)		
		snížení počtu krádeží a AZ	***	
		Životní prostředí		
		omezení plýtvání materiálem a energiemi	**	
		Ostatní		
		snížení počtu krádeží	**	

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

5.4 Návrh řešení

5.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Na základě porovnání nákladů a přínosů jednotlivých variant doporučujeme přijmout další zpřísnění výkupu kovů, u kterého předpokládáme i další snížení způsobené škody na majetku státu, obcí, podnikatelů, občanů a v neposlední řadě i životním prostředí.

6 Povolení k provozování zařízení (§ 21-24; přechodná ustanovení § 158)

6.1 Důvod předložení a cíle

6.1.1 Definice problému

Věcným problémem je nejednotnost podmínek pro vydávání souhlasu k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů.

Stanovení doby, na kterou je vydáván souhlas s provozem zařízení, je v současné době zcela na správním uvážení krajských úřadů. Na celém území České republiky tak vznikají u obdobných zařízení rozdíly, které představují nerovné podmínky pro podnikatelské subjekty. Dále existuje řada souhlasů, jejichž platnost není nijak omezena, což neumožňuje krajským úřadům reagovat na podobu povolení případně skutečný stav zařízení v porovnání s aktuálními právními předpisy nebo technologickými pokroky v oblasti nakládání s odpady a dopady na životní prostředí. Rozpor souhlasů s právními předpisy vede k velké právní nejistotě. Zároveň předpoklad dobré víry v platnost souhlasu umožňuje některým provozovatelům oproti jiným postupovat v rozporu s platným právem.

Rozporný přístup a nerovnost nastavených podmínek v současné době vychází z možnosti kraje vázat souhlas na podmínky, v zákoně však není vymezeno, o jaký typ podmínek by se mělo jednat.

Další problém představuje provoz samostatných skladů odpadu. Dle současné legislativy není pro takové zařízení vyžadován souhlas, což je v rozporu s evropskou legislativou, protože dle evropské legislativy je sklad odpadu zařízením na využití nebo odstranění odpadu a pro taková zařízení vyžaduje rámcová směrnice povolení.

Časové omezení souhlasů s provozem zařízení vychází z podnětu krajů, které identifikovaly následující problémy:

- nerovné podnikatelské prostředí,
- rozdíly mezi platnými souhlasy a platnými předpisy
- rozpor s evropskou legislativou u samostatných skladů odpadů.

6.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V platné legislativě není nastavena doba, na kterou může být vydán souhlas s provozem zařízení. Jediné omezení je nastaveno pro skládky nebezpečného odpadu a to v délce čtyř let. Dále není nastaven způsob aktualizace souhlasů a provozních řádů v případě změny právních předpisů.

Kraj může vázat souhlas na podmínky, ale bližší nastavení těchto podmínek není vymezeno. K souhlasu vydává závazné stanovisko krajská hygienická stanice.

Samostatný sklad odpadu musí disponovat pouze provozním řádem a není u něj vyžadován souhlas k provozu.

6.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) krajské hygienické stanice (KHS),
- b) krajské úřady (KÚ),
- c) obecní úřady, na jejichž území je zařízení, u kterého je vyžadováno povolení k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů
- d) provozovatelé zařízení.

6.1.4 Popis cílového stavu

Minimalizování dopadů provozu zařízení pro nakládání s odpady na životní prostředí, sjednocení přístupu krajských úřadů k době povolování, která v současné době vedou k nestejnému nastavení podmínek pro stejná zařízení v různých krajích a zároveň sjednocení aplikace platného práva na všechna typově stejná zařízení.

Nastavení režimu povolení provozu skladu pro samostatné sklady odpadu obdobně jako u ostatních zařízení pro nakládání s odpady v souladu s požadavkem rámcové směrnice.

6.1.5 Zhodnocení rizika

V případě souhlasu k provozování zařízení na dobu neurčitou nemá krajský úřad možnost změnit podmínky v souvislosti s vývojem právních předpisů a technologií. Existuje proto řada zařízení, která jsou sice provozována legálně, nicméně podmínky jejich provozu již neodpovídají současnému standardu a mohou tak negativně ovlivnit životní prostředí. Současně vede tato situace k nerovnému postavení podnikajících subjektů na trhu.

6.2 Návrh variant řešení

6.2.1 Varianta 0

Zachování stávajícího nastavení, kdy s výjimkou skládek nebezpečných odpadů je omezení doby platnosti souhlasu s provozem zařízení pro nakládání s odpady ponecháno na správním uvážení krajských úřadů, přičemž neexistuje žádný systém aktualizace souhlasů v návaznosti na změny právních předpisů, a pro provoz samostatného skladu odpadů není vyžadován žádný souhlas.

Zachování možnosti krajského úřadu vázat souhlas na podmínky bez jakéhokoliv omezení.

6.2.2 Varianta 1

Nastavení jednotné doby platnosti povolení k provozu zařízení pro nakládání s odpady v délce 5 let a zapojení do řízení i KHS z hlediska dopadů na zdraví lidí.

Zavedení povinnosti získat povolení k provozu samostatného skladu odpadu.

Krajský úřad může stanovit v povolení pro provoz zařízení takové podmínky, aby byly dostatečné pro zajištění ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

Zavedení přechodných ustanovení pro povinné vydání nového souhlasu k povolení provozu všech zařízení a skladů v souladu s novou legislativou.

6.2.3 Varianta 2

Udělování povolení k provozu zařízení s výjimkou mobilních zařízení na dobu neurčitou a zavedení povinnosti aktualizovat povolení včetně provozního řádu do půl roku od změny právních předpisů, pokud přechodné ustanovení změněného právního předpisu nestanoví odlišnou dobu. Dále zavedení mechanismu, který umožní pravidelnou revizi, zda byly všechny změny právních předpisů skutečně zohledněny, pokud po dobu 6 let nedošlo ke změně povolení. Vydávání povolení pro mobilní zařízení maximálně na dobu šesti let.

Zavedení povinnosti získat povolení k provozu samostatného skladu odpadu.

Krajský úřad může stanovit v povolení pro provoz zařízení takové podmínky, aby byly dostatečné pro zajištění ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

Zavedení přechodných ustanovení pro povinné vydání nového souhlasu k povolení provozu všech zařízení a skladů v souladu s novou legislativou.

Nastavení stanovování podmínek krajským úřadem a to za účelem dosažení ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

6.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

6.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na podnikatelské prostředí

Tato varianta přináší některým provozovatelům velmi malé administrativní zatížení a to v případě, kdy jim v původním rozhodnutí krajský úřad platnost souhlasu neomezil. Tato výhoda zároveň představuje jeden z nejméně výrazných nedostatků této varianty a to je velmi rozdílné nastavení podmínek pro provozovatele obdobných zařízení, nerovné postavení podnikatelských subjektů na trhu (**** nerovné podmínky mohou být pro některé subjekty i likvidační).

V případě samostatných skladů, pokud se nejedná o sklad nebezpečného odpadu původce, není vyžadován souhlas s provozem zařízení. Toto řešení představuje nízkou administrativní zátěž, dochází ovšem k velmi častým nejasnostem při využívání tohoto institutu a navíc je takováto právní úprava v rozporu s evropskými předpisy.

Tabulka 19 ukazuje současnou zátěž s řízeními (odhad na základě počtu řízení z konzultace KÚ a nákladů na řízení z konzultace provozovatelů zařízení).

Tabulka 19: Náklady podnikatelů (zdroj: KÚ a provozovatelé zařízení)

	řízení pro povolení zařízení	změnová povolení	celkem celá ČR
počet řízení (ročně)	1 700-2 540	1 400	
náklady na jedno řízení	60-80 tis. Kč	20 tis. Kč	
náklady (ročně)	102-203 mil. Kč	28 mil. Kč	130-231 mil. Kč

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Varianta nepředstavuje změnu nákladů pro krajské úřady oproti současnému stavu. Náklady shrnuje Tabulka 20 při průměrných hodinových nákladech 380 Kč/hod. při 10. platové třídě ve veřejných službách a správě dle NV 341/2017 Sb. a průměrné časové náročnosti cca 22 hod. (19,6–23,4 hod. dle konzultací).

Tabulka 20: Náklady územně samosprávných celků

	řízení pro povolení zařízení	změnová povolení	celkem celá ČR
počet řízení (ročně) (ks)	1 700-2 540	1 400	
průměrná časová zátěž (hod.)	22	22	
hodinové náklady (Kč/hod.)	380	380	
roční náklady všechny kraje (Kč)	14,2–21,2 mil.	10,4-12,5 mil.	23,1-35,1 mil.

Dopady na životní prostředí

V oblasti nakládání s odpady dochází neustále k vývoji z pohledu minimalizace rizik ohrožení životního prostředí, ochrany životního prostředí, používané technologie apod., které se přenášejí do požadavků právních předpisů. U zařízení, jejichž souhlas není časově omezen, nemá krajský úřad možnost tyto subjekty regulovat a může tak docházet k ohrožení životního prostředí v různém rozsahu (**** z pohledu daných zařízení se jedná o celkem závažné problémy).

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

U zapojení KHS do procesu povolování k provozu zařízení předpokládáme průměrné roční náklady v prvních třech letech od účinnosti zákona ve výši až 32,95 mil. Kč, kdy budou všichni provozovatelé žádat o povolení k provozu zařízení (cca 8 099–8 129 zařízení). Vycházíme z odhadované časové náročnosti 8–32 hodin, při průměrných hodinových nákladech 380 Kč/hod. při 10. platové třídě ve státní správě dle NV 304/2014 Sb.

Dále se tato činnost bude opakovat periodicky s ohledem na 5 letou platnost povolení, tzn. cca 4,92–19,77 mil. Kč.

Tabulka 21: Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

	řízení pro povolení zařízení
počet řízení (3 roky po účinnosti zákona) (ks)	8 099–8 129
časová zátěž (hod.)	8–32
průměrné hodinové náklady (Kč/hod.)	380
náklady celkem pro první 3 roky po účinnosti zákona (implementace přechodných ustanovení) a další 5 leté období (Kč)	24,62–98,85 mil.
průměrné roční náklady v prvních 3 letech po účinnosti zákona (Kč)	8,20–32,95 mil.
průměrné roční náklady 4.–8. rok (řízení s ohledem na max. 5 letou platnost povolení) (Kč)	4,92–19,77 mil.

Dopady na podnikatelské prostředí

Výraznou nevýhodou udělování povolení na dobu určitou je, že limituje provozovatele zařízení v investování do zařízení pro nakládání s odpady a to jednak ve výhledu na jejich návratnost, tak v samotné možnosti jejich financování. V případě udělení povolení na dobu určitou je velmi obtížné získat úvěr a u většiny moderních odpadových zařízení, s výjimkou mobilních zařízení velmi jednoduchých stacionárních zařízení je splacení úvěru v horizontu pěti let nemožné.

V případě samostatných skladů bude nově vyžadováno povolení krajského úřadu k jejich provozu. Skladů, které jsou v současné době provozovány bez souhlasu krajského úřadu, je v celé České republice několik desítek (30–60).

Pro některé subjekty s časově neomezeným povolením k provozu může tato změna, která bude vyžadovat obnovení povolení, představovat riziko ukončení provozu, pokud jejich technologie nesplňuje navyšující se požadavky právních předpisů na ochranu životního prostředí.

V současné době má povolení k provozování zařízení celkem 8 069 (2 165 mobilních zařízení, 5 904 stacionárních zařízení). Nevýhodou této varianty je implementační administrativní zátěž na straně provozovatelů zařízení, která se zároveň s ohledem na omezenou dobu platnosti souhlasu bude periodicky opakovat. Náklady shrnuje Tabulka 22, výpočet předpokládá rovnoměrné rozvržení řízení v prvních 3 letech po účinnosti zákona a následně rovnoměrné rozvržení po dobu 5 let (max. doba pro udělení povolení):

Tabulka 22: Náklady podnikatelů

	řízení pro povolení zařízení	změnová povolení	celkem
počet řízení (3 roky po účinnosti zákona)	až 8 129 (počet zařízení)	1 400 ročně	
náklady na jedno řízení (Kč)	60-80 tis.	20 tis.	

náklady celkem pro první 3 roky (implementace přechodných ustanovení) (Kč)	až 650 mil.		
průměrné roční náklady v prvních 3 letech (Kč)	až 217 mil.	28 mil.	až 245 mil.
průměrné roční náklady 4.–8. rok po účinnosti zákona (řízení s ohledem na max. 5letou platnost povolení) (Kč)	až 130 mil.	28 mil.	až 158 mil.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Při implementaci této varianty budou muset KÚ v prvních 3 letech pro implementaci přechodných ustanovení vydat nová povolení pro všech 2 165 mobilních zařízení, 5 904 stacionárních zařízení a 30–60 samostatných skladů (celkem se jedná až o cca 8 129 zařízení). Náklady se budou ve snížené míře opakovat i po implementační době periodicky maximálně každých 5 let, kdy je povinnost požádat o nové povolení s ohledem na maximální možnou dobu povolení na 5 let. Nelze však vyloučit jednorázové náklady po omezenou dobu s ohledem na výkyvy počtu řízení v čase. Náklady mohou být dlouhodobě vyšší v případě, pokud KÚ nevyužijí maximální doby 5 let pro souhlas k provozu zařízení, což bude mít za následek vyšší počet řízení.

Zároveň předpokládáme, že KÚ bude muset vydávat cca 100 změnových povolení za rok (cca 1 400 za všechny kraje ročně).

Pro vydání jednoho povolení používáme na základě konzultací z předchozích let průměrnou zátěž na cca 22 hodin a průměrné hodinové náklady 380 Kč/hod. při 10. platové třídě ve veřejných službách a správě dle NV 341/2017 Sb.

Tabulka 23: Náklady územně samosprávných celků (KÚ)

	řízení pro povolení zařízení	změnová povolení	celkem
počet řízení (3 roky po účinnosti zákona) (ks)	8 129 (počet zařízení)	1 400 ročně (všechny KÚ)	
průměrná časová zátěž (hod.)	22	22	
hodinové náklady (Kč/hod.)	380	380	
náklady celkem pro první 3 roky po účinnosti zákona (implementace přechodných ustanovení) (Kč)	cca 68 mil.		cca 68 mil.
průměrné roční náklady (všechny KÚ) v prvních 3 letech po účinnosti zákona (Kč)	cca 22,7 mil.	cca 11,7 mil.	cca 34,4 mil.
průměrné roční náklady na jeden KÚ v prvních 3 letech po účinnosti zákona (Kč)	cca 1,6 mil.	cca 836 tis.	cca 2,4 mil.
náklady ročně (všechny KÚ) 4.–8. rok po účinnosti zákona (řízení s ohledem na max. 5 letou platnost povolení) (Kč)	cca 13,6	cca 11,7 mil.	cca 25,3 mil.
průměrné roční náklady na jeden KÚ 4–8 rok po účinnosti zákona (řízení s ohledem na max. 5 letou platnost povolení) (Kč)	cca 970 tis.	cca 836 tis.	cca 1,8 mil.

Je nezbytné počítat s krátkodobým navýšením zátěže krajských úřadů po nabytí účinnosti nového zákona, kdy dle přechodných ustanovení bude nezbytné vydat nová povolení pro všechna stávající odpadová zařízení do tří let od účinnosti zákona. Na základě konzultací byla stanovena náročnost 22 hodin na jedno povolení, což vychází na 25 hodin denně pro jeden KÚ. Záleží i na velikosti kraje a schopnosti využít stávajících kapacit. Po prvních třech letech od účinnosti zákona se objem práce sníží a bude záležet na četnosti nových povolení a následném opakování povolení, kdy nehledě na povahu zařízení by byla zákonem stanovena maximální délka povolení pěti let. V prvních třech představuje roční zátěž cca 34 mil. Kč na všechny KÚ, v dalších letech pak cca 25 mil. Kč ročně, což odpovídá současné zátěži za předpokladu, že KÚ přistoupí k nové úpravě zodpovědně a rozloží nová povolení rovnoměrně v rámci tří let před povinnou implementací přechodných ustanovení.

Dopady na životní prostředí

Výhodou představuje faktická průběžná kontrola souladu provozního řádu zařízení a jeho souladu s platnou legislativou, čímž bude zajištěno, že všechna zařízení budou provozována v souladu s platným právem a bude tak minimalizováno ohrožení životního prostředí. S ohledem na povolení na dobu určitou nebudou mít provozovatelé motivaci investovat do nových zařízení s lepšími parametry, která by měla na životní prostředí pozitivější vliv.

c) Varianta 2

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

K novému povolení k provozu zařízení bude připojovat krajská hygienická stanice závazné stanovisko z hlediska dopadů na zdraví lidí. Pro vydání nových povolení bude potřeba vydat stanovisko k celkem 5 904 stacionárním zařízením a cca 30–60 samostatných skladů. Odhadujeme časovou náročnost pro vydání jednoho stanoviska na 8–32 hod. Celková zátěž implementace přechodného ustanovení se tak bude po dobu tří let od účinnosti zákona pohybovat v rozmezí 18 až 72,5 mil. Kč, tj. cca 6–24,2 mil. Kč za rok (při průměrných hodinových nákladech 380 Kč/hod. a při 10. platové třídě ve státní správě dle NV 341/2017 Sb.). Pro stacionární zařízení nebude oproti Variantě 1 docházet k periodickému opakování zátěže s ohledem na udělování souhlasu k provozu na dobu neurčitou.

Pro 2 165 mobilních zařízení bude možné dát souhlas na dobu maximálně 6 let, celkové náklady implementace po dobu 3 let se budou pohybovat 6,6–26,3 mil. Kč, tzn. cca 2,2–8,8 mil. Kč za rok, následně v cca poloviční výši (za předpokladu ideálního časového rozvrstvení řízení).

Celkové jednorázové náklady za všechna zařízení se tak budou pohybovat v rozmezí 8,2–32,9 mil. Kč za rok po dobu 3 let po dobu implementace následně nelze náklady odhadovat, jelikož bude otázka, kolik bude nových stacionárních zařízení a v jakém množství se budou opakovat náklady pro povolení mobilních zařízení.⁹

Tabulka 24: Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

	stacionární zařízení	mobilní zařízení	celkem
počet řízení (3 roky po účinnosti zákona) (ks)	5 934-5 964	2 165	8099–8129
časová zátěž (hod.)	8-32	8-32	
hodinové náklady (Kč/hod.)	380	380	

⁹ Jedná se o velmi hrubý odhad, jelikož nelze přesně určit přesný rozsah stanoviska.

náklady celkem pro první 3 roky po účinnosti zákona (implementace přechodných ustanovení) (Kč)	18–72,5 mil.	6,6–26,3 mil.	24,6–98,8 mil.
průměrné roční náklady v prvních 3 letech po účinnosti zákona (Kč)	6–24,2 mil.	2,2–8,8 mil.	8,2–33 mil.
roční náklady po 3 letech po účinnosti zákona (od 4. roku) (Kč)	pouze nová zařízení, nelze odhadnout	cca 1–3,7 mil.	

Dopady na podnikatelské prostředí

Náklady implementace po dobu 3 let na základě přechodných ustanovení, tedy vydání nových rozhodnutí na dobu neurčitou pro 5 904 stacionárních zařízení (plus cca 30–60 skladů) se na straně podnikatelů budou pohybovat v rozmezí 119–159 mil. Kč za rok (vydání nového povolení 60 až 80 tis. Kč).

Náklady implementace po dobu 3 let na základě přechodných ustanovení pro 2 165 mobilních zařízení bude představovat zátěž 43–58 mil. Kč za rok. Tyto náklady se budou ve snížené míře opakovat s ohledem na maximální dobu povolení 6 let (tzn. cca 21,7–28,9 mil. Kč za rok). Výše se bude odvíjet od počtu řízení, tedy zda KÚ budou využívat maximální dobu pro povolení mobilního zařízení.

Na straně provozovatele jsou náklady na změnu povolení zařízení cca třetinové oproti nákladům na vydání nového povolení, tj. cca 20 tis. Kč. Celkové náklady není možné přesně vyčíslit, protože nelze předpovědět budoucí frekvenci změn právních předpisů, s dopadem na obsah povolení nebo provozního řádu. Za posledních 6 let nedocházelo k těmto změnám často a proto ani v budoucnu nelze předpokládat velmi časté změny, které by měly dopad na povolení provozu zařízení. Za předpokladu cca 1 400 změnových řízení za rok při nákladech 20 tis. Kč na jedno řízení na straně provozovatele se jedná o cca 28 mil. Kč za rok.

Pokud nedojde ke změně právních předpisů, nastoupí institut revize povolení, který bude muset provést provozovatel zařízení a předložit krajskému úřadu ke schválení. Pokud není potřeba změnit povolení, náklady na revizi lze předpokládat na straně provozovatele několikanásobně nižší cca 2 000 Kč na řízení v případě, že nebude potřeba provést změnu povolení.

Celkové náklady v průběhu implementace 3 let od účinnosti zákona odhadujeme na cca 190–245 mil. Kč za rok, následně by se měly náklady razantně snížit.

Tabulka 25: Náklady - podnikatelské prostředí

	stacionární zařízení (přechodné období)	mobilní zařízení (přechodné období)	celkem (přechodné období)
počet řízení (3 roky po účinnosti zákona) (ks)	5 934-5 964	2 165	
náklady na jedno řízení (Kč)	60–80 tis.	60–80 tis.	
náklady celkem pro první 3 roky po účinnosti zákona (implementace přechodných ustanovení) (Kč)	356–477 mil.	130–173 mil.	
průměrné roční náklady v prvních 3 letech po účinnosti zákona (Kč)	119–159 mil.	43–58 mil.	162–217 mil. + 28 mil. změnová

			řízení = 190–245 mil.
průměrné roční náklady po 3 letech po účinnosti zákona (řízení pro nová zařízení, revizní řízení, změnová řízení, 6 letá perioda řízení pro mobilní zařízení) (Kč)	nelze odhadnout počet nových, změnových a revizních řízení	21,7-28,9 mil.	

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Dopady při přechodném 3 letém období jsou stejná jako v případě Varianty 1, kdy je potřeba vydat nová povolení pro všechna stacionární a mobilní zařízení. Oproti Variantě 1 se následně nebudou řízení pro povolení stacionárních zařízení periodicky opakovat, jelikož budou mít povolení na dobu neurčitou. V případě změny legislativy nastoupí institut revizního řízení, jeho četnost však nelze odhadovat. Po přechodném období by mělo dojít k razantnímu snížení počtu řízení a tedy i nákladů, jelikož stacionární zařízení (kromě úplně nových zařízení) budou v režimu revizních a případně změnových řízení a mobilní zařízení povedou řízení pro povolení provozu periodicky (s ohledem na jejich povolení na max. 6 let).

Celkové vyhodnocení nákladů shrnuje Tabulka 26, která počítá s průměrnou časovou náročností cca 22 hodin na jedno povolení a průměrnými hodinovými náklady 380 Kč/hod. při 10. platové třídě ve veřejných službách a správě dle NV 341/2017 Sb.

Tabulka 26: Dopady na územně samosprávné celky

	řízení pro povolení zařízení
počet řízení – zařízení (3 roky po účinnosti zákona) (ks)	až 8 129
průměrná časová zátěž (hod.)	cca 22
hodinové náklady (Kč/hod.)	380
náklady celkem pro první 3 roky po účinnosti zákona (implementace přechodných ustanovení) (Kč)	až 68 mil.
průměrné roční náklady (všechny KÚ) v prvních 3 letech po účinnosti zákona (Kč)	až 22,7 mil. + případná revizní a změnová řízení
průměrné roční náklady na jeden KÚ v prvních 3 letech po účinnosti zákona (Kč)	až 1,6 mil. + případná revizní a změnová řízení
roční náklady po 3 letech po účinnosti zákona (řízení pro nová zařízení, revizní řízení, změnová řízení, 6 letá perioda řízení pro mobilní zařízení)	povolení pro mobilní zařízení + nelze odhadnout počet nových, změnových a revizních řízení

Je nezbytné počítat s krátkodobým navýšením zátěže krajských úřadů po nabytí účinnosti nového zákona, kdy dle přechodných ustanovení bude nezbytné vydat nová povolení pro všechna stávající odpadová zařízení do tří let od účinnosti zákona. Na základě konzultací byla stanovena náročnost 22 hodin na jedno povolení, což vychází na 16,7 hodin denně pro jeden KÚ. Záleží i na velikosti kraje a schopnosti využít stávajících kapacit. Po prvních třech letech od účinnosti zákona se objem práce sníží a bude záležet na četnosti nových povolení a následném opakování povolení, které je vydáno maximálně na dobu šesti let pro mobilní zařízení. Pro zařízení, kterým bude vydáno povolení na dobu neurčitou, budou probíhat změnová řízení v závislosti na změně regulatorních požadavků. V prvních třech představuje roční zátěž cca 34 mil. Kč na všechny KÚ, v dalších letech pak cca 23 mil. Kč ročně, což odpovídá současné zátěži za předpokladu, že KÚ přistoupí k nové úpravě zodpovědně a rozloží nová povolení rovnoměrně v rámci tří let před povinnou implementací přechodných ustanovení.

Dopady na životní prostředí

Výhodou této varianty pro stacionární zařízení a sklady je, s ohledem na povolení na dobu neurčitou, možnost dlouhodobého plánování investic na straně provozovatelů zařízení, kteří mohou investovat do sofistikovanějších zařízení, která mají lepší environmetální parametry. To může mít kladný dopad na životní prostředí.

To se netýká mobilních zařízení. Pořizovací náklady u mobilních zařízení jsou mnohem nižší, na jejich návratnost proto dostačuje 6 let, proto je u mobilních zařízení navrženo povolování na dobu určitou.

6.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 27: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				administrativní zátěž KHS spojená potřebou vydávat závazná stanoviska	0 Kč za rok
		Podnikatelské subjekty			
				nerovné podmínky v oblasti OH	****
				celkové náklady řízení pro nová zařízení a změnová řízení	130–231 mil. Kč/rok
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				celkové náklady KÚ se správními řízeními	23–35 mil. Kč/rok
		Životní prostředí			
				riziko ohrožení ŽP v případech, kdy není povinnost přizpůsobovat zařízení aktuálním požadavkům	****
Varianta 1	povolení pro všechna zařízení časově omezená	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				administrativní zátěž KHS spojená potřebou vydávat závazná stanoviska	8,20–32,95 Kč/rok; od 4. roku 4,92-19,77 mil. Kč/rok

		Podnikatelské subjekty					
		narovnání podmínky v oblasti OH	****	celkové náklady řízení pro nová zařízení a změnová řízení	až 245 mil. Kč/rok; od 4. roku až 158 mil. Kč/rok		
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)					
				celkové náklady KÚ se správními řízeními	cca 25 - 34 mil. Kč/rok (bez navýšení oproti var. 0)		
		Životní prostředí					
		omezení rizika ohrožení ŽP v případech, kdy není povinnost přizpůsobovat zařízení aktuálním požadavkům	****				
		Varianta 2	stacionární zařízení povolení na dobu neurčitou, mobilní max. na 6 let	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
						administrativní zátěž spojená potřebou vydávat závazná stanoviska	8,2 -33,0 mil. Kč/rok; po 3 letech razantní snížení
				Podnikatelské subjekty			
				narovnání podmínky v oblasti OH	****	celkové náklady řízení pro nová zařízení a změnová řízení	190–245 mil. Kč/rok; po 3 letech razantní snížení
Územní samosprávné celky (obce, kraje)							
				celkové náklady KÚ se správními řízeními	cca 23 - 34 mil. Kč/rok (bez navýšení oproti var. 0)		
Životní prostředí							
omezení rizika ohrožení ŽP v případech, kdy není povinnost přizpůsobovat zařízení	****						

		aktuálním požadavkům			
--	--	----------------------	--	--	--

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

6.4 Návrh řešení

6.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 2
2. Varianta 1
3. Varianta 0

Přestože v prvních 3 letech dojde z důvodu obnovení všech stávajících povolení k nárůstu nákladů jak na straně provozovatelů a u hygienických stanic (stejně u variant 1 i 2), dále lze předpokládat zvýšenou zátěž KÚ, nicméně v případě rovnoměrného rozložení nových řízení v rámci tří let pro implementaci přechodných ustanovení je tato zátěž srovnatelná se současným stavem. Zároveň KÚ již nebudou zahrnuty do správy poplatku za uložení odpadů na skládku (viz kapitola 17), což jejich zátěž sníží. Oproti Variantě 1 budou náklady Varianty 2 nižší než v případě pravidelného povinného obnovování povolení po uplynutí doby jeho platnosti. Z dlouhodobého pohledu je Varianta 2 proto výhodnější než Varianta 1. (Za předpokladu, že ke změně legislativy, která bude mít za následek vydání nového povolení, nebude často docházet).

V rámci vypořádání mezirezortního připomínkového řízení bude pro sklady odpadů provozované pro skladování vlastních odpadů do kapacity 100 tun ostatních odpadů nastavena výjimka z povinnosti získat povolení provozu zařízení, u těchto zařízení bude pouze povinnost ohlásit provoz zařízení. Zároveň bude nastavena úleva pro takovéto sklady z povinnosti podávání ročního hlášení. Za takovýto sklad bude muset být podáno hlášení o produkci a nakládání s odpady, pouze pokud původce překročí limity produkce odpadů pro ohlašování. Tato výjimka se nevztahuje na skladování nebezpečných odpadů. Celkové dopady tato změna ovlivní pouze marginálně, nicméně v konkrétních případech se jedná o proporcionální úlevu s ohledem k povinnostem spojených se skladováním ostatních odpadů a rozsahu dopadů skladování v omezeném rozsahu.

7 Vzorkování a zkoušky odpadu (§ 28)

7.1 Důvod předložení a cíle

7.1.1 Definice problému

Vzorkování odpadu je základním úkonem pro určení dalšího způsobu nakládání s konkrétním odpadem, protože se od něj odvíjí zařazení odpadu do kategorií a přijatelnost odpadu do konkrétního zařízení. Zároveň má vzorkování za cíl stanovit jednotný standard.

V současné době je přístup jednotlivých subjektů, které provádějí vzorkování, značně odlišný, což vede k odlišným výsledkům při laboratorním hodnocení vlastností odpadů a tím může dojít k rozdílnému zařazení kvalitativně shodného dopadu. V důsledku toho může dojít k ohrožení životního prostředí a zdraví. Rozdílné zařazení odpadů může mít za následek nerovné postavení podnikatelských subjektů na trhu, neboť zařazení odpadu ovlivňuje výši nákladů na nakládání s nimi. Stávající nelegislativní řešení vzorkování a zkoušek odpadů, kdy nejsou zákonem jasně nastavena pravidla, neumožňuje kontrolním orgánům plně využít sankcí.

Data a informace o počtech případů, kdy může dojít k ohrožení životního prostředí a kolika subjektů se problém dotýká, nemá ministerstvo ani jiná instituce k dispozici.

7.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V zákoně o odpadech je uvedeno v § 14 odst. 6, že ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti ke vzorkování odpadů pro zjišťování jejich vlastností při nakládání s nimi.

V současnosti nejsou v zákoně stanoveny obecné povinnosti pro vzorkování a řešeny jsou v rámci vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, která odkazuje na vyhlášku č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadu na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a na vyhlášku č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů. Z vyhlášky č. 294/2005 Sb. vyplývá, že odběr vzorků pro účely základního popisu odpadu a sledování kritických ukazatelů může provádět pouze kvalifikovaná osoba, která není vlastníkem odpadu. Další požadavky na kvalifikaci osob nejsou stanoveny. Vyhláška č. 94/2016 Sb. o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nastavila už v roce 2016 požadavky na vzorkování obdobné variantě 1 návrhu nového zákona o odpadech.

7.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) povinné subjekty oprávněné ke vzorkování,
- b) odborně způsobilé osoby,
- c) pracoviště akreditované podle normy ČSN EN ISO/IEC 17025 (školení kvalifikovaných osob).

7.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je stanovení jednotných podmínek pro vzorkování odpadu a jejich ukotvení v zákoně a zavedení jednotných kritérií pro kvalifikované osoby.

7.1.5 Zhodnocení rizika

Vzhledem k tomu, že v současné legislativě nejsou stanoveny požadavky na provádění vzorkování a zkoušek odpadu a není tak zajištěn jednotný přístup, může v případě kvalitativně shodných odpadů dojít k rozdílnému zařazení a to může vést až k výraznému ohrožení životního prostředí a zdraví. Současně jsou jednotlivé povinné subjekty vystaveny ne zcela rovným podmínkám, protože náklady na nakládání s odpady se odvíjí od jejich zařazení.

7.2 Návrh variant řešení

7.2.1 Varianta 0

Zachování současného stavu, kdy podrobnosti ke vzorkování odpadu pro zjišťování jejich vlastností jsou v zákoně o odpadech řešeny odkazem na vyhlášky. Současný stav umožňuje školení na základě dobrovolnosti, povinnost školení vyžadují pouze dvě z pěti současných vyhlášek.

7.2.2 Varianta 1

Vzorkování odpadu pro zjišťování jejich vlastností za účelem zpracování základního popisu odpadu, hodnocení nebezpečných vlastností a přejímky odpadu do příslušného zařízení k nakládání s odpady může provádět nebo řídit a za průběh a program zkoušení odpovídá odborně způsobilá fyzická osoba, nebo zaměstnanec akreditované laboratoře, kteří splňují stanovené požadavky. Zavedení možnosti odběru vzorku v konkrétním případě osobou, kterou osoba podle předchozí věty prokazatelně proškolila.

7.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

7.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, životní prostředí

V případě, že nebude vzorkování uchopeno jednoznačně a legislativně, tak se vystavujeme riziku ohrožení životního prostředí (* až *****) a riziku vysokých finančních nákladů, které bude nutné vynaložit na ochranu či záchranu ohroženého životního prostředí (* až *****). Dopady není možné kvantifikovat, protože nedisponujeme daty o počtech případů, kterých se tato problematika může týkat. Náklady na případné likvidace škod na životním prostředí ekologickými katastrofami se pohybuje od nízkých nákladů až po velmi vysoké (příklad studna a zdroj pitné vody pro Prahu).

Dopad na podnikatelské subjekty

Stávající úprava v řadě podzákonných předpisů může přinášet vyšší náklady, protože podle různých vyhlášek musí být provedeno různé vzorkování.

S ohledem k nejednotnému přístupu ke vzorkování může být podnikatel vystaven riziku konkurenční nevýhody v důsledku vyšších nákladů na nakládání s odpadem, který byl, i přes shodné vlastnosti, zařazen jinak, než u ostatních subjektů.

b) Varianta 1

Dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Legislativní ukotvení povinností týkajících se vzorkování představuje přínos pro státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty v tom, že eliminuje případy, kdy nesprávně provedeným vzorkováním, které není sankcionováno, může dojít k chybnému zařazení odpadu a následně k jeho chybnému zpracování. V konečném důsledku tak může eliminovat riziko ohrožení životního prostředí a s tím spojených nákladů (* až *****).

Dopad na podnikatelské prostředí

Při sjednocení vzorkování budou jedny odebrané vzorky použitelné pro všechny způsoby nakládání. Přínosem této varianty je tak srovnání podmínek pro všechny subjekty. Sjednocení požadavků na provedení laboratorních zkoušek a ekotoxikologických a mikrobiologických testů v akreditovaných laboratořích může mít u některých podnikatelů za následek také vyšší náklady na provádění vzorkování (**, protože předpokládáme mírné zvýšení znalostí a nákladů).

Se zavedením povinnosti školení osob provádějících vzorkování lze předpokládat vznik dodatečných nákladů v souvislosti s absolvováním školení. Cena základního 5 denního školení je průměrně 9 500 Kč bez DPH, cena doškolovacího kurzu trvajících 1 den je cca 1 500 Kč. Jelikož není možné stanovit počet takto dotčených osob, není možné vyčíslit celkové náklady spojené se zavedením této povinnosti.

Zkoušky a testy odpadu budou prováděny na pracovištích akreditovaných podle normy ČSN EN ISO/IEC 17025. Jelikož již v současnosti je jako základ k udělení akreditace využívána tato norma, nepředpokládají se dopady na tyto laboratoře.

Dopad na životní prostředí

Na základě celkového zkvalitnění procesu lze očekávat přesnější vyhodnocení, čímž se sníží riziko ohrožení životního prostředí, neboť budou lépe identifikována možná rizika a stanoven odpovídající způsob nakládání s odpady (* až *****).

7.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 28: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				náklady spojené s odstraněním rizik ohrožení ŽP vzniklých špatně provedeným vzorkováním	* až *****
		Podnikatelské subjekty			
				nepřehledná právní úprava přináší vyšší administrativní náklady	* až **
		Životní prostředí			
		riziko ohrožení ŽP špatně provedeným vzorkováním	* až ****		
Varianta 1	jednotné podmínky vzorkování	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		snížení nákladů spojených s odstraněním rizik ohrožení ŽP	* až *****		
		Podnikatelské subjekty			
		zvýšení odborných znalostí osob provádějících hodnocení (sjednocení podmínek školení)	**	náklady pro odborně způsobilou fyzickou osobu (absolvování školení)	1 500–9 500 Kč bez DPH za školení
		Životní prostředí			

		zvýšení kvality celého procesu vzorkování a tím zamezení vzniku rizik poškození ŽP	* až *****		
--	--	--	------------	--	--

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

7.4 Návrh řešení

7.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

V současné době nejsou stanovena detailnější pravidla pro vzorkování a tak může dojít ke zkreslení výsledků a nesprávnému zařazení odpadu. Varianta 1 zavádí povinnost, aby kvalifikované osoby, které budou provádět vzorkování, prošly jednotným školením, ve kterém se seznámí s jasně stanovenými pravidly pro odběr vzorků. Díky stanovení jednotného standardu budou získaná data věrohodnější a lépe porovnatelná, bude sníženo riziko nesprávného zařazení odpadu a tím i možných negativních dopadů na životní prostředí a zdraví. Z výše uvedených důvodů doporučujeme přijmout Variantu 1.

POVINNOSTI PŘI JEDNOTLIVÝCH ZPŮSOBECH NAKLÁDÁNÍ S ODPADEM

8 Sběr odpadu – mobilní zařízení (§ 32)

8.1 Důvod předložení a cíle

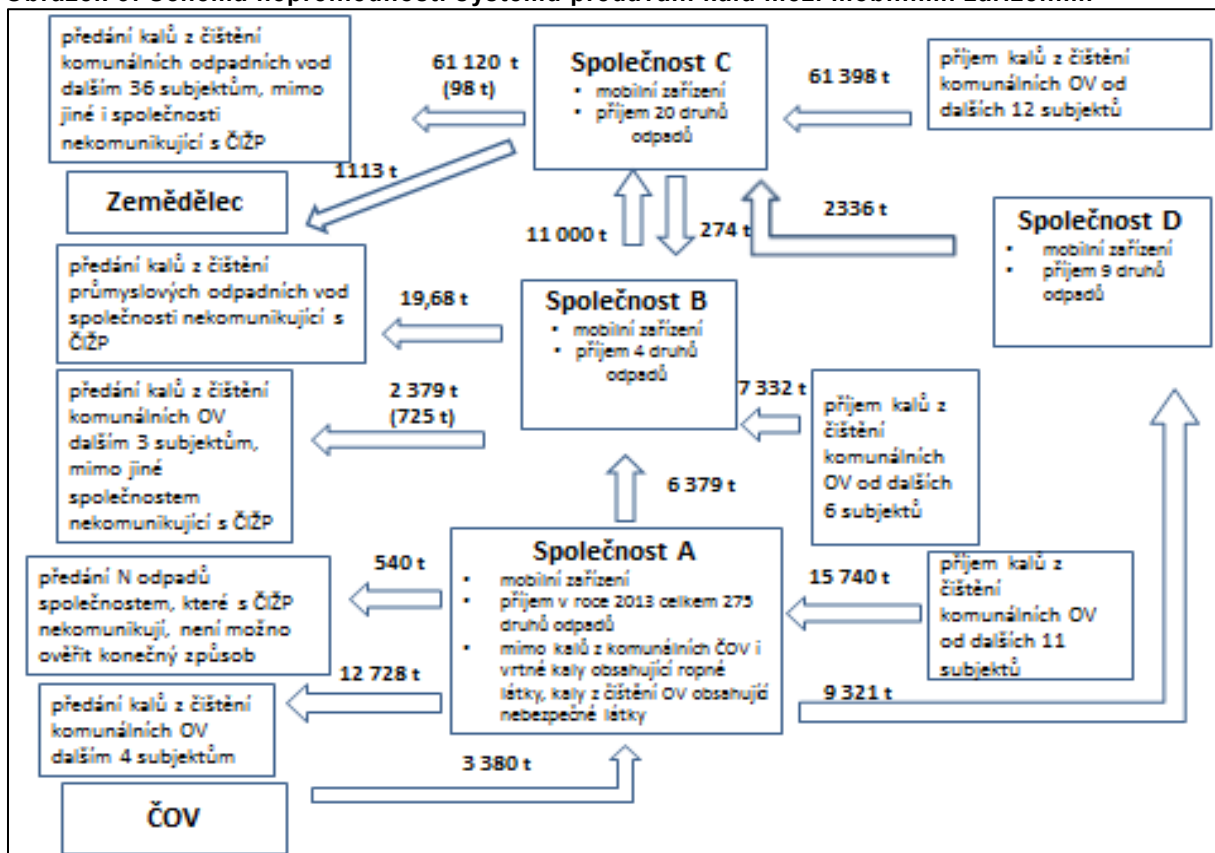
8.1.1 Definice problému

Podle současné legislativy dochází při používání mobilního zařízení k převzetí odpadu od původce do vlastnictví provozovatele mobilního zařízení, který má pak možnost s odpadem nakládat bez další kontroly a může tak dojít k ohrožení životního prostředí. Dochází také k nesrovnalostem v evidencích a špatné kontrolovatelnosti ze strany (ČIŽP).

V současné době jsou mobilní zařízení ke sběru provozována ve většině případů významnými společnostmi v odpadovém hospodářství, jejichž prostřednictvím jsou zajišťovány veškeré služby obcím a ostatním původcům odpadu. Je povoleno a provozováno 2 165 mobilních zařízení (tato zařízení mají povoleno 2 377 činností, pokud jsou povolena na území více krajů, tak jsou započtena pouze jednou).

V přístupu k tomu, co je mobilní zařízení, existuje u krajských úřadů velký rozdíl. Dle současné právní úpravy může získat povolení k provozu mobilního zařízení ke sběru odpadů každý provozovatel téměř jakéhokoliv vozidla.

Obrázek 3: Schéma nepřehlednosti systému předávání kalů mezi mobilními zařízeními

zdroj: ČIŽP

8.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V současné době je možné provozovat mobilní zařízení ke sběru odpadů na základě souhlasu krajského úřadu. Definice mobilního zařízení je ve vyhlášce č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady. Podle ní se za mobilní zařízení ke sběru a výkupu odpadů považuje sběrový prostředek schopný samostatného pohybu a splňující požadavky na zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů stanovené zákonem a uvedenou vyhláškou a požadavky na přepravu odpadů podle zvláštních právních předpisů.

8.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) provozovatelé mobilního zařízení ke sběru a výkupu odpadů,
- b) krajské úřady (KÚ),
- c) obecní úřady (OÚ),
- d) původci odpadu,
- e) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP),
- f) Krajské hygienické stanice (KHS).

8.1.4 Popis cílového stavu

Řádné nastavení práv a povinností subjektů provozujících mobilní zařízení pro sběr odpadu. Zefektivnění kontrol a zpřehlednění systému nakládání s odpady.

8.1.5 Zhodnocení rizika

V případě, že nebude realizována změna legislativního přístupu, bude nadále docházet k častému zneužívání tohoto institutu v praxi, která umožňuje „mizení odpadů z evidence“ a zastření skutečného způsobu, jak bylo s daným odpadem naloženo. Tím bude také docházet k ohrožování životního prostředí provozováním mobilních zařízení ke sběru odpadu, která nejsou vhodná k nakládání s některými druhy odpadů.

8.2 Návrh variant řešení

8.2.1 Varianta 0

Zachování současného stavu, kdy pro svoz odpadu od původců jsou využívána mobilní zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů dle současné právní úpravy. Zachování možnosti přepravy odpadů od více původců do mobilního zařízení.

8.2.2 Varianta 1

Sběr odpadu prostřednictvím mobilních zařízení (ve smyslu § 3 písm. b) platné vyhlášky č. 383/2011 Sb.) bude možné provádět pouze jako součást činnosti stacionárního zařízení. V ostatních případech bude přeprava odpadu do zařízení realizována skutečně jako pouhá přeprava a nikoliv jako činnost mobilního zařízení ke sběru odpadů a odpad bude ve vlastnictví původce až do okamžiku jeho předání do stacionárního zařízení pro nakládání s odpady. Z toho vyplývá, že nebude možné přepravovat v mobilním zařízení odpad od více původců.

8.2.3 Varianta 2

Ponechání možnosti sběru odpadu mobilními zařízeními, který bude podléhat podrobněji specifikované regulaci:

- bude zakázáno předávání odpadu z jednoho mobilního zařízení na další
- bude zakázáno realizovat prostřednictvím mobilního zařízení přeshraniční přepravu odpadu,

- bude stanovena povinnost mobilní zařízení jednoznačně označit,
- bude omezena možnost přebírat kovové odpady a
- bude omezena doba, po kterou mohou být odpady v mobilním zařízení ke sběru odpady uloženy.

8.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

8.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Povolování sběru odpadů mobilními zařízeními nepředstavuje složitý a administrativně náročný proces. Vycházíme-li z toho, že ročně KÚ zpracují cca 1 700–2 540 řízení pro povolení zařízení s odhadovanými náklady cca 14,1–21,2 mil. Kč (viz bod Povolení k provozování zařízení dle § 21–23), tak v případě, že mobilní zařízení představují cca 26 % všech zařízení (cca 2 165 mobilních zařízení, až 8 129 zařízení celkem), tak náklady jsou odhadovány přibližně na 3,7–5,5 mil. Kč. Provozovatel mobilního zařízení k využití odpadu oznámí provoz zařízení před zahájením jeho provozu krajskému úřadu a obecnímu úřadu obce, na jejímž území bude zařízení provozováno způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, a dále Krajské hygienické stanici s ohledem na ochranu před hlukem.

Dopady na životní prostředí

Bude nadále docházet k „mizení odpadů z evidence“ a zastření skutečného způsobu, jak bylo s daným odpadem naloženo. Tím může docházet k ohrožování životního prostředí. K ohrožení životního prostředí může docházet i provozováním mobilních zařízení, která nejsou vhodná k nakládání s některými druhy odpadů.

S ohledem na nedostatečnou evidenci odpadů při používání mobilních zařízení je kontrolní činnost ČIŽP značně omezená.

b) Varianta 1

Dopady na podnikatelské subjekty

Provozovatelé mobilních zařízení budou muset provést změnu povolení k provozování mobilních zařízení - bude možné pouze jako součást činnosti stacionárního zařízení. V ostatních případech bude přeprava odpadu do zařízení realizována jako pouhá přeprava a nikoliv jako činnost mobilního zařízení ke sběru odpadů a odpad bude ve vlastnictví původce až do okamžiku jeho předání do stacionárního zařízení pro nakládání s odpady. S ohledem na nedostatek informací o tom, kolik provozovatelů provozuje pouze mobilní zařízení, kolik z nich zřídí stacionární zařízení a kolik bude provozovat pouze přepravu odpadu, nelze celkové náklady vyčíslit (dále viz dopady na územní samosprávné celky). Předpokládáme však marginální dopad (* až **).

Nevýhodou této varianty pro provozovatele mobilních zařízení je nemožnost nakládat na automobil neodděleně odpad několika původců, pokud se nejedná o činnost konkrétního stacionárního zařízení a svoz například komunálního odpadu by tak musel probíhat vždy samostatně od každého původce, což může mít značné finanční dopady na provozovatele mobilních zařízení (a následně i obce), protože tímto dochází k vyšší časové náročnosti na svoz a navýšení počtu ujetých km a tím i navýšení nákladů na provoz vozidel.

Dopad na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Varianta představuje možné mírné snížení administrativní zátěže KÚ (*) oproti Variantě 0. Podle dosavadní právní úpravy vydávají KÚ souhlas podle § 14 odst. 1 k provozu mobilního zařízení ke sběru a výkupu odpadů. Dle konzultací bylo zjištěno, že některé kraje již v současné době tento typ zařízení nepovolují, neboť činnost žadatelů nepřesahuje definici přepravy a činnosti jsou tedy již nyní v některých případech zajišťovány prostřednictvím klasické přepravy, jak je navrhováno touto variantou.

Lze předpokládat, že z části zejména u odpadů s kladnou hodnotou bude provozování mobilním zařízením nahrazeno obchodování, u něhož bude rovněž vyžadováno povolení krajského úřadu. Vydaných povolení pak bude řádově méně než současných souhlasů s provozem mobilního zařízení. To je dáno jednak tím, že z části bude mobilní sběr nahrazen přepravou, která nevyžaduje povolení, a za druhé, že povolení k provozování činnosti zprostředkování nakládání s odpady či obchodování s odpady bude vydáváno pro osobu, nikoliv pro zařízení. U velkých odpadových společností tak bude dostačující jedno povolení pro obchodování, zatímco v současné době disponují desítkami, někdy až stovkami, mobilních zařízení, která navíc musí v současné době získat souhlas každého kraje, na jehož území jsou provozována. Provozovatel mobilního zařízení k využití odpadu oznámí provoz zařízení před zahájením jeho provozu krajskému úřadu a obecnímu úřadu obce, na jejímž území bude zařízení provozováno způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem, a dále Krajské hygienické stanici s ohledem na ochranu před hlukem.

Dopady na životní prostředí

Očekávaným přínosem je zabránění situacím, kdy převzatý odpad zmizí z evidence. Sníží se tak riziko nekontrolovatelného a nevhodného nakládání s odpady a tím případné riziko ohrožení životního prostředí.

Nevýhodou této varianty je nemožnost nakládat na automobil neodděleně odpad několika původců, pokud se nejedná o činnost konkrétního stacionárního zařízení. Prakticky by tedy musel svoz například komunálního odpadu probíhat vždy samostatně od každého původce, což ale může negativně ovlivnit životní prostředí a zdraví lidí množstvím uskutečněných přeprav a související produkcí zplodin.

c) Varianta 2

Dopady na podnikatelské prostředí

Omezení doby, kdy odpad může být v mobilním zařízení pouze po dobu přepravy do zařízení ke zpracování odpadu, nejdéle však 24 hod¹⁰, zavedení povinnosti převzetí odpadu pouze od původce a zákaz předávání odpadu mezi mobilními zařízeními nemají na provozovatele mobilních zařízení žádný finanční dopad. Provozovatelům se zvýší náklady v důsledku povinnosti označení mobilních zařízení v jednorázové výši 500 Kč na jedno mobilní zařízení, celkem tedy 1,1 mil. Kč na 2 165 mobilních zařízení.

Dopad na územní samosprávné celky (obce, kraje)

S ohledem na podrobnější podmínky pro povolení mobilních zařízení představuje varianta 2 možné mírné zvýšení administrativní zátěže KÚ (**) oproti Variantě 0.

Dopady na životní prostředí

Tato varianta eliminuje rizika související se současným provozem mobilních zařízení, kdy se v případě předání odpadu mezi mobilními zařízeními ztrácí odpad z evidence a není jasný způsob, jak s ním bylo naloženo. V konečném důsledku tak eliminuje případné ohrožení životního prostředí v důsledku nevhodného a nelegálního nakládání s odpady.

---

¹⁰ V rámci mezirezortního připomínkového řízení zkráceno z 48 hod na 24 hod.

8.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 29: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Dopady na podnikatelské prostředí			
		Bez dopadů.			
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				administrativní náročnost spojená s povolením mobilních zařízení (KÚ)	3,7–5,5 mil. Kč/rok
		Životní prostředí			
				nesrovnalosti v evidencích, riziko černých skládek, špatná kontrola ze strany ČIŽP	***
Varianta 1	sběr odpadu mobilním zařízením pouze v případě provozování stacionárních o zařízení.	Dopady na podnikatelské prostředí			
		zvýšení úrovně dodržování hierarchie nakládání s odpady	***	povinnost mít stacionární zařízení a s tím spojené náklady, nemožnost přebírat odpady od více původců do jednoho mobilního zařízení	* až ****
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				administrativní náročnost spojená s povolením mobilních zařízení	marginální nárůst oproti variantě 0 (*)

		Životní prostředí			
		odstranění nesrovnalostí v evidencích, snížení rizika černých skládek a kontrola ze strany ČIŽP povede ke zlepšení ŽP	***	možnost negativního dopadu na ŽP - produkce zplodin	*
Varianta 2	sběr odpadu mobilními zařízeními podrobně regulován, bez povinnosti stacionárních o zařízení.	Dopady na podnikatelské prostředí			
				přísnější regulace provozu zařízení, jednorázové náklady na označení	* až ** 1,1 mil. Kč (všechna mobilní zařízení)
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				administrativní náročnost spojená s povolením mobilních zařízení	marginální nárůst oproti variantě 0 (**)
		Životní prostředí			
		odstranění nesrovnalostí v evidencích, snížení rizika černých skládek a kontrola ze strany ČIŽP povede ke zlepšení ŽP	****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

8.4 Návrh řešení

8.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 2
2. Varianta 1
3. Varianta 0

Doporučujeme přijmout Variantu 2, protože dojde ke zlepšení kontrolovatelnosti ze strany ČIŽP a znemožnění zastírání skutečného nakládání s odpady uváděním několika mobilních zařízení v odpadové evidenci, zároveň bude zachována možnost přepravy odpadů od více původců do více zařízení a také bude zachováno konkurenční prostředí.

9 Pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí

9.1 Důvod předložení a cíle

9.1.1 Definice problému

Současná legislativa neukládá všem provozovatelům zařízení v odpadovém hospodářství povinnost zřizovat na provoz zařízení k nakládání s odpady pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí. V okamžiku, kdy subjekty z různých důvodů ukončí svoji podnikatelskou činnost a zanechají na pozemku či na stavbě odpad, vzniká pro Českou republiku ekologická zátěž. Náklady na likvidace takové ekologické zátěže jsou po již neexistujícím vlastníkovi nevymahatelné a náklady pak nese stát.

„Objevují se však i „nové“ ekologické zátěže, jako důsledek nezvládnuté podnikatelské činnosti, a ani v těchto případech stát dosud nemá efektivní nástroje, kterými by bránil poškození životního prostředí a ohrožení zdraví. Výsledkem je stav, kdy stát zasahuje až ve chvíli, kdy vznikají škody na životním prostředí. Mezi známé případy patří např. skládka Pozdátky, skládka nebezpečného odpadu PCB v Lhenicích na Prachaticku, areál Zemědělského družstva Podlipan Vitice (kalírenské sudy s obsahem kalírenských solí s obsahem kyanidu) nebo sklad toxických látek v obci Víkantice (uskladnění kadmiových kalů). Samotným příběhem zneužití odkupu odpadů až ke kriminální činnosti je případ Libčan“ (Zdroj: Veřejný ochránce práv, 2009).

9.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V současné době je povinnost pojištění zakotvena v zákoně pro provozovatele skládek (§ 48a z. č. 185/2001 Sb. o odpadech). Ostatní provozovatelé zařízení v rámci odpadového hospodářství nemají povinnost pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí.

9.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) provozovatelé zařízení,
- b) vlastníci pozemků,
- c) územní samosprávné celky (náklady sanací ekologických škod),
- d) stát (náklady sanací ekologických škod).

9.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je zajištění finančních prostředků na ochranu životního prostředí pro případ vzniku mimořádných situací v zařízeních nakládajících s odpady využitím institutu pojištění, které je již v jiných oblastech ochrany životního prostředí funkčně nastaven.

9.1.5 Zhodnocení rizika

Ukončení podnikatelské činnosti v oblasti nakládání s odpady představuje možné riziko ohrožení životního prostředí a vysokých nákladů státního rozpočtu či jiných subjektů na likvidaci škod.

9.2 Návrh variant řešení

9.2.1 Varianta 0

Zachování současného stavu, kdy je zákonem stanovena povinnost pouze vybraným provozovatelům zařízení zajistit pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí pro případ mimořádných situací. Povinnost pojištění tak budou mít nadále pouze provozovatelé skládek (tzn. subjekty, které povinnost pojištění již mají dle stávajícího zákona).

9.2.2 Varianta 1

Rozšíření povinnosti pojištění uzavírat před zahájením provozu pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí, na zdraví a na věci způsobenou provozem zařízení na všechny provozovatele zařízení k nakládání s odpady.

9.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

9.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty a územní samosprávné celky

Náklady spojené s likvidací ekologických zátěží jsou pro státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a územní samosprávné celky vysoké, protože se pohybují v řádech milionů až stovek milionů korun. Z tohoto důvodu je tento negativní dopad v souhrnu označen ****.

Dopady na podnikatelské prostředí

Beze změny oproti stávajícímu stavu z pohledu provozovatelů zařízení.

Dopady na životní prostředí

Na území České republiky existují případy, kdy byly nebezpečné odpady subjektem přijaty do zařízení k odstraňování nebo úpravě odpadu, a následně subjekt z různých důvodů ukončil svoji činnost. Tyto odpady pak zůstaly v areálu bez vlastnictví (viz případy Lhenice, VM Lineo apod.). Takové odpady ohrožují životní prostředí v okolí těchto skladů, zejména povrchové a podzemní vody.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty a územní samosprávné celky

V případě, kdy dojde k ukončení činnosti provozovatele zařízení určeného k nakládání s odpady, který je řádně pojištěn proti škodám souvisejícím s likvidací odpadů, snižují se tím náklady státního rozpočtu, ostatních veřejných rozpočtů a územních samosprávných celků. Přestože plnění sjednaného pojištění nemusí plně pokrýt náklady na likvidaci škod, které mohou být vysoké (pohybují se v řádech milionů až stovek milionů korun), jedná se o pozitivní dopad. Kvantifikace dopadu je závislá na výši sjednaného pojištění v souhrnu označen (**_****).

Dopady na podnikatelské prostředí

Navrhovaná varianta stanovuje povinnost všem provozovatelů zařízení (nad rámec těch, kteří již tuto povinnost mají) ke sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu uzavřít pojištění odpovědnosti pro případ mimořádných situací, jako je havárie nebo případ, kdy odpady zůstanou v zařízení a je zapotřebí zajistit jejich odstranění nebo nutnost realizace opatření zajišťující ochranu životního prostředí či zdraví lidí.

Celkové náklady, které oprávněným osobám vzniknou, lze těžko odhadnout, protože výslednou cenu pojištění ovlivňuje několik faktorů, například:

- historie společnosti (škodní průběh),
- obrat společnosti,
- výše pojistné částky (limit plnění),
- výše spoluúčasti,
- rozsah pojistného krytí (okamžité znečištění, postupné znečištění atp.),
- preventivní opatření (certifikace, stupeň zabezpečení skládky atp.).

Ceny pojištění jsou individuální a mohou se pohybovat od 50 tis. do 2 mil. Kč. Zároveň lze předpokládat, že se na trhu objeví produkty, které budou nabízet kombinované pojištění, které bude pokrývat jak požadavky zákona o odpadech, tak požadavky zákona o předcházení ekologické újmě a její nápravě.

Dopady na životní prostředí

Hlavním přínosem této varianty je prostřednictvím pojištění zajistit finanční prostředky, které budou použity v případě uvedených mimořádných situací, čímž bude zajištěna vyšší ochrana životního prostředí.

9.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 30: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty (územní samosprávné celky)			
				náklady spojené s likvidací ekologické zátěže	****
		Podnikatelské subjekty			
		nižší náklady na provoz zařízení	50 tis. až 2 mil. Kč ročně na provozovatele		
		Životní prostředí			
					riziko ohrožení životního prostředí

Varianta 1	pojištění odpovědnosti	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty (územní samosprávné celky)			
		snížení nákladů, které jsou vynakládány na ekologické zátěže	****		
		Podnikatelské subjekty			
				zvýšení nákladů na provoz zařízení	50 tis. až 2 mil. Kč ročně na provozovatele
		Životní prostředí			
		zvýšení ochrany životního prostředí	***		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

9.4 Návrh řešení

9.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 0
2. Varianta 1

V rámci vypořádání mezirezortního připomínkového řízení byla zvolena varianta 0, která současný stav nemění. Důvodem je především nepřiměřeně vysoká finanční zátěž pro provozovatele zařízení a zároveň problematičnost dostupnosti pojištění na trhu. Dále by povinnost pojištění vznikla i těm provozovatelům, jejichž činnost nepředstavuje zásadní envi. rizika.

10 Obchodování s odpady (§ 26)

10.1 Důvod předložení a cíle

10.1.1 Definice problému

Rámcová směrnice o odpadech definuje pojmy obchodník s odpady a činnost obchodníka s odpady, které zákon o odpadech přebírá, nicméně další ustanovení neumožňují, aby byla tato činnost vykonávána samostatně mimo zařízení určené pro nakládání s odpady. Zákon o odpadech je nutné přizpůsobit vývoji v odpadovém hospodářství a navyšujícímu se množství odpadních druhotných surovin a obchodování s nimi. Je tedy vhodné zavést do českého práva nejen definici obchodování s odpady, ale také pro tuto činnost zavést jasná pravidla a nastavit systém povolování této činnosti.

Současný stav neumožňuje některým subjektům legálně obchodovat s odpadními druhotnými surovinami, aniž by musely mít zařízení k nakládání s odpady. Tato situace vede k tomu, že v řadě případů mají některé právnické osoby zařízení, ve kterých je s odpady nakládáno pouze fiktivně a také evidence nakládání s odpady je pouze fiktivní. To evidenci nakládání s odpady narušuje a následně neumožňuje zjistit informace o reálném rozložení zařízení pro nakládání s odpady na území ČR. Dochází tak k zhoršování možnosti efektivně řídit a plánovat fungování odpadového hospodářství v České republice.

10.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Do stávajícího zákona o odpadech je transponována definice obchodníka s odpady, stávající zákon s tímto pojmem však dále nepracuje. Osoba, která v současné době obchoduje s odpady, musí být provozovatelem zařízení pro nakládání s odpady, aby mohla přebírat odpady do svého vlastnictví.

10.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) podnikatelské subjekty, které obchodují s odpady, přičemž nemají zájem provozovat zařízení pro nakládání s odpady,
- b) krajské úřady (KÚ),
- c) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP).

10.1.4 Popis cílového stavu

Cílem navrhované právní úpravy je zavést funkční institut obchodníka s jasně vymezenými právy a povinnostmi, čímž bude umožněno, aby s odpady, které mají kladnou hodnotu a velký význam pro hospodářství, mohly obchodovat také osoby, které nedisponují zařízením pro nakládání s odpady.

10.1.5 Zhodnocení rizika

Současný stav vede řadu subjektů k provozování fiktivního zařízení pro nakládání s odpady, ve kterém ve skutečnosti není s odpady nakládáno. Významný problém představuje narušení výpovědní hodnoty odpadové evidence a přehled pohybu odpadových toků po území České republiky.

10.2 Návrh variant řešení

10.2.1 Varianta 0

Zachování současného stavu, při kterém dochází pouze k formální transpozici rámcové směrnice do českého práva.

10.2.2 Varianta 1

Zavedení obchodování jako samostatného způsobu nakládání s odpady, přičemž obchodník s odpady bude moci nakládat se všemi druhy a kategoriemi odpadů.

10.2.3 Varianta 2

Zavedení obchodování jako samostatného způsobu nakládání s odpady, přičemž obchodník s odpady bude moci nakládat pouze s odpady, které mají kladnou hodnotu. Zároveň bude ponechána možnost ministerstvu omezit nakládání s některými odpady, a to zejména v případě, že by nakládání s odpady tímto způsobem mohlo představovat závažné riziko z hlediska životního prostředí a zdraví lidí.

10.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

10.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na podnikatelské prostředí

Bez dopadů na podnikatelské prostředí oproti stávajícímu stavu.

Dopady na životní prostředí

Zachování současného stavu zaručuje největší jistotu, že činností obchodníka s odpady nedojde k ohrožení životního prostředí, protože musí mít povolení pro provozování stacionárního zařízení, které definuje podmínky pro nakládání s odpady.

Způsob, kterým některé osoby situaci s obchodováním řeší (fiktivní provozovna), narušuje výpovědní hodnotu odpadové evidence ve vztahu k vyhodnocování přesunu odpadových toků po území České republiky.

b) Varianta 1

Dopady na podnikatelské prostředí

Tato varianta zavádí neomezený institut obchodování s odpady, kdy osoby budou moci obchodovat se všemi druhy odpadů bez povinnosti disponovat zařízením pro nakládání s odpady. Tato varianta představuje riziko, neboť u řady odpadů není takový subjekt schopen zajistit bezpečné nakládání v případě, že nebude schopen předat odpad odběrateli.

Dopady na životní prostředí

Varianta představuje riziko zneužívání ze strany subjektů, které nemají zájem nakládat s odpady v souladu se zákonem a v konečném důsledku tak může dojít k ohrožení životního prostředí a zdraví. K ohrožení životního prostředí může dojít i v případě, že obchodník s odpady nebude schopen zajistit bezpečné nakládání v případě, že nebude schopen předat odpad odběrateli.

Dopad na životní prostředí u Varianty 1 byl ohodnocen ***, protože se jedná v případě špatného nakládání s danými odpady o střední zátěž (příklad: * malá černá skládka, **** ekologická zátěž).

c) Varianta 2

Dopady na podnikatelské prostředí

Varianta 2 umožňuje obchodování pouze s odpady, které mají kladnou hodnotu. Předpokládáme, že takové odpady nakoupí obchodník s odpady za účelem jejich dalšího prodeje nebo zpracování a nebude je odstraňovat mimo zařízení k tomu určená. Tento přístup k institutu obchodování s odpady navíc představuje nejvhodnější výklad definice obchodníka s odpady používaný rámcovou směrnicí o odpadech.

Dopady na podnikatelské subjekty byly vyhodnoceny jako nízké (* a **), protože oblast obchodování s odpadními druhotnými surovinami představuje jen určitou část z celé oblasti nakládání s odpady. Kvantifikovat dopady však není z dat, kterými ministerstvo disponuje, možné. Subjektům vzniknou určité náklady (maximálně v řádu desítek tisíců) na získání povolení k obchodování s odpady.

Dopady na životní prostředí

Vzhledem k tomu, že obchodník může nakládat pouze s odpady s kladnou hodnotou a nakládání s de facto neobchodovatelnými odpady je zajišťováno pouze provozovateli zařízení pro nakládání s odpady, které podléhá regulaci popsanou v jiných částech zákona, jsou rizika pro životní prostředí ze strany obchodníků s odpady minimalizována. Další záruku pro ochranu životního prostředí představuje možnost daná ministerstvu omezit vyhláškou nakládání s některými odpady v případě, že by nakládání s odpady tímto způsobem mohlo představovat závažné riziko z hlediska životního prostředí.

10.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 31: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Podnikatelské subjekty			
				finanční zátěž v podobě povinnosti provozovat zařízení pro nakládání s odpady	**
		Životní prostředí			
				znehodnocování výpovědní hodnoty odpadových evidencí	***
Varianta 1	obchodník bude moci nakládat se všemi druhy odpadů	Podnikatelské subjekty			
		úspora nákladů ve spojitosti se zrušením povinnosti provozovat zařízení pro nakládání s odpady	**		
		Životní prostředí			
				riziko ze špatného nakládání v případě, že nedojde k předání odpadu odběrateli	***

Varianta 2	obchodník bude moci nakládat pouze s některými odpady	Podnikatelské subjekty			
		umožňuje obchodovat i neprovozovatelům zařízení pro nakládání s odpady, pokud je hodnota odpadu kladná	**	finanční zátěž v podobě povinnosti provozovat zařízení pro nakládání s odpady (pokud neprokáží kladnou hodnotu dopadu)	* až **
		Životní prostředí			
		pravomoc ministerstva omezit vyhláškou nakládání s některými odpady	**		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

10.4 Návrh řešení

10.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 2
2. Varianta 0
3. Varianta 1

Doporučujeme přijmout Variantu 2, jako vhodnou transpozici rámcové směrnice, která jasně vymezuje pravidla pro obchodování s odpadem a je spojena s nižší mírou rizika ohrožení životního prostředí, než by tomu bylo v případě varianty 1. Varianta 0 sice míru rizika regulatorně eliminuje, nicméně v praxi dochází k jejímu obcházení.

11 Rezerva na zajištění rekultivace a následné péče o skládku (§ 42-43)

11.1 Důvod předložení a cíle

11.1.1 Definice problému

Provozovatel skládky by měl zajistit celý životní cyklus skládkování, tzn. včetně zajištění na rekultivace, péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu. Tomu by měl přizpůsobit cenotvorbu za skládkování a zároveň vytvářet dostatečnou finanční rezervu pro zajištění skládky poté, co již nebude výdělečná. Tato povinnost, s ohledem na možnou vysokou finanční náročnost v případě neplnění ze strany provozovatele, je upravena přímo v zákoně. V případě zániku provozovatele, který v průběhu provozu skládky nevytvořil dostatečnou rezervu, budou tyto náklady s ohledem na ekologické škody nesený veřejnými rozpočty.

Požadavky na tvoření rekultivační rezervy a způsob jejího využívání je potřeba v rámci nové úpravy doplnit o jednoznačnější pravidla pro nakládání s vytvořenou rezervou v případě změn provozovatele skládky nebo jeho zániku. S ohledem na inflační vývoj od 1. ledna 2002, kdy byla výše rezervy stanovena v dosavadním zákoně o odpadech, je potřeba odvod upravit tak, aby odrážel aktuální cenovou hladinu.

11.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Rezerva pro rekultivace a asanace skládek je momentálně upravena v zákoně č. 185/2002 Sb. o odpadech v § 49 až 52. Peněžní prostředky této rezervy se ukládají na zvláštní účet v bance a tvorba rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky. Čerpání z prostředků finanční rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem příslušného krajského úřadu na práce související s rekultivací, zajištěním péče o skládku po skončení jejího provozu a asanací. Zanikne-li provozovatel skládky před ukončením péče o skládku a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje, banka odvede nevyčerpanou část finanční rezervy do SFŽP a informuje o tom KÚ místně příslušný podle umístění skládky. Tyto prostředky budou SFŽP poukázány na zvláštní vázaný účet tomu, kdo zabezpečí rekultivaci, péči o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu, váznoucí na této skládce. Podrobnosti vytváření a čerpání rezervy jsou upraveny vyhláškou č. 294/2005 Sb v § 10 a 11. Výše finanční rezervy činí 100 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo odpadu uvedeného ve skupině 20 Katalogu odpadů, s výjimkou odpadu azbestu, a 35 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu a odpadu azbestu, odpadu ukládaného jako technologický materiál na zajištění skládky a odpadu azbestu.

11.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) kraje,
- b) provozovatelé skládek,
- c) SFŽP.

11.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je takové nastavení odvodů na rezervní účet, které zajistí dostatečné pokrytí nákladů spojených s rekultivací a následné péče o skládku po ukončení jejího provozu.

11.1.5 Zhodnocení rizika

Rizikem při zachování současného stavu je, že nebudou vytvořeny dostatečné rezervy pro zajištění rekultivace a následné péče o skládku po ukončení jejího provozu, přičemž náklady této ekologické zátěže bude nutné hradit veřejnými rozpočty. V neposlední řadě vznikají environmentální a zdravotní rizika v případě dlouhého trvání řešení případných problematických vztahů po uzavření skládky

11.2 Návrh variant řešení

11.2.1 Varianta 0

Zachování současného stavu, tzn. ponechat zákonné odvody ve výši 100 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo odpadu uvedeného ve skupině 20 Katalogu odpadů, s výjimkou odpadu azbestu, a 35 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu a odpadu azbestu, odpadu ukládaného jako technologický materiál na zajištění skládky a odpadu azbestu.

11.2.2 Varianta 1

Navýšit zákonné odvody tak, aby reálně představovaly alespoň stejnou hodnotu při zohlednění inflace jako při jejich zavedení s účinností od roku 2002.

11.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

11.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Varianta 0 představuje potenciální vznik budoucích ekologických zátěží, které bude nutné hradit pomocí veřejných rozpočtů.

Dopady na podnikatelské subjekty

Odvody na rezervní účet nepředstavují pro provozovatele skládek zásadní náklad, zároveň mohou tyto náklady promítnout do cenotvorby svých služeb. Pokud bychom vycházeli z celorepublikové evidence skládkovaných odpadů v roce 2017 (viz statistická ročenka MŽP), pak se jedná o 36 tis. tun na skládky uloženého nebezpečného odpadu a 3,4 mil. tun ostatních odpadů. Při současné sazbě by tak odvody na rezervní účet za všech 186 skládek v roce 2017 měly tvořit cca 121 mil. Kč ročně. Náklady na jednu skládku pak vycházejí průměrně na 650 tis. Kč ročně.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Krajské úřady jsou ohledně výše tvořených rezerv průběžně informovány v rámci hlášení odpadů dle vyhlášky č. 294/2005 Sb. o podmínkách ukládání odpadu na skládky.

Dopady na životní prostředí

Varianta 0 představuje potenciální negativní dopady na životní prostředí.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Změna zákona představuje snížení rizika vzniku budoucí zátěže veřejných rozpočtů.

Dopady na podnikatelské subjekty

V rámci mezirezortního připomínkového řízení byly sazby navýšeny na 145 Kč za tunu nebezpečného odpadu a 75 Kč za tunu ostatního odpadu uloženého na skládky. Tato výše v případě nebezpečného dopadu reálně odpovídá hodnotě 100 Kč v roce 2002 při úpravě o vliv inflace k roku 2021 (do budoucna předpoklad 2% míry inflace). V případě ostatního odpadu jde o navýšení nad míru inflace (odpovídalo by cca 50 Kč za tunu v roce 2021).

Pro ilustraci by se při stejném množství odpadů uložených na skládku jako v roce 2017 pohybovaly odvody ve výši cca 257 mil. Kč ročně za celkem 186 skládek v roce 20, tzn. průměrně cca 1,38 mil. Kč na skládku.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Krajské úřady jsou ohledně výše tvořených rezerv průběžně informovány v rámci hlášení odpadů dle vyhlášky č. 294/2005 Sb. o podmínkách ukládání odpadu na skládky.

Dopady na životní prostředí

Varianta 1 představuje zajištění dostatku prostředků pro řešení budoucí ekologické zátěže spojené s uzavíráním skládek.

11.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 32: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				potenciální hrazení vzniku ekologické zátěže	** až ****
		Podnikatelské subjekty			
				odvody na rezervní účet	121 mil. Kč ročně (celkem za všechen skládkovaný odpad)
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		informování ohledně výše rezerv	***		
		Životní prostředí			
			potenciální negativní dopady na životní prostředí	** až ****	
Varianta 1		Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		snížení rizika potřeby hrazení ekologické zátěže	** až ****		

Podnikatelské subjekty			
		odvody na rezervní účet	257 mil. Kč ročně (celkem za všechen skládkovaný odpad)
Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
informování ohledně výše rezerv	***		
Životní prostředí			
snížení rizika potenciálních negativních dopadů na životní prostředí	** až ****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

11.4 Návrh řešení

11.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Doporučujeme přijmout Variantu 1 vzhledem k potřebě zajistit dostatek prostředků pro řešení budoucí ekologické zátěže spojené s uzavíráním skládek. Zároveň je potřeba podotknout, že odvod byl po řadu let podhodnocen vlivem inflace, proto je oprávněné pro následující období odvody navýšit nad rámec cenové hladiny v roce 2019. Pro provozovatele skládek nepředstavuje toto navýšení likvidační náklady, zároveň mohou tyto náklady přenést do cen za skládkování odpadů. Tento krok je v souladu s principem znečišťovatel platí, jelikož původci odpadů by měli znát a hradit skutečnou cenu, která by měla zohledňovat taktéž ekologické (či celospolečenské) náklady.

POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S VYBRANÝMI DRUHY ODPADU

12 Povinnost obce informovat o výsledcích odpadového hospodářství (§ 60)

12.1 Důvod předložení a cíle

12.1.1 Definice problému

Současná legislativa nijak nestanoví povinnost obce informovat obyvatele, jak bylo předchozí rok nakládáno s odpadem, který vznikl na území obce. Občané by měli být informováni, protože současná situace je pro občany nekontrolovatelná. Návrh na zavedení povinnosti obcí informovat o odpadovém hospodářství vychází z požadavků Svazu měst a obcí, které požadují zlepšení transparentnosti. Dostatečná informovanost může určitým způsobem ovlivnit motivovanost občanů v oblasti nakládání s odpady (jejich platby se odvíjí od nákladů obce na nakládání s odpady) a dále díky kontrole ze strany občanů může být vyvíjen tlak na zastupitele obcí, aby nedocházelo k uzavírání nevýhodných smluv, což může vést ke snížení nákladů na nakládání s odpady.

12.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Dle aktuální legislativy není povinností obcí informovat o výsledcích odpadového hospodářství, neexistuje žádná právní úprava v této oblasti.

12.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) obce,
- b) občané,
- c) zájmové organizace (typicky pro ochranu životního prostředí),
- d) účastníci obecního systému nakládání s odpady.

12.1.4 Popis cílového stavu

Hlavním cílem je zvýšit informovanost osob využívajících systém nakládání s komunálními odpady.

12.1.5 Zhodnocení rizika

V případě zachování stávajícího stavu nebudou občané informováni o nákladech na nakládání s odpady. Pravidelné informování vede ke zvyšování povědomí o nakládání s odpady občany, a může mít vliv na zlepšování třídění odpadů v obcích. Při nízkém rozsahu třídění nebo jeho nízké kvalitě nebude Česká republika schopna splnit cíle stanované Evropskou unií k nakládání s komunálním odpadem.

12.2 Návrh variant řešení

12.2.1 Varianta 0

Současný stav, kdy obce nemají povinnost informovat osoby využívající systém nakládání s komunálními odpady (KO) o výsledcích odpadového hospodářství.

12.2.2 Varianta 1

Zavést povinnost, že obce mají povinnost jednou ročně informovat uživatele obecního systému nakládání s komunálním odpadem o výsledcích odpadového hospodářství.

12.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

12.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

V současnosti není v zákoně ukotvena povinnost obce informovat osoby využívající systém nakládání s KO o stavu odpadového hospodářství v obci. Nedostatečná zpětná vazba v podobě výsledků odpadového hospodářství v obci a vyhodnocení slabých a silných stránek v odpadovém hospodářství obce, může vést k nedostatečné motivaci občanů k tomu, aby odkládali odpad na místa k tomu určená a účastnili se třídění odpadů.

Dopady na životní prostředí

V důsledku možné nízké motivace občanů hrozí riziko odkládání odpadů na nevhodná místa a nízká míra třídění.

b) Varianta 1

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Přijetím této varianty by obec byla povinna jednou ročně informovat osoby využívající obecní systém nakládání s odpady o výsledcích odpadového hospodářství. Jelikož již v současnosti mají obce dle § 5 odstavec 4 zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím povinnost zveřejňovat informace způsobem umožňujícím dálkový přístup, obce tak již v současné době provozují internetové stránky, kde poskytují svým občanům informace různého charakteru. Obec je zároveň povinna vyhodnocovat plnění cílů Plánu odpadového hospodářství. Lze tedy předpokládat, že náklady spojené s uveřejněním informací o výsledcích odpadového hospodářství budou minimální. Časová náročnost je odhadována na 8 – 16 hod. ročně na jednu obec (při průměrných hodinových nákladech cca 350 Kč/hod. při 9. platové třídě ve veřejných službách a správě dle NV 341/2017 Sb.). Při celkovém počtu obcí 6 253, jsou náklady celkem 17,5–35 mil. Kč za rok a budou pokryty v rámci aktuálních agend obce bez potřeby navýšení rozpočtů obcí.

Dopady na životní prostředí

Hlavním přínosem je zvýšení informovanosti občanů v oblasti odpadového hospodářství o informace o nákladech obce souvisejících s odpadovým hospodářstvím (***). Tyto informace mohou zvýšit motivaci občanů k třídění, což má za následek pozitivní dopad na životní prostředí a plnění cílů.

Přínosem je také možnost vyšší kontroly občanů nad nakládáním s veřejnými prostředky obce v oblasti odpadového hospodářství.

12.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 33: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				náklady spojené s odstraněním nevhodně odloženého odpadu - riziko (např. černé skládky)	**
		Životní prostředí			
				riziko odkládání odpadu na nevhodná místa; nízká míra třídění, nízká míra informovanosti občanů	**
Varianta 1	povinnost obce informovat o výsledcích odpadového hospodářství	Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		předpokládané snížení nákladů obcí na odstranění nevhodně odloženého odpadu	**	náklady spojené s uveřejňováním informací	17,5–35 mil. Kč/rok (všech 6 253 obcí; 8–16hod na jednu obec)
		Životní prostředí			
		míra třídění, míra informovanosti občanů	****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

12.4 Návrh řešení

12.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nevhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Z výše uvedených údajů vyplývá, že ve výsledku návrh nepředstavuje téměř žádné negativní dopady na obecní rozpočty a naopak představuje transparentnější nakládání s finančními prostředky obcí a určitou osvětu v oblasti odpadového hospodářství obcí, z tohoto důvodu doporučujeme přijmout Variantu 1.

13 Osvobození od vedení odpadové evidence pro původce zapojené do systému komunálního dopadu (§ 62)

13.1 Důvod předložení a cíle

13.1.1 Definice problému

Věcným problémem je administrativní zátěž spojená s evidencí odpadů původci, kteří jsou na základě smlouvy s obcí zapojeni do systému nakládání s komunálním odpadem.

Na základě Ekoauditů je ministerstvo povinno snížit administrativní zátěž původce odpadu, který se zapojí na základě smlouvy s obcí do jejího systému nakládání s komunálním odpadem tím, že mu umožní, aby nevedl průběžnou evidenci pro odpad, se kterým je do tohoto systému zapojen. Tato administrativní zátěž je nadbytečná s ohledem na to, že odpad je již veden v rámci evidence komunálních odpadů obce.

13.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Původce vede evidenci i pro odpad, se kterým je zapojen do obecního systému nakládání s komunálním odpadem.

13.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) podnikatelé (živnostníci, malé podniky),
- b) Ministerstvo životního prostředí (CENIA),
- c) obce.

13.1.4 Popis cílového stavu

Původce odpadu, který se zapojí na základě smlouvy s obcí do jejího systému nakládání s komunálním odpadem, nepovede průběžnou evidenci pro odpad, se kterým je do tohoto systému zapojen.

13.1.5 Zhodnocení rizika

Nepředstavuje významná rizika, protože v případě neprovedení změny budou mít podnikatelské subjekty nadále povinnost vést průběžnou evidenci pro odpady, se kterými se nezapojí do obecního systému nakládání s komunálním odpadem dle zákona. Evidenci odpadu, se kterým se zapojí na základě smlouvy s obcí do jejího systému nakládání s komunálním odpadem, povede nadále pouze obec.

13.2 Návrh variant řešení

13.2.1 Varianta 0

Původce vede evidenci pro veškerý odpad, tj. i pro odpad, se kterým je do obecního systému nakládání s komunálním odpadem zapojen.

13.2.2 Varianta 1

Původce nevede evidenci pro odpad, se kterým je do obecního systému nakládání s komunálním odpadem zapojen (tento odpadový tok bude podchycen v rámci evidence komunálních odpadů obce). Původce vede evidenci pouze pro odpad, se kterým se do obecního systému nezapojil.

13.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

13.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na podnikatelské prostředí

Administrativní zátěž pro živnostníky a malé podnikatele. Tuto zátěž není možné zcela přesně vyčíslit, protože ministerstvo nemá informace o celkovém množství živnostníků a malých podnikatelů zapojených do systémů nakládání s odpady jednotlivých obcí. Předpokládáme však, že se jedná o drobné živnostníky či malé podniky, kde vedení evidence představuje nízkou až střední zátěž (* až ***) ve srovnání s ostatními činnostmi.

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Přínosem je více informací o vyprodukovaných odpadech pro ministerstvo a CENIA, které s danými daty nakládají (POH atd.)

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Přínosem je více informací o vyprodukovaných odpadech těmito subjekty.

b) Varianta 1

Dopady na podnikatelské prostředí

Snížení administrativní zátěže živnostníků a malých podniků. S ohledem na výše uvedené není možné dopad kvantifikovat, předpokládáme nízké až střední snížení administrativní zátěže oproti variantě 0.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

V souvislosti s navrhovanou změnou nedojde ke změně na straně obcí, neboť evidenci odpadů již dnes vedou a v rámci svých hlášení poskytují orgánům státní správy souhrnné informace o odpadech všech subjektů zapojených do obecního systému nakládání s odpady.

Nevýhodnou je, že nebude možné samostatně sledovat odpady od občanů a odpady, které mají původ v činnosti podnikatelů, kteří jsou zapojení do obecního systému nakládání s komunálním odpadem.

13.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 34: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Podnikatelské subjekty			
				AZ spojená s vedením evidence (živnostníci, malé podniky)	* až ***
		Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje); MŽP (CENIA)			
		více informací o vyprodukovaných odpadech na území obce	*		
Varianta 1	zrušení povinnosti vést evidenci v případě zapojení do systému obce	Podnikatelské subjekty			
		AZ spojená s vedením evidence (živnostníci, malé podniky)	* až ***		
		Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje); MŽP (CENIA)			
				ztráta informací o vyprodukovaných odpadech na území obce	*

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

13.4 Návrh řešení

13.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Vláda ukládá členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy nadále přijímat opatření vedoucí ke snížení administrativní zátěže podnikatelů (viz Usnesení vlády č. 238 ze dne 6. dubna 2011). Z tohoto důvodu doporučujeme přijmout Variantu 1, která představuje snížení byrokratické zátěže podnikatelů, aniž by narušila celkovou evidenci odpadů.

14 Nakládání s biologicky rozložitelným odpadem (§ 63)

14.1 Důvod předložení a cíle

14.1.1 Definice problému

Současná legislativa řeší systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce prostřednictvím komunitního kompostování jako prevence vzniku biologicky rozložitelných odpadů. Tento způsob kompostování není definován jako nakládání s odpady a řada povinností není pro tento typ zařízení zákonem o odpadech vyžadována. Dalším problémem je, že neexistuje přehled o množství rostlinných materiálů využitých tímto způsobem a ani informace o množství takto provozovaných zařízení. Z toho vyplývá také velmi malá možnost účinné kontroly takto provozovaných zařízení.

Celkově lze říci, že se jedná o nepřehlednou situaci při nakládání s rostlinnými zbytky v zařízeních, jejichž přesný počet není znám, a jak uvádí ČIŽP, není možné je ani účinným způsobem kontrolovat.

14.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Obec má v současné době jako prevenci vzniku biologicky rozložitelných odpadů dvě možnosti řešení nakládání s biologicky rozložitelnými odpady:

- V odpadovém režimu prostřednictvím zařízení, které je možné provozovat pouze na základě povolení k provozu zařízení a v souladu s jeho provozním řádem. V případě malých zařízení, která zpracovávají biologicky rozložitelný odpad pro jednu zakládku v množství nepřekračujícím 10 tun, a u kterých zároveň roční množství zpracovaného biologicky rozložitelného odpadu nepřesahuje 150 tun, je možné provozovat na základě kladného vyjádření obce s rozšířenou působností.
- nastavit systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce v rámci systému komunitního kompostování, tedy zcela mimo odpadový režim.

14.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Ministerstvo životního prostředí (ministerstvo, MŽP),
- b) Ministerstvo zdravotnictví (MZd),
- c) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP),
- d) obce,
- e) obecní úřad obce s rozšířenou působností (OÚ ORP).

14.1.4 Popis cílového stavu

Cílovým stavem je získat přehled o počtu zařízení komunitních kompostáren v jednotlivých obcích a o množství využitých biologicky rozložitelných materiálů, se kterými je tímto způsobem nakládáno. V současné době není MŽP znám ani reálný stav provozuschopných zařízení. Evidence umožní taktéž kontroly nakládání s těmito odpady ze strany ČIŽP.

Nastavení jednotných minimálních technických podmínek, za kterých lze takovýto způsob nakládání s odpady provozovat.

14.1.5 Zhodnocení rizika

Při zachování dosavadní právní úpravy nedojde k zajištění přehledu nad fungující sítí zařízení všech kompostáren a současně nebude mít Česká republika přehled o množství takto využitých biologicky rozložitelných materiálů rostlinného původu a to včetně nemožnosti vykazání tohoto množství pro účely plnění závazných cílů. Rizikem je taktéž faktická nemožnost tento způsob nakládání s odpady kontrolovat a případně tak zabránit negativním dopadům na životním prostředí.

14.2 Návrh variant řešení

14.2.1 Varianta 0

Zachovat pro obce stávající možnosti nastavení systému sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad prostřednictvím komunitního kompostování mimo evidenční systém odpadů.

14.2.2 Varianta 1

Zavedení nového režimu nakládání s biologicky rozložitelnými odpady v nenáročném režimu obdobném současnému režimu komunitního kompostování, přičemž komunitní kompostárnu bude možné provozovat pouze za splnění jednoznačných technických podmínek definovaných v zákoně a prováděcí vyhlášce a bude zavedena povinnost vedení evidence o množství zpracovaných rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností.

Prováděcím právním předpisem budou stanoveny:

- způsoby biologického zpracování rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností v komunitní kompostárně,
- technické požadavky na provoz zařízení komunitní kompostárny,
- technologické požadavky na úpravu rostlinných zbytků z údržby zeleně, zahrad a domácností v komunitní kompostárně,
- požadavky na obsah provozního deníku.

14.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

14.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Varianta 0 představuje nulové administrativní náklady spojené s evidencí odpadů v předmětném režimu.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Jelikož nejsou nastavena dostatečná pravidla, tak současný stav nepředstavuje náklady pro obce, na jejichž území je provozována komunitní kompostárna.

Dopady na životní prostředí

Pro provozování kompostárny v tomto režimu nejsou nastavena dostatečná pravidla, přičemž tento stav může vést k ohrožení životního prostředí a zdraví například kontaminací povrchových nebo podzemních vod.

Bude ovšem nadále zachována stávající nepřehledná situace při nakládání s rostlinnými zbytky v zařízeních, jejichž přesný počet není znám, a není je možné ani účinným způsobem kontrolovat (ČIŽP).

b) Varianta 1

Dopady na podnikatelské subjekty

Nepředpokládáme negativní dopady. V případě, kdy tuto činnost zajišťují právnické osoby, tak může dojít k mírnému nárůstu administrativní zátěže a tím k případnému navýšení zisku v případech, že právnické osoby tento nárůst promítnou dále.

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navýšení zpracování dat z hlášení o materiály zpracované komunitními kompostárnami, které je v gesci ministerstva, resp. CENIA, bude mít na rozpočet ministerstva zanedbatelné dopady.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

V porovnání se stávající povinností vedení odpadové evidence u ostatních odpadů, jichž je obec původce, dojde k rozšíření vykazovaných informací. Navýšení zátěže s tím spojené (evidence více materiálů a vykazování jejich množství) odhadujeme pouze mírné (*). S ohledem na skutečnost, že stávající předpisy nepožadují evidenci objemu biologicky rozložitelných materiálů zpracovávaných v systému komunitního kompostování, nejsou k dispozici údaje, na základě kterých by bylo možné provést kvantifikaci dopadů.

Dopady na životní prostředí

Nastavení podmínek bude mít jednoznačně pozitivní dopad na ochranu životního prostředí v podobě prevence ohrožení podzemních a povrchových vod, snížení rizika obtěžování zápachem a snížení rizika kontaminace půd (***).

Přesnější vyhodnocení dopadů v případě povinností, které budou stanoveny prováděcím právním předpisem, budou součástí hodnocení dopadů regulace (RIA) k danému návrhu vyhlášky.

14.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 35: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				nemožnost účinné kontroly způsobené neexistující evidencí komunitních kompostáren představuje riziko pro životní prostředí (kontaminace vod,...)	***

		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		žádná administrativní zátěž pro obce v podobě vedení evidencí o komunitních kompostárnách	***		
		Životní prostředí			
				riziko ohrožení ŽP (podzemní, povrchové vody, ovzduší)	
				***	
Varianta 1	nastavení povinností pro komunitní kompostárny	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		zpracování zasláných dat v případě překročení limitů	***		
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				obce - vedení evidence biologicky rozložitelného odpadu	*
				OÚ ORP - vydávání souhlasů obcím pro provozování komunitní kompostárny	*
				obce - žádost o souhlas a provozní řád	**
		Životní prostředí			
		odstranění rizika poškození životního prostředí (podzemní, povrchové vody, ovzduší)	***		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

14.4 Návrh řešení

14.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Navrhujeme přijetí Varianty 1 z důvodů zajištění evidence a přehledu o nakládání s rostlinnými zbytky z údržby zeleně a zahrad a možnosti kontroly a snížení rizik znečištění životního prostředí. Zavedení Varianty 1 je spojeno s malým navýšením administrativní zátěže, v podobě navýšení množství odpadu, pro který je evidence vedena, a vzniku povinnosti ohlásit provoz zařízení.

15 Odpad ze zdravotnictví a veterinární péče (§ –88-90)

15.1 Důvod předložení a cíle

15.1.1 Definice problému

Věcným problémem je nastavení práv a povinností původců odpadu ze zdravotnictví a veterinární péče.

Nynější legislativa nestanovuje žádné konkrétní povinnosti původců odpadu ze zdravotnictví a veterinární péče a postupuje se podle obecné úpravy pro nebezpečné odpady. Specifické nakládání s tímto odpadem je prováděno pouze dle metodického doporučení. Uvedený návrh je námětem Státního zdravotního ústavu, který vyhodnotil, že současný stav není trvale udržitelný a povinnosti je nutné ukotvit i v odpadové legislativě, protože dodržování metodického pokynu není vymahatelné.

15.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Z hlediska zákona o odpadech neexistuje specifický režim nakládání s odpady ze zdravotnictví a veterinární péče. Postupuje se tak dle obecné úpravy pro nebezpečné odpady.

V roce 2016 byla Státním zdravotním ústavem ve spolupráci s MŽP jako projekt TAČR zpracována „*Metodika pro nakládání s odpady ze zdravotnických, veterinárních a jim podobných zařízení*“. Metodika zavádí jednotné postupy pro správnou praxi při nakládání s odpady ze zdravotní a veterinární péče za účelem minimalizace zdravotních a ekologických rizik.

Na základě tohoto doporučení odpadoví hospodáři zdravotnického zařízení vypracovávají dokument o nakládání s odpady formou vnitřní směrnice. Náročnost vypracování je závislá na velikosti zdravotnického zařízení a objemu odpadu, se kterým toto zařízení nakládá.

15.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) původce odpadu (zdravotnická zařízení, zařízení poskytující veterinární péči),
- b) Ministerstvo životního prostředí (MŽP, ministerstvo),
- c) Ministerstvo zdravotnictví (MZd),
- d) obce s rozšířenou působností (ORP).

15.1.4 Popis cílového stavu

Cílem je specifické upravení povinností původce odpadů ze zdravotnických zařízení a veterinární péče a snížit tak riziko dopadu nakládání s tímto odpadem na lidské zdraví a životní prostředí.

15.1.5 Zhodnocení rizika

Tento druh odpadů představuje při nesprávném nakládání výrazná zdravotní rizika. Při nesprávné manipulaci může s tímto odpadem přijít do styku řada osob. Tento druh odpadu vzniká sice ve specializovaných pracovištích, tato pracoviště jsou však navštěvována i veřejností.

15.2 Návrh variant řešení

15.2.1 Varianta 0

Současný stav, kdy v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech, ani v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, nejsou stanoveny žádné konkrétní povinnosti pro původce odpadu ze zdravotnictví a veterinární péče nad rámec nakládání s nebezpečnými odpady a nakládání s nimi je řešeno pouze řadou nezávazných metodických pokynů.

15.2.2 Varianta 1

Zařazení odpadu ze zdravotnictví a veterinární péče mezi druhy odpadu, pro jejichž nakládání je třeba stanovit zvláštní podmínky, kdy původce odpadu a oprávněná osoba jsou povinni zajistit proškolení osob, které s odpady ze zdravotnictví a veterinární péče nakládají a zpracovat pokyny pro nakládání s odpady ze zdravotnictví a veterinární péče.

15.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

15.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní a ostatní veřejné rozpočty

Stávající situace nemá dopady na státní rozpočet a veřejné rozpočty vyjma případného řešení škod na životním prostředí nebo lidském zdraví vzniklých únikem nebo špatným nakládáním s těmito odpady. Tyto dopady nelze kvantifikovat.

Dopady na podnikatelské prostředí

Tato varianta nepřináší žádné nové administrativní povinnosti a tedy ani náklady s nimi spojené.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Bez dopadů.

Dopady na životní prostředí

Vzhledem k tomu, že s odpady ze zdravotnictví a veterinární péče je dle stávající legislativy nakládáno jako s nebezpečnými odpady, dopady na životní prostředí jsou eliminovány podmínkami, jak je s nimi nakládáno. S ohledem na skutečnost, že odpad ze zdravotnictví a veterinární péče je specifický svým místem vzniku, kde je velký pohyb veřejnosti, existuje značné riziko škod na lidském zdraví.

b) Varianta 1

Dopady na státní a ostatní veřejné rozpočty

Nižší případné náklady na sanace ekologických škod v důsledku snížení rizika vzniku škod díky jasně daným pravidlům pro nakládání s předmětným odpadem. Dopad do veřejných rozpočtů se projeví v nákladech zdravotnických zařízení spadajících pod kraje nebo ministerstvo zdravotnictví, které budou potřebné k vypracování pokynů pro nakládání s těmito odpady v zařízení, kde tento odpad vzniká stejně jako v případě podnikatelských subjektů (viz níže).

Dopady na podnikatelské prostředí

Předpokládá se, že vypracování pokynů pro nakládání s odpady ze zdravotnictví a veterinární péče nebude oproti současnému zpracování směrnice zdravotnického zařízení vyžadovat větší administrativní zátěž pracovníků technického oddělení zdravotnických zařízení. Jeho obsah odpovídá náležitostem již zpracovávaného dokumentu o nakládání s odpady. Rozsah pokynů pro nakládání s těmito odpady v zařízení, kde tento odpad vzniká, bude odpovídat rozsahu činnosti v závislosti na množství vznikajícího odpadu a lze předpokládat, že vypracování pokynů pro nakládání bude vyžadovat cca 20–60 hodin. Při hodinových nákladech cca 300 Kč (vycházíme z průměrné hrubé hodinové mzdy v národním hospodářství na jednoho zaměstnance za rok 2018 v sektoru Q Zdravotní a sociální péče – zdroj: ČSÚ) se jedná o částku cca 6–18 tis. Kč na zařízení. Dle ČSÚ je v české republice ke dni 31. 12. 2017 celkem 748 zdravotních zařízení (nemocnice akutní péče, následné péče, léčebny atd.) a dále pak 21 975 ordinací, u kterých však není z dostupných dat zřejmé, kolik jich je zahrnuto v rámci již uvedených 748 zdravotnických zařízení nebo sdružených ordinací, u kterých bude postačovat pouze jedno vypracování pokynů pro nakládání s odpady ze zdravotnictví (zdroj: Statistická ročenka České republiky 2018 – Vybraná zdravotnická zařízení, str. 656). Celkové náklady jsou odhadovány na cca 4,5–13,5 mil. Kč.

Dalšími podnikatelskými subjekty, kterých se daná změna dotkne, jsou veterinární ordinace, kterých je v České republice celkem 3 550 dle Komory veterinárních lékařů. V případě stejné časové náročnosti se náklady budou pohybovat v rozmezí 6–18 tis. Kč, tj. při daném počtu celkem cca 21–64 mil. Kč.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Mírné zvýšení administrativní zátěže spojené s kontrolou pokynů pro nakládání s odpady.

Dopady na životní prostředí

Návrh zmírňuje rizika při nakládání s odpadem ze zdravotnictví a veterinární péče. Závazná regulace pro nakládání s odpady stanoví jednoznačné a vymahatelné postupy pro zacházení s tímto druhem odpadu v zařízení, ve kterém vzniká. Nesprávná manipulace s tímto odpadem přináší značná rizika jak pro životní prostředí, tak zejména pro lidské zdraví.

15.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 36: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				riziko finančních nákladů v případě špatného nakládání	****
		Podnikatelské prostředí			
				Administrativní zátěž	** až ***
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		Bez dopadů.			
		Životní prostředí			
		riziko ohrožení lidského zdraví	***		
Varianta 1	povinnost vytvářet manipulační řád	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		snížení rizika finančních nákladů v případě špatného nakládání	****		
		Podnikatelské prostředí			
		právní jistota	***	vypracování manipulačního řádu	6–18 tis. Kč na zdravotnické zařízení
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
				mírné navýšení AZ spojené s kontrolou manipulačního řádu	*
		Životní prostředí			
		snížení rizika ohrožení lidského zdraví	***		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

15.4 Návrh řešení

15.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Doporučujeme přijmout Variantu 1, která představuje vyšší ochranu životního prostředí a zdraví lidí, protože většina subjektů již dané povinnosti plní a tak se většině subjektům náklady již nezvýší.

EVIDENCE A OHLAŠOVÁNÍ ODPADU A ZAŘÍZENÍ A OHLAŠOVÁNÍ OBCHODNOVÁNÍ S ODPADY A ZPROSTŘEDKOVÁNÍ NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

16 Navýšení limitu pro ohlašování odpadu do evidencí (§ 95)

16.1 Důvod předložení a cíle

16.1.1 Definice problému

Podávat hlášení o produkci a nakládání s odpady jsou v současnosti povinni původci odpadů, kteří překročí nynější ohlašovací práh (roční limit) 100 kg nebezpečných odpadů (NO) nebo s více než 100 t ostatních odpadů. Často se jedná o drobné živnostníky a malé podnikatele (truhláře, lékaře, zemědělce), kteří jsou tímto vystaveni nadměrné administrativní zátěži spojené s ohlašováním prostřednictvím ISPOP. Z důvodu snížení jejich administrativní zátěže je žádoucí navýšení ohlašovacích limitů. Jako optimální přístup bylo vyhodnoceno navýšení ohlašovacího limitů právě u nebezpečných odpadů.

16.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Původce ohlašuje produkci odpadů a nakládání s nimi při překročení současného zákonného limitu, tj. pokud vyprodukoval nebo nakládal v uplynulém kalendářním roce s více než 100 kg nebezpečných odpadů nebo s více než 100 t ostatních odpadů.

16.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) podnikatelé (živnostníci, malé podniky),
- b) Ministerstvo životního prostředí (CENIA).

16.1.4 Popis cílového stavu

Cílovým stavem je takové nastavení povinnosti hlášení odpadu do evidence, které na jednu stranu zajišťuje dostatečnou evidenci odpadů, a zároveň nepředstavuje neúměrnou administrativní zátěž dotčených subjektů.

16.1.5 Zhodnocení rizika

Současná právní úprava představuje nadbytečnou administrativní zátěž, která může snižovat konkurenceschopnost drobných živnostníků.

16.2 Návrh variant řešení

16.2.1 Varianta 0

Původce ohlašuje produkci odpadů a nakládání s nimi, když vyprodukoval nebo nakládal v uplynulém kalendářním roce s více než 100 kg nebezpečných odpadů nebo s více než 100 t ostatních odpadů.

16.2.2 Varianta 1

Původce ohlašuje produkci odpadů a nakládání s nimi, pokud vyprodukoval nebo nakládal v uplynulém kalendářním roce s více než 600 kg nebezpečných odpadů nebo s více než 100 t ostatních odpadů.

16.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

16.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopad na podnikatelské prostředí

Současný stav představuje administrativní zátěž pro cca 9 900 podnikatelských subjektů, které překročí limit 100 kg NO ročně, ale nevyprodukují nebo nenakládají s více jak 600 kg NO ročně. Celkové administrativní zatížení těchto cca 9 900 subjektů je odhadováno na přibližně 15,2 mil. Kč (viz kalkulace Tabulka 37) prostřednictvím ISPOP.

Tabulka 37: Roční náklady spojené s podáním ročního hlášení a spojené s registrací a seznámením s danými procesy

celkový počet subjektů s produkcí NO 100–600 kg a ostatních odpadů do 100 t, (v současné době podávají hlášení)	9 900
počet subjektů, které se musí nově nebo po dlouhé době seznámit s danými procesy - cca 1/4	2 475
časová náročnost spojená s vyplněním a odesláním hlášení (hod./rok)	3
časová náročnost (seznámení s procesem, autorizace a přihlášení do ISPOP) (hod.)	8
Celkové roční náklady podnikatelských subjektů (Kč/rok)	15 246 000

Dopady na životní prostředí

Přínosem této varianty je, že orgány státní správy mají poměrně detailní znalost o původcích a produkci nebezpečných odpadů. To přináší výhody při vyhodnocování a plánování strategických dokumentů v oblasti odpadového hospodářství. Rovněž je tato varianta příznivá z hlediska ochrany životního prostředí, jelikož usnadňuje kontrolní činnost.

b) Varianta 1

Dopady na státní a veřejné rozpočty

Rezortní náklady na zpracování dat jsou předpokládány prakticky ve stejné výši, jelikož mnohé činnosti zpracování dat nejsou významně závislé na počtu ohlašovatelů.

Dopady na podnikatelské prostředí

Jednoznačným přínosem této varianty je snížení administrativní zátěže původců odpadů (živnostníků a malých podnikatelů), kteří v současné době produkují 100–600 kg NO a méně než 100 t ostatních odpadů a tím dojde i ke snížení nákladů. Úspora na straně živnostníků a malých podnikatelů by mohla dosáhnout až cca 15,2 mil. Kč.

Dopady na životní prostředí

Přestože orgány státní správy nebudou mít informace o velké části malých producentů nebezpečných odpadů a dojde tak ke snížení počtu kontrol původců nebezpečných odpadů, nepřináší tato varianta žádná výraznější rizika pro životní prostředí. Potenciální ohrožení životního prostředí by měla omezovat povinnost elektronického ohlašování přepravy nebezpečných odpadů. Tento systém umožňuje dostatečnou kontrolu pohybu nebezpečných odpadů na území České republiky a bude obsahovat i informace o původcích odpadů.

V důsledku navýšení ohlašovacího limitu nebude povinnosti podání hlášení podléhat cca 9 900 ohlašovatelů, jejichž produkce je v souhrnu cca 2 000 t nebezpečných odpadů ročně, které nebudou ohlášeny do systému. Toto neohlášené množství představuje pouze cca 0,1 % z celkové produkce nebezpečných odpadů. Vykazovaná celková produkce nebezpečných odpadů nebude navýšením ohlašovacího limitu nijak ovlivněna ani zkreslena, protože neohlášené množství odpadů bude dopočteno na základě ohlášeného nakládání s odpady.

Přestože orgány státní správy nebudou mít informace o velké části malých producentů nebezpečných odpadů, nepřináší tato varianta žádná výraznější rizika z hlediska kontroly jednotlivých původců odpadů a ochrany životního prostředí.

16.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 38: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav - limit pro ohlašování 100 kg NO nebo 100 t ostatních odpadů	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		Bez dopadů.			
		Podnikatelské subjekty			
				roční náklady spojené s podáním hlášení	15,2 mil. Kč/rok (za všechny subjekty)
		Životní prostředí			
		informace o toku cca 0,1 % NO	*		
Varianta 1	limit pro ohlašování 600 kg NO nebo 100 t ostatních odpadů	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		snížení zátěže v důsledku úbytku ohlašovatelů (CENIA)	*	zvýšení zátěže s dopočítáním evidence (CENIA)	*
		Podnikatelské subjekty			
		snížení ročních nákladů spojené s podáním hlášení	15,2 mil. Kč/rok (za všechny subjekty)		

		Životní prostředí		
			částečná ztráta informací o cca 0,1 % NO	*

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

16.4 Návrh řešení

16.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 1
2. Varianta 0

Vláda ukládá členům vlády a vedoucím ostatních ústředních orgánů státní správy nadále přijímat opatření vedoucí ke snížení administrativní zátěže podnikatelů (viz Usnesení vlády č. 238 ze dne 6. dubna 2011). Z tohoto důvodu doporučujeme přijmout Variantu 1, protože představuje snížení byrokratické zátěže podnikatelů, ale nijak výrazně neohrožuje životní prostředí.

EKONOMICKÉ NÁSTROJE – POPLATKY

17 Poplatek za ukládání odpadu na skládku

17.1 Důvod předložení a cíle

17.1.1 Definice problému

Věcným problémem je skládkování odpadu, jakožto nežádoucího způsobu nakládání s odpady (skládkování je na nejnižší úrovni hierarchie způsobů nakládání s odpady).

Poplatek za ukládání odpadů na skládky je spolu se zákazem ukládání využitelného a recyklovatelného odpadu na skládky od roku 2030 hlavním funkčním nástrojem k omezení skládkování odpadů. Poplatek za skládkování odpadu je v ČR nastaven v podprůměrné výši ve srovnání s ostatními členskými státy EU (viz kapitola 1.6.1 Poplatek za skládkování odpadů). Sazba 500 Kč/t navíc nebyla změněna od roku 2009 a při zohlednění inflace tak v roce 2017 reálně představuje výši 445 Kč/t.

Stávající systém nemotivuje původce odpadů k využívání jiných způsobů nakládání s odpady v dostatečné míře tak, aby Česká republika plnila svoje závazky vůči Evropské unii:

- odklon biologicky rozložitelných odpadů od skládkování; Česká republika v současné době neplní,
- splnění cíle pro recyklaci komunálních odpadů podle novelizované směrnice o odpadech (55 % v roce 2025, 60 % v roce 2030 a 65 % v roce 2035) a
- cíle maximálního podílu komunálních odpadů ukládaných na skládku v roce 2035 ve výši 10 % podle novelizované směrnice o skládkách.

Na druhou stranu poplatek za ukládání nebezpečného odpadu je nastaven velmi vysoko (6200 Kč/t) a to tak, že je jeden z nejvyšších v celé Evropské unii. Tato výše vede jak na straně původců nebezpečných odpadů, tak na straně provozovatelů skládek ke snaze zbavit se tohoto odpadu nelegálním způsobem. Původci odpadu mají vysokou motivaci uchovávat tento odpad v nežádoucích podmínkách namísto jeho řádné likvidace, případně se jej zbavovat skrze černé skládky, čímž ohrožují životní prostředí. Kromě zcela nelegálního nakládání provozovatelé skládek často obcházejí povinnost tento poplatek vybírat tím, že vykazují nebezpečný odpad jako technologický materiál na technické zajištění skládky (TZS), včetně nebezpečných odpadů, které k tomu nejsou vhodné. Není pak zřejmé, zda prováděli technické zabezpečení nevhodnými odpady nebo pouze vhodné ostatní odpady zpoplatnili a provedli jimi kvalitní technické zabezpečení a nevhodné nebezpečné odpady pouze vykázali jako použité na TZS. K celkovému množství nebezpečných odpadů použitých jako TZS viz v tabulkách níže. Celkově současné nastavení vede k vyhýbání se výběru tohoto poplatku a jeho faktickému kontraproduktivnímu dopadu.

Přehled celkového množství odpadů v členění na ostatní a nebezpečné odpady za období 2009-2016 uvádí Tabulka 39. Uvedené hodnoty jsou včetně množství TZS.

Tabulka 39: Souhrnné množství všech odpadů ukládaných na skládky v letech 2009–2017

Rok	Skládkování všechny odpady (t)	TZS všechny odpady (t)	Celkem uloženo na skládky (t)	Podíl TZS (%)
2009	4 670 251	918 574	5 588 825	16,4
2010	4 250 771	1 141 105	5 391 876	21,2
2011	3 849 419	1 266 241	5 115 660	24,8
2012	3 780 028	1 124 971	4 904 999	22,9
2013	3 450 964	1 095 318	4 546 282	24,1
2014	3 287 100	1 219 138	4 506 238	27,1
2015	3 200 590	727 284	3 927 874	18,5
2016	3 236 892	733 577	3 970 469	18,5
2017	3 391 753	763 810	4 155 563	18,4

ISOH, MŽP (2018)

Tabulka 40: Souhrnné množství ostatních odpadů ukládaných na skládky v letech 2009–2017

Rok	Skládkování ostatní odpady (t)	TZS ostatní odpady (t)	Celkem uloženo na skládky (t)	Podíl TZS (%)
2009	4 628 740	795 891	5 424 631	14,7
2010	4 201 833	1 034 029	5 235 862	19,7
2011	3 803 624	1 140 641	4 944 264	23,1
2012	3 745 849	1 021 387	4 767 237	21,4
2013	3 415 382	992 915	4 408 297	22,5
2014	3 251 340	1 115 426	4 366 766	25,5
2015	3 165 673	673 608	3 839 281	17,5
2016	3 202 209	686 899	3 889 109	17,7
2017	3 355 100	710 913	4 066 012	17,5

ISOH, MŽP (2018)

Tabulka 41: Souhrnné množství NO ukládaných na skládky v letech 2009–2017

Rok	Skládkování nebezpečné odpady (t)	TZS nebezpečné odpady (t)	Celkem uloženo na skládky (t)	Podíl TZS (%)
2009	41 511	122 683	164 194	74,7
2010	48 938	107 076	156 014	68,6
2011	45 796	125 600	171 396	73,3
2012	34 178	103 584	137 762	75,2
2013	35 582	102 403	137 985	74,2
2014	35 760	103 711	139 472	74,4
2015	34 917	53 677	88 593	60,6
2016	34 683	46 677	81 360	57,4
2017	36 653	52 898	89 551	59,1

Pojem komunálního odpadu

Komunálním odpadem se obecně rozumí směsný a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek, a dále směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností.

Obec zajišťuje sběr a svoz odpadu z obce, tzn. směsného komunálního odpadu a vyříděného odpadu v rámci systému obce od občanů a podnikatelů zapojených do systému obce (typicky živnostníků). Ostatní podnikatelé si zajišťují samostatně sběr a svoz odpadu mimo systém obce. Mimo systém obce se dále nacházejí sběrné odpady, které mohou přijímat odpad jak od občanů, tak od podnikatelů. Rozlišení na systém sběru a svozu odpadu z obce (systému obce) a systému mimo systém obce je zásadní pro pochopení, za který odpad nesou zejm. obce náklady.

17.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

V současné době upravuje poplatek za ukládání odpadů na skládce § 46 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů (dále jen zákon o odpadech).

Předmět poplatku

Poplatek se platí za ukládání ostatních a nebezpečných odpadů. Poplatky se neplatí za ukládání odpadů jako TZS v souladu se schváleným projektem a provozním řádem skládky. Technologickým materiálem není odpad, který je ukládán nad rámec projektu určujícího nezbytné množství. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky. Celkové množství odpadů uložených na skládku jako materiál pro technické zabezpečení skládky, za které se poplatek neplatí, může dosahovat maximální výše 20 % celkové hmotnosti odpadů uložených na skládku v daném kalendářním roce.

Vymezení subjektů

Poplatníkem je původce odpadů - právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, a/nebo provádí úpravu odpadů, a dále obec od okamžiku, kdy nepodnikající fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu určeném. Původce odpadu platí provozovateli skládky poplatek jednorázově při uložení odpadů na skládku, v praxi je však sběr a svoz odpadků zajišťován svozovými společnostmi, které náklady na poplatek zahrnují do cenotvorby za své služby - obce a podnikatelé tak poplatek ve skutečnosti platí zprostředkovaně skrze svozové společnosti.

Provozovatel skládky vybírá poplatky od původců odpadů a má povinnost odvést je jejich příjemců.

Příjemci poplatku - poplatek je v rozsahu stanoveném zákonem o odpadech příjmem obce, na jejímž katastrálním území je skládka umístěna (základní složka), a SFŽP ČR (riziková složka).

Kontrolu placení poplatků u provozovatele skládky provádí obec a krajský úřad, na jejichž katastrálním území leží skládka. Pokud provozovatel skládky neodvedl příjemcům poplatky, ukládá mu povinnost krajský úřad.

Poplatky vymáhá správce daně (celní správa).

Sazba poplatku

Poplatek za ukládání odpadů na skládky se skládá ze dvou složek. Základní složka poplatku se platí za uložení komunálního, ostatního i nebezpečného odpadu, za uložení nebezpečného odpadu se dále platí riziková složka. Pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírá se od této obce základní složka poplatku.

Přehled sazeb základních a rizikových poplatků za ukládání odpadů na skládku můžeme vidět v následujících tabulkách podle přílohy č. 6 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech.

Tabulka 42: Sazby základního poplatku za ukládání odpadů v Kč/t

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2007	2007 až 2008	2009 a následující léta
Nebezpečný	1 100	1 200	1 400	1 700
Komunální a ostatní	200	300	400	500

Zdroj: Příloha č. 6 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech

Tabulka 43: Sazby rizikového poplatku za ukládání odpadů v Kč/t

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2007	2007 až 2008	2009 a následující léta
Nebezpečný	2 000	2 500	3 300	4 500

Zdroj: Příloha č. 6 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech

Poplatkové období

Původce odpadu platí provozovateli skládky poplatek jednorázově při uložení odpadů na skládku. Pokud původce nezaplatil poplatek ve stanovené výši, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím na návrh příjemce poplatku.

17.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) provozovatelé skládek,
- b) obce,
- c) kraje,
- d) původci odpadu (resp. subjekty přivážející odpad na skládku),
- e) Státní fond životního prostředí ČR (SFŽP ČR),
- f) Celní správa,
- g) MŽP (jakožto druhoinstanční orgán),
- h) Cenia (jakožto správce ISPOP).

17.1.4 Popis cílového stavu

Cílovým stavem je snížení ukládaného objemu odpadů na skládky a splnění cílů stanovených Evropskou unií v oblasti nakládání s odpady. Zejména se jedná o:

- Omezení skládkování dle evropské legislativy:
  - V roce 2020 uložení na skládku pouze 35 % biologicky rozložitelných komunálních odpadů oproti celkovému množství vyprodukovanému v roce 1995.
  - Členské státy usilují o zajištění toho, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci nebo jinému využití, zejména komunální odpad, s výjimkou odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES.
  - Cíl pro skládkování komunálních odpadů – 10 % z produkce komunálních odpadů v roce 2035.
- Cíle podílu recyklace komunálních odpadů:
  - 50% podíl recyklace komunálních odpadů v roce 2020 (pouze papír plasty, sklo a kovy);
  - 55% podíl recyklace komunálních odpadů v roce 2025;
  - 60% podíl recyklace komunálních odpadů v roce 2030;
  - 65% podíl recyklace komunálních odpadů v roce 2035.

Nástrojem k dosažení uvedených cílů je navýšení poplatků za ukládání odpadů.

K navýšení poplatku by mělo dojít pouze u odpadů, které je možné, a s ohledem na cíle stanovené evropskou legislativou a ochranu životního prostředí, nezbytné odklonit od skládkování a pro které existuje jiné využití. Poplatek by měl být proto navýšen u recyklovatelných a využitelných odpadů, pro které bude v budoucnu rovněž zaveden úplný zákaz jejich skládkování.

Bez změny přístupu k ukládání odpadů na skládku není možné splnit cíle podle novelizovaných evropských právních předpisů.

17.1.5 Zhodnocení rizika

Bez změny přístupu k ukládání odpadů na skládku není možné splnit cíle podle novelizovaných evropských právních předpisů.

- Omezení skládkování dle evropské legislativy.
- Cíle recyklace komunálního odpadu - Česká republika není ohrožena nesplněním cíle 50% podílu recyklace komunálních odpadů v roce 2020, protože tento cíl je možné vypočítat pouze jako podíl recyklace papíru, plastů, skla a kovů obsažených v komunálních odpadech - recyklace se v tomto ohledu v roce 2017 nachází na hranicích cílových hodnot (viz kapitola 1.2). Co se týče celkové recyklace komunálních odpadů (cíle v letech 2025, 2030 a 2035) v roce 2016 i 2017 dosáhla Česká republika výše 38 %. Nedošlo tedy k žádnému nárůstu recyklace, přičemž do roku 2025 se musí zvýšit. Opatření pro dosažení těchto cílů je nezbytné přenést do povinností původců odpadů a zároveň je podpořit ekonomickými nástroji, a nastavením zákazu skládkování pro recyklovatelné a biologicky rozložitelné odpady. Např. biologicky rozložitelné odpady vhodné ke kompostování (recyklaci) dosahují až 40 % ze směsného komunálního odpadu.
- V roce 2020 uložení na skládku pouze 35 % biologicky rozložitelných komunálních odpadů oproti celkovému množství vyprodukovanému v roce 1995. Pro splnění tohoto cíle je nezbytné výrazně snížit skládkování směsného komunálního odpadu, který až ze 40 % obsahuje biologicky rozložitelnou složku. MŽP předpokládá, že Česká republika v roce 2020 tento cíl nesplní a navrhovaná právní úprava by měla přispět k jeho splnění alespoň v následujících letech.
- Cíle pro skládkování v letech 2030 a 2035 – cíl pro rok 2030 uvádí, že členské státy zamezí ukládání využitelných odpadů na skládky a cíl roku 2035 prakticky znemožňuje uložení jakéhokoliv komunálního odpadu na skládku s výjimkou velmi malého množství nejvýše do 10 %. To znamená, že jakýkoliv odpad, který bude možné dostat do jiného způsobu zpracování, se do něj bude muset dostat. Do roku 2030 tak bude nutné zamezit vstupu využitelných a recyklovatelných odpadů na skládky. A i v dalších letech bude muset docházet k dalšímu útlumu ukládání komunálních odpadů na skládky, aby byly cíle splněny.

Další riziko představuje vysoké zpoplatnění nebezpečných odpadů. Vzhledem k výši tohoto poplatku dochází k situacím, kdy je nebezpečný odpad vykázán jako TZS, který není při uložení na skládku zatížen žádným poplatkem. V některých případech se jedná i odpad, který by měl být odstraněn nákladově náročnějším spalováním. Odhaduje se, že až 80 % nebezpečných odpadů končí na skládkách jako TZS.

17.2 Návrh variant řešení

17.2.1 Varianta 0

Varianta 0 představuje ponechání současného stavu, tj. ponechání sazeb základního a rizikového poplatku za ukládání odpadů ve stávající výši a zachování dělení výnosu z poplatků za uložení odpadu mezi SFŽP ČR a obec, na jejímž katastrálním území je skládka umístěna.

17.2.2 Varianta 1

Tato varianta představuje proti stávajícímu stavu následující základní změny:

- Zavedení 4 poplatkových skupin s rozdílnými sazbami pro využitelný odpad, nebezpečný odpad s výjimkou azbestu, vybraný technologicky odpad a zbytkový (ostatní) odpad.
- Změna poplatkového období na kalendářní čtvrtletí a konstrukčních částí poplatku.
- Změna v rozdělení výnosu z poplatků mezi obce, na jejichž katastrálním území se skládka nachází a SFŽP.

Předmět poplatku

Předmětem poplatku za ukládání odpadů na skládku je uložení následujících odpadů na skládku v rámci první fáze jejího provozu:

- a) využitelných odpadů (jedná se o odpady, které bude od roku 2030 zakázáno skládkovat),
- b) nebezpečných odpadů s výjimkou azbestu,
- c) některých technologických odpadů vymezených prováděcím právním předpisem
- d) a odpadů neuvedených pod písmeny a) až c) a azbestu.

Základ poplatku

Základem poplatku se rozumí množství uvedeného druhu odpadu uloženého na skládku v tunách.

Sazba poplatku

Sazba poplatku pro jednotlivé výše uvedené druhy odpadu pro tuto variantu je uvedena v následující tabulce:

Tabulka 44: Sazba dílčích poplatků za uložení odpadu na skládku v Kč/t

Poplatková skupina	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 +
Využitelný odpad	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850
Zbytkový odpad	500	500	500	500	500	600	600	700	700	800
Nebezpečný odpad	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000	2 000
Vybraný technologický odpad	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45

Zdroj: MŽP

Výpočet poplatku

Poplatek za ukládání odpadů na skládku se vypočte jako součet dílčích poplatků.

Dílčí poplatek se vypočte jako součin dílčího základu poplatku a sazby pro tento dílčí základ poplatku.

Poplatník, plátce, poplatkové přiznání a hlášení

V rámci mezirezortního připomínkového řízení byla varianta upravena: poplatníkem a zároveň plátcem bude každý, kdo přiveze odpad na skládku, za určitých podmínek pak obec a provozovatel skládky.

Poplatkové přiznání se podává pouze skrze systém ISPOP a může jej za poplatníka podat provozovatel skládky. Pokud k tomu dojde, musí provozovatel skládky v přiznání vyčíslit poplatek každého jednotlivého poplatníka. Pokud za poplatníka provozovatel skládky poplatek nepodá, musí ho podat poplatník sám, provozovatel skládky musí SFŽP jakožto správci oznámit ke každému takovému poplatníkovi údaje potřebné pro vyměření poplatku, a to prostřednictvím ISPOP. Pokud poplatník přiznání sám nepodá, přistoupí se k institutu samovyměření.

Zároveň provozovatel skládky podá provozovatel skládky SFŽP poplatkové hlášení pro kontrolu přiznání od poplatníka.

Poplatkové období

Poplatkovým obdobím je kalendářní čtvrtletí.

Rozpočtové určení poplatků

Výnos z poplatku za ukládání odpadů na skládku je příjmem Státního fondu životního prostředí a obce, na jejímž území se skládka nachází. Dělení části výnosu poplatku odpovídající jednotlivým dílčím poplatkům je stanoveno v následující tabulce.

Tabulka 45: Dělení výnosu dílčích poplatků za uložení odpadu na skládku v % mezi a obec SFŽP ČR

obec / SFŽP ČR	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
využitelný odpad	60/40	50/50	45/55	36/64	28/72	26/74	24/76	22/78	20/80	20/80
zbytkový odpad	80/20	75/35	75/35	75/35	75/35	60/40	60/40	50/50	50/50	40/60
nebezpečný odpad	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50	50/50
vybraný technolog. odpad	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0	100/0

Zdroj: MŽP

Pokud se skládka nachází na území více obcí, část výnosu z poplatku za ukládání odpadů na skládku se mezi ně dělí podle celkové projektované kapacity skládky nacházející se na území jednotlivých obcí po odečtení zaplněné celkové projektované kapacity skládky ke dni posledního rozšíření skládky nacházející se na území těchto obcí.

Správa, výběr a vymáhání poplatku

Správu a výběr poplatku za ukládání odpadů na skládku vykonává SFŽP ČR. SFŽP ČR vydá platební výměr do 30 dnů ode dne podání poplatkového přiznání.

Vymáhání nezaplacených poplatků vykonává celní úřad příslušný podle místa skládky odpadu.

Záznamní povinnost provozovatele skládky Provozovatel skládky vede pro účely kontroly poplatku evidenci, jež obsahuje

- údaje o hmotnosti odpadů podle jednotlivých poplatkových skupin uložených na skládku v poplatkovém období,
- údaje o množství odpadů a neodpadních materiálů uložených jako technologický materiál pro zabezpečení skládky,
- další údaje nezbytné pro plnění poplatkové povinnosti.

Údaje, na které se vztahuje evidenční povinnost, uchovává provozovatel skládky po dobu 10 let od uplynutí poplatkového období.

17.2.3 Varianta 2

Varianta 2 představuje kromě změn navržených ve variantě 1 ještě zavedení možnosti platby nižšího poplatku pro obce, pokud dosáhnou stanovených cílů pro podíl odděleně soustředovaných recyklovatelných komunálních odpadů, na celkovém komunálním odpadu od občanů obce. Výpočet zahrnuje také odpady od občanů vybraných v systémech mimo systém obce, jelikož by jinak obce s těmito systémy (např. sběrný odpad) byly znevýhodněny (jejich občané fakticky třídí, nicméně tento odpad není v systému sběru a svozu odpadu obce). Obce budou mít možnost promítnout snížení nákladů za skládkování díky třídící slevě do plateb za nakládání s odpady občanům (poplatky za komunální odpad). To by mělo zvýšit motivaci obcí, zajistit občanům vhodné podmínky k třídění. Vyšší třídění odpadu by mělo vést ke zvýšení podílu recyklace a plnění cílů stanovených evropskou legislativou. Možnost uplatnění nižších sazeb vznikne poprvé v roce 2021.

Konstrukce uplatnění slevy je následující: odpad produkovaný obcí v průběhu kalendářního roku, který by měl být zařazen do dílčího základu za využitelný odpad, bude zařazen do dílčího základu pro zbytkový odpad, pokud obec v kalendářním roce 2 roky zpětně dosáhla stanoveného cíle pro třídění.

Tabulka 46: Cíle pro podíl odděleně soustředovaných recyklovatelných komunálních odpadů z celkového množství komunálního odpadu

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
podíl odděleně soustředovaných recyklovatelných komunálních odpadů (%)	35	45	55	60	65	70	70	70	75

Možnost uplatnění slevy není stanovena pro ostatní původce odpadu, na které by, s ohledem na objem produkce odpadu menším než 0,3 tuny za rok, byl dopad velmi nízký (v letech 2021-2029 by činil rozdíl mezi náklady na poplatek se slevou a bez slevy na 0,3 tuny 90 - 345 Kč/rok). Naproti tomu by těmito subjektům, které v současné době jsou nebo dle nového ohlašovacího limitu budou pod ohlašovací hranicí, vznikla ohlašovací povinnost, která s sebou nese nárůst administrativní zátěže.

17.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

17.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Komunální odpad

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Komunální odpady obsahují minimální množství nebezpečného odpadu, který je navíc z většiny spalován. Výnos z ukládání komunálního odpadu na skládku je tedy v současném stavu pro SFŽP ČR nulový.

Dopady na podnikatelské subjekty

Podnikatelské subjekty, provozovatelé skládek, kteří odvádí poplatky za uložení odpadu příjemcům, vedou evidenci odpadů uložených na skládku. Varianta 0 nemá na administrativní zátěž provozovatelů skládek žádný dopad.

Podnikatelské subjekty, původci odpadů (ve smyslu zákona o odpadech), kteří produkují odpad podobný komunálnímu odpadu, jsou při ukládání odpadu na skládku povinni platit poplatek. Vzhledem k tomu, že varianta 0 nepředstavuje proti stávajícímu stavu změnu, je dopad této varianty na podnikatele nulový.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Obce, na jejichž katastrálním území leží skládka (v současné době cca 200 obcí), neplatí poplatek při ukládání odpadů na skládku, ale naproti tomu jsou příjemcem poplatků základní složky poplatku za ukládání odpadu. Výše příjmu obcí z poplatků se v roce 2017 pohyboval od marginálních částek po téměř 56 mil. Kč na obec, střední hodnota příjmu je 4 mil. Kč, průměr pak téměř 8 mil. Kč. Vývoj celkových výnosů z těchto poplatků ukazuje Tabulka 47.

Tabulka 47: Výnosy z poplatků za uložení odpadu vybrané obcemi, 2009—2017 v mil. Kč

2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
1 853	1 834	1 659	1 522	1 428	1 407	1 433	1 457	1 509

Zdroj: MF

Obce, které na svém katastrálním území skládku nemají, jsou plátcí poplatků za ukládání odpadů na skládku. Tyto poplatky jsou součástí výdajů obcí na nakládání s komunálním odpadem a tvoří cca 10 % celkových nákladů na svoz a sběr komunálního odpadu. Samotný svoz a sběr pak tvoří největší část (cca 90 %) celkových výdajů obcí na odpadové hospodářství.¹¹ Obce mají ze zákona povinnost zajistit sběr a svoz komunálního odpadu od občanů obce. Pro pokrytí těchto nákladů mohou obce zavést několik režimů zpoplatnění komunálního odpadu, nejvyužívanějšími je poplatek dle zákona o místních poplatcích a poplatek za komunální odpad dle zákona o odpadech. Obce však typicky nestanoví poplatek ve výši celkových nákladů na sběr a svoz komunálních odpadů, a část hradí z celkového rozpočtu (jiných zdrojů). Obecně se v roce 2017 pohybovalo pokrytí celkových výdajů na sběr a svoz komunálních odpadů v rámci systému obce od 50 % po 80 % nákladů viz grafy 17 až 20. Grafy 21 a 22 zobrazují celkové náklady na 1 tunu komunálního odpadu v rámci systému obce v krajském členění a členění dle velikosti obce. Tyto náklady jsou cca trojnásobné, než samotný sběr a svoz (sběr a svoz komunálních odpadů je v těchto celkových nákladech zahrnut).

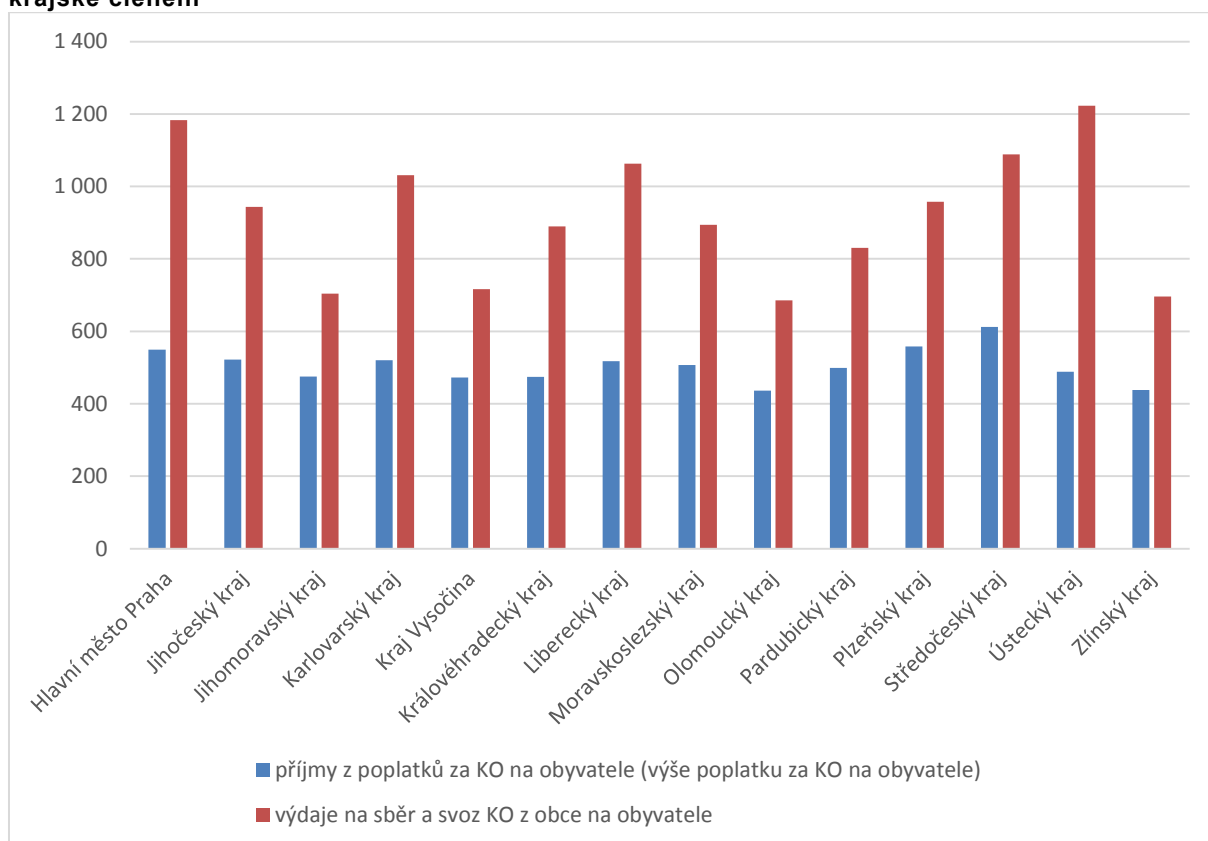
Varianta 0 nemá proti stávajícímu stavu na obce žádné dopady

---

¹¹ Data vychází z roku 2017 z informačního systému MF, monitoru veřejných rozpočtů.

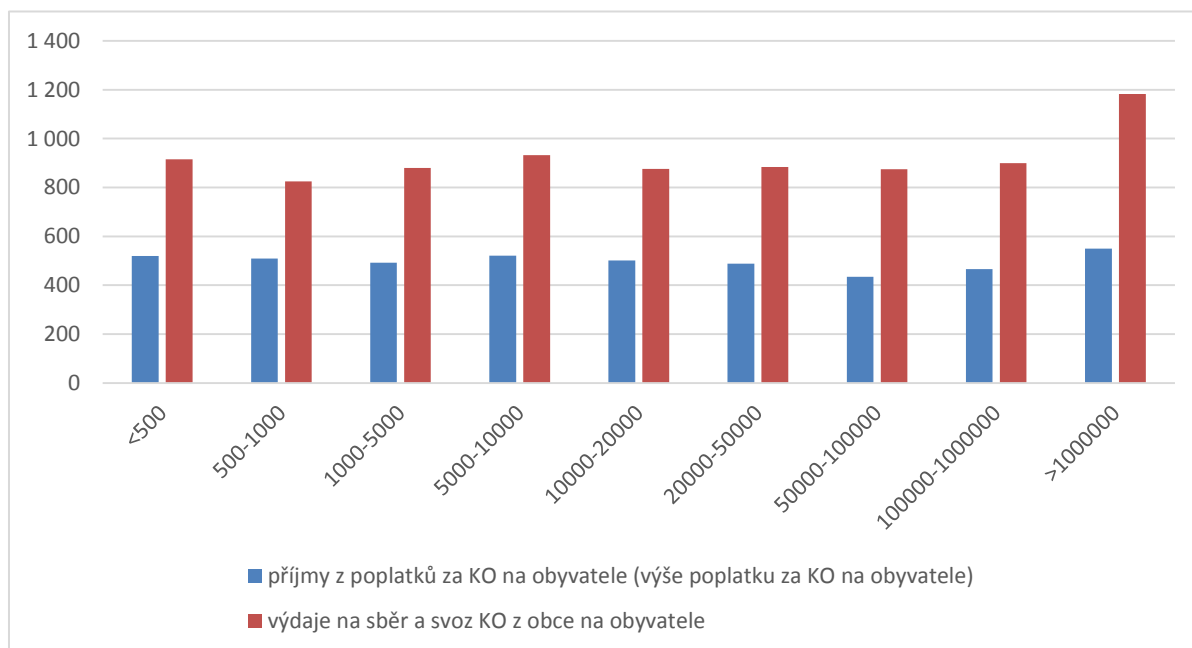

Graf 17: Náklady v Kč za rok na sběr a svoz KO z obce a příjmy z poplatků na obyvatele 2017 - krajské členění

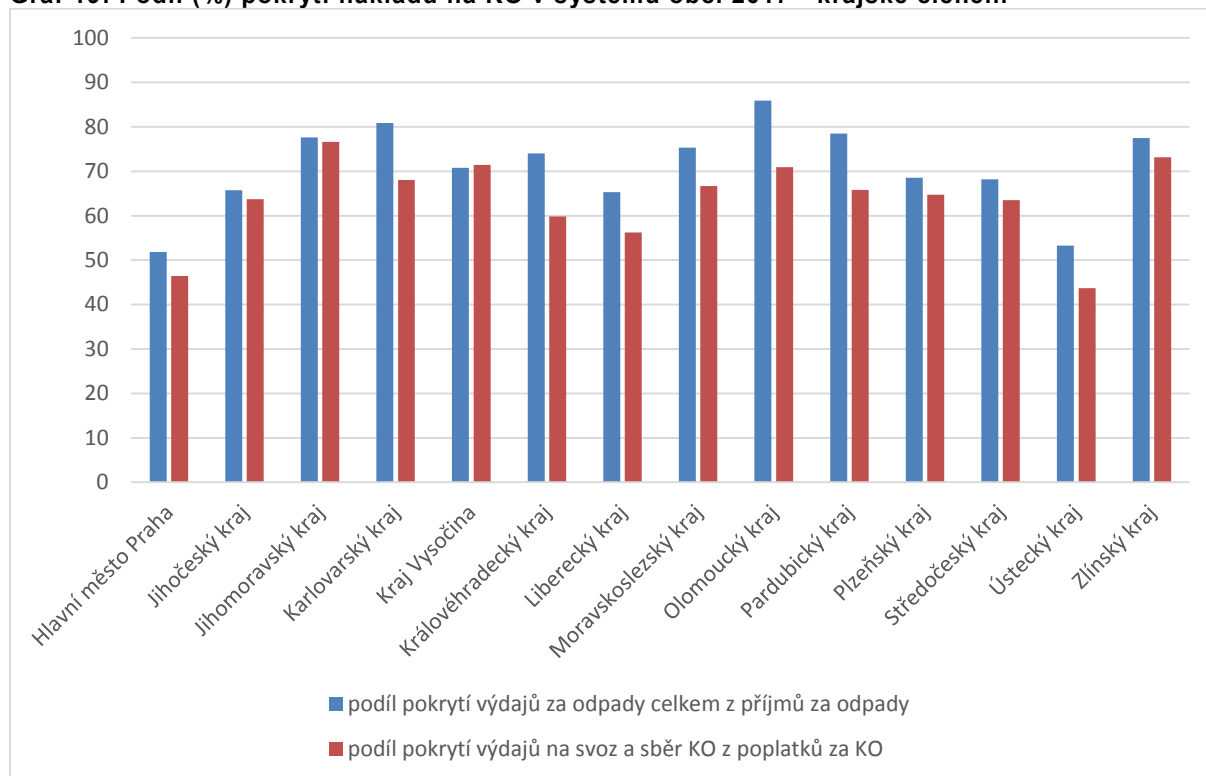
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 18: Náklady v Kč za rok na sběr a svoz KO z obce a příjmy z poplatků na obyvatele 2017 - členění dle velikosti obce

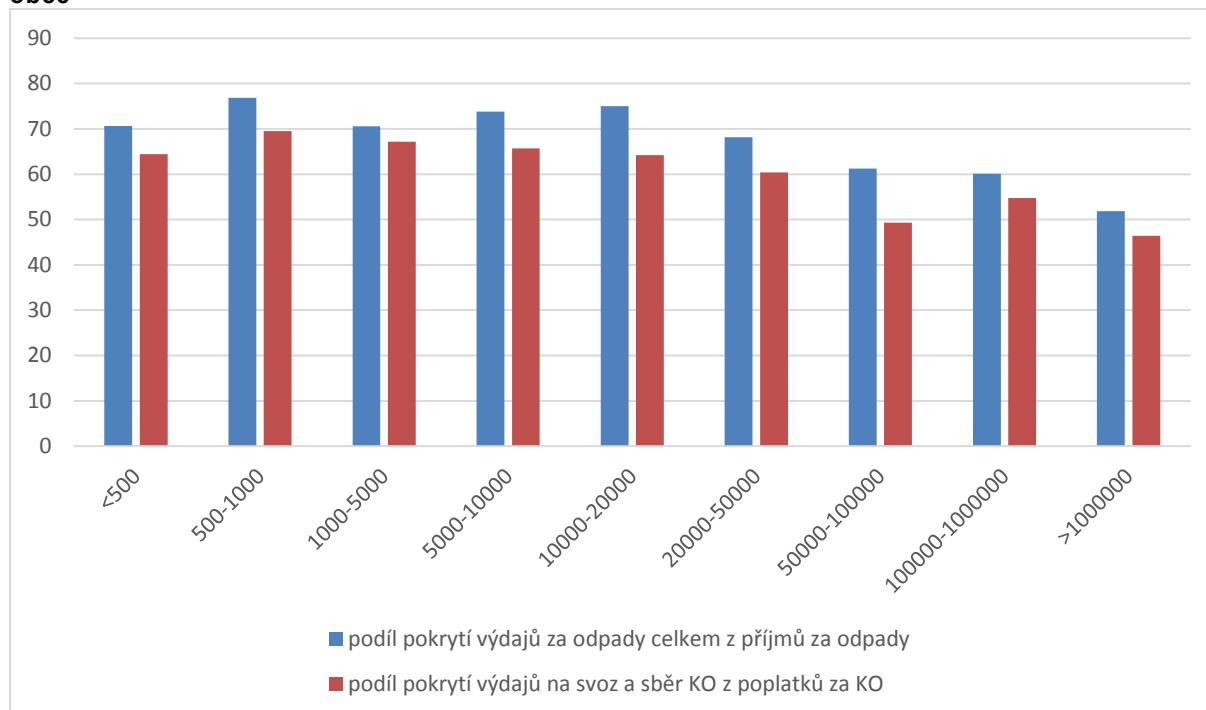
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 19: Podíl (%) pokrytí nákladů na KO v systému obcí 2017 - krajské členění

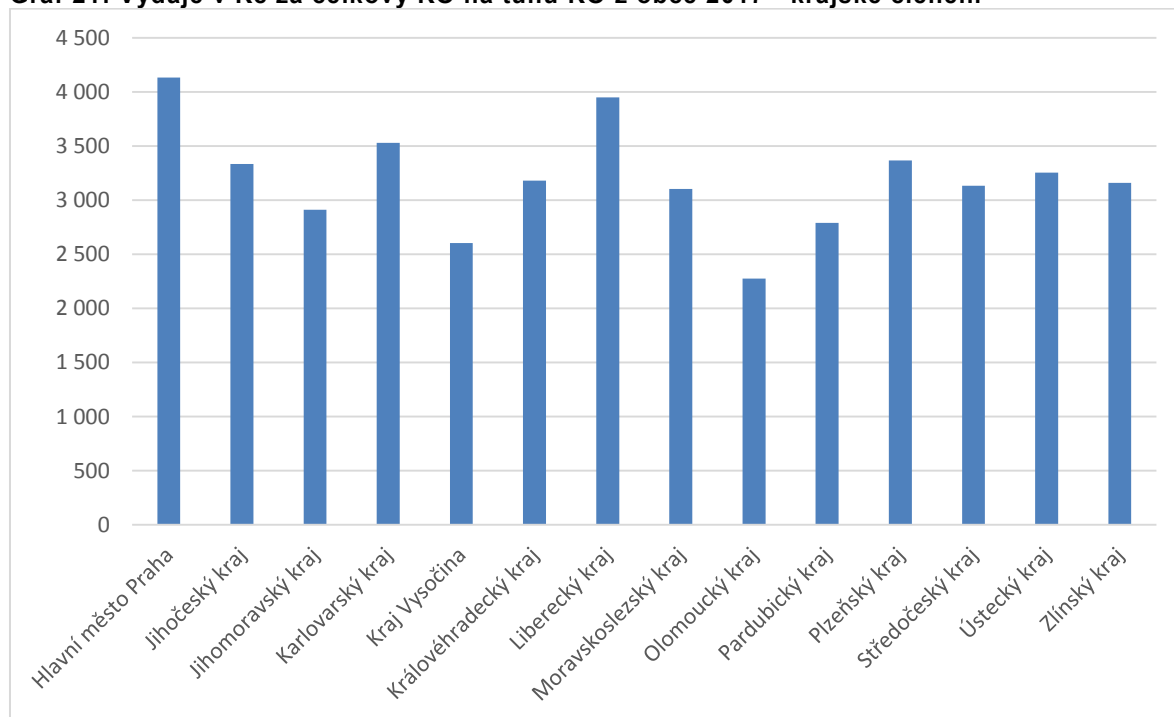
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 20: Podíl (%) pokrytí nákladů na sběr a svoz KO v systému obcí 2017 - členění dle velikosti obce

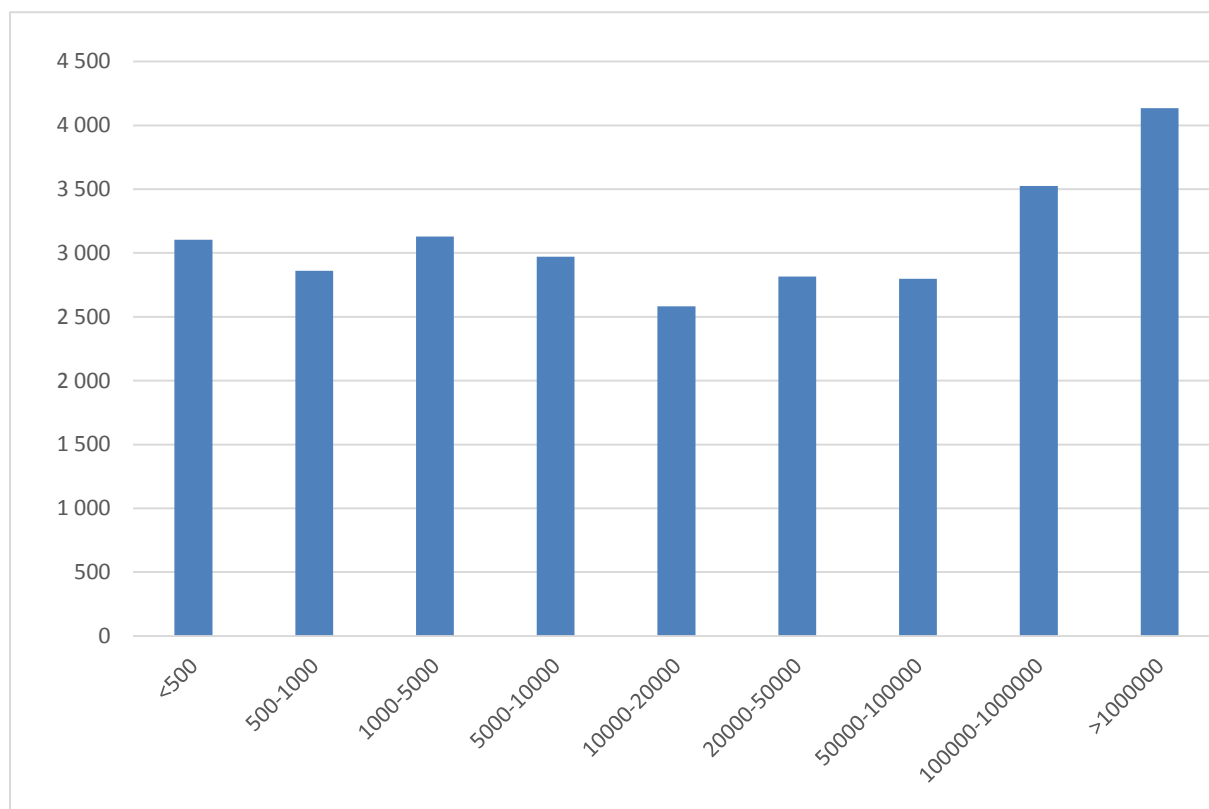
Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 21: Výdaje v Kč za celkový KO na tunu KO z obce 2017 - krajské členění

Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Graf 22: Výdaje v Kč za celkový KO na tunu KO z obce 2017 - členění dle velikosti obce

Zdroj: MŽP, na základě dat MONITORu veřejných rozpočtů MF a ČSÚ

Sociální dopady

Vliv poplatku za ukládání odpadu na skládku je na občany a domácnosti pouze zprostředkovaný, a to přes platbu za komunální odpad. Záleží na obci, jakým způsobem náklady na odpadové hospodářství promítnou do výše poplatku obyvatelům. Pokud vezmeme v potaz jen obce, které mají zavedený poplatek za komunální odpad dle zákona o místních poplatcích nebo zákona o odpadech, pak se v roce 2017 průměrně pohybuje výše tohoto poplatku v rozmezí od cca 430–610 Kč na osobu za rok. Náklady obce na poplatek za skládkování tvoří cca 100–120 Kč na obyvatele - teoreticky tak tvoří čtvrtinu až pětinu výše poplatku za komunální odpad (tzn. přenesení nákladů obce za poplatek za skládkování na obyvatele).

Vzhledem k tomu, že Varianta 0 nepředpokládá změny proti stávajícímu stavu, nemá varianta žádné dopady na občany.

Dopady na životní prostředí

Při zachování současného stavu, kdy nejsou obce a obyvatelé dostatečně finančně motivováni k třídění odpadů, existuje riziko, že cíle stanovené EU nebudou splněny, neboť zvýšení třídění odpadů je jedním z předpokladů pro zvýšení podílu recyklace.

Nebezpečný odpad

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Příjemcem rizikové složky poplatků za uložení nebezpečného odpadu je SFŽP ČR. Výši tohoto příjmu v letech 2009–2017 ukazuje Tabulka 48. Množství uložených nebezpečných odpadů v roce 2017 bylo podle Statistické ročenky 173 tis. tun a množství odpadů zpoplatněných rizikovým poplatkem 8 061 tun odpadu.

Tabulka 48: Výše příjmů SFŽP ČR z poplatků za uložení odpadu v mil. Kč, 2005–2016

	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
příjmy SFŽP ČR z poplatků za uložení odpadu	74,5	59,1	59,2	30,1	22,2	20,4	21,2	21,1	19,6

Zdroj: Statistická ročenka ŽP ČR, CENIA, MŽP, 2014

Dopady na podnikatelské subjekty

Vzhledem k tomu, že varianta 0 nemá vliv na výši poplatků, dopad na podnikatelské prostředí proti stávajícímu stavu je nulový.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Obec, na jejímž území se nachází skládka, má příjem ze základní složky za uložení nebezpečného odpadu ve výši 1 700 Kč. Podle Statistické ročenky ŽP činilo v roce 2017 množství zpoplatněných nebezpečných odpadů se základní složkou poplatku 28 997 tun nebezpečného odpadu, příjem obcí činil přibližně 49,3 mil. Kč.

Náklady za skládkování nebezpečného odpadu obcí, je minimální, jelikož nebezpečné odpady představují velmi malé procento komunálních odpadů. (Pro úplnost, obce, které mají na svém území skládku, neplatí poplatek za skládkování.)

Sociální dopady

Vliv poplatku za ukládání odpadu na skládku je na občany a domácnosti pouze zprostředkovaný, a to přes platbu za odpad. Varianta 0 nemá na občany žádný vliv.

Dopady na životní prostředí

Stávající nastavení výše poplatků vede k situacím, kdy nebezpečný odpad je často vydáván za TZS a je uložen na skládku namísto toho, aby byl odstraněn spálením. Uložení nebezpečného odpadu na skládky vzniká riziko ohrožení životního prostředí a lidského zdraví případnými úniky nebezpečných látek, ohrožením povrchových nebo podzemních vod apod.

b) Varianta 1

Komunální odpad

Z odpadů, které splňují vymezení jako využitelné a recyklovatelné, a které v současné době končí na skládkách odpadů, tvoří naprostou většinu směsný komunální odpad. Analýza dopadů se proto zaměřuje na tento druh odpadu.

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Výnosy z poplatku

V důsledku navýšení sazeb a změny v dělení výnosu z poplatků mezi SFŽP ČR a obce, na jejichž území se nachází skládka, představuje varianta 1 zvýšení příjmu SFŽP ČR. Odhad výše příjmů SFŽP ČR ukazuje Tabulka 49, která zohledňuje maximální výši příjmů SFŽP v případě, kdy produkce SKO a jeho skládkování zůstane na úrovni roku 2016. Výnosy jsou ošetřeny o vliv inflace vůči roku 2017 s předpokladem 2% míry znehodnocení peněz ročně (inflační cíl České národní banky). Záměrem zákona je však podíl skládkování snižovat, proto předpokládáme, že výnosy pro SFŽP budou nižší. Hlavní motivací poplatku je ochrana životního prostředí – snížení skládkování a ne fiskální výnos.

Tabulka 49: Výše maximálního výnosu z poplatku za ukládání SKO na skládky pro SFŽP ČR v případě, kdy nedojde ke snížení skládkování SKO oproti roku 2016

Rok	Sazba za SKO (Kč)	Podíl výnosu SFŽP ČR z poplatku (%)	Celkové množství skládkovaného SKO (mil. t)	Výše výnosu (mil. Kč)*
2021	800	40	2,82	838
2022	900	50	2,82	1 157
2023	1 000	55	2,82	1 390
2024	1 250	64	2,82	1 987
2025	1 500	72	2,82	2 637
2026	1 600	74	2,82	2 844
2027	1 700	76	2,82	3 052
2028	1 800	78	2,82	3 264
2029	1 850	80	2,82	3 387
2030 a dále	1 850	80	2,82	3 334

Zdroj: MŽP

* Výnosy jsou ošetřeny o vliv inflace vůči roku 2017 s předpokladem 2% míry znehodnocení peněz ročně (inflační cíl České národní banky).

Náklady SFŽP a Cenia spojené s přesunem správy a kontroly poplatky pod SFŽP

SFŽP ČR, jakožto novému správci poplatku za ukládání odpadu na skládku, se zásadně zvýší administrativní zátěž. Správa představuje porovnání daňového přiznání od poplatníků a daňového hlášení od provozovatelů skládek. V případě nesrovnalostí vyzve SFŽP poplatníka k doplnění dodatečného poplatkového přiznání nebo mu jej doměří. Vzhledem k povinnosti podání poplatkového přiznání skrze integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) umožňující dálkový přístup a jeho podávání pouze čtvrtletně, lze předpokládat nízkou časovou zátěž.

Dále lze předpokládat zvýšenou administrativní zátěž SFŽP spojenou s kontrolou správnosti odvodu poplatků dle Daňového řádu. Tato činnost dle současných zkušeností trvá 72-104 hodin na kontrolu jedné skládky (2–4 dny na místě, kde musí být přítomni dva zaměstnanci a následně zpracování poskytnutých dat cca 5 dní). Celková zátěž na správu poplatku a kontrolu cca 40 skládek ročně vychází na 8 000 hodin, což činí při zařazení do 10.-11. platové třídy náklady v rozsahu 3 mil. Kč. Pokud by mělo dojít ke kontrole všech 186 skládek, je potřeba cca 18 tis. hodin (186 * 100h). Interval kontroly všech skládek by měl být cca 4 až 5 let, tedy cca 40 skládek ročně, (což znamená minimálně 4 až 5 zaměstnanců věnujících se pouze této činnosti). Dosavadní praxe je taková, že rozhodnutí o vyměření nezaplacených poplatků vydává KÚ, kontroly provádí na skládkách KÚ, obecní úřady a ČIŽP. Dle kvalifikovaného odhadu cca 60 zaměstnanců. Nutno podotknout, že ČIŽP a krajské úřady provádí komplexní kontroly, v nichž kontrola odvodu poplatku je jednou z mnoha dílčích částí kontroly. Přesunem kontrol na SFŽP se krajským úřadům sníží administrativní zátěž o cca 20 zaměstnanců (10.–11. platové třídy, 9. stupeň), což představuje úsporu přibližně 14 mil. Kč ročně. V případě, kontroly ostatních poplatníků, jednotlivých ukladatelů odpadu, u kterých se jen velmi těžko dá odhadnout jejich počet, se i těžko odhaduje potřebný počet pracovníků SFŽP pro tuto činnost, mohl by převýšit i odhad stanovený v RIA.

V současné době poplatky odvádí 186 skládek, na které odváží odpad pravidelně cca 40 tis. subjektů (jedinečných IČ, dle ISOH). Celkový počet subjektů je však o cca 5tis. subjektů ročně vyšší, jedná se o subjekty, které sváží odpad nepravidelně (tzn. ne každé čtvrtletí). SFŽP bude muset začít vykonávat nové činnosti:

- v rovině nalézací
  - evidence poplatkových přiznání od provozovatelů skládek v členění na jednotlivé poplatníky
  - evidence poplatkových přiznání jednotlivých poplatníků
  - evidence oznámení provozovatelů skládek k jednotlivým poplatníkům, za které nepodal přiznání, s údaji potřebnými pro výpočet výše poplatku
  - kontrola doručených poplatkových přiznání jednotlivých poplatníků na oznámení provozovatelů skládek
  - u podaných poplatkových přiznání zpracování poplatkového výměru
  - u nepodaných přiznání institut samovyměření na základě oznámení provozovatele skládky k jednotlivému pozbyvateli vlastnického práva k odpadu
  - vedení osobních daňových účtů jednotlivé poplatníky, v případě, že nedojde ke změně počtu ukladatelů odpadu na skládku, může se předpokládat současný počet evidovaných subjektů, tedy cca 40 tis.
- v rovině platební
  - na každém osobním daňovém účtu se čtvrtletně může objevit více zápisů – záleží na tom, kolik daný subjekt navštíví skládek - co skládka, to jeden záznam
  - sledování kreditní a debetní strany jednotlivých osobních účtů a jejich vyrovnávání

- u neuhrazení předepsaných poplatků předávání podkladů k vymáhání Celním úřadům
- v rovině kontrolní
  - kontrolní činnosti u provozovatelů skládek
  - kontrola správnosti odvodu poplatků u provozovatelů skládek
  - kontrola správnosti odvodu poplatků u jednotlivých poplatníků, tedy jednotlivých osob, které odpad na skládku dovezly

Technické zabezpečení - Fond nedisponuje informačním systémem, který by uměl pracovat v platební rovině a komunikoval s ekonomickým systémem Fondu, předběžný hrubý odhad nákladů na pořízení systému je 40 – 50 mil. Kč.

Veškeré náklady vzniklé SFŽP budou pokryty z výnosů z poplatku za ukládání odpadu na skládku, jejichž příjemcem bude SFŽP.

Tabulka 50: Shrnutí předpokládaných nákladů SFŽP spojených se správou a kontrolou poplatku (odhad SFŽP)

Počet pravidelných poplatkových příznání (subjekty pravidelně svážející odpad na skládky každé čtvrtletí)	40 000
Počet nepravidelných poplatkových příznání (subjekty nepravidelně svážející odpad na skládky, ročně)	5 000

Časová náročnost

Činnost	Počet úkonů (za rok)	Časová průměrná náročnost na 1 úkon (v hod.)	Počet normohodin (za rok)
<i>Kontrola jednotlivých poplatkových příznání</i>	160 000	0,5	80 000
<i>Kontrola došlých plateb</i>	160 000	0,1	16 000
<i>Kontrola na místě</i>	40	104	4 160
Celková zátěž na správu poplatku (v hod.)			100 160
Počet zaměstnanců (odhad zohledňující pouze pravidelné subjekty)			50,1
Počet zaměstnanců při zohlednění všech subjektů a dalších činností spojených se správou poplatku			67

Personální náklady

Počet zaměstnanců	Průměrné mzdové náklady (v Kč/rok)	Celkové mzdové náklady (v Kč/rok)
67	750 000	50 250 000
	Počáteční náklady na nového pracovníka (v Kč)	Celkové náklady na vybavení (v Kč)
	50 000	3 350 000

Náklady MŽP jakožto druhoinstančního orgánu ve správním řízení o uložení poplatku

MŽP jako druhoinstanční orgán bude muset řešit všechna odvolání, stížnosti a další korespondenci vzniklou se správou poplatku za uložení odpadu. V případě, že by pouze 1 % poplatníků nesouhlasilo a odvolávalo se, potom bude MŽP řešit minimálně 400 odvolání každé čtvrtletí.

Cenia vzniknou náklady spojené s vyšším využitím systému ISPOP. Jedná se o registraci nových ohlašovatelů (fyzické osoby – občan, fyzické osoby podnikající, podlimitní ohlašovatelé), potřebu vytvoření nových formulářů (poplatkové přiznání od provozovatelů skládek v členění na jednotlivé poplatníky, poplatkové přiznání jednotlivých poplatníků), dále úprava systému ISPOP, rozšířená podpora ohlašovatelů na celý rok – min. 3 noví pracovníci. Minimální náklady (pouze personální) budou představovat 2,3 mil. Kč ročně (382 Kč/hod., 43 % včetně režijních nákladů).

Náklady MŽP a Cenia budou pokryty ze stávajících rozpočtových prostředků.

Náklady celní správy spojené s vymáháním neuhrazených poplatků

V současné době nedochází k dostatečnému vymáhání neuhrazených poplatků, proto lze předpokládat, že oproti stávajícímu stavu dojde k navýšení administrativní zátěže celních úřadů, které v případě neodvedení poplatku SFŽP budou poplatek vymáhat. Celní správa odhaduje počet vymáhaných nedoplatků na 30 % ze všech případů (cca 48 000 případů ročně, viz tabulka výše). Dle odhadu celní správy bude pokrytí těchto činností vykonávat 28 pracovníků a představovat jednorázové náklady 2,7 mil. Kč, a dále roční náklady na pracovníky 16,8 mil. Kč.

Tabulka 51: Shrnutí předpokládaných nákladů Celní správy spojená s vymáháním neuhrazených poplatků (odhad Celní správy)

	Navýšení	Každoroční náklady (v Kč)	Jednorázové náklady (v Kč)
Pracovník správy příjmů	7	522 945	96 000
Pracovník vymáhání	21	625 125	96 000
Celkem		16 788 240	2 688 000

Dopady na podnikatelské subjekty

Změna zákona bude mít dopad na provozovatele skládek, kteří budou plátcem poplatku za ukládání odpadu. Administrativní náročnost pro provozovatele skládky se ale předpokládá obdobná jako ve Variantě 0, protože již za stávající právní úpravy provozovatel skládky musí vést evidenci pro účely poplatku za ukládání odpadů na skládku a podat poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.

Nově je zavedená změna v četnosti hlášení a odvedení poplatku pro poplatníka, který bude tento úkon provádět čtvrtletně. Při uložení odpadu na skládku je provozovatel dále povinen vystavit poplatníkovi poplatkový doklad, který uchová s evidencí a opravnými poplatkovými doklady po dobu 10 let. V případě, že je provozovatel skládky zmocněn od poplatníka k podání příznán, učiní tak. Vzhledem k tomu, že poplatkové příznání se poddává prostřednictvím ISPOP, bude se muset každý poplatník bez rozdílu (tedy i běžný občan, který odvezl odpad na skládku) registrovat do ISPOP, podání bez registrace není možné. To v konečném důsledku znamená, že každý jednotlivý poplatník musí disponovat nejen počítačem, ale také připojením k internetu a dostatečnou počítačovou gramotností. Je však potřeba brát v potaz, že občané většinou využívají jiných odpadových služeb a nesvážejí odpad rovnou na skládku (v praxi jde o cca 5 případů ročně, dle ISOH), zároveň se dá předpokládat, že za tyto poplatníky bude v praxi podávat poplatkové hlášení provozovatel skládky.

Podání poplatkového hlášení odhadem představuje průměrně náklad 1 pracovního dne, tzn. 8 hod. za čtvrtletí, tedy 48 hod. na subjekt ročně.

Tabulka 52: Odhad nákladů podnikatelských subjektů a občanů na základě dat k roku 2017 (Zdroj: Cenia, ISOH)

Počet pravidelných poplatkových příznání (subjekty pravidelně svážející odpad na skládky každé čtvrtletí)	40 000
Počet nepravidelných poplatkových příznání (subjekty nepravidelně svážející odpad na skládky, ročně)	5 000
Celkem roční náklady (zátěž 8h na hlášení, 317 Kč za hod. podnikatelé v sektoru odpadového hospodářství)	418 mil. Kč ročně (všechny subjekty)

Navýšení sazeb za komunální odpad se dotkne podnikatelských subjektů, které platí za svoz a odstranění komunálního odpadu, protože lze předpokládat, že dojde k navýšení cen svozových společností, které zabezpečují svoz a ukládání komunálního odpadu na skládky.

Původci odpadů mimo obce (z nichž naprostou většinu tvoří podnikatelské subjekty), vyprodukují přibližně 700 tis. tun směsného komunálního odpadu ročně. Za předpokladu, že veškerý tento odpad bude umístěn na skládky, a do cen za nakládání s odpady se promítne celé navýšení poplatku o 1 350 Kč/t v 2030 (sazba 1850 Kč/t v roce 2030 mínus současná sazba 500 Kč/t), pak celkový nárůst nákladů na všechny dotčené podnikatele je v (maximální) výši až 945 mil. Kč (v roce 2030). Při počtu 2,5 milionu podnikatelů to představuje průměrný nárůst o 378 Kč za rok na podnikatele (v roce 2030).

Navýšení poplatku by mělo zároveň firmy motivovat k vyššímu třídění odpadu a menšímu produkovaní SKO, který bude ukládán na skládky - výdaje podnikatelů za ukládání odpadu tak mohou být v konečném důsledku i nižší.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Obce, na jejichž katastrálním území se skládka nenachází, budou mít v důsledku vyšších poplatků za ukládání odpadů na skládku vyšší náklady na nakládání s odpady.

Níže jsou uvedeny výsledky analýzy na datasetu 3868 obcí pomocí dat MONITORu veřejných rozpočtů MF, počtu obyvatel dle ČSÚ a produkci odpadů dle ISOH (Cenia, MŽP). Důvodem omezení celkového počtu z 6 254 obcí je ten, že ne všechny obce mají zaveden nebo vykazují poplatek za komunální odpad, a dále řada obcí nevede evidenci řádně, což by výsledky analýzy znehodnocovalo s ohledem na to, že pracujeme s průměry skupin obcí ve členění dle velikosti (počtu obyvatel). Použitý dataset představuje přes 80 % všech občanů a komunálního odpadu (včetně SKO) v ČR.

Analýza předpokládá stejnou produkci komunálních odpadů a skládkování (SKO) jako v roce 2017, dopady tak lze označit za velmi konzervativní – nákladově nejvyšší. S ohledem na to, že jednak trend skládkování klesá, a měl by být ještě více prohlouben skrze zvýšení poplatku, ve skutečnosti předpokládáme mnohem nižší náklady. Jedná se tak o ilustrativní maximální dopady v případě, kdy obce nepřistoupí k omezení skládkování zodpovědně.¹²

Tabulka 53 tak zobrazuje navýšení nákladů skupin obcí dle počtu obyvatel na poplatky za skládkování při navýšení sazeb, jak je navrhováno ve variantě 1 oproti roku 2017. Náklady obce na poplatek za skládkování tvoří cca 100–120 Kč na obyvatele v roce 2017, tyto náklady jsou již v roce 2017 zahrnuty v ceně za svozové služby. Uvedené částky proto uvádí navýšení nad náklady roku 2017. Tabulka 53 pro ilustraci uvádí navýšení nákladů obcí na svoz a sběr komunálního odpadu od občanů (a podnikatelů zapojených do systému obce) v případě, kdy budou navýšené poplatky plně promítnuty do cen za skládkování a svozové společnosti tyto náklady plně přenesou do cen za své služby. Náklady jsou ošetřeny o vliv inflace vůči roku 2017 s předpokladem 2% míry znehodnocení peněz ročně (inflační cíl České národní banky). Uvedené hodnoty jsou vždy průměrem dané skupiny obcí, nelze je vykládat tak, že pro každou obec v dané velikostní skupině bude navýšení nákladů stejné.

Tabulka 53: Navýšení nákladů na poplatek za skládkování na obyvatele obce vůči roku 2017 v Kč za rok

skupina obcí (dle počtu obyvatel)	výdaje obcí na svoz a sběr komunálního odpadu v Kč na obyvatele v roce 2017	navýšení nákladů na poplatek za skládkování na obyvatele obce vůči 2017										
		2017	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
<500	915	55	73	90	136	181	196	210	223	227	222	
500-1000	825	53	70	87	132	175	189	202	216	219	214	
1000-5000	879	51	68	84	127	169	182	195	208	211	206	
5000-10000	932	51	68	84	128	170	183	196	209	213	208	
10000-20000	876	49	65	80	122	162	175	187	199	203	198	
20000-50000	884	44	58	72	109	145	157	168	179	182	178	
50000-100000	874	45	59	73	111	148	160	171	182	185	181	
100000-1000000	900	43	57	70	106	141	153	164	174	177	173	
>1000000	1 183	48	64	79	120	159	172	184	196	200	195	

Zdroj: MŽP (MONITOR veřejných rozpočtů MF, ISOH – Cenia, ČSÚ)

U obcí, které mají na svém katastrálním území skládku, představuje změna rozdělení poplatku mezi obec a SFŽP ČR a předpokládané snižování objemu skládkovaného SKO negativní dopad na výnosy ze skládkovacího poplatku. Níže uvedená tabulka ukazuje předpokládaný vývoj příjmů obcí z poplatků za ukládání komunálního odpadu podle parametrů rozdělení výnosů navrhovaných variantou 1 za předpokladu skládkování SKO na úrovni roku 2016, tzn., že se jedná o hypotetické maximální příjmy.

¹² Metodicky je analýza obdobná s původní podkladovou studií z projektu z roku 2014 Hodnocení efektivnosti výdajů obcí i soukromých subjektů do oblastí odpadového hospodářství ve vztahu k výši poplatků a k cenám zařízení, který byl realizován s podporou Technologické agentury ČR (Jana Soukopová a kol.)

Tabulka 54: Výše výnosu z poplatku za ukládání SKO na skládky pro obec, na jejichž území se skládka nachází v případě, kdy nedojde ke snížení skládkování SKO oproti roku 2016

Rok	Sazba za SKO [Kč]	Podíl výnosu obcí z poplatku [%]	Celkové množství SKO uložené na skládky [mil. t]	Výše výnosu [mil. Kč]*
2021	800	60	2,82	1 257
2022	900	50	2,82	1 157
2023	1 000	45	2,82	1 137
2024	1 250	36	2,82	1 118
2025	1 500	28	2,82	1 026
2026	1 600	26	2,82	999
2027	1 700	24	2,82	964
2028	1 800	22	2,82	921
2029	1 850	20	2,82	847
2030 a dále	1 850	20	2,82	834

Zdroj: MŽP

* Výnosy jsou ošetřeny o vliv inflace vůči roku 2017 s předpokladem 2% míry znehodnocení peněz ročně (inflační cíl České národní banky).

Pokud je provozovatelem skládky obec nebo více obcí, budou dopady, které se týkají provozovatelů skládek, zároveň i dopady na obce.

Sociální dopady

Sociální dopady představují především dopady na obyvatele v případě, že obec, na jejímž území se nenachází skládka a tudíž je plátcem poplatku za skládkování, promítne nárůst poplatků za skládkování do výše platby za sběr a nakládání s komunálním odpadem. (S ohledem na to, že v praxi je poplatek placen zprostředkovaně v rámci ceny za svozové služby, tato konstrukce předpokládá plné promítnutí navýšení poplatků provozovateli skládek do cen za skládkování, které nesou svozové společnosti a taktéž plné promítnutí do cen za svozové služby obcím společnostmi zajišťujícími sběr a svoz komunálního odpadu.) hodnoty jsou vždy průměrem dané skupiny obcí, nelze je vykládat tak, že pro každou obec v dané velikostní skupině bude navýšení nákladů stejné. Pokud tedy tento řetězec vždy promítne vyšší náklady na poplatek za skládkování na konečné subjekty, tedy občany v plné míře, pak v absolutních částkách se maximální navýšení poplatku za komunální bude pohybovat v hodnotách, jak uvádí

Tabulka 55. Náklady byly ošetřeny o vliv inflace vůči roku 2017 s předpokladem 2% míry znehodnocení peněz ročně (inflační cíl České národní banky). Pozn. Dle praxe některých obcí se mohou tyto náklady projevit skrze zvednutí koeficientu u daní z nemovitostí.

Tabulka 55 níže toto navýšení uvádí v relativním poměru ke stávajícím výším poplatku za komunální odpad.

Tabulka 55: Možné navýšení poplatku za komunální odpad skrze vyšší náklady obcí na poplatek za skládkování na obyvatele obce vůči roku 2017 v Kč za rok

skupina obcí (dle počtu obyvatel)	výše poplatků za komunální odpad v Kč na obyvatele v roce 2017	relativní navýšení poplatku za komunální odpad při plném promítnutí vyšších nákladů na poplatek za skládkování na obyvatele vůči 2017 (%)									
		2017	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
<500	519	11	14	17	26	35	38	40	43	44	43
500-1000	510	10	14	17	26	34	37	40	42	43	42
1 000-5 000	492	10	14	17	26	34	37	40	42	43	42
5 000-10 000	521	10	13	16	24	33	35	38	40	41	40
10 000-20 000	501	10	13	16	24	32	35	37	40	40	39
20 000-50 000	488	9	12	15	22	30	32	34	37	37	36
50 000-100 000	435	10	14	17	26	34	37	39	42	43	42
100 000-1 000 000	465	9	12	15	23	30	33	35	37	38	37
>1 000 000	549	9	12	14	22	29	31	34	36	36	35

Zdroj: MŽP (MONITOR veřejných rozpočtů MF, ISOH – Cenia, ČSÚ)

Procentuální navýšení je zde uvedeno jako ilustrativní příklad – jak již bylo řečeno, jde o maximální navýšení v případě, kdy skládkování zůstane na úrovni roku 2017, což je nežádoucí stav. Množství odpadů by mělo díky ekologickému chování občanů a domácností snížit. Každý spotřebitel si může uvědomit, že množství odpadů si dokáže ovlivnit sám, například vyšším tříděním odpadů, kompostováním, nebo spotřebou zboží, které bude produkovat menší odpad. V případě přenesení vyšších nákladů z obce na občany by vyšší částka, kterou by domácnosti musely platit za odpad, měla způsobit požadovaný efekt a to uvědomění si, že právě občané mohou ovlivnit to, kolik za odpad zaplatí. Dále ale také předpokládáme, že obce nepřenesou nákladové efekty na domácnosti v plné míře, ale budou svozové služby dotovat z rozpočtu obce ve stejné míře, jako je tomu dnes tzn. z 20 – 50 %). V důsledku poklesu množství odpadu ukládaného na skládky a zvyšování odděleného sběru využitelných složek nepředpokládáme tedy tak výrazný zásah do rozpočtu domácností. V neposlední řadě je potřeba uvést, že je žádoucí, aby se promítala plná cena za služby, protože občané by měli znát hodnotu veřejných služeb – svozu a sběru odpadů a jejich zneškodnění. Je to v důsledku stále občan, který tyto náklady nese, byť skrytě (např. skrze daň z nemovitosti nebo obecně skrze rozpočty obcí, které jsou z většiny tak nebo tak tvořeny mixem příjmů z daní).

Dopady na životní prostředí

Zvýšení sazeb za komunální odpad může zvýšit motivaci občanů a podnikatelů (jakožto původců komunálních odpadů) k třídění odpadů, které vede ke zvýšení míry recyklace, dále může podpořit předcházení vzniku odpadů, re-use nebo energetické využití.

Vybraný technologický odpad

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Varianta 1 navrhuje zavedení sazby pro skládkování vybraného technologického odpadu ve výši 45 Kč/t, jehož příjemcem je v celé výši obec, na jejímž území leží skládka. Příjem SFŽP se tak v důsledku zpoplatnění TZS nezmění.

Dopady na podnikatelské prostředí

Pro podniky předpokládáme zvýšení nákladů v souvislosti se zpoplatněním technologických odpadů. Administrativní náročnost u provozovatelů skládek zůstává stejná.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Obcím, které nemají skládku na svém katastrálním území, vzrostou v důsledku zpoplatnění technologických odpadů náklady. Vzhledem k výši sazby (45 Kč/t) a předpokládané nízké produkci tohoto odpadu obcemi předpokládáme marginální dopad do rozpočtu obcí.

Mezi vybrané technologické odpady budou zařazeny odpady, které v současné době většinou nekončí na skládce, ale jsou účelově využívána na povrchu terénu, aby se jejich původci vyhnuli placení poplatku na skládce. Fakticky tak pravděpodobně tyto odpady budou na skládkách končit nově, proto lze předpokládat zvýšení příjmu ve vztahu k těmto odpadům ze strany obcí, na jejichž území se nachází skládka.

V současné době není možné odhadnout, kolik takových odpadů bude nově na skládky ukládáno. Při uložení 1 000 tun tohoto odpadu ročně dojde ke zvýšení příjmů obce, na jejímž území se nachází skládka o 45 000 Kč.

Sociální dopady

Vzhledem k nepatrnému navýšení nákladů obcí, předpokládáme, že nedojde k jeho přenesení na občany.

Dopady na životní prostředí

Při zavedení této sazby, nebudou původci odpadů motivováni odstraňovat vybrané technologické odpady mimo regulované skládky odpadů, čímž se sníží ohrožení životního prostředí.

Nebezpečný odpad a zbytkový odpad

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Pro nebezpečné odpady dochází ke snížení rizikové složky odpadů, aby došlo ke srovnání výše poplatků za ukládání nebezpečného odpadu na skládku na úroveň ostatních států Evropské unie. Podle Statistické ročenky ŽP bylo v roce 2017 na skládky uloženo celkem 37 038 t zpoplatněných nebezpečných odpadů (8 061 t zpoplatněno rizikovou složkou, 28 977 t základní složkou). Varianta 1 ruší rozdělení na základní a rizikovou složku a zavádí sazbu 2 000 Kč za tunu nebezpečného odpadu. Výnosy pro SFŽP (50 % z celkových výnosů) by tak činily cca 37 mil. Kč ročně v případě stejné úrovně skládkování nebezpečného odpadu jako v roce 2017. Výnosy ze skládkování nebezpečného odpadu nebudou ovlivněny zákazem skládkování.

Dopady na podnikatelské subjekty

U podnikatelských subjektů předpokládáme snížení nákladů v důsledku snížení platby za nebezpečný odpad. Poplatek se sníží o 4 400 Kč na tunu uloženého nebezpečného odpadu. Snížení nákladů nebude v takovéto výši, protože již v současné době se výběr poplatků právě kvůli jejich vysoké výši nedaří a provozovatelé skládek vybírají od původců odpadu nižší částky.

Administrativní náročnost u provozovatelů skládek zůstává stejná.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

V případě nebezpečného odpadu má změna výše poplatku a změna rozdělení poplatku mezi obce a SFŽP ČR dopad na obce, na jejichž katastrálním území se skládka nachází. Výnosy pro obce za celkovou ČR jsou tak shodné, jako výnosy pro SFŽP (dělení po 50 %). Tzn. pro ilustraci, pokud by bylo na skládky uloženo celkem 37 038 t zpoplatněných nebezpečných odpadů jako v roce 2017, pak by výnosy pro obce byly za celou ČR cca 37 mil. Kč. Výnosy ze skládkování nebezpečného odpadu nebudou ovlivněny zákazem skládkování.

Obcím, které nemají skládku na svém katastrálním území, se v důsledku snížení poplatku za ukládání nebezpečného odpadu sníží náklady na odpadové hospodářství. Vzhledem k malému množství nebezpečného odpadu, který produkují obce, je toto snížení zanedbatelné, navíc je nebezpečný odpad z obcí z velké části spalován.

Sociální dopady

Vzhledem k nepatrnému snížení nákladů na odpadové hospodářství obcí, které na svém území nemají skládku, předpokládáme, že nedojde k přenesení této změny na občany.

Zároveň nepředpokládáme, že by obce, na jejichž katastrálním území se nachází skládka, a kterým klesnou příjmy za skládkování nebezpečného odpadu, tento pokles kompenzovaly navýšením plateb od občanů.

Dopady na životní prostředí

Změna v systému zpoplatnění nebezpečných odpadů a TZS přinese odklon od praxe dominantního vykazování nebezpečného odpadu jako TZS, zároveň nebudou původci odpadů motivováni odstraňovat nebezpečné odpady mimo regulované skládky odpadů, čímž se sníží ohrožení životního prostředí.

Dalším pozitivním přínosem odklonu odpadu od skládkování, které je cílem změny nastavení poplatků za uložení odpadů na skládky, může být i nižší počet výjezdů a zásahů Hasičského záchranného sboru k požárům skládek odpadů. Pro představu je v následující tabulce přehled počtu výjezdů od roku 2006 do roku 2015, které souvisejí s požáry skládek (nejsou uvedeny další výjezdy HZS v souvislosti s dalšími problémy na skládkách). Přesunem odpadů od skládkování k třídění a recyklaci dojde k nižším negativním vlivům na ŽP (požáry, havárie), ale i možným snížením zátěže Hasičského sboru.

Tabulka 56: Počet zásahů HZS v souvislosti s požáry na skládkách odpadů

		celkem	z toho:	
			Skládky odpadů	Nepovolené skládky
2006	počet	1 282	476	806
	škoda (tis. Kč)	757	132	625
2007	počet	1 191	451	740
	škoda (tis. Kč)	16 310	16 226	84
2008	počet	1 404	485	919
	škoda (tis. Kč)	5 234	5 100	134
2009	počet	1 195	440	755
	škoda (tis. Kč)	3 196	3 193	3
2010	počet	965	345	620
	škoda (tis. Kč)	568	426	142
2011	počet	1 321	442	879
	škoda (tis. Kč)	2 804	2 240	565
2012	počet	1 219	439	780
	škoda (tis. Kč)	4 999	4 703	297
2013	počet	1 046	276	770
	škoda (tis. Kč)	1 392	1 261	131
2014	počet	1 159	365	794
	škoda (tis. Kč)	593	507	86
2015	počet	1 140	449	691
	škoda (tis. Kč)	5 439	5 369	70

Zdroj: Hasičský záchranný sbor

K zásahům HZS v souvislosti s požáry na skládkách odpadů dochází i nadále. V roce 2017 bylo celkem 348 zásahů na povolených skládkách a 488 na skládkách nepovolených. V následujícím roce pak došlo k nárůstu na 537 zásahů na povolených skládkách a 709 na nepovolených skládkách. (Zdroj: Hasičský záchranný sbor)

c) Varianta 2

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Tabulka 57 uvádí příjem SFŽP z poplatku za skládkování za situace, kdy předpokládáme stejnou produkci komunálních odpadů a výši skládkování jako v roce 2017 se zohledněním diferenciací sazeb obcí dle toho, zda dosáhnou na třídící slevu nebo ne. Jedná se o ilustrativní příklad, ne prognózu, protože ve skutečnosti předpokládáme motivaci obcí dosáhnout na třídící slevu, tzn. navýšit vyřídění komunálního odpadu a tedy i dosažení na nižší sazby za skládkování. Výnosy ještě tak umenší předpokládaný snižující se objem skládkovaného komunálního odpadu z obcí.

Tabulka 57: Výnosy SFŽP za skládkování komunálního odpadu (úroveň 2017, zohlednění diferenciací sazeb obcí dle dosažení na třídící slevu) v mil. Kč

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
výnosy ze skládkování obce bez slevy	884	1 340	1 783	2 247	2 691	2 848	2 977	3 101	3 146	3 101
výnosy ze skládkování obce se slevou	421	212	49	25	11	4	4	5	1	-
Výnosy ze skládkování SKO ostatní (od podnikatelů)*	536	592	647	795	938	984	1 028	1 071	1 084	1 067
celkem	1 842	2 145	2 478	3 067	3 640	3 836	4 009	4 177	4 231	4 168
Příjem SFŽP (40 – 80 % výnosu)	737	1 072	1 363	1 963	2 621	2 838	3 047	3 258	3 385	3 334

Zdroj: MŽP (MONITOR veřejných rozpočtů MF, ISOH – Cenia, ČSÚ)

*Pro dopočet výnosu za skládkování ostatního SKO (od podnikatelů) bylo použito množství celkového SKO v roce 2016.

Dopady na podnikatelské prostředí

Vzhledem k tomu, že varianta 2 oproti variantě 1 přináší pouze možnost nižšího zpoplatnění KO pro obce, dopad variant 1 a 2 je na podnikatelské prostředí shodný.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Tabulka 58 uvádí maximální ilustrativní výnosy za stejných předpokladů, které jsou uvedeny u příjmů SFŽP, tzn., že předpokládáme stejnou produkci komunálních odpadů a výši skládkování jako v roce 2017 se zohledněním diferenciací sazeb poplatku dle toho, zda dosáhnou na třídící slevu nebo ne.

Tabulka 58: Výnosy obcí se skládkou za skládkování komunálního odpadu (úroveň 2017, zohlednění diferenciací sazeb obcí dle dosažení na třídící slevu) v mil. Kč

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
výnosy ze skládkování obce bez slevy	884	1 340	1 783	2 247	2 691	2 848	2 977	3 101	3 146	3 101

výnosy ze skládkování obce se slevou	421	212	49	25	11	4	4	5	1	-
Výnosy ze skládkování SKO ostatní (od podnikatelů)*	536	592	647	795	938	984	1 028	1 071	1 084	1 067
celkem	1 842	2 145	2 478	3 067	3 640	3 836	4 009	4 177	4 231	4 168
Příjem obcí se skládkou (60 – 20 % výnosu)	1 105	1 072	1 115	1 104	1 019	997	962	919	846	834

Zdroj: MŽP (MONITOR veřejných rozpočtů MF, ISOH – Cenia, ČSÚ)

* Pro dopočet výnosu za skládkování ostatního SKO (od podnikatelů) bylo použito množství celkového SKO v roce 2016.

V případě, že obce, které na svém území skládku nemají, díky vyššímu třídění dosáhnou stanovených třídících podílů, bude jimi produkován a skládkovaný komunální odpad zpoplatněn nižší sazbou. Větším vytríděním odpadů dojde navíc ke snížení množství komunálního odpadu, který bude ukládán na skládky, což v konečném důsledku celkové náklady na skládkování komunálního odpadu sníží.

Tabulka 59 a Tabulka 60 zobrazují podíl obcí, občanů v těchto obcích a SKO, které/ří by dosáhly na třídící slevu, pokud bychom vzali jako referenční rok 2017 pro vytrídění (třídící slevu) a skládkování a produkce komunálních odpadů by zůstala shodná jako v roce 2017. S ohledem, že tento scénář nepředpokládá zvýšení třídění oproti roku 2017, pak od roku 2025 by jen marginální podíl obcí dosáhl na třídící slevu s ohledem na zvyšující se hranici pro její dosažení. Jde o ilustrativní scénář, ve skutečnosti předpokládáme motivaci zvyšovat třídění a snižovat skládkování, tzn., že na třídící slevu by mělo dosáhnout více obcí.

Tabulka 59: Podíly obcí v %, SKO (s předpokladem skládkování) a občanů, na které se bude vztahovat třídící sleva v krajském členění

Krajské členění 2017	podíl obcí, které dosáhnou na třídící slevu (%)				podíl SKO ve slevě (%)				podíl občanů v obcích se slevou (%)			
	2021	2022	2023	2024	2021	2022	2023	2024	2021	2022	2023	2024
Hlavní město Praha	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Jihočeský kraj	39	22	11	7	60	37	12	7	68	43	15	10
Jihomoravský kraj	54	33	13	7	35	20	7	4	38	22	8	5
Karlovarský kraj	25	7	5	2	40	1	1	1	43	1	1	0
Kraj Vysočina	74	51	29	19	75	39	20	14	78	42	22	17
Královéhradecký kraj	35	20	9	6	51	32	4	2	55	38	5	2
Liberecký kraj	18	6	4	2	13	5	0	0	12	5	1	0
Moravskoslezský kraj	65	35	12	4	78	46	5	1	82	49	5	1
Olomoucký kraj	64	40	18	10	71	32	7	4	74	33	8	4
Pardubický kraj	50	24	11	6	70	42	9	2	73	45	10	2
Plzeňský kraj	26	10	3	2	51	8	1	1	60	10	1	1
Středočeský kraj	46	22	10	5	39	14	5	2	42	16	7	3
Ústecký kraj	25	10	3	1	17	6	1	0	18	6	1	0
Zlínský kraj	33	16	5	5	59	44	6	5	61	46	6	5

Zdroj: MŽP (MONITOR veřejných rozpočtů MF, ISOH – Cenia, ČSÚ)

Tabulka 60: Podíly obcí v %, SKO (s předpokladem skládkování) a občanů, na které se bude vztahovat třídicí sleva v členění dle velikosti obce

skupina obcí	podíl obcí, které dosáhnou na třídicí slevu				podíl SKO ve slevě				podíl občanů v obcích se slevou			
	2021	2022	2023	2024	2021	2022	2023	2024	2021	2022	2023	2024
<500	41	24	13	8	36	20	9	6	42	24	12	8
500-1 000	47	24	10	5	44	21	8	4	47	24	10	5
1 000-5 000	54	30	13	7	51	27	11	6	56	30	13	7
5 000-10 000	56	32	8	4	53	29	7	3	58	32	8	4
10 000-20 000	54	27	5	4	49	21	5	3	53	25	6	3
20 000-50 000	58	25	6	3	54	21	5	2	56	23	5	3
50 000-100 000	64	36	0	0	60	39	0	0	63	43	0	0
100 000-1 000 000	60	20	0	0	52	28	0	0	54	28	0	0
>1 000 000	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Zdroj: MŽP (MONITOR veřejných rozpočtů MF, ISOH – Cenia, ČSÚ)

V případě, že obec stanovených limitů pro třídění nedosáhne, dopady na její náklady budou shodné, jako ve variantě 1.

Při realizaci této varianty dojde k navýšení administrativní zátěže v případě obcí, na které se v současné době nevztahuje povinnost podat roční hlášení o produkci a nakládání s odpady (přibližně jeden tisíc obcí), a které budou uplatňovat snížený poplatek za ukládání KO na skládku. Pro vyhodnocení splnění podmínek na úlevu je totiž nezbytné, aby obce roční hlášení o produkci a nakládání s odpady zasílaly.

Sociální dopady

Sociální dopady v obcích, které nedosáhnou na slevu, předpokládají stejnou ilustrační výši a mechanismus, který je uveden u varianty 1.

Obce, které na slevu dosáhnou, i při uváděném konzervativním scénáři (s nejvyššími finančními dopady na obce), nebudou mít v letech 2021–2025 (za předpokladu, že na slevu dosáhnou ve všech letech) vyšší náklady na skládkování, než v roce 2017, navíc je poplatek neměněn od svého zavedení a jeho skutečná hodnota vlivem inflace klesla z 500 Kč v roce 2009 na 445 Kč v roce 2017, a dále při předpokladu 2% míry znehodnocení peněz ročně (inflační cíl České národní banky) klesne jeho skutečná hodnota v roce 2021 na 413 Kč a v roce 2025 na 385 Kč. V roce 2026 se tento poplatek zvýší na 600 Kč (na 454 Kč v cenách roku 2009) a v roce 2028 na 700 Kč (513 Kč v cenách roku 2009). Je tak zjevné, že při zohlednění míry inflace se od jeho zavedení ani do budoucna poplatky v podstatě nezvyšuje.

Dále je vhodné cenu za odpady porovnat i s minimální mzdou, průměrnou mzdou a ročními průměrnými spotřebitelskými cenami. Pro příklad v níže uvedené tabulce uvádíme hodnoty za rok 2010 a 2017.

Tabulka 61: Porovnání příjmů a nákladů v České republice v letech 2010 a 2017

Ukazatel	2010	2017	Rozdíl (%)
Minimální mzda (Kč/měsíc)	7 185	11 000	34,7
Průměrná měsíční mzda (Kč/měsíc)	23 903	29 496	19,0
Náklady na bydlení (Kč/domácnost)	5 006	5 626	11,0

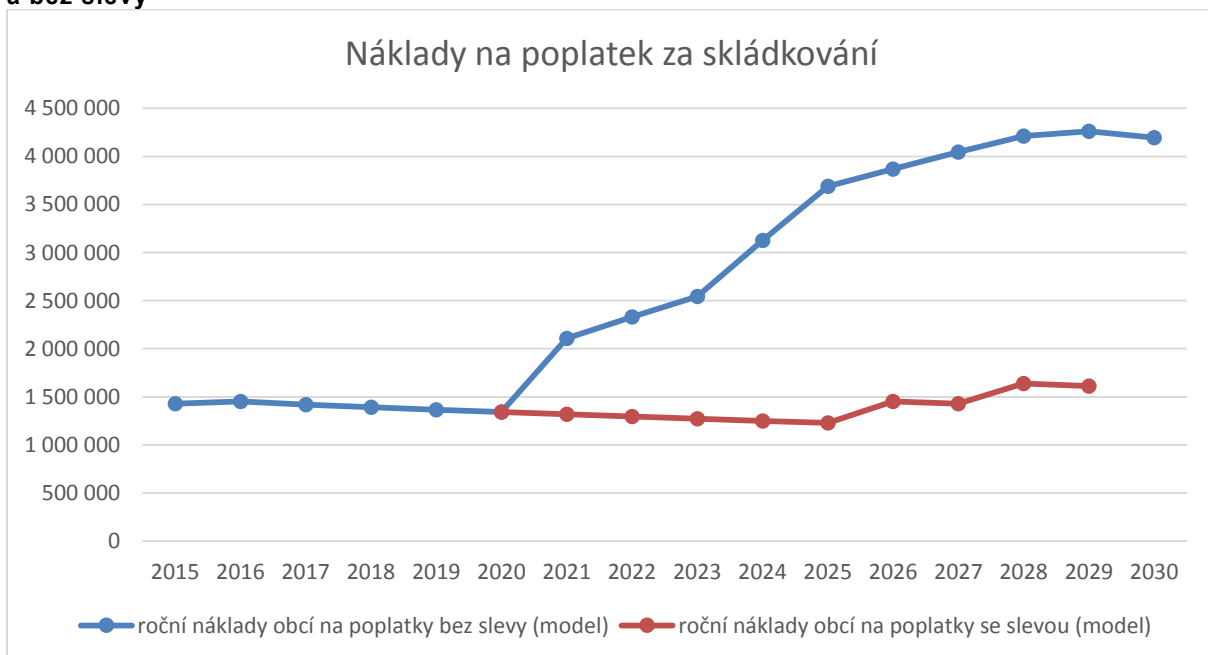
Potravinářské výrobky* (%)	89,2	100,5	11,3
Elektrická zařízení * (%)	99,5	99,2	-0,3
Motorová vozidla* (%)	96,5	95,6	-0,9
Ceny stavebních děl - budovy bytové* (%)	112,3	114,8	2,5
Telekomunikační služby* (%)	96,2	74,2	-22
Pojištění, zajištění a penzijní financování* (%)	96,3	98,9	2,6
Spotřebitelské ceny zboží a služeb celkem* (%)	93,0	103,1	10,1

* 100 % = průměr roku 2005

zdroj: Statistická ročenka české republiky 2018

Graf 23: Srovnání nákladů obcí s 10 – 20 tis. obyvateli na poplatek za skládkování s třídící slevou a bez slevy ilustruje průměrné náklady obcí s 10–20 tis. obyvateli na skládkovní a jejich vývoj v případě dosáhnutí a nedosáhnutí třídící slevy. Všechny skupiny obcí dle počtu obyvatel mají podobný průběh, kdy náklady obcí, které dosáhnou na třídící slevu, budou nést de facto až do roku 2027 náklady na skládkování ve srovnatelné úrovni jako v roce 2017). Náklady jsou uvedeny v cenách roku 2017 a platí předpoklad stejné míry skládkování a produkce komunálních odpadů jako v roce 2017. Obce, které dosáhnou na třídící slevu, by tak neměly mít motivaci zvyšovat poplatky z důvodu vyšších nákladů na skládkování. To samozřejmě nevyklučuje zvýšení z jiných důvodů (např., jak je uvedeno výše, z důvodu snahy plného přenesení nákladů sběr a svoz KO, který v současnosti obce dotují ze svých rozpočtů.)

Graf 23: Srovnání nákladů obcí s 10 – 20 tis. obyvateli na poplatek za skládkování s třídící slevou a bez slevy

Dopady na životní prostředí

Varianta 2 více podporuje recyklaci oproti jiným způsobům využití. Vzhledem k tomu, že recyklace má v hierarchii nakládání s odpady vyšší postavení, lze variantu 2 hodnotit ve vztahu k životnímu prostředí jako lepší než Variantu 1.

17.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 62: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení	
Varianta 0	Současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				
		příjem z rizikové složky poplatku za ukládání NO	19,6 mil. Kč			
		Podnikatelské subjekty				
				stávající výše poplatků za ukládání odpadů	*	
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)				
		obce, na jejichž území leží skládka – příjmy z poplatku za ukládání KO	1 509 mil. Kč pro všechny obce	obce, na jejichž KÚ skládka neleží - výdaje obcí na poplatek za skládkování SKO	průměrné náklady obcí na poplatek za skládkování SKO se pohybují kolem 100–120 Kč/os/rok)	
		obce, na jejichž území leží skládka – příjmy ze základní složky NO ve stávající výši	49,3 mil. Kč			
		Sociální dopady				
		Životní prostředí				
				Využívání méně vhodného způsobu nakládání s odpadem - skládkování		

		Ostatní			
				neexistence dostatečného stimulu k redukci skládkování odpadu	
Varianta 1	Změna skladovacích o poplatku	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
		navýšení výnosu pro SFŽP ČR z poplatku za ukládání KO	v závislosti na výši poplatku a podílu rozdělení od 838 až po 3 400 mil. Kč ročně	navýšení AZ SFŽP (správa poplatku)	50 mil. Kč roční personální náklady 3 mil. Kč technické vybavení 40 – 50 mil. Kč IT systém pro správu poplatku
		navýšení výnosu pro SFŽP ČR z nově zavedeného poplatku za ukládání TZS	45 tis. Kč ročně	navýšení AZ Celní správy - vymáhání poplatku za skládkování	17 mil. Kč roční personální náklady 2,7 mil. Kč technické vybavení
		navýšení výnosu pro SFŽP ČR - poplatek za ukládání NO	37 mil. Kč ročně	Navýšení AZ Cenia (vyšší využití systému ISPOP)	2,3 mil. Kč roční personální náklady
				Navýšení AZ MŽP – odvolací řízení	cca 1 600 řízení ročně
		Podnikatelské subjekty			
				nárůst výdajů - navýšení poplatků za skládkování nárůst výdajů - zavedení poplatku za TZS	navýšení až na 945 mil. Kč v roce 2030 (průměrně 378 Kč/rok na jeden subjekt) * s ohledem na výši poplatku a celkovou produkci TZS
				Navýšení AZ – podávání poplatkového hlášení (subjekty svážející odpady na skládky)	cca 418 mil. Kč ročně

		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		Výnosy z poplatku za skládkování možný vyšší výnos z poplatků za NO pro obce, na jejichž území leží skládka	1 257–834 mil. Kč v závislosti na rozdělení výnosů, sazbách a objemu skládkování až 37 mil. Kč pro všechny obce	Navýšení výdajů obcí za skládkování komunálního odpadu	navýšení o 50 – 220 Kč/os/rok v závislosti na sazbách poplatku
		Snížení AZ KÚ a obcí – nebudou provádět kontroly a vydávat výměry	14 mil. Kč ročně	nižší výnos z poplatků za skládkování KO pro obce, na jejichž území leží skládka	snížení o 252 až 675 mil. Kč pro všechny obce oproti výnosu v roce 2017 (Dle výše poplatku a poměru jeho rozdělení)
		Sociální dopady			
				možné zvýšení poplatků za KO	navýšení průměrně až o 40% (v roce 2030) pokud obec promítne nárůst poplatku do plateb za KO v plné výši
		Životní prostředí			
		pokles množství odpadu ukládaného na skládky vlivem navýšení skládkovacího poplatku	****		
		Ostatní			
		motivace podnikatelských subjektů a domácností třídít odpad	****		
Varianta 2		Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			

Změna skládkovacího poplatku a zavedení třídících slev	navýšení výnosu pro SFŽP ČR z poplatku za ukládání KO	737–3 385 mil. Kč v závislosti na rozdělení výnosů, objemu skládkování a množství obcí se slevou	navýšení AZ SFŽP (správa poplatku)	50 mil. Kč roční personální náklady 3 mil. Kč technické vybavení 40 – 50 mil. Kč IT systém pro správu poplatku
	navýšení výnosu pro SFŽP ČR - zavedení poplatku za ukládání TZS	45 tis. Kč	navýšení AZ Celní správy-vymáhání poplatku za skládkování	17 mil. Kč roční personální náklady 2,7 mil. Kč technické vybavení
	navýšení výnosu pro SFŽP ČR z poplatku za ukládání NO	37 mil. Kč	Navýšení AZ Cenia (vyšší využití systému ISPOP)	2,3 mil. Kč roční personální náklady
			Navýšení AZ MŽP – odvolací řízení	cca 1 600 řízení ročně
	Podnikatelské subjekty			
			nárůst výdajů - navýšení poplatků za skládkování nárůst výdajů - zavedení poplatku za TZS	navýšení až na 945 mil. Kč v roce 2030 (průměrně 378 Kč/rok na jeden subjekt) * s ohledem na výši poplatku a celkovou produkci TZS
			Navýšení AZ – podávání poplatkového hlášení (subjekty svážející odpady na skládky)	cca 418 mil. Kč ročně
	Územní samosprávné celky (obce, kraje)			

	náklady na skládkování ve srovnatelné úrovni jako v roce 2017 u obcí, na jejichž území neleží skládka a které splní limit pro nižší sazbu	dle objemu odpadů a míry třídění, v důsledku vyššího vyřídění by mělo dojít ke snížení skládkovaného KO a tedy i nákladů na skládkování	navýšení výdajů obcí za skládkování komunálního odpadu	navýšení o 50 – 220 Kč/os/rok v závislosti na sazbách poplatku
	vyšší výnos z poplatků za NO pro obce, na jejichž území leží skládka	dle objemu odpadů, až 37 mil. Kč pro všechny obce	nižší výnos z poplatků za skládkování KO pro obce, na jejichž území leží skládka	snížení o 404 až 675 mil. Kč pro všechny obce oproti výnosu v roce 2017 (Dle výše poplatku a poměru jeho rozdělení)
	snížení AZ KÚ a obcí – nebudou provádět kontroly a vydávat výměry	14 mil. Kč ročně		
Sociální dopady				
	nezvyšování poplatku za KO	obce, které dosáhnou na třídící slevu, nebudou mít motivaci zvyšovat poplatek za KO	možné zvýšení nákladů na nakládání s odpadem u občanů obcí, které nedosáhnou na slevu	navýšení průměrně až o 40 % (v roce 2030) pokud obec promítně nárůst poplatku do plateb za KO v plné výši
Životní prostředí				
	pokles množství odpadu ukládaného na skládky vlivem navýšení skládkovacího poplatku	****		
Ostatní				
	motivace podnikatelských subjektů a domácností třídít odpad	****		
	větší podpora recyklace	****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

Pozn: pokud není uvedeno jinak, pak údaje vychází z předpokladu zachování produkce KO, ukládání KO a míry třídění jako v roce 2017.

17.4 Návrh řešení

17.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nevhodnějšího řešení

1. Varianta 2
2. Varianta 1
3. Varianta 0

Z výše uvedených údajů vyplývá, že navýšení skládkovacího poplatku u využitelných odpadů by mělo přispět k postupné redukci ukládání vymezených druhů odpadu na skládky. Snížení poplatku za ukládání nebezpečného odpadu na skládky by mělo přispět k úspěšnosti jeho výběru, zároveň by mělo přispět ke snížení nadměrné finanční zátěže na straně podnikatelských subjektů ale také obcí a zároveň by mělo snížit riziko nelegálního nakládání s nebezpečným odpadem. Dopady Varianty 2 budou stejné jako při Variantě 1, ale negativní dopady na občany budou nižší. Z tohoto důvodu doporučujeme k přijetí Variantu 2.

Podrobnější analýza dopadů výše poplatků je provedena ve studii Analýza navýšení skládkovacího poplatku, která byla v rámci přípravy zákona zpracována pro Ministerstvo životního prostředí. Tato studie je přílohou tohoto hodnocení dopadů.

18 Skládkování (§ 37)

18.1 Důvod předložení a cíle

18.1.1 Definice problému

Věcným problémem je omezování neekologického nakládání s odpady, tzn. skládkování.

V době, kdy je cílem snižování množství odpadu ukládaného na skládku, se účelové využívání materiálů, respektive odpadů označených jako neodpadní materiál, na skládkách považuje za velmi výrazný problém v oblasti ukládání odpadů na skládky. Dochází ke zbytečnému ukládání odpadu a dále pak k finančním únikům obcí a SFŽP ČR, protože provozovatel skládky vybere finanční prostředky od původce odpadu, který mu odpad předá na skládku, a provozovatel pak odpad vykáže jako neodpadní materiál, jehož objem není v současné době kontrolován ani omezován, a tím získá finanční prostředky.

18.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Dle stávající legislativy není omezeno množství neodpadních materiálů, které mohou být využívány v rámci první fáze provozu skládky. Provozovatel skládky ani nevede evidenci množství materiálů, které bylo tímto způsobem na skládku uloženo.

18.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) provozovatelé skládek,
- b) obce,
- c) Ministerstvo životního prostředí (CENIA),
- d) Státní fond životního prostředí ČR (SFŽP ČR),
- e) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP).

18.1.4 Popis cílového stavu

Neodpadní materiály používané na skládce odpadů v rámci první fáze provozu skládky budou započítány do celkového množství technologického materiálu k zabezpečení první fáze provozu skládky a v případě, že překročí stanovené množství, budou zpoplatněny kompenzační a základní složkou poplatku. Provozovatel skládky odpadů povede průběžnou evidenci množství materiálů, které nejsou odpadem, uložených na skládku v rámci první fáze provozu skládky společně s odpadovou evidencí.

18.1.5 Zhodnocení rizika

V současné době uniká velké množství finančních prostředků, které měly být odvedeny SFŽP ČR a obcím.

Pokud nedojde ke změně právní úpravy, není možné této situaci účelně zabránit a bude i nadále velké množství odpadu takto ukládáno.

18.2 Návrh variant řešení

18.2.1 Varianta 0

Zachování stávajícího stavu, kdy provozovatel skládky odpadů nevede průběžnou evidenci množství materiálů, které nejsou odpadem, uložených na skládku v rámci první fáze provozu skládky. Tyto materiály nepodléhají poplatkové povinnosti v případě, že nedojde k překročení maximálního množství technologického materiálu k zabezpečení první fáze provozu skládky.

18.2.2 Varianta 1

Provozovatel skládky odpadů povede průběžnou evidenci množství materiálů, které nejsou odpadem, uložených na skládku v rámci první fáze provozu skládky. Tyto materiály se budou započítávat do celkového množství technologického materiálu pro zabezpečení první fáze provozu skládky, které nepodléhá zpoplatnění, a v případě, že tyto materiály nebudou spadat pod toto osvobození, bude se na ně vztahovat povinnost platit kompenzační a základní složku poplatku.

18.2.3 Varianta 2

Veškeré movité věci uložené na skládku v první fázi jejího provozu je považován za odpad s výjimkou materiálu používaného jako konstrukční prvky skládky. Část uloženého odpadu se může započítat do celkového množství technologického materiálu pro zabezpečení první fáze provozu skládky, které nepodléhá zpoplatnění, a v případě, že tyto materiály nebudou spadat pod toto osvobození, bude se na ně vztahovat povinnost platit kompenzační a základní složku poplatku.

18.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

18.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, územní samosprávné celky (obce)

Tato varianta přináší výrazné riziko dalšího trvání současné situace, kdy v řadě zařízení dochází k obcházení zákona o odpadech a na skládku jsou ukládány odpady, které jako odpady nejsou označeny. V důsledku obcházení zákona je příjem obcí, případně SFŽP ČR, z poplatků nižší.

Dopady na podnikatelské prostředí

Úspora finančních prostředků v důsledku neplacení poplatků za odpady, které jako odpady nejsou označeny.

Dopady na životní prostředí

Mimo výše uvedeného omezení příjmů je omezena také základní funkce poplatku, kterou je odklonění odpadů od ukládání na skládkách odpadů a jejich větší využívání jako náhrady primárních surovin. Ministerstvo již takové jednotlivé případy eviduje, ale s ohledem na neexistující evidenci nezná celkový rozsah.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, územní samosprávné celky (obce)

Vyšší příjem SFŽP ČR a obcí z poplatku za skládkování odpadu.

Dopady na podnikatelské prostředí

U podnikatelů, kteří ukládají odpad na skládky, může dojít k navýšení nákladů, v důsledku snížení množství odpadů, které mohou být osvobozeny od poplatku, protože je možné je zahrnout do celkového množství technologických materiálů osvobozených od poplatku jako technické zabezpečení první fáze provozu skládky. Tento dopad nelze kvantifikovat.

Zátěž vznikne také na straně provozovatelů skládek, kteří budou mít povinnost rozšířit průběžnou odpadovou evidenci o evidenci neodpadních materiálů, které jsou využity v rámci první fáze provozu skládky. Tato zátěž bude ovšem minimální s ohledem na povinnost vedení odpadové evidence. Odhadujeme, že se nebude jednat o více než jednu pracovní hodinu týdně. Celková administrativní zátěž pro provozovatele skládek je odhadnuta na 52 hod./rok, což činí přibližně 13 000 Kč/rok (při průměrných hodinových nákladech 250 Kč/hod. u podnikatele v národním hospodářství v odvětví skládkování za rok 2018 z dat ČSÚ).

Dopady na životní prostředí

Tento přístup odstraňuje výše uvedená rizika spojená se stávající právní úpravou. Zároveň neznemožňuje ani neprodrazuje využívání neodpadních materiálů na skládce, pokud budou tyto materiály započítány do celkového množství technologického materiálu, který může být využit pro technické zabezpečení první fáze provozu skládky.

c) Varianta 2

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, územní samosprávné celky (obce)

Vyšší příjem SFŽP ČR a obcí z poplatku za skládkování odpadu.

Dopady na podnikatelské prostředí

U podnikatelů, kteří ukládají odpad na skládky, může dojít k navýšení nákladů, v důsledku snížení množství odpadů, které mohou být osvobozeny od poplatku, protože je možné je zahrnout do celkového množství technologických materiálů osvobozených od poplatku jako technické zabezpečení první fáze provozu skládky. Tento dopad nelze kvantifikovat.

Zátěž vznikne také na straně provozovatelů skládek, kteří budou mít povinnost rozšířit průběžnou odpadovou evidenci o evidenci veškerých odpadů, které jsou využity v rámci první fáze provozu skládky. Tato zátěž bude ovšem minimální s ohledem na povinnost vedení odpadové evidence. Odhadujeme, že se nebude jednat o více než jednu pracovní hodinu týdně. Celková administrativní zátěž pro provozovatele skládek je odhadnuta na 52 hod./rok, což činí přibližně 13 000 Kč/rok (při průměrných hodinových nákladech 250 Kč/hod. u podnikatele v národním hospodářství v odvětví skládkování za rok 2018 z dat ČSÚ).

Dopady na životní prostředí

Tento přístup odstraňuje výše uvedená rizika spojená se stávající právní úpravou. Zároveň neznemožňuje ani neprodražuje využívání neodpadních materiálů na skládce, pokud budou tyto materiály započítány do celkového množství technologického materiálu, který může být využit pro technické zabezpečení první fáze provozu skládky.

18.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 63: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení	
Varianta 0	současný stav	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				
				SFŽP ČR - úbytek finančních prostředků	** až ****	
		Podnikatelské subjekty				
		úspora finančních prostředků u materiálu, který není kontrolován	** až ****			
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)				
				obce - úbytek finančních prostředků	** až ****	
		Životní prostředí				
				absence nástroje, který by snižoval množství materiálu ukládaného na skládky	****	
Varianta 1		Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty				

	zavedení evidence a omezení pro materiál, který není odpadem a je uložený na skládku v rámci I. fáze	SFŽP ČR - vyšší příjem v případě překročení stanovených limitů	** až ****				
		Podnikatelské subjekty					
				vyšší náklady v případě překročení stanovených limitů	** až ****		
				navýšení AZ spojené s evidencí	*	13 tis. Kč	
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)					
		obce - vyšší příjem v případě překročení stanovených limitů	** až ****				
		Životní prostředí					
		snížení množství materiálu uloženého na skládky	****				
		Varianta 2	zavedení evidence a omezení pro materiál, který není odpadem a je uložený na skládku v rámci I. fáze	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				SFŽP ČR - vyšší příjem v případě překročení stanovených limitů	** až ****		
Podnikatelské subjekty							
				vyšší náklady v případě překročení stanovených limitů	** až ****		
				navýšení AZ spojené s evidencí	*	13 tis. Kč	
Územní samosprávné celky (obce, kraje)							

	obce - vyšší příjem v případě překročení stanovených limitů	** až ****		
Životní prostředí				
	snížení množství materiálu uloženého na skládce	****		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

18.4 Návrh řešení

18.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 2
2. Varianta 1
3. Varianta 0

V rámci mezirezortního připomínkového řízení byla vytvořena varianta 2, která přesněji vymezuje otázku ukládání neodpadních materiálů na skládku v souvislosti s omezováním materiálu ukládaného na skládky a zamezení úniku finančních prostředků pro obce a SFŽP ČR doporučujeme přijmout Variantu 2.

VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY A SPRÁVNÍ DELIKTY

19 Výkon státní správy (§ 131 - 155) a přestupky (§ 122 - 127)

19.1 Důvod předložení a cíle

19.1.1 Definice problému

Věcným problémem je optimální nastavení pravomocí při výkonu státní správy.

Vzhledem ke kapacitám ČIŽP a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností, není stávající kontrolní a sankční činnost v oblasti odpadového hospodářství dostatečná. Sankční pravomoci se navíc v současné době v některých případech rozcházejí s kontrolními pravomocemi, kdy například kraje mají kontrolní pravomoc ve vztahu k zařízením určeným pro nakládání s odpady, ale nemají sankční pravomoc.

19.1.2 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Obecní úřady nemají v současné době kontrolní pravomoc ve vztahu k zařízení pro nakládání s odpady. Kontrolní a sankční pravomoc mají pouze ve vztahu k původcům odpadu a to pouze v otázce, zda nezneužívají obecní systém nakládání s komunálním odpadem. Dále mají obecní úřady kontrolní a sankční pravomoc ve vztahu k fyzickým osobám a to ohledně toho, zda se nezbavují autovraků či elektrozařízení v rozporu se zákonem o odpadech.

Obecní úřady obcí s rozšířenou odpovědností mají kontrolní pravomoc ve vztahu ke všem právními osobám, fyzickým osobám oprávněným k podnikání a obcím, mají však omezené sankční pravomoci.

Krajské úřady nemají v současné době žádné sankční pravomoci.

19.1.3 Identifikace dotčených subjektů

- a) Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP),
- b) krajské úřady (KÚ),
- c) obecní úřady (OÚ).

19.1.4 Popis cílového stavu

Cílovým stavem je dostatečné pokrytí oblasti odpadového hospodářství kontrolními orgány, a efektivnější kontrola a sankcionování při porušování odpadových předpisů.

19.1.5 Zhodnocení rizika

Při zachování dosavadního přístupu nebudou využity schopnosti a informace, které mají jednotlivé správní úřady v oblasti odpadového hospodářství k odpovídající kontrole fungování jednotlivých osob účastnících se odpadového hospodářství. Zároveň s ohledem na kapacity ČIŽP hrozí, že celková kontrola subjektů v odpadovém hospodářství nebude dostatečná.

19.2 Návrh variant řešení

19.2.1 Varianta 0

Zachování stávajícího nastavení pravomocí správních orgánů v odpadovém hospodářství.

19.2.2 Varianta 1

Rozšíření sankčních pravomocí krajských a obecních úřadů. Tyto úřady mají největší přehled o zařízeních určených k nakládání s odpady a o původcích odpadů, kteří vykonávají činnost na jejich území.

19.2.3. Varianta 2

Rozšíření sankčních pravomocí jen na obecní úřady.

19.3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

19.3.1 Identifikace nákladů a přínosů

a) Varianta 0

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Oproti platné právní úpravě nedojde k žádné změně, tedy ani k navýšení nákladů na straně správních orgánů.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Beze změny oproti současnému stavu.

Dopady na životní prostředí

Stávající stav nezajišťuje dostatečnou kontrolu v oblasti nakládání s odpady podpořenou sankcemi a tudíž je větší možnost ohrožení životního prostředí.

b) Varianta 1

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Přestože v důsledku změny právní úpravy budou některá kontrolní a sankční řízení, které doposud vedla ČIŽP vést jiné obce a kraje, nepředpokládáme snížení počtu pracovníků ČIŽP, neboť tyto uvolněné kapacity budou využity pro navýšení kontrolní činnosti v případě komplikovanějšího nebo rizikovějšího nakládání s odpady.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Rozšíření sankčních pravomocí krajských a obecních úřadů může vést k vyšší motivaci využívání kontrolních pravomocí úřadů na svém území, neboť z důvodu absence navazujících sankčních pravomocí nejsou kontrolní pravomoci prováděny dostatečně.

Na straně obecních úřadů možnost využití těchto pravomocí způsobí zvýšení nákladů. Protože časový rozsah věnovaný této činnosti nevychází z nastavení této pravomoci, ale z konkrétního rozsahu, v jakém bude danou pravomocí obecní úřad využívat, nelze přesně stanovit míru navýšení zátěže obecních úřadů a kvantifikovat navýšení nákladů. Na druhé straně výkon těchto pravomocí přinese obcím finanční prospěch v podobě výnosu z udělených sankcí. Přínosem pro obce může být i omezení krádeží obecně prospěšného vybavení, pokud se obce zaměří na kontrolu výkupen kovového odpadu. Na straně obecních úřadů obcí s rozšířenou působností dojde v důsledku změny v kompetenčních ustanoveních ke snížení nákladů v souvislosti s výrazným snížením množství vydávaných závazných stanovisek k řízením podle stavebního zákona. V roce 2018 došlo ke snížení vytížení těchto úřadů s ohledem na elektronizaci ohlašování přepravy nebezpečných odpadů. Tyto kapacity by měly být využity k provádění kontrolní a sankční činnosti a to i ve vztahu ke stavební činnosti, při které vznikají stavební a demoliční odpady, a která nebude nově regulována závazným stanoviskem.

Na straně obecních úřadů obcí s rozšířenou pravomocí nedochází k navýšení kontrolních pravomocí, pouze sankčních. Ze samotné změny tak nelze předpokládat nezbytnost navýšení časové dotace s ohledem na zavedení této pravomoci. V případě krajských úřadů dochází k výraznému rozšíření sankčních pravomocí a bylo by velmi žádoucí, a ministerstvo bude v tomto ohledu metodicky krajské úřady vést, aby došlo k navýšení kontrolní a sankční činnosti.

Dopady na životní prostředí

Výše popsané změny budou mít jednoznačně pozitivní dopad na fungování odpadového hospodářství v souladu s legislativou a budou zaručovat vyšší míru ochrany životního prostředí.

c) Varianta 2

Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Stejně vyhodnocení nákladů a přínosů vzhledem k ČIŽP jako u varianty 1.

Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje)

Stejně vyhodnocení nákladů a přínosů jako u varianty 1 se změnou pro krajské úřady, kterým nebude uložena povinnost kontrolních a sankčních činností.

Dopady na životní prostředí

Změna pravomocí pro obce bude mít pozitivní dopad na fungování odpadového hospodářství v souladu s legislativou a bude zaručovat vyšší míru ochrany životního prostředí, nicméně pozitivní dopady budou relativně nižší, než v případě varianty 1.

19.3.2 Vyhodnocení nákladů a přínosů variant

Tabulka 64: Porovnání nákladů a přínosů

Varianta	Stručný obsah	Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
Varianta 0	současný stav	Životní prostředí			
				negativní dopad nedostatečného počtu kontrol na životní prostředí	**
				nemožnost udělovat opravná opatření bez udělení sankce	**
Varianta 1	posílení sankčních a kontrolních pravomocí obecních a krajských úřadů, možnost udělování opravných opatření bez udělení sankce	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				náklady státní správy na výkon v oblasti odpadového hospodářství (inspekce)	***
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		rozšíření sankčních pravomocí obecních a krajských úřadů, zefektivnění kontroly	***	náklady na využívání nových pravomocí na straně krajských a obecních úřadů	**
		Životní prostředí			
		pozitivní vliv úpravy pravomocí na životní prostředí	***		
		nově možnost udělovat opravná opatření bez nutnosti udělení sankce	***		

Varianta 2	posílení sankčních a kontrolních pravomocí obecních úřadů, možnost udělování opravných opatření bez udělení sankce	Státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty			
				náklady státní správy na výkon v oblasti odpadového hospodářství (inspekce)	***
		Územní samosprávné celky (obce, kraje)			
		rozšíření sankčních pravomocí obecních úřadů, zefektivnění kontroly	***	náklady na využívání nových pravomocí na straně obecních úřadů	**
		Životní prostředí			
		pozitivní vliv úpravy pravomocí na životní prostředí	*		
		nově možnost udělovat opravná opatření bez nutnosti udělení sankce	*		

- bez dopadů, * velmi nízké, ** nízké, *** střední, **** vysoké, ***** velmi vysoké

19.4 Návrh řešení

19.4.1 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

1. Varianta 2
2. Varianta 1
3. Varianta 0

V rámci mezirezortního připomínkového řízení byla zvolena Varianta 2, která zajišťuje efektivnější fungování veřejné správy vůči stávající situaci. Varianta posiluje obce v jejich kontrolních a sankčních pravomocích a dává jim dále možnost požadovat nápravná opatření bez uvalení sankcí. Zároveň nebudou zatíženy krajské úřady kontrolní a sankční povinnostmi.

20 Souhrn navrhovaných variant

V následující tabulce se nachází souhrn přínosů a nákladů zvolených variant.

Tabulka 65: Souhrn navrhovaných variant

Dopady na státní rozpočet			
Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
		nárůst administrativní zátěže u orgánů vydávajících své vyjádření (MPO a hygienické stanice)	84-435 tis. Kč/rok
		administrativní zátěž spojená se zařazováním odpadu (MŽP)	16–80 tis. Kč/rok
snížení počtu krádeží a AZ	***		
		administrativní zátěž spojená potřebou vydávat závazná stanoviska	34 mil. Kč/rok; po 3 letech snížení na 23 mil. Kč za rok
snížení nákladů spojených s odstraněním rizik ohrožení ŽP	* až *****		
		náklady spojené s likvidací ekologické zátěže	****
snížení rizika potřeby hrazení ekologické zátěže	** až ****		
		ztráta informací o vyprodukovaných odpadech na území obce	*
ministerstvo (CENIA) - zpracování zasláných dat v případě překročení limitů	***		
snížení rizika finančních nákladů v případě špatného nakládání	****		
snížení zátěže v důsledku úbytku ohlašovatelů (CENIA)	*	zvýšení zátěže s dopočítáním evidence (CENIA)	*
navýšení výnosu pro SFŽP ČR z poplatku za ukládání KO	737–3 385 mil. Kč v závislosti na rozdělení výnosů, objemu skládkování a množství obcí se slevou	navýšení AZ SFŽP (správa poplatku)	50 mil. Kč roční personální náklady 3 mil. Kč technické vybavení 40 – 50 mil. Kč IT systém pro správu poplatku
		navýšení AZ Celní správy- vymáhání poplatku za skládkování	17 mil. Kč roční personální náklady 2,7 mil. Kč technické vybavení
navýšení výnosu pro SFŽP ČR - zavedení poplatku za ukládání TZS	45 tis. Kč	Navýšení AZ Cenia (vyšší využití systému ISPOP)	2,3 mil. Kč roční personální náklady
navýšení výnosu pro SFŽP ČR z poplatku za ukládání NO	37 mil. Kč	Navýšení AZ MŽP – odvolací řízení	cca 1 600 řízení ročně
SFŽP ČR - vyšší příjem v případě překročení stanovených limitů	** až ****		

		náklady státní správy na výkon v oblasti odpadového hospodářství (inspekce)	***
Dopady na ÚSC			
Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
snížení AZ, když úřady nebudou muset řešit ohrožení ŽP	* až ***	administrativní zátěž KÚ spojená s žádostí o povolení o vyřazení konkrétního produktu z odpadového režimu	42–210 tis. Kč/rok (všechny kraje)
snížení AZ spojené se zařazováním odpadů (205 OÚ ORP)	9-23 tis. Kč/rok		
snížení počtu krádeží (kovových předmětů) a AZ	***		
		navýšení hodinové zátěže KÚ	cca 16,7 hod. na den a kraj
		administrativní náročnost spojená s povolením mobilních zařízení	marginální nárůst oproti variantě 0 (**)
informování ohledně výše rezerv	***		
předpokládané snížení nákladů obcí na odstranění nevhodně odloženého odpadu	**	náklady spojené s uveřejňováním informací	17,5–35 mil. Kč/rok (všech 6 253 obcí; 8–16hod na jednu obec)
		obce - vedení evidence biologicky rozložitelného odpadu	*
		OÚ ORP - vydávání souhlasů obcím pro provozování komunitní kompostárny	*
		obce - žádost o souhlas a provozní řád	**
		mírné navýšení AZ spojené s kontrolou manipulačního řádu	*
náklady na skládkování ve srovnatelné úrovni jako v roce 2017 u obcí, na jejichž území neleží skládka a které splní limit pro nižší sazbu	dle objemu odpadů a míry třídění, v důsledku vyššího vytřídění by mělo dojít ke snížení skládkovaného KO a tedy i nákladů na skládkování	navýšení výdajů obcí za skládkování komunálního odpadu	dle objemu odpadů navýšení o 50 - 220 Kč/os/rok v závislosti na sazbách poplatku
vyšší výnos z poplatků za NO pro obce, na jejichž území leží skládka	dle objemu odpadů, až 37 mil. Kč pro všechny obce	snížení výnosů z poplatků za KO pro obce, na jejichž území leží skládka	snížení o 404 až 675 mil. Kč pro všechny obce oproti výnosu v roce 2017 (Dle výše poplatku a poměru jeho rozdělení)

snížení AZ KÚ a obcí – nebudou provádět kontroly a vydávat výměry	14 mil. Kč ročně		
obce - vyšší příjem v případě překročení stanovených limitů	** až ****		
rozšíření sankčních pravomocí obecních úřadů, zefektivnění kontroly	***	náklady na využívání nových pravomocí na straně obecních úřadů	**
Dopady na podnikatelské subjekty			
Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
odstranění nejistoty plynoucí ze samoposouzení dle obecných kritérií spojené s rizikem správních postihů	***	administrativní zátěž při žádání o povolení o vyřazení konkrétního produktu z odpadového režimu	* až ***
snížení počtu krádeží kovových předmětů	**		
narovnání podmínky v oblasti OH	****	celkové náklady řízení pro nová zařízení a změnová řízení	190–245 mil. Kč/rok; po 3 letech razantní snížení
zvýšení odborných znalostí osob provádějících hodnocení (sjednocení podmínek školení)	**	náklady pro odborně způsobilou fyzickou osobu (absolvování školení)	1 500–9 500 Kč bez DPH za školení
		přísnější regulace provozu zařízení, jednorázové náklady na označení	* až ** 1,1 mil. Kč (všechna mobilní zařízení)
umožňuje obchodovat i neprovozovatelům zařízení pro nakládání s odpady, pokud je hodnota odpadu kladná	**	finanční zátěž v podobě povinnosti provozovat zařízení pro nakládání s odpady (pokud neprokáží kladnou hodnotu dopadu)	* až **
		odvody na rezervní účet	257 mil. ročně
AZ spojená s vedením evidence (živnostníci, malé podniky)	* až ***		
právní jistota	***	vypracování manipulačního řádu	6–18 tis. Kč na zdravotnické zařízení
snížení ročních nákladů spojené s podáním hlášení	15,2 mil. Kč/rok (za všechny subjekty)		
		nárůst výdajů na nakládání s odpady (navýšení poplatků za skládkování, zavedení poplatku za TZS)	navýšení až na 945 mil. Kč v roce 2030 (průměrně 378 Kč/rok na jeden subjekt) * s ohledem na výši poplatku a celkovou produkci TZS
		Navýšení AZ – podávání poplatkového hlášení (subjekty svážející odpady na skládky)	cca 418 mil. Kč ročně
		vyšší náklady v případě překročení stanovených limitů	** až ****
		navýšení AZ spojené s evidencí	* 13 tis. Kč
Sociální dopady			
Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení

nezvyšování poplatku za KO	obce, které dosáhnou na třídící slevu, nebudou mít motivaci zvyšovat poplatek za KO	možné zvýšení nákladů na nakládání s odpadem u občanů obcí, které nedosáhnou na slevu	navýšení průměrně až o 40 % (v roce 2030) pokud obec promítne nárůst poplatku do plateb za KO v plné výši
Dopady na ŽP			
Přínosy	Hodnocení	Náklady	Hodnocení
odstranění rizika z obcházení odpadového režimu, podpora recyklace odpadů	* až ***		
omezení plýtvání materiálem a energiemi	**		
omezení rizika ohrožení ŽP v případech, kdy není povinnost přizpůsobovat zařízení aktuálním požadavkům	****		
zvýšení kvality celého procesu vzorkování a tím zamezení vzniku rizik poškození ŽP	* až *****		
odstranění nesrovnalostí v evidencích, snížení rizika černých skládek a kontrola ze strany ČIŽP povede ke zlepšení ŽP	****		
		riziko ohrožení ŽP neuzavřením pojištění pro všechny subjekty	***
pravomoc ministerstva omezit vyhláškou nakládání s některými odpady	**		
snížení rizika potenciálních negativních dopadů na ŽP	** až ****		
vyšší míra třídění, vyšší míra informovanosti občanů	****		
odstranění rizika poškození životního prostředí (podzemní, povrchové vody, ovzduší)	***		
snížení rizika ohrožení lidského zdraví	***		
		částečná ztráta informací o cca 0,1 % NO	*
pokles množství odpadu ukládaného na skládky vlivem navýšení skládkovacího poplatku	****		
snížení množství materiálu uloženého na skládky	****		
pozitivní vliv úpravy pravomocí na životní prostředí	*		
nově možnost udělovat opravná opatření bez nutnosti udělení sankce	*		
Ostatní			

nově možnost udělovat opravná opatření bez nutnosti udělení sankce	***		
soulad terminologie původce odpadů s rámcovou směrnicí	****		
snížení počtu krádeží kovových předmětů	**		
motivace podnikatelských subjektů a domácností třídít odpad	****		
větší podpora recyklace	****		

21 Implementace doporučené varianty a vynuocování

Orgánem odpovědným za implementaci navrhované právní úpravy je Ministerstvo životního prostředí.

Dalšími orgány veřejné správy, které dohlíží na dodržování povinností vyplývajících z tohoto zákona, jsou obecní a krajské úřady a dále je Česká inspekce životního prostředí.

V případě poplatku za ukládání odpadu na skládky je správcem SFŽP ČR a v rámci vynuocování se postupuje v režimu daňového řádu.

Pro zajištění dodržování navrhované právní úpravy ze strany regulovaných subjektů budou využívány kontrolní pravomoci České inspekce životního prostředí a obecních a krajských úřadů. Tyto správní orgány mají rovněž pravomoc ukládat sankce v případě nedodržování stanovených povinností na základě skutkových podstat stanovených v návrhu nového zákony o odpadech.

V případě přeshraniční přepravy odpadů jsou nastaveny kontrolní pravomoci rovněž celní správě.

Důležitým nástrojem pro implementaci je povolovací činnost podle navržené právní úpravy přidělená zejména krajským úřadům. Základním principem navrhované úpravy je, že nakládání s odpady má zásadně probíhat v zařízení, ve kterém je taková činnost povolena. Krajský úřad má možnost do povolení nastavit omezující podmínky, které zajistí ochranu životního prostředí a lidského zdraví.

S přijetím navržené právní úpravy nejsou a nebudou spojeny žádné požadavky na navýšení počtu míst a objemu prostředků na platy v dotčených kapitolách státního rozpočtu.

22 Přezkum účinnosti regulace

První přezkum účinnosti provede Ministerstvo životního prostředí v roce 2024 prostřednictvím ex-post evaluace jako nástroje komplexního vyhodnocení fungování regulace oběhového hospodářství, přičemž regulace v oblasti odpadového hospodářství bude hodnocena zejm. z následujících hledisek:

1. V roce 2024 budou všechna zařízení určená pro nakládání s odpady povolena podle nového zákona (viz kapitola 6 Povolení k provozování zařízení).
2. Budou splněny závazné cíle pro odpadové hospodářství, reflektovány další povinnosti a doporučení vyplývající z evropské legislativy (viz kapitola 1.10 Další směřování odpadového hospodářství v Evropské unii, 1.11.1 Porovnání budoucích cílů EU a výsledků odpadového hospodářství ČR, 1.11.2 Doporučení EK pro nakládání s komunálním odpadem:
  - 2.1. Směrnice o odpadech
    - 2.1.1. Cíl pro recyklaci komunálních odpadů: 55 % v roce 2025, 60 % v roce 2030 a 65 % v roce 2035 (cíl bude předmětem revize v roce 2028).
    - 2.1.2. Povinné třídění bioodpadu – zavést do 31. 12. 2023.
    - 2.1.3. Povinné třídění textilu – zavést do 1. ledna 2025.

- 2.1.4. Povinné třídění nebezpečných složek komunálních odpadů – zavést do 1. ledna 2025.
- 2.1.5. Prevence vzniku odpadů.
- 2.1.6. Potravinový odpad – zlepšení sledování, opatření k redukci, do konce 2023 návrh na cíl.
- 2.2. Směrnice o skládkování odpadů:
  - 2.2.1. Členské státy usilují o zajištění toho, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci nebo jinému využití, zejména komunální odpad, s výjimkou odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES.
  - 2.2.2. Cíl pro skládkování komunálních odpadů – 10 % z produkce komunálních odpadů v roce 2035.
- 3. Bude uplatňován princip „znečišťovatel platí“ včetně přenesení nákladů obcí na systém komunálních odpadů z obce na občany skrze poplatky za komunální odpad.
- 4. Vyhodnocení snížení skládkování s ohledem na zákaz skládkování využitelného odpadu v roce 2030 a zároveň vyhodnocení kapacit pro alternativní nakládání s odpadem.
- 5. Vyhodnocení materiálových a finančních toků v rámci oběhového hospodářství s důrazem na konkurenci na trhu a dopady na životní prostředí. Vyhodnocení bude obsahovat analýzu trhu s odpady, sekundárními surovinami, trendů jednotlivých způsobů nakládání s odpady a míry naplňování principu znečišťovatel platí.

23 Konzultace a zdroje dat

Materiál vychází z hodnocení dopadů regulace, které bylo zpracováno k věcnému záměru zákona o odpadech schváleného vládou dne 18. 5. 2015 (Usnesení VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 18. května 2015 č. 368). Body, které ve výše uvedeném materiálu nebyly zpracovány, byly doplněny na základě odborných konzultací s odborem odpadů.

Data a informace (například identifikace dotčených subjektů) uvedené v RIA vychází z komunikace s osobami s dlouholetou praxí a zkušenostmi v odpadovém hospodářství. Konzultace probíhají ústní či elektronickou formou a případná zasláná data jsou ukládána na ministerstvu dle interních předpisů.

Hlavní použité zdroje:

Plán odpadového hospodářství ČR pro období 2015-2024. Ministerstvo životního prostředí, 2014.

Statistická ročenka životního prostředí ČR 2016. Ministerstvo životního prostředí, 2017.

Statistická ročenka životního prostředí ČR 2017. Ministerstvo životního prostředí, 2018.

Zpráva o životním prostředí ČR, 2016. Ministerstvo životního prostředí, 2017.

Výroční zpráva SFŽP ČR 2012. Státní fond životního prostředí, 2013.

Výroční zpráva SFŽP ČR 2013. Státní fond životního prostředí, 2014.

Výroční zpráva SFŽP ČR 2014. Státní fond životního prostředí, 2015.

Výroční zpráva SFŽP ČR 2015. Státní fond životního prostředí, 2018

Zpráva o hospodaření SFŽP ČR, 2015, Státní fond životního prostředí, 2016.

Zpráva o hospodaření SFŽP ČR, 2017, Státní fond životního prostředí, 2018.

Zpráva o plnění cílů POH ČR za období 2015 – 2016 (První hodnotící zpráva), Ministerstvo životního prostředí, 2017.

Výroční zpráva ČIŽP 2017. Česká inspekce životního prostředí, 2018.

European Commission: Roadmap for the Czech Republic, 2012.

European Commission: Commission Staff Working Document - Country Report Czech Republic 2016, 2016.

European Commission: Commission Staff Working Document - Country Report Czech Republic 2017, 2017.

European Commission: Commission Staff Working Document - Country Report Czech Republic 2018, 2018.

European Environment Agency: Managing municipal solid waste - a review of achievements in 32 European countries, 2013.

European Environment Agency: Czech Republic – municipal waste management, 2013.

European Environment Agency: Czech Republic – municipal waste management, 2016.

European Environment Agency, ETC/SCP: Overview of the use of landfill taxes in Europe, 2012.

European Environment Agency: <https://www.eea.europa.eu/themes/waste/municipal-waste/municipal-waste-management-across-european-countries/table-3-1-municipal-solid>

OECD: Czech Republic Environmental Performance Review, 2018.

SFŽP: Závěrečná zpráva OP životní prostředí 2007 – 2013. SFŽP ČR, MŽP 2017.

Rais, J. – Benko, T. – Rod, A.: Efektivita českého systému třídění odpadu v kontextu EU, Centrum ekonomických a tržních analýz, 2016.

Slavík, J. a kol.: Poplatkové systémy v obcích. Rizika a příležitosti pro odpadové hospodářství. Praha: IEEP, 2009, 200 s. ISBN 978-80-86684-59-8.

Jílková, J. - Vítek, L. - Slavík, J. et al.: Poplatky k ochraně životního prostředí a jejich efektivnost. Praha: Eurolex Bohemia, 2006. s. 103. ISBN 80-7379-002-5.

Taylor, Donald. Policy incentives to minimize generation of municipal solid waste. Waste management & Research. 2000, roč. 18, č. 5, s. 406-419. ISSN: 1096-3669.

Píšková, M. Hodnocení dopadů regulace k věčnému záměru zákona o odpadech. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 18. 5. 2015. 69 s.

Píšková, M. Hodnocení dopadů regulace k věčnému záměru zákona o odpadech. Praha: Ministerstvo životního prostředí, 13. 4. 2015. 74 s.

Metodika stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2007. 17 s.

Metodika měření a přeměrování administrativní zátěže podnikatelů. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu, červen 2013. 29 s.

Slavík, J.: Ekonomická analýza Plánu odpadového hospodářství 2015 - 2024. E-academia pro Ministerstvo životního prostředí, 2015.

Biointelligence Service: Use of economic instruments and waste management performance. Report for European Commission. 2012.

IEEP: Environmental Tax Reform in Europe: Opportunities for the future, 2014.

Scharf, H.: Landfill reduction experience in The Netherlands. Waste Management, 34, 2014.

Mitchell, P – James, K.: Economic Growth Potential of More Circular Economies, WRAP UK, 2015.

Elia, V. - Gnoni, M. G. – Tornese, F.: Designing Pay-As-You-Throw schemes in municipal waste management services: A holistic approach, *Waste Management*, 44, 2015.

Slavík, J.: Čím pro nás mohou být zahraniční poplatkové systémy zajímavé – v dobrém i ve zlém?. Sborník konference „Odpady a obce“, 2015.

Bilitewski, B.: Handbook on the implementation of Pay-As-You-Throw as a tool for urban waste management, Dresden University of Technology, 2004.

Agencia de Residus de Catalunya: Guide for the Implementation of Pay-As-You-Throw Systems for Municipal Waste, 2010.

Šauer, P. at all: Charging systems for municipal solid waste: Experience from the Czech Republic. *Waste Management*, 28, 2008.

Kropáček, I. a kol.: Úspěšná opatření v nakládání s odpady na úrovni obcí. Hnutí Duha, 2016.

Sborník z konference „Odpady a obce 2018“.

<https://www.ekokom.cz/uploads/attachments/OD/SBORN%C3%8DK%2018.pdf>

Krajhanzl, J. – Chabada, T. – Svobodová, R.: „Vztah české veřejnosti k přírodě a životnímu prostředí. Reprezentativní studie veřejného mínění“, Masarykova Univerzita, 2018.

Seznam veterinářů. Poslední aktualizace ke dni 28. 2. 2019 [online]. Brno: Česká veterinární komora, 28. 2. 2019 [cit. 2019-03-04]. Dostupné z: <https://www.vetkom.cz/seznam-veterinaru/>

Rojíček, Marek et. al. *Statistická ročenka České republiky 2018 – Vybraná zdravotnická zařízení (stav k 31. 12)*. 1. vydání. Praha: Český statistický úřad., 2018. 8236 s.

Rojíček, Marek et. al. *Statistická ročenka České republiky 2018 – Indexy cen výrobců a indexy spotřebitelských cen (roční průměry)*. 1. vydání. Praha: Český statistický úřad., 2018. 823 s.

24 Seznam použitých zkratk

AZ	administrativní zátěž
BRKO	biologicky rozložitelný komunální odpad
BRO	biologicky rozložitelný odpad
CENIA	CENIA, česká informační agentura životního prostředí
ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
EK	Evropská komise
EU	Evropská unie
FO	fyzická osoba
GŘC	Generální ředitelství cel
HZS	Hasičský záchranný sbor
IPPC	Integrovaná prevence a omezování znečištění
ISOH	Informační systém odpadového hospodářství
KHS	krajská hygienická stanice
KO	komunální odpad
KÚ	krajský úřad

Metodika MPO	Metodika měření a přeměřování administrativní zátěže podnikatelů
Metodika MV	Metodika stanovení plánovaných nákladů na výkon státní správy
MF	Ministerstvo financí
MZd	Ministerstvo zdravotnictví
MŽP, ministerstvo	Ministerstvo životního prostředí
NO	nebezpečný odpad
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OH	odpadové hospodářství
OO	ostatní odpad
OOH	oddělení odpadového hospodářství
OÚ	obecní úřad
OÚ ORP	obecní úřad obce s rozšířenou působností
PČR	Policie České republiky
SFŽP ČR, Fond	Státní fond životního prostředí ČR
SKO	směsný komunální odpad
S-NO	skládky nebezpečného odpadu
TZS	technologický materiál na zajištění skládky
VISOH	Veřejný informační systém odpadového hospodářství
ZPO	základní popis odpadu
ŽP	životní prostředí

25 Vysvětlení k vyhodnocení nákladů a přínosů

Identifikace nákladů a přínosů

Pokud není v kapitole uveden dopad na některou ze skupin (zejm. státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, podnikatelské prostředí, územní samosprávné celky, sociální oblast a životní prostředí), předpokládá se, že návrh zákona nebude mít dopady na danou skupinu.

Vyhodnocení nákladů a přínosů

U některých identifikovaných dopadů nelze kvantifikovat předpokládané dopady z důvodu nedostupnosti relevantních dat anebo nemožnosti odhadnout a vyčíslit budoucí chování dotčených subjektů. V takové situaci závěrečná zpráva tyto dopady vyhodnocuje kvalitativně formou slovního popisu a odstupňování předpokládané a konzultované míry dopadu pomocí ordinální škály v tabulce, která je pouze zjednodušeným souhrnem. Symboly označují předpokládanou míru dopadu navrhované změny, která byla v procesu konzultací vyhodnocena v míře od velmi nízkého očekávaného dopadu (*) po velmi vysoký (*****).

Zároveň materiál obsahuje kvantifikaci pro ilustraci možných dopadů za daných zjednodušujících předpokladů (s ohledem na to, že odpadové hospodářství tvoří komplexní systém s velkým množstvím subjektů). Předpoklady jsou uvedeny u příslušného vyčíslení.

Materiál dále obsahuje odhady administrativní zátěže – tyto odhady vycházejí z konzultací dotčených subjektů nebo kvalifikovaných odhadů a je potřeba je brát s rezervou. Pro výpočty zátěže byly použity následující hodinové sazby pro rok 2019:

- Hodinové sazby pro podnikatelský sektor vycházejí z průměrné mzdy roku 2018 (ČSÚ) pro sektor E - Zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi, s připočítáním 35 % odvodů na zdravotní a sociální pojištění a 43 % režijních nákladů, tzn. 308 Kč/hod.
- Hodinová sazba pro náklady MŽP je odvozena jako 13. třída, 9. stupeň platové tabulky státních úředníků platné od 1. 1. 2019, které rámcově odpovídají skutečnému personálnímu obsazení. Jsou připočítány odvody na zdravotní a sociální pojištění ve výši 35 %, osobní příspěvek a odměny ve výši 20 % a režijní náklady ve výši 43 %, tzn. cca 500 Kč/hod.
- Hodinová sazba pro náklady MPO je odvozena jako 12. třída, 9. stupeň platové tabulky státních úředníků platné od 1. 1. 2019. Jsou připočítány odvody na zdravotní a sociální pojištění ve výši 35 %, osobní příspěvek a odměny ve výši 20 % a režijní náklady ve výši 43 %, tzn. cca 450 Kč/hod.
- Hodinová sazba pro náklady ČIŽP je odvozena jako 12. třída, 9. stupeň platové tabulky státních úředníků platné od 1. 1. 2019. Jsou připočítány odvody na zdravotní a sociální pojištění ve výši 35 %, osobní příspěvek a odměny ve výši 20 % a režijní náklady ve výši 43 %, tzn. cca 450 Kč/hod.
- Hodinová sazba pro náklady Krajských hygienických stanic je odvozena jako 10. třída, 9. stupeň platové tabulky státních úředníků platné od 1. 1. 2019. Jsou připočítány odvody na zdravotní a sociální pojištění ve výši 35 %, osobní příspěvek a odměny ve výši 20 % a režijní náklady ve výši 43 %, tzn. cca 380 Kč/hod.
- Hodinová sazba pro náklady samosprávných celků (obce a kraje) je odvozena jako 10. třída, 9. stupeň platové tabulky samosprávných úředníků platné od 1. 1. 2019. Jsou připočítány odvody na zdravotní a sociální pojištění ve výši 35 %, osobní příspěvek a odměny ve výši 20 % a režijní náklady ve výši 43 %, tzn. cca 380 Kč/hod.
- Pro hodinové sazby se předpokládá 21 pracovních dní za měsíc a 8 pracovních hodin denně.

Vyčíslená administrativní zátěž a další náklady na nové kompetence orgánů státní a veřejné správy dle novely zákona budou zvládnuty v rámci stávajících personálních kapacit a nebudou vyžadovat navýšení výdajových rámců, včetně schválených mzdových prostředků a počtu míst v dotčených kapitolách (viz Usnesení vlády České republiky ze dne 29. listopadu 2018 č. 783).

26 Kontakt na zpracovatele RIA

Mgr. Bc. Richard Juřík
Odbor ekonomiky životního prostředí
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65, Praha 10, 100 10
email: richard.jurik@mzp.cz
tel: +420 267 122 249

Ing. Dagmar Rechnerová
Odbor ekonomiky životního prostředí
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65, Praha 10, 100 10
email: dagmar.rechnerova@mzp.cz

tel: +420 267 122 856

Mgr. et Mgr. Štěpán Jakl
Odbor odpadů
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65, Praha 10, 100 10
email: stepan.jakl@mzp.cz
tel: +420 267 122 244

Ing. Bc. Jan Maršák, Ph.D.
Odbor odpadů
Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 65, Praha 10, 100 10
email: jan.marsak@mzp.cz
tel: +420 267 122 216

27 Přílohy hodnocení dopadů

1. Analýza navýšení skládkovacího poplatku, Soukopová a kol., Masarykova univerzita (2014).

TEZE

Prováděcí právní předpisy k novému zákonu o odpadech

Stávající prováděcí předpisy k zákonu o odpadech

- Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 384/2001 Sb., o nakládání s polychlorovanými bifenylly, polychlorovanými terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB), v platném znění.
- Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění.
- Vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění.
- Vyhláška č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady).
- Vyhláška č. 374/2008 Sb., o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), v platném znění.
- Vyhláška č. 321/2014 Sb., o rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředování složek komunálních odpadů
- Vyhláška č. 93/2016 Sb., o Katalogu odpadů.
- Vyhláška č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.
- Vyhláška č. 437/2016, o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě
- Vyhláška č. 130/2019 Sb., o kritériích, při jejichž splnění je asfaltová směs vedlejším produktem nebo přestává být odpadem

Předpokládané prováděcí předpisy k novému zákonu o odpadech

- 1) Vyhláška o katalogu odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností odpadů
- 2) Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady
- 3) Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, používání kalů na zemědělské půdě a podmínkách provozu komunitních kompostáren
- 4) Vyhlášky, které stanoví podmínky pro vedlejší produkty nebo pro konec odpadu

Vyhláška (k novému zákonu)	Existující vyhláška
Vyhláška o katalogu odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností odpadů	Vyhláška č. 93/2016 Sb., o Katalogu odpadů. Vyhláška č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

<p>Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady</p>	<p>Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění.</p> <p>Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 384/2001 Sb., o nakládání s polychlorovanými bifenyly, polychlorovanými terfenyly, monometyltetrachlordifenylmetanem, monometyldichlordifenylmetanem, monometyldibromdifenylmetanem a veškerými směsmi obsahujícími kteroukoliv z těchto látek v koncentraci větší než 50 mg/kg (o nakládání s PCB), v platném znění.</p> <p>Vyhláška č. 374/2008 Sb., o přepravě odpadů a o změně vyhlášky č. 381/2001 Sb., kterou se stanoví Katalog odpadů, Seznam nebezpečných odpadů a seznamy odpadů a států pro účely vývozu, dovozu a tranzitu odpadů a postup při udělování souhlasu k vývozu, dovozu a tranzitu odpadů (Katalog odpadů), v platném znění.</p> <p>Vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění.</p> <p>Vyhláška č. 321/2014 Sb., vyhláška o rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředování složek komunálních odpadů.</p>
<p>Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, používání kalů na zemědělské půdě a podmínkách provozu komunitních kompostáren</p>	<p>Vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 437/2016 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě</p> <p>Vyhláška č. 341/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady a o změně vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, (vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady).</p>
<p>Vyhlášky, kterými se stanoví odpady, které mohou přestat být odpadem, a kritéria a podmínky upřesňující, kdy odpad přestává být odpadem, nebo se stanou vedlejším produktem</p>	<p>Vyhláška č. 130/2019 Sb., o kritériích, při jejichž splnění je asfaltová směs vedlejším produktem nebo přestává být odpadem</p>

1) Vyhláška o katalogu odpadů a hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

- **Vyhláška bude řešit oblasti pokryté vyhláškami č. 93/2016 Sb. (Katalog odpadů) a 94/2016 Sb. (Hodnocení nebezpečných vlastností odpadů).**
- Není předpoklad významných změn oproti stávajícímu stavu.
- Upraveny budou požadavky na výsledek zkoušky pro hodnocení nebezpečné vlastnosti odpadu HP 14 (ekotoxicita).

2) Vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady

- **Vyhláška bude řešit oblasti pokryté stávajícími vyhláškami č. 383/2001 Sb., č. 294/2005 Sb., č. 321/2014 Sb., č. 384/2001 Sb., č. 374/2008 Sb. + nové požadavky nového zákona o odpadech**
- Požadavky na žádost o povolení provozu zařízení pro nakládání s odpady budou nově stanoveny v zákoně.
- Podrobné náležitosti vedení evidence.
- Podrobnosti vedení evidence a ohlašování množství neodpadních rostlinných materiálů zpracovaných v komunitní kompostárně.
- Nastavení povinností původce odpadu k předávání základních informací o odpadu.
- Povinnosti ohlašování u zemědělců používajících upravené kaly na zemědělské půdě.
- Náležitosti rozsahu a způsobu zajištění odděleného sběru komunálních odpadů.
- Způsob výpočtu třídící slevy (viz zvláštní podklad – rozeslán 4. 7. 2019).
- Podmínky ukládání odpadů na skládky a na povrch terénu.
- Vymezení odpadů, které bude zakázáno skládkovat od roku 2030 (recyklovatelné odpady).
- Vymezení odpadů pro účely technického zabezpečení skládek.
- Vymezení odpadů, které budou považovány za tzv. technologické odpady (v návaznosti na sníženou sazbu skládkovacího poplatku).
- Vymezení spalitelných nebezpečných odpadů, které bude zakázáno ukládat na skládky.
- Podmínky pro nakládání se stavebními a demoličními odpady (mimo jiné i v návaznosti na požadavky na provádění selektivní demolice podle směrnice o odpadech).
- Oblast přeshraniční přepravy odpadů - rozsah informací a dokumentace v návaznosti na část 3 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, v platném znění, pro jednotlivé druhy přepravy a náležitosti k podávání oznámení (vyhláška č. 374/2008 Sb.).
- Oblast PCB.

3) Vyhláška o podrobnostech nakládání s biologicky rozložitelnými odpady, podmínkách používání upravených kalů na zemědělské půdě a podmínkách provozu komunitních kompostáren

- Vyhláška bude řešit oblasti pokryté stávajícími vyhláškami č. 341/2008 Sb., č. 437/2016 Sb. + nové požadavky nového zákona o odpadech
- Zvláštní pravidla pro nakládání s biologicky rozložitelnými odpady před jejich vstupem do technologie jejich využití.
- Pravidla pro fungování komunitních kompostáren.
- Pravidla a podmínky pro používání upravených kalů na zemědělské půdě.

4) Vyhlášky, kterými se stanoví odpady, které mohou přestat být odpadem, a kritéria a podmínky upřesňující, kdy odpad přestává být odpadem, nebo se stanou vedlejším produktem

- S ohledem na nový přístup k přechodu z odpadového režimu budou zpracovány vyhlášky (vyhláška), které budou vymezovat kritéria a podmínky upřesňující, za kterých konkrétní druhy odpadu přestanou být odpadem nebo se stanou vedlejším produktem.
- Struktura pravidel pro jednotlivé odpady bude vycházet ze způsobu, jakým jsou konstruována evropská nařízení k této problematice. Tedy kvalitativní požadavky na odpady, které do zařízení vstupují, dále požadavky na technologii zpracování a kvalitativní požadavky na samotný výstup ze zařízení. Bude rovněž zohledněn přístup vymezený nově směrnicí o odpadech (změny prostřednictvím směrnice 851/2018/EU).
- Kvalitativní požadavky na výstup budou ve většině případů nastaveny formou odkazu na existující technické normy. Tímto způsobem bude možné jednoznačně a jednoduše nastavit konec odpadového režimu pro řadu výrobků a materiálů, které z hlediska životního prostředí nepředstavují významná rizika pro životní prostředí.
- Jako vzorový přístup může posloužit vyhláška č. 130/2019 Sb., o kritériích, při jejichž splnění je asfaltová směs vedlejším produktem nebo přestává být odpadem.
- Zvažované oblasti: paliva z odpadů, zeminy, beton, cihly.

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PRÁVNÍHO PŘEDPISU S PŘEDPISY EU

<p>Návrh zákona o odpadech</p>	<p>Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 1 června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS, nařízení Rady 807/2003/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady 219/2009/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853.</p> <p>Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS, nařízení Rady 807/2003/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853.</p> <p>Směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenyků a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady 596/2009/ES.</p> <p>Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady 1882/2003/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady 1137/2008/ES, směrnice Rady 2011/97/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850.</p> <p>Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, ve znění nařízení Komise 1357/2014/EU, směrnice Komise 2015/1127/EU, nařízení Rady (EU) 2017/997 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851.</p> <p>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrováné prevenci a omezování znečištění).</p> <p>Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností.</p> <p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, v platném znění.</p> <p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES, v platném znění.</p> <p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 ze dne 17. května 2017 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008.</p> <p>Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách.</p>
--------------------------------	---

Ustanovení	Obsah	CELEX č.	Ustanovení	Obsah
§ 1 odst. 1	(1) Účelem tohoto zákona je zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí a trvale udržitelné využívání přírodních zdrojů předcházením vzniku odpadů a nakládáním s nimi v souladu s hierarchií odpadového hospodářství za současné sociální únosnosti a ekonomické přijatelnosti tak, aby bylo dosaženo cílů odpadového hospodářství stanovených v příloze č. 1 k tomuto zákonu a umožněn přechod k oběhovému hospodářství.	32018L0851 32008L0098	Čl. 1 odst. 1 Čl. 13	<p>Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením vzniku odpadů, nepříznivým dopadům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání, což je klíčové pro přechod k oběhovému hospodářství a zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti Unie.</p> <p>Ochrana lidského zdraví a životního prostředí</p> <p>Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména:</p> <p>a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy;</p> <p>b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem; a</p> <p>c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.</p>

§ 1 odst. 2	(2) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie ¹⁾ , zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie ²⁾ a upravuje	32008L0098	Článek 1	Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením nepříznivým vlivům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání.
	a) <u>pravidla pro předcházení vzniku odpadu a pro nakládání s nimi,</u> b) <u>práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a</u> c) <u>působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství.</u>	32010L0075	Článek 11 písm. d	Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby byla zařízení provozována v souladu s těmito zásadami: d) předchází se vzniku odpadů v souladu se směrnicí 2008/98/ES;

¹⁾ Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS, nařízení Rady 807/2003/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady 219/2009/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853.

Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS, nařízení Rady 807/2003/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853.

Směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenylů a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady 596/2009/ES.

Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady 1882/2003/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady 1137/2008/ES, směrnice Rady 2011/97/EU a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, ve znění nařízení Komise 1357/2014/EU, směrnice Komise 2015/1127/EU, nařízení Rady (EU) 2017/997 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).

²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 ze dne 25. listopadu 2002 o statistice odpadů, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 ze dne 17. května 2017 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

		31996L0059	Čl. 12 odst. 2	Když členské státy přijímají tato ustanovení, obsahují odkaz na tuto směrnici anebo jsou doprovázena takovýmto odkazem při jejich úřední publikaci. Způsob provedení takového odkazu stanoví členské státy.
§ 2 odst. 1, písm. a)	(1) Tento zákon se nevztahuje na a) <u>emise látek znečišťujících ovzduší,</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty: plynné emise vypouštěné do ovzduší
§ 2 odst. 1, písm. b)	b) <u>radioaktivní odpady,</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty: radioaktivní odpady
§ 2 odst. 1, písm. c)	c) <u>výbušniny, střelivo a munice,</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 1 písm. e)	Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty: vyřazené výbušniny
§ 2 odst. 1, písm. d)	d) <u>ekrementy, slámu a jiné přírodní látky ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které</u> 1. <u>nevykazují žádnou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ a</u> 2. <u>využívají se v zemědělství nebo lesnictví v souladu se zákonem o hnojivech nebo k výrobě energie prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí a neohrožují zdraví lidí,</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 1 písm. f)	Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty: ekrementy, pokud nejsou zahrnuty do odst. 2 písm. b), sláma a jiné přírodní látky pocházející ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nejsou nebezpečné a které se využívají v zemědělství, lesnictví nebo k výrobě energie z této biomasy prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví
§ 2 odst. 1, písm. e)	e) <u>nekontaminovanou zeminu a jiný přírodní materiál vytěžený během stavební činnosti, pokud je zajištěno, že materiál bude použit ve svém</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 1 písm. c)	Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty: nekontaminovaná zemina a jiný přírodní materiál vytěžený během stavebních činností, pokud je jisté, že materiál bude použit ve svém přirozeném stavu

³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic.

Nařízení Rady (EU) 2017/997 ze dne 8. června 2017, kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, pokud jde o nebezpečnou vlastnost HP 14 „ekotoxický“.

	<u>přirozeném stavu pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen,</u>			pro účely stavby na místě, na kterém byl vytěžen
§ 2 odst. 1, písm. f)	f) <u>sedimenty přemísťované v rámci povrchových vod za účelem správy vod, správy vodních cest, předcházení povodním, zmírnění účinku povodní nebo období sucha nebo rekultivace půdy, pokud nemají některou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾, a</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 3	Aniž by byly dotčeny povinnosti podle příslušných právních předpisů Společenství, jsou sedimenty přemísťované v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest nebo předcházení povodním či zmírnění účinku povodní a období sucha a rekultivace půdy vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, pokud je prokázáno, že sedimenty nejsou nebezpečné.
§ 2 odst. 1, písm. g)	g) <u>půdu in situ, včetně nevytěžené kontaminované zeminy a staveb spojených se zemí pevným základem.</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Z oblasti působnosti této směrnice jsou vyňaty: půda (in situ) včetně nevytěžené kontaminované zeminy a budov trvale spojených s půdou
§ 2 odst. 2, písm. a)	(2) V rozsahu, v jakém nakládání s nimi upravují jiné právní předpisy, jsou z působnosti tohoto zákona vyjmuty a) <u>odpadní vody,</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 2 písm. a)	Následující položky jsou vyňaty z oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství: odpadní vody;
§ 2 odst. 2, písm. b)	b) <u>těžební odpad.</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 2 písm. d)	Následující položky jsou vyňaty z oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství: odpady vznikající při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu
§ 2 odst. 2, písm. d)	d) <u>mrtvá těla zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem eradikace nákazy zvířat, která jsou odstraněna v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009⁴⁾.</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 2 písm. c)	Následující položky jsou vyňaty u oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství: mrtvá těla zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem

⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu), v platném znění.

				eradikace nákazy zvířat, a která jsou odstraněna v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002
§ 2 odst. 2, písm. e)	<u>e) vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty⁴⁾, s výjimkou vedlejších produktů živočišného původu a získaných produktů určených ke spalování nebo skládkování nebo k využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování,</u>	32008L0098	Čl. 2 odst. 2 písm. b)	Následující položky jsou vyňaty z oblasti působnosti této směrnice v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Společenství: vedlejší produkty živočišného původu, včetně zpracovaných výrobků, upravené nařízením (ES) č. 1774/2002 kromě těch, které jsou určeny ke spalování, skládkování nebo využití v zařízení na výrobu bioplynu nebo kompostování
§ 2 odst. 2, písm. f)	<u>f) látky, které jsou určeny k použití jako krmné suroviny podle čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009⁵⁾ a které nejsou tvořeny vedlejšími produkty živočišného původu a neobsahují je, a</u>	32018L0851	Čl. 2 odst. 2 písm. e)	e) látky, které jsou určeny k použití jako krmné suroviny ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 (2) a které nejsou tvořeny vedlejšími produkty živočišného původu, ani je neobsahují.
§ 3 odst. 1, 2, 3	<u>(1) Odpadovým hospodářstvím se rozumí činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadu, na nakládání s odpadem, na následnou péči o místo, kde je odpad trvale uložen, zprostředkování nakládání s odpady a kontrola těchto činností.</u> <u>(2) Odpadové hospodářství je založeno na hierarchii odpadového hospodářství, podle níž je prioritou předcházení vzniku odpadu, a nelze-li vzniku odpadu předejít, pak v následujícím pořadí jeho příprava k opětovnému použití, recyklace, jiné využití, včetně</u>	32008L0098	Čl. 4 odst. 1 písm. b) – d),	1. Jako pořadí priorit pro právní předpisy a politiku v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady: b) příprava k opětovnému použití, c) recyklace, d) jiné využití, například energetické využití, a e) odstranění.

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES, v platném znění.

	<p><u>energetického využití, a není-li možné ani to, jeho odstranění.</u></p> <p>(3) <u>Výklad a použití tohoto zákona musí být v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.</u></p>			
§ 3 odst. 4 a 5	<p>(4) <u>Při uplatňování hierarchie odpadového hospodářství se zohlední</u></p> <p>a) <u>celý životní cyklus výrobků a materiálů, zejména s ohledem na snižování vlivů nakládání s odpady na životní prostředí a zdraví lidí,</u></p> <p>b) <u>zásada předběžné opatrnosti a udržitelnosti,</u></p> <p>c) <u>technická proveditelnost a hospodářská udržitelnost,</u></p> <p>d) <u>ochrana zdrojů, životního prostředí, zdraví lidí a hospodářské a sociální dopady a</u></p> <p>e) <u>cíle, zásady a opatření Plánu odpadového hospodářství České republiky.</u></p> <p>(5) <u>Od hierarchie odpadového hospodářství je možné se odchýlit v případě odpadů, u nichž je to při zohlednění celkových dopadů životního cyklu výrobků a materiálů zahrnujícího vznik odpadu a nakládání s ním vhodné s ohledem na nejlepší výsledek z hlediska ochrany životního prostředí a zdraví lidí.</u></p>	32008L0098	Čl. 4 odst. 2	<p>Členské státy zajistí, že vypracování právních předpisů o odpadech a odpadových politik bude představovat zcela transparentní proces, který bude dodržovat pravidla vnitrostátního plánování ohledně konzultací a zapojení občanů a zainteresovaných subjektů.</p> <p>Členské státy v souladu s články 1 a 13 zohlední obecné zásady ochrany životního prostředí, a to zásadu předběžné opatrnosti a udržitelnosti, technickou proveditelnost a hospodářskou životaschopnost, ochranu zdrojů i celkové dopady na životní prostředí, lidské zdraví a hospodářské a sociální dopady.</p> <p>Při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady uvedené v odstavci 1 přijmou členské státy opatření, která podpoří možnosti, jež představují nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. To může u zvláštních toků odpadů vyžadovat odchýlení se od hierarchie, je-li to odůvodněno zohledňováním životního cyklu u celkových dopadů vzniku tohoto odpadu a nakládání s ním.</p>
§ 4 odst. 1	<p>(1) <u>Odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje, má úmysl nebo povinnost se jí zbavit.</u></p>	32008L0098	Čl. 3 odst. 1	<p>Pro účely této směrnice se rozumí: "odpadem" jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil</p>
§ 5 odst. 1	<p>(1) <u>Původcem odpadu se rozumí</u></p> <p>a) <u>každý, při jehož činnosti vzniká odpad,</u></p> <p>b) <u>právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která provádí úpravu odpadů nebo jiné činnosti, jejichž</u></p>	32008L0098	Čl. 3 odst. 5	<p>„původcem odpadu“ jakákoliv osoba, při jejíž činnosti vznikají odpady (prvotní původce odpadu), nebo osoba, která provádí předzpracování, směšování nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení těchto odpadů;</p>

	<p>výsledkem je změna povahy nebo složení odpadu, nebo</p> <p>c) <u>obec od okamžiku, kdy osoba odloží odpad podle § 59 a 60 na místo obcí k tomuto účelu určeném.</u></p>			
§ 6 odst. 1, 2	<p>(1) Odpad se zařazuje do</p> <p>a) <u>kategorie odpadu, a to jako nebezpečný odpad nebo jako ostatní odpad, a</u></p> <p>b) <u>druhu odpadu vymezeného v Katalogu odpadů.</u></p> <p>(2) <u>Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou Katalog odpadů a postup pro zařazování odpadu podle Katalogu odpadů.</u></p>	32018L0851	Čl. 3 odst. 1a Čl. 7 odst. 1	<p>2a) „nikoliv nebezpečným odpadem“ odpad, na který se nevztahuje bod 2;</p> <p>1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením seznamu odpadů a jeho přezkumem v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku. ◀ Seznam odpadů zahrnuje nebezpečný odpad a zohledňuje původ a složení odpadu a případně limitní hodnoty koncentrací nebezpečných látek. Seznam odpadů je závazný, pokud jde o určení odpadu, který je považován za nebezpečný. Zařazení látky nebo předmětu na seznam neznamena, že jde o odpad za všech okolností. Látka nebo předmět jsou považovány za odpad, pouze pokud je splněna definice čl. 3 bodu 1.</p>
§ 7 odst. 1, 2	<p>(1) <u>Nebezpečný odpad je odpad, který</u></p> <p>a) <u>vykazuje alespoň jednu z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾,</u></p> <p>b) <u>se zařazuje do druhu odpadu, kterému je v Katalogu odpadů přiřazena kategorie nebezpečný odpad, nebo</u></p> <p>b) <u>je smísen s některým z odpadů uvedených v písmenu b) nebo je jím znečištěn.</u></p> <p>(2) <u>Nebezpečná vlastnost se přiřazuje odpadu na základě kritérií a limitních hodnot stanovených přímo použitelnými předpisy Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů³⁾ a v případě nebezpečných vlastností odpadů</u></p>	32008L0098 32018L0851	Čl. 3 odst. 2 Čl. 7 odst. 1 a 2	<p>Pro účely této směrnice se rozumí:</p> <p>"nebezpečným odpadem" odpad, který vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze III;</p> <p>1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením seznamu odpadů a jeho přezkumem v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku. Seznam odpadů zahrnuje nebezpečný odpad a zohledňuje původ a složení odpadu a případně limitní hodnoty koncentrací nebezpečných látek. Seznam odpadů je závazný, pokud jde o určení odpadu, který je považován za nebezpečný. Zařazení látky nebo předmětu na seznam neznamena, že jde o odpad za všech okolností. Látka nebo předmět jsou</p>

	<u>uvedených v příloze těchto předpisů Evropské unie pod označeními HP 9, HP 14 a HP 15 na základě doplňujících limitních hodnot a kritérií.</u>	31999L0031 32010L0075	Čl. 2 písm. a) Čl. 3 odst. 38	<p>považovány za odpad, pouze pokud je splněna definice čl. 3 bodu 1.</p> <p>2. Členský stát může považovat odpad za nebezpečný odpad, pokud, přestože není jako takový uveden na seznamu odpadů, vykazuje jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Členský stát oznámí neprodleně tyto případy Komisi a poskytne jí veškeré příslušné informace. S ohledem na obdržena oznámení se seznam přezkoumá s cílem rozhodnout o jeho úpravě.</p> <p>a) použijí definice „odpadu“, „nebezpečného odpadu“, „nikoliv nebezpečného odpadu“, „komunálního odpadu“, „původce odpadu“, „držitele odpadu“, „nakládání s odpady“, „tříděného sběru“, „využití“, „přípravy k opětovnému použití“, „recyklace“ a „odstranění“ uvedené v článku 3 směrnice 2008/98/ES;</p> <p>"nebezpečným odpadem" nebezpečný odpad ve smyslu čl. 3 bodu 2 směrnice 2008/98/ES;</p>
§ 7 odst. 3	<u>(3) Ostatní odpad je odpad, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1. Směsný komunální odpad se považuje za ostatní odpad, i když splňuje podmínky uvedené v odstavci 1.</u>	32018L0851	Čl. 20 odst. 2 a 3	<p>2. Články 17, 18, 19, a 35 se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností.</p> <p>3. Články 19 a 35 se nevztahují na jednotlivé složky nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 23 nebo 26, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.</p>
§ 7 odst. 4	<u>(4) Odpad uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) nebo nebezpečný odpad po úpravě může být zařazen jako ostatní odpad, pouze pokud u něj byly vyloučeny nebezpečné vlastnosti hodnocením nebezpečných vlastností odpadu podle § 76.</u>	32008L0098	Čl. 7 odst. 3 a 6	<p>3. Pokud členský stát prokáže, že konkrétní druh odpadu, který je uveden na seznamu jako nebezpečný odpad, nevykazuje žádné z vlastností uvedených v příloze III, může tento odpad považovat za nikoliv nebezpečný odpad. Členský stát neprodleně oznámí tyto případy Komisi a poskytne Komisi nezbytné</p>

				doklady. S ohledem na tyto informace se seznam přezkoumá za účelem rozhodnutí o jeho úpravě. 6. Členské státy smí za nikoliv nebezpečný odpad považovat odpad, který je v souladu se seznamem odpadů podle odstavce 1.
§ 8 odst. 1	<u>(1) Movitá věc, která vznikla při výrobě, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této věci, není odpadem, ale je vedlejším produktem, pokud</u>	32018L0851	Čl. 5 odst. 1	1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby látka nebo předmět vzniklé při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba této látky nebo předmětu, nebyly považovány za odpad, nýbrž za vedlejší produkt, jsou-li splněny tyto podmínky:
§ 8 odst. 1 písm. a)	a) <u>vzniká jako nedílná součást výroby,</u>	32008L0098	Čl. 5 odst. 1 písm. c)	c) výroba látky nebo předmětu je nedílnou součástí výrobního procesu
§ 8 odst. 1 písm. b)	b) <u>je její další využití zajištěno,</u>	32008L0098	Čl. 5 odst. 1 písm. b)	b) látku nebo předmět lze využít přímo bez dalšího zpracování jiným než běžným průmyslovým způsobem;
§ 8 odst. 1 písm. c)	c) <u>je její další využití možné bez dalšího zpracování způsobem jiným, než je běžná výrobní praxe,</u>	32008L0098	Čl. 5 odst. 1 písm. b)	b) látku nebo předmět lze využít přímo bez dalšího zpracování jiným než běžným průmyslovým způsobem;
§ 8 odst. 1 písm. d)	d) <u>je její další využití v souladu s jinými právními předpisy⁶⁾ nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie⁷⁾ a nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí a</u>	32008L0098	Čl. 5 odst. 1 písm. d)	d) další využití je zákonné, tj. látka nebo předmět splňují všechny příslušné požadavky, pokud jde o výrobek, životní prostředí a ochranu zdraví u konkrétního použití a nepovedou k celkovým nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

⁶⁾ Například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, v platném znění, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, v platném znění.

<p>§ 8 odst. 1 písm. e)</p>	<p><u>e) jsou splněna kritéria pro jednotlivé materiály pro posouzení splnění podmínek podle písmen a) až d), pokud jsou stanovena prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie; splnění těchto kritérií je ověřeno vzorkováním a zkoušením nebo jiným způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie a je vypracována průvodní dokumentace v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie.</u></p>	<p>32018L0851</p>	<p>Čl. 5 odst. 2 a 3</p>	<p>2. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.</p> <p>Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů.</p> <p>Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2. Při přijímání těchto prováděcích aktů vychází Komise z těch nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí, která přijaly členské státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, a při vypracovávání podrobných kritérií upřednostňuje opakovatelné postupy průmyslové symbiózy.</p> <p>3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy samy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.</p> <p>Členské státy oznámí Komisi tato podrobná kritéria v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 (4), pokud to uvedená směrnice vyžaduje.</p>
---------------------------------	---	-------------------	--------------------------	--

§ 8 odst. 2, 3	<p><u>(2) Ministerstvo a Ministerstvo průmyslu a obchodu může stanovit vyhláškou</u></p> <p>a) <u>kritéria pro posouzení splnění podmínek pro vedlejší produkt podle odstavce 1 písm. a) až d) pro jednotlivé materiály, která zahrnují</u></p> <p><u>1. konkrétní účel, ke kterému smí být vedlejší produkt využíván,</u></p> <p><u>2. povolený postup zpracování materiálu podle odstavce 1 písm. c) a</u></p> <p><u>3. kvalitativní kritéria, která zajistí, že nedojde k ohrožení životního prostředí a lidského zdraví,</u></p> <p>b) <u>způsob ověření splnění kritérií podle odstavce 1 písm. e), včetně požadavků na vzorkování a zkoušení a</u></p> <p>c) <u>náležitosti průvodní dokumentace podle odstavce 1 písm. e).</u></p> <p><u>(3) Každý držitel vedlejšího produktu, pro který byla zpracována průvodní dokumentace, je povinen jej předat další osobě s průvodní dokumentací.</u></p>	32018L0851	Čl. 5 odst. 3	<p>3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy samy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.</p> <p>Členské státy oznámí Komisi tato podrobná kritéria v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 (4), pokud to uvedená směrnice vyžaduje.</p>
§ 9 odst. 1	<p><u>(1) Odpad, který byl předmětem recyklace nebo jiného využití a současně je vymezený přímo použitelným předpisem Evropské unie⁸⁾ nebo prováděcím právním předpisem, přestane být odpadem v okamžiku</u></p>	32018L0851	Čl. 6 odst. 1, 2, 3 a 5	<p>1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby odpad, který byl předmětem recyklace nebo jiného způsobu využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li tyto podmínky:</p> <p>a) látka nebo předmět jsou určeny k využití ke konkrétním účelům;</p>

⁸⁾ Například nařízení Rady (EU) č. 333/2011 ze dne 31. března 2011, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy určité typy kovového šrotu přestávají být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, nařízení Komise (EU) č. 715/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se stanoví kritéria vymezující, kdy měděný šrot přestává být odpadem ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES.

	<p><u>stanoveném přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo prováděcím právním předpisem, pokud</u></p> <p>a) <u>splňuje kritéria stanovená přímo použitelným předpisem Evropské unie⁹⁾ nebo prováděcím právním předpisem a splnění těchto kritérií je ověřeno vzorkováním a zkoušením nebo jiným způsobem stanoveným přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo prováděcím právním předpisem,</u></p> <p>b) <u>splňuje další technické požadavky pro konkrétní účely, pokud byly stanoveny jinými právními předpisy nebo technickými normami použitelnými na výrobky,</u></p> <p>c) <u>splňuje požadavky jiných právních předpisů⁷⁾ a jeho využití nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí a</u></p> <p>d) <u>byla pro něj zpracována průvodní dokumentace.</u></p>		<p>b) pro tuto látku nebo tento předmět existuje trh nebo poptávka;</p> <p>c) látka nebo předmět splňují technické požadavky pro konkrétní účely a vyhovují stávajícím právním předpisům a normám použitelným na výrobky; a</p> <p>d) využití látky nebo předmětu nepovede k celkovým nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví.</p> <p>2. Komise sleduje vývoj vnitrostátních kritérií pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, v členských státech a hodnotí, zda je třeba vypracovat na tomto základě celounijní kritéria. Za tímto účelem Komise případně přijme prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů.</p> <p>Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů. Zahrnují:</p> <p>a) přípustný odpadní materiál vstupující do využití;</p> <p>b) povolené postupy a techniky zpracování;</p> <p>c) kvalitativní kritéria pro materiály, které přestaly být odpadem, které jsou výsledkem využití v souladu s platnými normami výrobků, v případě potřeby včetně mezních hodnot pro znečišťující látky;</p> <p>d) požadavky na systém nakládání s odpady s cílem prokázat soulad s kritérii pro určení, kdy odpad</p>
--	---	--	--

			<p>přestává být odpadem, včetně kontroly kvality a vnitřní kontroly a akreditace tam, kde je to vhodné, a</p> <p>e) požadavek na prohlášení o shodě.</p> <p>Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.</p> <p>Při přijímání těchto prováděcích aktů Komise zohlední příslušná kritéria stanovená členskými státy v souladu s odstavcem 3 a vychází při tom z nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí.</p> <p>3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zohlední veškeré případné nepříznivé dopady látky či předmětu na životní prostředí a lidské zdraví a musí být v souladu s požadavky stanovenými v odst. 2 písm. a) až e).</p> <p>Členské státy oznámí Komisi tato kritéria v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535, pokud to uvedená směrnice vyžaduje.</p> <p>5. Fyzická nebo právnická osoba, která:</p> <p>a) poprvé používá materiál, který přestal být odpadem a nebyl uveden na trh; nebo</p> <p>b) uvádí materiál na trh poprvé od okamžiku, kdy přestal být odpadem,</p> <p>zajistí, aby tento materiál splňoval příslušné požadavky podle platných právních předpisů týkajících se chemických látek a výrobků. Podmínky stanovené v</p>
--	--	--	---

				odstavci 1 musí být splněny předtím, než se právní předpisy týkající se chemických látek a výrobků uplatní na materiál, který přestal být odpadem.
§ 9 odst. 2	<u>(2) Odpad, který byl předmětem některého ze způsobů využití a není vymezen přímo použitelným předpisem Evropské unie⁹⁾ nebo prováděcím právním předpisem a současně se nejedná o odpad určený k dalšímu zpracování způsobem, pro který jsou stanoveny zvláštní technické požadavky a kritéria, přestane být odpadem v okamžiku stanoveném v povolení krajského úřadu podle § 10 odst. 1, pokud splní požadavky tohoto povolení, splnění těchto požadavků je ověřeno způsobem stanoveným v povolení a byla pro něj zpracována průvodní dokumentace, jejíž náležitosti stanoví ministerstvo a Ministerstvo průmyslu a obchodu vyhláškou.</u>	32018L0851	Čl. 6 odst. 4	<p>4. Pokud nebyla kritéria stanovena na unijní úrovni podle odstavce 2 ani na vnitrostátní úrovni podle odstavce 3, může členský stát rozhodnout případ od případu či přijmout vhodná opatření s cílem ověřit, zda určitý odpad přestal být odpadem na základě podmínek stanovených v odstavci 1, přičemž v případě potřeby zohlední požadavky stanovené v odst. 2 písm. a) až e) a mezní hodnoty pro znečišťující látky a veškeré případné nepříznivé dopady na životní prostředí a lidské zdraví. Tato individuální rozhodnutí se nemusí oznamovat Komisi v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535.</p> <p>Členské státy mohou informace o uvedených jednotlivých rozhodnutích a o výsledcích ověření příslušnými orgány v elektronické podobě zpřístupnit veřejnosti.</p>

§ 9 odst. 3	<p><u>(3) Odpad, který byl připraven k opětovnému použití, přestane být odpadem, v okamžiku, kdy</u></p> <p>a) <u>příprava k opětovnému použití proběhla v souladu s § 34 odst. 3,</u></p> <p>b) <u>splňuje technické požadavky pro konkrétní účely, pokud byly stanoveny jinými právními předpisy nebo technickými normami použitelnými na výrobky,</u></p> <p>c) <u>splňuje požadavky jiných právních předpisů⁷⁾ a jeho využití nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí a</u></p> <p>d) <u>pro něj byla zpracována průvodní dokumentace.</u></p>	32008L0098	Čl. 11 odst. 1	1. Členské státy přijmou vhodná opatření na podporu opětovného použití výrobků a činností úpravy za účelem opětovného použití, zejména tvorbou a podporou sítí pro opravy a opětovné použití, využíváním ekonomických nástrojů, kritérií pro veřejné zakázky, množstevních cílů nebo jiných opatření.
§ 9 odst. 5	<p><u>5) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která předává movitou věc, která přestala být odpadem, s výjimkou věci, která přestala být odpadem podle odstavce 4, má povinnost předávat tuto věc s průvodní dokumentací.</u></p>	32018L0851	Čl. 6 odst. 3	3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zohlední veškeré případné nepříznivé dopady látky či předmětu na životní prostředí a lidské zdraví a musí být v souladu s požadavky stanovenými v odst. 2 písm. a) až e).
§ 9 odst. 6	<p><u>(6) Provozovatel zařízení určeného pro nakládání s odpady (dále jen „provozovatel zařízení“), ve kterém přestávají být movité věci odpadem, je povinen vést evidenci těchto věcí do okamžiku zahájení jejich přepravy z tohoto zařízení.</u></p>	32018L0851		3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zohlední veškeré případné nepříznivé dopady látky či předmětu na životní prostředí a lidské zdraví a musí být v souladu s požadavky stanovenými v odst. 2 písm. a) až e).

<p>§ 9 odst. 7</p>	<p><u>(7) Ministerstvo a Ministerstvo průmyslu a obchodu může stanovit vyhláškou</u></p> <p>a) <u>odpady, které přestávají být odpadem podle odstavce 1; těmito odpady mohou být pouze odpady, které mají povahu druhotné suroviny nebo výrobku, které se běžně využívají ke konkrétnímu účelu a pro které existuje trh nebo poptávka,</u></p> <p>b) <u>okamžik, kdy odpad podle odstavce 1 přestává být odpadem,</u></p> <p>c) <u>konkrétní účel, ke kterému smí být movitá věc, která přestane být odpadem podle odstavce 1, využívána,</u></p> <p>d) <u>požadavky na odpady vstupující do procesu recyklace nebo využití, ze kterých vznikne odpad, který přestává být odpadem podle odstavce 1,</u></p> <p>e) <u>postup zpracování odpadu v rámci procesu recyklace nebo využití podle odstavce 1,</u></p> <p>f) <u>kvalitativní kritéria, která musí odpad splnit, aby přestal být odpadem podle odstavce 1; tato kritéria musí být stanovena tak, aby zajistila, že výsledná věc je využitelná ke konkrétnímu účelu, splňuje příslušné požadavky na výrobky a jejím využitím nedojde k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí,</u></p> <p>g) <u>požadavky na vzorkování a zkoušení nebo jiný způsob ověření splnění požadavků podle odstavce 1 písm. a) a</u></p> <p>h) <u>náležitosti průvodní dokumentace podle odstavce 1 písm. d), odstavce 3 písm. d) a odstavce 5.</u></p>	<p>32018L0851</p>	<p>Čl. 6 odst. 3</p>	<p>3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zohlední veškeré případné nepříznivé dopady látky či předmětu na životní prostředí a lidské zdraví a musí být v souladu s požadavky stanovenými v odst. 2 písm. a) až e).</p>
--------------------	---	-------------------	----------------------	--

<p>§ 10 odst. 1, 2 a 3</p>	<p>(1) <u>Krajský úřad na žádost žadatele o povolení provozu zařízení k využití odpadu povolí, že v zařízení může docházet k recyklaci nebo jinému využití odpadu, kterým přestává být daný odpad odpadem, pokud se nejedná o odpad vymezený podle § 9 odst. 1 a žadatel prokáže, že výsledná věc</u></p> <p>a) <u>se běžně využívá ke konkrétnímu účelu uvedenému v jeho žádosti,</u></p> <p>b) <u>je věcí, pro kterou existuje trh nebo poptávka,</u></p> <p>c) <u>splňuje technické požadavky pro konkrétní účely, pokud byly stanoveny jinými právními předpisy nebo technickými normami použitelnými na výrobky, a</u></p> <p>d) <u>splňuje požadavky jiných právních předpisů⁷⁾ a její využití nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo zdraví lidí.</u></p> <p>(2) <u>Povolení podle odstavce 1 je součástí povolení provozu zařízení k využití odpadu podle § 21 odst. 2.</u></p> <p>(3) <u>Krajský úřad v rozhodnutí podle odstavce 1 vymezí</u></p> <p>a) <u>odpad, který přestává být odpadem,</u></p> <p>b) <u>konkrétní účel, pro který movitá věc přestává být odpadem,</u></p> <p>c) <u>požadavky na odpad vstupující do procesu recyklace nebo jiného využití, ze kterých vznikne odpad, který přestává být odpadem,</u></p> <p>d) <u>postup zpracování odpadu,</u></p> <p>e) <u>kvalitativní kritéria, která musí odpad splnit, aby přestal být odpadem; tato kritéria musí být stanovena</u></p>	<p>32018L0851</p>	<p>Čl. 6 odst. 1 a 4</p>	<p>1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby odpad, který byl předmětem recyklace nebo jiného způsobu využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li tyto podmínky:</p> <p>a) látka nebo předmět jsou určeny k využití ke konkrétním účelům;</p> <p>b) pro tuto látku nebo tento předmět existuje trh nebo poptávka;</p> <p>c) látka nebo předmět splňují technické požadavky pro konkrétní účely a vyhovují stávajícím právním předpisům a normám použitelným na výrobky; a</p> <p>d) využití látky nebo předmětu nepovede k celkovým nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví.</p> <p>4. Pokud nebyla kritéria stanovena na unijní úrovni podle odstavce 2 ani na vnitrostátní úrovni podle odstavce 3, může členský stát rozhodnout případ od případu či přijmout vhodná opatření s cílem ověřit, zda určitý odpad přestal být odpadem na základě podmínek stanovených v odstavci 1, přičemž v případě potřeby zohlední požadavky stanovené v odst. 2 písm. a) až e) a mezní hodnoty pro znečišťující látky a veškeré případné nepříznivé dopady na životní prostředí a lidské zdraví. Tato individuální rozhodnutí se nemusí oznamovat Komisi v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535.</p> <p>Členské státy mohou informace o uvedených jednotlivých rozhodnutích a o výsledcích ověření příslušnými orgány v elektronické podobě zpřístupnit veřejnosti.</p>
----------------------------	---	-------------------	--------------------------	--

	<p><u>tak, aby zajistila, že movitá věc je využitelná ke konkrétnímu účelu, splňuje příslušné požadavky na výroby a nedojde k ohrožení životního prostředí zdraví lidí,</u></p> <p>f) <u>způsob ověření splnění požadavků podle písmene e), včetně doplňujících požadavků na vzorkování a zkoušení, a</u></p> <p>g) <u>okamžik, kdy odpad přestane být odpadem.</u></p>			
§ 11 odst. 1, písm. a)	<p><u>Pro účely tohoto zákona se rozumí</u></p> <p>a) <u>předcházením vzniku odpadu opatření přijatá předtím, než se movitá věc stane odpadem, která omezují nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a zdraví lidí, omezují obsah nebezpečných látek v materiálech a výrobcích nebo omezují množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití výrobků nebo jejich částí k původnímu účelu nebo prodloužením životnosti výrobků.</u></p>	32018L0851	Čl. 3 odst. 12	<p>12) „předcházením vzniku“ opatření přijatá předtím, než se látka, materiál nebo výrobek staly odpadem, která omezují:</p> <p>a) množství odpadu, a to i prostřednictvím opětovného použití výrobků nebo prodloužením životnosti výrobků;</p> <p>b) nepříznivé dopady vzniklého odpadu na životní prostředí a lidské zdraví nebo</p> <p>c) obsah nebezpečných látek v materiálech a ve výrobcích;</p>
§ 11 odst. 1, písm. b)	<p>b) <u>opětovným použitím postupy, kterými jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny.</u></p>	32008L0098 32000L0053	Čl. 3 odst. 13 Čl. 2 bod 6	<p>„opětovným použitím“ jakýkoliv postup, kterým jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity pro tentýž účel, pro který byly původně určeny;</p> <p>Pro účely této směrnice se rozumí:</p> <p>(...)</p> <p>„opětovným použitím“ jakákoli operace, při které se součástí vozidel s ukončenou životností používají pro stejný účel, pro který byly původně určeny;</p>
§ 11 odst. 1, písm. c)	<p>c) <u>nakládáním s odpadem soustředování odpadu, shromažďování odpadu, skladování odpadu, sběr odpadu, úprava odpadu, využití odpadu,</u></p>	32018L0851	Čl. 3 odst. 9	<p>9) „nakládáním s odpady“ sběr, přeprava, využití (včetně třídění) a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následné péče o místa</p>

	<u>odstranění odpadu, obchodování s odpadem nebo přeprava odpadu,</u>			odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem;
§ 11 odst. 1, písm. d)	d) <u>soustředováním odpadu umístění odpadu v prostoru, včetně prvotního třídění pro účely odděleného soustředování a dočasného uložení odpadu v daném místě,</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 10	„sběrem“ shromažďování odpadu, včetně předběžného třídění a předběžného skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu;
§ 11 odst. 1, písm. e)	e) <u>odděleným soustředováním odpadu soustředování odpadů, kdy jsou jednotlivé odpady rozříděny podle druhu, kategorie a materiálů odpadu s cílem usnadnit jejich následující zpracování,</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 11	„tříděným sběrem“ sběr, kdy je tok odpadů oddělen podle druhu a povahy odpadu s cílem usnadnit specifické zpracování;
§ 11 odst. 1, písm. f)	f) <u>sběrem odpadu soustředování odpadů právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou od jiných osob pro účely předání do zařízení ke zpracování odpadu, pokud uložení odpadu v zařízení ke sběru odpadů nepřesáhne dobu 9 měsíců,</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 10	„sběrem“ shromažďování odpadu, včetně předběžného třídění a předběžného skladování odpadu pro účely přepravy do zařízení na zpracování odpadu;
§ 11 odst. 1, písm. g)	g) <u>zpracováním odpadu využití odpadu nebo odstranění odpadu zahrnující i úpravu před jeho využitím nebo odstraněním,</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 14	„zpracováním“ využití nebo odstranění, zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním;
§ 11 odst. 1, písm. h)	j) <u>úpravou odpadu každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů, včetně jejich třídění, za účelem snížení jejich objemu, snížení jejich nebezpečných vlastností, nebo umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití nebo odstranění, přičemž odpad po úpravě zůstane vždy odpadem,</u>	31999L0031	Čl. 2 písm. h)	h) „úpravou“ rozumí fyzikální, tepelné, chemické nebo biologické procesy zahrnující třídění, které mění charakteristiky odpadů tak, že snižují jejich objem nebo jejich nebezpečné vlastnosti s cílem usnadnit manipulaci s nimi nebo podpořit jejich využití;
§ 11 odst. 1, písm. i)	i) <u>využitím odpadu činnost, jejímž výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí materiály používané ke konkrétnímu účelu nebo že je k tomuto konkrétnímu účelu připraven tak, že naplní podmínky stanovené v § 9 nebo 10 a přestane být odpadem;</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 15	„využitím“ jakákoli činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu, nebo jejímž výsledkem je, že je odpad upraven k tomuto konkrétnímu účelu, a to v daném zařízení nebo v širším hospodářství. V příloze II je uveden nevyčerpávající seznam způsobů využití;

	<u>způsoby využití odpadu jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu,</u>	32000L0053	2 odst. 8	8. „využíváním“ jakákoli operace vyjmenovaná v příloze II části B směrnice 75/442/EHS;
§ 11 odst. 1 písm. k)	<u>k) materiálovým využitím odpadu jakýkoliv způsob využití odpadů zahrnující přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zaspávání, s výjimkou energetického využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie,</u>	32018L0851	Čl. 3 odst. 15a	15a) „materiálovým využitím“ jakýkoli způsob využití jiný než energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie. Zahrnuje mimo jiné přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zaspávání;
§ 11 odst. 1, písm. l)	<u>l) recyklací odpadu způsob využití odpadu, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely; recyklace odpadu zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál,</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 17	„recyklací“ jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať pro původní nebo pro jiné účely. Zahrnuje přepracování organických materiálů, ale nezahrnuje energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jako zásypový materiál;
		32000L0053	Čl. 2 odst. 7	7. „recyklací“ přepracování odpadů ve výrobním procesu pro původní použití nebo pro jiné účely s výjimkou energetického využití. Energetickým využitím se rozumí použití hořlavého odpadu jako prostředku pro výrobu energie formou přímého spalování spolu s jiným odpadem či bez něj, ale s využitím tepla;
		32006L0066	Článek 3 odst. 8	8. „recyklací“ přepracování odpadních materiálů ve výrobním procesu pro původní využití nebo pro jiné účely, ale s vyloučením energetického využití;
§ 11 odst. 1, písm. m)	<u>m) přípravou k opětovnému použití způsob využití odpadů zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu, která zaručí, že je výrobky nebo jejich části možné bez dalšího zpracování opětovně používat.</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 16	„přípravou k opětovnému použití“ způsoby využití zahrnující kontrolu, čištění nebo opravu a spočívající v tom, že jsou výrobky nebo čisti výrobků, které se staly odpady, upraveny tak, že budou opětovně použity bez dalšího předzpracování;
§ 11 odst. 1, písm. n)	<u>n) skladováním odpadu uložení odpadů v zařízení k tomu určeném po dobu nejdéle 1 roku před jejich odstraněním nebo po dobu nejdéle 3 let před jejich využitím,</u>	32008L0098	Čl. 2 písm. g)	Pro účely této směrnice se: „skládkou“ rozumí místo pro odstraňování odpadů pomocí jejich povrchového nebo podpovrchového ukládání, včetně:

				<ul style="list-style-type: none"> — vlastní skládky (tj. skládky, kde původce sám odstraňuje odpady v místě jejich vzniku) a — dočasné skládky (tj. na dobu delší než jeden rok), používané pro dočasné skladování odpadů s výjimkou: <ul style="list-style-type: none"> — zařízení, kde jsou odpady složeny za účelem jejich přípravy k další přepravě s cílem jejich využití, úpravy nebo odstranění na jiném místě a — skladování odpadů před využitím nebo úpravou po dobu obvykle kratší než tři roky nebo — skladování odpadů po dobu kratší než jeden rok, předcházející jejich odstranění;
§ 11 odst. 1, písm. o)	<u>o) odstraněním odpadu činnost, která není využitím odpadů, a to i v případě, že tato činnost má jako druhotný důsledek znovuzískání látek nebo energie; způsoby odstranění odpadu jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu.</u>	32008L0098 32000L0053 32006L0066	Čl. 3 odst. 19 2 odst. 9 Čl. 3 odst. 9	<p>„odstraněním“ jakákoli činnost, která není využitím, a to i v případě, že tato činnost má jako vedlejší důsledek znovuzískání látek nebo energie. V příloze I je uveden nevyčerpávající Seznam způsobů odstraňování;</p> <p>9. „odstraňováním“ jakákoli operace vyjmenovaná v příloze II části A směrnice 75/442/EHS;</p> <p>"odstraňováním" jakýkoli z použitelných postupů uvedených v příloze IIA směrnice 2006/12/ES;</p>
§ 11 odst. 1, písm. p)	<u>p) obchodováním s odpady nákup a prodej odpadů na vlastní odpovědnost právnickou osobou nebo podnikající fyzickou osobou, včetně situace, kdy tyto osoby nemají odpad fyzicky v držení,</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 7	„obchodníkem“ podnik, který jedná na vlastní odpovědnost, když odpady nakupuje a následně prodává, včetně obchodníků, kteří nemají odpady fyzicky v držení;
§ 11 odst. 1, písm. t)	<u>t) zprostředkováním nakládání s odpady zajišťování využití nebo odstranění odpadu jménem jiných osob, včetně případů, kdy nemá právnická nebo podnikající fyzická osoba zprostředkovávající nakládání s odpady (dále jen „zprostředkovatel“) tyto odpady fyzicky v držení.</u>	32008L0098	Čl. 3 odst. 8	„zprostředkovatelem“ podnik, který zařizuje využití nebo odstraňování odpadu jménem jiných, včetně zprostředkovatelů, kteří nemají odpady fyzicky v držení;
§ 11 odst. 1 písm. v)	<u>v) zasypáváním jakýkoli způsob využití, při němž je vhodný ostatní odpad použit pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách.</u>	32018L0851	Čl. 3 odst. 17a	17a) „zasypáváním“ jakýkoli způsob využití, při němž je vhodný nikoliv nebezpečný odpad použit pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách. Odpad použitý k zasypávání

				musí nahrazovat materiály, které nejsou odpadem, vyhovovat daným účelům a být omezen na množství nezbytně nutné pro dosažení uvedených účelů;
§ 11 odst. 2 písm. a)	<p>(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí</p> <p>a) <u>komunálním odpadem směsný a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek, a dále směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností; komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků, kanalizační sítě a čistíren odpadních vod, včetně kalů, vozidla na konci životnosti ani stavební a demoliční odpad,</u></p>	32018L0851 32010L0075	Čl. 3 písm. 2b)	<p>2b) „komunálním odpadem“:</p> <p>a) směsný odpad a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek;</p> <p>b) směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností;</p> <p>Komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků, kanalizační sítě a čistíren odpadních vod, včetně kalů, vozidla na konci životnosti ani stavební a demoliční odpad.</p> <p>Touto definicí není dotčeno rozdělení povinností týkajících se nakládání s odpadem mezi veřejné a soukromé subjekty;</p> <p>39) „smíšeným komunálním odpadem“ odpad z domácností stejně jako živnostenský či průmyslový odpad a odpad z úřadů, který je svou charakteristikou a složením podobný odpadu z domácností, ale s výjimkou frakcí uvedených pod číslem 20 01 v příloze rozhodnutí Komise 2000/532/ES (28), které jsou sbírány odděleně u zdroje, a s výjimkou dalších odpadů uvedených ve zmíněné příloze pod číslem 20 02;</p>
§ 11 odst. 2 písm. b)	<p>b) <u>biologicky rozložitelným odpadem odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,</u></p>	31999L0031	Čl. 2 písm. m)	<p>m) „biologicky rozložitelným odpadem“ rozumí veškerý odpad podléhající anaerobnímu či aerobnímu rozkladu, jako jsou potravinářské a zahradní odpady a rovněž papír a lepenka;</p>

§ 11 odst. 2 písm. d)	d) biologickým odpadem biologicky rozložitelný odpad ze zahrad a veřejné zeleně, potravinový a kuchyňský odpad z domácností, kanceláří, restaurací, velkoobchodu, jídelen, stravovacích nebo maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu,	32018L0851	Čl. 3 odst. 4	4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, kanceláří, restaurací, velkoobchodu, jídelen, stravovacích a maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu;
§ 11 odst. 2 písm. g)	g) skládkou zařízení pro odstranění odpadů pomocí jejich řízeného povrchového nebo podpovrchového ukládání,	31999L0031	Čl. 2 písm. g)	g) „skládkou“ rozumí místo pro odstraňování odpadů pomocí jejich povrchového nebo podpovrchového ukládání, včetně: — vlastní skládky (tj. skládky, kde původce sám odstraňuje odpady v místě jejich vzniku) a — dočasné skládky (tj. na dobu delší než jeden rok), používané pro dočasné skladování odpadů s výjimkou: — zařízení, kde jsou odpady složeny za účelem jejich přípravy k další přepravě s cílem jejich využití, úpravy nebo odstranění na jiném místě a — skladování odpadů před využitím nebo úpravou po dobu obvykle kratší než tři roky nebo — skladování odpadů po dobu kratší než jeden rok, předcházející jejich odstranění;
§ 11 odst. 2 písm. j)	j) stavebním a demoličním odpadem odpad vznikající při stavebních a demoličních činnostech,	32018L0851	Čl. 3 odst. 2c	2c) „stavebním a demoličním odpadem“ odpad vznikající při stavebních a demoličních činnostech;

§ 11 odst. 2 písm. k)	c) <u>potravinovým odpadem potraviny podle čl. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002⁹⁾, které se staly odpadem,</u>	32018L0851	Čl. 3 odst. 4a	4a) „potravinovým odpadem“ veškeré potraviny ve smyslu článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (3), které se staly odpadem;
§ 12 odst. 1	(1) <u>Každý je povinen při své činnosti předcházet vzniku odpadu, omezovat jeho množství a nebezpečné vlastnosti.</u>	32008L0098 32010L0075	Čl. 4 odst. 1 písm. a) Článek 53 odst. 1	1. Jako pořadí priorit pro právní předpisy a politiku v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady: a) předcházení vzniku, Zbytky 1. Zbytky musí být minimalizovány, pokud jde o jejich množství a škodlivost. Zbytky musí být recyklovány pokud možno přímo v daném zařízení nebo mimo dané zařízení.
§ 12 odst. 2	(2) <u>Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která vyrábí výrobky, je povinna zabezpečit, aby vývoj a výroba těchto výrobků omezily vznik odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů, a pokud není možné vzniku odpadu z těchto výrobků zabránit, je povinna zabezpečit, aby bylo možné dosáhnout co nejvyšší míry využití těchto odpadů v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.</u>	32008L0098	Čl. 8 odst. 1	1. S cílem posílit předcházení vzniku odpadů, jejich opětovné použití, recyklaci a jiné využití odpadů mohou členské státy přijmout legislativní nebo nelegislativní opatření k zajištění toho, aby se na všechny fyzické nebo právnické osoby, které profesionálně vyvíjejí, vyrábějí, zpracovávají, upravují, prodávají nebo dovážejí výrobky (výrobci výrobků) vztahovala rozšířená odpovědnost výrobce. Tato opatření mohou zahrnovat přijímání vrácených výrobků a odpadu, který zůstává po použití těchto výrobků, jakož i následné nakládání s odpadem a finanční odpovědnost za tyto činnosti. Tato opatření mohou rovněž zahrnovat povinnost poskytnout veřejně dostupné informace týkající se rozsahu, v jakém je výrobek opětovně použitelný a recyklovatelný.

⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

		32018L0851	Čl. 1 odst. 8 písm. b)	<p>„2. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření na podporu navrhování výrobků a částí výrobků tak, aby se snižoval jejich dopad na životní prostředí a vznik odpadů během výroby a následného používání výrobků, a s cílem zajistit, aby využití a odstraňování výrobků, které se staly odpadem, probíhalo v souladu s články 4 a 13.</p> <p>Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj, výrobu a uvádění na trh výrobků a částí výrobků, které jsou vhodné pro více použití, obsahují recyklované materiály, jsou trvanlivé po technické stránce, lze je snadno opravit a které jsou poté, co se stanou odpadem, vhodné pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci, aby se usnadnilo náležité uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady. Opatření berou v úvahu dopady výrobků během jejich celého životního cyklu, hierarchii způsobů nakládání s odpady a případně možnosti opakované recyklace.“;</p>
§ 12 odst. 3	<u>(3) Každý může kompostovat biologicky rozložitelný materiál vznikající při jeho činnosti jako předcházení vzniku odpadu, pokud vzniklý kompost použije v rámci své činnosti nebo jej předá v souladu se zákonem o hnojivech a pokud během kompostování nedojde k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí.</u>	32018L0851	Čl. 22 odst. 2	<p>2. Členské státy přijmou v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem:</p> <p>a) podporovat recyklaci, včetně kompostování a digesce, biologického odpadu, která splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí a její výstup odpovídá příslušným normám vysoké kvality;</p> <p>b) podporovat domácí kompostování a</p> <p>c) propagovat používání materiálů pocházejících z biologického odpadu.</p>
§ 12 odst. 4	<u>(4) Movitá věc, kterou je možné v souladu s jinými právními předpisy používat k původnímu účelu, se nestává odpadem, pokud ji tato osoba předá k opětovnému použití, a to buď přímo, nebo prostřednictvím jiné osoby</u>	32018L0851	Čl. 9 odst. 1 písm. d)	<p>d) podporují opětovné použití výrobků a vytváření systémů podporujících opravy a činnosti zaměřené k opětovnému použití, zejména elektrických a elektronických zařízení, textilu, nábytku a obalových a stavebních materiálů a výrobků;</p>

§ 12 odst. 5	<u>(5) Platí, že movitá věc, kterou osoba předala na místo určené obcí a kterou je možné v souladu s jinými právními předpisy používat k původnímu účelu, se nestala odpadem, pokud byla předána k opětovnému použití.</u>	32018L0851	Čl. 9 odst. 1 písm. d)	d) podporují opětovné použití výrobků a vytváření systémů podporujících opravy a činnosti zaměřené k opětovnému použití, zejména elektrických a elektronických zařízení, textilu, nábytku a obalových a stavebních materiálů a výrobků;
§ 13 odst. 1 písm. a)	<u>(1) Každý je povinen</u> a) <u>nakládat s odpadem pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a jinými právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí a zdraví lidí pro daný druh a kategorii odpadu; při nakládání s odpady nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené jinými právními předpisy na ochranu životního prostředí a zdraví lidí,</u>	32018L0851	Čl. 10 odst. 1 Čl. 13	1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby odpad procházel přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jinými způsoby využití podle článků 4 a 13. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména: a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy; b) nepůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem; a c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby produkce, sběr a přeprava nebezpečných odpadů i jejich skladování a zpracování byly prováděny za podmínek poskytujících ochranu životnímu prostředí a lidskému zdraví za účelem souladu s ustanoveními článku 13, včetně opatření k zajištění vysledovatelnosti jakýchkoli nebezpečných odpadů od produkce až do místa jejich konečného určení a jejich kontroly s cílem splnit požadavky článků 35 a 36.
§ 13 odst. 1 písm. b)	b) <u>nakládat s odpadem pouze v zařízení určeném pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu, s výjimkou shromažďování odpadu, přepravy odpadu, obchodování s odpadem a nakládání se vzorky odpadu,</u>	32008L0098	Čl. 15 odst. 1	1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby každý prvotní původce nebo jiný držitel odpadu prováděl zpracování odpadů sám nebo aby odpad nechal zpracovat prostřednictvím zprostředkovatele nebo zařízení nebo podniku, který provádí činnosti zpracování odpadů, nebo

				prostřednictvím soukromého nebo veřejného zařízení provádějícího sběr odpadů v souladu s články 4 a 13.
§ 13 odst. 1 písm. c)	c) <u>soustřeďovat odpady odděleně,</u>	32008L0098	Čl. 10 odst. 2	2. Pokud je to nezbytné pro dodržení odstavce 1 a pro usnadnění nebo zlepšení přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo jiných způsobů využití, podléhá odpad tříděnému sběru a nesměšuje se s jiným odpadem nebo jinými materiály s odlišnými vlastnostmi.
§ 13 odst. 1 písm. e)	d) <u>odpad, který sám nezpracuje v souladu s tímto zákonem, předat, s výjimkou předání odpadu v rámci školního sběru nebo předání nezbytného množství vzorků odpadu k rozborům, zkouškám nebo analýzám pro účely vědy, výzkumu a vývoje, zjištění přijatelnosti odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady, zařazení odpadu do kategorie, hodnocení nebezpečných vlastností odpadů a dalším rozborům a zkouškám nezbytným pro zajištění nakládání s odpady v souladu s právními předpisy, v souladu s hierarchií odpadového hospodářství</u> 1. <u>přímo nebo prostřednictvím dopravce odpadu pouze do zařízení určeného pro nakládání s daným druhem a kategorií odpadu nebo za podmínek podle § 16 odst. 3 do dopravního prostředku provozovatele takového zařízení,</u> 2. <u>obchodníkovi s odpady s povolením pro daný druh a kategorii odpadu, popřípadě dopravci odpadu určenému tímto obchodníkem, nebo</u> 3. <u>na místo určené obcí podle § 59 odst. 2.</u>	32008L0098	Čl. 15 odst. 1	1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby každý prvotní původce nebo jiný držitel odpadu prováděl zpracování odpadů sám nebo aby odpad nechal zpracovat prostřednictvím zprostředkovatele nebo zařízení nebo podniku, který provádí činnosti zpracování odpadů, nebo prostřednictvím soukromého nebo veřejného zařízení provádějícího sběr odpadů v souladu s články 4 a 13.
§ 15 odst. 2 písm. b), c), d)	<u>Původce odpadu je povinen</u> b) <u>prokázat orgánům provádějícím kontrolu podle tohoto zákona, že předal odpad, který produkuje, v odpovídajícím množství v souladu s § 13 odst. 1 písm. e); v případě stavebního a demoličního odpadu se tato povinnost vztahuje i na nepodnikající fyzické osoby, s výjimkou případu, kdy množství produkovaného stavebního a demoličního odpadu odpovídá množství stavebního a</u>	32008L0098	Čl. 15 odst. 4	4. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě shromažďují nebo přepravují odpady na jejich území, předávaly shromážděný a přepravený odpad příslušným zařízením na zpracování odpadů v souladu s ustanoveními článku 13.

	<p><u>demoličního odpadu, který může nepodnikající fyzická osoba předat podle § 59 obci,</u></p> <p><u>c) v případě komunálního odpadu, který běžně produkuje, a stavebního a demoličního odpadu, které sám nezpracuje, mít jejich předání podle § 13 odst. 1 písm. e) v odpovídajícím množství zajištěno písemnou smlouvou před jejich vznikem; v případě stavebních a demoličních odpadů se tato povinnost vztahuje i na nepodnikající fyzické osoby, s výjimkou případu, kdy množství produkováných stavebních a demoličních odpadů odpovídá množství stavebních a demoličních odpadů, které může fyzická nepodnikající osoba předat podle § 59 obci,</u></p> <p><u>d) s každou jednorázovou nebo první z řady opakovaných dodávek odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi s odpady spolu s odpadem předat provozovateli zařízení nebo obchodníkovi s odpady údaje o své osobě a údaje o odpadu nezbytné pro zjištění, zda smí být s daným odpadem v zařízení nakládáno nebo zda smí obchodník s odpady takový odpad převzít; tyto údaje mohou být nahrazeny základním popisem odpadu,</u></p>			
§ 15 odst. 2 písm. f)	<p><u>f) při odstraňování stavby, provádění stavby nebo údržbě stavby dodržet postup pro nakládání s vybouranými stavebními materiály určenými pro opětovné použití, vedlejšími produkty a stavebními a demoličními odpady tak, aby byla zajištěna nejvyšší možná míra jejich opětovného použití a recyklace.</u></p>	32018L0851	Čl. 11 odst. 1	Členské státy přijmou opatření na podporu selektivní demolice s cílem umožnit odstraňování nebezpečných látek a bezpečné nakládání s těmito látkami a usnadnit opětovné použití a vysoce kvalitní recyklaci selektivním odstraňováním materiálů, jakož i opatření, jež zajistí zavedení systémů třídění stavebního demoličního odpadu přinejmenším pro dřevo, minerální složky (beton, cihly, dlaždice a keramiku, kameny), kov, sklo, plasty a sádra.“;

<p>§ 16 odst. 1 až 3</p>	<p><u>(1) Provozovatel zařízení má od okamžiku převzetí odpadu do zařízení určeného pro nakládání s odpady podle § 17 odst. 1 písm. b) a c) ve vztahu k tomuto odpadu všechny povinnosti provozovatele zařízení stanovené tímto zákonem a stává se jeho vlastníkem.</u></p> <p><u>(2) Provozovatel zařízení ke skladování odpadu před využitím, úpravě před využitím nebo k využití odpadu a osoba, která předává odpad do jeho zařízení, mohou uzavřít písemnou smlouvu, že odpad zůstává ve vlastnictví této osoby. Tento odpad musí být při nakládání v zařízení identifikovatelný a musí s ním být nakládáno odděleně. Na výstupu ze zařízení smí provozovatel zařízení tento odpad předat pouze do zařízení určeného pro nakládání s odpady nebo obchodníkovi s odpady, které určí vlastník odpadu.</u></p> <p><u>(3) V případě, že přepravu odpadu do svého zařízení zajišťuje provozovatel zařízení a při nakládce je provedeno převzetí odpadu podle § 17 odst. 1 písm. b) a c), může se provozovatel zařízení stát na základě smlouvy vlastníkem odpadu okamžikem zahájení přepravy. V takovém případě má všechny povinnosti provozovatele zařízení ve vztahu k tomuto odpadu stanovené tímto zákonem od okamžiku zahájení přepravy.</u></p>	<p>32008L0098</p>	<p>Čl. 15 odst. 2</p>	<p>2. Je-li odpad přepravován za účelem předběžného zpracování od prvotního původce nebo držitele k jedné z fyzických nebo právnických osob uvedených v odstavci 1, odpovědnosti za provedení úplného využití nebo odstranění odpadu se zpravidla nepřenáší.</p> <p>Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů, členské státy mohou upřesnit podmínky odpovědnosti a rozhodnout, ve kterých případech má nést odpovědnost za celý zpracovatelský řetězec prvotní původce nebo ve kterých může být odpovědnost rozdělena mezi původce a držitele nebo přenesena na subjekty zpracovatelského řetězce.</p>
<p>§ 17 odst. 1 písm. b)</p>	<p><u>Provozovatel zařízení je povinen</u></p> <p><u>b) při převzetí odpadu, s výjimkou odpadu, jehož vlastníkem byl už před převzetím,</u></p> <p>1. <u>zaznamenat údaje o odpadu a předávající osobě a provozovně nebo zařízení určeném pro nakládání s odpady, ze kterých je odpad předáván</u></p>	<p>32008L0098</p> <p>32018L0851</p>	<p>Čl. 15 odst. 4</p> <p>Čl. 35 odst. 1 a 2</p>	<p>Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě shromažďují nebo přepravují odpady na jejich území, předávaly shromážděný a přepravený odpad příslušným zařízením na zpracování odpadů v souladu s ustanoveními článku 13.</p> <p>1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo</p>

	<p><u>tak, aby mohla být vedena průběžná evidence odpadu a prováděno ohlašování.</u></p> <p>2. <u>odpad zvážit a provést jeho vizuální kontrolu.</u></p> <p>3. <u>ověřit zařazení odpadu podle druhu a kategorie, s výjimkou převzetí od nepodnikající fyzické osoby.</u></p> <p>4. <u>zařadit odpad podle druhu a kategorie v případě, že ho přebírá od nepodnikající fyzické osoby, a</u></p> <p>5. <u>v případě, že není k převzetí daného druhu nebo kategorie odpadu oprávněn, odmítnout převzetí odpadu do zařízení.</u></p>			<p>přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p> <p>a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.</p> <p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p>
§ 21 odst. 2	<p><u>(2) Zařízení ke skladování, sběru, úpravě, využití nebo odstranění odpadu smí být provozováno pouze na základě povolení provozu zařízení vydaného krajským úřadem.</u></p>	32008L0098	Čl. 23 odst. 1	<p>1. Členské státy vyžadují, aby všechny zařízení nebo podniky, které plánují provádět zpracování odpadů, získaly povolení od příslušného orgánu.</p>
§ 21 odst. 3	<p><u>(3) Zařízení k využití odpadu vymezené v příloze č. 4 k tomuto zákonu a malé zařízení smí být za splnění</u></p>	32008L0098	Čl. 24 písm. b)	<p>Členské státy mohou udělit zařízením nebo podnikům výjimku z povinnosti podle čl. 23 odst. 1 za tyto činnosti:</p>

	<u>podmínek stanovených tímto zákonem provozována bez povolení provozu zařízení podle odstavce 1.</u>			b) využívání odpadů.
§ 22 odst. 1	<u>(1) Povolení provozu zařízení se vydává pro typy činností vymezené v Katalogu činností v příloze č. 2 k tomuto zákonu. Nedílnou součástí povolení provozu zařízení je provozní řád zařízení. Povolení provozu zařízení se vydává na dobu neurčitou, s výjimkou mobilních zařízení, kterým se povolení vydává na dobu určitou, nejdéle na dobu 6 let. Pokud provozovatel mobilního zařízení požádá o prodloužení nejpozději 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo povolení vydáno, povolení nezaniká, dokud nebude o žádosti pravomocně rozhodnuto.</u>	32008L0098	Čl. 23 odst. 2	2. Povolení mohou být udělována na určité období a lze je obnovovat.
§ 30 odst. 2 až 4	<u>(2) Nebezpečné odpady nemusí být soustřeďovány odděleně, pokud jsou splněny podmínky podle § 71 odst. 2. Ostatní odpady nemusí být soustřeďovány odděleně na základě povolení místně příslušného správního orgánu k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů nebo na základě povolení provozu zařízení. Příslušný správní orgán neoddělené soustřeďování odpadů povolí pouze, pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené soustřeďování nutné, a nedojde k ohrožení povinnosti nakládat s odpadem v souladu s hierarchií odpadového hospodářství. Příslušný správní orgán může v povolení stanovit podmínky tak, aby nedošlo ke zvýšení nepříznivých dopadů na životní prostředí nebo zdraví lidí.</u> <u>(3) K vydání povolení k upuštění od odděleného soustřeďování odpadů je příslušný krajský úřad, jde-li o zařízení určené pro nakládání s odpady, s výjimkou malého zařízení. V ostatních případech je k vydání tohoto</u>	32008L0098 32018L0851	Čl. 10 odst. 3 Čl. 18 odst. 2	3. Členské státy mohou povolit výjimky z odstavce 2, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek: a) smíšený sběr určitých druhů odpadu nemá vliv na jejich potenciál projít přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jiným způsobem využití podle článku 4 a kvalita výstupů z těchto postupů je srovnatelná s kvalitou, jíž je dosahováno prostřednictvím tříděného sběru; b) tříděný sběr nevede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí, když se zohlední celkové dopady nakládání s jednotlivými toky odpadů na životní prostředí; c) tříděný sběr není technicky proveditelný s ohledem na osvědčené postupy v oblasti sběru odpadu; d) tříděný sběr by měl za následek neúměrné hospodářské náklady s přihlédnutím k nákladům nepříznivých dopadů sběru a zpracovávání směsných odpadů na životní prostředí a na zdraví, potenciálu v oblasti zvýšení účinnosti sběru a zpracovávání

	<p>povolení příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností.</p> <p>(4) <u>Povolení k upuštění od odděleného soustředování odpadů je součástí povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady, pokud je pro dané zařízení vyžadováno. Splnění podmínek pro povolení k upuštění od odděleného soustředování podléhá povinnosti provést revizi povolení provozu zařízení podle § 23. Povolení k upuštění od odděleného soustředování odpadů, s výjimkou povolení podle věty první se vydává nejdéle na dobu 5 let. Upuštění od odděleného soustředování převzatých odpadů v zařízení se považuje za úpravu odpadů.</u></p>			<p>odpadů, příjmů z prodeje druhotných surovin a uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ a rozšířené odpovědnosti výrobce.</p> <p>2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit směšování, pokud:</p> <p>a) směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu získal povolení podle článku 23;</p> <p>b) směšování je v souladu s ustanoveními článku 13 a nezvýší se nepříznivé dopady nakládání s odpady na lidské zdraví a životní prostředí; a</p> <p>c) směšování je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.</p>
§ 31 odst. 2 a 3	<p>(2) <u>Odpad určený k odstranění smí být skladován nejvýše po dobu 1 roku, takové skladování je vymezeno v příloze č. 6 k tomuto zákonu pod kódem D15. Do uplynutí lhůty pro skladování musí být odpad odstraněn nebo předán do zařízení, kde bude odstraněn. Odpad určený k využití smí být skladován po dobu nejvýše 3 let; takové skladování je vymezeno v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod kódem R13a. Do uplynutí lhůty pro skladování musí být odpad využit nebo předán do zařízení, kde bude využit.</u></p> <p>(3) <u>Odpad skladovaný za účelem využití po dobu delší než 1 rok, který není možné využít, musí být odstraněn nebo předán do zařízení, kde bude odstraněn, do 30 dnů ode dne, kdy provozovatel skladu odpadu zjistil, že jej není možné využít.</u></p>	31999L0031	Čl. 2 písm. g)	<p>Pro účely této směrnice se:</p> <p>„skládkou“ rozumí místo pro odstraňování odpadů pomocí jejich povrchového nebo podpovrchového ukládání, včetně:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vlastní skládky (tj. skládky, kde původce sám odstraňuje odpady v místě jejich vzniku) a — dočasné skládky (tj. na dobu delší než jeden rok), používané pro dočasné skladování odpadů s výjimkou: <ul style="list-style-type: none"> — zařízení, kde jsou odpady složeny za účelem jejich přípravy k další přepravě s cílem jejich využití, úpravy nebo odstranění na jiném místě a — skladování odpadů před využitím nebo úpravou po dobu obvykle kratší než tři roky nebo — skladování odpadů po dobu kratší než jeden rok, předcházející jejich odstranění;
§ 35 odst. 1 a 2	<p>(1) <u>Spalování odpadu se za energetické využití odpadu uvedené v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod</u></p>	32008L0098	Čl. 23 odst. 4	<p>4. Podmínkou vydání povolení ke spalování nebo spoluspalování s energetickým využitím je, že energetické využití probíhá s vysokým stupněm energetické účinnosti.</p>

	<p><u>kódem R1a považuje pouze tehdy, jestliže</u></p> <p>a) <u>použitý odpad nepotřebuje po vlastním zapálení ke spalování podpůrné palivo a vznikající teplo se použije pro potřebu vlastní nebo dalších osob za podmínek stanovených jinými právními předpisy¹⁰⁾, nebo</u></p> <p>b) <u>odpad se použije jako palivo nebo jako přídavné palivo v zařízeních na výrobu energie nebo materiálů za podmínek stanovených jinými právními předpisy¹¹⁾.</u></p> <p>(2) <u>Spalování komunálního odpadu se považuje za energetické využití odpadu uvedené v příloze č. 5 k tomuto zákonu pod kódem R1a pouze tehdy, pokud dosahuje vysokého stupně energetické účinnosti. Výše požadované energetické účinnosti a vzorec pro její výpočet jsou uvedeny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.</u></p>			
§ 35 odst. 3	<p>(3) <u>Odděleně soustředěvané komunální odpady vhodné k opětovnému použití nebo recyklaci, zejména papír, plasty, sklo, kovy, textil a biologický odpad, nesmí být předány ke spalování v zařízení na energetické využití odpadu, s výjimkou odpadu vznikajícího při jejich zpracování, který splňuje kritéria stanovená vyhláškou ministerstva, tak, aby spalování takto vzniklých odpadů v zařízení na energetické využití odpadu přinášelo nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.</u></p>	32018L0851	Čl. 10 odst. 4	4. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby odpad z tříděného sběru určený pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článkem 22 nebyl spalován, s výjimkou odpadu pocházejícího z následného zpracování odpadu z tříděného sběru, kdy spalování poskytuje nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4.

¹⁰⁾ Zákon č. 201/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 36 odst. 1	<p>(1) <u>Provozovatel zařízení smí provádět odstranění odpadu pouze</u></p> <p>a) <u>v zařízení k odstranění odpadu, které se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona, a</u></p> <p>b) <u>je-li zařízení k odstranění odpadu provozováno v souladu s technickými podmínkami, které zajišťují ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.</u></p>	32018L0851	Čl. 12 odst. 1	1. Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 10 odst. 1, bylo provedeno bezpečné odstranění odpadu, které je v souladu s ustanoveními článku 13 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí.
§ 36 odst. 5	<p>(5) <u>Odděleně soustředěvané komunální odpady vhodné k opětovnému použití nebo recyklaci, zejména papír, plasty, sklo, kovy, textil a biologický odpad nesmí být předány k odstranění, s výjimkou odpadu vzniklého při jejich zpracování, pokud</u></p> <p>a) <u>je jeho výhřevnost v sušině vyšší než 6.5 MJ/kg, nebo</u></p> <p>b) <u>splňuje kritéria stanovená vyhláškou ministerstva, podle kterých odstranění takto vzniklého odpadu přinese nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s hierarchií odpadového hospodářství.</u></p>	32018L0851 32018L0850	Čl. 10 odst. 4 Čl. 5 odst. 3 písm. f)	4. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby odpad z tříděného sběru určený pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článkem 22 nebyl spalován, s výjimkou odpadu pocházejícího z následného zpracování odpadu z tříděného sběru, kdy spalování poskytuje nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4. 3. Členské státy přijmou taková opatření, aby na skládky nebyly přijímány tyto odpady: f) odpad, který byl sbírán odděleně pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článku 22 směrnice 2008/98/ES, s výjimkou odpadu vzniklého z následného zpracování odděleně sebraného odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 uvedené směrnice.
§ 37 odst. 1	<p>(1) <u>Provozovatel skládky smí provádět odstranění odpadu skládkováním pouze</u></p> <p>a) <u>ve skládce, která se nachází na pozemku určeném k tomuto účelu územním rozhodnutím nebo územním</u></p>	32018L0851	Čl. 12 odst. 1	Odstranění 1. Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 10 odst. 1, bylo provedeno bezpečné odstranění odpadu, které je v souladu s ustanoveními

	<p><u>souhlasem nebo ve stavbě určené k tomuto účelu využití kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání nebo kolaudačním souhlasem nebo povolením stavby, není-li vyžadována kolaudace podle stavebního zákona,</u></p> <p>b) <u>na pozemku evidovaném v katastru nemovitostí s druhem pozemku ostatní plocha a způsobem využití pozemku skládka a</u></p> <p>c) <u>je-li skládka provozována v souladu s technickými podmínkami, které zajistí ochranu životního prostředí a zdraví lidí, stanovenými vyhláškou ministerstva.</u></p>			článek 13 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí.
§ 37 odst. 5	<p><u>(5) Ve třetí fázi provozu skládky se provádí následná péče o skládku, aniž by docházelo k nakládání s odpady. Využití odpadů v režimu zasypávání pro drobné úpravy rekultivované skládky není součástí provozu skládky. Doba trvání následné péče o skládku stanoví pro každou skládku příslušný krajský úřad v rámci rozhodnutí o změně povolení provozu skládky, kterým se povoluje provoz třetí fáze provozu skládky. Tato doba nesmí být kratší než 30 let.</u></p>	31999L0031	Čl. 13 písm. d	Členské státy přijmou taková opatření, aby v souladu s příslušným povolením: d) po dobu, po kterou příslušný orgán považuje za možné, že by skládka mohla představovat nebezpečí pro životní prostředí a aniž jsou dotčeny jakékoli právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy v oblasti odpovědnosti držitele odpadu, byl provozovatel skládky v souladu s přílohou III odpovědný za provádění monitorování a rozborů skládkových plynů a průsakových vod z místa skládky, jakož i za režim podzemních vod nacházejících se v blízké vzdálenosti.
§ 38 odst. 3	<p><u>(3) Příslušný krajský úřad provádí v průběhu provozu skládky kontrolu na místě provozu zařízení. První kontrolu provede před zahájením ukládání odpadu na skládku nebo na nově vybudovanou část skládky, aby ověřil, zda jsou splněny podmínky stanovené v povolení provozu skládky. Kontrolu krajský úřad provede také před uzavřením skládky, aby ověřil provedení rekultivace skládky. Bez této kontroly nelze vydat rozhodnutí o změně povolení provozu skládky, na základě kterého smí být provozována třetí fáze provozu skládky.</u></p>	31999L0031	Čl. 8 písm. c)	Podmínky pro vydávání povolení Členské státy přijmou opatření, aby: c) před zahájením činností spojených s odstraňováním odpadů příslušný orgán provedl inspekci místa, aby se přesvědčil, že je skládka v souladu s podmínkami stanovenými v povolení, což nijak nesnižuje odpovědnost provozovatele plynoucí z povolení.

			<p>Čl. 12</p> <p>Postupy kontroly a monitorování během provozu</p> <p>Během provozu členské státy dbají, aby postupy používané při kontrolách a monitorování splňovaly alespoň následující požadavky:</p> <p>b) skládka nebo její část mohla být považována za definitivně uzavřenou až poté, co příslušný orgán provede konečnou inspekci na místě a vyhodnotí všechny zprávy předložené provozovatelem a udělí provozovateli souhlas s uzavřením skládky. Tento postup nijak nesnižuje odpovědnost, která pro provozovatele z povolení vyplývá;</p> <p>Čl. 13 písm. b)</p>
<p>§ 39 odst. 1 písm. a), b), f)</p>	<p><u>(1) Provozovatel skládky je povinen</u></p> <p>a) <u>před zahájením provozu skládky prokázat krajskému úřadu, že nemá nedoplatek u orgánů Finanční správy České republiky a u orgánů Celní správy České republiky a že zřídil zvláštní vázaný účet podle § 42 odst. 3, a dále že nemá evidovány nedoplatky na platbách pojistného na sociální zabezpečení, na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném na veřejném zdravotním pojištění,</u></p> <p>b) <u>při provozování první fáze provozu skládky vytvářet a vést rezervu na zajištění rekultivace a následné péče o skládku a uzavírání po ukončení provozu první fáze provozu skládky v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcími právními předpisy,</u></p> <p>f) <u>před zahájením první fáze provozu skládky zabezpečit peněžní prostředky pro první fázi provozu skládky tak, že</u></p> <p>1. <u>sjedná pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí, na zdraví lidí a na věci způsobenou provozem skládky v první fázi provozu skládky a za škodu vzniklou z důvodu</u></p>	31999L0031	<p>Čl. 7 písm. i)</p> <p>Žádost o povolení</p> <p>Členské státy přijmou opatření, aby žádost o povolení k provozování skládky obsahovala alespoň následující údaje:</p> <p>i) finanční jistina žadatele nebo jakýkoli jiný ekvivalent požadovaný v čl. 8 písm. a) bodu iv.</p> <p>Čl. 8 písm. a) bod iv)</p> <p>Podmínky pro vydávání povolení</p> <p>Členské státy přijmou opatření, aby:</p> <p>a) příslušný orgán nevydal pro skládku povolení, pokud nejsou splněny následující podmínky:</p> <p>iv) před zahájením ukládání odpadů žadatel učinil příslušná opatření formou složení finanční jistiny nebo jejího ekvivalentu, a to způsobem stanoveným členskými státy tak, aby byly splněny povinnosti (včetně ustanovení týkajících se následné péče po ukončení provozu skládky) smluvně stanovené z titulu povolení vydaného v souladu s ustanoveními této směrnice a</p>

	<p><u>ukončení provozu během první fáze provozu skládky.</u></p> <p>2. <u>uloží na zvláštní vázaný účet částku ve výši nákladů nutných na odstranění škod podle bodu 1; možné škody, jejich rozsah a výši částky stanoví znalecký posudek, nebo</u></p> <p>3. <u>zajistí náklady na odstranění škod podle bodu 1 formou bankovní záruky podle zákona o bankách; možné škody, jejich rozsah a výši částky stanoví znalecký posudek; záruka musí trvat po celou dobu první fáze provozu skládky.</u></p>			<p>aby byly splněny postupy spojené s ukončením provozu, požadované podle článku 13. Tato jistina nebo její ekvivalent budou drženy po dobu požadovanou s ohledem na činnosti spojené s udržováním a následnou péčí o skládku, na které byl ukončen provoz v souladu s čl. 13 písm. d). Členské státy mohou dle své volby prohlásit, že tento bod se nevztahuje na skládky inertního odpadu;</p>
§ 39 odst. 1 písm. c)	<p>c) <u>zabezpečit po ukončení první fáze provozu skládky její uzavření, rekultivaci a následnou péči a zamezit nepříznivému vlivu skládky na životní prostředí; tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a peněžních prostředků rezervy po dobu stanovenou podle § 37 odst. 5.</u></p>	31999L0031	Čl. 13	<p>Postup uzavření a následné péče o skládku</p> <p>Členské státy přijmou taková opatření, aby v souladu s příslušným povolením:</p> <p>a) postup uzavírání skládky nebo části skládky byl zahájen:</p> <p>i) pokud jsou splněny příslušné podmínky uvedené v povolení nebo</p> <p>ii) po povolení příslušného orgánu, na žádost provozovatele nebo</p> <p>iii) na základě odůvodněného rozhodnutí příslušného orgánu;</p> <p>b) skládka nebo její část mohla být považována za definitivně uzavřenou až poté, co příslušný orgán provede konečnou inspekci na místě a vyhodnotí všechny zprávy předložené provozovatelem a udělí provozovateli souhlas s uzavřením skládky. Tento postup nijak nesnižuje odpovědnost, která pro provozovatele z povolení vyplývá;</p> <p>c) po definitivním uzavření skládky její provozovatel odpovídal za údržbu, monitorování a kontrolu skládky po celé období následné péče, které příslušný orgán</p>

				<p>považuje za nutné s ohledem na dobu, po kterou skládka může představovat určité riziko.</p> <p>Provozovatel oznámí příslušnému orgánu veškeré nepříznivé účinky na životní prostředí zjištěné při kontrolách a podřídí se rozhodnutí příslušného orgánu, pokud jde o povahu a harmonogram plánovaných nápravných opatření;</p> <p>d) po dobu, po kterou příslušný orgán považuje za možné, že by skládka mohla představovat nebezpečí pro životní prostředí, a aniž jsou dotčeny jakékoli právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy v oblasti odpovědnosti držitele odpadu, byl provozovatel skládky v souladu s přílohou III odpovědný za provádění monitorování a rozborů skládkových plynů a průsakových vod z místa skládky, jakož i za režim podzemních vod nacházejících se v blízké vzdálenosti.</p>
§ 39 odst. 1 písm. d), e)	<p>d) <u>vést průběžnou evidenci uložených odpadů a dokumenty dokladující kvalitu těchto odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku,</u></p> <p>e) <u>vést průběžnou evidenci o množství materiálů, které nejsou odpadem, použitých na skládce v rámci první fáze provozu skládky, a</u></p>	31999L0031	Čl. 11 odst. 1 písm. a), b)	<p>Postup při přijímání odpadů</p> <p>1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby před přijetím odpadů na místo skládky:</p> <p>a) držitel nebo provozovatel, před dodávkou nebo v okamžiku dodávky odpadu, resp. před první z řady dodávek nebo v její době, za předpokladu, že se druh odpadu nezmění, mohl pomocí odpovídající dokumentace prokázat, že dané odpady mohou být přijaty na skládku v souladu s podmínkami stanovenými v povolení a že odpovídají kritériím pro přijetí stanoveným v příloze II;</p> <p>b) provozovatel skládky dodržoval následující přijímací postup:</p> <p>— ověření dokladů o odpadech, zejména dokladů požadovaných podle čl. 5 odst. 3 směrnice 92/689 EHS</p>

				<p>a případně dokladů požadovaných nařízením Rady EHS č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj, z něj a o její kontrole (5),</p> <p>— vizuální kontrola odpadů na vstupu a v místě uložení a případně ověření shody s popisem obsaženým v dokladech předaných držitelem. Pokud mají být odebrány reprezentativní vzorky podle přílohy II bodu 3 úrovně 3, výsledky rozborů jsou uloženy a odběr je uskutečněn v souladu s přílohou II bodem 5. Tyto vzorky musí být uloženy po dobu nejméně jednoho měsíce,</p> <p>— vedení evidence, kde je zapsáno množství a vlastnosti uložených odpadů, jakož i jejich původ, datum dodávky, identita původce nebo subjektu, který provedl sběr v případě komunálního odpadu, a v případě nebezpečných odpadů jejich přesné umístění na skládce. Tyto informace jsou dány k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům a orgánům Společenství z oblasti statistiky, pokud je vyžadují ke statistickým účelům;</p> <p>c) provozovatel skládky vždy vystavil o každé dodávce přijaté na skládku písemné potvrzení o přijetí;</p>
§ 40 odst. 1	<p><u>(1) Provozovatel skládky nesmí od 1. ledna 2030 na skládku ukládat odpady,</u></p> <p>a) <u>jejichž výhřevnost v sušině je vyšší než 6.5 MJ/kg,</u></p> <p>b) <u>kteřé překračují limitní hodnotu parametru biologické stability AT4 stanovenou v příloze č. 10 k tomuto zákonu, nebo</u></p> <p>c) <u>kteřé je za stávajícího stavu vědeckého a technického pokroku možné účelně recyklovat.</u></p>	32018L0850	Čl. 5 odst. 3a	<p>3a. Členské státy usilují o zajištění toho, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci nebo jinému využití, zejména komunální odpad, s výjimkou odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES.</p> <p>Členské státy zahrnou informace o opatřeních přijatých podle tohoto odstavce do plánů nakládání s odpady uvedených v článku 28 směrnice 2008/98/ES nebo do jiných strategických dokumentů,</p>

				kteře se vztahují na celé území dotyčného členského státu.“;
§ 41 odst. 1	<u>(1) Provozovatel skládky smí ukládat odpad pouze na skládku, která svým technickým provedením splňuje požadavky pro ukládání tohoto odpadu. Pro každou skupinu skládek musí ukládaný odpad splnit parametry pro jeho složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu a v sušině odpadu.</u>	31999L0031	Čl. 8 písm. a)	Podmínky pro vydávání povolení Členské státy přijmou opatření, aby: a) příslušný orgán nevydal pro skládku povolení, pokud nejsou splněny následující podmínky: i) aniž je dotčen čl. 3 odst. 4 a 5, musí být projekt skládky v souladu se všemi požadavky této směrnice včetně příloh, ii) řízení provozu skládky je svěřeno fyzické osobě splňující technické požadavky na tuto činnost; musí být zajištěna odborná a technická příprava a školení provozovatelů a zaměstnanců skládky, iii) skládka bude provozována takovým způsobem, aby byla přijata nezbytná opatření pro vyloučení havárií a omezení jejich důsledků,
§ 41 odst. 2	<u>(2) Je zakázáno ředění nebo mísení odpadu za účelem splnění limitů pro jeho přijetí na skládku.</u>	31999L0031	Čl. 5 odst. 4	4. Je zakázáno ředit nebo mísit odpady pouze za účelem splnění kritérií pro přijímání na skládku..

<p>§ 41 odst. 3, písm. a), b), c), d), f)</p>	<p><u>(3) Provozovatel skládky nesmí na skládku ukládat</u></p> <p>a) <u>výrobky s ukončenou životností a dále výstupy z jejich úpravy, jejichž výhřevnost v sušině je vyšší než 6.5 MJ/kg.</u></p> <p>b) <u>biologicky rozložitelný odpad a výstupy z jeho úpravy nebo zpracování, s výjimkou</u></p> <p><u>1. odpadu s menšinovým podílem biologicky rozložitelné složky, nebo</u> <u>2. výstupů z úpravy nebo zpracování biologicky rozložitelného odpadu, které není možné zpracovat jiným způsobem.</u></p> <p>c) <u>odpady, které mohou mít při vzájemném smísení negativní vliv na životní prostředí,</u></p> <p>d) <u>odpad, který může mít při uložení na skládku negativní dopad na životní prostředí nebo zdraví lidí,</u></p> <p>f) <u>odpad, který nebyl upraven v souladu s postupem stanoveným vyhláškou ministerstva, s výjimkou inertního odpadu, u kterého je úprava technicky neproveditelná, a odpadu, u něhož ani úpravou nelze dosáhnout snížení jeho objemu nebo snížení nebo odstranění jeho nebezpečných vlastností, a</u></p> <p>g) <u>výstup z úpravy směsných komunálních odpadů, pokud je jeho výhřevnost v sušině vyšší než 6,5 MJ/kg nebo překračuje limitní hodnotu parametru biologické stability AT4 stanovenou v příloze č. 10 k tomuto zákonu.</u></p>	<p>31999L0031 32018L0850</p>	<p>Čl. 5 odst. 3</p>	<p>3. Členské státy přijmou taková opatření, aby na skládky nebyly přijímány tyto odpady:</p> <p>a) kapalné odpady;</p> <p>b) odpady, které jsou v podmínkách skládky výbušné, žíravé, oxidující, vysoce hořlavé nebo hořlavé v souladu s definicemi přílohy III směrnice 91/689/EHS;</p> <p>c) nemocniční odpad a jiné klinické odpady pocházející z léčebných nebo veterinárních zařízení a které jsou infekční podle definice (charakteristika H9 podle přílohy III) ve směrnici 91/689/EHS, jakož i odpady spadající do kategorie 14 (přílohy IA) téže směrnice;</p> <p>d) celé použité pneumatiky — do dvou let počínaje ode dne stanoveného v čl. 18 odst. 1 — kromě pneumatik používaných jako surovina; drcené použité pneumatiky — do pěti let od uvedeného dne (v obou případech s výjimkou pneumatik jízdních kol a pneumatik, jejichž vnější průměr je větší než 1 400 mm);</p> <p>e) jakýkoli jiný druh odpadu neodpovídající kritériím pro přijetí na skládku definovaným v příloze II;</p> <p>f) odpad, který byl sbírán odděleně pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článku 22 směrnice 2008/98/ES, s výjimkou odpadu vzniklého z následného zpracování odděleně sebraného odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 uvedené směrnice.</p>
---	---	----------------------------------	----------------------	---

§ 41 odst. 4	<u>(4) Provozovatel skládky je povinen provádět monitorování jejího provozu.</u>	31999L0031	Čl. 12	<p>Postupy kontroly a monitorování během provozu</p> <p>Během provozu členské státy dbají, aby postupy používané při kontrolách a monitorování splňovaly alespoň následující požadavky:</p> <p>a) během provozu skládky zajišťuje provozovatel program kontroly a monitorování specifikovaný v příloze III;</p> <p>b) provozovatel oznámí příslušnému orgánu nepříznivé účinky na životní prostředí zjištěné při kontrolách a monitorování a řídí se rozhodnutím příslušného orgánu, pokud jde o povahu a harmonogram nápravných opatření, která mají být přijata. Tato opatření se provádějí na náklady provozovatele.</p> <p>Podle harmonogramu stanoveného příslušným orgánem, minimálně však jednou ročně, předloží provozovatel příslušným orgánům na základě získaných údajů zprávu o veškerých výsledcích monitorování s cílem prokázat dodržování podmínek povolení a zlepšení znalostí o chování odpadů na skládkách;</p> <p>c) kontrola kvality rozborů prováděných v rámci kontrol a monitorování nebo rozborů uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. b) je prováděna příslušnými laboratořemi.</p>
§ 41 odst. 5	<u>(5) Provozovatel skládky je povinen prokazatelně proškolit všechny zaměstnance skládky o řádném provozu zařízení a o bezpečném nakládání s odpadem tak, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí.</u>	31999L0031	Čl. 8 písm. a) bod ii)	<p>Členské státy přijmou opatření, aby:</p> <p>a) příslušný orgán nevydal pro skládku povolení, pokud nejsou splněny následující podmínky:</p> <p>ii) řízení skládky povede osoba, která má k tomu příslušnou technickou kvalifikaci, a pracovníci budou odborně vyškolení,</p>

§ 42 odst. 1	<u>(1) Provozovatel skládky je povinen vytvářet rezervu na zajištění rekultivace a následné péče o skládku (dále jen „rezerva“).</u>	31999L0031	Čl. 10	<p>Náklady spojené s ukládáním odpadů na skládku</p> <p>Členské státy přijmou taková opatření, aby cena požadovaná provozovatelem za ukládání jakéhokoli druhu odpadu na skládce zahrnovala náklady na zřízení a provozování skládky, pokud možno včetně nákladů na finanční jistinu nebo její ekvivalent uvedený v čl. 8 písm. a) bodu iv) a předpokládané náklady na uzavření skládky a následnou péči ukončení provozu alespoň po dobu třiceti let. Na základě požadavků směrnice Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí (1) zajistí členské státy transparentnost v oblasti shromažďování a využívání veškerých nutných informací týkajících se nákladů.</p>
§ 43 odst. 1	<u>(1) Peněžní prostředky rezervy smí být použity pouze na práce související s rekultivací a zajištěním následné péče o skládku, a to se souhlasem krajského úřadu; vydání souhlasu může krajský úřad vázat na podmínky, které zajistí dostatečnou ochranu životního prostředí a zdraví lidí. Souhlas krajský úřad vydává na základě rozhodnutí o zahájení rekultivačních prací vydaného podle stavebního zákona a rozhodnutí o změně povolení provozu skládky, na základě kterého smí být provozována druhá a třetí fáze provozu skládky. Krajský úřad odsouhlasí uvolnění peněžních prostředků rezervy tak, aby zůstávala dostatečná rezerva pro dokončení rekultivace a zajištění následné péče o skládku i pro případ, že by provozovatel nebyl schopen tyto činnosti zajistit.</u>	31999L0031	Čl. 10	<p>Náklady spojené s ukládáním odpadů na skládku</p> <p>Členské státy přijmou taková opatření, aby cena požadovaná provozovatelem za ukládání jakéhokoli druhu odpadu na skládce zahrnovala náklady na zřízení a provozování skládky, pokud možno včetně nákladů na finanční jistinu nebo její ekvivalent uvedený v čl. 8 písm. a) bodu iv) a předpokládané náklady na uzavření skládky a následnou péči ukončení provozu alespoň po dobu třiceti let. Na základě požadavků směrnice Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí (1) zajistí členské státy transparentnost v oblasti shromažďování a využívání veškerých nutných informací týkajících se nákladů.</p>

<p>§ 46 odst. 1 a 2</p>	<p>(1) <u>Právnícká nebo podnikající fyzická osoba zúčastněná na přepravě odpadu je povinna</u></p> <p>a) <u>zabezpečit přepravu odpadu v souladu s požadavky stanovenými jinými právními předpisy¹¹⁾,</u></p> <p>b) <u>předložit na výzvu orgánu provádějícího kontrolu podle tohoto zákona doklady, jimiž musí být přeprava odpadů doprovázena podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo podle odstavce 2,</u></p> <p>c) <u>uchovávat doklady související s přepravou odpadu po dobu 5 let ode dne zahájení přepravy a</u></p> <p>d) <u>při přepravě nebezpečného odpadu přepravu ohlásit podle § 78, s výjimkou přeshraniční přepravy.</u></p> <p>(2) <u>Právnícká nebo podnikající fyzická osoba, která přepravuje odpad, je povinna</u></p> <p>a) <u>informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude přepravovat odpad,</u></p> <p>b) <u>vybavit řidiče dokladem označujícím druh a kategorii přepravovaného odpadu, vlastníka odpadu a zařízení určené pro nakládání s odpady nebo provozovnu, do kterých je odpad přepravován, a zajistit, aby byl</u></p>	<p>32006R1013</p>	<p>Čl. 33 odst. 1</p>	<p>1. Členské státy zavedou vhodný systém pro dozor nad přepravami odpadů výhradně v jejich jurisdikci a pro jejich kontrolu. Tento systém zohlední nutnost souladu se systémem Společenství, zavedeným hlavami II a VII.</p>
-------------------------	--	-------------------	-----------------------	---

¹¹⁾ Například zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, Evropská dohoda o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená pod č. 64/1987 Sb., v platném znění, Evropská dohoda o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách (ADN) (Ženeva 2000), vyhlášená pod č. 102/2011 Sb.m.s., Řád pro mezinárodní železniční přepravu nebezpečných věcí (RID), který je přípojkem C k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), vyhlášená pod č. 8/1985 Sb., v platném znění.

	<p><u>takovým dokladem přepravovaný odpad doprovázen po celou dobu přepravy a</u></p> <p>c) <u>zajistit, aby silniční motorové vozidlo bylo v době, kdy přepravuje odpad, označeno způsobem stanoveným vyhláškou ministerstva.</u></p>			
§ 47 odst. 1	<p><u>(1) Tento oddíl upravuje v návaznosti na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 přeshraniční přepravu odpadů.</u></p>	32008L0098	Čl. 16 odst. 1	1. Členské státy přijmou ve spolupráci s dalšími členskými státy, pokud je to nezbytné nebo účelné, vhodná opatření k vybudování jednotné a odpovídající sítě zařízení na odstraňování odpadu a zařízení na využití směsného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech, včetně případů, kdy tento sběr odpadu zahrnuje rovněž směsný komunální odpad od jiných původců, a zohlední přitom nejlepší dostupné techniky.
§ 47 odst. 2	<p><u>(2) Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je ministerstvo.</u></p>	32006R1013	Čl. 53	Členské státy určí příslušný orgán nebo orgány odpovědné za provádění tohoto nařízení. Každý členský stát určí pouze jeden příslušný orgán pro tranzit.
§ 46 odst. 4	<p><u>(4) Přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána, s—výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze. Přeprava odpadu do České republiky za účelem energetického využití ve spalovně komunálního odpadu je zakázána, pokud by v důsledku přeshraniční přepravy musel být odstraněn odpad vznikající v České republice nebo by v důsledku přeshraniční přepravy musel být odpad vznikající v České republice zpracován způsobem, který není v souladu s plány odpadového hospodářství.</u></p>	32008L0098	Čl. 16 odst. 1	Odchylně od nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů mohou členské státy za účelem ochrany své sítě omezit přepravu odpadů určených ke spálení, které je klasifikováno jako využití, do země, pokud bylo zjištěno, že by v důsledku této přepravy musely být odstraněny odpady, které vznikly na území daného členského státu nebo že by odpad musel být zpracován způsobem, jenž není v souladu s jejich národními plány pro nakládání s odpady. Členské státy oznámí tato rozhodnutí Komisi. Členské státy rovněž mohou omezit přepravu odpadů ze zemí s ohledem na životní prostředí, jak je uvedeno v nařízení (ES) č. 1013/2006.
§ 48	<p><u>(1) Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel ministerstvu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.</u></p>	2006R1013	Čl. 18 odst. 3	3. Pro účely kontroly, vymáhání, plánování a pro statistické účely mohou členské státy podle svých vnitrostátních právních předpisů požadovat informace

	<p><u>Účastníkem řízení zahájeného oznámením je pouze oznamovatel.</u></p> <p><u>(2) Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů lze v souladu s čl. 27 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 podat v českém, slovenském nebo anglickém jazyce.</u></p> <p><u>(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace v návaznosti na část 3 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 pro jednotlivé druhy přeshraniční přepravy odpadu a náležitosti k podávání oznámení o přeshraniční přepravě odpadu.</u></p>			<p>uvedené v odstavci 1 o přepravách, na které se vztahuje tento článek.</p>
§ 59 odst. 2	<p><u>(2) Obec je povinna určit místa pro oddělené soustřeďování komunálního odpadu, a to alespoň nebezpečného odpadu, papíru, plastů, skla, kovů, biologického odpadu, jedlých olejů a tuků a od 1. ledna 2025 rovněž textilu. Obec není povinna odděleně soustřeďovat odpad plastů, skla a kovů, pokud tím nedojde s ohledem na další způsob nakládání s nimi k ohrožení možnosti provedení jejich recyklace.</u></p>	32018L0851	<p>Čl. 11 odst. 1</p> <p>Čl. 20 odst. 1</p> <p>Čl. 22 písm. a)</p>	<p>Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a zavedou za tímto účelem, s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3, tříděný sběr.</p> <p>S výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 členské státy zavedou tříděný sběr přinejmenším pro papír, kov, plast a sklo a do 1. ledna 2025 pro textil.</p> <p>1. Do 1. ledna 2025 zavedou členské státy tříděný sběr nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, aby se zajistilo, že je zpracován v souladu s články 4 a 13 a nekontaminuje jiné toky komunálního odpadu.</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2023 a s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 byl biologický odpad buď tříděn a recyklován u zdroje, nebo podléhal tříděnému sběru a nebyl směřován s ostatními druhy odpadů. Členské státy mohou povolit, aby odpad s obdobnými vlastnostmi biologického rozkladu a kompostovatelnosti, který splňuje příslušné evropské normy nebo případné rovnocenné vnitrostátní normy</p>

				<p>pro obaly využitelné prostřednictvím kompostování a biologického rozkladu, byl sbírán společně s biologickým odpadem.</p> <p>2. Členské státy přijmou v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem:</p> <p>a) podporovat recyklaci, včetně kompostování a digesce, biologického odpadu, která splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí a její výstup odpovídá příslušným normám vysoké kvality;</p> <p>b) podporovat domácí kompostování a</p> <p>c) propagovat používání materiálů pocházejících z biologického odpadu.</p>
§ 61	<p><u>Každý je povinen odpad nebo movitou věc, které předává do obecního systému, odkládat na místa určená obcí v souladu s povinnostmi stanovenými pro daný druh, kategorii nebo materiál odpadu nebo movitých věcí tímto zákonem a obecně závaznou vyhláškou obce, je-li vydána.</u></p>	32018L0851	Čl. 11 odst. 1	<p>Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a schválí za tímto účelem systémy tříděného sběru, pokud je to proveditelné z hlediska technického, hospodářského a z hlediska životního prostředí a je-li to nutné pro zaručení nezbytných norem kvality pro příslušná odvětví zabývající se recyklací.</p> <p>S výhradou čl. 10 odst. 2 bude do roku 2015 stanoven tříděný sběr přinejmenším pro odpady z: papíru, kovu, plastu a skla.</p>
§ 62 odst. 1	<p><u>(1) Biologicky rozložitelný odpad musí být zpracován přednostně v souladu s odstavci 2 až 5 nebo § 64 takovým způsobem, aby nedocházelo k ohrožení životního prostředí nebo zdraví lidí.</u></p>	32018L0851	Čl. 22	<p>1. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2023 a s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 byl biologický odpad buď tříděn a recyklován u zdroje, nebo podléhal tříděnému sběru a nebyl směřován s ostatními druhy odpadů.</p> <p>Členské státy mohou povolit, aby odpad s obdobnými vlastnostmi biologického rozkladu a kompostovatelnosti, který splňuje příslušné evropské normy nebo případné rovnocenné vnitrostátní normy pro obaly využitelné prostřednictvím kompostování a biologického rozkladu, byl sbírán společně s biologickým odpadem.</p> <p>2. Členské státy přijmou v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem:</p>

				a) podporovat recyklaci, včetně kompostování a digesce, biologického odpadu, která splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí a její výstup odpovídá příslušným normám vysoké kvality;
§ 67 odst. 1 písm. a)	<p>(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí</p> <p>a) <u>kalem</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností, a to i v případě, že čistírny odpadních vod zpracovávají také biologicky rozložitelný odpad na základě povolení provozu zařízení podle § 21 odst. 2 nebo biologicky rozložitelný odpad spadající do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009⁴⁾,</u> 2. <u>kal ze septiků sloužících k čištění odpadních vod z domácností před jejich vypouštěním do vod povrchových nebo podzemních, nebo</u> 3. <u>kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících odpadní vody a materiály, které svými vlastnostmi odpovídají odpadním vodám a materiálům podle bodu 1, zejména odpadní vody a materiály, které mají původ v potravinářském průmyslu a zemědělství,</u> 	31986L0278	Čl. 2 písm. a)	<p>Pro účely této směrnice se:</p> <p>a) „kalem“ rozumí:</p> <p>i) zbytkový kal z čistíren městských odpadních vod nebo odpadních vod z domácností, popřípadě z jiných čistíren zpracovávajících jiné odpadní vody složením podobné městským odpadním vodám nebo odpadním vodám z domácností;</p> <p>ii) zbytkový kal ze septiků a jiných podobných zařízení určených k nakládání s odpadními vodami;</p> <p>iii) zbytkový kal z čistíren jiných než je uvedeno v bodech i) a ii);</p>
§ 67 odst. 1 písm. b)	<p>b) <u>upraveným kalem</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalu, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací na základě</u> 	31986L0278	Čl. 2 písm. b)	<p>Pro účely této směrnice se:</p> <p>b) „upraveným kalem“ rozumí kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, byl dlouhodobě skladován nebo jinak zpracován tak, že došlo k významnému snížení jeho schopnosti</p>

				— kal musí být používán s ohledem na výživné potřeby rostlin a jeho využívání nesmí zhoršit kvalitu půdy ani jakost povrchových a podzemních vod,
§ 69 odst. 2	<p><u>(2) Upravené kaly smí být na zemědělské půdě používány pouze při splnění technických podmínek, přípustného množství kalů použitých na jeden hektar a mezních hodnot koncentrací vybraných rizikových látek v kalech stanovených vyhláškou ministerstva. Při použití upravených kalů na zemědělské půdě musí být dále splněny mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v zemědělské půdě, mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů, které smí být přidány do zemědělské půdy za období 10 let, a mikrobiologická kritéria pro použití kalů. Splnění podmínek pro použití kalu na zemědělské půdě se posuzuje samostatně pro kal z jedné čistírny odpadních vod nebo zařízení na úpravu kalů ve vztahu ke konkrétnímu půdnímu bloku.</u></p>	31986L0278	<p>Čl. 3</p> <p>Čl. 4</p> <p>Čl. 5</p>	<p>1. Kal uvedený v čl. 2 písm. a) bod i) smí být využíván jen v souladu s touto směrnicí.</p> <p>2. Aniž jsou dotčeny směrnice 75/442/EHS a 78/319/EHS:</p> <p>— může být používán v zemědělství kal uvedený v čl. 2 písm. a) bod ii) s podmínkou, že příslušné členské státy zajistí vše nezbytné pro ochranu lidského zdraví a životního prostředí,</p> <p>— může být používán v zemědělství kal uvedený v čl. 2 písm. a) bod iii) pouze tehdy, jestliže příslušný členský stát stanovil pro jeho používání předpisy.</p> <p>Hodnoty koncentrací těžkých kovů v půdě, ve které je kal obsažen, hodnoty koncentrací těžkých kovů v kalu a hodnoty maximálních množství těžkých kovů za rok, které mohou být vnášeny do zemědělské půdy, jsou uvedeny v přílohách IA, IB a IC.</p> <p>1. Členské státy zakáží používání kalu, jestliže koncentrace jednoho nebo více těžkých kovů v půdě překračuje mezní hodnoty stanovené v příloze I A, a přijmou nezbytné kroky k zajištění, aby tyto mezní hodnoty nebyly překročeny v důsledku používání kalu.</p> <p>2. Členské státy upraví používání kalu takovým způsobem, aby hromaděním těžkých kovů v půdě nedošlo k překročení mezních hodnot uvedených v odstavci 1. K tomuto účelu použijí členské státy jeden z postupů uvedených pod následujícími písmeny a) nebo b):</p> <p>a) členské státy stanoví maximální množství kalu v tunách sušiny na jednotku plochy půdy za rok se zřetelem na mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů v kalu uvedených v příloze IB; nebo</p>

				b) členské státy zajistí dodržování mezních hodnot pro množství kovů vnášených do půdy na jednotku plochy a času podle přílohy IC.
§ 69 odst. 4 písm. e) až j)	<p><u>(4) Použití kalů je zakázáno</u></p> <p>e) <u>na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,</u></p> <p>f) <u>v intenzivních plodících ovocných výsadbách,</u></p> <p>g) <u>na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v kalendářním roce jejich pěstování a v předcházejícím kalendářním roce,</u></p> <p>h) <u>v průběhu vegetace při pěstování pícnin, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,</u></p> <p>i) <u>jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených vyhláškou ministerstva,</u></p> <p>j) <u>na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6.</u></p>	31986L0278	<p>Čl. 5 odst. 1</p> <p>Čl. 7</p>	<p>Aniž je dotčen článek 12:</p> <p>1. Členské státy zakáží používání kalu, jestliže koncentrace jednoho nebo více těžkých kovů v půdě překračuje mezní hodnoty stanovené v příloze I A, a přijmou nezbytné kroky k zajištění, aby tyto mezní hodnoty nebyly překročeny v důsledku používání kalu. Členské státy zakáží používání kalu nebo dodávky kalu k jeho používání v těchto případech:</p> <p>a) na pastviny po určitou dobu před pastvou a na plochy, kde se pěstují pícniny po určitou dobu před sklizní. Délku této lhůty stanoví jednotlivé členské státy samostatně v závislosti na jejich geografických a klimatických podmínkách, nesmí však být kratší než 3 týdny;</p> <p>b) na půdu určenou k pěstování ovoce a zeleniny ve vegetačním období, s výjimkou ovocných stromů;</p> <p>c) na pozemky určené k pěstování ovoce nebo zeleniny, která je běžně v bezprostředním kontaktu s půdou a která se běžně konzumuje v surovém stavu, ve lhůtě 10 měsíců před sklizní a během sklizně.</p>
§ 71 odst. 1	<p><u>(1) Při balení nebezpečných odpadů se postupuje obdobně jako při balení chemických látek a směsí a nebezpečných věcí¹²⁾.</u></p>	32008L0098	Čl. 19 odst. 1	<p>1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že během sběru, přepravy a dočasného uskladnění budou nebezpečné odpady zabaleny a označeny v souladu s platnými mezinárodními normami a normami Společenství.</p>

¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008, v platném znění.

Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), v platném znění.

Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID), v platném znění.

§ 71 odst. 3	<u>(3) Původce odpadu a provozovatel zařízení, kteří nakládají s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.</u>	32008L0098	Čl. 19 odst. 2	2. Kdykoliv je nebezpečný odpad přepravován v rámci členského státu, musí být opatřen identifikačním dokladem, který může být v elektronické podobě, obsahujícím příslušné údaje podle přílohy IB nařízení (ES) č. 1013/2006.
§ 72 odst. 1	<u>(1) Mísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály je zakázáno. Pokud došlo ke smísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály, musí být provedeno jejich roztřídění, je-li to technicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidí.</u>	32008L0098 32018L0851	Čl. 7 odst. 4 Čl. 17 Čl. 18 odst. 1 a 3	4. Změna klasifikace nebezpečných odpadů odpady nikoliv nebezpečné nesmí být dosažena ředěním a směšováním odpadů se záměrem snížit původní koncentrace nebezpečných látek na úroveň pod hranicí označení odpadu za nebezpečný. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby produkce, sběr a přeprava nebezpečných odpadů i jejich skladování a zpracování byly prováděny za podmínek poskytujících ochranu životnímu prostředí a lidskému zdraví za účelem souladu s ustanoveními článku 13, včetně opatření k zajištění výsledovatelnosti jakýchkoli nebezpečných odpadů od produkce až do místa jejich konečného určení a jejich kontroly s cílem splnit požadavky článků 35 a 36. 1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že nebezpečný odpad nebude směšován, a to ani s dalšími druhy nebezpečných odpadů, ani s jinými odpady, látkami nebo materiály. Směšování zahrnuje ředění nebezpečných látek. 3. Pokud byl nebezpečný odpad v rozporu s tímto článkem protiprávně smíšen, členské státy zajistí, aniž je dotčen článek 36, aby byl tento odpad roztříděn, je-li to technicky proveditelné a nezbytné k dosažení souladu s článkem 13.

				Pokud není rozřídění podle prvního pododstavce tohoto odstavce nezbytné, zajistí členské státy, aby byl směsný odpad zpracován v zařízení, které ke zpracování takové směsi obdrželo povolení v souladu s článkem 23.
§ 72 odst. 2 a 3	<p><u>(2) Zákaz mísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady se neuplatní v případě, že k mísení dochází v rámci úpravy odpadů v zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu, pokud to umožňuje povolení provozu takového zařízení podle § 21 odst. 2.</u></p> <p><u>(3) Krajský úřad povolí mísení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady v zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu pouze, pokud je mísení nebezpečných odpadů v souladu s nejlepšími dostupnými technikami stanovenými podle zákona o integrované prevenci a nezvýší se nepříznivé dopady na životní prostředí nebo zdraví lidí.</u></p>	32008L0098 32018L0851	Čl. 18 odst. 2 a 3	<p>2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit směšování, pokud:</p> <p>a) směšování provádí zařízení nebo podnik, který k tomu získal povolení podle článku 23;</p> <p>b) směšování je v souladu s ustanoveními článku 13 a nezvýší se nepříznivé dopady nakládání s odpady na lidské zdraví a životní prostředí; a</p> <p>c) směšování je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami.</p> <p>3. Pokud byl nebezpečný odpad v rozporu s tímto článkem protiprávně smíšen, členské státy zajistí, aniž je dotčen článek 36, aby byl tento odpad rozříděn, je-li to technicky proveditelné a nezbytné k dosažení souladu s článkem 13.</p> <p>Pokud není rozřídění podle prvního pododstavce tohoto odstavce nezbytné, zajistí členské státy, aby byl směsný odpad zpracován v zařízení, které ke zpracování takové směsi obdrželo povolení v souladu s článkem 23.</p>
§ 78	<p><u>(1) Původce odpadu nebo oprávněná osoba, kteří odesílají odpad ze své provozovny nebo zařízení, (dále jen „odesílatel“) jsou povinni</u></p> <p>a) <u>každou přepravu nebezpečných odpadů do jednoho místa vykládky samostatně ohlásit před jejím zahájením v rozsahu ohlašovacího listu, ve kterém jsou uvedeny alespoň údaje o odesílateli, druhu a množství odpadu, místě nakládky odpadu, osobě zajišťující přepravu, použitých dopravních</u></p>	32008L0098	Čl. 17	<p>Kontrola nebezpečného odpadu</p> <p>Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby produkce, sběr a přeprava nebezpečných odpadů i jejich skladování a zpracování byly prováděny za podmínek poskytujících ochranu životnímu prostředí a lidskému zdraví za účelem souladu s ustanoveními článku 13, včetně opatření k zajištění vysledovatelnosti jakýchkoli nebezpečných odpadů od produkce až do místa jejich konečného určení a jejich kontroly s cílem splnit požadavky článků 35 a 36.</p>

	<p><u>prostředcích a zařízení do kterého jsou odpady přepravovány,</u></p> <p>b) <u>ke každé zásilce nebezpečného odpadu přiložit v písemné podobě doklad obsahující informace podle ohlašovacího listu včetně čísla ohlašovacího listu přiděleného integrovaným systémem plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí,</u></p> <p>c) <u>zrušit ohlášení přepravy nebezpečných odpadů do 3 pracovních dnů ode dne ohlášeného zahájení přepravy v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů a přeprava nebezpečných odpadů není zahájena v ohlášeném termínu a</u></p> <p>d) <u>nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy nebezpečných odpadů opravit údaje o přepravě a přepravovaných odpadech, pokud vznikl rozpor mezi skutečnými a ohlášenými údaji; tyto údaje může opravovat pouze v případě, že byl ohlašovatelem.</u></p> <p><u>(2) Odesílat nebezpečný odpad mobilním zařízení ke sběru odpadů smí pouze provozovatel tohoto zařízení.</u></p> <p>_____</p> <p><u>(3) Původce přepravovaných nebezpečných odpadů, pokud přepravuje odpady do své provozovny, a provozovatel zařízení, do kterého je nebezpečný odpad po dokončení přepravy předáván, (dále jen „příjemce“) jsou povinni</u></p> <p>a) <u>nejpozději do 3 pracovních dnů od převzetí nebezpečných odpadů potvrdit převzetí nebezpečných odpadů z ohlášené přepravy v integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí; po potvrzení přijetí již není možné provádět opravu,</u></p>	<p>32008L0098</p> <p>32008L0851</p>	<p>Čl. 35</p>	<p>1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p> <p>nožství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>m, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.</p> <p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p> <p>4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zřídit takové</p>
--	---	-------------------------------------	---------------	---

	<p>b) <u>zadat do systému údaje o přepravě nebezpečných odpadů, která nebyla ohlášena, v rozsahu ohlašovacího listu, a to nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy,</u></p> <p>c) <u>zrušit ohlášení přepravy nebezpečných odpadů do 3 pracovních dnů ode dne ohlášeného zahájení přepravy v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů a přeprava není zahájena v ohlášeném termínu a</u></p> <p>d) <u>v případě, že byl ohlašovatelem přepravy nebezpečných odpadů, nejpozději do 3 pracovních dnů od ukončení přepravy opravit údaje o přepravě a přepravovaných odpadech, pokud vznikl rozpor mezi skutečnými a ohlášenými údaji; tyto údaje může opravovat pouze v případě, že byl ohlašovatelem.</u></p> <p><u>(4) Povinnosti podle odstavce 1 písm. a) a b) může za odesílatele splnit příjemce, pokud se tak dohodnou; odpovědnost za splnění těchto povinností má nadále odesílatel.</u></p> <p><u>(5) Na odesílatele se vztahují povinnosti při nakládání s nebezpečnými odpady stanovené tímto zákonem až do doby předání nebezpečného odpadu příjemci do zařízení.</u></p> <p><u>(6) Osoba zajišťující přepravu je povinna předat doklad podle odstavce 1 písm. b) spolu s odpadem příjemci.</u></p> <p><u>(7) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti ohlašovacího listu podle odstavce 1 písm. a).</u></p>			<p>registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (10).</p> <p>5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.</p>
§ 79	<p><u>(1) Přeprava nebezpečných odpadů se ohlašuje ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému</u></p>	32008L0098 32008L0851	Čl. 35	1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s

	<p><u>plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.</u></p> <p><u>(2) Přeprava nebezpečných odpadů se neohlašuje, pokud nepřesahuje areál provozovny, pokud se jí účastní Ministerstvo obrany nebo jím zřízená organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu nebo v případě, že odesílatelem je nepodnikající fyzická osoba. V případě přepravy nebezpečných odpadů, které se účastní Ministerstvo obrany nebo jím zřízená organizace pro správu a provoz objektů důležitých pro obranu státu, přikládá odesílatel k zásilce doklad obsahující informace podle ohlašovacího listu, s výjimkou čísla ohlašovacího listu.</u></p> <p><u>(3) V případě přerušení provozu integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí je možné přepravu nebezpečných odpadů uskutečnit, pokud odesílatel vyplní ohlašovací list, jeden potvrzený si ponechá jako doklad o předání nebezpečného odpadu a druhý přiloží k zásilce a po dokončení přepravy si jej ponechá příjemce. Po obnovení provozu integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí je příjemce do 3 pracovních dnů povinen doplnit údaje o přepravě nebezpečných odpadů v rozsahu ohlašovacího listu do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.</u></p> <p><u>(4) Odesílatel je povinen dokončit přepravu nebezpečných odpadů do 48 hodin od jejího zahájení.</u></p> <p><u>(5) Informace o jednotlivých osobách zúčastněných na přepravě nebezpečných odpadů v integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí se poskytují pouze orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného</u></p>		<p>nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p> <p>nožství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>m, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.</p> <p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p> <p>4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zřídit takové registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném</p>
--	--	--	--

	<p><u>systému při řešení krizových situací nebo mimořádných událostí podle jiných právních předpisů¹³⁾.</u></p> <p>(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah údajů podle ohlašovacího listu podle odstavce 3.</p>			<p>podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (10).</p> <p>5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.</p>
§ 80	<p><u>Umístěním do vodního útvaru podle vodního zákona se nesmí odstraňovat odpad pocházející z výroby oxidu titaničitého a to:</u></p> <p>a) <u>pevný odpad.</u></p> <p>b) <u>matečné louhy vznikající ve fázi filtrace po hydrolýze roztoku síranu titaničitého ze zařízení používajících sulfátový proces, včetně kyselého odpadu smíchaného s takovými louhy a obsahujícího celkem více než 0,5 % volné kyseliny sírové a různé těžké kovy, včetně matečných louhů zředěných tak, aby obsahovaly 0,5 % nebo méně volné kyseliny sírové.</u></p> <p>c) <u>odpad ze zařízení používajících chloridový proces obsahující více než 0,5 % volné kyseliny chlorovodíkové a různé těžké kovy, včetně odpadu zředěného tak, aby obsahoval 0,5 % nebo méně volné kyseliny chlorovodíkové.</u></p> <p>d) <u>filtrační sůl, kaly a kapalný odpad vznikající při úpravě (koncentraci nebo neutralizaci) s odpadem uvedeným v písmenech b) a c) a obsahující různé těžké kovy, avšak nezahrnující neutralizované a přefiltrované, popřípadě čištěné odpady, které obsahují těžké kovy pouze ve stopových množstvích</u></p>	32010L0075	Čl. 67	<p>Členské státy zakáží odstraňování níže uvedeného odpadu jeho umístěním do jakéhokoli vodního útvaru, moře nebo oceánu:</p> <p>a) pevného odpadu;</p> <p>b) matečných louhů vznikajících ve fázi filtrace po hydrolýze roztoku síranu titaničitého ze zařízení používajících sulfátový proces, včetně kyselého odpadu smíchaného s takovými louhy a obsahujícího celkem více než 0,5 % volné kyseliny sírové a různé těžké kovy a včetně matečných louhů zředěných tak, aby obsahovaly 0,5 % nebo méně volné kyseliny sírové;</p> <p>c) odpadu ze zařízení používajících chloridový proces obsahujícího více než 0,5 % volné kyseliny chlorovodíkové a různé těžké kovy, včetně odpadu zředěného tak, aby obsahoval 0,5 % nebo méně volné kyseliny chlorovodíkové;</p> <p>d) filtračních solí, kalů a kapalných odpadů vznikajících při úpravě (koncentraci nebo neutralizaci) s odpadem uvedeným v písmenech b) a c) a obsahujících různé těžké kovy, avšak nezahrnujících neutralizované a přefiltrované, popřípadě čištěné odpady, které obsahují</p>

¹³⁾ Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

	<u>a které mají před jakýmkoli zředěním hodnotu pH vyšší než 5,5.</u>			těžké kovy pouze ve stopových množstvích a které mají před jakýmkoli zředěním hodnotu pH vyšší než 5,5.
§ 81 odst. 1 písm. a), b), c)	<p>a) <u>polychlorovanými bifenyly polychlorované bifenyly, polychlorované terfenyly, monometyltetrachlorodifenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan a veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg.</u></p> <p>b) <u>zařízením obsahujícím polychlorované bifenyly každé zařízení, které obsahuje, obsahovalo polychlorované bifenyly nebo může obsahovat polychlorované bifenyly, s výjimkou zařízení, které může obsahovat polychlorované bifenyly, u kterého</u></p> <p><u>1. byla zjištěna nepřítomnost polychlorovaných bifenyly a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu do 31. prosince 2009,</u> <u>2. došlo k odstranění polychlorovaných bifenyly dekontaminací a tato skutečnost byla ohlášena ministerstvu, nebo</u> <u>3. lze důvodně předpokládat nepřítomnost polychlorovaných bifenyly podle odstavce 2 a 3,</u></p> <p>c) <u>zařízením, které může obsahovat polychlorované bifenyly, olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplotnosnou kapalinou nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapalin,</u></p>	31996L0059	Čl. 2 písm. a), b)	<p>Pro účely této směrnice se:</p> <p>a) výrazem „PCB“ rozumí:</p> <ul style="list-style-type: none"> — polychlorované bifenyly, — polychlorované terfenyly, — monomethyl-tetrachlordifenyl methan, monomethyl-dichlor-difenyl methan, monomethyl-dibrom-difenyl methan, — jakákoli směs obsahující kterékoli výše uvedené látky v celkovém množství větším než 0,005 % hmotnostních; <p>b) „zařízením obsahujícím PCB“ rozumí jakékoli zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB (např. transformátory, kondenzátory, nádoby obsahující zbytky zásob) a nebylo dosud dekontaminováno. Se zařízení tohoto druhu, které může obsahovat PCB, se zachází jako kdyby PCB obsahovalo, pokud nelze důvodně předpokládat opak;</p>
§ 82 odst. 1	<u>(1) Každý je povinen předat polychlorované bifenyly, odpad polychlorovaných bifenyly nebo zařízení obsahující polychlorované bifenyly k odstranění nebo dekontaminovat zařízení obsahující polychlorované bifenyly neprodleně poté, co zjistí, že je jejich vlastníkem</u>	31996L0059	Čl. 3	Aniž jsou dotčeny mezinárodní závazky, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly použité PCB odstraněny a aby PCB a zařízení obsahující PCB byly co nejdříve dekontaminovány

	<u>nebo provozovatelem zařízení obsahujícího polychlorované bifenylly nebo že se polychlorované bifenylly, odpad polychlorovaných bifenylů nebo zařízení obsahující polychlorované bifenylly nachází na pozemku nebo v budově, jejichž je vlastníkem.</u>			nebo odstraněny. U zařízení a PCB v nich obsažených, které spadají do inventury podle čl. 4 odst. 1, se provede dekontaminace nebo odstranění nejpozději do konce roku 2010.
§ 82 odst. 2	<u>(2) Jde-li o lehce kontaminované zařízení, musí být předáno k odstranění nebo dekontaminováno nejpozději do 31. prosince 2025; jde-li o zařízení s obsahem polychlorovaných bifenylů s objemem náplně menším než 5 litrů, s výjimkou lehce kontaminovaných zařízení, musí být předáno k odstranění nebo dekontaminováno do data stanoveného v příslušných plánech postupného odstranění polychlorovaných bifenylů nebo v seznamech zařízení, která obsahují polychlorované bifenylly a nepodléhají průběžné evidenci, nejdéle však do 31. prosince 2022.</u>	31996L0059	Čl. 3	Aniž jsou dotčeny mezinárodní závazky, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly použité PCB odstraněny a aby PCB a zařízení obsahující PCB byly co nejdříve dekontaminovány nebo odstraněny. U zařízení a PCB v nich obsažených, které spadají do inventury podle čl. 4 odst. 1, se provede dekontaminace nebo odstranění nejpozději do konce roku 2010.
§ 82 odst. 3	<u>(3) Zařízení obsahující polychlorované bifenylly, které bylo předáno do zařízení určeného pro nakládání s odpady, musí být odstraněno do 1 roku od tohoto předání.</u>	31996L0059	Čl. 8 odst. 1 čl. 3	1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že všechny podniky zabývající se dekontaminací nebo odstraňováním PCB, použitých PCB nebo zařízení obsahujících PCB získají povolení v souladu s článkem 9 směrnice 75/442/EHS. Bez prejudice pro své mezinárodní závazky členské státy přijmou potřebná opatření, aby se zajistilo, že použité PCB jsou zlikvidovány a PCB a zařízení obsahující PCB jsou dekontaminovány nebo zlikvidovány co nejdříve. U zařízení a PCB v nich obsažených, které podléhají soupisu podle článku 4 (1), se provede dekontaminace nebo likvidace nejpozději do konce roku 2010.
§ 82 odst. 4	<u>(4) Odstranění polychlorovaných bifenylů je možné pouze v zařízeních k tomu určených a provádí se způsoby uvedenými v příloze č. 6 k tomuto zákonu pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15.</u>	31996L0059	Čl. 4 odst. 5	Členské státy přijmou potřebná opatření, aby se zajistilo, že každé zařízení, které podléhá soupisu podle odstavce 1, je označeno. Podobné označení musí být také umístěno na dveřích provozovny, kde je takovéto zařízení umístěno.

§ 82 odst. 5	<u>(5) Vlastník nebo provozovatel dekontaminovaného zařízení a lehce kontaminovaného zařízení jsou povinni toto zařízení označit.</u>	31996L0059	Čl. 5 odst. 3	Až do doby než jsou dekontaminovány, vyřazeny z provozu, nebo likvidovány v souladu s touto směrnicí, může údržba transformátorů obsahujících PCB pokračovat pouze tehdy, je-li jejím účelem zajistit, aby PCB, které obsahují, byly v souladu s technickými normami nebo specifikacemi, týkajícími se dielektrických vlastností a za předpokladu, že transformátory jsou v dobrém provozním stavu a neprosakují.
§ 82 odst. 6	<u>(6) Vlastník a provozovatel lehce kontaminovaného zařízení jsou povinni jej do doby vyřazení z provozu udržovat tak, aby polychlorované bifenyly, které jsou v něm obsaženy, odpovídaly příslušným technickým normám, aby zařízení bylo v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jeho náplně.</u>	31996L0059	Čl. 4 odst. 2,4 a 6	2. Zařízení, u něhož lze důvodně předpokládat, že kapaliny obsahují mezi 0,05 % a 0,005 % hmotnostních PCB, může být do inventury zaneseno bez uvedení údajů požadovaných ve třetí a čtvrté odrážce odstavce 3 a může být označeno jako „kontaminované PCB < 0,05 %“. Dekontaminuje nebo odstraňuje se v souladu s čl. 9 odst. 2. 4. Za účelem dosažení souladu s odstavcem 1 přijmou členské státy nezbytná opatření, aby se zajistilo, že držitelé tohoto zařízení oznámí příslušným orgánům množství, které mají, a všechny změny, jež se toho týkají. 6. Podniky pro likvidaci PCB vedou záznamy o množství, původu, druhu a obsahu PCB u použitých PCB, které jim byly předány. Sdělují tyto informace příslušným orgánům. Do těchto záznamů mohou nahlížet místní orgány a veřejnost. Podniky také vystaví držitelům, kteří dodají použité PCB, potvrzení specifikující jejich množství a druh.
§ 83 odst. 1 a 3	<u>(1) Vlastník a provozovatel lehce kontaminovaného zařízení jsou povinni vést pro toto zařízení samostatně průběžnou evidenci. Změny v evidovaných skutečnostech jsou povinni ohlásit ministerstvu do 30 dnů poté, co ke změně došlo, prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo</u>	31996L0059	Čl. 4 odst. 1	1. Pro účely článku 3 členské státy zajistí vypracování inventur zařízení s obsahem PCB větším nežli 5 dm ³ a zašlou souhrny těchto inventur Komisi nejpozději do tří let po přijetí této směrnice. V případě elektrotechnických kondenzátorů zahrnuje práh 5 dm ³ všechny jednotlivé prvky sdruženého zařízení.

	<p><u>datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.</u></p> <p><u>(3) Provozovatel zařízení ke sběru nebo k odstranění odpadu, který přijme zařízení obsahující polychlorované bifenylly nad 5 litrů náplně, je povinen ohlásit údaje o tomto zařízení ministerstvu.</u></p>			
§ 85	<p><u>Každý musí zajistit, aby při nakládání s odpadem obsahujícím azbest nebyla z odpadu do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozlití kapalin obsahujících azbestová vlákna. Při nakládání s odpadem obsahujícím azbest je nutné splnit technické požadavky stanovené vyhláškou ministerstva a požadavky jiných právních předpisů¹⁴⁾.</u></p>	31987L0217	Čl. 3 odst. 1	1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby emise azbestu do ovzduší, vypouštění azbestu do vodního prostředí a tuhý azbestový odpad byly, pokud je to možné, snižovány u zdroje a aby se jim předcházelo. Tato opatření by měla při používání azbestu zahrnovat používání nejlepší dosažitelné technologie nezvyšující náklady, popřípadě včetně recyklace nebo úprav.
§ 86 odst. 1	<p><u>(1) Odpad podle čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852¹⁵⁾ je odpadem podle tohoto zákona.</u></p>	32017R0852	Čl. 11	Aniž je dotčen čl. 2 bod 5 tohoto nařízení, považuje se rtuť a sloučeniny rtuti jak v čisté formě, tak ve směsích, z kteréhokoli z následujících velkých zdrojů za odpad ve smyslu směrnice 2008/98/ES a odstraňují se způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí v souladu s uvedenou směrnicí:

¹⁴⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852.

				<p>a) z průmyslu výroby chloru a alkalických hydroxidů; b) z čištění zemního plynu; c) z těžby a hutnictví neželezných kovů; d) z extrakce zecinabaritu v Unii.</p> <p>Toto odstranění nesmí vést k žádné formě zpětného získání rtuti.</p>
§ 86 odst. 2 a 3	<p><u>(2) Hospodářský subjekt podle čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 zašle ministerstvu v listinné nebo elektronické podobě</u></p> <p>a) <u>formulář obsahující údaje podle čl. 12 odst. 1 písm. a) až c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 a</u> b) <u>kopie osvědčení podle čl. 14 odst. 1 až 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 obdržných v předchozím kalendářním roce.</u></p> <p><u>(3) Provozovatelé zařízení provádějících prozatímní uložení odpadní rtuti a provozovatelé zařízení provádějících konverzi a popřípadě solidifikaci odpadní rtuti zasílají výkaz podle čl. 14 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 v listinné nebo elektronické podobě ministerstvu.</u></p>	32017R0852	<p>Čl. 12 odst. 1</p> <p>Čl. 14 odst. 3</p>	<p>1. Hospodářské subjekty v průmyslových odvětvích uvedených v čl. 11 písm. a), b) a c) zašlou každý rok do 31. května příslušným orgánům dotčených členských států:</p> <p>4. Provozovatelé zařízení uvedených v odstavcích 1 a 2 každý rok do 31. ledna předají výkaz týkající se předchozího kalendářního roku příslušným orgánům dotčeného členského státu. Příslušné orgány dotčených členských států sdělují každoročně jednotlivé předané výkazy Komisi.</p>
§ 92 odst. 1	<p><u>(1) Odpadním olejem se rozumí jakýkoliv minerální nebo syntetický mazací nebo průmyslový olej, který se stal nevhodným pro použití, pro které byl původně zamýšlen, zejména upotřebený olej ze spalovacích motorů, převodový olej, minerální nebo syntetický mazací olej, olej pro turbíny a hydraulický olej.</u></p>	32008L0098	Čl. 3 odst. 3	„odpadními oleji“ jakékoli minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, jako jsou například upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje, mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje;
§ 92 odst. 2	<p><u>(2) Regenerací odpadního oleje se rozumí jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základový olej rafinací odpadního oleje, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takovém oleji.</u></p>	32008L0098	Čl. 3 odst. 18	„regenerací odpadních olejů“ jakákoliv recyklace, jejímž prostřednictvím je možné rafinací odpadních olejů vyrábět základové oleje, zejména odstraněním

				znečišťujících látek, oxidačních produktů a přísad obsažených v těchto olejích;
§ 92 odst. 3	<p><u>(3) Původce odpadního oleje a provozovatel zařízení, který nakládá s odpadním olejem, jsou povinni</u></p> <p>a) <u>nakládat s odpadním olejem v souladu s technickými požadavky stanovenými vyhláškou ministerstva,</u></p> <p>b) <u>zajistit přednostně regeneraci odpadního oleje nebo jiné postupy recyklace, které zajistí rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace,</u></p> <p>c) <u>zajistit jeho energetické využití, popřípadě odstranění v souladu s požadavky tohoto zákona a jiných právních předpisů, pokud jeho regenerace není z technických důvodů možná, a</u></p> <p>d) <u>zajistit, aby se odpadní oleje nemísily s oleji odlišných vlastností nebo s jinými odpady nebo látkami, pokud by tím byla snížena možnost jejich využití v souladu s písmeny a) a b).</u></p>	32008L0098 32018L0851	Čl. 21 odst. 1, 2 a 3	<p>Odpadní oleje</p> <p>1. Aniž jsou dotčeny povinnosti vztahující se k nakládání s nebezpečnými odpady uvedené v člancích 18 a 19, členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby</p> <p>a) odpadní oleje podléhaly tříděnému sběru, ledaže tříděný sběr není s ohledem na osvědčené postupy technicky proveditelný;</p> <p>b) odpadní oleje byly zpracovávány a byla upřednostňována jejich regenerace nebo případně jiné postupy recyklace, které v souladu s články 4 a 13 poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace;</p> <p>c) se odpadní oleje odlišných vlastností nemísily mezi sebou a odpadní oleje se nemísily s jinými druhy odpadů nebo látek, pokud takové smíšení znemožňuje jejich regeneraci nebo jiné postupy recyklace, které poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace.</p> <p>2. Pro účely odděleného sběru odpadních olejů a jejich náležitého zpracování mohou členské státy v souladu s podmínkami stanovenými na vnitrostátní úrovni použít dodatečná opatření, jako jsou technické požadavky, odpovědnost původce, ekonomické nástroje nebo dobrovolné dohody.</p> <p>3. Pokud se na odpadní oleje v souladu s vnitrostátními právními předpisy vztahují požadavky na regeneraci, mohou členské státy stanovit, že se tyto odpadní oleje regenerují, pokud je to technicky proveditelné, a, použijí-li se články 11 nebo 12 nařízení (ES) č. 1013/2006, zakázat přeshraniční přepravu odpadních</p>

				olejů ze svého území do zařízení pro spalování nebo spoluspalování s cílem upřednostnit regeneraci odpadních olejů.
§ 93 odst. 1	<u>(1) Příslušným orgánem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013¹⁶⁾ za Českou republiku je ministerstvo, s výjimkou případů, kdy tento zákon svěřuje působnost příslušného orgánu krajskému úřadu.</u>	32013R1257	Čl. 18 odst. 1	1. Členské státy určí příslušné orgány a správní orgány odpovědné za uplatňování tohoto nařízení a oznámí je Komisi. Členské státy neprodleně Komisi oznámí veškeré změny těchto údajů.
§ 94 odst. 1 a 2	<p><u>(1) Původce odpadu, provozovatel zařízení a obchodník s odpady jsou povinni vést průběžnou evidenci. Průběžná evidence se vede samostatně za každý druh odpadu, za každé zařízení určené pro nakládání s odpady, za každého obchodníka s odpady a za každou provozovnu, kde odpad vzniká. V případě vzniku odpadu mimo provozovnu a nakládání s odpady v mobilním zařízení k úpravě, využití nebo odstranění odpadu se průběžná evidence vede samostatně za každý správní obvod obce s rozšířenou působností a hlavního města Prahy.</u></p> <p><u>(2) Průběžná evidence je vedena způsobem, s četností záznamů a v rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva. Součástí průběžné evidence jsou alespoň údaje o osobě, zařízení nebo provozovně, za které je průběžná evidence vedena, druhu a kategorii odpadu, údaje o množství odpadu, způsobech nakládání s odpady, původcích odpadu, zařízeních určených pro nakládání s odpady nebo obchodnících s odpady, od kterých je odpad přebírán, a zařízeních určených pro nakládání s odpady nebo obchodnících s odpady, kterým je odpad předáván.</u></p>	32018L0851	Čl. 35 odst. 1	<p>1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p> <p>a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu ukládaného na skládku, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku. Pro tyto účely mohou využít systém vytvořený v souladu s čl. 11a odst. 3 směrnice 2008/98/ES.</p>
		32018L0850	Čl. 5a odst. 2	

¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013, v platném znění.

		32018L0851	Čl. 11a odst. 3	<p>3. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odst. 1 písm. c) a odstavci 2 tohoto článku. Aby se zajistila spolehlivost a přesnost shromážděných údajů o recyklovaném odpadu, mohou tento systém tvořit elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4, technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad nebo průměrné míry ztrát tříděného odpadu pro různé druhy odpadu a postupy zpracování odpadu. Průměrné míry ztrát lze použít pouze v případech, kdy spolehlivé údaje nelze získat jinak, a vypočtou se na základě pravidel pro výpočet stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 10 tohoto článku.</p>
		32008L0098 32018L0851	Čl. 35	<p>1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p> <p>a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s</p>

			<p>výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.</p> <p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p> <p>4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zřídit takové registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (10).</p> <p>5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.</p>
§ 94 odst. 3	<u>(3) Původce odpadu, provozovatel zařízení a obchodník s odpady jsou povinni uchovávat průběžnou evidenci po dobu 5 let od provedení záznamu do evidence.</u>	32008L0098	Čl. 35 odst. 2 a 3 2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.

		<p>32008L0098 32018L0851</p>	<p>Čl. 35</p>	<p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p> <p>1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p> <p>a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.</p>
--	--	----------------------------------	---------------	--

				<p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p> <p>4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zřídit takové registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (10).</p> <p>5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.</p>
§ 95 odst. 1, 2, 4, 5, 6	<u>(1) Provozovatel zařízení, obchodník s odpady, zprostředkovatel, s výjimkou dohodce podle zákona o komoditních burzách, a dopravce odpadu jsou povinni ohlásit údaje o zařízení určeném pro nakládání s odpady nebo o činnosti a údaje o zahájení, ukončení, přerušení nebo obnovení provozu zařízení nebo činnosti. Zahájení a obnovení provozu zařízení nebo činnosti jsou povinni ohlásit před jejich zahájením nebo obnovením. Přerušení nebo ukončení provozu zařízení nebo činnosti jsou</u>	32008L0098	Čl. 26	<p>Pokud se na následující subjekty nevztahuje povinnost získat povolení, zajistí členské státy, aby příslušný orgán vedl rejstřík:</p> <p>a) zařízení nebo podniků, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů;</p> <p>b) obchodníků nebo zprostředkovatelů; a</p> <p>c) zařízení nebo podniků, na něž se vztahují výjimky z povinnosti získat povolení podle článku 24.</p>

	<p><u>povinni ohlásit do 15 dnů ode dne, kdy tato skutečnost nastala.</u></p> <p><u>(2) Provozovatel skládky je povinen ohlásit do 28. února za předchozí kalendářní rok údaje o stavu vytvořené rezervy, doložené výpisem z účtu provozovatele skládky, údaje o volné kapacitě skládky a o poplatcích za ukládání odpadu na skládky.</u></p> <p><u>(4) Provozovatel zařízení, s výjimkou skladu odpadu podle přílohy č. 4 k tomuto zákonu bodu 12, a obchodník s odpady je povinen zaslat do 28. února následujícího kalendářního roku hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence za uplynulý kalendářní rok. Provozovatel zařízení je povinen zaslat toto hlášení i v případě, že v zařízení nebylo po celý uplynulý kalendářní rok nakládáno s odpady, aniž by byl provoz zařízení celoročně přerušen. Hlášení nezasílá provozovatel zařízení a obchodník s odpady, jejichž provoz nebo činnost byly přerušeny po celý uplynulý kalendářní rok.</u></p> <p><u>(5) Obec, která je povinna zaslat hlášení podle odstavce 3, zasílá do 28. února následujícího roku hlášení o obecním systému za uplynulý kalendářní rok.</u></p> <p><u>(6) Hlášení podle odstavce 1 až 5 se zasílají ministerstvu prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí.</u></p>	<p>32018L0850</p> <p>32018L0851</p> <p>32008L0098</p> <p>32018L0851</p>	<p>Čl. 5a odst. 2</p> <p>Čl. 11a odst. 3</p> <p>Čl. 35</p>	<p>Pokud je to možné, využijí se pro tento postup registrace existující záznamy vedené příslušným orgánem, aby se snížila administrativní zátěž.</p> <p>2. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu ukládaného na skládku, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku. Pro tyto účely mohou využít systém vytvořený v souladu s čl. 11a odst. 3 směrnice 2008/98/ES.</p> <p>3. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odst. 1 písm. c) a odstavci 2 tohoto článku. Aby se zajistila spolehlivost a přesnost shromážděných údajů o recyklovaném odpadu, mohou tento systém tvořit elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4, technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad nebo průměrné míry ztrát tříděného odpadu pro různé druhy odpadu a postupy zpracování odpadu. Průměrné míry ztrát lze použít pouze v případech, kdy spolehlivé údaje nelze získat jinak, a vypočtou se na základě pravidel pro výpočet stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 10 tohoto článku.</p> <p>1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p>
--	--	---	--	--

			<p>a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.</p> <p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p> <p>4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zřídit takové registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí</p>
--	--	--	---

				<p>údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (10).</p> <p>5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.</p>
§ 95 odst. 3	<p><u>(3) Původce odpadu, který vyprodukoval nebo nakládal v uplynulém kalendářním roce s více než 600 kg nebezpečných odpadů, s více než 100 tunami ostatních odpadů nebo s odpadem perzistentních organických znečišťujících látek vymezeným vyhláškou ministerstva, je povinen zaslat do 28. února následujícího roku hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence za uplynulý kalendářní rok.</u></p>	32008L0098	Čl. 17	<p>Kontrola nebezpečného odpadu</p> <p>Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby produkce, sběr a přeprava nebezpečných odpadů i jejich skladování a zpracování byly prováděny za podmínek poskytujících ochranu životnímu prostředí a lidskému zdraví za účelem souladu s ustanoveními článku 13, včetně opatření k zajištění výsledovatelnosti jakýchkoli nebezpečných odpadů od produkce až do místa jejich konečného určení a jejich kontroly s cílem splnit požadavky článků 35 a 36.</p>
		32019R1021	Čl. 7 odst. 6	<p>6. Členské státy přijmou v souladu s článkem 17 směrnice 2008/98/ES nezbytná opatření k zajištění kontroly a výsledovatelnosti odpadu obsahujícího látku uvedenou v příloze IV tohoto nařízení nebo kontaminovaného touto látkou.</p>
§ 97 odst. 1	<p><u>(1) Plán odpadového hospodářství v rozsahu stanoveném tímto zákonem zpracovávají ministerstvo a kraj.</u></p>	32008L0098	Čl. 28 odst. 1	<p>1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány stanovily v souladu s články 1, 4, 13 a 16 jeden nebo více plánů pro nakládání s odpady.</p> <p>Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území dotyčného členského státu.</p>
§ 97 odst. 2	<p><u>(2) Plán odpadového hospodářství se zpracovává za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku</u></p>	32008L0098 32018L0851	Čl. 28 odst. 1	<p>1. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány stanovily v souladu s články 1, 4, 13 a 16 jeden nebo více plánů pro nakládání s odpady.</p>

	<u>odpadu a nakládání s nimi podle tohoto zákona.</u>		Čl. 29 odst. 1	<p>Tyto plány, samotné nebo v kombinaci, pokryjí celé zeměpisné území dotyčného členského státu.</p> <p>1. Členské státy vypracují programy předcházení vzniku odpadů, které stanoví alespoň opatření pro předcházení vzniku odpadů uvedená v čl. 9 odst. 1 v souladu s články 1 a 4.</p> <p>Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady požadovaných článkem 28 nebo případně jiných programů politiky v oblasti životního prostředí, nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z těchto programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných zmíněných programů, musí být jasně identifikovány cíle a opatření k předcházení vzniku odpadů.</p>
§ 98 odst. 1	<u>(1) Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky zpracovává ministerstvo ve spolupráci s příslušnými orgány veřejné správy a veřejností podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Návrh Plánu odpadového hospodářství České republiky projedná ministerstvo s kraji. Kraj sdělí ministerstvu své připomínky k návrhu Plánu odpadového hospodářství České republiky do 30 dnů ode dne jeho obdržení.</u>	32008L0098	Čl. 31	Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné subjekty a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (1). Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.
§ 98 odst. 2	<u>(2) Plán odpadového hospodářství České republiky se skládá z části analytické, závazné a směrné.</u>	32008L0098	Čl. 28 odst. 2	2. Plány pro nakládání s odpady stanoví analýzu stávající situace v nakládání s odpady v rámci dotyčné zeměpisné jednotky, jakož i opatření, která je třeba přijmout s cílem zlepšit environmentálně šetrnou přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů, a posouzení toho, jak bude tento plán podporovat provádění cílů a ustanovení této směrnice.

		32018L0851	Čl. 29 odst. 1	<p>1. Členské státy vypracují programy předcházení vzniku odpadů, které stanoví alespoň opatření pro předcházení vzniku odpadů uvedená v čl. 9 odst. 1 v souladu s články 1 a 4.</p> <p>Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady požadovaných článkem 28 nebo případně jiných programů politiky v oblasti životního prostředí, nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z těchto programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných zmíněných programů, musí být jasně identifikovány cíle a opatření k předcházení vzniku odpadů.</p>
§ 98 odst. 5	<p><u>(5) Závazná část Plánu odpadového hospodářství České republiky stanoví cíle a opatření pro předcházení vzniku odpadu a dále cíle a zásady odpadového hospodářství, opatření k jejich dosažení včetně preferovaných způsobů nakládání s odpady a soustavu</u></p>	32008L0098	Čl. 28 odst. 3 písm. d), e),	<p>d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;</p> <p>e) všeobecné politiky nakládání s odpady, včetně plánovaných technologií a způsobů nakládání s odpady, nebo politik týkajících se konkrétních problémů v oblasti nakládání s odpady;</p>
		32018L0851	Čl. 28 odst. 3 písm. f), g),	<p>f) opatření pro boj proti všem formám znečišťování odpadky a pro jejich předcházení a opatření k odklizení všech druhů odpadků;</p> <p>g) vhodné kvalitativní nebo kvantitativní ukazatele a cíle týkající se mimo jiné množství vzniklého odpadu a jeho zpracování a množství komunálního odpadu, který je odstraněn nebo je energeticky využit.</p>
		32018L0851	Čl. 29 odst. 2	<p>2. Při zavádění takovýchto programů členské státy v příslušných případech popíší, jak nástroje a opatření uvedené v příloze IVa přispívají k předcházení vzniku odpadů, a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných vhodných opatření. Programy také popíší stávající opatření na</p>

	<p><u>indikátorů k hodnocení plnění cílů Plánu odpadového hospodářství pro</u></p> <p>a) <u>nakládání s komunálním odpadem, zejména smíšeným komunálním odpadem, potravinovým odpadem a biologicky rozložitelným odpadem,</u></p> <p>b) <u>nakládání se stavebním a demoličním odpadem,</u></p> <p>c) <u>nakládání s odpady z obalů,</u></p> <p>d) <u>nakládání s výrobky s ukončenou životností,</u></p> <p>e) <u>nakládání s odpady obsahujícími významné množství kritických surovin,</u></p> <p>f) <u>nakládání s nebezpečným odpadem a s ostatním odpadem,</u></p> <p>g) <u>přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů minimalizující nepříznivé dopady na životní prostředí,</u></p> <p>h) <u>snižování množství odpadů ukládaných na skládky, ve vztahu k biologicky rozložitelnému odpadu a splnění cílů pro omezení ukládání komunálního odpadu na skládky,</u></p> <p>i) <u>snižování podílu biologicky rozložitelné složky ve smíšeném komunálním odpadu a</u></p> <p>j) <u>omezování znečištění odpady soustředěnými mimo místa k tomu určená.</u></p>	<p>32008L0098</p> <p>32018L0851</p> <p>32018L0851</p>	<p>Čl. 29 odst. 2 druhý pododstavec</p> <p>Čl. 29 odst. 2a</p> <p>Čl. 28 odst. 5</p>	<p>předcházení vzniku odpadů a jejich příspěvek k předcházení vzniku odpadů.</p> <p>Účelem těchto cílů a opatření je přerušit závislost mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů.</p> <p>2a. Členské státy v rámci svých programů předcházení vzniku odpadů přijmou zvláštní programy předcházení vzniku potravinového odpadu.</p> <p>5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES, s cíli stanovenými v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice a s požadavky stanovenými v článku 5 směrnice 1999/31/ES a pro účely předcházení znečišťování odpadky s požadavky stanovenými v článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES (7) a článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (8)</p>
--	--	---	--	---

§ 98 odst. 6	<p><u>(6) Směrná část Plánu odpadového hospodářství České republiky obsahuje</u></p> <p>a) <u>výčet nástrojů pro splnění cílů Plánu odpadového hospodářství České republiky,</u></p> <p>b) <u>kritéria hodnocení změn podmínek, na jejichž základě byl Plán odpadového hospodářství České republiky zpracován,</u></p> <p>c) <u>informace nezbytné pro vypracování kritérií pro umístění a kapacity zařízení určených pro nakládání s odpady podporovaných z veřejných zdrojů, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné a</u></p> <p>d) <u>návrhy na potřebná zařízení určená pro nakládání s odpady nadregionálního významu, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné.</u></p>	32008L0098	Čl. 28 odst. 3 písm. d) a odst. 4	<p>d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;</p> <p>4. Plán pro nakládání s odpady může při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblasti, na niž se plán vztahuje, obsahovat:</p> <p>a) organizační aspekty spojené s nakládáním s odpady, včetně popisu rozdělení povinností mezi veřejné a soukromé subjekty provádějící nakládání s odpady</p> <p>b) hodnocení užitečnosti a vhodnosti použití ekonomických a dalších nástrojů pro řešení různých problémů spojených s odpady, a to s ohledem na potřebu zachovat hladké fungování vnitřního trhu</p> <p>c) využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací široké veřejnosti nebo zvláštní skupině spotřebitelů</p> <p>d) znečištěná místa, která sloužila k odstraňování odpadů, a opatření k jejich sanaci</p>
§ 99 odst. 1	<p><u>(1) Plán odpadového hospodářství České republiky se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.</u></p>	32008L0098	Čl. 30 odst. 1	<p>1. Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány a ve vhodných případech též v souladu s články 9 a 11.</p>
§ 99 odst. 3	<p><u>(3) Ministerstvo každoročně vyhodnocuje pomocí soustavy indikátorů plnění cílů Plánu odpadového hospodářství České republiky a do 15. prosince kalendářního roku následujícího po 2 kalendářních letech, za které je vyhodnocení prováděno, zpracuje zprávu o plnění cílů Plánu odpadového hospodářství České republiky.</u></p>	32008L0098	Čl. 30 odst. 1	<p>1. Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány a ve vhodných případech též v souladu s články 9 a 11.</p>

§ 99 odst. 4	<u>(4) Plán odpadového hospodářství České republiky a jeho změny ministerstvo zveřejní na portálu veřejné správy.</u>	32008L0098	Čl. 31	Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné subjekty a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (1). Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.
§ 100 odst. 1	<u>(1) Krajský úřad zpracovává ve spolupráci s příslušnými orgány veřejné správy a veřejností podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí plán odpadového hospodářství kraje pro území kraje a jeho změny.</u>	32008L0098	Čl. 31	Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné subjekty a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (1). Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.
§ 100 odst. 3	<u>(3) Plán odpadového hospodářství kraje se skládá z části analytické, koncepční a směrné.</u>	32008L0098	Čl. 28 odst. 2	Plány pro nakládání s odpady stanoví analýzu stávající situace v nakládání s odpady v rámci dotyčné zeměpisné jednotky, jakož i opatření, která je třeba přijmout s cílem zlepšit environmentálně šetrnou přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů, a posouzení toho, jak bude tento plán podporovat provádění cílů a ustanovení této směrnice.

				Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady požadovaných článkem 28 nebo případně jiných programů politiky v oblasti životního prostředí, nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z těchto programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných zmíněných programů, musí být jasně identifikovány cíle a opatření k předcházení vzniku odpadů.
§ 100 odst. 5	<p>(5) <u>Koncepční část plánu odpadového hospodářství kraje obsahuje cíle a opatření pro předcházení vzniku odpadu a dále cíle, zásady a opatření k jejich dosažení včetně preferovaných způsobů nakládání a soustavu indikátorů k hodnocení plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje pro</u></p> <p>a) <u>nakládání s komunálním odpadem, zejména smíšeným komunálním odpadem a biologicky rozložitelnými odpady,</u></p> <p>b) <u>nakládání se stavebním a demoličním odpadem,</u></p> <p>c) <u>nakládání s odpady z obalů,</u></p> <p>d) <u>nakládání s výrobky s ukončenou životností,</u></p> <p>e) <u>nakládání s odpady obsahujícími významné množství kritických surovin,</u></p> <p>f) <u>nakládání s nebezpečným odpadem a s ostatním odpadem,</u></p> <p>g) <u>přípravu na opětovné použití, recyklaci, využití a odstranění odpadů minimalizující nepříznivé dopady na životní prostředí,</u></p> <p>h) <u>snižování množství odpadů ukládaných na skládky, zejména ve vztahu k biologicky rozložitelnému</u></p>	32008L0098 32018L0851	Čl. 28 odst. 3 písm. d), e), f), g),	<p>d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;</p> <p>e) všeobecné politiky nakládání s odpady, včetně plánovaných technologií a způsobů nakládání s odpady, nebo politik týkajících se konkrétních problémů v oblasti nakládání s odpady;</p> <p>f) opatření pro boj proti všem formám znečišťování odpadky a pro jejich předcházení a opatření k odklizení všech druhů odpadků;</p> <p>g) vhodné kvalitativní nebo kvantitativní ukazatele a cíle týkající se mimo jiné množství vzniklého odpadu a jeho zpracování a množství komunálního odpadu, který je odstraněn nebo je energeticky využit.</p> <p>2. Při zavádění takovýchto programů členské státy v příslušných případech popíší, jak nástroje a opatření uvedené v příloze IVa přispívají k předcházení vzniku odpadů, a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných vhodných opatření. Programy také popíší stávající opatření na předcházení vzniku odpadů a jejich příspěvek k předcházení vzniku odpadů. Účelem těchto cílů a opatření je přerušit závislost mezi hospodářským růstem a dopady na životní prostředí spojenými se vznikem odpadů.</p>

	<p><u>odpadu a splnění cílů pro omezení ukládání komunálního odpadu na skládky,</u></p> <p>i) <u>snižování podílu biologicky rozložitelné složky ve smíšeném komunálním odpadu a</u></p> <p>j) <u>omezování znečištění odpady soustředěnými mimo místa k tomu určená.</u></p> <p>k)</p>		<p>Čl. 28 odst. 5</p>	<p>2a. Členské státy v rámci svých programů předcházení vzniku odpadů přijmou zvláštní programy předcházení vzniku potravinového odpadu.</p> <p>5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES, s cíli stanovenými v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice a s požadavky stanovenými v článku 5 směrnice 1999/31/ES a pro účely předcházení znečišťování odpadky s požadavky stanovenými v článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES (7) a článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES</p>
§ 100 odst. 6	<p>(6) <u>Směrná část plánu odpadového hospodářství kraje obsahuje</u></p> <p>a) <u>výčet nástrojů pro splnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje,</u></p> <p>b) <u>kritéria hodnocení změn podmínek, na jejichž základě byl plán odpadového hospodářství kraje zpracován,</u></p> <p>c) <u>opatření pro omezování znečišťování odpady odloženými mimo místa určená,</u></p> <p>d) <u>kritéria pro typy, umístění a kapacity zařízení určených pro nakládání s odpady podporovaných z veřejných zdrojů a</u></p> <p>e) <u>záměry na uzavření stávajících zařízení určených pro nakládání s odpady a záměry na potřebná zařízení určená pro nakládání s odpady, pokud je to s ohledem na plnění stanovených cílů nezbytné.</u></p>	32008L0098	<p>Čl. 28 odst. 3 písm. d) a odst. 4</p>	<p>d) v případě potřeby dostatečné informace o kritériích pro umístění s cílem určit místo a kapacitu budoucích zařízení sloužících k odstraňování odpadů nebo důležitých zařízení sloužících k využití odpadů;</p> <p>4. Plán pro nakládání s odpady může při zohlednění zeměpisné situace a pokrytí oblasti, na niž se plán vztahuje, obsahovat:</p> <p>a) organizační aspekty spojené s nakládáním s odpady, včetně popisu rozdělení povinností mezi veřejné a soukromé subjekty provádějící nakládání s odpady</p> <p>b) hodnocení užitečnosti a vhodnosti použití ekonomických a dalších nástrojů pro řešení různých problémů spojených s odpady, a to s ohledem na potřebu zachovat hladké fungování vnitřního trhu</p> <p>c) využívání kampaní na zvyšování povědomí a poskytování informací široké veřejnosti nebo zvláštní skupině spotřebitelů</p> <p>d) znečištěná místa, která sloužila k odstraňování odpadů, a opatření k jejich sanaci</p>

§ 101 odst. 3	<p><u>(3) Plán odpadového hospodářství kraje se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 18 měsíců ode dne změny podmínek.</u></p>	32008L0098	Čl. 30 odst. 1	1. Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány a ve vhodných případech též v souladu s články 9 a 11.
§ 102 odst. 2 a 3	<p><u>(2) Krajský úřad každoročně vyhodnocuje pomocí soustavy indikátorů plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje a do 31. října kalendářního roku následujícího po 2 kalendářních letech, za které je vyhodnocení prováděno, zpracuje zprávu o plnění cílů plánu odpadového hospodářství kraje a tuto zprávu zašle do 15. listopadu ministerstvu.</u></p> <p><u>(3) Plán odpadového hospodářství kraje a jeho změny krajský úřad zveřejní na portálu veřejné správy a zašle ho ministerstvu.</u></p>	32008L0098	Čl. 30 odst. 1 Čl. 31	<p>1. Členské státy zajistí, aby byly plány pro nakládání s odpady a programy předcházení vzniku odpadů vyhodnoceny alespoň jednou za šest let a případně revidovány a ve vhodných případech též v souladu s články 9 a 11.</p> <p>Účast veřejnosti</p> <p>Členské státy zajistí, aby příslušné zúčastněné subjekty a orgány a široká veřejnost měly možnost účastnit se vypracování plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů a aby k nim měly přístup, jakmile budou stanoveny, v souladu se směrnicí 2003/35/ES nebo případně se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (9). Plány a programy umístí na veřejně přístupnou internetovou stránku.</p>

§ 103	<p><u>Poplatníkem poplatku za ukládání odpadů na skládku je</u></p> <p>a) <u>ten, kdo pozbývá vlastnické právo k odpadu, při jeho předání k uložení na skládku,</u></p> <p>b) <u>obec, pokud je původcem ukládaného komunálního odpadu, nebo</u></p> <p>c) <u>provozovatel skládky, pokud</u> 1. <u>uložil odpad na jím provozovanou skládku, nebo</u> 2. <u>určil odpad při jeho uložení na skládku jako technologický materiál pro technické zabezpečení skládky.</u></p>	32018L0851	Čl. 14	<p>Náklady</p> <p>1. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ nese náklady spojené s nakládáním s odpady, včetně nezbytné infrastruktury a jejího provozování, prvotní původce odpadu nebo současný či předchozí držitel odpadu.</p> <p>2. Aniž jsou dotčeny články 8 a 8a, mohou členské státy rozhodnout, že náklady spojené s nakládáním s odpady ponese částečně nebo plně výrobce výrobku, z něhož odpad pochází, a že tyto náklady mohou sdílet distributoři tohoto výrobku.“</p>
§ 122 až 127	<p>Přestupky fyzických osob</p> <p>Přestupky původce odpadu</p> <p>Přestupky provozovatele zařízení</p> <p>Přestupky provozovatele skládky</p> <p>Další přestupky právnických a podnikajících fyzických osob</p> <p>Přestupky obce</p>	<p>32008L0098</p> <p>32018L0851</p> <p>32013R1257</p> <p>32004R0850</p>	<p>Čl. 36</p> <p>Čl. 22</p> <p>Čl. 13</p>	<p>1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi, včetně znečišťování odpadky.</p> <p>2. Členské státy stanoví předpisy o sankcích použitelných v případě porušení této směrnice a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.</p> <p>1. Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.</p> <p>Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato pravidla Komisi nejpozději do jednoho roku od vstupu tohoto nařízení v</p>

		32010L0075		platnost a neprodleně jí oznámí všechny jejich pozdější změny.
		32006R1013	Čl. 79	Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 7. ledna 2013 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.
		32017R0852	Čl. 50	1. Členské státy stanoví předpisy pro sankce použitelné v případě porušení tohoto nařízení a přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi své vnitrostátní právní předpisy týkající se předcházení nedovoleným přepravám odpadů, jejich odhalování a sankcí za takové přepravy.
			Čl. 16	Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí Komisi do dat použitelnosti stanovených pro příslušná ustanovení tohoto nařízení tyto sankce a opatření a neprodleně jí oznámí všechny jejich následné změny.

<p>§ 133</p>	<p><u>Informační systém odpadového hospodářství</u></p> <p><u>(1) Informační systém odpadového hospodářství je informačním systémem veřejné správy, který spravuje a provozuje ministerstvo.</u></p> <p><u>(2) V Informačním systému odpadového hospodářství se shromažďují údaje</u></p> <p>a) <u>o ohlašovaných odpadech a způsobech nakládání s nimi,</u></p> <p>b) <u>o přepravě nebezpečných odpadů,</u></p> <p>c) <u>o zařízeních určených pro nakládání s odpady,</u></p> <p>d) <u>o osobách, které podávají hlášení podle tohoto zákona, a o původcích odpadu,</u></p> <p>e) <u>o obchodnících s odpady, zprostředkovatelích a dopravcích odpadu,</u></p> <p>f) <u>o evidenci polychlorovaných bifenyliů, odpadů polychlorovaných bifenyliů, zařízení obsahujících polychlorované bifenyly a podléhajících evidenci, zařízeních, která mohou obsahovat polychlorované</u></p>	<p>32008L098 32018L0851</p>	<p>Čl. 35</p>	<p>1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:</p> <p>a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a</p> <p>b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.</p> <p>Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.</p> <p>2. Pokud jde o nebezpečné odpady, tyto záznamy musejí být uchovávány alespoň po dobu tří let, s výjimkou zařízení a podniků přepravujících nebezpečné odpady, které jsou povinny tyto záznamy uchovávat alespoň po dobu 12 měsíců.</p> <p>Doklady o nakládání s odpady se na požádání poskytují příslušným orgánům nebo předcházejícímu držiteli.</p> <p>3. Členské státy mohou požadovat po původcích odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, aby dodržovali odstavce 1 a 2.</p>
--------------	---	---------------------------------	---------------	--

	<p><u>bifenyly a podléhají evidenci, a odpadů perzistentních organických znečišťujících látek,</u></p> <p>g) <u>o stavu rezervy, volné kapacitě skládek, poplatcích za ukládání odpadů na skládky včetně vyúčtování,</u></p> <p>h) <u>o přeshraniční přepravě odpadů.</u></p> <p>i) <u>o rozhodnutích vydaných krajskými úřady a obecními úřady obcí s rozšířenou působností podle tohoto zákona,</u></p> <p>j) <u>podle zákona o výrobcích s ukončenou životností a</u></p> <p>k) <u>o provedených hodnoceních nebezpečných vlastností odpadů.</u></p> <p>(3) <u>Informační systém odpadového hospodářství je veřejně přístupný, pokud jde o</u></p> <p>a) <u>souhrnné informace o odpadech a způsobech nakládání s nimi,</u></p> <p>b) <u>seznam zařízení určených pro nakládání s odpady, obchodníků s odpady, zprostředkovatelů a dopravců odpadu,</u></p> <p>c) <u>aktuální informace o provozu zařízení určených pro nakládání s odpady a činnosti obchodníků s odpady, zprostředkovatelů a dopravců odpadu,</u></p> <p>d) <u>informace podle zákona o výrobcích s ukončenou životností a</u></p> <p>e) <u>seznam osob pověřených k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.</u></p>		<p>4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zříditi takové registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (10)</p> <p>5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.</p>
--	---	--	--

	<p><u>(4) Informace shromažďované v Informačním systému odpadového hospodářství slouží jako podklad k vyhodnocování odpadového hospodářství v České republice a k výkonu kontrolní činnosti a s výjimkou údajů podle odstavce 3 se poskytují pouze orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného systému při řešení krizových situací nebo mimořádných událostí podle jiných právních předpisů¹⁸⁾.</u></p>			
§ 138 písm. e)	<p>Krajská hygienická stanice</p> <p>a) <u>provádí kontrolu provozu zařízení určených pro nakládání s odpady z hlediska dodržování podmínek provozu vázaných na ochranu zdraví lidí a minimalizaci zdravotních rizik uvedených v provozním řádu.</u></p>	32008L0098	Čl. 34	<p>1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány.</p> <p>2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.</p>
§ 139 odst. 1 a 2	<p>(1) Inspekce</p> <p>a) <u>kontroluje, jak jsou právními osobami, podnikajícími fyzickými osobami a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů včetně přímo použitelných předpisů Evropské unie a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona, s výjimkou oblastí, v nichž je podle § 152 odst. 1 písm. a) ke kontrole příslušný obecní úřad, a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.</u></p> <p>b) <u>nejméně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadu z výroby oxidu titaničitého dodržuje</u></p>	32008L0098	Čl. 34	<p>1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány.</p> <p>2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.</p>

	<p><u>ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních orgánů v oblasti odpadového hospodářství.</u></p> <p>c) <u>zpracovává plány kontrol přepravy odpadů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006.</u></p> <p>d) <u>kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 a tímto zákonem.</u></p> <p>e) <u>kontroluje, zda jsou zařízení na recyklaci lodí provozována v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 a tímto zákonem a</u></p> <p>f) <u>kontroluje dodržování podmínek při přeshraniční přepravě odpadů stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a tímto zákonem.</u></p> <p><u>(2) V rámci přeshraniční přepravy odpadů inspekce může provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a během přepravy ve spolupráci s celními úřady nebo Policií České republiky. Inspekce může též provádět kontrolu dokladů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 a podle tohoto zákona, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky. Inspekce může ke kontrole prováděné v rámci přeshraniční přepravy odpadů přizvat ministerstvo.</u></p>	<p>32013R1257</p> <p>32004R0850</p> <p>32006R1013</p>	<p>Čl. 8</p> <p>Čl. 15</p> <p>Čl. 50 odst. 2</p>	<p>1. Prohlídky lodí provádějí úředníci správního orgánu nebo jím pověřeného uznaného subjektu při zohlednění příslušných pokynů IMO.</p> <p>Každý členský stát jmenuje příslušný orgán nebo orgány odpovědné za správní úkoly požadované v tomto nařízení. Členský stát o takovém jmenování uvědomí Komisi nejpozději do tří měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost.</p> <p>2. Prostřednictvím opatření k prosazování tohoto nařízení členské státy mimo jiné stanoví kontroly zařízení, podniků, zprostředkovatelů a obchodníků v souladu s článkem 34 směrnice 2008/98/ES a kontroly přeprav odpadů a souvisejícího využívání nebo odstraňování.</p>
--	--	---	--	--

	<u>nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 nebo tímto zákonem.</u>			
§ 150 odst. 1 písm. a)	(1) <u>Krajský úřad</u> a) <u>kontroluje, jak jsou právními osobami a podnikajícími fyzickými osobami dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona, s výjimkou oblastí, v nichž je podle § 152 odst. 1 písm. a) ke kontrole příslušný obecní úřad, a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.</u>	32008L0098	Čl. 34	1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány. 2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.
§ 151 odst. 1 písm. b)	(1) <u>Obecní úřad obce s rozšířenou působností</u> b) <u>kontroluje, jak jsou dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí správních orgánů ve všech oblastech působnosti tohoto zákona, s výjimkou oblastí, v nichž je podle § 152 odst. 1 písm. a) ke kontrole příslušný obecní úřad, a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.</u>	32008L0098	Čl. 34	1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány. 2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.
§ 152 odst. 1	Obecní úřad kontroluje, zda právníké a podnikající fyzické osoby a) <u>využívají obecní systém pouze na základě písemné smlouvy s obcí a v souladu s ní, a zda nepodnikající fyzické osoby nakládají s komunálním odpadem v souladu s tímto zákonem, a</u> b) <u>mají zajištěno převzetí odpadu, který samy nezpracují v souladu s tímto zákonem, osobou</u>	32008L0098	Čl. 34	1. Zařízení nebo podniky, které zpracovávají odpady, zařízení nebo podniky, které na profesionálním základě zajišťují sběr nebo přepravu odpadů, zprostředkovatelé a obchodníci a zařízení a podniky, které jsou původci nebezpečných odpadů, podléhají náležitým pravidelným kontrolám prováděným příslušnými orgány.

	<u>oprávněnou k převzetí daného druhu a kategorie odpadu podle tohoto zákona,</u>			2. Kontroly zaměřené na činnosti sběru a přepravy zahrnují původ, povahu, množství a místo určení shromážděných a přepravovaných odpadů.
Příloha č. 1	<p><u>1. Zvýšit do roku 2025 úroveň přípravy k opětovnému použití a úroveň recyklace komunálních odpadů nejméně na 55 % celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.</u></p> <p><u>2. Zvýšit do roku 2030 úroveň přípravy k opětovnému použití a úroveň recyklace komunálních odpadů nejméně na 60 % celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.</u></p> <p><u>3. Zvýšit do roku 2035 úroveň přípravy k opětovnému použití a úroveň recyklace komunálních odpadů nejméně na 65 % celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.</u></p> <p><u>4. Odstraňovat uložením na skládku v roce 2035 a v letech následujících nejvýše 10 % z celkové hmotnosti komunálních odpadů vyprodukovaných na území České republiky.</u></p>	32018L0851 32018L0850	Čl. 11 odst. 2 c) až e) Čl. 5 odst. 5	<p>c) zvýšit do roku 2025 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 55 % hmotnosti;</p> <p>d) zvýšit do roku 2030 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 60 % hmotnosti;</p> <p>e) zvýšit do roku 2035 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 65 % hmotnosti.</p> <p>5. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se množství skládkovaného komunálního odpadu snížilo do roku 2035 na 10 % (hmotnostních) nebo méně z celkového množství vzniklého komunálního odpadu.</p>
Příloha č. 3	Náležitosti žádosti o povolení a povolení provozu zařízení určeného pro nakládání s odpady, náležitosti žádosti o souhlas a souhlasu s provozem malého zařízení, náležitosti žádosti o povolení provozu skládky odpadů, náležitosti žádosti o povolení a povolení k obchodování s odpady a náležitosti zprávy o revizi	32008L0098	Čl. 23 odst. 1	<p>1. Členské státy vyžadují, aby všechny zařízení nebo podniky, které plánují provádět zpracování odpadů, získaly povolení od příslušného orgánu.</p> <p>Tato povolení stanoví přinejmenším:</p> <p>a) druhy a množství odpadů, které je možné zpracovávat;</p> <p>b) technické a jiné požadavky týkající se dotyčného místa, a to pro každý druh povolené činnosti;</p>

		31999L0031	Čl. 7	<p>c) bezpečnostní a preventivní opatření, jež je třeba přijmout;</p> <p>d) postup, jenž je třeba použít pro každý druh činnosti;</p> <p>e) nezbytné činnosti v oblasti sledování a kontroly;</p> <p>f) nezbytná ustanovení o ukončení provozu a následné péči.</p> <p>Žádost o povolení</p> <p>Členské státy přijmou opatření, aby žádost o povolení k provozování skládky obsahovala alespoň následující údaje:</p> <p>a) identifikační údaje o žadateli, a pokud se jedné o dvě různé osoby, i o provozovatele;</p> <p>b) popis druhů ukládaných odpadů a jejich celkového množství;</p> <p>c) navrhovaná kapacita skládky;</p> <p>d) popis místa, včetně hydrogeologických a geologických poměrů;</p> <p>e) navrhované postupy pro předcházení znečištění a jeho omezování;</p> <p>f) návrh plánu provozování skládky, monitorování a její kontroly;</p> <p>g) návrh plánu postupu uzavírání a následné péče o uzavřenou skládku;</p> <p>h) pokud se požaduje posouzení dopadů podle směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (3), uvádí se informace poskytnuté investorem v souladu s článkem 5 této směrnice;</p>
--	--	------------	-------	---

			<p>Čl. 9</p> <p>i) finanční jistina žadatele nebo jakýkoli jiný ekvivalent požadovaný v čl. 8 písm. a) bodu iv.</p> <p>Po kladném vyřízení žádosti o povolení jsou tyto informace dány k dispozici příslušným vnitrostátním orgánům a příslušným orgánům Společenství z oblasti statistiky, pokud je požadují pro statistické účely.</p> <p>Obsah povolení</p> <p>S cílem upřesnit a doplnit ustanovení článku 9 směrnice 75/442/EHS a článku 9 směrnice 96/61/ES musí povolení pro skládku obsahovat alespoň následující údaje:</p> <p>a) kategorie skládky;</p> <p>b) seznam stanovených druhů odpadů a celkové množství odpadů, jejichž uložení na skládce je povoleno;</p> <p>c) požadavky, kterým musí odpovídat příprava na zřízení skládky, ukládání odpadů na skládky a postupy pro monitorování a kontrolu, včetně intervenčních plánů (příloha III bod 4. B), jakož i prozatímní požadavky týkající se operací spojených s uzavřením skládky a následnou péčí o skládku po ukončení provozu;</p> <p>d) povinnost žadatele podávat příslušnému orgánu nejméně jednou ročně hlášení o druzích a množství uložených odpadů a o výsledcích programu monitorování podle článků 12 a 13 a přílohy III.</p>
Příloha č. 4	Seznam zařízení k využití odpadu, která smí být provozována bez povolení provozu zařízení	32008L0098	<p>Čl. 24</p> <p>Výjimky z povinnosti získat povolení</p> <p>Členské státy mohou udělit zařízením nebo podnikům výjimku z povinnosti podle čl. 23 odst. 1 za tyto činnosti:</p>

			Čl. 25	<p>a) odstraňování jejich vlastních nikoliv nebezpečných odpadů v místě původu; nebo</p> <p>b) využívání odpadů.</p> <p>Podmínky pro udělování výjimek</p> <p>1. Pokud členský stát hodlá povolit výjimku v souladu s článkem 24, stanoví ohledně každého druhu činnosti obecná pravidla určující druhy a množství odpadů, na které se výjimka vztahuje, a použitý způsob jejich zpracování.</p> <p>Tato pravidla jsou navržena tak, aby zajistila zpracování odpadu v souladu s článkem 13. V případě odstraňování odpadů uvedeného v čl. 24 písm. a) by měla uvedená pravidla zohlednit nejlepší dostupné techniky.</p> <p>2. Vedle obecných pravidel podle odstavce 1 členské státy stanoví konkrétní podmínky pro udělování výjimek v případě nebezpečných odpadů, včetně druhů činnosti, jakož i další nezbytné podmínky pro provádění různých způsobů využití odpadu, a případně limitní hodnoty obsahu nebezpečných látek v odpadech a limitní hodnoty emisí.</p>
Příloha č. 5	Způsoby využití odpadu a úpravy a skladování odpadu před jeho využitím	32008L0098 32018L0851	Příloha II	ZPŮSOBY VYUŽÍVÁNÍ
Příloha č. 6	Způsoby odstranění odpadu a úpravy a skladování odpadu před jeho odstraněním	32008L0098	Příloha I	ZPŮSOBY ODSTRAŇOVÁNÍ
Příloha č. 7	Výše požadované energetické účinnosti a vzorec pro její výpočet	32008L0098	Poznámka č. 8	<p>Zahrnuje zařízení pro spalování, která zpracovávají pevný komunální odpad, pouze pokud se jejich energetická účinnost rovná nebo je vyšší než:</p> <p>— 0,60 pro zařízení v provozu povolená v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství před 1. lednem 2009,</p>

			<p>— 0,65 pro zařízení povolená po 31. prosinci 2008, za použití následujícího vzorce:</p> $\text{Energetická účinnost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ <p>přičemž:</p> <p>E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí faktorem 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití faktorem 1,1 (GJ/rok)</p> <p>E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok)</p> <p>E_w se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočtené s použitím výhřevnosti odpadů (GJ/rok)</p> <p>E_i se rozumí roční dodaná energie bez E_w a E_f (GJ/rok)</p> <p>0,97 je činitelem k započtení energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzářování.</p> <p>Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.</p>
--	--	--	--

Číslo předpisu EU (kód CELEX)	Název předpisu EU
32008L0098	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic.

32010L0075	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích.
31996L0059	Směrnice Rady ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenyliů a polychlorovaných terfenyliů (PCB/PCT).
32018L0851	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech.
32018L0850	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů
32010L0075	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).
32013R1257	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES.
31999L0031	Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady 1882/2003/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady 1137/2008/ES a směrnice Rady 2011/97/EU.
31986L0278	Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS, nařízení Rady 807/2003/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady 219/2009/ES.
32000L0053	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností.
32006R1013	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů.
32017R0852	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/852 ze dne 17. května 2017 o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008.
32019R1021	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1021 ze dne 20. června 2019 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

ANALÝZA MOŽNOSTI NAVÝŠENÍ
SKLÁDKOVACÍHO POPLATKU
hodnocení dopadů na výdaje obcí

Jana Soukopová a kol.

Brno, 2014

Projekt TB020MZP042 Hodnocení efektivnosti výdajů obcí i soukromých subjektů do oblastí odpadového hospodářství ve vztahu k výši poplatků a k cenám zařízení (hodnocení efektivnosti nastavení integrovaných systémů nakládání s odpady v ČR) je/byl řešen s finanční podporou TA ČR

Autorský kolektiv:

Mgr. Ing. Jana Soukopová, Ph.D., Ekonomicko-správní fakulta, vedoucí autorského kolektivu

Prof. RNDr. Jiří Hřebíček, CSc., Ekonomicko-správní fakulta MU

Mgr. et Mgr. Jiří Kalina, Ekonomicko-správní fakulta MU

Ing. Vojtěch Ficek, Ekonomicko-správní fakulta MU

RNDr. Jan Prášek, CENIA

Ing. Jiří Valta, CENIA

© 2014 Jana Soukopová a kol.

Obsah

IDENTIFIKACE PROJEKTU.....	I
1. ÚVOD.....	1
1.1 Systém nakládání s odpadem v ČR.....	2
1.2 Důvody hodnocení efektivnosti výdajů na OH.....	4
2. METODIKA ANALÝZY A DATA	5
2.1 Metodika analýzy	5
2.2 Data	7
2.3 Očištění datového souboru.....	11
3. ANALÝZA CEN NA SKLÁDKÁCH.....	14
3.1 Legislativní rámec	14
3.1.1 Legislativní rámec Evropské unie pro nakládání s komunálními odpady	14
3.1.2 Doporučení Evropské komise pro Českou republiku	17
3.2 Přehled poplatků za odstraňování odpadů na skládkách v Evropě	18
3.3 Výsledky analýzy cen na skládkách v ČR (rok 2014)	22
4. ANALÝZA HLAVNÍCH NÁKLADOVÝCH POLOŽEK OH OBCÍ ZA OBDOBÍ 2010 – 2012 (2013).....	28
4.1 Výdaje na obyvatele.....	28
4.2 Výdaje na obyvatele podle krajů a okresů ČR.....	29
4.2.1 Celkové výdaje na OH na obyvatele	29
4.2.2 Výdaje na nakládání s komunálním odpadem	33
4.3 Výdaje na tunu komunálního odpadu podle krajů a okresů.....	38
4.3.1 Výdaje na nakládání s komunálním odpadem na tunu SKO	38
4.4 Výdaje podle velikostních kategorií obcí.....	42
4.4.1 Celkové výdaje na odpadové hospodářství	42
4.4.2 Výdaje na nakládání s KO	43
5. ZHODNOCENÍ ANALÝZY VÝDAJŮ OBCÍ ČR NA ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ A NAKLÁDÁNÍ S KOMUNÁLNÍM ODPADEM.....	46
6. MODELOVÁNÍ NAVÝŠENÍ SKLÁDKOVACÍHO POPLATKU	48
6.1 Navýšení cen na skládkách	48

6.2	Navýšení výdajů obcí v závislosti na navýšení cen na skládkách	50
6.2.1	Navýšení výdajů obcí v závislosti na navýšení cen na skládkách v jednotlivých krajích	50
6.2.2	Histogramy navýšení výdajů obcí v závislosti na navýšení cen na skládkách.	56
6.3	Zhodnocení potenciálních dopadů navýšení výdajů na občany	60
7.	DOPORUČENÍ	61
8.	LITERATURA	62

Identifikace projektu

Projekt	Hodnocení efektivnosti výdajů obcí i soukromých subjektů do oblasti odpadového hospodářství ve vztahu k výši poplatků a k cenám zařízení (hodnocení efektivnosti nastavení integrovaných systémů nakládání s odpady v ČR)
Identifikační kód projektu	TB020MZP042
Označení programu	Program veřejných zakázek ve výzkumu, experimentálním vývoji a inovacích pro potřeby státní správy „BETA“
Identifikační kód programu	TB
Poskytovatel prostředků	Technologická agentura České republiky Evropská 2589/33b, Praha 6
Zastoupený	Ing. Rut Bízková
Odborný garant	Ministerstvo životního prostředí
Odborný gestor	Odbor ekonomických a dobrovolných nástrojů
Zastoupený	Ing. Martin Švolba
Příjemce prostředků (řešitel)	Masarykova univerzita Žerotínovo náměstí 9, 601 77 Brno
Zastoupený	doc. PhDr. Mikuláš Bek, Ph.D. rektor univerzity
Příjemce prostředků (spoluřešitel)	CENIA, česká informační agentura životního prostředí
Hlavní řešitel	Mgr. Ing. Jana Soukopová, Ph.D. Katedra veřejné ekonomie Ekonomicko-správní fakulta Lipová 41a , 602 00 Brno-střed
Rok zahájení projektu	2014
Rok ukončení projektu	2015

1. Úvod

Odpadové hospodářství (OH) je specifická oblast národního hospodářství, která dlouhá léta nepodléhala standardním tržním mechanismům typickým pro celou řadu jiných veřejně či soukromě poskytovaných služeb. Systém nakládání s odpady je, jak vyplývá již ze samotné podstaty činnosti, v některých aspektech velmi nepružný. Tato nepružnost se projevuje při působení všech zainteresovaných veřejných i soukromých subjektů nejenom v odpadovém hospodářství, ale i ostatních segmentech životního prostředí. Tato oblast je totiž velmi silně regulována nejrůznějšími legislativními, finančními, technickými a dalšími omezeními. Znalost a konkrétní pojmenování těchto omezení však umožňuje změnu, které lze docílit například pomocí aplikace celosvětově moderních trendů vyspělých odvětví podnikání jako je nadnárodní propojování vzájemných aktivit, centralizace kapitálu, minimalizace nákladů a hledání levnějších alternativ či využívání služeb outsourcingu. Konkrétním příkladem v České republice (ČR) může být dlouhodobý trend zvyšujícího se podílu velkých nadnárodních odpadových společností na úkor malých a středních podniků, který napodobuje vyspělé evropské státy.¹

Náklady na nakládání se směsným komunálním odpadem (SKO) v obcích zahrnují náklady spojené se sběrem, svozem, přepravou, využitím a odstraněním směsných komunálních odpadů. Významnou částí celkových nákladů obcí na nakládání se směsným komunálním odpadem je náklad spojený s jejich konečným odstraněním na skládkách, případně energetickým využitím v zařízeních pro energetické využívání odpadů (ZEVO).

Odstranění směsného komunálního odpadu je zajišťováno povětšinou na skládkách typu S-OO určených pro komunální odpad, kterých bylo na území ČR provozováno 148 v roce 2012, 147 v roce 2013 a v současnosti je jich provozováno 147. Menší část směsných komunálních odpadů je energeticky využita ve třech spalovnách komunálních odpadů (Praha, Brno, Liberec), které splňují všechny parametry pro energetické využití odpadů (EVO).

Odstraňování směsných komunálních odpadů na skládkách je v současnosti zatíženo zákonným poplatkem podle zákona o odpadech (tzv. skládkovací poplatek), který byl pro rok 2014 stanoven na 500 Kč/t. Na poplatek se nevztahuje DPH, měl by být tedy účtován mimo cenu za vlastní skládkování odpadů. Tento poplatek neplatí obce, na jejichž katastrálním území skládka leží, což je v současné době cca 200 obcí.

V současnosti Ministerstvo životního prostředí ČR připravuje další novelizaci zákona o odpadech, která řeší navýšení skládkovacího poplatku v návaznosti na schválenou novelu zákona o odpadech dne 23. 9. 2014 na 17. schůzi poslanecké sněmovny, kde je v § 21 uvedeno, že se doplňuje odstavec 7 „*Na skládky je od roku 2024 zakázáno ukládat směsný komunální odpad a recyklovatelné a využitelné odpady stanovené prováděcím právním*

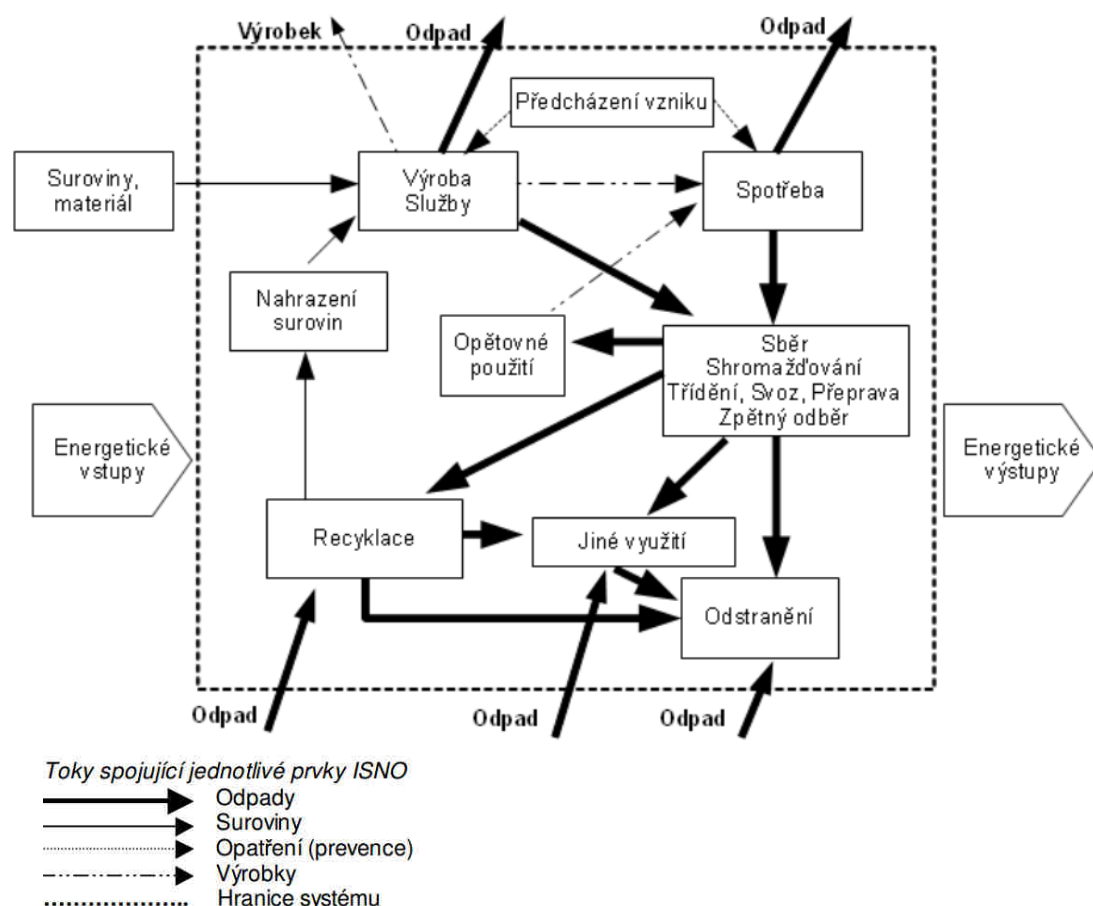
¹ SITA CZ. HORSÁK, Zdeněk. [online]. 2008-09-03 [cit. 2014-06-21]. Dostupné z: <http://www.sita.cz/article/2322.integrovaný-systém-nakládání-s-odpady/>

předpisem.“ Tato analýza slouží jako podklad pro návrh týkající se navýšení skládkovacího poplatku.

1.1 Systém nakládání s odpadem v ČR

V současnosti je pojem *integrovaný systém nakládání s odpady* (dále ISNO) zaveden v souvislosti s Plány odpadového hospodářství (POH) v zákoně o odpadech a příslušných nařízeních vlády. *Nakládání s odpady* se dle Rámcové směrnice o odpadech rozumí sběr, přeprava, využití a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následné péče o místa odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem, zatímco pod pojmem *nakládání s odpady* dle zákona o odpadech se rozumí shromažďování, soustřeďování, sběr, výkup, třídění, přeprava a doprava, skladování, úprava, využívání a odstraňování odpadu. Model systému nakládání s odpadem (SNO) na regionální úrovni (viz Obrázek 1) je podrobně popsán v Hřebíček a kol. (2009).

Obrázek 1 Model systému nakládání s odpadem na regionální úrovni

Zdroj: Hřebíček a kol., 2009

Z uvedeného modelu však nejsou zřejmé pouze základní toky všech prvků SNO, které dotvářejí orientační síť nakládání s odpady. Je důležité povšimnout si i dílčích způsobů

nakládání s odpady, které by se primárně měly zaměřovat na předcházení jejich vzniku, popřípadě by měly být směřovány na opětovné použití, recyklaci či jiné využití nebo odstranění. Zahrnutí ISNO je důležité z pohledu pochopení funkcí jednotlivých aktérů SNO v ČR, přičemž mezi klíčové skutečnosti patří, že cílovou skupinou tohoto systému je jak soukromý sektor, tak sektor veřejný. Mezi aktéry systému nakládání s odpadem patří: producenti odpadů, obce, výrobci, prodejci, distributoři, subjekty zajišťující prevenci vzniku odpadů a další služby, subjekty zabývající se nakládáním s odpady a subjekty nepřímo zapojené do nakládání s odpadem (Hřebíček a kol., 2009).

- **Producenti odpadů a obce**

Prvotními producenty odpadů jsou domácnosti a subjekty soukromého i veřejného sektoru, které produkují komunální odpad. Zásadní role je však přisuzována obci, která dle zákona o odpadech stává vlastníkem odpadů a zároveň přebírá odpovědnost za nakládání s ním ihned poté, co je odpad prvotními producenty odložen na stanoveném místě.

- **Výrobci, prodejci a distributoři**

Zmíněné subjekty jsou účastní v procesech nakládání s odpadem z důvodů vlastní produkce a následného prodeje široké škály zboží a služeb, které mohou podléhat příležitostem ke zpětnému odběru a zpracování použitých obalů a výrobků.

- **Subjekty zajišťující prevenci vzniku odpadů a další služby**

Do této skupiny lze zařadit celou řadu podniků, které zabraňují vzniku a odstraňování odpadů tím, že jej znovu v nejrůznější formě využijí. Jedná se například o firmy zabývající se repasováním nevyužitých výrobků, poskytováním služeb oprav, prodejem v bazaru, exportu náhradních dílů apod.

- **Subjekty zabývající se nakládáním s odpady**

Tyto subjekty vyjadřují nepostradatelnou a velmi významnou součást systému nakládání s odpadem a zároveň představují hlavní činitele veřejného i soukromého sektoru, na které bude v dalších částech práce zaměřena. Předmětem zájmu zde řazených svozových firem, provozovatelů třídících linek, překladišť, spaloven, skládek, sběrných míst a dalších jsou již dříve zmíněné způsoby nakládání s odpady, tedy jejich sběr, shromažďování, skladování, výkup, přeprava, využití, úprava a odstraňování.

- **Subjekty nepřímo zapojené do nakládání s odpadem**

Jako nepřímo zapojené subjekty jsou zde chápány především orgány státní správy v rámci kontrolní činnosti oblasti odpadového hospodářství.

Vnímání funkcí jednotlivých aktérů integrovaného systému nakládání s odpadem je klíčové vzhledem k následnému hodnocení výdajů na OH a nakládání s komunálním odpadem obcí ČR a jejich efektivností i vzhledem k možnostem navyšování skládkovacího poplatku.

1.2 Důvody hodnocení efektivity výdajů na OH

Jedním z prvních důvodů pro monitorování a hodnocení je:

„Když to nemůžeš měřit, nemůžeš to ani řídit“

KAPLAN, NORTON (1996, str. 29)

Cílem veřejné správy je: „zvyšovat kvalitu života občanů při respektování zásad udržitelného rozvoje a současně zvyšovat výkonnost a kvalitu úřadem poskytovaných veřejných služeb“ (Půček, Kocourek, Marek, 2005, str. 46). Tento cíl odráží principy tzv. „good governance“ (dobré vládnutí), představené OSN v roce 2000. Dle tohoto konceptu by veřejná správa měla dělat správné věci správným způsobem (kvalitně, efektivně a včas).

Z těchto důvodů je důležité vyhodnocování, monitoring a kontrolu ve veřejném sektoru provádět. Absence monitoringu a hodnocení, tj. nerespektování pravidla „*Pokud neměřím, tak neřídím!*“ vede k neefektivnosti. Pokud pomocí zpětné vazby, kterou nám monitoring a hodnocení efektivnosti dá, nejsou usměrňovány činnosti tak, aby byly dosahovány cíle (a cílové hodnoty) ve stanovených termínech a se stanovenými zdroji, tedy hospodárně, efektivně a účinně (Ochrana, Půček, Roche, Hartman, 2009) pak veřejné prostředky nemohou být dlouhodobě alokovány efektivně.

Měření efektivity veřejných výdajů je však velice obtížné a to zvláště v oblasti ochrany životního prostředí, do které patří i nakládání s odpady. Je to dáno tím, že měření zvýšení kvality životního prostředí v jednotlivých oblastech má svá specifika a navíc nelze říci, že mezi výší výdajů do jednotlivých oblastí životního prostředí a zvýšením kvality životního prostředí v této oblasti by existovala jednoznačná přímá úměra a to platí i pro výdaje na nakládání s odpady. Navíc je nutné si uvědomit, že jak ve vědě, tak v praxi není pojmání efektivity jednotné. Na problémy spojené s jednoznačným vymezením pojmu efektivity poukazují Špaček, Malý a Bakoš (2011), kteří upozorňují na to, že navzdory všeobecnému spojování efektivity převážně s manažerskými a ekonomickými kritérii, podle kterých dochází k hodnocení činností, jejich výstupů a k tomu využitých zdrojů, se ve vymezení pojmu efektivity konkrétním autorem odráží také jeho osobní postoj k problematice, stejně jako charakter produktu nebo činnosti, u kterých je efektivity posuzována.

Nicméně i přes svou obtížnost je sledování a pravidelné hodnocení ekonomických ukazatelů komunálního odpadového hospodářství nezbytné pro dlouhodobý rozvoj systémů nakládání s odpady, které budou environmentálně ale také sociálně a ekonomicky únosné pro občany, obce a další subjekty v systému.

Navíc z pohledu obcí patří ekonomický faktor k nejdůležitějším, protože ovlivňuje rozsah a způsob, který konkrétní obec pro nakládání s odpadem zvolí. I když povinnosti obcí v oblasti nakládání s odpady vymezuje legislativní rámec, míra a způsob plnění povinností vycházejí z finančních možností obce.

2. Metodika analýzy a data

2.1 Metodika analýzy

Při zpracování analýzy skládkovacího poplatku bude použita následující metodika:

Krok 1: Sběr dat.

Budou sbírána data:

- výdajů obcí na nakládání s odpady;
- množství komunálních odpadů (KO) v obcích;
- cen na skládkách.

Krok 2: Zpracování deskriptivní statistické analýzy.

Jedná se o:

- Zpracování deskriptivní statistické analýzy cenových rozpětí na skládkách podle:
  - krajů
  - okresů

Pro analýzu bude využit metodický aparát matematicko-statistických metod (deskriptivní statistiky), teorie množin a klastrové analýzy, kdy budou data cen rozříděny do skupin (množin): jako celek, podle krajů (13 skupin/množin) a podle okresů (76 skupin/množin). Pro dané skupiny budou porovnány údaje o průměrných a mediánových cenách na skládkách, maximální a minimální hodnotě cen na skládkách a směrodatné odchylce s množinou dat celého souboru. Následně bude provedena dekompozice do menších celků (kraje a okresy) a zkoumána situace v nich.

- Zpracování deskriptivní statistické analýzy výdajů obcí na SKO podle:
  - počtu obyvatel
  - množství SKO
  - krajů
  - okresů

Pro analýzu bude využit metodický aparát matematicko-statistických metod (deskriptivní statistiky), teorie množin a klastrové analýzy, kdy budou data cen rozříděny do skupin (množin): jako celek, podle krajů (13 skupin/množin) a podle okresů (76 skupin/množin). Pro dané skupiny budou porovnány údaje o průměrných a mediánových výdajích na obyvatele a na tunu komunálního odpadu, maximální a minimální hodnotě a směrodatné odchylce s množinou dat celého souboru. Následně bude provedena dekompozice do menších celků (kraje a okresy) a zkoumána situace v nich.

Krok 3: Modelování navýšení skládkovacího poplatku

Navýšení cen na skládkách bude modelováno ve vztahu k navýšení skládkovacího poplatku, přičemž bude zkoumán následný dopad tohoto navýšení na výdaje obcí na nakládání s KO.

Modelováno bude navýšení skládkovacího poplatku v rozpětí:

- zvýšení o 250 Kč/t,
- zvýšení o 500 Kč/t,
- zvýšení o 750 Kč/t,
- zvýšení o 1 000 Kč/t,
- zvýšení o 1 250 Kč/t,
- zvýšení o 1 500 Kč/t,
- zvýšení o 1 750 Kč/t,
- zvýšení o 2 000 Kč/t,
- zvýšení o 2 500 Kč/t.

Výdaje budou navýšeny ve vztahu k množství směšného komunálního odpadu (SKO) v obcích následně:

$$V_{sp} = V + N_{sp}Q \quad (1)$$

kde

- V_{sp} výdaje obce na OH po navýšení skládkovacího poplatku za rok (Kč)
 V současné výdaje obce na odpadové hospodářství za rok (Kč)
 N_{sp} navýšení skládkovacího poplatku (Kč/t)
 Q množství SKO za rok (t)

Tyto výdaje pak následně budou přepočteny na obyvatele a bude provedena analýza dopadu navýšení v jednotlivých krajích a okresech ČR.

Následně bude provedena zhodnocení potenciálních dopadů navýšení výdajů na občany, kdy bude předpokládáno, že obec veškeré navýšení svých výdajů přesune do místních poplatků, poplatků za komunální odpad nebo daní (koeficient daně z nemovitostí).

Krok 4: Vyhodnocení výsledků modelu a tvorba doporučení.

2.2 Data

Výzkum byl proveden pro čtyřleté období na datech 2010 – 2013. Analýza výdajů na obyvatele byla provedena pro celé zkoumané období. Analýza výdajů obcí na množství komunálního odpadu byla provedena pouze pro období 2010 – 2012. Protože se výsledky příliš nelišily, jsou u dat výdajů na obyvatele prezentovány **pouze výsledky roku 2012**. Průměrné výdaje nebyly použity kvůli možnému zkreslení. Ministerstvo životního prostředí jako zadavatel analýzy má analýzy v jednotlivých letech (2010 – 2013) k dispozici

Data výdajů obcí

Pro analýzu nákladových položek byla použita data výdajů obcí na odpadové hospodářství z informačního systému **ÚFIS**² Ministerstva financí ČR za roky **2010 – 2012** a data ze specializovaného informačního portálu MF ČR **MONITOR**³ pro rok **2013**.

Prezentační informační systém ÚFIS a informační portál MONITOR umožňují generovat a zobrazovat data Integrovaného informačního systému státní pokladny (IISSP) a Centrálního systému účetních informací státu (CSÚIS). CSUIS⁴ vytváří datovou základnu účetních záznamů a finančních údajů předkládaných povinnými účetními jednotkami pro potřeby státu podle vyhlášky č. 383/2009 Sb.

Od 1. 1. 2014 byl informační systém ÚFIS ukončen a nahrazen portálem MONITOR, který umožňuje volný přístup k rozpočtovým a účetním informacím ze všech úrovní státní správy a samosprávy. Prezentované informace pocházejí z Integrovaného informačního systému Státní pokladny a jsou pravidelně aktualizovány. Aktualizace dat probíhá jednou za čtvrtletí z Centrálního systému účetních informací státu a jednou za měsíc z Rozpočtového informačního systému.

V analýze byla využita data výdajů na odpadové hospodářství, které ÚSC zadává do CSÚIS do **Výkazu o plnění rozpočtu ÚSC, DSO a RR č. Fin 2 - 12 M**. Tento výkaz obsahuje data o rozpočtových příjmech a výdajích podle paragrafů odvětvového⁵ třídění a položek druhového třídění rozpočtové skladby. Tyto příjmy a výdaje pak ještě v třídění podle schváleného rozpočtu, rozpočtu po změnách, výsledku od počátku roku, procentní změny

---

² <http://www.info.mfcr.cz/ufis/>

³ <http://monitor.statnipokladna.cz/>

⁴ CSÚIS je určen ke shromažďování účetních záznamů od vybraných účetních jednotek. Základní právní rámec pro vedení CSÚIS je dán zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví a vyhláškou č. 383/2009 Sb., - novelizované dle vyhlášky č. 461/2012 Sb. *s účinností od 1.1.2013*, o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech).

⁵ Z hlediska odvětvového se výdaje člení podle odvětví, kterým se rozumí druh činnosti, na kterou se výdaje vynakládají (Vyhláška o rozpočtové skladbě). Nebyl brán zřetel na druhové a konsolidační třídění příjmů a výdajů, jež jsou také povinné pro ÚSC.

výsledku o počátku roku proti schválenému rozpočtu a rozpočtu po změnách⁶. Příjmy a výdaje jsou vyplňovány v Kč na dvě desetinná místa.

Pro analýzu v letech 2010 – 2012 byla získána data 6224 obcí ČR zbylých 21 obcí do systému CSÚIS data nenahlásily, jednalo se o obce do 50 obyvatel.

Pro analýzu v roce 2013 byla získána data od 6229 obcí, zbylých 17 obcí do systému CSÚIS data nenahlásily, jednalo se opět pouze o obce do 50 obyvatel.

V případě využití dat zadávaných do ČSÚIS, konkrétně do Výkazu o plnění rozpočtu ÚSC, DSO a RR č. Fin 2 - 12 M, jsou výdaje členěny podle odvětvového a druhového třídění rozpočtové skladby. Při třídění příjmů a výdajů z hlediska odvětvového jsou nejnižšími jednotkami třídění rozpočtové paragrafy (dále jen *paragraf*), které se seskupují do rozpočtových pododdílů (dále jen *pododdíl*), pododdíly do rozpočtových oddílů (dále jen *oddíl*) a oddíly do rozpočtových skupin (dále jen *skupina*).

V tabulce 1 jsou uvedeny oblasti, oddíly, pododdíly a paragrafy související s odpadovým hospodářstvím ÚSC podle odvětvového třídění rozpočtové skladby.

Tabulka 1: Skupina, oblasti, oddíly, pododdíly a paragrafy související s OH ÚSC

Typ	Číslo	Název
<i>Skupina</i>	2	
<i>Oddíl</i>	21	Průmysl, stavebnictví, obchod a služby
<i>Pododdíl</i>		
<i>Paragraf</i>	2122	Sběr a zpracování druhotných surovin
<i>Skupina</i>	3	Služby pro obyvatelstvo
<i>Oddíl</i>	37	Ochrana životního prostředí
<i>Pododdíl</i>	372	Nakládání s odpady
<i>Paragraf</i>	3721	Sběr a svoz nebezpečných odpadů
	3722	Sběr a svoz komunálních odpadů
	3723	Sběr a svoz ostatních odpadů (jiných než nebezpečných a komunálních)
	3724	Využívání a zneškodňování nebezpečných odpadů
	3725	Využívání a zneškodňování komunálních odpadů ⁷
	3726	Využívání a zneškodňování ostatních odpadů
	3727	Prevence vzniku odpadů
	3728	Monitoring nakládání s odpady
	3729	Ostatní nakládání s odpady

Zdroj: autoři podle Vyhlášky o rozpočtové skladbě č. 323/2002 Sb. - ve znění 464/2013 Sb.

⁶ Finanční výkaz vyplňují všechny kraje, obce, dobrovolné svazky obcí (DSO) a regionální rady (RR). Všechny části finančního výkazu vyplňují pouze za příjmy a výdaje realizované jimi samotnými.

⁷ Neziskové nakládání s komunálními odpady se záměrem nahrazení produkce ukládání odpadů (tj. zátěže ŽP) procesem zpětného zapojení odpadních látek do ekonomického koloběhu (ve formě suroviny nebo energie) a procesem obnovy (proces integrován s příslušnou činností).

I když *paragraf 2122 – Sběr a zpracování druhotných surovin* nenáleží dle rozpočtové skladby pod *oddíl 37 – Ochrana životního prostředí*, ale je zařazen pod *oddíl 21 – Průmysl, stavebnictví, obchod a služby, Ministerstvo životního prostředí ČR* ho řadí k výdajům souvisejícím s nakládání s odpady. Pod tento paragraf totiž spadají výdaje obcí na provoz sběren druhotných surovin nebo také výdaje na jednorázové organizované zajištění sběru druhotných surovin. Proto byla pro analýzu shromážděna data o výdajích za všechny výše uvedené paragrafy.

Podíly jednotlivých paragrafů na celkových výdajích na OH obcí ukazuje tabulka 2.

Tabulka 2 **Jednotlivé paragrafy výdajů a příjmů veřejných financí vztahujících se k ochraně ŽP podle odvětvového členění rozpočtové skladby a jejich podíl na výdajích OH za období 2010 - 2013**

Číslo paragrafu	Název	Průměrný podíl na výdajích na OH (%), 2010 - 2013	Podíl na výdajích na OH (%), 2012
2122	Sběr a zpracování druhotných surovin	0,23%	0,13 %
3721	Sběr a svoz nebezpečných odpadů (NO)	1,50%	1,45%
3722	Sběr a svoz komunálních odpadů	70,35%	69,66%
3723	Sběr a svoz ostatních odpadů	5,37%	5,74%
3724	Využívání a zneškodňování ⁸ NO	0,22%	0,19%
3725	Využívání a zneškodňování komunálních odpadů	11,23%	11,40%
3726	Využívání a zneškodňování ostatních odpadů	1,77%	2,25%
3727	Prevence vzniku odpadů ⁹	4,20%	4,27%
3728	Monitoring nakládání s odpady	0,04%	0,04%
3729	Ostatní nakládání s odpady ¹⁰	5,08%	4,87%

Zdroj: Autoři na základě Přílohy Vyhlášky č. 323/2002 Sb. o rozpočtové skladbě s využitím dat z informačního systému MF ČR ÚFIS a informačního portálu MF ČR MONITOR

U následující analýzy výdajů obcí na obyvatele a množství odpadu vycházíme z dat všech obcí vykazující data do CSÚIS a všech výdajů na OH (součtu všech paragrafů). Následně jsme analýzu zúžili na analýzu nákladových položek souvisejících s komunálními odpady

⁸ Neziskové nakládání s nebezpečnými odpady se záměrem nahrazení produkce a ukládání odpadů (tj. zátěže životního prostředí) procesem opětovného zapojení odpadních látek do ekonomického koloběhu (ve formě suroviny nebo energie) a procesem obnovy (proces integrován s příslušnou činností).

⁹ Zahrnuje činnosti recyklace, procesní modifikace, preventivní opatření k redukci množství a škodlivých účinků odpadů tvořených konečnou spotřebou zboží a k redukci produkce průmyslových odpadů nebo snížení jejich škodlivých účinků.

¹⁰ Patří sem zejména sanace starých skládek, též z prostředků přidělených k odstranění ekologických zátěží na privatizovaném majetku.

a provedli jsme součet výdajů na *paragrafy*: 3722 – Sběr a svoz komunálních odpadů a 3725 – Využívání a zneškodňování komunálního odpadu a to z důvodů zmíněných níže.

Víme, že u těchto dat existuje riziko zkreslení způsobené tím, že výdajové i příjmové položky obcí nejsou v těchto systémech vždy vykazovány správně podle rozpočtové skladby. V důsledku její špatné znalosti může docházet k vykazování výdajových nebo příjmových položek v rámci špatného *paragrafu* rozpočtové skladby. Tento fakt potvrzuje i námi provedené dotazníkové šetření v Pardubickém kraji, kdy u řady obcí (např. Srnojedy¹¹, Svinošice, aj.) docházelo k účtování veškerých výdajů odpadového hospodářství na *paragraf* 3722 – Sběr a svoz komunálních odpadů.

To částečně potvrzují výsledky analýzy množství výdajů za všechny obce ČR. Její výsledky ukazují, že výdaje na *paragraf* 3722 – Sběr a svoz komunálních odpadů tvořily v roce 2012 více než 71 % celkových výdajů na nakládání s odpady obcí, zatímco výdaje na položku 3725 – Využívání a zneškodňování komunálních odpadů pouze necelých 5,5 % celkových výdajů na nakládání s odpady obcí. Tento fakt není v souladu se skutečností. Podle údajů EKO-KOM, a. s. náklady na odstraňování směsného komunálního odpadu tvořily za rok 2012 průměrně necelých 58 % (47 – 68 %) z celkových nákladů na odpadové hospodářství v obcích ČR. Mělo by se tedy jednat o nákladově nejvýznamnější položku, čemuž údaje z rozpočtového systému ÚFIS neodpovídají. Proto jsme pro analýzu zvolili součet výdajů na *paragrafy*: 3722 – Sběr a svoz komunálního odpadu a 3725 – Využívání a zneškodňování komunálního odpadu.

Ještě vhodnějším zdrojem dat by jistě byly údaje autorizované obalové společnosti (AOS) EKO-KOM, a.s., která od roku 2001 vyhodnocuje ekonomické údaje obcí související s nakládáním s odpady. Avšak vzhledem k tomu, že společnost EKO-KOM tato data neposkytuje, byla pro analýzu využita data MF ČR, která jsou veřejně dostupná.

Data o produkci odpadu

Data o množství komunálního odpadu byla získána z informačního systému ISOH, který provozuje CENIA, česká informační agentura životního prostředí. Data použitá pro analýzu se vztahují k produkci komunálního odpadu za rok 2012. ISOH obsahuje data především z ročních hlášení o evidenci odpadu, přičemž povinnost zasílat tato hlášení ukládá zákon o odpadech původcům odpadů a oprávněným osobám, kteří produkují ročně více než 100 kg nebezpečného odpadu nebo 100 t ostatního odpadu. Pro analýzu těchto dat může být problematická skutečnost, že údaje o množství odpadu uvedené v ročním hlášení nemusí, ať již úmyslně nebo v důsledku chybné evidence, odpovídat množství odpadu, který v daném roce obec skutečně vyprodukovala.

---

¹¹ Dle místostarostky obce Srnojedy Elišky Vlašičové „...v *paragrafu* 3722 je zahrnut svoz komunálního odpadu, svoz tříděného odpadu, svoz bio odpadu, nájem odpadových nádob, svoz zahradního a velkoobjemového odpadu a svoz nebezpečného odpadu. Jedná se o likvidaci všech odpadů od občanů, ne jen o odpad komunální.“

Navíc **1021 obcí** nenahlásilo **žádný komunální odpad**, což tvoří více než 16 % celkového počtu obcí. I když se jedná většinou o velmi malé obce, použili jsme pro analýzu model produkce komunálního odpadu (Hřebíček, Kalina, Bulková, 2014) a modelové množství komunálního odpadu a provedli jsme srovnání množiny dat a výsledků analýzy. Při tomto srovnání bylo zjištěno, že výsledky nejsou příliš odlišné a proto jsme vycházeli pouze z dat obcí, které odpad nahlásily. V případě analýzy výdajů na tunu odpadu jsme tedy vycházeli z dat **5 006 obcí**.

Data o počtu obyvatel

Data o počtu obyvatel byla získána z Českého statistického úřadu, který poskytuje veřejně dostupná (linking open government) data o počtu obyvatel ve všech obcích ČR za jednotlivé roky.¹²

Data o cenách na skládkách

Pro analýzu cen na skládkách byla primární data získána z dotazníkového šetření, které bylo zaměřeno na skládky působící v České republice. Respondenty dotazníkového šetření byly skládky typu S-OO určených pro komunální odpad (tedy 147 skládek).

Realizované dotazníkové šetření proběhlo v období prosinec květen až září 2014. Bylo osloveno všech 147 skládek typu S-OO určených ke skládkování komunálních odpadů v ČR. Celkově se do dotazníkového šetření zapojilo **105 respondentů**. Celková míra účasti byla tedy 71,4 %.

2.3 Očištění datového souboru

Při analýze výdajů na nakládání s odpadem byl zjištěn velký rozptyl dat výdajů obcí a data neměla rozložení, které by umožňovalo provést analýzu, jejíž výsledky by byly reprezentativní, viz tabulky 3 a 4 graf 1 rozložení dat.

Tabulka 3 **Výdaje na nakládání s komunálním odpadem na obyvatele v Kč u obcí v ČR v roce 2012 [Kč/obyvatele]**

	min	max	průměr	medián	směrodatná odchylka
Celkové výdaje na OH na obyvatele	4,12	69 815,87	944,56	772,46	1 612,52
Výdaje na nakládání s KO na obyvatele	0,00	33 910,65	778,75	675,91	854,63

Zdroj: Autoři na základě dat MF CR ÚFIS a ČSÚ

¹² www.czso.cz

Z tabulky 3 je zřejmé, že data mají velký rozptyl. Směrodatná odchylka u celkových výdajů na obyvatele je více než 1500 Kč/obyvatele, což ukazuje na velké zkreslení průměrných hodnot. Zkreslení je dáno vysokými výdaji, kdy 20 obcí má výdaje nad 9,5 tis. Kč/obyvatele (7 obcí v intervalu do 500 obyvatel, 10 obcí v intervalu od 500 do 1 000 obyvatel a 3 obce v intervalu od 1 000 do 4 000 obyvatel), viz tabulka 4. U sedmi těchto obcí jsou navíc nejvyšší výdaje na sběr a svoz komunálního odpadu na obyvatele.

Tabulka 4 **Výdaje na nakládání s komunálním odpadem na obyvatele v Kč u obcí s nejvyššími výdaji v roce 2012 [Kč/obyvatele]**

ZUJ	Obec	Kraj	Počet obyvatel	Interval počtu obyvatel	Celkové výdaje na OH na obyvatele	Výdaje na nakládání s KO na obyvatele
578762	Slatina	Pardubický	138	0-500	69 815,87	33 910,65
594288	Křepice	Jihomoravský	123	0-500	52 315,93	934,88
532924	Bukovany	Středočeský	741	501-1000	52 302,15	565,91
579581	Pec pod Sněžkou	Královéhradecký	655	501-1000	24 510,38	24 510,38
533629	Radim	Středočeský	1136	1001-4000	23 332,80	23 332,80
594202	Jevišovice	Jihomoravský	1132	1001-4000	22 058,29	942,44
586552	Sobůlky	Jihomoravský	901	501-1000	21 314,27	464,44
584339	Borkovany	Jihomoravský	766	501-1000	19 062,61	619,01
574155	Jetřichov	Královéhradecký	462	0-500	17 595,71	17 595,71
594431	Mikulovice	Jihomoravský	626	501-1000	17 327,44	524,95
587753	Tři Studně	Vysočina	102	0-500	17 230,20	17 209,12
582603	Vavřinec	Jihomoravský	843	501-1000	16 076,69	409,73
586749	Vlkoš	Jihomoravský	1042	1001-4000	14 516,12	401,10
540013	Březnice	Středočeský	210	0-500	14 230,90	8 352,14
537284	Lesnice	Olomoucký	631	501-1000	11 610,79	11 558,56
543098	Lačnov	Zlínský	873	501-1000	10 806,20	10 692,25
573213	Mlázovice	Královéhradecký	555	501-1000	10 552,61	10 551,89
576026	Zdechovice	Pardubický	617	501-1000	9 961,35	9 832,80
597201	Bohušov	Moravskoslezský	423	0-500	9 506,29	9 506,29
557102	Bohuslavice nad Vláří	Zlínský	389	0-500	9 500,31	291,54

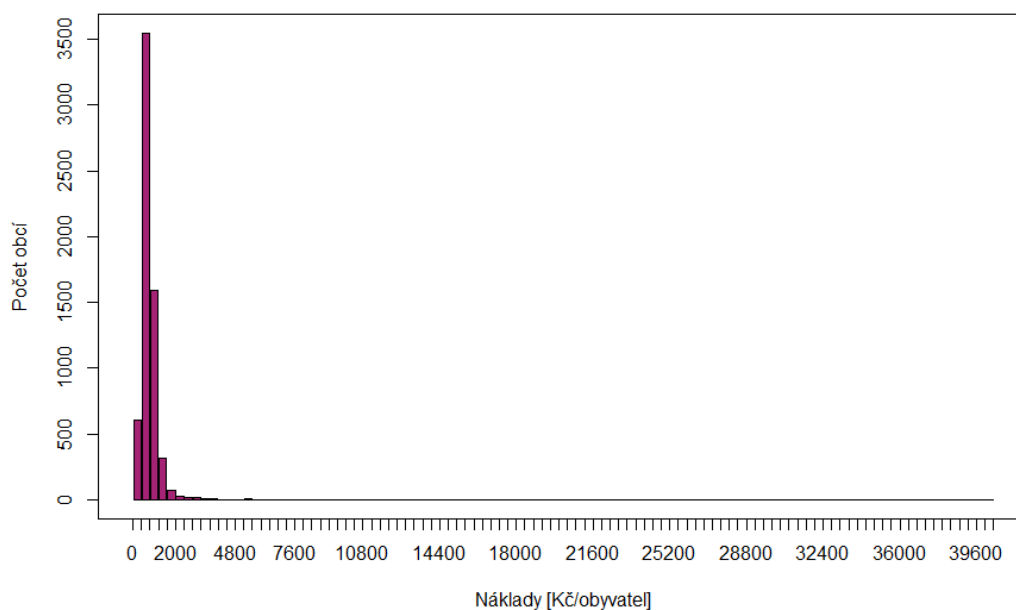
Zdroj: Autoři na základě dat MF CR ÚFIS a ČSÚ

Rozložení dat ukazuje graf 1. Z grafu je zřejmé, že rozložené dat se zdaleka neblíží normálnímu či jinému běžnému rozložení. Z tohoto důvodu jsme provedli očištění dat o 2,5 % maximálních a minimálních hodnot na výsledných 95 % obcí celkového vzorku, čímž jsme získali datovou sadu očištěnou od odlehlých hodnot, na které můžeme provádět statistickou

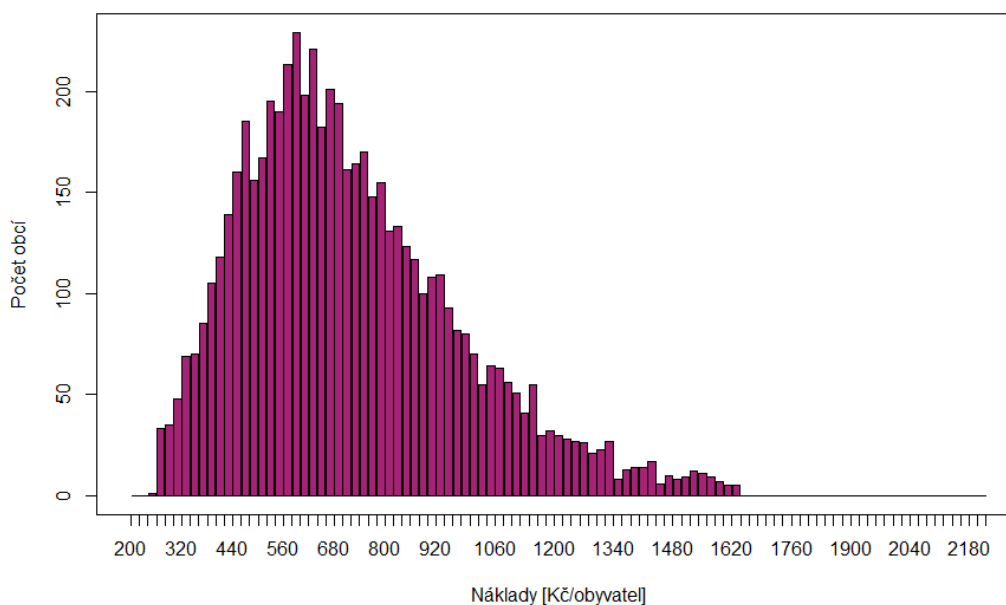
analýzu bez rizika nežádoucího zkreslení výsledků vlivem řádových chyb a extrémních případů při současném zachování hodnoty mediánu v nezměněné výši, viz graf 2.

Po očištění dále pracujeme se vzorkem **5 913 obcí ČR**.

Graf 1 Rozložení neočištěných dat výdajů na KO na obyvatele u obcí v roce 2012
(Zdroj: Autoři na základě dat MF CR ÚFIS a ČSÚ)

Graf 2 Rozložení očištěných dat výdajů na KO na obyvatele u obcí v roce 2012
(Zdroj: Autoři na základě dat MF CR ÚFIS a ČSÚ)

3. Analýza cen na skládkách

Tato kapitola je věnována hlubší analýze cen a poplatků na skládkách v ČR se zaměřením na vývoj v EU.

3.1 Legislativní rámec

3.1.1 Legislativní rámec Evropské unie pro nakládání s komunálními odpady

V této kapitole jsou uvedeny významné právní předpisy a strategie týkající se nakládání s komunálním odpadem významné ve vztahu k navyšování skládkovacího poplatku.

Již v roce 2005 byla přijata tematická strategie pro oblast odpadů nazvaná „*Podpora trvale udržitelného využívání přírodních zdrojů: Tematická strategie pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci*“. Evropská unie (EU) jejím prostřednictvím usiluje o zapojení oblasti odpadového hospodářství do širších souvislostí, zejména ve vztahu k nakládání s primárními zdroji surovin, která byla zhodnocena ve Zprávě Komise Evropskému Parlamentu, Radě, Evropskému Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru Regionů COM (2011) 13 o tematické strategii pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci v roce 2011.

Vypracování tematické strategie vyústilo po roce 2005 v revizi rámcové směrnice o odpadech a přijetí nové **Rámcové směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic** (dále Rámcová směrnice), která přinesla modernizaci přístupu k odpadovému hospodářství, kdy odpad se stává cenným zdrojem surovin. Rámcová směrnice se zaměřila na prevenci vzniku odpadu a nastavila nové cíle, které by měly Evropu posunout směrem k recyklační společnosti. Dlouhodobým cílem EU je tedy proměna Evropy v recyklační společnost a to předcházením vzniku odpadů a opětovným využitím „nevyhnutelného“ odpadu jako zdroje kdykoliv je to možné. Cílem je dosáhnout **co nejvyšší úrovně recyklace za současného snížení množství dobývaných přírodních zdrojů**.

Tyto principy mají vést k určitému autonomnímu, resp. soběstačnému nakládání s odpady u jejich původce, v rámci členského státu tedy na jeho území. Nově se Rámcová směrnice o odpadech věnuje programům pro předcházení odpadů, přičemž jejich zpracování (přijetí) mělo proběhnout v členských státech EU do 12. prosince 2013. Tyto dokumenty mohou být provedeny samostatně nebo jako součástí národních plánů nakládání s odpady, ale musí naplňovat obsahově požadavky směrnice, tj. stanovení cílů, dále vyhodnocení užitečnosti příkladů opatření uvedených v příloze IV směrnice nebo jiných náležitých opatření. „*Účelem těchto cílů a opatření je přerušit závislost mezi hospodářským růstem a dopady na životní*

prostředí spojenými se vznikem odpadů.“ Kvalitativní i kvantitativní kritéria pro hodnocení vhodnosti daných opatření volí každý členský stát sám.

Ve zprávě Komise COM (2011) 13 se uvádí, že při úplné implementaci stávajících právních předpisů EU by se recyklace odpadu v EU zvýšila ze 40 % v roce 2008 na 49 % v roce 2020. **Skládkování komunálních odpadů by se snížilo o 10 % do roku 2020 a stabilizovalo by se na úrovni 28 %.** V nadcházejících letech by na skládkách mělo být ukládáno méně biologického odpadu, což by přineslo nové možnosti růstu pro kompostování a produkci plynu v bioplynových stanicích.

Širší rámec pro nakládání s odpady v rámci udržitelného rozvoje dává Strategie udržitelného rozvoje EU (původně schválená v roce 2001, obnovena v roce 2006 a naposledy vyhodnocená v roce 2009) a také „Akční plán pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku“ z roku 2008. Strategie udržitelného rozvoje sleduje v rámci svých sedmi stěžejních cílů i udržitelnou spotřebu a výrobu. Opatření EU týkající se udržitelné spotřeby a výroby se zaměřují na čtyři hlavní cíle: *lepší výrobky, rozumnější spotřebu, úspornější a čistší výrobu a podporu globálního úsilí.*

Pro nakládání s odpady má zásadní vliv **Směrnice Rady 1999/31/ES o skládkách odpadů** (dále Skládková směrnice), která je jedna ze dvou hlavních evropských směrnic (vedle Směrnice o spalování) upravujících zařízení k nakládání s odpady. Skládková směrnice specifikuje „komunální odpad“, jako odpady z domácností (household waste) a rovněž ostatní odpady obdobné povahy nebo složení jako odpady z domácností.

Za účelem omezení přijímání BRO na skládky musí členské státy přijmout vnitrostátní strategii nakládání s tímto druhem odpadu. Strategie by měla obsahovat opatření zaměřená na dosažení cílů stanovených v čl. 5 odst. 2 směrnice, zejména pomocí recyklace, kompostování, výroby bioplynu nebo materiálového a energetického využití. Těmito cíli je postupné snižování hmotnostních procent BRKO ukládaných na skládku z celkového množství BRKO vyprodukovaných v roce 1995 (referenční rok).

Postupně implementací Skládkové směrnice do vnitrostátního právního řádu členského státu **musí být dosaženo po pěti letech snížení na 75 %, po osmi letech na 50 % a po patnácti letech 35 % hmotnostního snížení**, což má mj. vést k významnému snížení produkce metanu (skládkového plynu), který má být shromažďován a pokud možno využíván k výrobě energie.

Pro ČR to znamená, že do roku 2010 musela prokázat, že skládkuje o 25 % méně BRKO než v roce 1995 (1,53 mi. tun), do roku 2013 musela prokázat, že skládkuje o 50 % méně BRKO než v roce 1995 a **do roku 2020 musí prokázat, že skládkuje o 65 % méně BRKO než v roce 1995.**

Podmínky pro provoz skládek odpadů v ČR podle Skládkové směrnice upravuje Zákon o odpadech a jeho prováděcí předpis, vyhláška MŽP č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu.

V roce 2011 schválila Evropská komise (EK) další sdělení týkající se nakládání s odpady **Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje** COM (2011) 571, který poskytuje rámec týkající se i odpadového hospodářství a stanoví vizi pro strukturální a technologické změny, až do roku 2050, a cíle které se mají dosáhnout do roku 2020, kde jsou uvedeny následující dílčí cíle týkající se KO:

- Do roku 2020 začít s odpadem nakládat jako se zdrojem. **Absolutní množství odpadu na obyvatele by mělo klesnout.** Díky rozšířenému tříděnému sběru odpadu a díky vytvoření funkčních trhů s druhotnými surovinami by měli veřejní a soukromí aktéři v OH považovat recyklaci a opětovné použití odpadů za ekonomicky atraktivní alternativu. Bude se muset recyklovat více surovin z KO, včetně surovin, které významně zatěžují životní prostředí, a kritických surovin. Právní předpisy EU týkající se odpadů budou v ČR plně implementovány. Energeticky se budou moci využívat již jen nerecyklovatelné materiály z KO a **na skládky se nebude odkládat prakticky žádný KO a bude zajištěna vysoce kvalitní recyklace.**
- Do roku 2020 by měly být běžně rozšířeny pobídky ke zdravější a udržitelnější výrobě potravin a spotřebě, díky nimž by se o 20 % mělo snížit využívání zdrojů v rámci potravinového řetězce. Množství potravinového odpadu by mělo být v EU sníženo o 50 %.

7EAP vychází z toho, že značný potenciál ke zlepšení existuje v EU též v oblasti předcházení vzniku odpadu a nakládání s odpady v EU. Cílem 7EAP je lepší využívání zdrojů, otevírání nových trhů, vytváření nových pracovních míst a snižování závislosti na dovozu surovin a zároveň omezování dopadů na životní prostředí. Každý rok se v EU vyprodukuje 2,7 miliard tun odpadu, z nichž 98 milionů tun (4 %) představuje nebezpečný odpad. V roce 2011 byla produkce KO v EU na jednoho obyvatele v průměru 503 kg (mezi 298 a 718 kg pro jednotlivé členské státy). V průměru je pro opětovné použití připraveno nebo recyklováno pouze 40 % pevného odpadu, přičemž v některých členských státech se dosahuje míry více než 70 %, což dokládá, že odpad by mohl být využit jako jeden z klíčových zdrojů EU. Zároveň však mnoho členských států přes 75 % svého KO skládkuje je konstatováno v 7EAP. 7EAP požaduje v rámci naplňování svého Prioritního cíle č. 2: *Změnit Unii v zelené a konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství účinně využívající zdroje* zajistit, aby do roku 2020 bylo bezpečně nakládáno s odpadem jakožto zdrojem a aby se zabránilo škodám na životním prostředí a zdraví, aby byla snížena produkce odpadu v absolutním vyjádření a produkce odpadu na obyvatele, aby bylo skládkování omezeno na zbytkový (tj. nerecyklovatelný či jinak nevyužitelný) odpad, s ohledem na odklad uvedený v čl. 5 odst. 2 Skládkové směrnice a aby energetické využití odpadů bylo omezeno na nerecyklovatelné materiály, v s ohledem na ustanovení čl. 4 odst. 2 Rámcové směrnice. Za tímto účelem je zapotřebí v ČR oblasti OH v plné míře provést právní předpisy EU o odpadech. Toto provádění bude zahrnovat uplatňování hierarchie způsobů nakládání

s odpady v souladu s Rámcovou směrnicí a účinného využívání tržních nástrojů a dalších opatření, které zajistí:

- 1) **aby skládkování bylo omezeno na zbytkový** (tj. nerecyklovatelný či jinak nevyužitelný) **odpad**, s ohledem na odklad uvedený v čl. 5 odst. 2 Skládkové směrnice;
- 2) aby energetické využití bylo omezeno na nerecyklovatelné materiály, s ohledem na ustanovení čl. 4 odst. 2 Rámcové směrnice;
- 3) aby se recyklovaný odpad používal jako hlavní a spolehlivý zdroj surovin pro EU prostřednictvím rozvoje koloběhu materiálů;
- 4) aby bylo bezpečně nakládáno s nebezpečnými odpady a byla snížena jejich produkce;
- 5) aby byla vymýcena nezákonná přeprava odpadů podporou přísného monitorování a
- 6) aby bylo sníženo množství potravinářského odpadu.

V EU se provádí přezkum stávajících právních předpisů o výrobcích a odpadech, včetně přezkumu hlavních cílů příslušných směrnic o odpadech na základě plánu pro účinné využívání zdrojů, aby se tak docílilo přechodu na cyklické hospodářství a aby byly odstraněny překážky na vnitřním trhu, jež v EU brání aktivitám environmentálně šetrné recyklace. Aby bylo možné vybudovat povědomí a pochopení odpadové politiky a podnítit změnu chování, je nutné pořádat informační kampaně pro veřejnost.

Za tímto účelem by měly být v ČR odstraněny překážky omezující činnosti spojené s recyklací na vnitřním trhu ČR a přezkoumány cíle návrhu POH v oblasti předcházení vzniku, opětovného použití, recyklace, využití a snižování množství odpadu ukládaného na skládky tak, aby bylo možné přejít k „cyklickému“ hospodářství, vyznačujícímu se kaskádovým využíváním zdrojů a téměř nulovým zbytkovým odpadem.

3.1.2 Doporučení Evropské komise pro Českou republiku

V roce 2012 vydala EK zprávu jak je řízeno nakládání komunálním odpadem v členských státech EU, kde stanovila přes 18 kritérií jeho hodnocení. Zpráva je součástí probíhajících kontrolních zpráv, které by měli pomoci zlepšit členským státům jejich výkonnost nakládání s odpady. Komise použila zprávu pro přípravu informačních listů, plánů a doporučení pro deset členských států EU, které nesplnily stanovená kritéria, včetně ČR.

V plánu je zdůrazněna potřeba používat ekonomické nástroje ke zlepšení nakládání s komunálními odpady, jako jsou **poplatky za skládkování** a spalování a **zákazy skládkování**, zavedení systémů odpovědnosti výrobců a pobídky na podporu předcházení vzniku odpadů, opětovného použití a recyklace (např. „pay as you throw“ systémy). Provádění lepšího monitoringu a statistik nakládání s odpady, zintenzivnění odděleného sběru využitelných složek odpadu, lepší veřejnou správu v OH, aktualizaci strategie nakládání s odpady a opatření ke zvýšení účasti veřejnosti, atd.

Chce-li ČR zajistit naplnění předpisů EU o odpadech a hierarchie nakládání s odpady, včetně řešení stále převažujícího skládkování komunálního odpadu (55,6 % v roce 2011, 54 % v roce 2012), doporučila jí EK přijmout plán opatření¹³ v oblasti **skládkování, nakládání s biodepadem**, posílení pobídek a podpor pro domácnosti, aby se podílely na odděleném sběru apod.

3.2 Přehled poplatků za odstraňování odpadů na skládkách v Evropě

Ve většině evropských zemí není v současné době výše poplatku za ukládání ostatních odpadů na jejich skládky jednotná. Výše poplatků je rozdílná pro komunální odpady, vytríděné odpady, inertní odpady apod. Vývoj poplatků stejně jako v ČR směřuje k jejich zvyšování, viz následující tabulka.

Tabulka 5 Poplatky za ukládání odpadů na skládkách 2014 v Evropě

Stát	Skládkovací poplatek v €/t	Plánovaný skládkovací poplatek v €/t	Zákaz skládkování implementován	Plánovaný zákaz skládkování
EU28	Průměr 80 €/t			
Rakousko DPH 20%	87€/t Průměrná čistá cena: €60-130€	Úprava cen dle ročního indexu spotřebitelských cen	Od 1. 1. 2008 pro odpad s celkovým organickým uhlíkem (TOC) > 5%	
Belgie, Vlámsko DPH 21%	31.70 - 84.90 €/t (v závislosti na veřejných/soukromých a hořlavých / nehořlavých odpadech) Průměrná čistá cena: 60-120€/t	Úprava cen dle ročního indexu spotřebitelských cen	Od roku 2006 pro hořlavý domovní odpad + průmyslový/komerční odpad, ale výjimky možné do roku 2015	
Belgie, Brusel DPH 21%	Žádné skládky			
Belgie, Valonsko DPH 21%	25-65€/t (v závislosti na druhu odpadu) Průměrná čistá cena: 40-80€/t	Úprava cen dle ročního indexu spotřebitelských cen	Od roku 2004 pro domovní odpad, kaly, popel, odpad obsahující velký podíl biodegradabilní složky	

¹³ http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/pdf/CZ_Roadmap_FINAL.pdf.

Bulharsko	1.53€/t (sklárky v souladu se Skládkovací směrnicí) 3.06€/t (sklárky, které nejsou v souladu se Skládkovací směrnicí)	Do roku 2014 pro komunální odpad a nebezpečný odpad 18€/t	Žádný	Žádný
Chorvatsko	0€/t		Žádný	Žádný
Česká republika DPH 21%	20€/t Celková cena 24-84€/t	Nová pravidla se připravují. Potenciálně 60€/t od roku 2015	Žádný	
Dánsko DPH 25%	63€/t Průměrná čistá cena: 44€ (10-95€) Celková cena: 75-180€		Od 1.1.1997 odpad vhodný ke energetickému využití	
Estonsko	20.77 €/t Průměrná cena na bráně (2013): 65€/t	20% růst za rok až do 30€/t v roce 2015	Od roku 2004 na nezpracovatelný odpad. Od roku 2008 na netříděný odpad.	
Finsko DPH 23%	50€/t (nebezpečný odpad vyloučen) Průměrná celková cena: 99.60€/t, (70 - 150€/t)		Podle Skládkovací směrnice	Od 1.1.2016 všechen organický odpad.
Francie DPH: 5,5% obecní odpad /19,6% průmyslový odpad	100€/t ("neautorizované" sklárky) 30€/t ("autorizované" sklárky) 20€/t ("autorizované sklárky s ISO 14001") 15€/t (minimum získané energie 75%) Poplatky rostou automaticky každý první leden v roce	Od 2015: 150€/t ("neautorizované") 40€/t ("autorizované") 32€/t ("autorizované+ISO 14001") 20 €/t (minimum využití energie 75%)	Od roku 2002 podle Skládkovací směrnice	Žádný
SRN DPH 19%	Zákaz skládkování	Od 1.6. 2005		
Řecko	0€/t Současná cena na bráně: 10-48,5€/t	Od roku 2014: 35€/t a roční nárůst 5€/t pokud se nedostanou na 60€/t		

Maďarsko DPH 25%	Průměrný poplatek: 25€/t Celková cena: 35€/t		Od 1. 7. 2003 pneumatiky. Od 1. 7. 2006 gumový odpad	Od 2015 žádný předzpracova ný odpad
Irsko DPH 13,5%	75€/t Průměrná čistá cena: 30-40€/t		Žádný	Žádný
Itálie DPH 10%	1-10€/t inertní odpad 5-10€/t ostatní odpad 10-25€/t SKO, v závislosti na krajích (regionech) Průměrná čistá cena: 79-94€/t Celková cena: 88- 104€/t		Podle Skládkovací směrnice na odpad s podílem hořlavých složek CV > 13 MJ/kg Od 1. 1. 2012	
Lotyšsko	9,96€/t SKO Průměrná čistá cena: 30€/t Celková cena: 40€/t			
Litva DPH 21%	0€/t		Biodegradabilní odpad, odpad ze zahrad, parků a zeleně.	Zákaz skládkování s výjimkou skládkování nezpracované ho odpadu.
Lucembusko	Méně než 30€/t		Zákaz skládkování u organického odpadu a SKO	
Nizozemí DPH 19%	17€/t (2014) Průměrná čistá cena: 40-50€/t		Na 64 kategorií odpadu	Žádný
Norsko	37,4€/t Průměrná čistá cena: 46,8€/t Celková cena:80€/t		Zákaz skládkování u všeho odpadu, který obsahuje >10% TOC. Od 1. 7. 2009	
Polsko	26,6€/t Typické poplatky: 28,13-92,94€/t (ale většinou 48,92€/t)		Od 1. 1. 2013 u spalitelný odpad sbíraný odděleně	
Portugalsko DPH 5%	3,5 €/t Celková cena: 3,67€/t	Poplatky aktualizované každý rok	Žádný	Žádný

Rumunsko	0€/t	11 – 26 €/t od roku 2014 27€/t od roku 2016	
Slovinsko	2,2€/t (inertní odpad) 11€/t		U organického odpadu nebo SKO
Španělsko DPH 7%	Katalánsko: 12€/t (komunální odpad s odděleným sběrem) 21€/t (komunální odpad bez odděleného sběru) Průměrná čistá cena Madrid: 25.36€/t Katalánsko: 40€/t		Žádný
Švédsko DPH 25%	43€/t Průměrná čistá cena: 50-75€/t Celková cena: 110-160€/t		1.1.2002: Tříděný spalitelný odpad 1.1.2005: Organický odpad
Švýcarsko DPH 7.6%	2.3€/t u inertních skládek 13€/t na stabilizovaný odpad 12€/t na popel v kontrolovaných skládkách 17 €/t v solných dolech	Liší se v jednotlivých kantonech	SKO od roku 2005
Velká Británie	3-87.6 €/t Průměrná cena na bráně: 20,7€/t	Růst od 9,6 do 96 €/t od 1. 4. 2014	Žádný

Zdroj: http://cewep.eu/media/cewep.eu/org/med_557/1200_2014-02-06_cewep_-_landfill_inctaxesbans.pdf

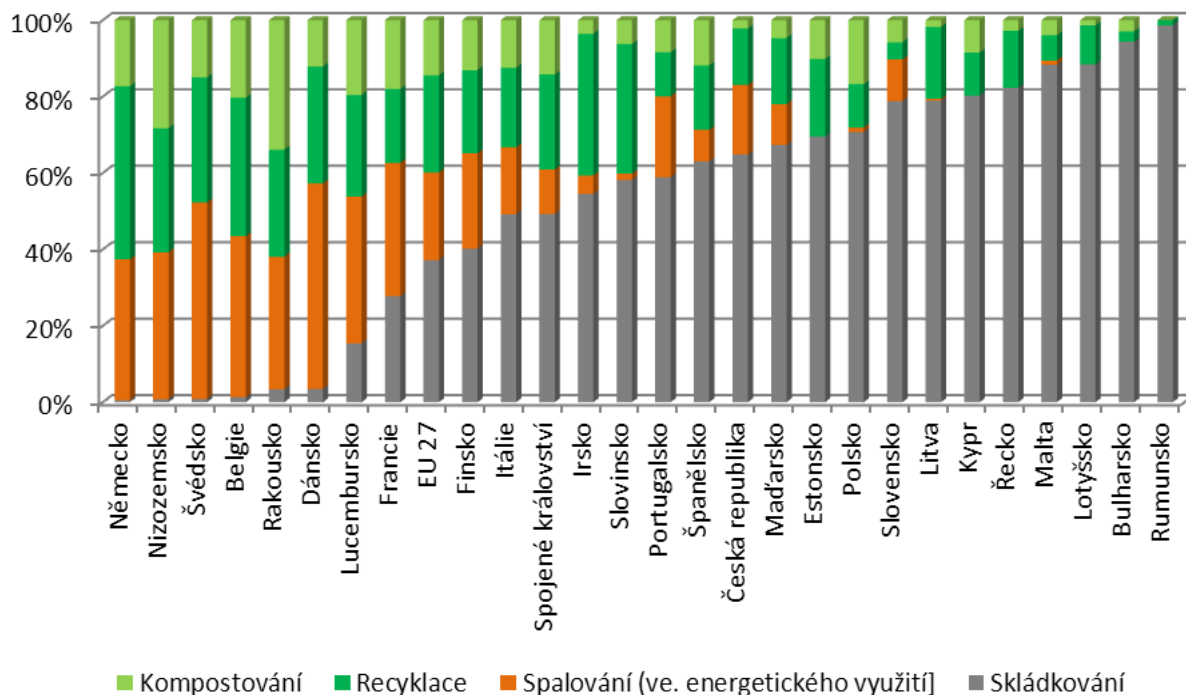
Komplexní přehled environmentálních daní a poplatků v zemích EU, jejichž součástí je také skládkovací poplatek, zpracovali v minulosti také Kaprová a kol. (2009).

Pokud se podíváme na situaci komplexněji ve vztahu k nakládání s komunálním odpadem a výší poplatků, viz následující graf, zjistíme, že z hlediska **nakládání s komunálními odpady** je v EU stejně jako v ČR nejvyužívanějším způsobem odstraňování komunálních odpadů skládkování.

Když se zaměříme na země, ve kterých je podíl skládkování do 50 % celkového nakládání: Německo, Nizozemsko, Belgie, Švédsko, Rakousko, Dánsko Lucembursko, Francie a Finsko, pak můžeme konstatovat, že je tam s výjimkou Německa, kde je

skládkování již zakázáno a Nizozemí, které má skládkovací poplatek velmi nízký (pouze 17 €/t, cca 425 Kč/t), tendence k vyšší variabilitě ve výši poplatků, která následně motivuje ke třídění odpadů a k energetickému využití odpadů. Také je možné vysledovat větší poměr zpoplatnění určitých druhů odpadů (Belgie) nebo neautorizovaných skládek (Francie, 100€/t).

Graf 3 **Způsoby odstraňování komunálních odpadů v zemích EU v roce 2012**
(Zdroj: CENIA)

3.3 Výsledky analýzy cen na skládkách v ČR (rok 2014)

Významnou částí celkových nákladů obcí na směsný komunální odpad je náklad spojený s jejich konečným odstraněním na skládkách, případně energetickým využitím ve spalovnách komunálních odpadů. Skládkování odpadů je zatíženo zákonným skládkovacím poplatkem. Tento poplatek neplatí obce, na jejichž území skládka leží, což je v současné době cca 200 obcí.

Náklady obcí na skládkovné se liší ve vazbě na vlastnictví skládky (některé jsou vlastněny komunálním sektorem), vzdáleností zařízení od svozové oblasti a samozřejmě na cenách provozovatelů jednotlivých skládek. Tabulka 3 obsahuje analýzu cen na skládkách podle jednotlivých krajů v ČR. Analýza podle okresů je pak v tabulce 6. Z tabulky 5 vyplývá, že nejnákladnější skládkování je pro Prahu a okolí. Nejméně nákladné pak ve Zlínském kraji.

Pokud bychom měly výsledky šetření srovnat s výsledky IURMO z roku 2012, pak musíme konstatovat, že ceny na skládkách od roku 2012 vzrostly o více než 24%. Část tvoří navýšení DPH (cca 1%), ostatní však politika OH jednotlivých provozovatelů skládek.

To potvrzuje i fakt, že směrodatná odchylka cen na skládkách je u námi analyzovaného 17% uvedeného průměru, zatímco v roce 2012 byla podle šetření Institutu IURMO 30% průměru. To může ukazovat na tendenci ke srovnávání cen mezi jednotlivými skládkami a to napříč celého území České republiky.

Tabulka 6 Analýza cen na skládkách v ČR (rok 2014) podle krajů

Kraj	Počet skládek S-OO	Cena					Cena + RR + poplatek + DPH (21%)				
		min	max	průměr	medián	sm. odch	min	max	průměr	medián	sm. odch
ČR	105	164,77	1 500,00	661,35	650,00	191,25	199,37	2 436,00	1 415,48	1407,50	252,98
Hl. město Praha	1	987,00	987,00	987,00	987,00	0,00	1 815,27	1 815,27	1 815,27	1815,27	0,00
Jihočeský kraj	16	400,00	1 500,00	717,25	650,00	240,96	1 105,00	2 436,00	1 488,87	1290,00	291,57
Jihomoravský kraj	10	384,00	800,00	629,00	698,00	134,52	1 085,64	1 589,00	1 382,09	1373,50	162,77
Karlovarský kraj	2	490,00	600,00	545,00	545,00	55,00	1 213,90	1 347,00	1 280,45	1280,45	66,55
Kraj Vysočina	6	500,00	750,00	642,50	652,50	93,80	1 226,00	1 528,50	1 398,43	1410,53	113,49
Královéhradecký kraj	1	572,00	572,00	572,00	572,00	0,00	1 313,12	1 313,12	1 313,12	1313,12	0,00
Liberecký kraj	2	561,00	667,00	614,00	614,00	53,00	1 300,00	1 428,07	1 364,04	1364,04	64,04
Moravskoslezský kraj	9	360,00	800,00	609,61	650,00	122,53	1 056,60	1 589,00	1 358,63	1307,85	148,26
Olomoucký kraj	9	500,00	800,00	622,78	600,00	84,41	1 226,00	1 589,00	1 374,56	1326,00	102,13
Pardubický kraj	8	485,00	1 170,00	739,19	850,00	206,34	1 207,85	2 036,70	1 515,42	1628,50	249,67
Plzeňský kraj	8	470,00	688,00	570,13	640,00	61,35	1 189,70	1 453,48	1 310,85	1324,40	74,23
Středočeský kraj	20	380,00	1 106,00	717,55	645,50	163,13	1 080,80	1 959,26	1 489,24	1386,50	197,39
Ústecký kraj	10	375,00	827,00	605,70	670,00	132,69	1 074,75	1 621,67	1 353,90	1310,70	160,55
Zlínský kraj	2	620,00	650,00	635,00	635,00	15,00	1 371,20	1 407,50	1 389,35	1389,35	18,15

Zdroj: autoři na základě dotazníkového šetření.

Poznámka: Červeně jsou označené položky, jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat.

Tabulka 7 Analýza cen na skládkách v ČR (rok 2014) podle okresů

Kraj	Počet skládek S-OO	Cena				Cena + RR + poplatek			Cena + RR + poplatek + DPH (21%)			
		min	max	průměr	sm. odch	min	max	průměr	min	max	průměr	sm. odch
Hlavní město Praha	1	987,00	987,00	987,00	0,00	1 587,00	1 587,00	1 587,00	1 815,27	1 815,27	1 815,27	0,00
Hlavní město Praha	1	987,00	987,00	987,00	0,00	1 587,00	1 587,00	1 587,00	1 815,27	1 815,27	1 815,27	0,00
Jihočeský kraj	16	400,00	1 500,00	717,25	240,96	1 000,00	2 100,00	1 317,25	1 105,00	2 436,00	1 488,87	291,57
České Budějovice	3	600,00	790,00	711,33	80,93	1 200,00	1 390,00	1 311,33	1 347,00	1 576,90	1 481,71	97,93
Český Krumlov	1	1 500,00	1 500,00	1 500,00	0,00	2 100,00	2 100,00	2 100,00	2 436,00	2 436,00	2 436,00	0,00
Jindřichův Hradec	3	400,00	640,00	540,00	101,98	1 000,00	1 240,00	1 140,00	1 105,00	1 395,40	1 274,40	123,40
Písek	3	413,00	790,00	611,00	154,49	1 013,00	1 390,00	1 211,00	1 120,73	1 576,90	1 360,31	186,94
Prachatice	2	640,00	690,00	665,00	25,00	1 240,00	1 290,00	1 265,00	1 395,40	1 455,90	1 425,65	30,25
Strakonice	2	850,00	900,00	875,00	25,00	1 450,00	1 500,00	1 475,00	1 649,50	1 710,00	1 679,75	30,25
Tábor	2	650,00	659,00	654,50	4,50	1 250,00	1 259,00	1 254,50	1 407,50	1 418,39	1 412,95	5,45
Jihomoravský kraj	10	384,00	800,00	629,00	134,52	984,00	1 400,00	1 229,00	1 085,64	1 589,00	1 382,09	162,77
Blansko	1	590,00	590,00	590,00	0,00	1 190,00	1 190,00	1 190,00	1 334,90	1 334,90	1 334,90	0,00
Brno-venkov	3	600,00	800,00	698,67	81,67	1 200,00	1 400,00	1 298,67	1 347,00	1 589,00	1 466,39	98,82
Břeclav	2	384,00	460,00	422,00	38,00	984,00	1 060,00	1 022,00	1 085,64	1 177,60	1 131,62	45,98
Hodonín	2	680,00	750,00	715,00	35,00	1 280,00	1 350,00	1 315,00	1 443,80	1 528,50	1 486,15	42,35
Vyškov	1	530,00	530,00	530,00	0,00	1 130,00	1 130,00	1 130,00	1 262,30	1 262,30	1 262,30	0,00
Znojmo	1	800,00	800,00	800,00	0,00	1 400,00	1 400,00	1 400,00	1 589,00	1 589,00	1 589,00	0,00
Karlovarský kraj	2	490,00	600,00	545,00	55,00	1 090,00	1 200,00	1 145,00	1 213,90	1 347,00	1 280,45	66,55
Karlovy Vary	1	490,00	490,00	490,00	0,00	1 090,00	1 090,00	1 090,00	1 213,90	1 213,90	1 213,90	0,00
Sokolov	1	600,00	600,00	600,00	0,00	1 200,00	1 200,00	1 200,00	1 347,00	1 347,00	1 347,00	0,00
Kraj Vysočina	6	500,00	750,00	642,50	93,80	1 100,00	1 350,00	1 242,50	1 226,00	1 528,50	1 398,43	113,49
Havlíčkův Brod	2	750,00	750,00	750,00	0,00	1 350,00	1 350,00	1 350,00	1 528,50	1 528,50	1 528,50	0,00

Jihlava	1	670,00	670,00	670,00	0,00	1 270,00	1 270,00	1 270,00	1 431,70	1 431,70	1 431,70	0,00
Pelhřimov	1	550,00	550,00	550,00	0,00	1 150,00	1 150,00	1 150,00	1 286,50	1 286,50	1 286,50	0,00
Žďár nad Sázavou	1	500,00	500,00	500,00	0,00	1 100,00	1 100,00	1 100,00	1 226,00	1 226,00	1 226,00	0,00
(prázdné)	1	635,00	635,00	635,00	0,00	1 235,00	1 235,00	1 235,00	1 389,35	1 389,35	1 389,35	0,00
Královéhradecký kraj	1	572,00	572,00	572,00	0,00	1 172,00	1 172,00	1 172,00	1 313,12	1 313,12	1 313,12	0,00
Jičín	1	572,00	572,00	572,00	0,00	1 172,00	1 172,00	1 172,00	1 313,12	1 313,12	1 313,12	0,00
Liberecký kraj	2	561,00	667,00	614,00	53,00	1 161,00	1 267,00	1 214,00	1 300,00	1 428,07	1 364,04	64,04
Liberec	1	561,00	561,00	561,00	0,00	1 161,00	1 161,00	1 161,00	1 300,00	1 300,00	1 300,00	0,00
Semily	1	667,00	667,00	667,00	0,00	1 267,00	1 267,00	1 267,00	1 428,07	1 428,07	1 428,07	0,00
Moravskoslezský kraj	9	360,00	800,00	609,61	122,53	960,00	1 400,00	1 209,61	1 056,60	1 589,00	1 358,63	148,26
Bruntál	1	726,50	726,50	726,50	0,00	1 326,50	1 326,50	1 326,50	1 500,07	1 500,07	1 500,07	0,00
Frydek-Místek	1	480,00	480,00	480,00	0,00	1 080,00	1 080,00	1 080,00	1 201,80	1 201,80	1 201,80	0,00
Karviná	1	800,00	800,00	800,00	0,00	1 400,00	1 400,00	1 400,00	1 589,00	1 589,00	1 589,00	0,00
Nový Jičín	1	360,00	360,00	360,00	0,00	960,00	960,00	960,00	1 056,60	1 056,60	1 056,60	0,00
Opava	5	585,00	650,00	624,00	31,84	1 185,00	1 250,00	1 224,00	1 328,85	1 407,50	1 376,04	38,53
Olomoucký kraj	9	500,00	800,00	622,78	84,41	1 100,00	1 400,00	1 222,78	1 226,00	1 589,00	1 374,56	102,13
Jeseník	3	500,00	670,00	587,67	69,50	1 100,00	1 270,00	1 187,67	1 226,00	1 431,70	1 332,08	84,10
Olomouc	2	600,00	660,00	630,00	30,00	1 200,00	1 260,00	1 230,00	1 347,00	1 419,60	1 383,30	36,30
Prostějov	1	600,00	600,00	600,00	0,00	1 200,00	1 200,00	1 200,00	1 347,00	1 347,00	1 347,00	0,00
Přerov	2	520,00	662,00	591,00	71,00	1 120,00	1 262,00	1 191,00	1 250,20	1 422,02	1 336,11	85,91
Šumperk	1	800,00	800,00	800,00	0,00	1 400,00	1 400,00	1 400,00	1 589,00	1 589,00	1 589,00	0,00
Pardubický kraj	8	485,00	1 170,00	739,19	206,34	1 085,00	1 770,00	1 339,19	1 207,85	2 036,70	1 515,42	249,67
Chrudim	3	726,50	1 170,00	933,83	182,20	1 326,50	1 770,00	1 533,83	1 500,07	2 036,70	1 750,94	220,46
Pardubice	1	677,00	677,00	677,00	0,00	1 277,00	1 277,00	1 277,00	1 440,17	1 440,17	1 440,17	0,00
Svitavy	2	485,00	600,00	542,50	57,50	1 085,00	1 200,00	1 142,50	1 207,85	1 347,00	1 277,43	69,57
Ústí nad Orlicí	2	550,00	800,00	675,00	125,00	1 150,00	1 400,00	1 275,00	1 286,50	1 589,00	1 437,75	151,25
Plzeňský kraj	8	470,00	688,00	570,13	61,35	1 070,00	1 288,00	1 170,13	1 189,70	1 453,48	1 310,85	74,23

Klatovy	3	590,00	688,00	622,67	46,20	1 190,00	1 288,00	1 222,67	1 334,90	1 453,48	1 374,43	55,90
Plzeň-jih	1	590,00	590,00	590,00	0,00	1 190,00	1 190,00	1 190,00	1 334,90	1 334,90	1 334,90	0,00
Plzeň-sever	1	500,00	500,00	500,00	0,00	1 100,00	1 100,00	1 100,00	1 226,00	1 226,00	1 226,00	0,00
Rokycany	3	470,00	572,00	534,33	45,71	1 070,00	1 172,00	1 134,33	1 189,70	1 313,12	1 267,54	55,31
Středočeský kraj	20	380,00	1 106,00	717,55	163,13	980,00	1 706,00	1 317,55	1 080,80	1 959,26	1 489,24	197,39
Benešov	4	641,00	650,00	647,75	3,90	1 241,00	1 250,00	1 247,75	1 396,61	1 407,50	1 404,78	4,72
Beroun	2	663,00	710,00	686,50	23,50	1 263,00	1 310,00	1 286,50	1 423,23	1 480,10	1 451,67	28,43
Kladno	2	380,00	590,00	485,00	105,00	980,00	1 190,00	1 085,00	1 080,80	1 334,90	1 207,85	127,05
Kutná Hora	2	555,00	916,00	735,50	180,50	1 155,00	1 516,00	1 335,50	1 292,55	1 729,36	1 510,96	218,41
Mělník	1	885,00	885,00	885,00	0,00	1 485,00	1 485,00	1 485,00	1 691,85	1 691,85	1 691,85	0,00
Mladá Boleslav	3	820,00	885,00	851,67	26,56	1 420,00	1 485,00	1 451,67	1 613,20	1 691,85	1 651,52	32,14
Nymburk	1	590,00	590,00	590,00	0,00	1 190,00	1 190,00	1 190,00	1 334,90	1 334,90	1 334,90	0,00
Praha-západ	3	590,00	1 106,00	848,67	210,66	1 190,00	1 706,00	1 448,67	1 334,90	1 959,26	1 647,89	254,90
Příbram	1	800,00	800,00	800,00	0,00	1 400,00	1 400,00	1 400,00	1 589,00	1 589,00	1 589,00	0,00
Rakovník	1	570,00	570,00	570,00	0,00	1 170,00	1 170,00	1 170,00	1 310,70	1 310,70	1 310,70	0,00
Ústecký kraj	10	375,00	827,00	605,70	132,69	975,00	1 427,00	1 205,70	1 074,75	1 621,67	1 353,90	160,55
Děčín	2	560,00	650,00	605,00	45,00	1 160,00	1 250,00	1 205,00	1 298,60	1 407,50	1 353,05	54,45
Chomutov	2	600,00	690,00	645,00	45,00	1 200,00	1 290,00	1 245,00	1 347,00	1 455,90	1 401,45	54,45
Litoměřice	2	375,00	650,00	512,50	137,50	975,00	1 250,00	1 112,50	1 074,75	1 407,50	1 241,13	166,38
Louny	1	375,00	375,00	375,00	0,00	975,00	975,00	975,00	1 074,75	1 074,75	1 074,75	0,00
Most	1	680,00	680,00	680,00	0,00	1 280,00	1 280,00	1 280,00	1 443,80	1 443,80	1 443,80	0,00
Teplice	1	650,00	650,00	650,00	0,00	1 250,00	1 250,00	1 250,00	1 407,50	1 407,50	1 407,50	0,00
Ústí nad Labem	1	827,00	827,00	827,00	0,00	1 427,00	1 427,00	1 427,00	1 621,67	1 621,67	1 621,67	0,00
Zlínský kraj	2	620,00	650,00	635,00	15,00	1 220,00	1 250,00	1 235,00	1 371,20	1 407,50	1 389,35	18,15
Kroměříž	1	650,00	650,00	650,00	0,00	1 250,00	1 250,00	1 250,00	1 407,50	1 407,50	1 407,50	0,00
Zlín	1	620,00	620,00	620,00	0,00	1 220,00	1 220,00	1 220,00	1 371,20	1 371,20	1 371,20	0,00

Zdroj: autoři na základě dotazníkového šetření.

Poznámka: Červeně jsou označeny položky, které jsou vyšší než průměr celkového vzorku dat.

Data průměrů jednotlivých okresů jsou v barevné škále od nejvyššího průměru po nejnižší.

4. Analýza hlavních nákladových položek OH obcí za období 2010 – 2012 (2013)

4.1 Výdaje na obyvatele

Výsledky analýzy výdajů na obyvatele ukazuje tabulka 8.

Tabulka 8 **Výdaje na nakládání s komunálním odpadem na obyvatele v Kč u obcí v ČR v roce 2012 u dat obcí očištěných o extrémní hodnoty [Kč/obyvatele]**

	min	max	průměr	medián	směrodatná odchylka
Celkové výdaje na OH na obyvatele	50,68	8 919,71	877,68	774,64	551,17
Výdaje na nakládání s KO (3722 a 3725) na obyvatele	0,00	8 583,28	740,49	676,03	455,53

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Průměrné výdaje celkové obcí na OH byly v roce 2012 **877,68 Kč/obyvatele** a výdaje na nakládání s KO pak o něco nižší **740,49 Kč/obyvatele**. Mediány pak byly o něco nižší **774,64 Kč/obyvatele** a **676,03 Kč/obyvatele**. Tyto průměry (mediány) jsou z pohledu naší analýzy efektivnosti výdajů obcí klíčové ve vztahu k porovnání jednotlivých obcí a stanovení hranice efektivnosti.

Výdaje obcí na nakládání s KO na obyvatele se v roce 2013 příliš neměnily, jak ukazuje následující tabulka. U celkových výdajů je patrné mírné zvýšení (1,6 %), které mírně převyšuje míru roční inflace (1,4 %).

Tabulka 9 **Výdaje na nakládání s komunálním odpadem na obyvatele v Kč u obcí v ČR v roce 2013 u dat obcí očištěných o extrémní hodnoty [Kč/obyvatele]**

	min	max	průměr	medián	směrodatná odchylka
Celkové výdaje na OH na obyvatele	14,43	9 113,88	892,05	795,58	581,35
Výdaje na nakládání s KO (3722 a 3725) na obyvatele	14,43	4 952,38	755,60	689,61	386,49

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

4.2 Výdaje na obyvatele podle krajů a okresů ČR

4.2.1 Celkové výdaje na OH na obyvatele

Výsledky analýzy celkových výdajů na odpadové hospodářství na obyvatele u krajů a okresů ČR jsou ukázány v tabulkách 10 a 11.

V tabulce 10 jsou výsledky analýzy očištěných dat celkových výdajů na obyvatele v roce 2012 podle krajů a v tabulce 11 podle okresů

Tabulka 10 Průměrné výdaje na OH na obyvatele v jednotlivých krajích v roce 2012 [Kč/obyvatele]

Kraj	počet obcí	počet obyvatel	min	max	průměr	medián	sm. odch.
Hlavní město Praha	1	1 241 664	1 097,70	1 097,70	1 097,70	1 097,70	0,00
Ústecký kraj	342	754 388	25,92	7 599,74	1 086,05	951,01	715,88
Středočeský kraj	1 069	1 200 311	30,00	52 302,15	1 069,93	967,54	1669,10
Jihomoravský kraj	641	1 128 130	4,12	52 315,93	1 052,43	692,13	2662,93
Plzeňský kraj	476	528 698	70,93	8 919,71	977,29	904,46	587,59
Jihočeský kraj	606	607 786	35,36	9 365,10	965,90	841,94	707,85
Karlovarský kraj	119	283 220	248,23	2 614,41	903,93	849,13	356,59
Liberecký kraj	211	433 403	341,44	2 487,97	893,67	825,78	320,22
Pardubický kraj	429	477 574	366,94	9 961,35	832,01	729,01	551,21
Zlínský kraj	285	565 387	219,72	9 441,31	830,94	703,32	710,11
Moravskoslezský kraj	289	1 206 053	267,59	5 051,62	826,30	741,40	423,24
Kraj Vysočina	671	496 424	7,63	5 794,33	770,64	687,43	434,55
Královéhradecký kraj	423	483 981	200,82	3 406,63	734,44	698,34	306,07
Olomoucký kraj	351	587 080	320,70	8 491,04	708,96	591,88	561,31

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Poznámka: Červeně jsou označené položky, které jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat.

Tabulka 11 Výdaje na OH na obyvatele u obcí v ČR v roce 2012 [Kč/obyvatele]

Kraj/okres	počet obcí	počet obyvatel	min	max	průměr	medián	sm. odch.
Hlavní město Praha	1	1 241 664	1 097,70	1 097,70	1 097,70	1 097,70	-
Praha	1	1 241 664	1 097,70	1 097,70	1 097,70	1 097,70	-
Jihočeský kraj	606	607 786	35,36	9 365,10	965,90	841,94	707,85
České Budějovice	107	180 008	440,34	4 720,76	945,13	803,82	578,57
Český Krumlov	43	55 831	230,29	1 577,30	689,95	565,11	386,04
Jindřichův Hradec	103	92 773	35,36	4 137,70	958,58	918,10	439,02
Písek	72	68 797	336,67	7 871,32	1 069,78	932,64	916,01
Prachatice	62	39 380	255,19	3 238,81	1 036,99	860,01	609,92
Strakonice	111	70 458	233,49	6 314,33	1 035,17	908,77	672,32
Tábor	108	100 539	200,81	9 365,10	922,05	684,47	975,40
Jihomoravský kraj	641	1 128 130	4,12	52 315,93	1 052,43	692,13	2 662,93
Blansko	110	102 473	4,12	16 076,69	935,77	650,86	1 577,76
Brno-město	1	378 965	884,32	884,32	884,32	884,32	-
Brno-venkov	179	198 654	345,73	3 563,49	738,35	680,67	320,10
Břeclav	60	109 784	485,24	19 062,61	1 049,52	664,82	2 362,85
Hodonín	71	142 524	408,52	21 314,27	1 324,22	672,71	2 619,43
Vyškov	77	88 345	400,60	2 735,24	632,48	572,09	302,32
Znojmo	143	107 385	428,53	52 315,93	1 628,90	810,48	4 831,83
Karlovarský kraj	119	283 220	248,23	2 614,41	903,93	849,13	356,59
Cheb	37	92 372	262,89	1 488,93	850,28	847,67	251,01
Karlovy Vary	48	103 893	248,23	2 614,41	1 012,29	946,59	386,72
Sokolov	34	86 955	349,12	1 977,18	809,35	729,89	369,73
Kraj Vysočina	671	496 424	7,63	5 794,33	770,64	687,43	434,55
Havlíčkův Brod	113	91 323	7,63	1 783,59	819,53	772,10	297,52
Jihlava	113	106 049	306,40	1 650,26	784,52	734,72	277,98
Pelhřimov	119	71 813	398,84	3 464,73	712,17	651,93	308,79
Třebíč	161	110 972	227,68	5 794,33	797,13	679,84	680,79
Žďár nad Sázavou	165	116 267	374,62	3 424,27	743,97	670,94	357,40
Královéhradecký kraj	423	483 981	200,82	3 406,63	734,44	698,34	306,07
Hradec Králové	100	147 689	243,67	2 333,14	679,82	635,36	260,35
Jičín	108	62 396	217,42	1 543,05	771,25	747,81	214,78
Náchod	71	97 439	200,82	921,54	621,76	624,30	160,78
Rychnov nad Kněžnou	77	77 537	209,70	3 406,63	835,40	752,31	445,65
Trutnov	67	98 920	313,41	2 740,22	760,02	710,08	357,52
Liberecký kraj	211	433 403	341,44	2 487,97	893,67	825,78	320,22
Česká Lípa	57	103 152	365,03	2 288,51	1 067,09	1 052,56	360,93
Jablonec nad Nisou	33	89 769	341,44	2 133,47	860,26	795,83	327,94
Liberec	58	166 961	448,65	1 229,20	814,25	789,75	158,81

Semily	63	73 521	350,96	2 487,97	827,40	790,54	328,66
Moravskoslezský kraj	289	1 206 053	267,59	5 051,62	826,30	741,40	423,24
Bruntál	63	93 880	267,59	5 051,62	955,59	852,60	600,49
Frýdek-Místek	72	211 853	403,75	3 536,43	860,80	739,57	469,54
Karviná	17	263 075	662,47	2 082,24	1 048,97	962,82	361,94
Nový Jičín	51	147 657	314,87	2 086,46	702,36	662,83	265,39
Opava	73	159 627	282,80	1 271,56	740,46	712,51	221,44
Ostrava-město	13	329 961	473,50	948,86	685,82	696,70	130,21
Olomoucký kraj	351	587 080	320,70	8 491,04	708,96	591,88	561,31
Jeseník	24	38 396	509,00	8 491,04	1 296,08	855,26	1 618,27
Olomouc	79	205 488	320,70	3 500,32	752,09	604,79	511,95
Prostějov	81	99 733	371,30	3 180,25	645,95	588,66	331,90
Přerov	97	128 472	322,81	1 187,37	587,07	566,28	149,26
Šumperk	70	114 991	405,71	2 106,73	700,78	589,82	286,94
Pardubický kraj	429	477 574	366,94	9 961,35	832,01	729,01	551,21
Chrudim	100	94 940	455,89	2 328,71	833,98	749,68	350,96
Pardubice	110	166 546	387,06	9 961,35	1 028,64	871,56	936,66
Svitavy	112	103 904	366,94	2 318,72	719,76	679,41	237,74
Ústí nad Orlicí	107	112 184	432,89	2 148,14	745,52	680,39	285,56
Plzeňský kraj	476	528 698	70,93	8 919,71	977,29	904,46	587,59
Domažlice	82	43 183	421,71	6 141,11	969,63	870,84	622,30
Klatovy	93	86 888	268,65	2 346,38	909,30	893,44	311,13
Plzeň-jih	87	61 082	341,97	2 482,62	894,74	875,24	296,26
Plzeň-město	14	183 984	351,03	1 409,30	918,31	913,88	284,50
Plzeň-sever	86	54 539	70,93	3 338,74	1 066,35	1 003,06	427,83
Rokycany	64	47 068	324,40	8 919,71	992,89	723,45	1 176,98
Tachov	50	51 954	442,84	2 462,77	1 103,35	1 011,33	396,22
Středočeský kraj	1069	1 200 311	30,00	52 302,15	1 069,93	967,54	1 669,10
Benešov	104	81 481	125,80	52 302,15	1 555,51	1 005,58	5 028,98
Beroun	79	82 076	328,57	1 856,85	985,96	983,99	303,50
Kladno	89	149 444	446,57	1 539,52	872,40	854,57	227,91
Kolín	84	86 398	584,92	1 973,62	1 104,77	1 091,85	219,18
Kutná Hora	88	74 333	722,66	3 500,37	1 183,03	1 130,82	372,27
Mělník	67	103 971	366,30	2 210,29	985,51	911,43	303,09
Mladá Boleslav	116	121 188	466,96	3 624,93	978,43	934,46	338,03
Nymburk	82	93 163	508,16	1 868,26	980,70	939,71	236,61
Praha-východ	107	138 118	475,63	4 799,16	1 094,27	982,63	540,65
Praha-západ	77	122 759	31,43	2 432,60	1 151,33	1 089,07	393,21
Příbram	99	93 904	30,00	14 230,90	984,85	777,38	1 460,08
Rakovník	77	53 476	207,68	1 799,60	861,83	827,17	254,99
Ústecký kraj	342	754 388	25,92	7 599,74	1 086,05	951,01	715,88
Děčín	48	126 398	381,42	7 599,74	1 089,67	812,87	1 028,85

Chomutov	43	76 218	338,75	5 863,94	1 343,08	1 064,55	1 121,03
Litoměřice	100	118 032	364,11	1 758,46	922,05	908,48	287,81
Louny	69	86 057	25,92	3 583,93	1 067,51	995,02	482,78
Most	26	114 795	500,49	5 433,38	1 348,69	1 032,62	1 017,27
Teplice	33	112 629	717,20	2 944,54	1 207,50	1 081,57	516,77
Ústí nad Labem	23	120 259	518,16	1 439,08	895,39	791,60	269,20
Zlínský kraj	285	565 387	219,72	9 441,31	830,94	703,32	710,11
Kroměříž	76	105 247,00	219,72	4 549,97	904,01	741,52	635,27
Uherské Hradiště	75	140 600,00	431,58	1 511,29	777,03	761,77	211,08
Vsetín	50	136 293,00	348,40	3 763,93	816,25	641,25	596,12
Zlín	84	183 247,00	220,25	9 441,31	821,72	667,54	1 042,49

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Poznámka: Červeně jsou označeny položky, které jsou vyšší než průměr celkového vzorku dat.

Data průměrů jednotlivých okresů jsou v barevné škále od nejvyššího průměru po nejnižší.

Z analýzy celkových výdajů na odpadové hospodářství podle krajů vyplývá, že nejlevnější odpadové hospodářství mají obce v Olomouckém kraji, viz tabulka 10, kde jsou průměrné výdaje nižší o téměř 180 Kč/obyvatele než je průměr celé ČR (877,68 Kč/obyvatele) a o téměř 300 Kč nižší než výdaje na OH v Praze, ve které jsou naopak nejdražší služby OH.

Také v Královéhradeckém kraji a kraji Vysočina, jsou průměrné výdaje nižší a nedosahují hranice 800 Kč/obyvatele.

Mezi nejdražší kraje patří naopak Praha, Ústecký, Středočeský a Plzeňský kraj¹⁴. Tyto vyšší než průměrné výdaje mohou ukazovat na cenovou politiku svozových společností v těchto krajích a na nižší konkurenci než je v celé ČR. Také může ukazovat na působení kartelů v odpadovém hospodářství, které pro celou ČR konstatoval Úřad na ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) koncem roku 2012 a uložil svým prvostupňovým rozhodnutím pokuty v souhrnné výši 96 579 000 Kč (ÚOHS, 2012)¹⁵.

Celkové výdaje na odpadové hospodářství obcí mohou obsahovat výdaje související s druhotnými surovinami, jako výdaje na sběr a zpracování druhotných surovin, výdaje související s nebezpečným odpadem, jako výdaje sběr a svoz nebezpečných odpadů a využívání a zneškodňování¹⁶ nebezpečných odpadů, výdaje související s ostatními odpady jako výdaje na sběr a svoz a využívání a zneškodňování ostatních odpadů a konečně výdaje spojené s odpadem komunálním jako výdaje sběr a svoz komunálních odpadů a využívání a zneškodňování komunálních odpadů. Také výdaje na prevenci vzniku odpadů a monitorování

¹⁴ Jihomoravský kraj má sice vysoké průměrné výdaje, ale již ne výdaje na úrovni mediánu.

¹⁵ <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/aktuality-z-hospodarske-souteze/1561-kartel-v-oblasti-odpadoveho-hospodarstvi-byl-potrestan-pokutou-temer-100-milionu-korun.html>

¹⁶ Neziskové nakládání s nebezpečnými odpady se záměrem nahrazení produkce a ukládání odpadů (tj. zátěže životního prostředí) procesem opětovného zapojení odpadních látek do ekonomického koloběhu (ve formě suroviny nebo energie) a procesem obnovy (proces integrován s příslušnou činností).

nakládání s odpady a konečně ostatní nakládání s odpady¹⁷. Protože výdaje na KO tvoří největší část celkových výdajů obcí (viz výše), je následující část věnována jim.

4.2.2 Výdaje na nakládání s komunálním odpadem

V tabulce 12 jsou výsledky analýzy výdajů na nakládání s KO na obyvatele v roce 2012 podle krajů ČR a v tabulce 13 podle jednotlivých okresů ČR.

Tabulka 12 Průměrné výdaje na nakládání s KO v jednotlivých krajích v roce 2012 [Kč/obyvatele]

Kraj	počet obcí	počet obyvatel	min	max	průměr	medián	sm. odch.
Ústecký kraj	342	754 388	0,00	7 599,74	955,73	846,16	693,90
Středočeský kraj	1 069	1 200 311	0,00	8 352,14	907,41	852,52	433,02
Liberecký kraj	211	433 403	207,16	2 472,61	847,41	790,43	310,38
Plzeňský kraj	497	528 698	0,00	2 663,79	834,56	795,45	336,67
Karlovarský kraj	119	283 220	245,09	2 494,36	815,28	767,15	359,84
Jihočeský kraj	606	607 786	0,00	4 132,82	800,30	728,75	425,50
Pardubický kraj	429	477 574	0,00	9 832,80	762,64	679,50	518,68
Hlavní město Praha	441	1 241 664	748,85	748,85	748,85	748,85	0,00
Moravskoslezský kraj	289	1 206 053	113,36	3 322,81	726,82	662,47	321,52
Královéhradecký kraj	423	483 981	0,00	3 406,63	697,77	660,85	315,11
Kraj Vysočina	671	496 424	0,00	3 424,27	637,72	600,60	241,12
Jihomoravský kraj	641	1 128 130	0,00	3 746,40	628,91	563,55	339,65
Olomoucký kraj	351	587 080	282,45	8 491,04	620,62	537,29	511,35
Zlínský kraj	285	565 387	164,69	2 938,47	616,37	573,56	298,08

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Poznámka: Červeně jsou označeny položky, které jsou vyšší než průměr celkového vzorku dat.

¹⁷ Patří sem zejména sanace starých skládek, též z prostředků přidělených k odstranění ekologických zátěží na privatizovaném majetku.

Tabulka 13 Výdaje na nakládání s KO na obyvatele u obcí v ČR podle okresů v roce 2012
[Kč/obyvatele]

Kraj/okres	počet obcí	počet obyvatel	min	max	průměr	medián	sm. odch.
Hlavní město Praha	1	1 241 664	748,85	748,85	748,85	748,85	0,00
Praha	1	1 241 664	748,85	748,85	748,85	748,85	0,00
Jihočeský kraj	606	607 786	0,00	4 132,82	800,30	728,75	425,5
České Budějovice	107	180 008	414,50	1 970,37	789,85	743,87	286,82
Český Krumlov	43	55 831	139,49	1 577,3	596,99	441,91	371,17
Jindřichův Hradec	103	92 773	35,36	4 132,82	883,74	820,26	445,36
Písek	72	68 797	302,17	2 419,74	843,96	749,83	445,08
Prachovice	62	39 380	238,76	3 217,14	804,99	672,29	491,92
Strakonice	111	70 458	184,98	3 865,66	831,56	773,84	457,65
Tábor	108	100 539	0,00	3 740,16	748,10	637,70	419,4
Jihomoravský kraj	641	1 128 130	0,00	3 746,40	628,91	563,55	339,65
Blansko	110	102 473	0,00	1 397,78	538,60	497,99	183,26
Brno-město	1	378 965	867,07	867,07	867,07	867,07	0,00
Brno-venkov	179	198 654	300,81	3 423,48	591,66	552,75	263,34
Břeclav	60	109 784	345,59	1 222,75	577,08	523,00	164,81
Hodonín	71	142 524	206,45	2 363,82	618,69	560,92	333,84
Vyškov	77	88 345	338,48	2 723,20	557,92	502,12	272,38
Znojmo	143	107 385	317,77	3 746,40	808,39	682,93	503,28
Karlovarský kraj	119	283 220	245,09	2 494,36	815,28	767,15	359,84
Cheb	37	92 372	262,89	1 368,88	740,40	759,92	255,82
Karlovy Vary	48	103 893	245,09	2 494,36	909,05	803,38	400,41
Sokolov	34	86 955	317,6	1 959,73	764,39	679,15	366,78
Kraj Vysočina	671	496 424	0,00	3 424,27	637,72	600,60	241,12
Havlíčkův Brod	113	91 323	0,00	1 703,70	630,21	603,12	262,03
Jihlava	113	106 049	0,00	1 552,43	690,41	657,25	263,56
Pelhřimov	119	71 813	398,84	1 534,83	672,27	633,49	167,70
Třebíč	161	110 972	5,07	1 478,64	597,42	584,13	191,08
Žďár nad Sázavou	165	116 267	297,36	3 424,27	621,19	583,41	285,06
Královéhradecký kraj	423	483 981	0,00	3 406,63	697,77	660,85	315,11
Hradec Králové	100	147 689	243,67	2 333,14	642,84	601,28	268,03
Jičín	108	62 396	217,42	1 543,05	754,15	732,86	222,85
Náchod	71	97 439	185,32	921,54	585,17	582,68	174,16
Rychnov nad Kněžnou	77	77 537	0,00	3 406,63	775,62	676,20	462,90
Trutnov	67	98 920	251,65	2 740,22	718,72	661,42	361,61
Liberecký kraj	211	433 403	217,16	2 472,61	847,41	790,43	310,38
Česká Lípa	57	103 152	364,82	2 233,12	975,06	924,42	378,96

Jablonec nad Nisou	33	89 769	341,44	2 133,47	841,58	746,67	333,95
Liberec	58	166 961	448,65	1 081,03	786,88	778,52	155,47
Semily	63	73 521	217,16	2472,61	790,71	759,93	301,15
Moravskoslezský kraj	289	1 206 053	113,36	3 322,81	726,82	662,47	321,52
Bruntál	63	93 880	113,36	1 762,45	793,98	755,80	251,95
Frýdek-Místek	72	211 853	266,52	3 322,81	799,98	658,87	463,25
Karviná	17	263 075	612,65	2 082,24	985,51	931,12	378,70
Nový Jičín	51	147 657	181,62	1 030,57	595,75	601,16	165,42
Opava	73	159 627	177,79	1 123,19	641,66	626,57	206,11
Ostrava-město	13	329 961	468,50	871,12	650,26	647,94	124,41
Olomoucký kraj	351	587 080	282,45	8 491,04	620,62	537,29	511,35
Jeseník	24	38 396	389,15	8 491,04	1184,98	744,58	1 641,31
Olomouc	79	205 488	282,45	3 035,48	619,98	541,68	322,22
Prostějov	81	99 733	324,94	1 487,44	541,16	485,77	180,39
Přerov	97	128 472	302,66	1 160,49	529,10	498,93	136,75
Šumperk	70	114 991	319,34	2 106,73	646,63	573,59	279,22
Pardubický kraj	429	477 574	0,00	9 832,80	762,64	679,50	518,68
Chrudim	100	94 940	373,32	2 272,57	744,37	668,07	315,02
Pardubice	110	166546	329,46	9 832,80	950,85	844,55	897,9
Svitavy	112	103 904	0,00	1 433,24	647,49	644,49	172,71
Ústí nad Orlicí	107	112 184	327,06	2 056,71	706,77	648,37	268,48
Plzeňský kraj	476	528 698	0,00	2 663,79	834,56	795,45	336,67
Domažlice	82	43 183	208,05	1 852,81	820,50	790,72	240,65
Klatovy	93	86 888	0,00	2 270,87	779,54	732,24	316,82
Plzeň-jih	87	61 082	305,37	2 482,62	801,56	808,84	302,55
Plzeň-město	14	183 984	296,12	1 364,36	787,80	744,24	338,38
Plzeň-sever	86	54 539	0,00	2 663,79	950,79	929,93	396,73
Rokycany	64	47 068	321,40	1 875,00	768,71	680,40	312,39
Tachov	50	51 954	332,19	2 462,77	914,86	811,29	408,33
Středočeský kraj	1069	1 200 311	0,00	8 352,14	907,41	852,52	433,02
Benešov	104	81 481	112,03	3 134,52	967,00	901,04	527,97
Beroun	79	82 076	281,31	1 755,15	824,06	737,58	313,50
Kladno	89	149 444	288,83	1 277,98	720,00	714,54	211,83
Kolín	84	86 398	377,33	1 910,90	986,41	993,63	235,08
Kutná Hora	88	74 333	541,48	3 435,41	1 098,76	1 023,54	379,35
Mělník	67	103 971	366,30	1 950,11	871,90	788,52	285,53
Mladá Boleslav	116	121 188	466,96	1 997,16	945,36	927,07	243,74
Nymburk	82	93 163	508,16	1 868,26	927,12	898,78	241,91
Praha-východ	107	138 118	456,47	4 780,10	951,04	846,13	534,22
Praha-západ	77	122 759	0,00	2 025,76	953,88	892,83	394,32
Příbram	99	93 904	0,00	8 352,14	789,54	676,52	825,71

Rakovník	77	53 476	188,77	1 743,80	821,36	812,84	250,69
Ústecký kraj	342	754 388	0,00	7 599,74	955,73	846,16	693,90
Děčín	48	126 398	335,65	7 599,74	917,52	727,91	1021,16
Chomutov	43	76 218	338,75	5 812,92	1 298,80	968,20	1120,39
Litoměřice	100	118 032	199,49	1 758,46	830,89	841,58	284,75
Louny	69	86 057	0,00	2 348,73	890,33	884,27	318,41
Most	26	114 795	500,49	5 433,38	1 171,56	936,03	992,09
Teplice	33	112 629	440,78	2 944,54	1 047,49	845,33	532,26
Ústí nad Labem	23	120 259	427,12	1 360,48	757,35	732,03	230,15
Zlínský kraj	285	565 387	164,69	2 938,47	616,37	573,56	298,08
Kroměříž	76	105 247	164,69	2 938,47	720,54	629,01	435,54
Uherské Hradiště	75	140 600	350,12	1 146,21	601,46	567,34	172,38
Vsetín	50	136 293	296,83	2 524,32	600,23	535,15	324,68
Zlín	84	183247	220,25	944,03	545,05	552,875	159,03

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Poznámka: Červeně jsou označeny položky, které jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat.

Data průměrů jednotlivých okresů jsou v barevné škále od nejvyššího průměru po nejnižší.

V případě výdajů na nakládání s komunálním odpadem je situace jiná. Praha ani Jihomoravský kraj již nepatří mezi kraje s nejvyššími výdaji a Jihomoravský kraj patří naopak mezi kraje s nejnižšími výdaji na obyvatele. Mezi kraji s vyššími než průměrnými výdaji zůstaly Středočeský a Ústecký kraj a patří mezi ně také Jihočeský, Karlovarský kraj, Liberecký a Plzeňský kraj viz tabulka 12.

Plzeňský a Liberecký kraj patří navíc mezi kraje, u kterých výdaje ve všech okresech převyšují průměr výdajů celé ČR (viz tabulka 12). Tato situace vyžaduje hlubší analýzu konkurenčního prostředí svozových společností a skládek v tomto kraji. Mezi kraje s větším podílem okresů s vyššími náklady na nakládání s KO patří ještě Středočeský kraj a Ústecký kraj.

Naopak mezi kraje s nejlevnějšími službami nakládání s komunálními odpady patří Olomoucký, Zlínský a Jihomoravský kraj a kraj Vysočina. Zde může být vliv spalovny SAKO v Brně, která v roce 2012 měla relativně nízké ceny na bráně. Proto jsme provedli srovnání výdajů pro rok 2013, viz tabulka 14.

Z tabulky 14 je zřejmé, že mezi výdaji v jednotlivých krajích nebyly výrazné posuny. Pouze u obcí Moravskoslezského kraje došlo k navýšení výdajů na nakládání s KO, kdy v roce 2013 jsou průměrné výdaje v kraji již vyšší, než je celkový průměr ČR. Jinak mezi kraje s nejlevnějšími službami nakládání s KO patřily v obou letech Olomoucký, Zlínský a Jihomoravský kraj, což může ukazovat na obchodní politiku svozových společností a skládek v těchto krajích, kdy Olomoucký i Zlínský kraj patří ke krajům s nejnižšími cenami skládkování. Také zde určitě hraje svou roli spalovna SAKO Brno s kapacitou 248 000 tun odpadu za rok.

Tabulka 14 **Výdaje na nakládání s KO na obyvatele v krajích v letech 2012 a 2013**
[Kč/obyvatele]

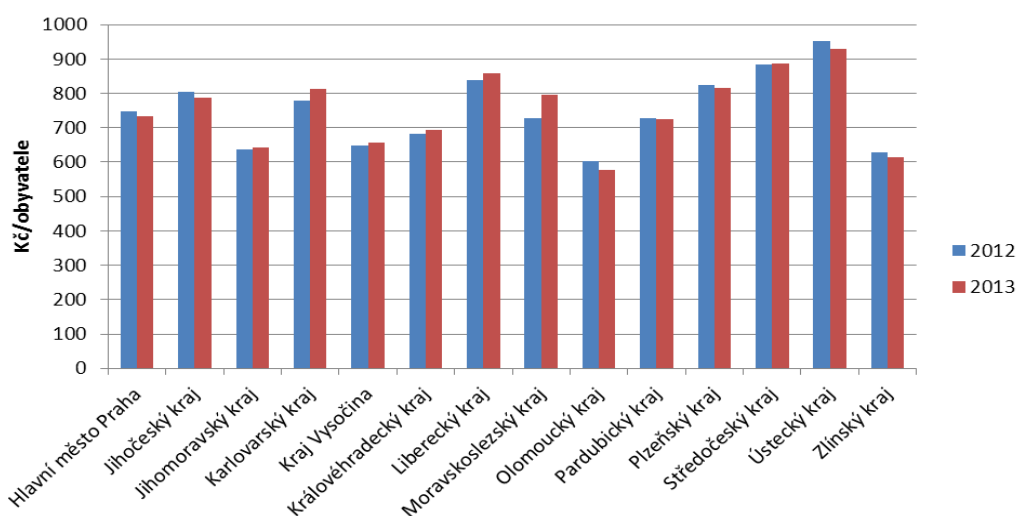
Kraj	2012				2013			
	počet obcí	počet obyvatel	průměr	pořadí	počet obcí	počet obyvatel	průměr	pořadí
Hlavní město Praha	1	1241664	748,85	7	1	1246780	733,67	7
Jihočeský kraj	606	607786	800,30	9	617	621803	788,35	8
Jihomoravský kraj	641	1128130	628,91	3	668	1165541	641,85	3
Karlovarský kraj	119	283220	815,28	10	129	300598	811,82	10
Kraj Vysočina	671	496424	637,72	4	699	453198	656,72	4
Královéhradecký kraj	423	483981	697,77	5	444	545266	692,25	5
Liberecký kraj	211	433403	847,41	12	215	438594	857,36	12
Moravskoslezský kraj	289	1206053	726,82	6	286	1133733	795,26	9
Olomoucký kraj	351	587080	620,62	2	397	635364	576,86	1
Pardubický kraj	429	477574	762,64	8	447	511114	724,86	6
Plzeňský kraj	476	528698	834,56	11	496	537878	816,68	11
Středočeský kraj	1069	1200311	907,41	13	1135	1271869	886,76	13
Ústecký kraj	342	754388	955,73	14	347	741013	929,73	14
Zlínský kraj	285	565387	616,37	1	300	577170	614,63	2

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a MONITOR a ČSÚ

Poznámka: Červeně jsou označeny položky, které jsou vyšší než průměr celkového vzorku dat.

Také je zajímavé sledovat dynamiku výdajů na nakládání s KO. V řadě krajů došlo k poklesu výdajů na nakládání s KO (Praha, Jihočeský, Olomoucký, Pardubický, Plzeňský, Ústecký a Zlínský kraj), zatímco u ostatních k navýšení výdajů (Jihomoravský, Liberecký, Moravskoslezský a kraj Vysočina). Ve Středočeském kraji se výdaje téměř nezměnily, viz následující graf.

Graf 4 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích v letech 2012 a 2013** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a MONITOR a ČSÚ)

4.3 Výdaje na tunu komunálního odpadu podle krajů a okresů

Následující text obsahuje výsledky analýzy výdajů na tunu komunálního odpadu, jako doplněk analýzy výdajů na obyvatele.

4.3.1 Výdaje na nakládání s komunálním odpadem na tunu SKO

V případě analýzy výdajů na tunu komunálního odpadu jsme zvolili pouze výdaje na nakládání s KO. A to i proto, že řada obcí má hlášená velmi nízká množství komunálního odpadu. Také z dotazníkového šetření, které jsme prováděli v roce 2013 a 2014 v obcích Jihomoravského a Pardubického kraje, vyplynulo, že výdaje obcí jsou více závislé více na počtu obyvatel než na skutečně vyprodukovaném komunálním odpadu. Smlouvy se svozovými společnostmi vychází povětšinou z počtu obyvatel, případně počtu nádob a neodvíjí se již podle množství vyprodukovaného odpadu.

Výsledky analýzy výdajů na nakládání s komunálním odpadem na tunu komunálního odpadu u krajů a okresů ČR jsou ukázány v tabulkách 15 a 16.

Tabulka 15 Průměrné výdaje na nakládání s KO na t KO v jednotlivých krajích v roce 2012 [Kč/t]

Kraj	počet obcí	množství KO v t	průměr	medián	směrodatná odchylka
Hlavní město Praha	1	249 653	3 724,44	3 724,44	0,00
Zlínský kraj	285	106 089	4 941,32	2 942,42	29 724,79
Jihomoravský kraj	641	217 194	5 186,54	2 580,16	45 615,17
Moravskoslezský kraj	289	243 291	10 921,93	3 101,96	106 807,65
Olomoucký kraj	351	127 823	11 959,78	2 414,24	77 808,02
Královéhradecký kraj	423	88 117	14 769,14	3 081,77	92 161,57
Karlovarský kraj	119	55 454	19 049,74	3 201,79	159 947,77
Kraj Vysočina	671	99 548	20 951,63	2 481,45	164 867,94
Jihočeský kraj	606	123 539	25 602,64	2 645,74	241 817,65
Plzeňský kraj	476	91 489	26 161,62	3 499,59	252 862,01
Liberecký kraj	211	81 559	27 783,62	4 367,41	172 714,94
Ústecký kraj	342	160 690	44 107,12	3 408,68	343 511,47
Středočeský kraj	1 069	303 346	48 643,78	2 923,66	453 600,77
Pardubický kraj	429	93 350	77 022,03	3 090,14	798 133,96

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ISOH

Poznámka: Červeně jsou označené položky, které jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat.

Průměrné výdaje všech obcí ČR jsou **28 517,08 Kč/t KO** a medián výdajů na t SKO **2 912,80 Kč/t KO**.

Z tabulky je zřejmé, že v případě výdajů na t SKO je mnohem větší rozptyl dat v jednotlivých krajích. Proto jsou z našeho pohledu pro porovnání relevantnější mediány.

Tabulka 16 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na t SKO v jednotlivých okresech v roce 2012**
[Kč/t]

Kraj/okres	počet obcí	počet obyvatel	min	max	průměr	medián	směrodatná odchylka
Hlavní město Praha	1	249653,37	3724,44	3724,44	3 724,44	3 724,44	0,00
Praha	1	249653,37	3724,44	3724,44	3 724,44	3 724,44	0,00
Jihočeský kraj	606	123538,9	0	3954993	25 602,60	2 645,74	241817,65
České Budějovice	107	35559,18	0	3954993	63 828,70	2 746,11	454260,02
Český Krumlov	43	8320,23	0	613376,2	18 514,20	3 980,94	91864,46
Jindřichův Hradec	103	20681,84	0	13995,3	2 209,40	2 539,41	2179,01
Písek	72	13767,96	0	2498500	97 237,30	3 413,77	412548,73
Prachatice	62	8245,44	0	38726,85	3 562,50	3 033,56	5319,00
Strakonice	111	15228,96	0	8829,19	2 381,96	2 617,41	1927,12
Tábor	108	21735,29	0	13690,87	1 624,95	2 934,80	2256,18
Jihomoravský kraj	641	217193,58	0	971142,9	5 186,54	2 580,13	45615,17
Blansko	110	19736,82	0	8983,95	2 487,01	2 318,10	1511,46
Brno-město	1	70169,51	4682,77	4682,77	4 682,77	4 682,77	0,00
Brno-venkov	179	39635,96	0	629142,9	5 647,33	2 415,93	46771,74
Břeclav	60	21029,02	0	64060,51	3 771,18	2 528,42	8014,45
Hodonín	71	30558,13	0	971142,9	16 147,60	2 257,26	114152,60
Vyškov	77	16546,38	0	22513,29	3 329,66	3 064,31	2398,16
Znojmo	143	19517,76	0	39234,67	2 841,33	2 960,89	3644,16
Karlovarský kraj	119	55454,42	0	1751778	19 049,70	3 201,79	159947,77
Cheb	37	20544,15	0	1751778	50 893,49	3 579,10	283486,79
Karlovy Vary	48	17827,7	0	8227,14	3 206,94	3 291,22	2141,60
Sokolov	34	17082,56	0	130818,4	6 762,68	2 661,74	21690,13
Kraj Vysočina	671	99547,5	0	2945750	20 951,60	2 481,45	164867,94
Havlíčkův Brod	113	25422,48	0	11026,58	2 586,11	2 599,38	1573,83
Jihlava	113	18316,05	0	14508,16	2 743,23	2 671,00	2903,53
Pelhřimov	119	13486,42	0	2945750	55 475,80	2 924,30	317276,04
Třebíč	161	19396,02	0	997863,6	13 740,30	2 639,42	98242,80
Žďár nad Sázavou	165	22926,54	0	1721552	28 136,60	2 510,78	164598,03
Královéhradecký kraj	423	88117,2	0	1217250	14 769,10	3 081,76	92161,57
Hradec Králové	100	26502,96	0	48149,28	3 905,72	3 182,86	5326,69
Jičín	108	9902,79	0	1217250	27 149,20	3 004,19	156564,81
Náchod	71	16979,13	0	316969,7	12 560,40	3 491,14	48165,83

Rychnov nad Kněžnou	77	17309,64	0	202452,4	6 938,84	3 098,66	23117,32
Trutnov	67	17422,67	0	788896,6	22 366,90	3 053,21	102178,61
Liberecký kraj	211	81558,93	0	2160177	27 783,60	4 367,41	172714,94
Česká Lípa	57	20669,78	0	9746,88	4 086,00	3 875,21	2197,18
Jablonec nad Nisou	33	14934,22	1828,62	37701,2	6 064,16	4 543,82	5986,58
Liberec	58	33902,25	0	461417,7	22 415,60	4 082,90	81966,36
Semily	63	12052,67	0	2160177	65 543,20	4 836,50	302477,14
Moravskoslezský kraj	289	243290,51	0	1765040	10 921,90	3 101,95	106807,65
Bruntál	63	17528,65	0	1765040	38 107,50	2 664,41	226654,80
Frydek-Místek	72	42673,53	0	21964,57	3 883,88	3 635,47	2590,39
Karviná	17	55511,03	2482,35	13548,1	4 815,63	3 801,52	2565,19
Nový Jičín	51	26112,91	0	5904,64	3 335,86	3 319,46	1008,53
Opava	73	39613,33	0	6492,67	2 564,52	2 527,04	1181,65
Ostrava-město	13	61851,05	0	3899,74	2 832,44	3 190,04	1248,71
Olomoucký kraj	351	127823,38	0	1081077	11 959,80	2 414,24	77808,02
Jeseník	24	7286,79	2701,52	7720,61	4 320,13	4 065,61	1225,68
Olomouc	79	43021,3	0	280056,8	6 559,48	2 341,17	31256,06
Prostějov	81	20144,19	0	701450	18 263,50	2 431,40	92068,67
Přerov	97	28792,44	0	1081077	17 839,30	2 276,10	116764,70
Šumperk	70	28578,66	0	159626,8	5 232,18	2 337,51	18981,45
Pardubický kraj	429	93349,82	0	12319333	77 022,00	3 090,14	798133,96
Chrudim	100	20352,46	0	91894,23	3 804,20	2 921,66	8921,43
Pardubice	110	29490,17	0	9903167	157 784,00	3 732,48	1034588,56
Svitavy	112	19094,83	0	18752,33	3 041,98	3 040,07	2023,67
Ústí nad Orlicí	107	24412,36	0	12319333	139 860,00	2 964,90	1196732,67
Plzeňský kraj	476	91489,26	0	3794000	26 161,60	3 499,58	252862,01
Domažlice	82	8639,45	0	3794000	73 873,30	3 201,65	452874,35
Klatovy	93	16358,52	0	46602,65	3 638,54	3 344,28	5077,17
Plzeň-jih	87	10366,44	0	3596632	45 608,00	4 208,00	382926,11
Plzeň-město	14	24111,68	0	11417,06	4 503,06	3 436,56	3143,13
Plzeň-sever	86	9245,42	0	624120,7	11 768,10	4 211,89	66666,92
Rokycany	64	12037,93	0	331071,4	12 664,60	2 596,31	48093,35
Tachov	50	10729,82	0	10441,14	4 068,23	4 048,89	2238,64
Středočeský kraj	1069	303345,82	0	10585200	48 643,08	2 923,66	453600,77
Benešov	104	22933,68	0	1513500	40 379,60	3 246,78	172064,43
Beroun	79	17460,81	0	6203250	229 058,00	2 734,90	927709,33
Kladno	89	35053,38	0	264587	5 949,33	2 709,45	27622,44
Kolín	84	25191,94	0	6632,92	2 904,65	2 685,63	1053,86
Kutná Hora	88	22500,64	0	6406,08	3 085,49	2 993,91	1151,71
Mělník	67	24457,69	0	871781,3	3 9297,40	2 921,28	149858,45
Mladá Boleslav	116	24406,89	0	10585200	171 632,00	3 765,72	1095812,35
Nymburk	82	26993,9	0	232828,8	5 596,48	2 365,32	25339,21

Praha-východ	107	31270,6	0	911987,3	31 133,30	2 949,96	133056,20
Praha-západ	77	34658,55	0	9067,7	3 384,46	3 037,76	1566,53
Příbram	99	27614,87	0	364170,2	6 409,70	2 807,08	36167,54
Rakovník	77	10802,87	0	678269,2	18 604,90	3 184,99	79753,64
Ústecký kraj	342	160690,4	0	4921250	44 107,10	3 408,68	343511,47
Děčín	48	24996,19	0	6401,26	3 443,48	3 353,75	1255,16
Chomutov	43	18187,47	0	14997,82	3 647,66	3 349,49	2343,29
Litoměřice	100	24597,32	0	4921250	73 206,70	3 477,05	520277,90
Louny	69	22416,61	0	2892133	73 467,60	2 783,42	389839,54
Most	26	23019,46	349,73	208369,3	12 345,90	4 264,23	39268,48
Teplice	33	25840,84	2384,77	304036,5	12 939,70	3 738,82	51469,08
Ústí nad Labem	23	21632,51	0	1555350	70 633,20	3 451,62	316548,06
Zlínský kraj	285	106088,69	0	504950	4 941,32	2 942,42	29724,79
Kroměříž	76	19066,47	0	14913,49	3 518,78	3 059,69	2283,94
Uherské Hradiště	75	27755,41	0	6312,1	2 838,43	2 851,39	1268,37
Vsetín	50	25798,62	0	13338,55	3 513,56	3 149,23	1755,83
Zlín	84	33468,19	0	504950	8 955,81	2 934,89	54467,46

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ISOH

Poznámka: Červeně jsou označeny položky, které jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat.

Data průměrů jednotlivých okresů jsou v barevné škále od nejvyššího průměru po nejnižší.

Z tabulky 16 vyplývá, že nejnižší výdaje na tunu KO mají Jihomoravský, Olomoucký a Jihočeský kraj a kraj Vysočina. Všechny tyto kraje mají výrazně nižší výdaje než ostatní kraje. Naopak velmi vysoké výdaje na tunu KO mají ve Středočeském, Pardubickém a Ústeckém a Libereckém kraji. U Libereckého a Ústeckého kraje tento výsledek kopíruje výdaje na obyvatele. Okresy s výdaji nad průměrem ČR jsou ukázány v tabulce 17.

Tabulka 17 Výdaje na OH na tunu SKO u okresů s vyššími průměrnými výdaji než průměr ČR v roce 2012 [Kč/t]

Okres	množství KO	průměr	sm. odch. v tis. K	Okres	množství KO	průměr	sm. odch. v tis. K
Praha-východ	31 271	31 33,32	133,06	Ústí n. Labem	21 633	70 633,23	316,55
Bruntál	17 529	38 107,50	226,65	Litoměřice	24 597	73 206,68	520,28
Mělník	24 458	39 297,38	149,86	Louny	22 417	73 467,55	389,84
Benešov	22 934	40 379,60	172,06	Domažlice	8 639	73 873,26	452,87
Plzeň-jih	10 366	45 607,96	382,93	Písek	13 768	97 237,25	412,55
Cheb	20 544	50 893,38	283,48	Ústí n. Orlicí	24 412	139 860,48	1 196,73
Pelhřimov	13 486	55 475,75	317,28	Pardubice	29 490	157 784,16	1 034,59
České Budějovice	35 559	63 828,73	454,26	Mladá Boleslav	24 407	171 631,51	1 095,81
Semily	12 053	65 543,19	302,48	Beroun	17 461	229 058,42	927,71

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ISOH

4.4 Výdaje podle velikostních kategorií obcí

V následujícím textu jsou uvedeny výsledky analýzy výdajů podle velikostních kategorií obcí a to u výdajů na obyvatele a výdajů na množství KO.

4.4.1 Celkové výdaje na odpadové hospodářství

Následující tabulky 18 a 19 obsahují výsledky analýzy u výdajů na obyvatele a na t KO.

Tabulka 18 Celkové výdaje na OH na obyvatele u obcí v ČR v roce 2012

Velikostní skupina obyvatel	Počet obcí	Počet obyvatel	Výdaje v Kč na obyvatele				
			min	max	průměr	medián	sm. odch.
≤ 500	3 328	800 199	4,12	52315,93	897,70	791,74	1 062,33
501 - 1000	1 290	909 428	70,93	52302,15	934,16	757,47	1 801,55
1001 - 4000	983	1 799 047	35,36	22058,29	967,36	802,51	953,98
4001 - 10000	193	1 180 182	7,63	5658,95	982,18	897,12	491,98
10001 - 20000	57	810 992	25,92	3464,73	975,11	936,69	416,49
20001 - 50000	41	1 167 522	464,20	2451,51	987,90	845,24	423,16
50001 - 100000	16	1 137 171	586,08	1270,10	854,52	839,45	173,68
100001 - 1000000	4	947 894	351,03	884,32	693,50	841,93	209,61
> 1000000	1	1 241 664	1097,70	1097,70	1 097,70	1 097,70	0,00

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Poznámka: Červeně jsou označené položky, jsou vyšší než průměr celkového vzorku dat. Průměrné celkové výdaje na obyvatele jsou 877,68 Kč/obyvatele a medián 774,64 Kč/obyvatele.

Tabulka 19 Celkové výdaje na OH na tunu SKO u obcí v ČR v roce 2012

Velikostní skupina obyvatel	Počet obcí	Množství KO	Výdaje v Kč na t KO				
			min	max	průměr	medián	směrodatná odchylka
≤ 500	3328	147021,37	0,00	12319333,33	34605,95	3125,38	371175,09
501 - 1000	1290	192909,86	0,00	7922500,00	24596,94	3399,79	280427,41
1001 - 4000	983	392179,94	0,00	18414989,67	57781,42	3692,13	812295,37
4001 - 10000	193	263529,01	0,00	5385146,55	42186,20	4203,30	407825,65
10001 - 20000	57	174008,89	101,96	19801,33	4832,78	4515,47	2559,14
20001 - 50000	41	233521,40	1379,32	16336,68	5289,82	4530,77	3047,43
50001 - 100000	16	220614,31	2825,48	7646,61	4451,66	3967,27	1101,51
100001 - 1000000	4	167703,63	2757,91	4775,96	3881,82	4276,16	749,21
> 1000000	1	249653,37	5459,47	5459,47	5459,47	5459,47	0,00

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ISOH

Poznámka: Červeně jsou označené položky, jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat. Průměrné celkové výdaje na tunu SKO jsou 28 517,08 Kč/t SKO.

Z tabulek je patrné, že nejnižší průměrné výdaje mají obce ve velikostní kategorii nejmenších obcí do 1000 obyvatel o to v případě mediánů i u výdajů na obyvatele i u výdajů na t SKO. Tento fakt je zajímavý z pohledu srovnání se zahraničím, kdy jako optimální z pohledu efektivnosti výdajů se jeví obce kolem 20 000 obyvatel (Dubin a Navarro, 1988) a v USA byla efektivní velikost obce stanovena dokonce na 50 000 obyvatel (Stevens, 1978).

4.4.2 Výdaje na nakládání s KO

Následující tabulky ukazují výdaje obcí na nakládání s KO na obyvatele a na tunu SKO.

Tabulka 20 Výdaje na nakládání s KO na obyvatele u obcí v ČR v roce 2012

Velikostní skupina obyvatel	Počet obcí	Počet obyvatel	Výdaje v Kč na t KO				
			min	max	průměr	medián	sm. odch.
≤ 500	3 328	800 199	0,00	8 491,04	776,98	698,30	449,05
501 - 1000	1 290	909 428	0,00	9 832,80	723,78	662,79	411,19
1001 - 4000	983	1 799 047	35,36	4 780,10	748,88	686,50	367,89
4001 - 10000	193	1 180 182	0,00	2 740,22	843,60	798,75	335,99
10001 - 20000	57	810 992	0,00	1 478,98	789,17	714,03	256,70
20001 - 50000	41	1 167 522	0,00	2 419,74	830,38	754,33	387,29
50001 - 100000	16	1 137 171	0,00	1 067,79	748,16	728,87	239,29
100001 - 1000000	4	947 894	296,12	867,07	609,96	690,81	207,19
> 1000000	1	1 241 664	748,85	748,85	748,85	748,85	0,00

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Poznámka: Červeně jsou označené položky, jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat. Průměrné celkové výdaje na obyvatele jsou 740,49Kč/obyvatele a medián 676,03Kč/obyvatele.

Tabulka 21 Výdaje na nakládání s KO na tunu SKO u obcí v ČR v roce 2012

Velikostní skupina obyvatel	Počet obcí	Množství KO	Výdaje v Kč na t KO				
			min	max	průměr	medián	sm. odch.
≤ 500	3328	147021,37	0,00	12319333,33	32 092,35	2 736,84	360352,31
501 - 1000	1290	192909,86	0,00	6203250,00	20 663,50	2 939,44	227851,21
1001 - 4000	983	392179,94	0,00	9903166,67	29 553,02	3 196,38	355730,32
4001 - 10000	193	263529,01	0,00	3954992,55	29 180,66	3 721,83	290428,58
10001 - 20000	57	174008,89	0,00	9042,44	3 886,99	3 629,77	1559,63
20001 - 50000	41	233521,40	0,00	16125,01	4 368,27	4 025,56	2586,82
50001 - 100000	16	220614,31	0,00	6145,83	3 855,12	3 829,38	1281,43
100001 - 1000000	4	167703,63	2326,55	4682,77	3 417,67	3 685,83	874,42
> 1000000	1	249653,37	3724,44	3724,44	3 724,44	3 724,44	0,00

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ISOH

Poznámka: Červeně jsou označené položky, jsou vyšší než průměr (medián) celkového vzorku dat.

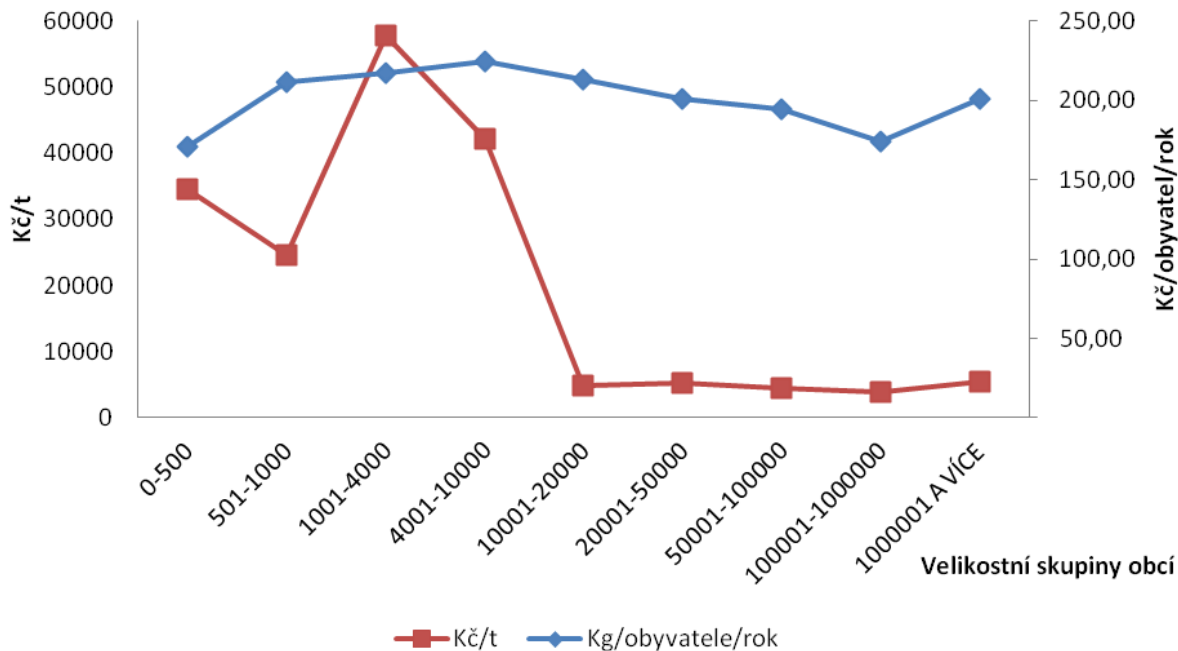
Z tabulek je patrné, že nejnižší výdaje na obyvatele mají obce ve velikostní kategorii nejmenších obcí do 1000 obyvatel o to v případě mediánů u výdajů na obyvatele i u výdajů na t SKO. Tento fakt je zajímavý z pohledu srovnání se zahraničím, kdy jako optimální z pohledu efektivnosti výdajů se jeví obce kolem 20 000 obyvatel (Dubin a Navarro, 1988) a v USA byla efektivní velikost obce stanovena dokonce na 50 000 obyvatel (Stevens, 1978).

Výsledky analýzy výdajů na obyvatele také ukazují, že nižší výdaje na obyvatele mají také 4 velká města Brno, Ostrava, Plzeň a Liberec a to jak u celkových výdajů, tak u výdajů na nakládání s komunálním odpadem. Tato města mají i nejnižší výdaje na množství komunálního odpadu a to i přesto, že Liberec má relativně vysoké výdaje na nakládání s komunálním odpadem na obyvatele a velmi vysoké výdaje na nakládání s KO na tunu KO. Navíc je tento fakt zcela v rozporu s teorií úspor z rozsahu, podle které by nejnižší výdaje měly mít města v intervalu od 10 tis. do 50 tis. obyvatel.

Pokud porovnáme průměrné jednotkové výdaje na nakládání s SKO na t a SKO podle velikostních kategorií obcí, viz graf 5, zjistíme, že optimální nastavení systému nakládání s SKO je ve 4 velkých městech (Brno, Ostrava, Plzeň a Liberec) a v obcích ve velikostní skupině měst od 20 tis. do 100 tis. obyvatel, kdy je při relativně nižší produkce SKO od občanů dosahováno nižších jednotkových nákladů na sběr, svoz a odstranění SKO.

Graf 5 Porovnání průměrných jednotkových nákladů Kč/t a produkce SKO kg/obytel/rok) ve velikostních skupinách obcí ČR v r. 2012

(Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

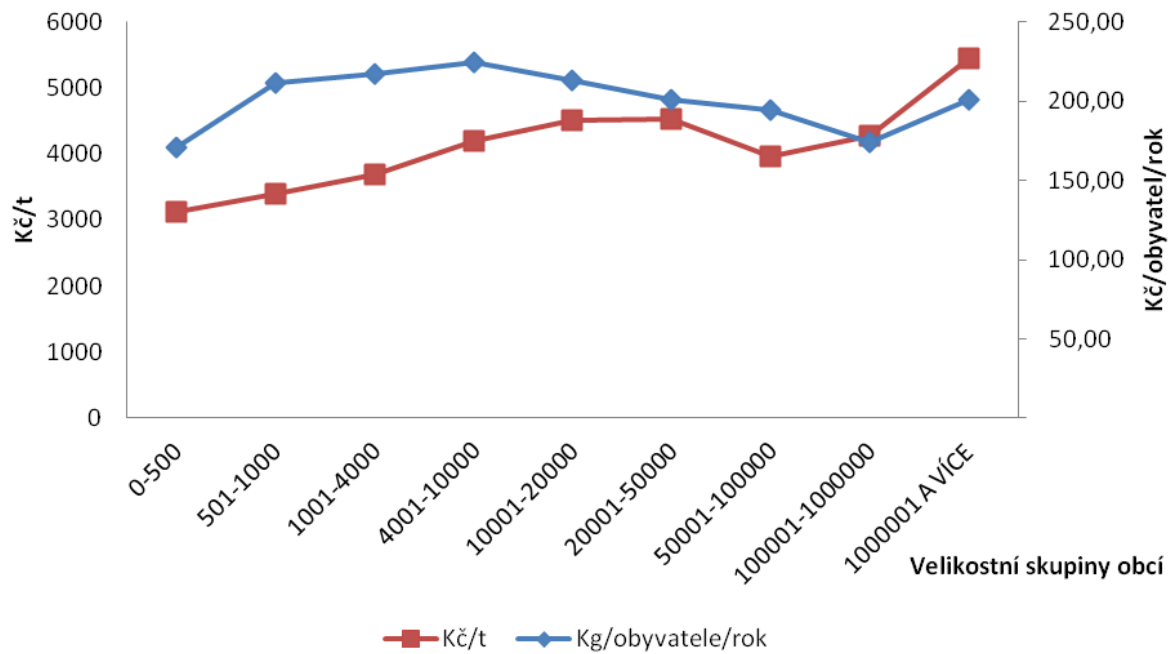

Graf obsahuje velké rozdíly u výdajů na obyvatele a na tunu KO u obcí nad 10 tis. obyvatel. Tento rozdíl vzniká na základě rozptylu dat u těchto obcí, jak je zřejmé z grafu 6, který obsahuje porovnání mediánů u výdajů na obyvatele a výdajů na tunu SKO, kde jsou

naopak větší rozdíly u malých obcí do 4 tisíc obyvatel, vesměs však oba grafy mediánových jednotkových nákladů kopírují stejný trend.

Graf 6 Porovnání mediánových jednotkových nákladů Kč/t a produkce SKO (kg/obyvatel/rok) ve velikostních skupinách obcí ČR v r. 2012

(Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

5. Zhodnocení analýzy výdajů obcí ČR na odpadové hospodářství a nakládání s komunálním odpadem

Je třeba zdůraznit, že hodnoty výdajů na OH a nakládání s odpady reprezentují průměrné náklady a mohou se lišit od nákladů konkrétních obcí. Výše nákladů na odpadové hospodářství závisí na mnoha faktorech.

Je zřejmé, že výdaje obcí jsou v praxi ovlivněny jednak místními podmínkami, jako je hustota osídlení a druh zástavby, vzdálenost k zařízením pro nakládání s odpady, způsob sběru a svozu odpadů apod. a rozsahem služeb (směsný komunální odpad (SKO), tříděný odpad, nebezpečný odpad, objemný odpad, provoz sběrného dvora, bioodpady apod.).

Klíčový je také způsob cenotvorby služeb v odpadovém hospodářství zajišťovaný svozovými společnostmi (cena za komplexní službu, cena na 1 obyvatele, cena na tunu, cena na km, kombinace cen).

Obec by měla mít neustálý přehled o svých vlastních finančních tocích a zároveň také odpovídající schopnosti umět tyto toky předvídat v čase. Při výběru svozové společnosti je proto velmi podstatné sledovat nejenom konečnou celkovou za tunu odpadu či za obyvatele, ale i dílčí parametry, které mohou cenu v dlouhodobějším horizontu více či méně ovlivnit.

Mezi faktory ovlivňující výdaje obcí na nakládání s odpadem podle mezinárodních i tuzemských studií (Stevens, 1978; McDavid, 1985; Domberger, Meadowcroft a Thompson, 1986; Szymanski a Wilkins, 1993; Reeves a Barrow, 2000; Dijkgraaf a Gradus, 2003; Ohlsson, 2003; Dijkgraaf an Gradus, 2007; Bel a Fageda, 2011, Soukopová a Malý, 2013; Bel, Fageda a Mur, 2013, Mikušová-Meričková, Nemeč a Soukopová, 2014) patří:

- množství komunálního odpadu;
- kvalita služby;
- velikost obce (hustota obyvatel);
- úroveň technologie a produktivita;
- četnost svozu;
- cena koncového zařízení;
- vzdálenost ke koncovému zařízení;
- recyklace;
- transportní náklady;
- konkurence;
- způsob kontrahování (interní poskytování/outsourcing/mix);
- forma vlastnictví svozové společnosti (veřejná/soukromá/mix);
- úspory z rozsahu v rámci svozové oblasti nebo velikosti obce;

- mezi-obecní spolupráce;
- politické vlivy.

Je logické předpokládat, že všechny tyto faktory mohou mít vliv na výsledné náklady při svozu komunálního odpadu. To na podmínkách obcí Jihomoravského kraje ČR prokázal výzkum Soukopové a Bakoše (2010), Soukopové a Struka (2011), Soukopové a Malého (2012, 2013) nebo na území Pardubického kraje výzkum Soukopové, Malého a Ficka (2013).

Z výsledků analýzy výdajů podle počtu obyvatel vyplynula velká rozdílnost těchto výdajů mezi jednotlivými kraji i okresy ČR i mezi jednotlivými velikostními kategoriemi obcí.

Z analýzy vyplývá, že existuje relativně velký prostor pro snižování výdajů na nakládání s odpadem, který obce v řadě krajů nevyužívají.

Z analýzy vyplývá, že nejdražší služby odpadového hospodářství a nakládání s komunálním odpadem mají Ústecký, Středočeský, Plzeňský a Liberecký kraj a nelevnější naopak Olomoucký, Zlínský a Jihomoravský kraj. Z tohoto důvodu byla provedena detailnější analýza obcí Jihomoravského kraje včetně výsledků 5 dobrých praxí obcí v různých velikostních kategoriích, jejíž výsledky jsou uvedeny v doplňkovém textu k této analýze. Tyto výsledky dobrých praxí pak mohou sloužit jako modelové příklady managementu odpadového hospodářství pro ostatní obce.

Z analýzy také vyplývá, že čtyři velká města Brno, Ostrava, Plzeň a Liberec mají relativně dobré nastavení systému nakládání s odpady, což je vzhledem k výsledkům mezinárodních studií u velkých měst relativně překvapivé.

6. Modelování navýšení skládkovacího poplatku

Následující text obsahuje výsledky modelování navýšení cen na skládkách ve vztahu k navýšení skládkovacího poplatku a jejich následný dopad na výdaje obcí na nakládání s SKO. Modelováno bylo navýšení skládkovacího poplatku v rozpětí:

- zvýšení o 250 Kč/t,
- zvýšení o 500 Kč/t,
- zvýšení o 750 Kč/t,
- zvýšení o 1000 Kč/t,
- zvýšení o 1250 Kč/t,
- zvýšení o 1500 Kč/t,
- zvýšení o 1750 Kč/t,
- zvýšení o 2000 Kč/t,
- zvýšení o 2500 Kč/t.

6.1 Navýšení cen na skládkách

Výsledky tabulky 22 ukazují potenciální navýšení podle jednotlivých rozpětí navýšení skládkovacího poplatku. Z tabulky je zřejmé, že největší dopad navýšení poplatků je v Praze, Jihočeském, Pardubickém a Středočeském kraji.

U Středočeského kraje to vychází z relativně vysokých cen na skládkách, které ovlivňují i výši výdajů obcí. Zajímavá je situace v Ústeckém a Libereckém kraji, ve kterých mají obce relativně vysoké výdaje na nakládání s odpady, i když to z analýzy cen na skládkách nevyplývá.

Tabulka 22 Průměrné ceny na skládkách na tunu SKO u bez navýšení a po navýšení

Kraj	Počet skládek	Bez navýšení	Navýšení o								
			250 Kč/t	500 Kč/t	750 Kč/t	1000 Kč/t	1250 Kč/t	1500 Kč/t	1750 Kč/t	2000 Kč/t	2500 Kč/t
ČR	105	1 415,48	1 670,79	1 920,79	2 170,79	2 420,79	2 670,79	2 920,79	3 170,79	3 420,79	3 920,79
Hlavní město Praha	1	1 815,27	2 065,27	2 315,27	2 565,27	2 815,27	3 065,27	3 315,27	3 565,27	3 815,27	4 315,27
Jihočeský kraj	16	1 488,87	1 738,87	1 988,87	2 238,87	2 488,87	2 738,87	2 988,87	3 238,87	3 488,87	3 988,87
Jihomoravský kraj	10	1 382,09	1 632,09	1 882,09	2 132,09	2 382,09	2 632,09	2 882,09	3 132,09	3 382,09	3 882,09
Karlovarský kraj	2	1 280,45	1 530,45	1 780,45	2 030,45	2 280,45	2 530,45	2 780,45	3 030,45	3 280,45	3 780,45
Kraj Vysočina	6	1 398,43	1 648,43	1 898,43	2 148,43	2 398,43	2 648,43	2 898,43	3 148,43	3 398,43	3 898,43
Královehradecký kraj	1	1 313,12	1 563,12	1 813,12	2 063,12	2 313,12	2 563,12	2 813,12	3 063,12	3 313,12	3 813,12
Liberecký kraj	2	1 364,04	1 614,04	1 864,04	2 114,04	2 364,04	2 614,04	2 864,04	3 114,04	3 364,04	3 864,04
Moravskoslezský kraj	9	1 358,63	1 608,63	1 858,63	2 108,63	2 358,63	2 608,63	2 858,63	3 108,63	3 358,63	3 858,63
Olomoucký kraj	9	1 374,56	1 624,56	1 874,56	2 124,56	2 374,56	2 624,56	2 874,56	3 124,56	3 374,56	3 874,56
Pardubický kraj	8	1 515,42	1 765,42	2 015,42	2 265,42	2 515,42	2 765,42	3 015,42	3 265,42	3 515,42	4 015,42
Plzeňský kraj	8	1 310,85	1 560,85	1 810,85	2 060,85	2 310,85	2 560,85	2 810,85	3 060,85	3 310,85	3 810,85
Středočeský kraj	20	1 489,24	1 739,24	1 989,24	2 239,24	2 489,24	2 739,24	2 989,24	3 239,24	3 489,24	3 989,24
Ústecký kraj	10	1 353,90	1 603,90	1 853,90	2 103,90	2 353,90	2 603,90	2 853,90	3 103,90	3 353,90	3 853,90
Zlínský kraj	2	1 389,35	1 639,35	1 889,35	2 139,35	2 389,35	2 639,35	2 889,35	3 139,35	3 389,35	3 889,35

Zdroj: Autoři

Poznámka: Červeně jsou označeny položky, které jsou vyšší než průměr celkového vzorku dat.

6.2 Navýšení výdajů obcí v závislosti na navýšení cen na skládkách

6.2.1 Navýšení výdajů obcí v závislosti na navýšení cen na skládkách v jednotlivých krajích

Výdaje byly modelovány pro data výdajů roku 2013 a produkce komunálního odpadu roku 2012. Modelování bylo provedeno pro navýšení skládkovacího poplatku v rozpětí: zvýšení o 250 Kč/t, 500 Kč/t, 750 Kč/t, 1 000 Kč/t, 1 250 Kč/t, 1 500 Kč/t, 1 750 Kč/t, 2 000 Kč/t a zvýšení o 2 500 Kč/t.

Výdaje na nakládání s komunálním odpadem byly navýšeny ve vztahu k množství smíšeného komunálního odpadu (SKO) v obcích podle vzorce (1) (str. 6). Tyto výdaje pak byly přepočteny na obyvatele a následně byla provedena analýza dopadu navýšení skládkovacího poplatku za celou ČR, v jednotlivých krajích a okresech ČR.

Následující tabulka ukazuje průměrné a mediánové jednotkové výdaje obcí na obyvatele podle jednotlivých navýšení a procentuální navýšení těchto jednotkových výdajů za celou ČR.

Tabulka 23 Výdaje na nakládání s KO na tunu SKO u obcí v ČR v roce 2012

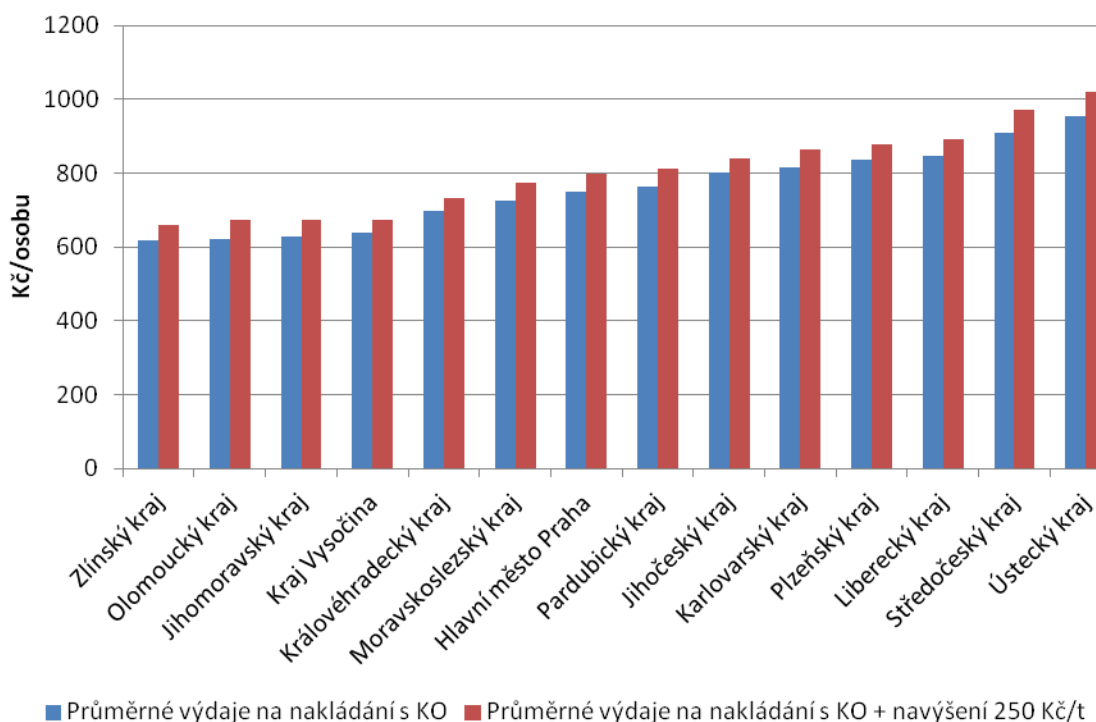
Navýšení skládkovacího poplatku	Průměrné výdaje obcí ČR na obyvatele po navýšení	Navýšení průměrných výdajů oproti průměru před navýšením	Mediánové výdaje obcí na obyvatele po navýšení	Navýšení mediánových výdajů oproti mediánu před navýšením
250 Kč/t	810,65	6,22%	731,97	8,27%
500 Kč/t	858,14	12,44%	777,72	15,04%
750 Kč/t	905,63	18,67%	823,76	21,85%
1 000 Kč/t	953,11	24,89%	868,76	28,51%
1 250 Kč/t	1 000,60	31,11%	917,20	35,67%
1 500 Kč/t	1 048,09	37,33%	961,00	42,15%
1 750 Kč/t	1 095,57	43,56%	1 008,61	49,20%
2 000 Kč/t	1 143,06	49,78%	1 055,57	56,14%
2 500 Kč/t	1 238,03	62,22%	1 149,45	70,03%

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Následující grafy 7 – 15 obsahují výsledky modelování navýšení skládkovacího poplatku v rozpětí: zvýšení o 250 Kč/t, 500 Kč/t, 750 Kč/t, 1000 Kč/t, 1250 Kč/t, 1500 Kč/t, 1750 Kč/t, 2000 Kč/t a zvýšení o 2500 Kč/t. V grafech jsou uvedeny průměrné výdaje obcí

v jednotlivých krajích včetně jejich navýšení na základě výpočtu produkce SKO obcí a navýšení skládkovacího poplatku, kterým bude produkce SKO obcí zpoplatněna a původní výdaje obce bez navýšení skládkovacího poplatku.

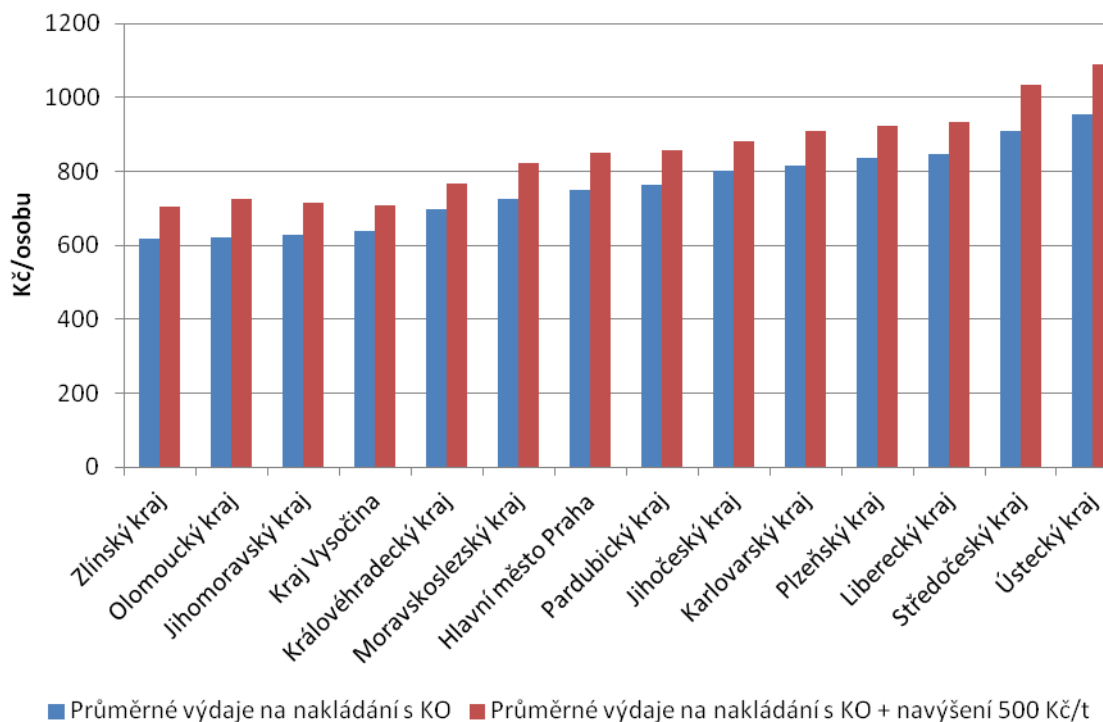
Graf 7 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 250 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

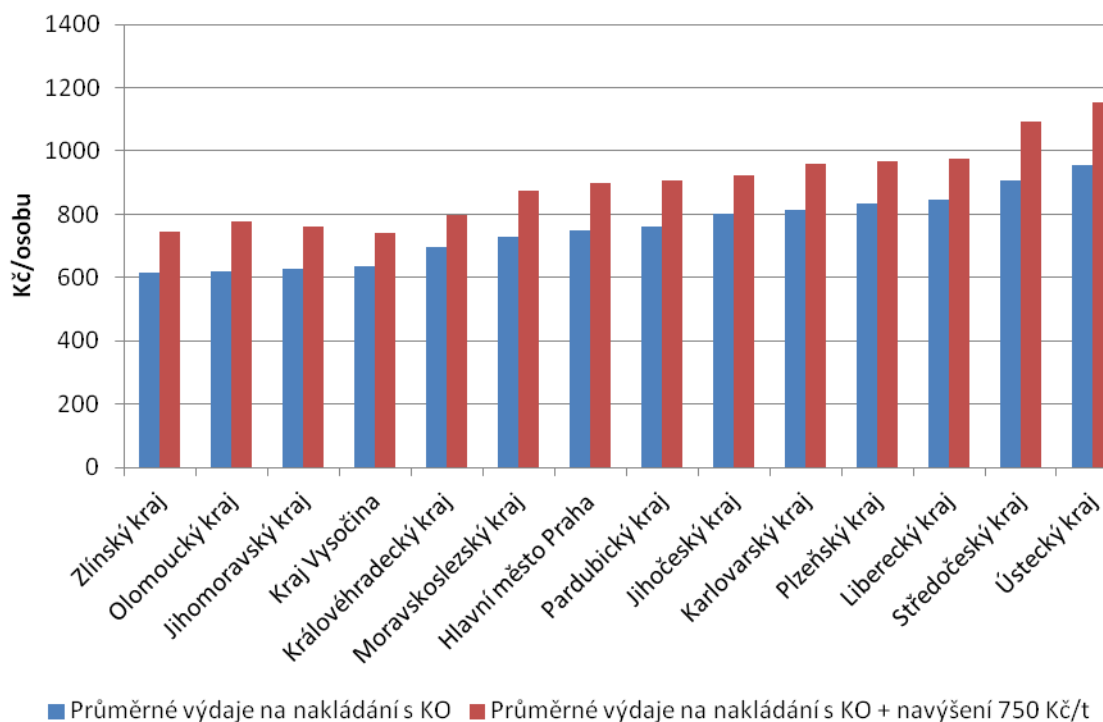
Z grafu 7 je zřejmé, že v případě navýšení skládkovacího poplatku o 250 Kč/t u pěti krajů s nízkými původními výdaji na obyvatele při uvedeném navýšení skládkovacího poplatku nedojde ke zvýšení nad původní průměr výdajů na nakládání s komunálním odpadem (740,49 Kč/obyvatele) a 7 krajů nedosáhne ani průměru 800 Kč/obyvatele. Celkově pak zatížení na obyvatele na rok přesáhne 1000 Kč/obyvatele pouze u Ústeckého kraje. Z tohoto pohledu je zřejmé, že navýšení skládkovacího poplatku o 250 Kč/t se jeví jako příliš nízké a to i proto, že průměr výdajů obcí za celou Českou republiku činí pouze **810,65 Kč/obyvatele**.

V případě navýšení skládkovacího poplatku o 500 Kč/t průměrné výdaje obcí u stále čtyř krajů (Olomoucký, Zlínský, Jihomoravský a kraj Vysočina) nepřevýší výdaje původní průměr výdajů na nakládání s komunálním odpadem (740,49 Kč/obyvatele) a 5 krajů nedosáhne ani průměru 800 Kč/obyvatele. Pouze u dvou krajů pak převýší zátěž na obyvatele 1000 Kč/obyvatele. Z tohoto pohledu je zřejmé, že existuje prostor pro snižování výdajů a to zvláště v případě Středočeského kraje. Průměr výdajů všech obcí České republiky činí **858,14 Kč/obyvatele** a je tedy zřejmé, že navýšení o 500 Kč/t nemá na obce ještě tak výrazný vliv, viz graf 8.

Graf 8 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 500 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

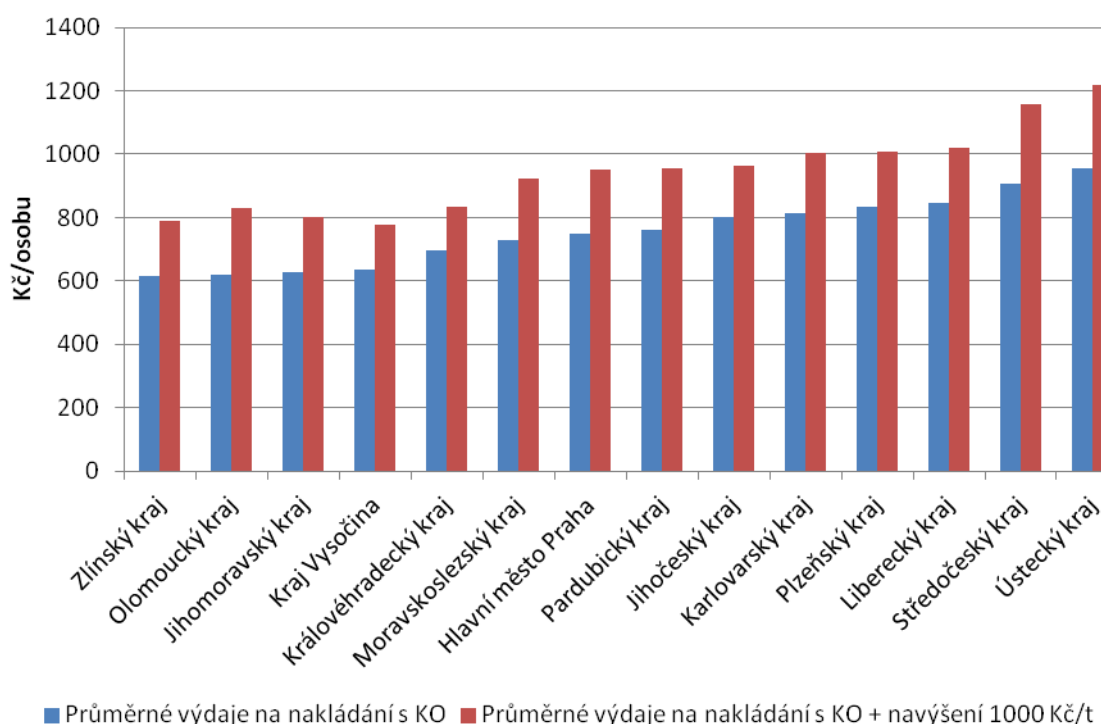
Graf 9 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 750 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

Pokud budeme hodnotit výsledky modelování navýšení poplatku o 750 Kč/t (graf 9), pak průměrné výdaje obcí Zlínského kraje a kraje Vysočina jsou přesně na hranici průměru před navýšením skládkovacího poplatku. Také je zřejmý vliv množství komunálního odpadu v jednotlivých obcích, kdy u obcí Moravskoslezského došlo k výraznému navýšení výdajů a srovnávají se výdaje obcí Moravskoslezského, Pardubického a Jihočeského kraje a hlavního města Prahy a to na úrovni 900 Kč/obyvatele/rok. Celkově je možné zhodnotit, že navýšení skládkovacího poplatku o 750 Kč/t již má na obce v ČR vliv. Průměrné výdaje obcí ČR jsou **905,63 Kč/obyvatele**, tedy ještě mírně nad hranicí 900 Kč/obyvatele.

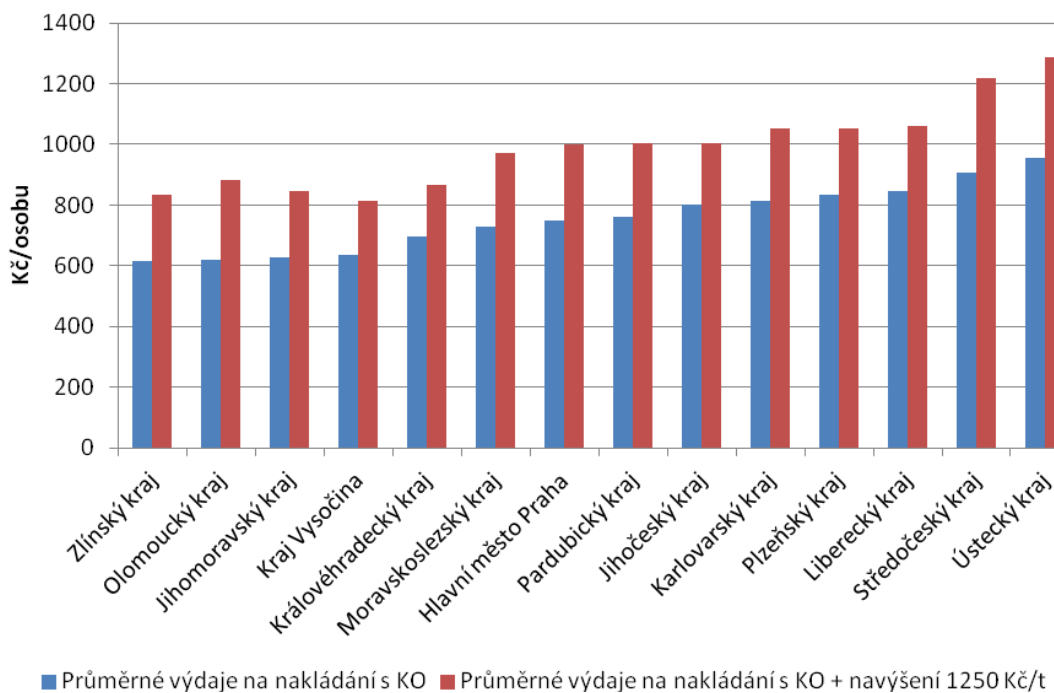
Při navýšení skládkovacího poplatku o 1 000 Kč/t (graf 10) již dochází k mírné zátěži obcí, průměrné výdaje obcí ČR jsou **953,11 Kč/obyvatele**, tedy stále pod hranicí 1 000 Kč/obyvatele, ale kromě Zlínského kraje a kraje Vysočina jsou již u všech krajů nad 800 Kč/obyvatele. Nicméně i v případě přenesení těchto navýšených výdajů na obyvatele se stále jedná o malou zátěž (v případě minimální mzdy 8 500 Kč není zátěž ani 1 %).

Graf 10 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 1000 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

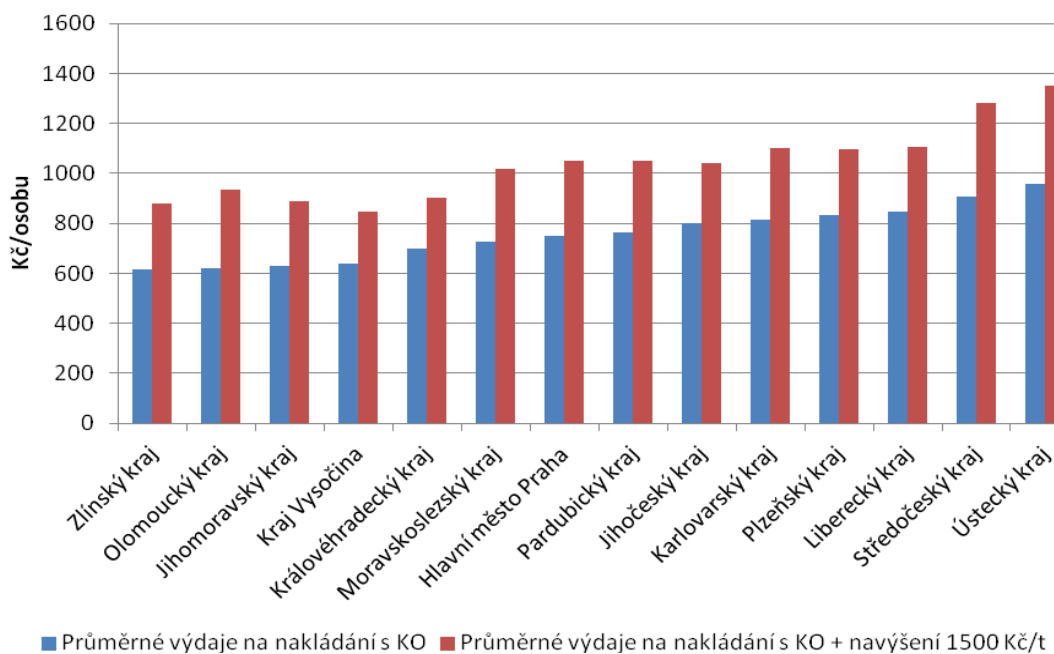

V případě navýšení skládkovacího poplatku o 1 250 Kč/t (graf 11) se již výdaje obcí ve všech krajích pohybují nad 800 Kč/obyvatele a v případě Středočeského a Ústeckého kraje přesahují 1 200 Kč/obyvatele, kdy u Ústeckého kraje se blíží hranici 1 300 Kč/obyvatele. Pod hranicí 1 000 Kč/obyvatele je stále ještě většina krajů (9 krajů). U krajů s výdaji nad 1 000 Kč/obyvatele je zřejmý vliv množství komunálního odpadu v obcích, viz graf 11. Celkové průměrné výdaje obcí jsou **1 000,60 Kč/obyvatele**, tedy mírně nad 1000 Kč/obyvatele

Graf 11 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 1 250 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

Graf 12 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 1 500 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

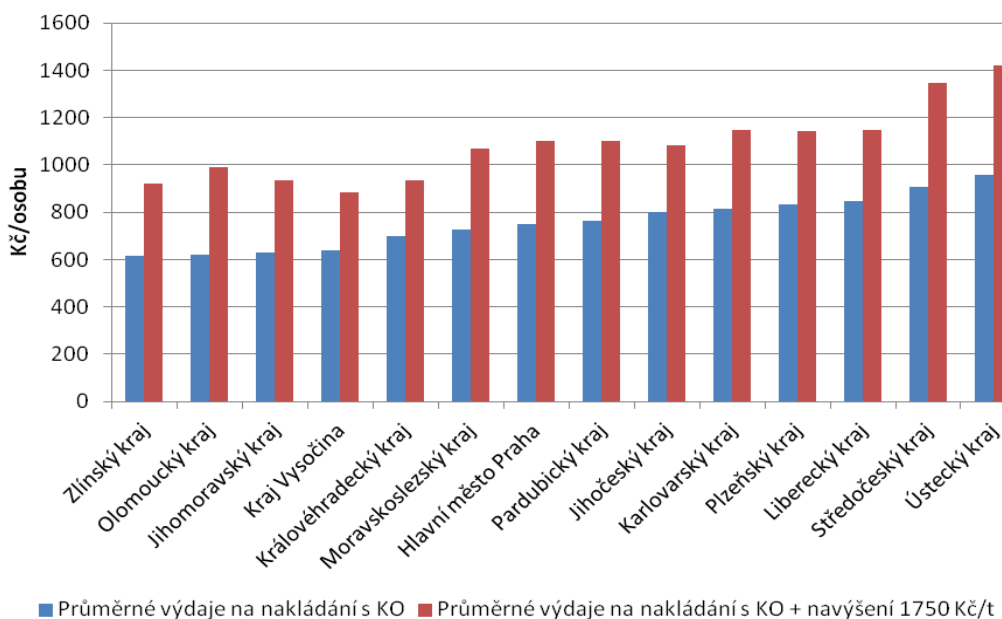

Navýšení skládkovacího poplatku o 1 500 Kč/t má na obce již výrazný vliv, nicméně stále obce Zlínského kraje a kraje Vysočina nedosahují průměru nad 900 Kč/obyvatele a kromě

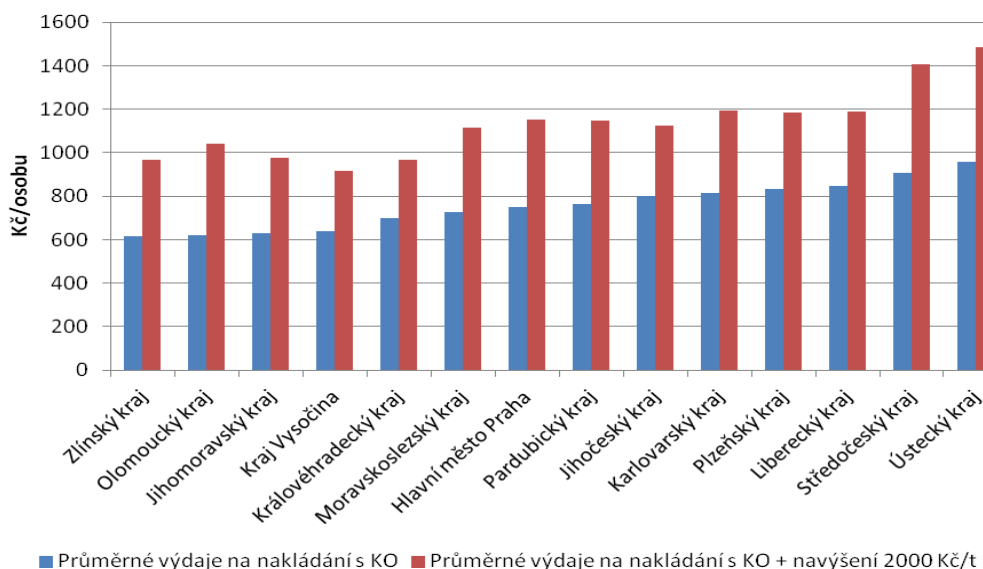
Středočeského a Ústeckého kraje nepřesahují průměrné výdaje 1 100 Kč/obyvatele. Průměrné výdaje obcí jsou **1 048,09 Kč/obyvatele**.

Při navýšení skládkovacího poplatku o 1 750 Kč/t, 2 000 Kč/t a 2 500 Kč/t jak je ukázáno v grafech 13 – 15 již ukazují velkou zátěž na obce. Průměrné výdaje na obyvatele se u těchto navýšení rovnají: **1 095,57 Kč/obyvatele, 1 143,06 Kč/obyvatele a 1 238,03 Kč/obyvatele**, nicméně stále tyto průměrné výdaje nedosahují ani hranice 1 250 Kč/obyvatele.

Graf 13 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 1 750 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

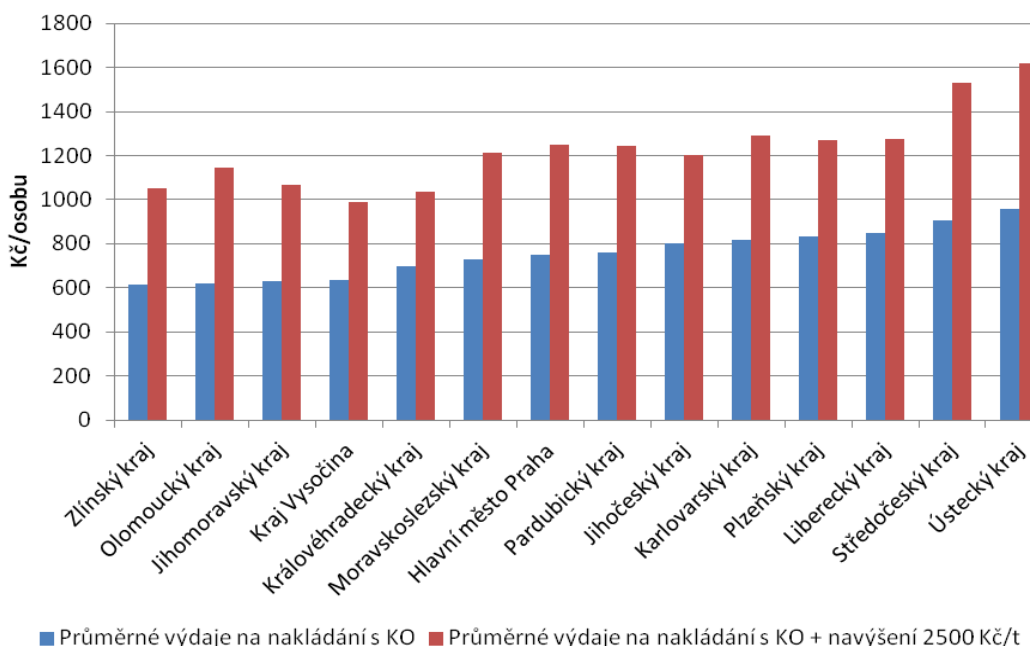

Graf 14 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 2 000 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

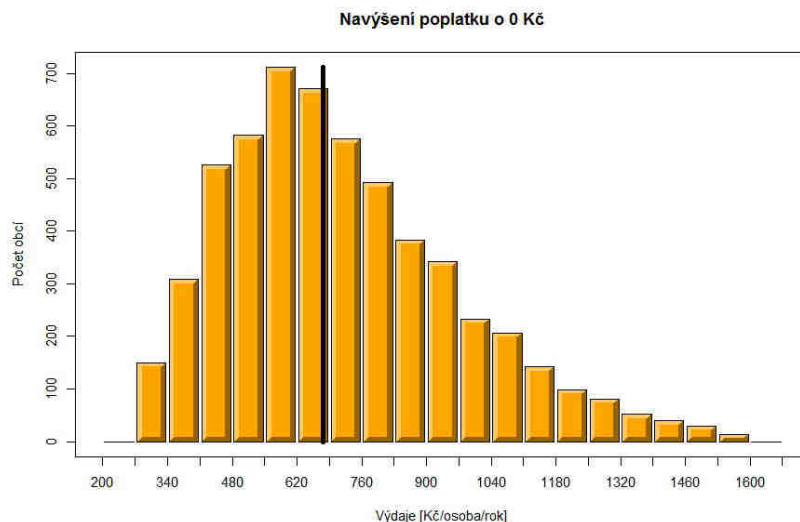
Graf 15 **Průměrné výdaje na nakládání s KO na osobu v jednotlivých krajích před a po navýšení o 2 500 Kč/t** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

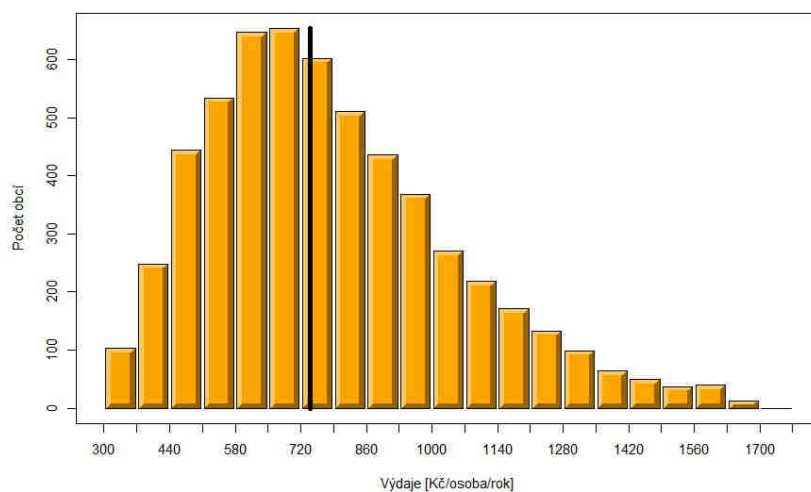
6.2.2 Histogramy navýšení výdajů obcí v závislosti na navýšení cen na skládkách

Následující text obsahuje histogramy navýšení výdajů. V histogramech je černou svislou čarou zobrazen medián daného souboru dat. Z níže uvedených histogramů vyplývá, že hraniční míra navýšení poplatku je **1 250 Kč**, kdy je zátěž pro obce stále pod 1 000 Kč/obyvatele a více obcí je pod hranicí mediánu.

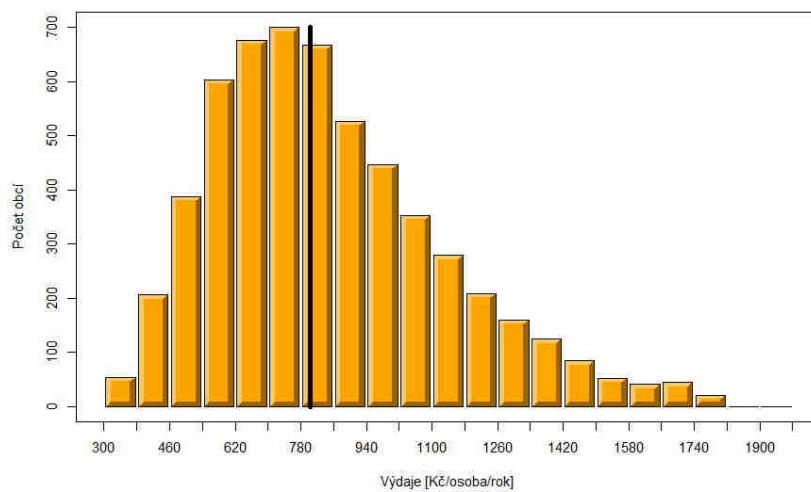
Obrázek 2 **Histogramy navýšení skládkovacího poplatku o 0 – 2500 Kč** (Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ)

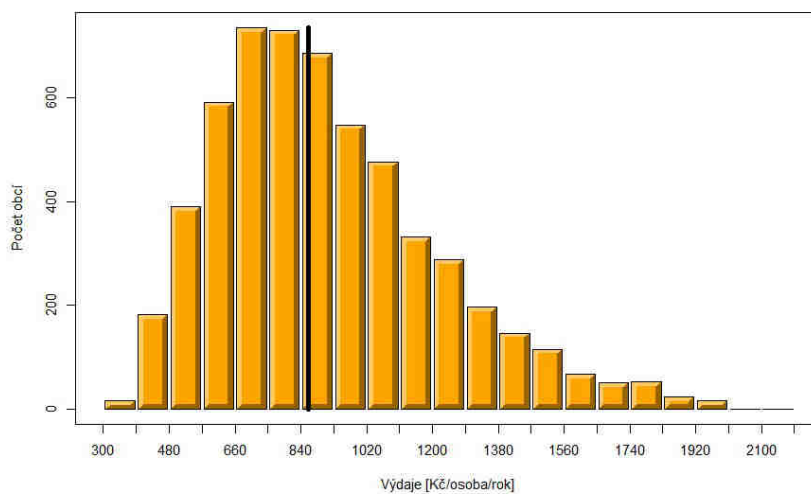
Navýšení poplatku o 250 Kč

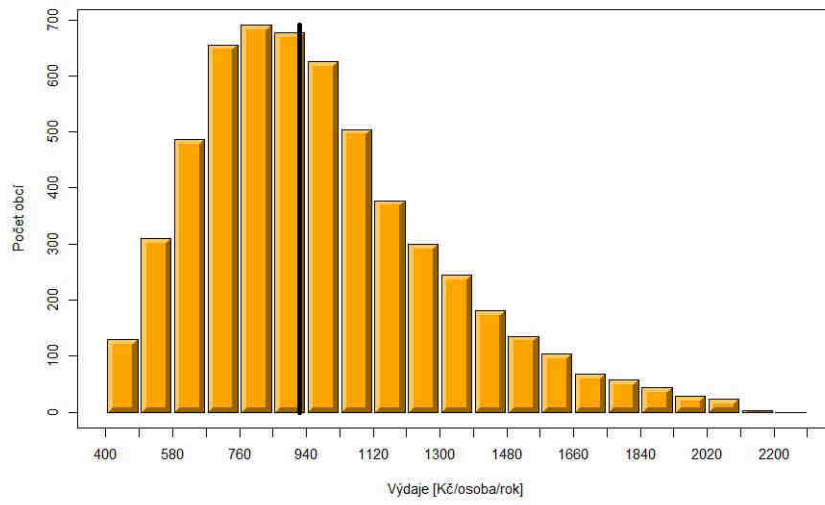
Navýšení poplatku o 500 Kč

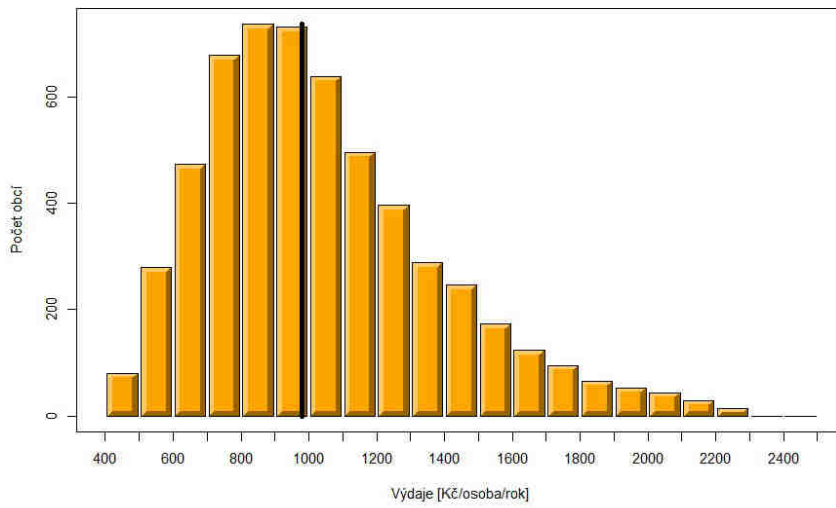
Navýšení poplatku o 750 Kč

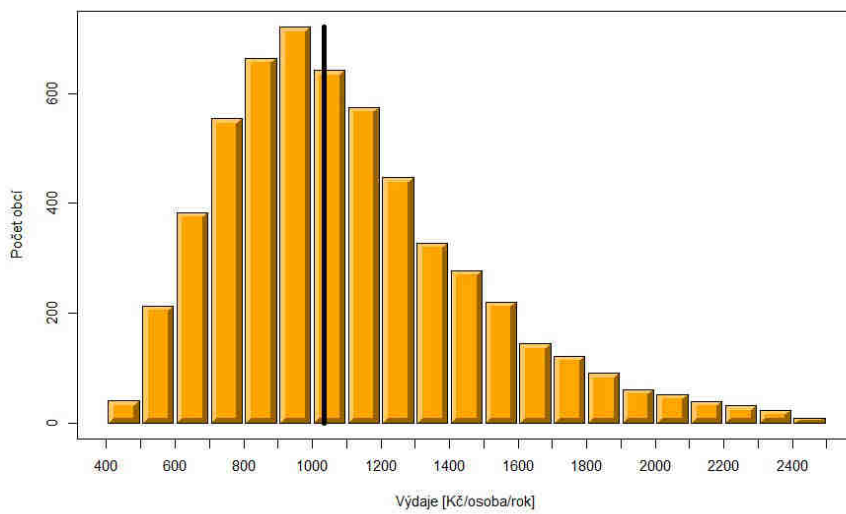
Navýšení poplatku o 1000 Kč

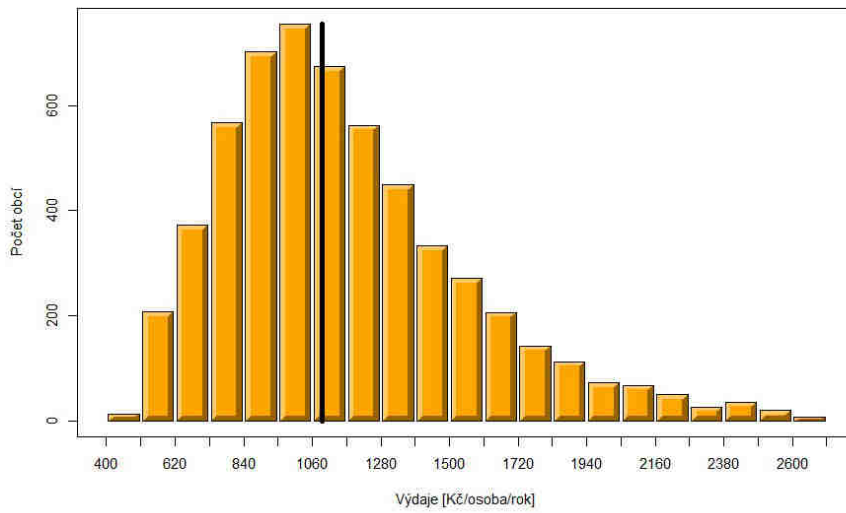
Navýšení poplatku o 1250 Kč

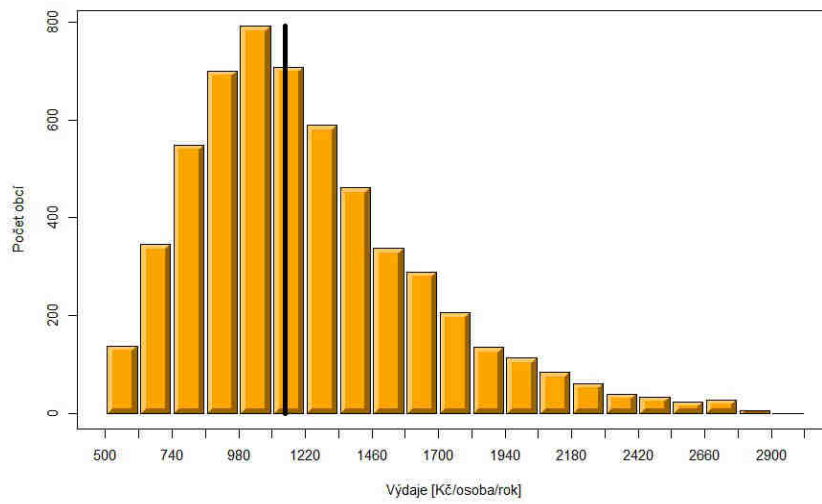
Navýšení poplatku o 1500 Kč

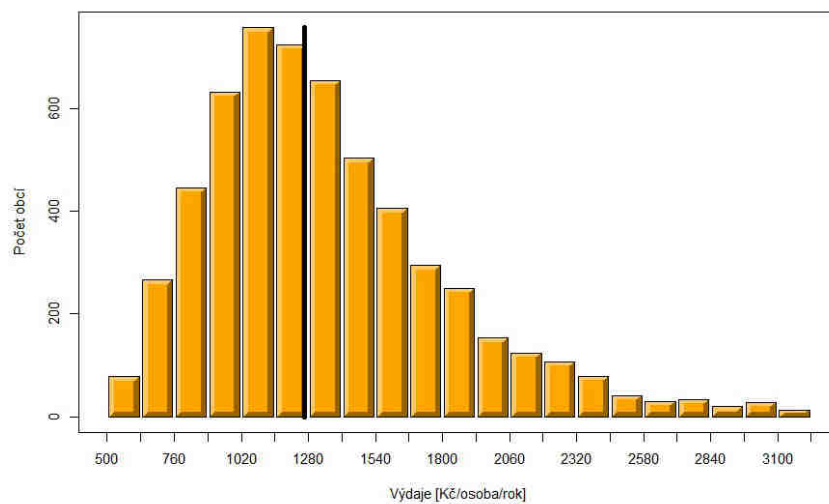
Navýšení poplatku o 1750 Kč

Navýšení poplatku o 2000 Kč

Navýšení poplatku o 2500 Kč

6.3 Zhodnocení potenciálních dopadů navýšení výdajů na občany

Pokud bychom předpokládali, že obce zátěž navýšení výdajů přesunou na občany formou poplatků nebo daní (koeficient daně z nemovitostí), je v následujícím textu provedena analýza dopadu na občany formou porovnání k minimální mzdě v roce 2013, 8 500 Kč (tabulka 23).

Tabulka 24 Průměrné výdaje na nakládání s KO na obyvatele u obcí v ČR v roce 2012

Navýšení skládkovacího poplatku	Průměrné výdaje obcí ČR po navýšení	Navýšení průměrných výdajů oproti průměru před navýšením	Zátěž navýšení výdajů pro občany (podíl k minimální mzdě)
250 Kč/t	810,65	6,22%	0,56%
500 Kč/t	858,14	12,44%	1,12%
750 Kč/t	905,63	18,67%	1,68%
1000 Kč/t	953,11	24,89%	2,23%
1250 Kč/t	1000,60	31,11%	2,79%
1500 Kč/t	1048,09	37,33%	3,35%
1750 Kč/t	1095,57	43,56%	3,91%
2000 Kč/t	1143,06	49,78%	4,47%
2500 Kč/t	1238,03	62,22%	5,59%

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Tabulka 25 Mediánové výdaje na nakládání s KO obyvatele u obcí v ČR v roce 2012

Navýšení skládkovacího poplatku	Mediánové výdaje obcí ČR po navýšení	Navýšení mediánových výdajů oproti průměru před navýšením	Zátěž navýšení výdajů pro občany (podíl k minimální mzdě)
250 Kč/t	731,97	6,62%	0,50%
500 Kč/t	777,72	13,29%	1,04%
750 Kč/t	823,76	19,99%	1,58%
1000 Kč/t	868,76	26,55%	2,11%
1250 Kč/t	917,20	33,61%	2,68%
1500 Kč/t	961,00	39,99%	3,19%
1750 Kč/t	1008,61	46,92%	3,75%
2000 Kč/t	1055,57	53,76%	4,31%
2500 Kč/t	1149,45	67,44%	5,41%

Zdroj: Autoři na základě dat MF ČR ÚFIS a ČSÚ

Z tabulek je zřejmé, že hraniční navýšení je 1 000 Kč. Při navýšení do 750 Kč/t není dopad na občany ani 2% (u občanů spadajících do nejnižší příjmové kategorie). Nicméně u navýšení o 1 500 Kč se již od dopadu dá mluvit (dopad více než 3%).

7. Doporučení

V roce 2014 lze očekávat výraznější navýšení výdajů na sběr a svoz komunálního odpadu v obcích a to až o 1,5 %, přičemž větší nákladové zvýšení lze očekávat u sběru a svozu tříděného odpadu oproti sběru a svozu směsného komunálního odpadu. Výše celkových nákladů je téměř z jedné třetiny ovlivněna „náklady práce“ a proto předpokládané zvýšení objemu mezd, celkově v ČR téměř o 3 %, bude mít významný dopad do těchto nákladů sběru a svozu odpadů.

K podstatnějším změnám v nákladech sběru a svozu komunálního odpadu však dojde pravděpodobně až od roku 2015, kdy je očekáván vliv průběžného zvyšování mezd respektive nákladů práce.

Náklady na zpracování komunálního odpadu a jejich změny budou závislé především na konkrétním způsobu materiálového či jiného využití odpadu nebo jeho odstranění na skládkách. S tím souvisí především změny v cenách druhotných surovin, legislativní změny spojené např. s úpravou výše poplatku za uložení odpadu na skládku apod.

Proto by pro obce bylo vhodné sjednávat ceny sběru a svozu odpadu odděleně od cen za jejich využití či odstranění.

Při jednáních obcí o cenách s dodavateli služeb odpadového hospodářství by bylo vhodné provádět srovnání s úrovní cen v okrese či kraji, případně i z jiných krajů ČR vyznačujících se obdobnými podmínkami pro výkon předmětných činností.

Z pohledu navyšování skládkovacího poplatku je vhodné navýšení skládkovacího poplatku o 750 Kč/t až po maximální hodnotu navýšení o 1 250 Kč/t. Přičemž optimální navýšení je mezi 850 Kč/t a 1 000 Kč/t. Toto navýšení nezatíží tolik rozpočty obcí a zamezí zbytečnému navážení SKO na skládky.

Z pohledu navyšování skládkovacího poplatku je klíčové, jaké faktory rozhodování mají prioritu. Zda je z pohledu decizora rozhodující zátěž pro obce a následně dopad na obyvatele nebo je hlavní prioritou snižování množství komunálního odpadu na skládkách a zvyšování podílu třídění odpadů. Také je důležitý faktor podpůrné infrastruktury. To určuje, pro jakou z navržených variant se rozhodnout.

8. Literatura

- [1] ALLEN, R. ,TOMMASI, D. (eds) (2001) *Managing Public Expenditure: A reference book for transition countries*, Paris, OECD,
- [2] BEL, G., COSTAS, A. 2006. Do public sector reforms get rusty? Local privatization in Spain. *Journal of Policy Reform*. Vol. 9, No. 1 (2006), pp. 1 - 24.
- [3] BEL, G. and Fageda, X. 2011. Big guys eat big cakes: firm size and contracting in urban and rural areas. *International Public Management Journal*. Vol. 14, No. 1 (2011), pp. 4 - 26.
- [4] BEL, G., Fageda, X. and Mur, M. 2013. Why do municipalities cooperate to provide local public services? An empirical analysis. *Local Government Studies*. Vol. 39, No. 3 (2013), pp. 435 - 454.
- [5] BEL, G., Fageda, X. and Warner, M.E. 2010. Is private production of public services cheaper than public production? A meta-regression analysis of solid waste and water services. *Journal of Policy Analysis and Management*. Vol. 29. No. 3 (2010), pp. 553 - 577.
- [6] BEL, G. and Mur, M. 2009. Intermunicipal cooperation, privatization and waste management costs: Evidence from rural municipalities. *Waste Management*. Vol. 29, No. 10 (2009), pp. 2772 - 2778.
- [7] BEL, G. and Warner, M. 2008. Does privatization of solid waste and water services reduce costs? A review of empirical studies. *Resources, Conservation and Recycling*. Vol. 52 (2008), pp. 1337 - 1348.
- [8] BOYNE, G. A. 2003. What is public service improvement?. *Public Administration*. Vol. 81, No. 2, (2003), pp. 211 - 227.
- [9] CALLAN, S. J., THOMAS, J. M. 2001. Economies of scale and scope: A cost analysis of municipal solid waste services. *Land Economics*. Vol. 77, No. 4 (2001), pp. 548 - 560.
- [10] DIJKGRAAF, E., GRADUS, R. H. 2003. Cost savings of contracting out refuse collection. *Empirica*. Vol. 30, No. 2 (2003), pp. 149 - 161.
- [11] DIJKGRAAF, E., GRADUS, R. H. 2007. Collusion in the Dutch waste collection market. *Local Government Studies*. Vol. 33, No. 4 (2007), pp. 573 - 588
- [12] DIJKGRAAF, E., GRADUS, R. H. 2013. Cost advantage cooperations larger than private waste collectors. *Applied Economics Letters*, Vol. 20, No. 7 (May 2013), pp. 702 - 705

- [13] DOMBERGER, S., MEADOWCROFT, S. A., THOMPSON, D. J. 1986. Competitive tendering and efficiency: the case of refuse collection. *Fiscal studies*. Vol. 7, No. 4 (1986), pp. 69 - 87.
- [14] DUBIN, J. A., NAVARRO, P. 1988. How markets for impure public goods organize: the case of household refuse collection. *Journal of Law, Economics, and Organization*. Vol. 4, No. 2 (1988), pp. 217 - 241.
- [15] EUROPEAN UNION, *Guide to COST-BENEFIT ANALYSIS of investment projects, (Structural Funds, Cohesion Fund and Instrument for Pre-Accession)*, [on-line] 2008 [cit. 10.10.2009] dostupné na <http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/guides/cost/guide2008_en.pdf>
- [16] FARRELL, J. (1957) The Measurement of productive efficiency, *Journal of the Royal Statistical Society*, Part III Vol.120, pp.11ff, 1957
- [17] GÓMEZ-LOBO, A., SZYMANSKI, S. 2001. A law of large numbers: bidding and compulsory competitive tendering for refuse collection contracts. *Review of Industrial Organization*, Vol. 18, No. 1 (2001), pp. 105-113.
- [18] GRADUS, R., DIJKGRAAF, E., WASSENAAR, M. 2014. Understanding Mixed Forms of Refuse Collection, Privatization, and Its Reverse in the Netherlands. *International Public Management Journal*, Vol. 17, No. 3 (2014), pp. 328-343.
- [19] HIRSCH, W. Z. 1965. Cost functions of an urban government service: refuse collection. *The Review of Economics and statistics*. (1965), pp. 87 - 92. HŘEBÍČEK, J. *Integrovaný systém nakládání s odpady na regionální úrovni*. Vyd. 1. Brno: Littera, 2009, vi, 202 s. ISBN 978-80-85763-54-6.
- [20] JENÍČEK, V. *Ekologická politika Evropské unie a trvale udržitelný rozvoj. Aktuální otázky světové ekoložádny miky*. 2001/6. Praha: VŠE, 2001. ISBN 80-245-0203-8
- [21] KAPLAN, R. S., NORTON, D. P. *The Balanced Scorecard: Translating Strategy Into Action*. Boston, MA: Harvard Business Press, 1996. ISBN 978-0875846514
- [22] KAPROVÁ, K., KOLSKÁ, K., KRPA TOVÁ, K., KAČMÁROVÁ, K., PRÁŠEK, J., ŠAUER, P.: *Environmentální daně a poplatky v České republice a dalších zemích EU*. CENIA, Praha, 280 p., 2009. ISBN 978-80-85087-81-9
- [23] Kol. Autorů. *Řízení procesů výkonu státní správy. (případová studie Vsetín)*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, úsek veřejné správy, 2004. ISBN 80-239-4098-8
- [24] MCDAVID, J. C. 1985. The Canadian experience with privatizing residential solid waste collection services. *Public Administration Review* (1985), pp. 602 - 608.
- [25] MOLDAN, B. *Podmaněná planeta*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2009. ISBN 978-80-1580-6
- [26] MOLDAN, B. *(Ne)udržitelný rozvoj, ekologie hrozba i naděje*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2003. ISBN 80-246-0769-7.

- [27] MOLDAN, B. Lidé na nařizované větvi. [on-line] Praha: Centrum pro otázky životního prostředí UK, 2001. [cit. 15.10.2010] Dostupné na <<http://www.czp.cuni.cz/knihovna/Publikace/global/>>
- [28] MŽP ČR. Agenda 21. Český překlad textu části Přílohy II dokumentu Report of the United Nations Conference on Environment and Development Rio de Janeiro, 3 – 14 June 1992.,
- [29] OECD (1997): Evaluating the Efficiency and Effectiveness of EcoŽádnyímic Instruments in Environmental Policy, Paris
- [30] OECD (2002): Improving the Efficiency and Sustainability of Public Expenditure in the Czech Republic, Paris
- [31] OCHRANA, F. - PŮČEK, M. - ROCHE, M. - HARTMANN, I. *Chytrá veřejná správa : kohezní politika*. 1. vyd. Praha : Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky, 2009. 200 s. ISBN 978-80-86616-27-4
- [32] OCHRANA, F. Nákladově užitkové metody ve veřejném sektoru. Praha. Ekopress, 2005, ISBN 80-86119-96-3;
- [33] OCHRANA, F. Veřejná volba a řízení veřejných výdajů. Praha: Ekopress, 2003, ISBN 80-86119-71-8;
- [34] OCHRANA, F. Manažerské metody ve veřejném sektoru. Teorie, praxe a metodika uplatnění. Praha: Ekopress, 2002, ISBN 80-86119-51-3
- [35] POTŮČEK, M., MAŠKOVÁ, M. a kol. *Česká republika – trendy, ohrožení, příležitosti*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2009. ISBN 978-80-246-1655-1
- [36] PŮČEK, M., KOCOUREK, S., MAREK, J. *Měření spokojeŽádnyísti v organizacích veřejné správy – soubor příkladů*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR, 2005. 1. vyd. 104 s. ISBN 80-239-6154-3
- [37] ROBINSON, M., (2002) Output-Purchase Funding and Budgetting Systems in the Public Sector. *Public Budgeting & Systems*, vol. 22, pp. 17-33. ISSN 1096-3367, 2002
- [38] RYNDA, I., „Světové zdroje, trvale udržitelný rozvoj a Česká republika“. In HÁK, T., RYNDA, I. (eds.), *Lidé a ekosystémy*. Praha: Centrum pro otázky životního prostředí UK a STUŽ, 2001. ISBN 80-902635-6-9
- [39] SAVAS, E.S. 1977. An empirical study of competition in municipal service delivery. *Public Administration Review*, Vol. 37, No. 6 (Nov. - Dec., 1977), pp. 717 - 724
- [40] SEGNESTAM, L. Indicators of Environment and Sustainable Development. Theories and Practical Experience. *Envrionmental EcoŽádnyímics, Žádnyý. 89*. [on-line] Washington, D. C. : The World Bank Environment Department, 2002. [cit. 15.10.2010] Dostupné na: <<http://siteresources.worldbank.org/INTEEI/936217-1115801208804/20486265/IndicatorsofEnvironmentandSustainableDevelopment2003.pdf>>

- [41] SOUKOPOVÁ, J., BAKOŠ, E. Assessing the efficiency of municipal expenditures regarding environmental protection, *Environmental Economics and Investment Assessment III*, Cyprus, WIT Press, str. 107 – 119, 2010
- [42] SOUKOPOVÁ, J., MALÝ, I. 2013. Competitive environment in waste management and its impact on municipal expenditures. *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis*, Vol. 61, No. 4 (2013), pp. 173-183.
- [43] SOUKOPOVÁ, J., STRUK, M. Methodology for the Efficiency Evaluation of the Municipal Environmental Protection Expenditure, *IFIP Advances in Information and Communication Technology*, 2011.
- [44] ŠKRABAL, I., NUNVÁŘOVÁ, S., ŽÁDNÝVÁK, J., TŘEBICKÝ, V. *Metodika zavádění managementu rozvoje mikroregionů*. Přerov: Centrum pro komunitní práci, Přerov, 2006. ISBN 80-86902-39-0.
- [45] STEVENS, B. J. 1977. Scale, market structure, and the cost of refuse collection. *Review of Economics and Statistics*. Vol. 60, No. 3, (1977), pp. 438 - 448.
- [46] SZYMANSKI, S., WILKINS, S. 1993. Cheap rubbish? Competitive tendering and contracting out in refuse collection–1981–88. *Fiscal Studies*. Vol. 14, No. 3 (1993), pp. 109 - 130.
- [47] ÚOHS, 2012, Kartel v oblasti odpadového hospodářství byl potrestán pokutou téměř 100 milionů korun, on-line, cit. 15.09.2014] Dostupné na: <http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/aktuality-z-hospodarske-souteze/1561-kartel-v-oblasti-odpadoveho-hospodarstvi-byl-potrestan-pokutou-temer-100-milionu-korun.html>.
- [48] Good practices of public environmental expenditure management in transition ecoŽádnýmiies, Fifth Ministerial Conference, Environment for Europe, Kiev, Ukraine, 21-23 May 2003 www.oecd.org/dataoecd/51/59/34595093.pdf
- [49] Zákon č. 320/2001 o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole)
- [50] Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí ve znění pozdějších předpisů (zákon o životním prostředí)
- [51] Informační systém Ministerstva financí ÚFIS. [online], [cit. 22. 9. 2014]. Dostupný z WWW: <http://www.info.mfcr.cz/ufis/>
- [52] Informační portál Ministerstva financí MONITOR [online], [cit. 22. 9. 2014]. Dostupný z WWW: <http://monitor.statnipokladna.cz/2015/>
- [53] Český statistický úřad. [online], [cit. 22. 9. 2014]. Dostupný z WWW: www.czso.cz